ANECDOTA GRAECA E REGIA PARISIENSI, & E VENETA S. MARCI BIBLIOTHECIS...

ANECDOTA
G R Æ C A

E Regia Pariſienſi, & e Veneta S. Marci Bibliothecis deprompta

EDIDIT

JOHANNES BAPTISTA CASPAR

D'ANSSE DE VILLOISON

Regiæ Inſcriptionum Academiæ Pariſienſis, Regiæ, nec non & Antiquariæ, Societatum Londinenſium, Regiæ Berolinenſis, Haphnienſis, Upſalienſis, Gottingenſis, Manheimenſis, Matritenſis, Cortonenſis, Neapolitanæ, Arcadicæ Romanæ, Maſſilienſis &c. Academiarum Socius

TOMUS PRIMUS.

A N N O MDCCLXXXI.

V E N E T I I S

TYPIS ET SUMPTIBUS FRATRUM COLETI,

Apud quos venales proſtant, Superiorum Licentia et Privilegio.

SUMMO VIRO

DOMINO

DOMINO PHELYPEAUX

COMITI DE MAUREPAS

Regis Adminiſtro, Regiorum Cenſuum & Ordinum Præſidi &c &c.

HÆC ANECDOTA GRÆCA

D. D. D.

D'ANSSE DE VILLOISON.

OPus Eudociæ Imperatricis, quæ, ut ipſa dixit in ſua ad Romanum Diogenem Imperatorem, ſuum maritum, Epiſtola Nuncupatoria, undique magna cura & ſumptibus immenſis libros conquiſivit, nihil magis regium exiſtimans, quam magnorum virorum mentem in

in ipſorum ſcriptis conſignatam & ſpirantem, ſervare & ab interitu vindicans, illorumque reliquias avida colligere, orbiſque Imperio glorioſum, imo utilius judicans, quam bonarum litterarum ſtudium, cuinam prius dicare debeam, quam magno illi magni Regni Adminiſtro, vel potius Tutelari Genio, qui ipſas litteras perpetuo ac tam feliciter coluit ac fovit, illarum cultoribus tam benignè favet, tot tantaque & litteris prodenda, & ad eas promovendas aptiſſima præſtitit, tot tantorumque numiſmatum, marmorum eruditorum, Inſcriptionum, tot librorum editorum, atque Codicum in omnibus linguis ſcriptorum, tot plantarum ac ſtirpium, tot denique Rerum Naturalium acceſſione, Regium Nummophylacium, Regiam Bibliothecam, Regium Plantarum Hortum, ac Regium Hiſtoriæ Naturalis Muſæum, in quibus Naturæ & Artis humanæ opes collectæ continentur, ornavit, locupletavit; tot litteraria itinera diverſis temporibus in omnes Orbis terrarum partes ſuſcipi voluit, in quibus impreſſa reliquit ſui ardentiſſimi in litteras diſciplinaſque amoris veſtigia?

Dixiſti, & Terra agnita eſt. Hæc te primum auſa voluit arcanæ ſuæ formæ conſcium, tuæque adminiſtrationi hanc laudem ſervavit, & proinde quamdiu ſtabit ſuis ponderibus librata, tamdiu ejuſdem fundamentis innixa ſtabit illius gloria & nomen, qui primus Telluris figuram definiendam juſſit. Laponia frigoris perpetuo rigori damnata, novum ſtupuit Scientiæ Solem luceſcere, ac litterarum inſignia, & pacifica triumphantis Aſtronomiæ trophæa, in ſuis rigentibus ſcopulis, inter pruinas & nives æternas, URANIÆ & MAUREPASIO erecta conſpexit: dum America doctam admirabatur Gallorum Coloniam, quæ prima non auri, ſed laudis ſiti, atque humani generis utilitate compulſa, ad ſuas appellabat oras, & benignam Muſarum lampada, non Bellonæ faces afferebat, ac Terræ figuram, non reconditos inveſtigabat theſauros. Quænam autem victoria dulcior eſſe poterat, quam ea quæ totum Terrarum Orbem ſuis ſubjiciebat oculis?

Juſſi-

Juſſiſti, & protinus in Græciam advolant, antiqua illa bonarum artium incunabula, nunc, proh dolor! magnarum rerum magna ſepulchra, reviſunt, & Athenarum, Lacedæmonis, Corinthi, Maſſenes, Sicyonis ſublimem interrogant umbram viri eruditiſſimi, & rimantur viſcera docti illius ſoli, ubi fuerunt tot urbes, nec fruſtra: votis reſpondet terra. Subito effodiuntur marmora erudita, Inſcriptiones, anaglypha, ſtatuæ; vetera Laconicorum Regum ex Euryſthenidarum & Proclidarum ſtirpe, Theopompi, Alcamenis, Polydori monumenta, Archidami, qui fuit Ageſilai filius, clypeus ita morens, Apollinis Amyclæi fani, & altarius ab Eurota Rege conſecrati Minervæ, rudera, numiſmata, Decreta æri inſculpta eruuntur. Per te Reges, per te ludorum Præſides & Victores, per te Archontes & Ephori, per te Apollinis Amyclæi Sacerdotes antiquiſſimæ, *quique alios memores fecere merendo*, ut Maronis verba uſurpem, non indecoro pulvere ac ærugine ſordidi, nunc redivivi lucem rurſus aſpiciunt, & venerandæ Antiquitati affunduntur. Interea Syriacis, Arabicis, Perſicis, Turcicis, Armenis, Æthiopicis, Copticis, Tartaricis & Græcis Codicibus onuſtam navem Conſtantinopoli ſecum trahit, tibique affert Sevinus.

Quin &, te duce ac auſpice, Perſiam & Babyloniam petit doctiſſimus Suecus, tuis factus beneficiis Gallus, Otter, & mox redit Orientis ſpoliis ditatus, ac in Regiam portat Bibliothecam Sabæorum libros rariſſimos, propria ipſorum lingua & literis exaratos, in quibus celeberrimæ illius Sectæ dogmata, ritus, leges, inſtituta, exponuntur.

Sic prius in Ægyptum & Alexandriam, antiquum illud Aſtronomici Regni caput, De Chazelles, qui ſuis Obſervationibus & Pyramidum accuratiſſima menſura exegit ſibi monumentum ære perennius, miſſus fuerat a Clariſſimo Viro de Pontchartrain, tuo avo, tunc Rei Maritimæ Adminiſtratore, poſtea Galliæ Cancellario, & deinde ab ejuſdem filio, Clariſſimo Comite de Pontchartrain,

tutam, cui Miniſtro, tuoque patri, ſua ſtatuta, Regia auctoritate confirmata, debet Academia Inſcriptionum, in Ægæi Maris Inſulas, Aſiam, totamque Orientem miſſus fuit ille Botanices parens, Tournefort, qui ex hoc utiliſſimo itinere, præter egregias obſervationes, MCCCLVI. novas plantarum ſpecies in Galliam retulit.

Tua voce animatus Stephanus Fourmont, Sinicorum Characterum ambages hoc uſque impervias feliciter explicat, eorumque copiam incredibilem conflari curat, Sinicæ linguæ Grammaticam primus conficit, & mox Lexica parat, antiquiſſimæ illius gentis Hiſtoriam civilem & literariam, Geographiam, Philoſophiam, dogmata, artes, illuſtrare aggreditur, Sinicorum Codicum, quibus Regiam replaviſti Bibliothecam, Indicem ſcribi accuratiſſimum, (ut Antecessor meus, Abbas de Villafroy) & primus tradi arcana illa Sinenſium ſacra, quæ in ſanctiori & interiori Reipublicæ literariæ receſſu penitus reducta deliteſcebant, quibuſque nunc per ea promiſcue patentibus, omnes initiari poſſunt; ac denique id tu Sinicis præſtat literis, quod poſtea in Phœnicia ac Palmyrena, ſummus ille Barthelemy. Deinde, te hortante atque inſtigante, totum ſe literis vovet, atque ad Ægyptiaca, Hetruſca & Græca monumenta illuſtranda animum appellit immortalis ille Comes de Caylus, qui tua familiaritate utebatur.

Nec tantis opibus Regiam Bibliothecam locupletaſſe contentus, illas diſponi & digeri, omniumque illius librorum Editorum ac Manuſcriptorum recenſionem & deſcriptionem, id eſt, humani ingenii Repertorium, edi ac publici juris fieri jubes.

Nuper, ut alia ſuſcepta tua in literas merita omittam, quæ tanta ſunt ut ea ita enumerari nequeant, quin ſimul tota horumce ultimorum ſexaginta annorum literaria Galliæ Hiſtoria comprehenſa oculis ſubjiciatur, triginta mille numiſmata, quæ ex omnibus terræ angulis ſelecta ſedulo conquiſiverat Pellerin, peritiſſimus harumce rerum æſtimator, comparari, & ad Regiam Nummophylacium jam opu-

opulentiſſimum, accedere voluiſti.

Alii, quibus os majora ſonantium, quorumque voci applaudit Europa, quæ tota tuis circumſonat laudibus, tuam certatim prædicabunt civilem prudentiam, ac Rei publicæ adminiſtrandæ rationem, tuam in tractandis ampliſſimi Regni negotiis ſolertiam ac dexteritatem, tuum acumen ſubtiliſſimum, ac pene divinam ſagacitatem, & futurorum providentiam perſpicaciſſimam, tuum judicium certiſſimum, atque longo rerum uſu & aſſidua meditatione confirmatum, tuæ Gentis illuſtriſſimæ ſplendorem, quæ tot Regni Adminiſtratores protulit, ut Galliæ regendæ ac beandæ unice nata eſſe videatur, tuum Regis te redamantis, Patriæ, Virtutis & Juſtitiæ, quibus te totum a primis annis voviſti ac conſecraſti, amorem incredibilem, illam curam, vigilantiam, aſſiduitatem anxiam & ſollicitam, qua Gallici nominis, & ſolii, cujus gradibus inſides, majeſtatem tueris & amplificas. Ego, qui dulcium, quibus me addixi, Muſarum caſtra ſequor, tuam litterarum Gallicarum, Italicarum, Hiſpanicarum, Anglicarum & Latinarum literarum peritiam, tuum in iis ſtrictum & exquiſitum judicium, ac teretes & religioſas aures; tuam immenſam infinitorum in omni genere librorum, quorum lectione mirifica delectatus es, cognitionem, tuæ firmiſſimæ memoriæ capacitatem & tenacitatem ſtupendam; tuam diſſerendi ſcribendique elegantiam politiſſimam, & carminum pangendorum facilitatem, tui ingenii vim & ſuavitatem, quod in mediis rebus arduis ita promptum & alacre elucet, ac ſi prorſus liberum & omnibus curis ſolutum vacaret, tuorum acuta dictorum feſtivitatem & venuſtatem, tuam leporibus & ſale conditam gravitatem, unde apparet te maximis rebus quas geris, quibuſque quot & quanti deficerent impares! majorem & longe ſuperiorem exiſtare, ac ſub pedibus jacentes deſpicere nubes & fulmina, quæ tua manu directa totum terrarum Orbem terrificant, tuæ ſtaturæ dignitatem, tuæ frontis, quæ ſemper placida & ſerena, tui excelſi, aperti & humaniſſimi

animi imago eſt, majeſtatem affabilitate temperatam, ac mentis acerrimæ indices, oculos ingenio tinctos & benigna luce ſcintillantes, ac præſertim tua in literas literatoſque immortalia merita, atque illa beneficia, quibus me nulla alia re quam ſtudiorum amore tibi commendatum, poſtquam ex ephebis exceſſi, ſemper ornare & cumulare benigne dignatus es, quæque omnem longe ſuperantia verborum vim & copiam, nunquam ex meo animo excidere poterunt, gratus celebrabo: &, quod unum poſſum, Deum Immortalem ſupplex orabo, ut tibi multos det annos, cum jam alia omnia tibi dederit, teque diutiſſime Gallicæ & Literariæ ſervet Reipublicæ incolumem.

Scripſi Venetiis xxx. Maji An. 1781

PRÆFATIO.

Hic tibi offerimus, Lector erudite, Anecdotorum Græcorum, quæ e Pariſina Regia & S. Marci Venetæ Bibliothecis ſelegimus, duo Volumina. Prius continet Eudociæ Imperatricis Ἰωνιὰ, ſive Dictionarium Hiſtorico-Mythologicum, e Codice Regio MMMLVII de quo hæc in Catalogo Codicum Manuſcriptorum Græcorum Regiæ Bibliothecæ Tom II p. 603 " Codex Chartaceus, (recens) olim Colbertinus, quo continetur Eudociæ Macrembolitiſſæ, Auguſtæ, quæ primum Conſtantino Ducæ Imperatori, deinde Romano III cognomine Diogeni, (qui Imperator factus eſt anno 1068) nupſit, Opus inſcriptum, Ἰωνιὰ (lege Ἰωνιὰ), ſive *Violarium*, quo de Diis, Deabus, viris illuſtribus, rebuſque variis argumenti diverſi. Caputum Index exhibetur a viro Cl. Anſelmo Bandurio, quem videre [illegible] eſt. Nondum prodiit illud egregium Antiquitatis monumentum, digniſſimum tamen quod publicam lucem aſpiciat. "

Scilicet Indicem Capitum dedit Anſelmus Bandurius in notis ad Antiquitates Conſtantinopolitanas p. 812 & hunc Fabricius in Bibliotheca Græca Tom VI L. V cap. 5 p. 588 qui hoc Opus *inſigne* vocat p. 69[illegible] aliuſque Editionem cupitat, idque laudari a Bandurio ad Antiquitates Conſtantinopolitanas p. 449. 550. 818 & 829. ac 830. obſervat. Memoratur & e Montfauconio in Palæographia Græca p. 109 & p. 298 ubi dicitur *Opus ſingularis eruditionis*, e Cangio in Gloſſario Mediæ Græcitatis, in Indice Auctorum ad Gloſſarium Mediæ Græcitatis, voce *Eudocia*, in notis ad Zonaram p. 111 &c. 114 &c. &c & p. 115 & 116 ubi ſic de noſtra loquitur. " Singularis fuit eruditionis, quod teſtantur quæ in Bibliothecis ſervantur illius opera, in quibus legere est [illegible], ex Colbertea, vaſtum illud opus, quod Ἰωνιὰ (lege Ἰωνιὰ) inſcripſit [illegible] quo multifariæ rerum variarum reſertum, quodque [illegible] Principis feminæ eruditionem & aſſiduam librorum lectionem teſtatur. " (1)

** e Quæ

(1) Quod hæc in Hiſtoria Literaria & Philoſophia præſtitit Eudocia hoc in Hiſtoria Naturali & in Botanica confecit illa Eudocia, imo & doctiſſimorum virorum qui unquam extiterint æmula, eoque exemium ſui ſexus & Germaniæ decus, & exemplum, Sereniſſima Ludovica Baden-Durlacensis Marchionissa, digniſſima coniuge ſanctiſſimi Principis, cujus aureum opus de Œconomia hic conſulendum verbis, quæ in optimo ipſius animo inſculpta & in omnibus ejuſdem factis expreſſa, omnium Palatinorum

Quæ vero alia Eudociæ Opera Cangius in Bibliotheca aſſervari affirmat, hæc ſunt, Poema Epicum de Arcadiis Cæſaris, [illegible], & alii tres libri poëtici ſermonis, qui inſcripti erant, [illegible], & [illegible], quod [illegible] vocat Auctor Anonymus cujuſdam annotationis ad Eudociam p. 2 noſtræ Edit. & [illegible], quæ etiam Auctor Anonymus hujuſce obſervationis. Hæc autem opera in noſtris Europæ Bibliothecis aſſervari nemo audivit.

Cupiebam docti Benedictini, qui Eudociæ Editionem meditabatur, mentionem facit Chriſtianus Wolfius de hac Imperatrice agens in ſuo libro *de Mulierum Græcarum, quæ oratione proſa uſæ ſunt, fragmentis*, ibique ex [illegible] Excerpta promiſit. Eudociæ autem vitam videbis apud Zonaram, Johannem Scylitzem Curopalatam, Michaelem Glycam, Nicephorum Cæſarem Bryennium, & illius uxorem Annam Comnenam, &c. Cl. le Beau in Hiſtoria Byzantinorum Imperatorum, Cangium in Familiis Byzantinis p. 161 &c. & in Diſſertatione de illius vita & operibus, quam in Academiæ Inſcriptionum conſeſſu legi anno 1773.

Eudociæ, ad cujus Ioniam edendam multi doctiſſimi viri, in primis vero ſummus ille David Ruhnkenius, multas faces addiderant, quæ ad Hiſtoriam literariam pertinentia in ſuum Lexicon congeſſit, eorum pleraque ex iiſdem hauſit fontibus, ex quibus Suidas, qui illam collatione non ſemel emendari poteſt, nonnullorum Philoſophorum ac Sophiſtarum vitas e Diogene Laertio & e Philoſtrato habet, quædam Mythologica, & ea præſertim quæ ad Heroum [illegible] ſpectant, ex ejuſdem Philoſtrati Heroicis, cætera Mythologica ex omnibus Interpretibus antiquis Poëtarum Græcorum, Homeri, Heſiodi, Theocriti, Lycophronis, Apollonii Rhodii, Arati, &c. &c. imo ex Argumentis, quæ Tragicorum Græcorum fabulis præfixa ſunt, ex editis a Richardo Montacutio Etonæ 1610. 4. in duas S. Gregorii Nazianzeni, & ex ineditis in multas alias ejuſdem S. Patris Orationes Commentariis, ſive Συναγωγῇ [illegible], quæ eſt cujuſdam Nonni Monachi, e Cornuto aliiſque Mythographis & Scholiaſtis editis ac ineditis, mutuata eſt, ſparſa collegit, diſpoſuit, & in ordinem alphabeticum redegit.

Poſteriore autem hocce Anecdotorum Tomo, quem [illegible]

Dia-

rum porti [illegible] deberent, [illegible]. Valde [illegible] autem [illegible], ut Sereniſſimæ Margaritæ [illegible] ſingulorum, quæ ſola tantas illius virtutes atque ingenii animique dotes æquat, quamque Veneti [illegible] ſcientiarum [illegible] collectiones, quæ omnes rerum naturalium [illegible] ſecundum Linnæi ſyſtema [illegible] diſpoſitas digeſtaſque repræſentent.

Diatriba, continet multa Græca opera nunc primum edita, quorum duo e Codice Bibliothecæ Regiæ MMCMLXVII, cætera e Veneta S. Marci Bibliotheca ſumpta ſunt, plurima Veterum Scriptorum Græcorum hactenus ineditorum ſpecimina & Excerpta, quorum Indicem videbis in quatuor primis hujuſce Diatribæ paginis, & accuratius in primo *Indice*, cui eclogas ſubjeci, a pag. 58 uſque ad p. 270. *Auctorum quorum Emendationes aut fragmenta, aut ſpecimina, aut integra opera in hac Diatriba nunc primum edita continentur*, nam in his primis hujuſce Diatribæ paginis, in quibus operum in hac editorum quorundam veluti dedimus conſpectum, nullam fecerimus mentionem egregii Opuſculi Jamblichi, & duarum Plotini Diſſertationum, quæ hucuſque ineditæ, tum in hac Diatriba adjecimus, cum jam hoc primum folium typis excuſum fuerat. Plurima intereſſe utrum, quæ ad præcipua Palæographiæ, & Philologiæ capita ſpectant, copioſiſſimum & accuratiſſimum ſubdidimus Indicem multiplicatum rerum in hac Diatriba tractatarum, qui veluti compendium totius operis exhibet, quemque evolviſſe non forte omnino pœnitebit, cum in eo collecta reperiantur nonnulla, quæ in Diatriba ſparſa erant, imo & interdum deſiderabantur, quæque ad Hiſtoriam literariam & varias literarum Græcarum figuras pertinent. Vale, Lector erudite, & hiſce repertis fruere, ac, ſi benignus faveas, alia majora e Marcianis Codicibus a nobis edenda, & novis typorum formis, quas elegantiſſimas conflari curaverunt doctiſſimi Fratres Coleti, excudenda, mox expecta.

ſtu-

ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ.

A

Περὶ τῆς Ἀβαίας, καὶ περὶ τῆς ἑταιρίας καὶ ῥαδίας αὐτῆς.
Διατί Ἀβαίᾳ, ἡ ποιεῖ τ' ἄλλο θέων, ἢ μή, τοῖς Ἕλλησι, ὁ δὲ, τοῖς Τρωσὶ κεχαρισμένα.
Περὶ τὸ ναὸν Ἀβαίᾳ, παρθένοις [illegible] [illegible]
Περὶ τῆς Ἀγαλλιδος.
Περὶ τῆς Ἀγάλμονος, καὶ τῆς Ἀντιμάχου.
Διατί ὁ Ἄρτεμις, [illegible] καὶ περὶ Ἀκταίωνος.
Περὶ τὸ [illegible] τε [illegible],
Περὶ τῆς Ἀγιου.
Περὶ τῶν τῆς Ἄγιου πρώτου, καὶ τὸ ἐν τῇ χώρᾳ [illegible] τοῦτο ἐν [illegible].
Περὶ τῆς Ἄδου.
Περὶ τῆς Ἀφροδίτης, καὶ τῆς ἀγγέλου [illegible].
Περὶ τε τῆς Ἀφροδίτης [illegible].
Περὶ τῆς Ἀπόλλωνος φάτνης.
Περὶ Ἀθήνη.
Περὶ Ἀχιλλέως τε Μέμνονος.
Περὶ Ἀκάνθου.
Περὶ τῆς Ἀκαρνανικοῦ παιδὸς.
Περὶ Ἀκοντίου.
Περὶ Ἀκαστου.
Περὶ Ἀκταίωνος.
Περὶ Ἀκταίονος, ἡ [illegible].
Περὶ Ἀκοντίου.
Περὶ Ἀκρισίου.
Περὶ Ἀκταίωνος.
Περὶ Ἀλέξανδρου [illegible].
Περὶ Ἀλθαίας, καὶ Μελεάγρου.
Περὶ Ἀλκίνου.
Περὶ Ἀλκμαίωνος, τε ἐξ Ἀμφιάρεω.
Περὶ Ἀμφιτρύωνος.
Περὶ Ἀγαμέμνονος.
Περὶ Ἀγήνορος.
Περὶ Ἀγαθῶν.
Περὶ Ἀδωνίδος.
Περὶ Ἀδωνίδος κήπων, ἡ [illegible] Ταντάλου.
Περὶ Ἀθάμαντος.
Περὶ Ἀκμονος.
Περὶ Ἀλέκτορος τοῦ Διὸς.
Περὶ Ἀλέκτορος τε Τελαμῶνος.
Περὶ Ἀλθαίας.
Περὶ ἀίγος Διὸς.
Περὶ αἰγίδος τοῦ Διὸς.
Περὶ Αἰγυπτίων.
Περὶ Αἰθίοπος Κωλου.
Περὶ Αἰαντος.
Περὶ Αἰγύπτου.
Περὶ Ἀκοντίου.
Περὶ Ἀκρισίου.
Περὶ Ἀκταίωνος.
Περὶ Ἀλκμαίωνος.
Περὶ Ἀλεξάνδρου, τε καὶ Πάριδος.
Περὶ Ἀλκιδου.
Περὶ Ἀλκυόνος.
Περὶ Ἀλκμήνης.
Περὶ Ἀλκινόου ἐρωμένης.
Περὶ Ἀλκηστίδος.
Περὶ Ἀλφειοῦ.
Περὶ Ἀλωαδῶν.
Περὶ Ἀμαζόνων.
Περὶ Ἀμαζόνων.
Περὶ Ἀμαλθείας, ἡ τὸ κέρατος αὐτῆς.
Περὶ Ἀμυμώνης.
Περὶ Ἀμφιαράου.
Περὶ Ἀμφίονος ποταμοῦ.
Περὶ [illegible] καὶ χρησμῶν.
Περὶ τε [illegible], καὶ [illegible] [illegible], ἢ ὅλως, ἢ [illegible] ἢ περὶ [illegible] ὅσα [illegible].
Περὶ [illegible], ὅσοι τῆς [illegible]

Digitized by Google

βασιλ., Ἰατρῶν· ἢ περὶ τῶν ἀρχῆς εὑρόντων ἢ περὶ τῆς ζωῆς τῶν ἐν Φαρσάλῳ ἰατρῶν.
Ὅτι Ἀσκληπιάδαι ἐπαίνου τῶν ζωντῶν ἀξίων.
Περὶ Ἀνδρομάχου.
Περὶ Ἀντιγένους.
Περὶ Ἀντιόχου.
Περὶ Ἀμμωνίου.
Περὶ Ἀπολλωνίου.
Περὶ Ἀντιγόνου.
Περὶ Ἀθηναίου.
Περὶ Ἀμυθάονος.
Περὶ Ἀνδρέου.
Περὶ Ἀρείου.
Ἀσκληπιάδου, ἢ Ἀπολλοδώρου, ἢ Ἡρακλείου.
Ἀλεξάνδρου γυναικολογία.
Περὶ Ἀσκληπιάδου.
Περὶ ποιήματος, ἢ μελαμπύγου.
Περὶ Ἀρχιγένους, ἢ τῆς παιδικῆς αὐτοῦ.
Περὶ Ἀριστάρχου.
Περὶ Ἀμμωνίου.
Βοτανικοί.
Περὶ Ἀσκληπιάδου.
Περὶ Ἀγαθίνου.
Ἱστορικοί.
Περὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ ἱστορικοῦ.
Περὶ Ἀσκληπιάδου τοῦ ἱστορικοῦ.
Περὶ Ἀλεξάνδρου.
Περὶ Ἀντιπάτρου.
Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀφροδισιέως.
Περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μυνδίου.
Ῥήτορες.
Περὶ Αἰμιλιανοῦ τοῦ μέτρου.
Περὶ Ἀδαμαντίου.
Περὶ Αἰσχίνου.
Περὶ Ἀβίωνος.
Περὶ Ἀπολλωνίου.
Περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ πολυίστορος.
Φιλόσοφοι.
Περὶ Ἀλκμαίωνος τοῦ φιλοσόφου.
Περὶ Ἀναξάρχου.
Περὶ Ἀναξαγόρου.
Περὶ Ἀγαθίνου.
Περὶ Ἀλεξικάκου.
Περὶ Ἀλεξιμένους.
Περὶ Ἀπολλωνίου.
Περὶ Ἀσκληπιοῦ.
Περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Αἰγαίου.
Περὶ Ἀλκιδάμαντος.
Περὶ Ἀρχεστράτου καὶ Ἀλεξάνδρου.
Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως.
Ῥήτορες.
Περὶ Ἀναξιμένους τοῦ μέτρου.
Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀλαβανδέως μέτρου.
Περὶ Ἀντιόχου τοῦ μέτρου.
Περὶ Ἀνδοκίδου.
Περὶ Ἀλκιμάχου.
Περὶ Ἀντιφῶντος.
Περὶ Ἀριστοκλέους.
Περὶ Ἀριστείδου.
Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀρχεβούλου.
Ποιηταί.
Περὶ Ἀγαθίου τοῦ Σχολαστικοῦ.
Περὶ Ἀλεξίδος τοῦ Κωμικοῦ.
Περὶ Αἰσχύλου τοῦ Τραγικοῦ.
Περὶ Ἀλκαίου τοῦ Κωμικοῦ.
Περὶ Ἀλκμᾶνος τοῦ Λυρικοῦ.
Περὶ Ἀνακρέοντος.
Περὶ Ἀναξανδρίδου.
Περὶ Ἀναξίππου.
Περὶ Ἀντιφάνους.
Περὶ Ἀπολλοφάνους.
Περὶ Ἀπολλοδώρου.
Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Σολέως.
Περὶ Ἀπολλοφάνους.
Περὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ Ταρσέως.
Περὶ Ἀράτου.
Γραμματικοί.
Περὶ Ἀπίωνος τοῦ Γραμματικοῦ.
Περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μιλησίου.
Περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Αἰτωλοῦ.
Περὶ Ἀντιμάχου.
Περὶ Ἀπίωνος.
Περὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ Γραμματικοῦ.
Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Δυσκόλου.
Περὶ Ἀριστάρχου.

Περὶ Ἀρκεσιλάου.
Περὶ Ἀριστοφάνους.
Περὶ Ἀρχελάου
Περὶ Ἀρχύτου
Περὶ Ἀντισθένους.
Περὶ Ἀναξαγόρου

Ἰατροί.

Περὶ Ἀσκληπιάδου τοῦ [illegible]
Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Κιτιέως.
Περὶ Ἀρεταίου
Περὶ Ἀλεξάνδρου

Ῥήτορες.

Περὶ Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος.
Περὶ Ἀπολλωνίου
Περὶ Ἀθηναίου τοῦ Ναυκρατίτου
Περὶ Ἀρποκρατίωνος
Περὶ [illegible]
Περὶ [illegible]
Περὶ [illegible]
Περὶ Ἀλεξίου
Περὶ [illegible] τοῦ Σεριφίου
Περὶ [illegible]

Ποιηταί.

Περὶ [illegible] τοῦ ποιητοῦ
Περὶ Ἀρίωνος
Περὶ [illegible]
Περὶ Ἀριστομένους
Περὶ [illegible].
Περὶ Ἀρχιλόχου
Περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Τραγικοῦ
Περὶ [illegible]
Περὶ [illegible] τοῦ [illegible]
Περὶ [illegible] Κωμικοῦ
Περὶ [illegible] τοῦ Κωμικοῦ
Περὶ [illegible] τοῦ [illegible]
Περὶ [illegible]
Περὶ Ἀχαιοῦ τοῦ Τραγικοῦ
Περὶ [illegible].
Περὶ [illegible]

Φιλόσοφοι

Περὶ [illegible] τοῦ [illegible]
Περὶ [illegible] τοῦ Φιλοσόφου
Περὶ [illegible]
Περὶ [illegible]

Περὶ [illegible]
Περὶ [illegible]
Περὶ [illegible]
Περὶ [illegible] τοῦ [illegible].
Περὶ Ἀρχιλόχου.
Περὶ [illegible] τοῦ [illegible].
Περὶ [illegible]
Περὶ [illegible].
Περὶ [illegible]
Περὶ [illegible]
Περὶ [illegible] τοῦ Ταραντίνου
Περὶ [illegible]
Περὶ [illegible] τοῦ [illegible]
Περὶ [illegible]
Περὶ τοῦ [illegible]
[illegible]
Περὶ τῆς [illegible]
[illegible]
[illegible]
Περὶ [illegible]
Περὶ [illegible]
Περὶ [illegible] τῆς Κάδμου [illegible]
Περὶ [illegible]
Περὶ [illegible]
Περὶ Ἄργου
Περὶ [illegible]
Περὶ [illegible]
Περὶ τῆς [illegible]
Περὶ Ἄρεως
Περὶ [illegible]
Περὶ [illegible].
Περὶ [illegible]
Περὶ [illegible]
Περὶ [illegible]
Περὶ [illegible]
Περὶ [illegible]
Περὶ [illegible]
Περὶ [illegible]
[illegible] Ἕλλησι [illegible]
Περὶ [illegible] τοῦ Πέρσου
[illegible]
Περὶ [illegible] Αἴαντ[illegible]

ΠΕρὶ Βάκχου.
Περὶ Βομβύλης.
Περὶ Βαλαμοβίστου.
Περὶ τῶν Βασιλικῶν ψαλτρίων.
Περὶ Βαλάν, ὅτι ἡ ξ περὶ Βαβυλῶνος.
Περὶ Βερίου.
Περὶ Βρομίου.
Περὶ Βυζόν.
Περὶ Βάκχου.
Περὶ Βρέντου.
Περὶ Βασιλέως.
Περὶ Βάττου.
Περὶ Βαρου.
Περὶ Βασιλικοῦ τε φορτοῦ.
Περὶ Βακχυλίδου τὰ λυρικά.
Περὶ Βαττάρου.
Περὶ Βαρους.
Περὶ Βοίωνος τὰ Δημητρίου.
Περὶ Βιωνος.
Περὶ Βοίωνος τὰ Πυθαγορικὰ.
Περὶ Βιωνι.
Περὶ τὰ Βαδιζα Ἡρακλέους.

Γ

ΠΕρὶ Γοργίου τὰ Λεοντίνου.
Περὶ Γαλατῶν.
Περὶ Γαργηττίου τὰ κωμῳ.
Περὶ φαρυγίων, τοῦ γυρῖνος.
Περὶ Γερουσ.
Περὶ Γλαυκίου τὰ Ἀθηναίου.
Περὶ Γλαύκου τὰ Μαλι.
Περὶ Γλαυκίου τὰ Ικεσίου.
Περὶ Γεράσιον τῆς συναρμοστῆς ἐμίαν καθάρματα.
Περὶ Γοργίου.
Περὶ Γοργου.
Περὶ Γαλλου τὰ μετρικώτου.
Περὶ Γεωργοῦ τε μαγείρου.
Περὶ Γυγάδος.
Περὶ Γοργίου.
Περὶ Γλαύκου.

Δ

ΠΕρὶ Δαιδάλου.
Περὶ Δαμασκου τῆς καλουμένης Ἰδαίου.
Περὶ τῆς Δαμασκηνῆς λιχνείας.
Περὶ Δανάης.
Περὶ Δαρδάνου.
Περὶ Δαφνίου.
Περὶ Δεινίου.
Διὰ τί ὁ Σωτὴρ ὁ Δαίδαλος.
Περὶ τὰ Δέρκου τὰ χρηματικά.
Περὶ Δεινοκράτου.
Περὶ Δεξιάρχου.
Περὶ τὰ Διδύμου τρίτου.
Περὶ Δημητρίου.
Περὶ Δημητρίου καὶ Ἑστίας.
Περὶ Δελφοῦ.
Περὶ Δεκανείας τῆς ἐν Ἀθήναις.
Περὶ Διομήδους.
Περὶ Διονυσίου.
Περὶ τὰ τῆς Διονύσου ἄνευ αἰθρόνου.
Περὶ τῆς εὐτυχίας ἐξ Διονυσοῦ.
Περὶ Διονυσίου.
Περὶ Δημοκρίτου.
Περὶ τὰ ἄνευ ἴσου.
Περὶ Δορὸς τοῦ Διονυσίου, καὶ τὰ Διονυσίου.
Περὶ Δεξιπποι.
Ἱστορικοί.
Περὶ Δικαίου τε χρησμοῦ.
Περὶ Διομήδους τὰ Ἱστορικοῦ.
Περὶ Διονυσίου τὰ Ἥλιου.
Περὶ Δημοστράτου.
Περὶ Διδύμου.
Περὶ Δινεύου.
Περὶ Διοδώρου.
Περὶ Διονυσίου τε Μιλησίου.
Περὶ Διονυσίου τὰ Ῥόδιου.
Περὶ Δίωνος.

*** Πε-

Περὶ Δαμάλου.
Ἰατροί.
Περὶ Δεξίππου τοῦ ἰατροῦ.
Περὶ Διοσκορίδου.
Περὶ Δράκοντος.
Περὶ Δαμασκίου τοῦ σοφιστοῦ.
Ῥήτορες.
Περὶ Δεξίππου.
Περὶ Δεινάρχου.
Περὶ Διονυσίου τοῦ Μιλησίου.
Περὶ Δημάδου.
Περὶ Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσέως.
Περὶ Δίωνος τοῦ Προύσου.
Ποιηταί.
Περὶ Διονυσίου τοῦ κωμικοῦ.
Περὶ Δημοξένου.
Περὶ Διοκλέους.
Περὶ Διονύσου, τοῦ ἐξ Ὀστράκων.
Περὶ Διοκλέους.
Περὶ Διονυσίου τοῦ Μιλησίου.
Περὶ Διονυσίου τοῦ Βυζαντίου.
Περὶ Διονυσίου τοῦ Κορινθίου.
Περὶ Δεξίππου.
Γραμματικοί.
Περὶ Διδύμου τοῦ γραμματικοῦ.
Περὶ Δημητρίου τοῦ Ἰξίονος.
Περὶ Διδύμου.
Περὶ Δικαιάρχου.
Περὶ Διογενιανοῦ.
Περὶ Διονυσίου τοῦ γραμματικοῦ.
Περὶ Δράκοντος.
Φιλόσοφοι.
Περὶ Δαμασκίου τοῦ φιλοσόφου.
Περὶ Δημοκρίτου.
Περὶ Δημοκρίτου.
Περὶ Διδύμου.
Περὶ Δικαιάρχου.
Περὶ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως.
Περὶ Διοδώρου τοῦ Οὐαλερίου.
Περὶ Διοδώρου τοῦ ἐξ Ἰασοῦ.
Περὶ Διονυσίου τοῦ τυράννου.
Περὶ Διονυσίου τοῦ μεταθεμένου.
Περὶ Δίωνος.
Περὶ Διογένους.
Περὶ Διογένους τοῦ κυνικοῦ.
Περὶ Δίωνος τοῦ Προυσαέως.
Περὶ Δημάδου τοῦ ῥήτορος.
Περὶ Διογένους τοῦ Βαβυλ.

Ε

Περὶ Ἐμπεδοκλέους.
Περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει λεγομένων.
Περὶ Εὐκλείδου.
Περὶ Ἐλέου.
Περὶ τῆς Εὐκλείδου γνώμης.
Περὶ Ἐλεγείας.
Περὶ Εὐσεβίου, τοῦ ἐξ Ἐμέσης.
Περὶ Εὐδόξου.
Διατί Ἑλλάδα καὶ ἄλλα ἔθνη.
Περὶ Ἑλλην, τοῦ ἐξ ἔθνους.
Περὶ Ἐμπεδοκλέους.
Περὶ Εὐδοξίας.
Διατί Εὐδοξία καὶ Διονύσιος.
Περὶ Ἐπιμενίδου.
Περὶ Ἐφόρου.
Περὶ Ἐπικτήτου.
Περὶ Ἐπικούρου.
Περὶ Ἐπιχάρμου.
Περὶ Ἐρμίππου.
Περὶ Εὐβούλου.
Περὶ Ἐρμοῦ.
Περὶ Ἔρωτος.
Περὶ Ἐρατοσθένους.
Περὶ Εὐπόλιδος.
Περὶ Εὐάγρου.
Περὶ Εὐφορίωνος.
Περὶ Ἐρασιστράτου.
Περὶ Ἐρμολάου.
Περὶ Ἐρμογένους.
Περὶ Εὐριπίδου.
Περὶ Εὐριπίδου καὶ Ἀγάθωνος.
Περὶ Ἐχίονος.
Ἱστορικοί.
Περὶ Εὐσεβίου τοῦ Καισαρέως.
Περὶ Ἑλλανίκου τοῦ Μιτυληναίου.
Περὶ Ἑκαταίου τοῦ Μιλησίου.
Περὶ Εὐαγρίου.

Πε-

Digitized by Google

Περὶ Ἐφέσου.
Περὶ Εὐσταθίου.
Περὶ Ἐφόρου.

Ῥήτορες.

Περὶ Ἑρμαγόρου τοῦ ῥήτορος.
Περὶ Ζωσιμοῦ.
Περὶ Ἐπιφανίου τοῦ σοφιστοῦ.
Περὶ Εὐσεβίου τοῦ Βυζαντίου.
Περὶ Ἑρμογένους.
Περὶ Εὐδήμου.
Περὶ Εὐστοχίου.
Περὶ Εὐσεβίου τοῦ Ἀραβίου.
Περὶ Εὐστοχίου τοῦ ...

Ποιηταί.

Περὶ Εὐαγγέλου τοῦ κωμικοῦ.
Περὶ Εὐριπίδου.
Περὶ Ἐπιχάρμου.
Περὶ Ἐπιλύκου.
Περὶ Ἐπιχάρμου.
Περὶ Ἐρίφου.
Περὶ Ἑρμίππου.
Περὶ Εὐβούλου.
Περὶ Εὐφορίωνος.
Περὶ Εὐάδου.
Περὶ Εὐμόλπου.
Περὶ Εὐφορίωνος τοῦ Χαλκιδέως.
Περὶ Ἐφίππου.

Γραμματικοί.

Περὶ Ἐπαφροδίτου τοῦ γραμματικοῦ.
Περὶ Ἑλλαδίου τοῦ γραμματικοῦ.
Περὶ Εἰρηναίου.
Περὶ Εὐγενίου.
Περὶ Εὐδαίμονος.
Περὶ Ἐπιγένους.
Περὶ Εὐάνθους.

Φιλόσοφοι.

Περὶ Ἐμπεδοκλέους.
Περὶ Εὐκλείδου.
Περὶ Εὐήνου.
Περὶ Ἐμπεδοτίμου.
Περὶ Ἐπικούρου.
Περὶ Ἑρμαγόρου.
Περὶ Ἐπιχάρμου.
Περὶ Ἐπαμινώνδου.

Περὶ Ἑρμείου.
Περὶ Εὐδόξου.

Z

Περὶ Ζαμόλξιδος.
Περὶ Ζαλεύκου.
Περὶ Διός.
Περὶ Διὸς πάντα γινομένου ὑπὸ τῆς γυναικός.
Περὶ τοῦ προσαγορεύειν Δία πρὸ τοῦ Ὕειν.
Περὶ τοῦ ἐρωτηθέντος φάσθαι τὸν Δία.
Περὶ τῆς ... τῆς σοφίας καὶ ... τῆς σοφίας τοῦ Διός.
Περὶ τοῦ ἐν Κρήτῃ τάφου τοῦ Διός.
Προσευχὴ ἡ Ζεὺς ... περὶ τῆς ... ...
Περὶ τοῦ γάμου τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας.
Περὶ Ζήνωνος τοῦ Ἀρχίνου.
Περὶ Ζήνωνος τοῦ Καλλι...
Περὶ Ζωπύρου τοῦ Βυζαντίου.

Ῥήτορες.

Περὶ Ζωσίμου τοῦ Γαζαίου.
Περὶ Ζεύξιδος.
Περὶ Ζωίλου.

Γραμματικοί.

Περὶ Ζηνοδότου τοῦ γραμματικοῦ.
Περὶ Ζηνοδότου τοῦ Ἐφεσίου.
Περὶ Ζηνοβίου.

Φιλόσοφοι.

Περὶ Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου φιλοσόφου.
Περὶ Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως.
Περὶ Ζήνωνος τοῦ Ταρσέως.
Περὶ Ζήνωνος τοῦ Μυνδίου.
Περὶ Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως.
Περὶ Ζωροάστρου.
Περὶ Ζωρομάσδρου.
Περὶ Ζωπύρου.

Η

Περὶ Ἥβης.
Περὶ Ἡδυόσμου.
Περὶ Ἠλ[illegible] καὶ τῶν παίδων αὐτῶ.
Περὶ Ἡρας.
Περὶ τοῦ Ἡρας ἐν τῷ αἰθέρι, καὶ τῶν [illegible] κρεμαμένων σιδηρῶν.
Περὶ τοῦ τῆς Ἥρας ἐν τῷ Ἄργει [illegible].
Περὶ Ἡρακλέους.
Περὶ Ἡρωος τῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησι.
Περὶ τοῦ Ἡφαίστου παιδὸς.
Πόσοι καὶ ποῖοι ἐν Ἀργείοις ἔρωτες, καὶ [illegible], καὶ [illegible].
Τινες ἐν ἔρωτι οἱ τῶν [illegible] [illegible].
Περὶ Ἡφαίστου.
Περὶ τῶν Ἡφαίστου [illegible], [illegible] τε καὶ Ἀρτέμιδος, [illegible] τε καὶ Ἔρωτος.

Θ

Περὶ Θαργηλίων.
Περὶ Θέατρου.
Περὶ Θεμιστοκλέους.
Περὶ Θεῶν [illegible].
Περὶ Θεσέως, καὶ Πειρίθου.
Περὶ Θεῶν [illegible] τε [illegible].
Περὶ Θεοφράστου.
[illegible].
Περὶ Θεοῦ τῶν [illegible].
Περὶ Θεσσαλῶν.
Περὶ Θεσπιέων τῶν Ἀστυπαλέων.
Περὶ Θεσσαλονίκης τῆς [illegible].
Περὶ Θεσμοφορίων.
Περὶ Θέωνος τοῦ Ἀλεξανδρέως, καὶ τῶν ἄλλων.
Ὑπόκρισις.
Περὶ Θετταλῶν τῶν [illegible].
Περὶ Θηβαίων τῶν [illegible].
Περὶ Θηβαίων τοῦ Γαδαρέως.
Περὶ Θηραμένους τοῦ ῥήτορος.
Περὶ Θηριάκων.
Περὶ Θεωρῶν τοῦ σοφοῦ.
Περὶ Θηραμένους τοῦ Ἀθηναίου.
Περὶ Θηραμένους τοῦ Κῴου.
Περὶ Θρασυμάχου.
Ποιητοῦ.
Περὶ Θάλεω τοῦ σοφοῦ.
Περὶ Θυγατρός.
Περὶ Θρίων [illegible].
Περὶ Θυσιῶν.
Περὶ Θεαγένους.
Περὶ Θεοφράστου.
Περὶ Θεσπιῶν.
Περὶ Θεοδώρου.
Ἱστορικοῦ.
Περὶ Θεμιστογένους τοῦ ἱστορικοῦ.
Περὶ Θυσίας.
Περὶ Θουκυδίδου.

Ι

Περὶ Ἰατροκλέους τοῦ γραμματικοῦ.
Περὶ Ἰατρῶν.
Περὶ Ἰάσονος [illegible].
Περὶ Ἰβύκου, καὶ τῶν [illegible] καὶ [illegible] τοῦ χρυσοῦ [illegible] [illegible].
Περὶ Ἴδης.
Περὶ Ἰέρωνος.
Περὶ Ἰκαρίου.
Περὶ Ἴωνος.
Περὶ Ἰθάκης.
Περὶ Ἰσαίου τοῦ ῥητορος [illegible].
Περὶ Ἰσοκράτους.
Περὶ Ἰσχομάχου.
Περὶ Ἰο [illegible].
Περὶ Ἰππ [illegible].
Περὶ Ἴωνος.
Περὶ Ἰστρίων.
Περὶ Ἰσαίου τοῦ παρὰ [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible], καὶ Ἡγησίου τε [illegible].

τὸ διηγητὴς · ἐξ ἧτε παρὰ Χαιτ ...
[illegible]
Παρ. Ἰφίκλου.
Παρ. Ἰόλα.

Φιλόσοφοι.

Παρ. Ἰαμβλίχου τὸ φιλοσόφου.
Παρ. Ἰάκωνος.
Παρ. Ἱεροκλέους.
Παρ. Ἱππαρχίας.
Παρ. Ἱππάρχου.
Παρ. Ἱπποβότου.
Παρ. Ἰουλίου.

Ἱστορικοί.

Παρ. Ἰάσονος τὸ ἱστορικοῦ.
Παρ. Ἴστρου.
Παρ. Ἰστρου.

Ἰατροί.

Παρ. Ἱπποκράτους, ἐ τῆς ὥλλων.

Ῥήτορες.

Παρ. Ἰσαίου τὸ ῥήτορος.
Παρ. Ἰσαίου.
Παρ. Ἰσοκράτους.
Παρ. Ἰφικράτους.

Ποιηταί.

Παρ. Ἰβύκου τὸ ποιητοῦ.
Παρ. Ἰάδου.
Παρ. Ἰοφῶντος.
Παρ. Ἴωνος.
Παρ. Ἰππάρχου.
Παρ. Ἱππώνακτος.

K

Παρ. Κάδμου.
[illegible]
[illegible]
Παρ. Καιάδα.
[illegible]
Παρ. Καρκίνου [illegible]
Παρ. τῶν Καστορίων.
Παρ. Καλλίνου.
[illegible]
Παρ. Κανθάρου.
Παρ. τὸ κέρωτος τῆς Ἀμαλθείας.

Παρ. Καμβύσου.
Παρ. Καρφίδοντος.
Παρ. τὸ Καρδίου ...
Παρ. τὸ Κάστα τῷ Τρωϊκῷ.
Παρ. [illegible] Κλάδοι δε ...
[illegible]
Παρ. Κακα ἐ τῆς [illegible] αὐτῷ.
Παρ. Κάστου ἐ Βρομίου.
Παρ. Κελτοῦ.
Παρ. Καλλιστοῦς.
Παρ. Κεφάλου.
Παρ. Κύκνου.
Παρ. Κορίνας.
Παρ. Κορακ.
Παρ. Κλυμένου.
Παρ. Κλεοίτας.
Παρ. Κτεαν.
Παρ. Κρεσφόντα.
Παρ. Κρήτης.
Παρ. Κρεκ.
Παρ. Κτησαντ.
Παρ. Κυγγραν.
Παρ. Κυδαντ.
Παρ. Κυλακτος.
Παρ. τῆς ἐν Καρίαις [illegible]
[illegible]
Παρ. τῆς Κασταν.
Παρ. Κυδαντ.
Παρ. Κύρος τὸ Παρθικῶ Διι.
[illegible]

Ἱστορικοί.

Παρ. Κάδμου τὸ ἱστορικοῦ.
Παρ. Κανίτωνος.
Παρ. Κλεαξένου.
Παρ. Κλέμεστος.
Παρ. Κρίτωνος.
Παρ. Κτησίου τε ἰατροῦ.

Ῥήτορες.

Παρ. Καικι[illegible] τε ῥήτορος.
Παρ. Κεφάλου.
Παρ. Κοτικλέας.
Παρ. Καλλιστρ...
Παρ. Κρατύλου.
Παρ. Κλεοσθένους.

Περὶ Κύρωνος.

Ποιηταί.

Περὶ Καλλιμάχου τοῦ ποιητοῦ.
Περὶ Κινδάρου.
Περὶ Καρκίνου.
Περὶ Καίσαρος Τιβερίου.
Περὶ Κορίννης.
Περὶ Καρκινίδου.
Περὶ Κρατίνου.
Περὶ Κλαυδιανοῦ.
Περὶ Κλεοφῶντος.
Περὶ Κλεαγόρου.
Περὶ Κινδάρου.
Περὶ Κηφισοῦ.
Περὶ Κράτητος τοῦ ποιητοῦ.
Περὶ Κρατίνου.
Περὶ Κρατίππου.
Περὶ Κύρου.

Φιλόσοφοι.

Περὶ Καρνεάδου τοῦ φιλοσόφου.
Περὶ Καλλισθένους.
Περὶ Κλεάνθους.
Περὶ Κλεινίου.
Περὶ Κλεοβούλου.
Περὶ Κλειτομάχου.
Περὶ Κλεομβρότου.
Περὶ Κορίσκου.
Περὶ Κράτητος.
Περὶ Κρίτωνος.

Λ

Περὶ Λαΐδος τῆς ἑταίρας.
Περὶ Λαμπετίδος.
Περὶ Λαμπρίου κιθαρῳδοῦ τοῦ ἐπονομασθέντος μάντεως.
Περὶ Λαμίας.
Περὶ Λαμπιάδος.
Περὶ Λεανδρίου.
Περὶ Λαΐδος.
Περὶ Λεοντίου.
Περὶ Λεσχίου.
Περὶ Λέοντος τοῦ ἐν ὕδατι.
Περὶ Λαΐδος.
Περὶ Λεωνίδου.
Περὶ Λέοντος.
Περὶ τοῦ Λευκοῦ.
Περὶ Λευκοθέας.
Περὶ Λυκοῦργου τοῦ κατακαύσαντος τὰς ναῦς τῶν Λυκιδῶν.
Περὶ Λυκαίου.
Λόγοι λεχθέντες ὑπὸ Λυσίου.
Περὶ Λόγων τῶν ἐν γνώμῃ.

Ῥήτορες.

Περὶ Λαχάρους τοῦ ῥήτορος.
Περὶ Λέοντος τοῦ Ἀλαβανδέως.
Περὶ Λεσβώνακτος.
Περὶ Λιβανίου.
Περὶ Λόλλου.
Περὶ Λοκρίωνος.
Περὶ Λυκούργου.
Περὶ Λυσίου.

Ποιηταί.

Περὶ Λαμπρύλλου τοῦ ποιητοῦ.
Περὶ Λάσου.
Περὶ Λίνου.
Περὶ Λυσιμάχου.
Περὶ Λυκόφρονος.

Γραμματικοί.

Περὶ Λυσιμάχου τοῦ γραμματικοῦ.
Περὶ Λογγίνου.

Φιλόσοφοι.

Περὶ Λακύδου τοῦ φιλοσόφου.
Περὶ Λεωδάμαντος.
Περὶ Λεύκιππου.

Ἱστορικοί.

Περὶ Λυκίσκου τοῦ ἱστορικοῦ.
Περὶ Λίνου.

Μ

Περὶ Μαντείας τῆς ἐν Ἡρακλείᾳ.
Περὶ τοῦ Μάρω ἀνδρὸς γεγονότος.
Περὶ Μαίρας.
Περὶ Μαρσυάδος.
Περὶ Μαγνήτων.

Digitized by Google

Περὶ Μαρσύου.
Περὶ Μακαρίου τοῦ Κυρίου.
Περὶ Μεγάρου τοῦ Ἡρακλέους.
Περὶ Μακαριότητος.
Περὶ Μαλαγχῶν.
Περὶ Μελάνθης.
Περὶ Μέμνονος.
Περὶ Μελιταίου.
Περὶ Μάρωνος ἐκ Καμαδίων.
Περὶ Μασίδος.
Περὶ Μελίτου.
Περὶ Μίδου τοῦ Χρυσομανοῦς.
Περὶ τῆς Μίδου κολάσεως.
Περὶ Μίλωνος τοῦ Κροτωνιάτου.
Περὶ Μίνωος.
Περὶ Μαρμάρου.
Περὶ Μαυσωλοῦ.
Περὶ τῶν Μουσῶν.
Περὶ τῶν Μοιρῶν.
Περὶ Μαστιγωθέντος ἐν Ἑλλάδι τοῦ Ἀττικοῦ.
Περὶ Μυρμιδόνων.
Περὶ Μυρραῖ.

Ἱστορικοί.

Περὶ Μαρσύου τοῦ ἱστορικοῦ.
Περὶ Μεγασθένους.
Περὶ Μενάνδρου.

Ἰατροί.

Περὶ Μενεδήμου τοῦ ἰατροῦ.
Περὶ Μιλησίωνος.
Περὶ Μέτωνος.

Φιλόσοφοι.

Περὶ Μαναχαίου τοῦ φιλοσόφου.
Περὶ Μαξίμου τοῦ Τυρίου.
Περὶ Μαξίμου τοῦ Ἠπειρώτου.
Περὶ Μάρκου.
Περὶ Μελίσσου.
Περὶ Μηνοδότου.

Ῥήτορες.

Περὶ Μενάνδρου τοῦ ῥήτορος.
Περὶ Μάλχου.
Περὶ Μυρσίλου.
Περὶ Μαξίμου.
Περὶ Μητροφάνους.

Περὶ Μιλήτου.
Περὶ Μιθριδάτου.
Περὶ Μητροδώρου.
Περὶ Μ...

Ποιηταί.

Περὶ Μάγνητος τοῦ κωμικοῦ.
Περὶ Μνασιπτολέμου.
Περὶ Μελανθίου.
Περὶ Μενάνδρου.
Περὶ Μουσαίου.
Περὶ Μιμνέρμου.
Περὶ Μεγακλέους.
Περὶ Μελανιππίδου.
Περὶ Μοσχίωνος.
Περὶ Μυρτίδος.
Περὶ Μοιροῦς.
Περὶ Μίθου.
Περὶ Μορύχου.
Περὶ Μορσίμου.

Γραμματικοί.

Περὶ Μιλαλίου τοῦ γραμματικοῦ.
Περὶ Μόσχου.

N

Περὶ Νεκταρίου.
Περὶ Ναρκίσσου.
Περὶ τῆς τιμῆς τοῦ Νείλου παρὰ τῶν Αἰγυπτίων.
Περὶ Νεοπτολέμου.
Περὶ Νηλέως.
Περὶ Νηρέως.
Περὶ Νηρηΐδων.
Περὶ Νιόβης.
Περὶ Νέρωνος.

Φιλόσοφοι.

Περὶ Νικολάου τοῦ φιλοσόφου.
Περὶ Νικολάου τοῦ περιπατητικοῦ.
Περὶ Νικομάχου τοῦ Σταγειρίτου.
Περὶ Νουμηνίου.
Περὶ Νικάνδρου τοῦ ἰατροῦ.
Περὶ Νικομάχου.

Πε-

Περὶ Νομαδικοῦ τοῦ ἰσοτόμου
Τένους.
Περὶ Νειλώου τοῦ ἰατροῦ
Περὶ Νικαγόρου
Περὶ Νικολάου τοῦ ρητορος.
Περὶ Νικολάου τοῦ κριτοῦ
Περὶ Νικοστράτου,
Περὶ Νηρεΐδος
Ποιηταί
Περὶ Νεοπτολέμου τοῦ τραγικοῦ
Περὶ Νικοφῶντος,
Περὶ Νέστορος
Περὶ Νικομάχου
Περὶ Νικοστράτου
Περὶ Νικάνορος
Περὶ Ναυάρχου
Περὶ Νίκωνος
Περὶ Νικάνορος τε γραμματικοῦ.

O

ΠΕρὶ Οἰνοπίωνος
Περὶ Οὐδ ποιοῦ.
Περὶ Ὀλυμπιάδος
Περὶ Θεωνος
Περὶ Ὀνασιοῦ τε ἐν τραγικ.
Περὶ Ὀμφάλης
Περὶ Οἰνομάσ[illegible]
Περὶ Οἰνοκλέους
Διαφ. Ὄνος ἐν τῇ κριτῇ κωμῳδιῶν
Περὶ Ὀρέστου
Περὶ Ὀρειβίου τοῦ ἐν κριτ.
Περὶ Ὀρφέως
Περὶ Οἰκίστου
Περὶ Ὀδυσσέως
Περὶ Ὀργάνων τε Κάστωρ, καὶ τῶν ἄλλων
Ὅτι ὁ Ὀρομις Αἰγύπτιος, ἢ τὸ μὲ τὸ ἐν Αἰγύπτῳ πλανῆς αὐτοῦ

Π

ΠΕρὶ Παλαμήδους.
Περὶ Παλλαδίου
Περὶ Παλλαδίου
Περὶ Παιῶν
Περὶ Πανδάρου
Περὶ Πανδάρου
Περὶ Πανδίονος.
Περὶ Πανδώρας
Περὶ Παρθένου καὶ τῶν ἄλλων
Περὶ Παριδος.
Περὶ Παυσανίου.
Περὶ Πελοπίδου.
Διαφ. Πατρος ὁ Ζεὺς ἢ ὁ Ἀπόλλων καλοῦνται.
Περὶ Πίνδαρου
Περὶ Περικλέους.
Περὶ Περσέως
Περὶ Περσεφόνης.
Περὶ Πηγάσου.
Περὶ Πειθοῦς.
Περὶ Πλούτωνος.
Περὶ Πολυδεύκους.
Περὶ Πολυκράτους.
Περὶ Πολυξένου.
Περὶ Πολυξένης.
Περὶ Πολυφήμου.
Περὶ Ποσειδῶνος,
Περὶ Πριάμου.
Περὶ Πραξίου
Περὶ Προκλέους
Περὶ Προμηθέως
Περὶ Πρωτεσιλάου
Περὶ τοῦ πρωτέως
Περὶ Πρωτέως.
Περὶ Πρωτέως
Περὶ Πυθίας.
Περὶ Πυθίου ἢ Θυσίας.
Περὶ Πυθαγόρου τε μαθηματικοῦ.
Περὶ Πυθοκλέους

Πε

Περὶ Πολέμωνος τοῦ Ἰλιέως.
Περὶ Πολυβίου.
Περὶ Πολυαίνου τῆς Ἰουλίου ἐγχέσεων ἐκγόνου, ἢ περὶ ἐγχειρήσεων καὶ ἄλλων τῶν χρόνου μετὰ χεῖρας ἄν- ἔν ἢ μὴ φέρονται.

Τάκτικοι.

Περὶ Πολλιαδίου τοῦ μετέωρον.
Περὶ Παγκρατίου τοῦ σοφιστοῦ.
Περὶ Παύλου τοῦ Τυρίου.
Περὶ Παύλου τοῦ Γερμανοῦ.
Περὶ Παυσανίου τοῦ σοφιστοῦ.
Περὶ Παρμενίσκου.
Περὶ Πάτρωνος τοῦ Μαγνήτου.
Περὶ Πολέμωνος.
Περὶ Πολυδεύκους.
Περὶ Πολυαίνου.
Περὶ Πολυκράτους.
Περὶ Πολεμίωνος τοῦ Ὀξυρυγχίτου.
Περὶ Ποσειδωνίου.
Περὶ Πολυβίου.
Περὶ Πώλου.
Περὶ Πορφυρίου.
Περὶ Προαιρεσίου.
Περὶ Πρόκλου.
Περὶ Πρωταγόρου τοῦ Ἀβδηρίτου.
Περὶ Πύθωνος.

Ποιηταί.

Περὶ Παμφίλου.
Περὶ Παλαιφάτου τοῦ ποιητοῦ.
Περὶ Παμφύλου.
Περὶ Παντακλέους.
Περὶ Παννιάσιδος.
Περὶ Παρθενίου τοῦ Νικαέως.
Περὶ Παρθενίου τοῦ Χίου.
Περὶ Πεισάνδρου.
Περὶ Πίγρητος.
Περὶ Πινδάρου.
Περὶ Πλάτωνος τοῦ κωμικοῦ.
Περὶ Πολυζήλου.
Περὶ Ποσειδίππου.
Περὶ Πρατίνου.
Περὶ Πτολεμαίου τοῦ Κυθηραίου.

Γραμματικοί.

Περὶ Παμφίλου τοῦ γραμματικοῦ.
Περὶ Παλαιφάτου τοῦ γραμματικοῦ.
Περὶ Παμφίλου τοῦ γραμματικοῦ.
Περὶ Πολέμωνος.
Περὶ Πτολεμαίου τοῦ γραμματικοῦ.

Φιλόσοφοι.

Περὶ Παμφίλου τοῦ φιλοσόφου.
Περὶ Παμφίλας τοῦ φιλοσόφου.
Περὶ Παναιτίου.
Περὶ Πάππου τοῦ Ἀλεξανδρέως.
Περὶ Παρμενίδου.
Περὶ Παύλου τοῦ φιλοσόφου.
Περὶ Περιάνδρου.
Περὶ Περσαίου.
Περὶ Πιττακοῦ.
Περὶ Πλάτωνος.
Περὶ Πλουτάρχου.
Περὶ Πολέμωνος.
Περὶ Πολυαίνου.
Περὶ Πολέμωνος.
Περὶ Πορφυρίου.
Περὶ Ποσειδωνίου.
Περὶ Πορφυρίου.
Περὶ Πρόκλου.
Περὶ Πρόκλου τοῦ Στωϊκοῦ.
Περὶ Πρόκλου τοῦ Λυκίου.
Περὶ Πτολεμαίου τοῦ Κλαυδίου ἢ ὃς περὶ ... ἐγχώ τὸ γένει τῆς Πτολεμαΐδος, ἢ διαδοχῆς τῆς διασκέψεως.
Περὶ Πυθαγόρου, ἢ τῆς Πυθαγορικῆς αἱρέσεως.
Περὶ Πύρρωνος.

P

Περὶ τοῦ Ῥέα καὶ τῆς Κυβέλης, καὶ τῆς ἐκτομῆς τῆς Φρυγῶν.
Περὶ Ῥήσου.
Περὶ Ῥόδου.

Περὶ Ὑψίου τοῦ γραμματικοῦ.
Περὶ Ὑψαίου τοῦ γραμματικοῦ.
Περὶ Ῥαίφου τοῦ ἰατροῦ.

Σ

Περὶ Σαλμωνέως, ἢ τῆς ἐν τοῖς βίβλοις βροντῆς.
Περὶ Σαρδαναπάλου.
Περὶ Σαρπηδόνος.
Περὶ Σατύρου.
Περὶ Σειρήνων.
Περὶ Σεσογχώσιδος.
Περὶ Σιβύλλης.
Περὶ Σισύφου.
Περὶ Σκίρωνος.
Περὶ Σκυλλῶνος, ἢ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ.
Περὶ Σκύλλης, ἐν ᾧ ἢ περὶ τῆς ἀλλοιώσεως θηρίων.
Περὶ Σπερματοφάγων ὀρνίθων.
Περὶ Στυγός.
Περὶ Σφιγγὸς τῆς Καδμείας.
Περὶ Σωσιστράτου τοῦ στρατηγοῦ.

Ῥήτορες.

Περὶ Σιβύρτου τοῦ ῥήτορος.
Περὶ Σαλουστίου τοῦ σοφιστοῦ.
Περὶ Σαραπίωνος τοῦ Ἀλεξανδρέως.
Περὶ Σοφοκλέους.
Περὶ Σωπάτρου.
Περὶ Σωσιπάτρου.
Περὶ Στρατοκλέους.

Ἰατροί.

Περὶ Σαλουστίου τοῦ ἰατροῦ.
Περὶ Σωρανοῦ τοῦ ἰατροῦ.

Ποιηταί.

Περὶ Στησιχόρου τοῦ ποιητοῦ.
Περὶ Σαπφοῦς.
Περὶ Σιβύλλης τῆς Ἐρυθραίας, ἢ τῆς Σαμίας.
Περὶ Σιμωνίδου.
Περὶ Σιμμίου.
Περὶ Σοφοκλέους.
Περὶ Σωσιθέου.
Περὶ Σουσαρίωνος.
Περὶ Σωτάδου τοῦ Κρητός.
Περὶ Σωτηρίχου.
Περὶ Σωφίλου.
Περὶ Σώφρονος.
Περὶ Σπινθάρου.
Περὶ Στησιχόρου.
Περὶ Σιμωνίδου.
Περὶ Στράτωνος.

Γραμματικοί.

Περὶ Σελεύκου τοῦ γραμματικοῦ.
Περὶ Σιμάρου.
Περὶ Σωσιβίου.
Περὶ Σιμμίου τοῦ Ῥοδίου.
Περὶ Σκυθίνου.
Περὶ Σωτηρίδα.

Φιλόσοφοι.

Περὶ Σέξτου τοῦ φιλοσόφου.
Περὶ Σιλβανοῦ.
Περὶ Σιμμίου τοῦ Θηβαίου.
Περὶ Σίμωνος.
Περὶ Σιμωνίδου.
Περὶ Στράτωνος.
Περὶ Στρατωνος.
Περὶ Σπεύσιππου.
Περὶ Σωκράτους.
Περὶ Σωφρονίσκου.
Περὶ Σωσικράτους.
Περὶ Σωτάδου τοῦ Ἀθηναίου.

Τ

Περὶ Ταντάλου.
Περὶ τῶν τῆς Ταύρου ἐπικρατείας.
Περὶ τοῦ τῶν Τελχίνων ...
Περὶ Τελεφάνους.
Περὶ Τιτάνων καὶ τῆς Τιτυοῦ.
Περὶ Τιμοθέου.
Περὶ Τηλεμάχου.
Περὶ Ταγηνου.
Περὶ Τιθωνοῦ.

Πε-

Περὶ Τιμῶνος.
Περὶ Τίτου.
Περὶ Τισσαφέρνους.
Περὶ τράγου τοῦ Μιλησίου.
Περὶ Τριπτολέμου.
Περὶ Τροφωνίου.
Περὶ Τροίας, καὶ ὅτι ἡ Τροία ἐπονομάσθη· καὶ περὶ τῶν ἀλώσεων αὐτῆς, καὶ τῆς τῶν Τρώων γενεαλογίας, καὶ τῆς μετοικεσίας [illegible], καὶ ἡ [illegible] ἀρχή.
Τῶν Τρώων βασιλέων γενεαλογία καὶ καταγωγὴ τοῦ Ῥωμαίου.
Περὶ Τρωΐλου.
Περὶ Τρυφωνίου.
Περὶ Τύρου.
Περὶ Τυφῶνος τοῦ γίγαντος ἀφ' οὗ [illegible] χρόνοι Θέρμη φυλάσσει, [illegible].

Υ

Περὶ τῶν Ὕδων Νομῶν.
Περὶ Ὑπατίας.
Περὶ Ὕδρας.
Περὶ Ὕλας.

Φ

Περὶ Φαιδώνος.
Περὶ Φαιδύμου.
Περὶ [illegible] καὶ τοῦ ἐν Φαίακι ἐγκαλοῦσιν.
Περὶ Φαίδρου.
Περὶ Φαληρέως.
Περὶ Φάλεω.
Περὶ Φαυστίνης.
Περὶ Φαώνος.
Περὶ Φερεκύδους.
Περὶ Φιλιππίδου.
Περὶ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος.
Περὶ Φιλίππου.
Περὶ Φιλίου.
Περὶ Φιλοδήμου.
Περὶ Φιλήμονος, καὶ τῆς [illegible].
Περὶ Φιλιππικοῦ.
Περὶ Φιλίππου, ὅτι [illegible] καὶ γενεαλογία αὐτοῦ καὶ πάντων τῶν [illegible] μέχρι [illegible].
Περὶ Φιλίππου τοῦ Ἀλεξανδρέως.
Περὶ Φιλίππου.
Περὶ τοῦ Φιλίππου [illegible].
Περὶ Φιλίωνος.
Περὶ Φιλίππου.

Ἱστορικοί.

Περὶ Φιλοστράτου τοῦ ἱστορικοῦ.
Περὶ Φιλίσκου.
Περὶ Φιλίππου.
Περὶ Φιλόχορου.
Περὶ Φυλάρχου.

Ῥήτορες.

Περὶ Φιλίσκου τοῦ ῥήτορος.
Περὶ Φιλίσκου τοῦ Μιλησίου.
Περὶ Φιλοστράτου.
Περὶ Φιλίσκου τοῦ Νεοκαισαρέως.
Περὶ Φρονίμου τοῦ Βιθυνοῦ.

Γραμματικοί.

Περὶ Φιλέου τοῦ γραμματικοῦ.
Περὶ Φιλέου τοῦ Ἀμισηνοῦ.
Περὶ Φιλίσκου.
Περὶ Φιλιππίδου.
Περὶ Φιλοξένου τοῦ Ἡρακλέους.
Περὶ Φιλίππου τοῦ φιλοσόφου.
Περὶ Φιλοξένου.
Περὶ Φιλοτίμου.
Περὶ Φίλωνος.
Περὶ Φιλολάου.

Ποιηταί.

Περὶ Φερεκράτους τοῦ Ἀθηναίου.
Περὶ Φιλεταίρου.
Περὶ Φιλήμονος τοῦ Συρακουσίου.
Περὶ Φιλίππου τοῦ κωμικοῦ.
Περὶ Φιλίσκου.

Πε

Περὶ Φιλοτιμίας.
Περὶ Φιλοπλούτου.
Περὶ Φιλοξένου τοῦ λυρικοῦ.
Περὶ Φίλων ἔθος.
Περὶ Φιλίππου.
Περὶ Φυγῆς.
Περὶ Φωνῆς χρὴ τῷ τραγικῷ.
Περὶ Φωνῆς ποιῶν.

Χ

Περὶ τοῦ Χαλδαίων ἀστρολογίας.
Περὶ Χάρητος τοῦ τῶν Καλοστρο καὶ ... ἐστὶ ... κατὰ τῶν χαλδαίων.
Περὶ τῆς Χάριτος.
Περὶ Χαριδήμου ἢ Φιλόρου.
Περὶ Χαρίβδιος.
Περὶ Χάρητος ἐν Κισταίῳ.
Περὶ Χειμῶνος.
Περὶ Χρυσίου.
Περὶ χρυσοῦ εὐρησ.
Περὶ τῶν χρυσοπωλῶν διατάξεως.
Περὶ Χρόνου.
Περὶ τῆς χρυσοῦ μετάλ. Ἱστορικά.
Περὶ Χάρητος τοῦ Λαμψάκου ἱστορικοῦ.
Περὶ Χάρωνος τοῦ Καρχηδονίου.
Περὶ Χάρωνος τοῦ Ναυκρατίτου. Ποιητοῦ.
Περὶ Χαρίσιος τοῦ ποιητοῦ.
Περὶ Χοιρίλου.
Περὶ Χρυσίππου τοῦ στωικοῦ.
Περὶ Χρυσοθέμιδος τοῦ Θεσσαλοῦ.
Περὶ Χαμαιλέοντος τοῦ Ἀθηναίου.
Περὶ Χάρωνος τοῦ φιλοσόφου.
Περὶ Χρυσοστόμου.
Περὶ Χάρωνος τοῦ ἰατροῦ.

Ψ

Περὶ Ψαμμητίχου.

Ω

Περὶ Ὠγύγου.
Περὶ Ὠκεανοῦ.
Περὶ τῆς Ὥρας.
Περὶ Ὠρίωνος.
Περὶ Ὠριγένους.
Περὶ Ὠκυμόου.
Περὶ Ὥρου τοῦ Ἑρμείου.

X x i 4 1

ΕΥ̓ΔΟΚΊΑΣ

Τῆς Μακρεμβολιτίσσης, Βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως,

ἸΩΝΙΑ',

Ἤτοι συναγωγὴ θεῶν, ἡρώων τε καὶ ἡρωΐνων γενεαλογίας, καὶ τῆς εἰς αὐτὰς μεταμορφώσεως, μύθων τε καὶ ἀλληγοριῶν, τῶν παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὑρισκομένων· ἔτι δὲ καὶ περὶ διαφόρων σοφῶν, πρὸς τὸν φιλόχριστον καὶ εὐσεβέστατον βασιλέα ῬΩΜΑΝΟ͂Ν τὸν ΔΙΟΓΈΝΗΝ, πάντῃ τροπαιοῦχον.

Καὶ τοῦτό γε τοῖς πολλοῖς ἄλλοις, τοῖς εὐφημουμένοις σε εἰς τὰ βασίλεια [illegible], ΤΡΟΠΑΙΟΥ͂ΧΕ ΒΑΣΙΛΕΥ͂, συγκαταλεχθήσεται [illegible] ἐμοί, οὐχ ἧττον γὰρ τὴν βασιλείαν [illegible] τῷ κατ' ἐμέ, ἀλλὰ καὶ τὴν πάλαι πᾶσαν ἀρετήν, καὶ [illegible] παιδείαν τε φημί, ἣν [illegible] τιμιωτέραν, τῇ τῶν λογίων βιβλίων ἀναγνώσει, καὶ τῇ τῶν σπουδαίων μελέτῃ [illegible], δίκην Ἀλεξάνδρου κατὰ [illegible] τῇ καλλονῇ τῶν ἀρετῶν αὐτὴν [illegible], ἐφάμιλλον τῷ Μακεδονικῷ ἄστει, τῷ πολλοὺς ἐσχηκότι λογίους ἄνδρας, γενομένην, καὶ πάντα [illegible] τὰς πάλαι κλεινὰς Ἀθήνας, ὧν τὸ κλέος [illegible], ἐξηλωκυῖαν· ἔστιν γὰρ ἡ παιδεία καλῶς τὰ πάντα [illegible], ὥστε καὶ τὸ βάρβαρον σβεννύναι, καὶ τὸ [illegible] τῆς φωνῆς ἀνακαθαίρειν, καὶ πάντα κατὰ κόσμον [illegible] ἅπερ ἔργα [illegible], αἱ τῶν λογίων ἀνδρῶν [illegible] ἀναγνώσεως, τὴν τῆς ψυχῆς [illegible], καὶ κατάληψιν [illegible] οὐ μόνον ἐν τῇ τῶν πάλαι βασιλείᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἑλλάδι [illegible] γνώμῃ [illegible], ὡς ἐπὶ σκοπόν, στοχαζόμενος [illegible] αὐτῆς φανείης, ἡ [illegible] * πέπαυται, καὶ αἱ τῆς [illegible] διαλλαγαὶ βέβαιαι [illegible] καὶ τὸ πέ-

A ρας

* [illegible]

γε τῇ μετρίᾳ διὰ λόγου, καὶ τὴν [illegible] τοῦ παντὸς [illegible] ἐκ αὐτῇ τὴν ἐμφύλιον ζάλην [illegible] ἐξεῦθεν [illegible] μαχίαις καὶ ἀνθήκεσι [illegible], καὶ τι [illegible] τὰς [illegible] λα, [illegible] ἤδη, καὶ σώζει τὰς φίλας, καὶ πάντα ὅσα [illegible] τῷ ἑκάστῳ τρόπῳ τῷ ἀνθρωπίνῳ βίῳ, καὶ ὅσοι αὐτοῦ [illegible], [illegible], [illegible] εὐδαιμονήσαντες, ἐψάθησαν, τὴν [illegible] τῶν βασιλείας εἰς ἄκρον αὐξήσαντες· αὐτὰς δ' ὀλιγωρήσαντες, μετὰ [illegible] τὰ, [illegible], [illegible] γάλλεις [illegible], τρόπον [illegible] βοηθῆσαι [illegible] μὴ δυνηθέντες, ἐγγνῶντες δὲ μετὰ λόγου πολλαὶ τῶν βασιλειῶν, αἱ τῶν εὐδαιμονέσταται, [illegible] τῆς ἀρετῆς [illegible] ταῦτα καὶ [illegible] λοιπα, [illegible], [illegible] τῆς ἀρετῆς, τῇ [illegible] τῶν φροντίσμασιν, τῷ τε τὰς λογι. [illegible], καὶ τῷ πάντα, [illegible], [illegible] αὐτὰς [illegible] αὐτῇ, ἵνα μὴ δόξῃ τοῖς ἄλλοις κρείττων ἀδίκημα, τῇ [illegible] αὐξήσῃ μελέτῃ, ἢ καὶ αὐτὸς [illegible] τὰς πολεμίας [illegible] χρησαι, μεταξὺ [illegible] τὴν [illegible] ἐν [illegible], [illegible], ἱστορίας, καὶ γενεαλογίας. Θεῶν τε καὶ Νόμων, [illegible] τε καὶ ἡρώων [illegible], [illegible] Ἰωνες ἀκμὴν [illegible] [illegible] καὶ πολλὰς σοφὰς, καὶ [illegible] χρήσιν [illegible], μύθους τε καὶ ἀλληγορίας, καὶ [illegible], καὶ τῶν τῶν παλαιῶν δόξας, χρήσιμον [illegible] φιλολόγοις, καὶ ἄλλο [illegible] χρῆσιμα, [illegible] καὶ τῆς [illegible] ὅπερ [illegible], ἐκ τῆς τιμαλφεστάτης ἡμῶν Βιβλιοθήκης [illegible] καὶ πολλὰ τῶν βιβλίων [illegible], ἐν [illegible] [illegible] μελέτῃ καὶ [illegible] πολλῇ βασιλείας [illegible] τοῦ ἐγγράφου ἀνθρώπου [illegible], καὶ μὴ [illegible] [illegible] τῆς [illegible] βασιλείας [illegible] ἐκδοθέντα, καὶ μετὰ τῶν ἀδελφῶν [illegible] [illegible] δὲ ἀπὸ τοῦ μύθου τῆς Ἀθηνᾶς, [illegible] καὶ [illegible], ὡς [illegible] πάλαι [illegible] καὶ τὰ καθεξῆς καὶ [illegible] [illegible].

* [illegible] ἔλεγον [illegible] λόγῳ, [illegible] [illegible] τὸ πλῆθος τοῦ Ἀρμένου [illegible], καὶ [illegible] τῶν [illegible] χρόνον, καὶ [illegible] τὰς βασιλείας [illegible] λόγῳ, [illegible] [illegible], [illegible] Πραιπόσιτος, ὁ [illegible] Μαρμάρου.

ΠΕ-

A

ΠΕΡΙ' ΤΗ͂Σ 'ΑΘΗΝΑ͂Σ.

'Αθηνᾶ, μυθικῶς Διὸς θυγάτηρ ὧδε μὲν φασιν, αὐτὴν ἡ κεφαλὴ τοῦ Διὸς ἐξέφυσε· δὲ προσκληθεὶς Ἥφαιστος, καὶ πλήττει πελέκει τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ ἐγκυμονούμενον ἐξέθορε κόρη ἔνοπλος. ἀλληγορικῶς δὲ, ὡς ἐν ὀλίγῳ πολλὰ συνιλῶν, 'Αθηνᾶ, ἡ φρόνησις ἐκ Διὸς δὲ, διὰ τὸ ἐκ τοῦ νοός. Ζεὺς γάρ ἐστιν ὁ νοῦς. ἐκ κεφαλῆς, διὰ τὸ ἐκεῖ λογιστικὸν, ὃ προβάλλει φρόνησιν. Ἥφαιστος δὲ αὐτὴν ἐκφαίνει, διότι αὐτὸς μετ' αὐτῆς πῦρ ἀλληγορεῖται, τὸ δὲ φωσφόρον, ἐκκαίον, καὶ ἄνω φερόμενον· καὶ ἡ φρόνησις, φωσφόρος. τί ἐστι, καὶ τὸ δραστικὸν παρεῖχεν ἔχει· καὶ οὐδὲν ταπεινὸν φρονεῖ, ἀλλὰ ὑψηλοτέρα, καὶ ἄνω φέρεται.

Καὶ ἄλλως διεξοδικώτερον, καὶ αὖθις τῆς γεννήσεως καὶ ἠθῶν αὐτῆς.

'Αθηνᾶ ἐστιν ἡ τοῦ Διὸς σύνεσις, ἡ αὐτὴ οὖσα τῇ ἐν αὐτῷ προνοίᾳ. γεγενῆσθαι δὲ αὐτὴν ἐκ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς λέγεται, τάχα μὲν τῶν ἀρχαίων ὑπειληφότων τὸ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς ἐνταῦθα, καθάπερ καὶ ἕτεροι τῶν μετὰ ταῦτα ἔγνωσαν· τάχα δὲ ἐπεὶ τοῦ ἀνθρώπου, τὸ μὲν ἀνωτάτω μέλος τοῦ σώματος ἡ κεφαλή ἐστι, τὸ δὲ κάτω μέρος, ὁ αὐχὴν ὅτε τὸ ἡγεμονικὸν αὐτοῦ ἐστι, καὶ ἡ τῆς φρονήσεως αἰτία· ἀμήτωρ δὲ ἡ 'Αθηνᾶ, διὰ τὸ ἄλλοιον εἶναι τὴν τῆς ἀρετῆς γένεσιν, καὶ ἐκ τῶν τῆς ἐκ συνδυασμοῦ γινομένην. Μῆτιν δὲ κατέπιεν ὁ Ζεὺς, ἐγκύμονα αὐτὴν ἔχουσαν, μετὰ τῆς σιωπῆς ὤν, ὅθεν μέθοδος ἡ ἀρετὴ ἐκ τῆς καθ' ἑαυτὸν βουλῆς τὴν ἀρχὴν ἔσχε τοῦ φρονεῖν· ἡ δὲ τῆς 'Αθηνᾶς παρθενία, τὸ καθαρὸν καὶ ἀμίαντον σύμβολόν ἐστι· τοιοῦτον γάρ τι ἡ αὐτή. καθωπλισμένη δὲ πλάττεται, καὶ οὕτως ἐκφῦσα αὐτὴν γεγονέναι, παριστάντες αὐτάρκως πρὸς τὰς μεγίστας καὶ δυσφορωτάτας πράξεις παρασκευάζεται ἡ φρόνησις· μέγιστα γὰρ δοκεῖ ἐπωφελεῖν οἱ ὡπλισμένοι· διὰ δὲ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ τὸ ἐπίθετον καὶ γοργῶπις[*] αὐτῇ, ἀνατιθέασι πολλὰ ἔχειν, πάντα τε ἐμφαίνοντα καὶ τῆς γλαυκότητος αὐτῆς. Καὶ γὰρ τῶν θηρίων τὰ ἀλκιμώτατα, οἷον αἱ πάρδαλεις καὶ οἱ λέοντες, γλαυκά εἰσι, δυσαντίβλεπτοι

 τελ-

[*] Γοργῶπις, γοργωποί.

ἐπιλαβέσθαι ἀπὸ τῶν ὀμμάτων. ἔστι δὲ ὥστε τοιαύτη αὐτῇ παρεστάναι, διὰ τὸ τὴν κόρην γλαυκὴν εἶναι. τινὲς δὲ οἰκείως συμμίσγειν τῷ Διὶ τὴν αἰγίδα, ἣν ἐπιφέρεσθαι τῇ παρ' ᾧ δοκεῖ δαιμονίῳ ἀνάγειν καὶ περιγίνεσθαι ὁ Ζεύς. κεφαλὴ δ' ἐν αὐτῇ Γοργόνος ἐστὶ, καὶ μέσον τῶν θεῶν τῷ στήθει ἔξω προβεβληκυῖα τὴν γλῶτταν, ὡς ἂν ἐμφανεστάτη ὄντος ἐν τῇ τῶν ὅλων διοικήσει τοῦ λόγου. οἱ δὲ δράκοντες καὶ ἡ γλαὺξ, διὰ τὸ ἔμφοβον τῶν ὀμμάτων, ἀνατέθεινται ταύτῃ γλαυκώπιδι οὔσῃ· συμβάλλει γὰρ ὁ δράκων δέδορκε, καὶ φυλακτικόν τι ἔχει καὶ ἄγρυπνον, καὶ ἀθηρευτικῶς δοκεῖ. Ἀτρυτώνη δὲ λέγεται, ὥσπερ ἡ τελουμένη καθ' ὕβρεις τινὰ, ἢ ὡς ἂν ἀτρυτὴ τοῦ αἰθέρος ὄντος. Ἀγελεία δὲ, ὅτι ἐν Ἄργει ἐπὶ τοῖς ἄκροις ἱδρυμένη· ἀφ' ἧς καὶ Ἀκραῖαι ὠνομάσθη. ἔστι δὲ καὶ Ἥρα, καὶ Ἄρτεμις, καὶ Ἀφροδίτη προσαγορευόμεναι ἐν Ἄργει, καὶ τὸ ὅμοιον, ἐπ' ἄκρων ἱδρυμέναι. Τριτογένεια δὲ, ὅτι ἡ τοῖς κακοῖς ἐγγινομένη τὸ τρεῖν, καὶ τρέμειν, αὕτη ἐστί. φησὶ γὰρ πόλεμον πρὸς τὴν κακίαν. ἄλλοι δέ φασι τὰ τρία γένη τῶν σχημάτων, τήν τε φιλοσοφίαν θεωρίαν, πανηγυρικωτέραν διορθῶσαι, ἢ καὶ ἀρχαίαν ἀλλοχήμονα, ἔχουσαν τοῦτο. Λαοσσόος δ' αὐτὴν ὀνομάζουσιν, διὰ τὸ σώζειν ἐν ταῖς μάχαις τοὺς λαούς. Ληῖτις ἐκλήθη ἀπὸ τῆς λείας, ἢ μᾶλλον διὰ τὸ συνεργεῖν αὐτὴν τῶν χρημάτων καὶ τῶν λαῶν εἶναι, καὶ πολεμικὸν γὰρ καὶ οἰκεῖον, καὶ τοῦ βίου πάντως προεστάναι οἱ Ποιηταὶ τὴν θεοτάτην ἔφασαν λέγοντες. ἀφ' οὗ δὴ καὶ ἐρυσίπτολις αὕτη, καὶ πολιὰς ὠνομάσθη, ὥσπερ δὴ καὶ ὁ Ζεὺς πολιεύς· ἐπίσκοποι γὰρ ἀμφότεροι τῶν πόλεων. Παλλὰς δὲ λέγεται, διὰ τὴν μεμυθευμένην περὶ αὐτὴν νεότητα ἀφ' ἧς καὶ πάλλακες, καὶ παλλακαὶ προσαγορεύονται· σεμνότης δὲ καὶ παλλακήσει τῶν νέων, ἱδρυται δὲ ἐν ταῖς ἀκροπόλεσι μάλιστα, καὶ δυσκατακγώνιστον καὶ δυσκολόληπτον ἐμφῆναι θέλοντες· ἢ τὸ ὅπου θεὸς ἐγὼ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, οὕτω μετεωροτέραν καθεστῶσαν, καθὸ μέρος ἐστὶ τῆς φύσεως. Ἀλαλκομενηΐδα δὲ αὐτὴν καλοῦσι, καὶ ἀγελαίαν. τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ ἀλαλκεῖν παράγοντες· ἱκανὴ γάρ ἐστιν ἐπαμύνειν καὶ προσβοηθεῖν, ἐξ οὗ καὶ νῦν προσαγορεύεται. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἄγειν αὐτὴν τοὺς λαούς. (Ἀλαλκομενηΐς μόνης γὰρ παρ' Ὁμήρῳ ἐπίθετον μόνον τῆς Ἀθηνᾶς· φησὶ δὲ τοὺς ἄλλους, καὶ τὴν Ἥραν καὶ Διὸς ὅπου Ἀλαλκομένιος Ζεύς. καὶ ἡ ἀπαλεξητικὴν προθυμίαν ἔχουσα, ἢ ἐν ἀλκῇ μένουσα· ἢ ὡς Ἀλαλκομενίους τινὸς, ἱδρυσαμένου αὐτήν. ποιῶν ἢ ἡ ἀλαλάζουσα τοῦ πλήθους, καὶ τοῦ τῶν δαιμόνων ζητοῦσα ἢ

ἡ ἐν

ἡ ἐν Ἀλαλκομεναῖς, πόλει τῆς Βοιωτίας, τιμωμένη· ἔνθα ὁ Ἀλαλκομένιος, Ἀθηνᾶς ἱερόν· ἢ ἀπὸ Ἀλαλκομενίας τραφεῖσα Βοιωτῶν) ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλέξασθαι εἶναι, τοῖς ἀγελαίοις βουσὶν ὁμοίως, οἷς μέλλοντες θύειν αὐτῇ.

Περὶ τῶν αὐλῶν τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Μαρσύου.

Τοὺς δ' αὐλοὺς εὑρεῖν μὲν αὐτὴν λέγεται, καθάπερ καὶ τἄλλα ἐν ταῖς τέχναις γλαφυρά· (ἀφ' οὗ καὶ ἐπιτρόπη τελεσιουργίας ἐστί.) ῥῖψαι δὲ, ὡς ἐκθηλύνοντας τὰς ψυχὰς τῶν δι' αὐτῶν ἀπολαυόντων μέλους, καὶ ἥκιστα ἐνάργεια καὶ πολεμικὰ δοκοῦντας εἶναι. Λέγεται δὲ καὶ ὅτι ποτὲ τοὺς αὐλοὺς λαβοῦσα καὶ αὐλοῦσα, παρῆλθε ποταμόν· θεασαμένη δὲ ἐν τῷ ὕδατι τὴν ἑαυτῆς σκιὰν πεφυσημένας ἔχουσαν τὰς γνάθους, καὶ ἀσχήμως ἐν τούτῳ φαινομένης αὐτῆς, ἔρριψε τοὺς αὐλοὺς, ὡς ἀμορφίας αἰτίους. ἐν γὰρ τῷ αὐλεῖν, τὸ πνεῦμα ἐξογκοῖ τὰς γνάθους, καὶ ἀμόρφους ποιεῖ τοὺς αὐλοῦντας. τούτους τοὺς ῥιφθέντας αὐλοὺς λέγεται Μαρσύαν εὑρηκέναι καὶ ἐρίσαι τῷ Ἀπόλλωνι, καὶ ἡττηθῆναι, καὶ ἐκδαρῆναι παρὰ τὸν ποταμόν· ἐξ οὗ Μαρσύας ὁ ποταμὸς λέγεται. ἡ δὲ ἐλαία δῶρόν ἐστιν αὐτῆς, διὰ τὸ θάλλειν, καὶ διὰ τὸ γλαυκόν τι ἔχειν. καὶ τὸ ἔλαιον δὲ ἀνθάλλει ὅτι δι' ἄλλου ὑγροῦ, ἀλλὰ καθαρὸν ἀεὶ μένει, ὡς τῇ παρθένῳ κατάλληλον δοκεῖ. ἤρεσε δ' ἐκλήθη, ὡς στρατηγικὴ οὖσα, καὶ διοικητικὴ πολέμων, καὶ ὑπερμαχητικὴ τοῦ δικαίου. δεσπότης γὰρ πάντων, ἐστὶ γε κεφάλαιον παντὸς τῆς ἀρετῆς. καὶ ἱππείαν δὲ καὶ δάμασιππον, καὶ δημιουργὸν, καὶ πολλαχῶς ἄλλως αὐτὴν προσαγορεύουσι. καὶ ἀνάγουσιν αὐτῇ τρόπαια ἐν ξύλοις ἐλαΐνοις. μάλιστα δὲ καὶ τὸ εἴδωλον αὐτῆς πάρεδρον δίδοασιν, ἐπεὶ τρόπον τῷ ἀξιωματικῷ ταύτῃ τιμῆς παρεισάγεται, διὰ τὸ ἀξιόπιστον καὶ ἀκατάβλητον τῆς φρονήσεως. καὶ ἐν τῇ πρὸς τοὺς Γίγαντας δὲ μάχῃ ἀριστεῦσαι κατὰ πάντων ἡ Ἀθηνᾶ, καὶ γιγαντολέτις ὀνομάζεται κατὰ τοῦτον λόγον. τοὺς γὰρ πρώτους ἐκ τῆς γῆς γενομένους ἀνθρώπους ἰσχυροὺς ὄντας καὶ θυμικοὺς, κατ' ἀλλήλων γενέσθαι, διὰ τὸ μηδέπω διακεῖσθαι διακρινομένους, μηδὲ ἐξεῖναι τι ἐνθεῖναι αὐτοῖς σπινθῆρα τῆς κοινωνίας. ἐκ δὲ θεῶν ὥσπερ ἐκτόπως καὶ ἀπομεμηχανηκότας αὐτοὺς τῆς ἐπιεικείας ἀφηγήσασθαι καὶ μάλιστα ἡ κατὰ λόγον ἐπιστήμη κατεπολέμησεν αὐτοὺς, καὶ ὑπέταξεν ἑαυτῇ, ὡς ἐξελαύνεσθαι καὶ ἀπορεῖν αὐτοὺς, δηλονότι μεταβαλλομένους. ἀλλὰ γὰρ αὐτοὶ

τῆς

τῆς ἐκμεταβολῆς ἐγένετο καὶ οἱ γεγονότες ἐξ αὐτῆ, σωφρονισθέντες ὑπὸ τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς, δηλαδὴ τῆς γνώσεως.

Διατί Ἀθηνᾶ, καὶ τινὲς τῶν ἄλλων θεῶν, οἱ μὲν τοῖς Ἕλλησιν, οἱ δὲ τοῖς Τρωσὶ συμμαχοῦσι

Ἀθηνᾶ, ἡ φρόνησις, τοῖς Ἕλλησι συμμαχεῖ, διὰ τὸ τὸν Ἑλληνικὸν πόλεμον δίκαιον καὶ ἔλλογον. διότι φρόνησις ἄλλο ἔτερον τοῦ Τρωικοῦ, καὶ δόλιος σοφός· διὸ καὶ ὁ Ἑρμῆς αὐτοῖς ὁ λόγιος συμμαχεῖ, φησὶ κεκαστμένος πεπαλαίμαει, ἀλλὰ καὶ δόλιος. Ἥφαιστος δὲ συμμαχεῖ Ἕλλησιν ἐπεὶ καὶ αὐτή, ὅτε πολέμιος Ἄρει, καὶ ὡς φίλος τῇ Ἀθηνᾷ Ἥφαιστος γὰρ δύσχειν τέχνας καὶ Παλλὰς Ἀθηνᾶ. Ἥρα δὲ καὶ αὐτὴ βοηθεῖ τοῖς Ἀχαιοῖς, ὡς ἡ μόνη τῶν νομίμων γάμων Μενελάου ἀδικηθέντος, διὰ γαμηλίως δαίμων, ὑπετάττετο γὰρ αὐτὴ τῶν γάμων, ἀλλὰ καὶ διὰ τι βασιλικώτερον τῆς Ἑλληνικῆς ὀργῆς· καὶ γὰρ ἡ Ἥρα εἰς βασιλικὸν μεταλαμβάνεται. Ζεὺς δὲ μόνος καθημένος, καθότι ὡς ἐπὶ κεδανὸν τὸ ἀέξειν καὶ Ὀλύμπιον Δία ἄλλοτε συγχθῆναι κάτω. Ποσειδῶν δέ, τοῖς Ἀχαιοῖς συνεργέστερος μάχης, διὰ τὸ τεῖχος περὶ τὸ Λαομέδοντι μισθὸν (οἱ γε ἐπιτάξαντες οὐκ ἔλαβον μισθὸν ἐπὶ ἔργῳ, ἐβιάσατο τὸν μισθόν, ὡς ὁ Ποιητὴς λέγει) ἔτι δὲ καὶ ὅτι ἐπηλθὼς τι πλῆθος τῶν Ἑλλήνων, καὶ διὰ τοῦτο ἀνεῖχε Ποσειδῶν· καὶ ὅτι διὰ θαλάσσης πλεύσαντες, ἀνοχῆς μεταλαβεῖν τοὺς Ἕλληνας ἀρπάζειν. καὶ οὗτοι μὲν συμμαχοῦσι τοῖς Ἕλλησι διὰ ταῦτα· τοῖς δὲ Τρωσὶν ὁ μοιχὸς Ἄρης βοηθεῖ, ὡς ποιητὴς ἐρωτικὸς, ὁ φασιν, οὕτω· ὅτι γε καὶ ὁ Τρωικὸς πόλεμος ἀπὸ μοιχείας ἔσχε τὴν ἀρχήν· ἔτι καὶ ὡς ἁρπαγῆς καὶ βίας δεσπόζων καὶ ὡς ἀνάλογος, ἀλλὰ ἐναντίος τῇ Ἀθηνᾷ· διὸ καὶ ὁ Ἀφροδίτη τοῖς αὐτοῖς βοηθεῖ, ἐκεῖνος μὲν ἔχοντα πρὸς τὸν ἀλλήλων Ἄρεα, ἀντεχθῆναι δὲ τῇ ὁμοίᾳ Ἀθηνᾷ. Ἄρτεμις τοῖς Τρωσὶ συνεργεῖ, ἡ ὡς σεμνὴ τῶν χορῶν, καὶ γὰρ καὶ αἱ Φρύγες χορευτικοὶ λέγονται, ἢ ὡς τοξότις. τοξότης καὶ ὁ τοῦ πολέμου αἴτιος Ἀλέξανδρος· ὁ δὲ καὶ ὁ Ἀπόλλων, ὡς τοξότης, συνεργεῖ, καὶ δὲ Λητώ. ὅτι μέντοι Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος, καὶ ὅτι οὔποτε ἄξια ποιεῖν οἱ Τρῶες, ἢ λήθη, ἣν ἀπὸ ὁμοίου ἀλληγοροῦσιν ἡ Λητώ· οἱ δὲ Ἕλληνες, ὡς ποιητὴς ἐγχωρίων, ὑπεκρινεῖ τοῖς Τρωσί, καὶ ὡς πρὸς Ἥφαιστον ἀξιόμαχος· ἔτι δέ, ὅτι ὕδωρ οὐχ ὑποτάσσεται τῷ πυρί.

πλάσμα ὁ Ποιητὴς, ἐποίησεν ἂν καὶ τὸν Ἀΐδωνέα, καὶ τὸν Διόνυσον, καὶ τὴν Δήμητρα παρόντας τῇ μάχῃ. οὐκ ἔχει δὲ πιθανῶς, τοῦτό τι ποιῆσαι. Ἄδης μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ὅπως ἄφρον τῶν ἐπικηρύκων, ἀπολλύει χαίρων ἀνθρώπους καὶ οἰμωγμοῖς, καὶ γέλωτι πλατυνόμενος. Δήμητρα δὲ καὶ Διόνυσος, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, καρποφόροι ὄντες, ἐχθρούς καθόλου τῷ πολέμῳ, φθαρτικῷ ὄντι τῶν καρπῶν. ἐχρῆν δ' ἂν ἔτι συγκατακλεισμένους τοῖς μύθοις καὶ τούτους, εἰ καὶ ματαίως τοῦτο ἐποίησεν, ἀλλ' ὅμως χάριν τῶν φιλολόγων καὶ ταῦτα ἀπειλήφαμεν.

Ἔλεγε τὴν ἐκ Διὸς ἡ Ἀθηνᾶ, παρθένος οὖσα, ἔτεκεν δράκοντα.

Τὴν Ἀθηνᾶν βουλόμενος ὁ Ζεὺς ἀπογεννῆσαι ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου αὐτοῦ, ἵνα κινηθεὶς, λέγει· σφυροκόπε τὸν Ἥφαιστον διὰ τοῦτο, ὁ δὲ Ἥφαιστος, μὴ ἄλλως οἷός τε φῆσαι τὴν κεφαλὴν τοῦ Διὸς, οὐ μὴ τὴν γινωσκομένην ἀποπαρθενεύσῃ· καὶ ἐνέγκεν ὁ Ζεὺς καὶ λαβὼν ὁ Ἥφαιστος τὸν πέλεκυν, πλήσσει τὴν κεφαλὴν τοῦ Διὸς, καὶ ἐξέρχεται ἡ Ἀθηνᾶ, καὶ ἐπεδίωκεν αὐτὴν ὁ Ἥφαιστος, ἵνα αὐτῇ συγγένηται, καὶ ἐπεδίωκε, ἀπεσπέρματε ἐπὶ τὸν μηρὸν τῆς Ἀθηνᾶς· ἡ δὲ Ἀθηνᾶ λαβοῦσα ἔριον, ἐξέμαξε τὸ σπέρμα, καὶ ἔρριψεν ἐν τῇ γῇ· καὶ ἐγένετο ἐκ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἐρίου ἄνθρωπος δρακοντόπους, ὃς καλεῖται Ἐριχθόνιος, ἀπὸ τοῦ ἐρίου καὶ τῆς χθονὸς λαβὼν τοὔνομα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

Ἀπόλλων, υἱὸς λέγεται Λητοῦς, τουτέστι νυκτὸς· δοκεῖ γὰρ ἐξ αὐτῆς, ὡς μητρὸς, ὁ ἥλιος γεννᾶσθαι· ὥσπερ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Τραχινίαις λέγει, καὶ ζητοῦμεν τὴν ἐκεῖσε ἀλληγορίαν. ἔνθα φησὶν, ὅτι ἡ Νὺξ ἐναριζομένη τίκτει, καὶ κατευνάζει τὸν Ἥλιον, ὡς γὰρ ἐκ νυκτὸς ὁ ἥλιος, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐξ ἀφανοῦς. Λητὼ δὲ ἡ Νὺξ διὰ τὴν παρ' Ἐπιμενίδῃ σοφίαν καὶ τοῦτο λήθην. κατανύκτου γὰρ νυκτὸς πάντων λανθανόμεθα. δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι Ἀπόλλων μέρος τι ἡμερινῆς δαμάζονται· καὶ ὡς ἂν εἴποι, μερικὸς φαίνεται Ζεὺς, καὶ εἶναι μερικόν τι χρόνου, τουτέστι μακρᾶς τῆς ἡμερινῆς. διὸ καὶ Διὸς υἱὸς λέγεται, ὁ μόνος ὡς ἀεὶ αἰθέρα καὶ οὐρανὸν φερόμενος, ἐκαστον Ζεὺς λέγεται, ἀλλὰ ὡς ἡμερινὸς τις, ἔστιν μαθεῖν· καὶ τὰ μὲν μόνος αὐτὸς, τὰ δὲ σὺν τῷ Διὶ κα-

τα-

παραφέρεται. ὅλον γὰρ ἔργον αὐτοῖς ἔχομεν τῆς γενομένης, κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν δόξαν, καθὰ καὶ ὁ Ζεὺς ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου τὰ κατὰ τὴν μῆνιν τοῦ Ἀχιλλέως, βουλὴ τοῦ Διὸς καὶ χόλος Ἀπόλλωνος παράγεται. χόλος δὲ Ἀπόλλωνος, ὁ λοιμὸς, ὅπερ ὁ Ἀπόλλων αἴτιος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ

Ἀπόλλων, ὁ ἥλιος ἐστιν· Ἄρτεμις δὲ, ἡ σελήνη· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τοξόται ἀμφότεροι παράγονται, τὴν ἄφεσιν τῶν ἀκτίνων αἰνιττόμενοι. καλεῖται δὲ, ὁ μὲν Ἑκατος, ἡ δὲ, Ἑκάτη, διὰ τὸ ἕκαθεν δεῦρο ἀφιέναι καὶ ἀποστέλλειν τὸ φῶς. ἴσως ηὐξημένως, καὶ ἑκατὸν βολὰς αὐτοῦ προσηγορεῖσθαι τοῦ δὲ τὸν Ἑκατον, καὶ τὴν Ἑκάτην, ἄλλως ὑπομνημονεύεται ... λογιστὸν, ... αὐτοὺς τὰ ὀνόματα ταῦτα, ἀρχὰς αὐτὰ ... καὶ τὴν ... αὐτῶν ... μὴ προσπλέξειν αὐτοῖς. δοκοῦσι γὰρ ἐστὶν ... καὶ φθόριοι ... καὶ τῶν λοιμικῶν καταστάσεων αἴτιοι γίνεσθαι. διὸ καὶ τὰς ὀξεῖς θανάτους ἀνατίθενται αὐτοῖς· καὶ ὡς ὁ Ποιητὴς ἐν τῷ λοιμῷ παρεισάγει τὸν Ἀχιλλέα λέγοντα, ὅτι ζητητέον μάντιν. τούτῳ δὲ ἔοικεν ... τὸν κατ' ἀφηγησιν τὴν Ἄρτεμιν, ὅτι τοῦ ἀρτεμέας ποιεῖν, ὅ ἐστιν ὑγιεῖς, ὠνομάσθη. τὸν δὲ Ἀπόλλωνα, ὡς ἀπολύοντα ἡμᾶς τῶν νόσων, ἢ ἀπελαύνοντα ἀφ' ἡμῶν αὐτὰς, ἢ ἀπολλύντα, ταύτην συγκείμενον τὴν προσηγορίαν ... ἔννοιαν καὶ Παιὼν ἐκλήθη, καὶ ἰατρὸς ἔδοξεν εἶναι. τινὲς δὲ αὐτὸν Ἀπόλλωνα, ἀπὸ τοῦ ἀπολύειν αὐτὸν ... καὶ γὰρ ... ἀπολύοντα ... διακόσμησιν, ... ὑπὸ τὸ κομίζειν ... αὐτῆς τὸ ὑγρὸν, καὶ τὸ αἰθέρα προσκατατάττειν ... ἂν καὶ ὅτι τὸ ἀελλὲς καὶ λάμπει τὸ στοιχεῖον. ... καὶ τὸ σκότος, ὡς ἀπελῶν ... παράγεται ἐμπείρως ... καὶ ὁμοίως ... κινουμένης, καὶ δυνάμει ... ἔχοντος καὶ ... τοῦ ὁμοίως τε ἐπὶ τῆς γῆς. ... ὁ μὲν Ἀπόλλων ἄρρενι ... θερμότερον γὰρ τὸ πῦρ, καὶ δραστικώτερον. ἡ δὲ Ἄρτεμις, θήλεια ... ἀμβλυτέραν καὶ ἀσθενῆ τὴν δύναμιν ἔχουσα. ... δ' ἥλικον ὁ Ἀπόλλων ἔχει καθ' ὃ καὶ οἱ ἄνθρωποι ... ἑαυτῶν φαίνονται· κάλλιστον γὰρ ἐστὶν ἡ ... καθαρὸς ὢν καὶ λαμπρός. ἐπὶ δὲ τοῖς ἄλλοις ἀκεῖος ἂν ὄντων χρῶνται, χρυσοκό-

μαν

μαι καὶ ἀκερσεκόμην προσαγορεύοντες· ἐπειδὴ χρυσωπός ἐστι, καὶ ἔξω πάσης κηλῖδος, διὰ τὴν ἀγνότητα. Ἐλελεύμενος δὲ λέγεται, διὰ τὸ καὶ ἐν ἄλλοις μαντεύεσθαι· καὶ Δήλιον δὲ αὐτὸν ὠνόμασαν, καὶ Φαναῖον, ἀπὸ τοῦ δηλοῦσθαι δι' αὐτοῦ τὰ ὄντα, καὶ φωτίζεσθαι τὸν κόσμον· ὡς καὶ Ἀσφαλείου Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἱδρύσαντο, τοῦ ἀσφαλίζοντος πάντα· τούτου δ' ἐκλήθησε, καὶ τὴν Δῆλον καὶ Ἀνάφην ἱερὰς αὐτοῦ νομισθῆναι· διὰ δὲ τὸ εἰρημένον σαφηνισμοῦ τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν μαντικὴν αὐτῷ προσῆψαν· καὶ ἱδρύθη τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον, τοῦ Ἀπόλλωνος προσονομασθέντος Πυθίου, ἀπὸ τοῦ δεῦρο ἰέναι ἀνθρώπους ἐρχομένους πυνθάνεσθαι τὰ καθ' ἑαυτούς· ἐλέχθη δὲ καὶ ὁ τόπος ὀμφαλὸς τῆς γῆς, οὐχ ὡς μεσαίτατος ὢν αὐτῆς, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἀναδιδομένης ἐν αὐτῷ ὀμφῆς, ἥτις ἐστὶ θεία φωνή. Λοξῶν δὲ καὶ περισκελῶν ὄντων τῶν χρησμῶν, ὧν δίδωσι, Λοξίας ὠνόμασται· ἢ ἀπὸ τῆς λοξότητος τῆς πορείας, ἣν ποιεῖται διὰ τοῦ Ζωδιακοῦ κύκλου. Μουσικὸς δὲ καὶ κιθαριστὴς παρεισάγεται, τῷ κρούειν ἐναρμονίως πᾶν μέρος τοῦ κόσμου, καὶ συνῳδὸν αὐτὸ πᾶσι τοῖς μέρεσι ποιεῖν, μηδεμιᾶς αὐτῶν ἐκμελείας ἐν τοῖς οὖσι θεωρουμένης, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν χρόνων πρὸς ἀλλήλους συμμετρίαν ἐπ' ἄκρον ὡς ἐν ῥυθμῷ τηροῦντος αὐτοῦ· καὶ τὰς τῶν ζώων δὲ φωνὰς, ὡς αὐτὰς τῶν ἄλλων σωμάτων ψόφους, ἰδίᾳ τὸ ξηραίνεσθαι πρὸς τὰς ἀναπνοὰς ἐπ' αὐτῆς ἐν τῇ ἀρχῇ. Καὶ μουσηγέτης ἐκλήθη, καὶ εἰσάγεται καὶ παίζειν μετὰ τῶν Μουσῶν ἐνομίσθη,

Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν, ἐπιχθόνιοι κιθαρισταί,

φησὶν ὁ Ἡσίοδος. Διὰ τοῦτο καὶ ἱερὸς αὐτῷ ὁ κύκνος, τὸ μουσικώτατον καὶ λαμπρότατον ἅμα ὄντα τῶν ὀρνέων· ὁ δὲ κόραξ ἀλλότριος, διὰ τὸ μέλαν ἴσως, καὶ δυστυχῆ χροιάν· ἡ δὲ δάφνη, χλωρὸν διαφανές τι ἴσως, στέμμα αὐτοῦ ἐστιν· ἐπειδὴ εὐαγές τε καὶ εὐθαλὲς φυτὸν τυγχάνει δὲ καὶ εὔκαυστόν τι ἴσως, καὶ πρὸς τὰς καθάρσεις χρήσιμόν τι ἔχοντα, ὥστε μὴ ἀλλοτρίως ἀνακεῖσθαι τῷ καθαρωτάτῳ καὶ λαμπροτάτῳ θεῷ· τάχα δὲ καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς, προστρέχει πως τῇ δαφνείᾳ, ἐπιτήδειον αὐτὴν ἐποίησε πρὸς τὰς μαντείας εἶναι δοκεῖν· ὁ δὲ τρίπους, διὰ τὸ τελειότατον τὸν τῶν τριῶν ἀριθμὸν δέδοται αὐτῷ· δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν τριῶν παραλλήλων κύκλων, ὧν ἕνα μὲν ἡμῶν κατ' ἄκρον τὸν ἑαυτοῦ χειμερινὸν ὁ ἥλιος, δύειν δ' ἐφίσταται· ἐπεὶ δ' ἐν τοῖς λοιμοῖς, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, τὰ θρέμματα ποιμαίνεται, πρῶτον

ὁ συνεχέστερον κατ' ἀρχὰς φθείρεται λοιμικῶν. καὶ τοῦτο ὁ Λύκιον τῷ τόξῳ ἐπιβάλλειν ἐλέγθησαν αὐτῷ, Λύκιον ὁ Λυκοκτόνος προσαγορεύοντες. Ἀγυιεὺς δ' ἐπονομάζεται δεύτερος, ἱδρυθεὶς ἐν ταῖς ἀγυιαῖς· κατωνόμαζον γὰρ ταύτας, ὁ πληρῶντες, φωτὸς ἀνατέλλων, καὶ λαμπρύνεσθαι ὑπ' αὐτοῦ προσηγόρευται, διὰ τὸ τὰς ἡμέρας ταῖς λοχίαις, καὶ τῷ γενναῖον ἀλλήλων, συνέχουσι τὰ ἀνθρώπων, τὰς πόλεις δὲ καθ' ἑαυτὰς ἀνεπισκοποῦντα. Παιάνα δ' αὐτὸν καλοῦσι, ὥσπερ κατὰ ἀντίφρασιν ἐξελαστικόν, ἵνα μὴ νόσοι αὐτοῖς ἀνατίθεται, μὴ δὲ ἐθέλῃ τὸν κατανεμόμενον ὑπ' αὐτοῦ ἀέρα· ὅτι ὁ ὡς αὐτοῦ ὢν τὸ ὑγιεινὸν τοῦ σώματος αἴτιον γινόμενον, διὰ τὴν τοῦ περιέχοντος εὐκρασίας.

ΑΡΤΕΜΙΣ, ΔΙΑΤΙ ΕΛΑΦΗΒΟΛΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΑΚΤΑΙΩΝΟΣ

Τὴν Ἄρτεμιν λέγουσι τῆς καὶ θηρατικῆς τοξείας ἔπειτα ἔφορον λέγεται ὅτι ὥσπερ ἡ θεὸς θάλλουσι ἐν ἀγκάλαις τὰς ἐλάφους, ὥστε καλεῖσθαι τὴν Ἄρτεμιν ἐλαφηβόλον θεόν· ὁ δὲ Ἀκταίων, θηρατὴς ὢν ὥσπερ ὑπὸ τύχης καὶ κυνηγέτης, καὶ ἐντυχὼν, ὅτε τὴν Ἄρτεμιν γυμνὴν ἡ δὲ θεὰ ἀλγήσασα τοῦτο ὑπολαβοῦσα, τὰ τε ὄντα ἰδεῖν γυμνὴν, ὁ μάλιστα τὴν παρθένον, φυλάττουσα, μανῆναι ἐποίησε τὰς κύνας αὐτοῦ τοῦ Ἀκταίωνος, ὁ ὡς ἔλαφον ἔχοντα εἰκόνα σῶμα αὐτὸν ἐν κύνες εἶλε, ὥστε λέγουσι τὸν Ἀκταίωνα ὑπὸ κυνῶν σπαραχθῆναι.

Καὶ ἄλλως.

Τὴν Ἄρτεμιν κυνηγέτιν, καὶ θηρονόμον, καὶ ἐλαφηβόλον, καὶ ὀρεσίφοιτον παρεισάγουσι· ὅτι τρέπεται ἐπὶ τὰ ἄγρια θελούσης τὴν ἐξ αὐτῆς ἐλάφου ἢ ὅτι νυκτὸς μάλιστα πάσης καταφαίνεται πολλὴ δὲ ἐν τῇ νυκτὶ συνεχὴς κυνηγία, καθάπερ ἐν ταῖς ὕλαις καὶ ἐν τῇ ἐρημίᾳ ὕλῃ ὥσπερ ἐν πάσαις ταῖς αὐτῆς πληρωθῆναι δοκεῖ, ἔξωθεν ἢ τούτῳ προστιθεμένου τοῦ κυνηγετικοῦ αὐτῆς πρότερον εἶναι. συμβεῖν δὲ τούτῳ, καὶ τὰ τῶν κυνῶν ἱερὰ αὐτῆς νομισθῆναι, πρὸς ὃ τὰς θύσεις ἔχοντας ἐπιτηδείως, ὁ ἀγρυπνῶν ἐν ταῖς νυξί, καὶ ὑλακτοῦν πρὸς αὐτὰς κυνηγετικοὺς δὲ εἶναι, ὁ τῷ μὴ διαλύεσθαι αὐτὴν, ἵνα μὴ δοκῶσιν τὴν ἄλλην, ἵνα δὲ φθέγγωνται ὑπ' ἐν τῷ Ζωδιακῷ μετοχευομένην, ὁ σημαίνουσι ταχέως τὰ ζῶδια· δοκεῖ γὰρ ἡ κυνηγεσία ὁ τὸ τάχος προσγινομένην τι τῶν θηρίων εἶναι αὐτήν, ἀεὶ τὰς μορφὰς τῶν ὁμοῦ ὄφεσιν ἀναγραφομένων· οὐχ εἶναι δὲ ὥσπερ αὐτῆς ἡ

Ἐκα-

Ἑκάτη, τρίμορφον εἰσάγεται, διὰ τὰ τρία σχήματα γινομένης ἀποτελεῖν τὴν σελήνην, μηνοειδῆ γινομένην, καὶ πανσέληνον, καὶ τρίτον τι ἄλλο σχῆμα πλάττουσιν ἀναλαμβάνουσαν καθὸ πληροῦται μὲν αὐτὴ ἡ μηνίσκος, ἢ πεπλήρωται δὲ ὁ κύκλος. αὐτὴ δὲ ἔτι καὶ τριοδῖτις ἐπεκλήθη, ἐκ τῶν τριῶν σχημάτων [illegible], διὰ τὸ τριχῆ μεταβάλλειν ἐλάττω διὰ τῶν ζῳῶν. τὰ δ' ἄλλα διὰ τῆς τριμερίας μόνον φαινομένη, αὐτὴν καὶ κατὰ καὶ σκότος, [illegible], καὶ μεταβάλλουσαν, [illegible] τε καὶ νυκτιπόλον, καὶ χθονίαν ἐκάλεσαν· καὶ τῆς καταχθονίοις θεοῖς δῶσιν ἐμ[illegible] αὐτῇ, [illegible] ἀπεκαλύφθη δὲ [illegible] καὶ τὸ μαίνεσθαι τὴν αὐτὴν, καὶ μανίαν, ὥσπερ τὰς [illegible] καὶ τὰ [illegible] φαρμακεῖα [illegible], καὶ ἐπάγειν ταῖς [illegible]· [illegible] καὶ [illegible] ἐξ ὧν τινες [illegible], καὶ εἰς τὸ θυσίας αὐτὴν [illegible] καὶ [illegible] καθαίρουσι δὲ καὶ [illegible] αὐτῇ, διὰ [illegible] ἢ δι' ἄλλο τι [illegible] Διὸς καὶ Ἀπόλλωνος [illegible] δοκεῖ δὲ ἡ πλείστη ἡ αὐτὴ εἶναι ἡ Εἰλείθυια, [illegible], ἡ [illegible] τὰ [illegible] ἐλθοῦσαν αὐτὰς [illegible] καὶ λοχεύουσι αἱ ὠδίνουσαι, λύουσαι τὸ [illegible] τῶν [illegible] πρὸς τὸ [illegible] καὶ [illegible] τὸ [illegible], λεγομένης αὐτῆς ἡ Εἰλείθυια [illegible] δ' Εἰλείθυιαι [illegible], καθ' ὃ λέγουσι καὶ πλείους [illegible] [illegible] γὰρ [illegible] τῶν γυναικῶν, ὡς τῶν [illegible] αἱ [illegible] [illegible] δ' ἡ σελήνη [illegible] τινί τε συλλαμβάνειν [illegible] καὶ [illegible], [illegible] αὔξει αὐτὴ, ἡ πανσέληνος, καὶ τὸ [illegible] [illegible] ὁ [illegible] δὲ [illegible] κατ' ἄλλην μὲν ἔμφασιν [illegible], [illegible] τὸ Ἄρτεμιν, [illegible] καὶ [illegible] οὖσαν, ὁμοίως τῷ ἡλίῳ κατ' ἄλλην δὲ [illegible] τῶν [illegible], [illegible] αὐτὴ [illegible] τῷ [illegible] τοῖς [illegible] καὶ [illegible] δὲ [illegible] τε καὶ [illegible], ὅθεν [illegible] τὸ Ἑκάτης, [illegible] εἶναι [illegible] δὲ [illegible], διὰ τὸ καὶ αὐτὴ σέλας βάλλειν, καὶ [illegible] αὐτὰς τὰ [illegible] μάλιστα πανσέληνος ἦ. Δικτύννα δ' αὐτὴν λέγουσι, διὰ τὸ βάλλειν δίκτυα τὰς ἀκτῖνας· δίκειν γὰρ, τὸ βάλλειν· ἢ ἀπὸ τοῦ διϊκνεῖσθαι τὴν δύναμιν αὐτῆς εἰς πάντα τὰ ἐπὶ γῆς, ὡς δικτύνης αὐτῆς οὔσης.

Περὶ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκδημίου.

Ἀρτηρίας, παρθένος ὄντα καὶ σύρριγα, ἔχουσι τῆς αἵματι τοῖς ξενοκτονίοις τιμᾶσθαι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΕΩΣ.

ΑΡης Διὸς υἱὸς εἶναι λέγεται. ἔσχε δὲ τὴν ὀνομασίαν, ἀπὸ τοῦ αἴρειν καὶ ἀναιρεῖν ἢ ἀπὸ τῆς ἀρῆς, ἢ τῆς βλάβης. λέγεται δὲ μιαιφόνος, καὶ βροτολοιγὸς, καὶ ἀλλοπρόσαλλος, καὶ μανιώδης, μίγνυται ἐν ταῖς παρέξεσιν ὑπὸ τῶν μαχομένων ἀφειδῶς φωνῶν. ἔθει ταῖς καὶ ἐν. αὐτῷ σφαγιάζουσι, διὰ τὸ τραχύθυμον καὶ γεγωνὸς τῆς ὀγκήσεως· οἱ πλεῖστοι δὲ, κύνας, διὰ τὸ θρασὺ καὶ ἐπιθετικὸν τοῦ ζώου. τιμᾶται δὲ, ὡς ἐπιστάτης τῶν πολέμων, ὑπὸ Θρακῶν μάλιστα καὶ Σκυθῶν, καὶ τῶν τοιούτων ἐθνῶν λέγεται· ἦσαν γὰρ ἐκεῖνοι τῶν πολεμικῶν ἢ ἀνδρειοτάτων, καὶ τῷ ἐνεργεστάτης τῆς Νίκης. γυναῖκα δ' ἱερὸν φασὶν αὐτὸν εἶναι, διὰ τὸ ἐλπίζειν τὰ ὅμοια ταύτῃ, τὴν ἐν τῷ στόματι πολλὰ καὶ μιξόφθογγον ἔστι. λαμβάνεται δὲ καὶ, ἀντὶ τοῦ πολέμου ἔστι δ' ὅτι καὶ ἀντὶ τοῦ ἔγχους, ἢ τοῦ ξίφους, ὡς χρῶνται ἐν τοῖς ποιήμασι· ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τῆς πληγῆς. λέγεται δὲ ὅτι ἐναντίον τῷ θυμῷ ὁ Ἄρης, καὶ ὅτι τούτου πάλιν ἐπειδὴ δεόμεθα ἐν τοῖς πολέμοις, ἵνα τὸ θυμικὸν κινῇ τὸ ἐν ἡμῖν.

Περὶ τῆς τοῦ Ἄρεως τρώσεως, καὶ τῆς ἐν τῷ χαλκέῳ κεράμῳ τινὸς κατακλείσεως.

Τὸν Ἄρην λέγει ὁ Ποιητὴς, ὅτι ἐτρώθη ὑπὸ τοῦ Διομήδους ταῦτα λέγει ἐν τῇ Ε ῥαψῳδίᾳ. ἐδέθη δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ Ὤτου καὶ τοῦ Ἐφιάλτου, ὅτε ἐν οἴκῳ ἦσαν Ἀλωέως, ὥρμησαν τὰ φύσει γενόμενοι δὲ ἀπὸ Θετταλίας ἐπεὶ ἀντέρησαν ἐπολέμησαν καὶ τῶν θεῶν· ὁ δὲ Ἄρης πρῶτος ἐπῆλθε κατ' αὐτῶν, εἶτα ἐπαθόντα παρ' αὐτῶν, ἔδησαν αὐτὸν ἐν χαλκέῳ κεράμῳ. Χαλκοῦς δὲ κέραμος πόλις ἦν ὅτε καλουμένη ἢ οἶκος ἦν δεσμῶν ἀνεχώρη, ἀλῦτο καὶ διεσώθη. λέγονται δὲ οἱ περὶ Ὦτον καὶ Ἐφιάλτην ἐνναετεῖς ὄντες, εἶναι ἐννεαόργυιοι κατὰ μῆκος, κατὰ δὲ τὸ πλάτος, ἐννεαπήχεις.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ἍΔΟΥ.

ἍΔης ἀδελφὸς Διὸς εἶναι μυθολογεῖται. ὅτι δὲ ἦδη ὁ παχυμερέστερος καὶ προσγειότερος ἀήρ· ἡμῶν γὰρ γίνεται, καὶ ἄρχεται κάτωθεν καὶ μέσον τι ὄντα, κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ λόγους τῆς φύσεως ἡ χυμὸν ἀπαγγέλ[illegible], καὶ σκότος αὐτοῦ πεπληρωμένον. ἢ Ἅδης, ἄναξ τῶν ἐνέρων, καθὰ τὸ ζῶντα εἶναι Ζεύς· διὸ τὸ ἀειδὲς ἐν Ἅδῃ προσηγόρευται. Κλύμενος προσέτι λέγεται, τῷ αἴτιος εἶναι τοῦ κλύειν· ἀὴρ γὰρ πεπληγμένος, ἡ φωνή. καὶ Πλούτων δὲ ἐκλήθη, διὰ τὸ πάντων ὄντων φθαρτῶν, μηδὲν εἶναι ὃ μὴ τελευταῖον εἰς αὐτὸν κατάγεται, καὶ αὐτοῦ κτῆμα γίνεται. Εὔβουλος δὲ καὶ Εὐβουλεὺς, κατ' εὐφημισμὸν [illegible] αὐτὸν, ὡς καλῶς ἀεὶ τῶν ἀνθρώπων βουλευόμενος, διὰ τὸ παύειν αὐτοὺς τῶν πόνων καὶ τῶν φροντίδων. καλοῦσι δὲ Ἅδην, ἢ ὅτι καθ' ἑαυτὸν ἀόρατος ἐστὶν, ὅθεν καὶ διαιροῦντες Ἀΐδα αὐτὸν ὀνομάζουσιν. ἢ κατ' ἀντίφρασιν, ὥσπερ ὁ ἀνδάνων ἡμῖν τοῦ θανάτου.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΙΣΧΡΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ ΑΥΤΗΣ.

Ἡ Ἀφροδίτη λέγεται, ὅτι ἐκ τῶν αἰδοίων τοῦ Οὐρανοῦ ἔσχε τὴν γένεσιν. ὁ γὰρ Κρόνος, υἱὸς ὢν Οὐρανοῦ, λαβὼν τὸ δρέπανον, ἐξέκοψε τὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς τὰ αἰδοῖα, καὶ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ πεσόντα ταῦτα, καὶ ἀφρὸν συναξάντα, ἀπετέλεσε τὴν Ἀφροδίτην· διὸ καὶ Ἀφροδίτη καλεῖται, ὡς ἐκ τοῦ ἀφροῦ καὶ τῶν αἰδοίων γενομένη. ὅτε δὲ αὐτὴ τῆς πορνείας ἄρχουσα, τούτου ἕνεκεν καὶ τὰ ἀεὶ αὐτῆς τιμαὶ καὶ ἑορταὶ, δι' αἰσχρολογίας καὶ ἀσελγείας, καὶ πορνείας ἐπελοῦντο. λέγουσι δὲ καὶ αὐτὴν μὴ δι' ἄλλο τι Ἀφροδίτην γεγονέναι ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἢ ἐπειδὴ πρὸς τὸ τοῦ παντὸς γενέσεως αἰτίαν, κινήσεως δεῖ καὶ ὑγρασίας, ὅπερ ἀμφότερα δαψιλῆ κατὰ τὴν θάλατταν ἐστὶν. ὑποκεῖσθαι δὲ ταύτῃ, καὶ ἐν Διώνης αὐτὴν θυγατέρα εἶναι δεδώκασιν· δίερον γὰρ τὸ ὑγρόν. Ἀφροδίτη δὲ ἐστὶν, ἡ συνάγουσα τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ δύναμις. τάχα διὰ τὸ ἀφρώδη τὰ σπέρματα τῶν ζῴων εἶναι, ταύτης ἐγχωρίαν τὴν ὀνομασίαν. ἢ διὰ τὸ τοὺς ἐπιτηδείους κατὰ ταῦτα ἄφρονας εἶναι. καλλίστη δὲ παράγεται, διὰ τὸ μάλιστα προσαιρεῖσθαι τοὺς ἀνθρώπους τὴν κατ' αὐτὴν ἡδονὴν, ὡς πάντων τῶν ἄλλων διαφέρουσαν. λέγεται δὲ φιλομειδὴς, διὰ τοῦτο.

ὑπ-

οικεία γὰρ τὰ μειδιάματα, καὶ ἡ ἱλαρότης τῆς τοιαύτης συνόδου [illegible] παρέχει τι καὶ συμβάλλει τι. Χαρίτας ἔχει, καὶ τὴν Πειθὼ, καὶ τὸν Ἑρμῆν, διὰ τὸ πειθὸν προσάγεσθαι, καὶ λόγῳ καὶ χάρισι τὰς ἐρωμένας· ἢ διὰ τὸ περὶ τὰς συνουσίας ἀγωγόν. Κυθέρεια δὲ ὠνόμασται, παρὰ τὸ κεύθειν τοὺς ἔρωτας, ἢ [illegible] τὸ κευθόμενον ἔχειν ἐν ἑαυτῇ τὸν ἔρωτα ἢ ἀπὸ ἐρώτος, ἐν αὐτοῖς χρηστηρ [illegible] ἐρωτικὸν πάθος· ἢ ὅτι καθαρὸν περὶ νῆσον τὰ Κύθηρα ὅτι καὶ ἱερὰ αὐτῆς ἡ τῶν Κυθήρων νῆσος εἶναι λέγεται· ἢ ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὰς ἀρετὰς, καὶ λάθρα παραγίνεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ κύειν τὸν ἔρωτα· ἢ διὰ τὰς ἐν τῇ μίξει γινομένας κινήσεις· ἢ διὰ τὸ κεύθεσθαι τὰ πολλὰ τὰς τῶν ἀφροδισίων ἐπιθυμίας. Λέγεται δὲ καὶ Κύπρις ἡ Ἀφροδίτη, ἀπὸ τοῦ κύειν παρέχειν· ἢ ὅτι ἐν Κύπρῳ τιμᾶται. τάχα δὲ καὶ ἡ Κύπρος, συνεκδοχικῶς καὶ τὸ τίμιον τῆς [illegible] ἡ δὲ Πάφος, ὅθεν αὐτὴ ἀνατεθεῖσα, Παφία λεγομένη, τάχα κατ' ἔλλειψιν, ἀπὸ τοῦ [illegible], [illegible] ἔχει γὰρ, καὶ μὲν τὸ Ἡσιόδου, μειδήματα τ' ἐξαπάτας τε καὶ δὲ τὸ Ὁμήρου

Πάρφασις, ἥ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.

ὁ δὲ κεστὸς ἱμὰς, ὡς [illegible] κεκεστιμένος [illegible] ἢ ὁ διακέντημος, καὶ ποικίλην δύναμιν ἔχων, τὰ δεῖν καὶ [illegible] καλεῖται δὲ [illegible] τε καὶ πάνδημος, καὶ [illegible], διὰ τὸ κατὰ τὸ [illegible], καὶ ἐν τῇ γῇ, καὶ θαλάσσῃ τὴν δύναμιν αὐτῆς θεωρεῖσθαι. [illegible], ὡς ἐμποιοῦμεν ἔρωτα τῆς Ἀφροδίτης ὄρνεα εἶναι παρ' [illegible], καὶ αἱ περιστεραὶ [illegible], μεθ' [illegible] συμβάλθαι τὰς [illegible] περιστερὰ δὲ τῶν ὀρνίθων χαίρει μάλιστα, τὸ καθαρὸν [illegible] τε ζῶον, καὶ φιλοστοργότατον, διὰ τὴν [illegible] ἀκ[illegible] δ' [illegible], διὰ τὴν καθαρότητα, [illegible] αὐτῷ εἶναι δοκεῖ. τῶν γε μὴν φυτῶν, ἡ μὲν μυρσίνη, διὰ τὴν φιλοφροσύνην, Ἀφροδίτῃ [illegible] ἡ δὲ φιλύρεια, διὰ [illegible]. [illegible] φιλοῦν [illegible] καὶ [illegible] κατὰ [illegible] μᾶλλον [illegible] τῇ θεῷ προσφέρειν, [illegible] ἐπ' αὐτὸν τὴν [illegible]

Περὶ τοῦ τῆς Ἀφροδίτης ἔρωτος.

Ἀφροδίτη γυνὴ τοῦ Ἡφαίστου τοῦ χαλκέως. ταύτης ἠράσθη ὁ Ἄρης, καὶ ἐμοιχεύετο αὐτῷ· καὶ ὁ Ἥφαιστος μαθὼν τοῦτο, τῇ τέχνῃ αὐτοῦ ἐπιχειρήσας καὶ πάγας τίθησι τῷ Ἄρει ἐρχομένῳ ἐπὶ μοιχείᾳ τῆς Ἀφροδίτης, καὶ ἐμπίπτει εἰς τὰς πάγας καὶ κατέχεται

ται, καὶ φωρᾶται μοιχεύων τὴν Ἀφροδίτην· καὶ ἐκ τούτου ἐδέσμευσεν αὐτοὺς ὁ Ἥφαιστος, ὡς προδιηγηματισμένον αὐτῷ. ἕως δ' ἐκάλεσε τοὺς θεοὺς, καὶ ἐδημοσίευσεν αὐτούς. καὶ τὴν ἐνθεολ Πόσις τοὺς δεσμοὺς ἐνέμβοσε, ἐν τοῖς πάγαις κατεχόμενοι ἦσαν οἱ δύο, ὁ, τε μοιχὸς, καὶ ἡ μοιχαλὴ, πολὺν ἐπ' αὐτοῖς κατέχεον γέλωτα. καὶ τότε λύεται ὁ Ἄρης μικρὰ λύτρα δοὺς τῷ Ἡφαίστῳ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΠΙΔΟΣ ΦΑΤΝΗΣ

Υἱὸς χρόνος ποτὲ καθ' ἀδέλφου τοῦ Ἀιγυπτίοις ἐγεννᾶτο βοῦς, ἐκ τοῦ φωτὸς τῆς σελήνης συλληφθεὶς· γεννηθεὶς δὲ ὁ βοῦς, ἐκαλεῖτο παρ' αὐτοῖς Ἆπις. εἶχε δὲ καί τινα σημεῖα περὶ τὸ ὦμον, καὶ τὴν γλῶτταν· ἐξ ὧν σημείων ἐγνωρίζετο ὅτι Ἆπις ἐστί. τούτου δὲ τοῦ βοὸς γενομένου, ἑορτὴν ἐποίουν οἱ Αἰγύπτιοι, ὡς θεοῦ αὐτοῖς ἐπιδημήσαντος, καὶ περιετίθεσαν τῷ βοῒ ἐν φάτνῃ, πανδαισίαν πολλὴν, εὐωχοῦντες τὸν θεὸν αὐτῶν τὸν Ἆπιν.

ΠΕΡΙ ΑΙΟΛΟΥ

Αἴολος λέγεται ταμίας τῶν ἀνέμων· ὅστις ἔδωκεν Ὀδυσσεῖ τοὺς ἀνέμους ἐν ἀσκῷ. πιθανὸν δὲ ἐστιν ἀστρολόγον γενόμενον τὸν Αἴολον, φράσαι Ὀδυσσεῖ τοὺς χρόνους, καθ' οὓς ἐπιτήδειοί τινες ἄνεμοι γενήσονται. φασὶ δὲ ὅτι καὶ χαλκῷ τείχει τὴν πόλιν αὐτοῦ περιεβέβλητο. μυθεύεται δὲ κύριον τῶν ἑπτὰ τῶνδε νήσων εἶναι, ἤτοι Στρογγύλης, Εὐωνύμου, Ἱερᾶς, Λιπάρας, Διδύμης, Ἐρικούσης, καὶ Φοινικούσης. αἱ δ' αὐταὶ νῆσοι λέγονται καὶ Λιπαραίων νῆσοι, διέχουσαι τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ σταδίους Σ΄, ἐν ἀπόψει κείμεναι τῆς ἐν Σικελίας καὶ ἐπείρῳ πλεύσαντι· ὧν ἐν μιᾷ τῇ καλουμένῃ Στρογγύλῃ τὸν Αἴολον οἰκῆσαί φασι. ἔστι δὲ βραχὺ ἔλαττον, λείπεται τῶν ἄλλων ἐξ ὄντων· φέγγει δὲ, πλεονάζει. μεγίστη δ' αὐτῶν ἡ Λιπάρα, ἀπὸ Λιπάρου τινὸς κληθεῖσα τοῦ Αὔσονος, Κιλίκου ἀποικία. ἐξ ἧς, ὡς ἀπὸ μέρους ἀπολύοντες, αἱ πᾶσαι, Λιπαραίων λέγονται νῆσοι. ἐγγυτάτω δὲ αὐτῆς ἐστιν ἡ Σικελία.

ΠΕΡΙ ΑΙΟΛΑΔΟΣ ΤΟΥ ΜΙΝΩΟΣ

Αἰολίδης κατὰ Ἀπολλώνιον, οὐκ ἀπὸ Αἰόλου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς Αἰόλου, Σισύφου γὰρ παῖδες ἐγένοντο, Ἄλμος καὶ Πορφυρίων. Χρυσογόνης δὲ τῆς Ἄλμου, καὶ Ποσειδῶνος, Μινύας ὁ τὸν Ὀρχομενὸν κτίσας. ὃ καὶ τοῦτο εἴρηται Αἰολίδης, ὅτι Σισύφου Αἰο-

Ἀλλὰ ἐχθρόν. Μινύας δὲ κατὰ μέρος, Ἀπόλλωνος παῖδες δέ, Ποσειδῶνος. τούτου δὲ Ἀπόλλωνος πρῶτος ὡς τῆς Βοιωτίας βασιλεύσαντος, ὅμοιος Θηβαίοις, Ὀρχομενὸν κτίσαι.

ΠΕΡΙ ἈΣΚΛΗΠΙΟΥ

ἈΣκληπιὸς, υἱὸς Ἀπόλλωνος καὶ Νύμφης Κορωνίδος ὠνομάσθη δὲ Ἀσκληπιὸς, παρὰ τὸ τὰ σκέλη τῶν νοσημάτων [illegible] ἢ ἀπὸ τοῦ ἀσκελὲς, παρὰ τὸ σκέλλειν, τὸ ἄγαν σκληρύνειν, ὅθεν καὶ σκελετός· ἢ διότι Ἀσκλήπιον τὸν Ἐπιδαύριον ἰάσατο ὀφθαλμιῶντα, [illegible] ἰάσεως [illegible], πλεονασμῷ τοῦ Α· ἢ παρὰ τὸ ἀγαπᾶν ἤπιον τὴν ποιότητα, ὃ δηλοῖ ἐπιμέλειαν, ἠξίου· ἢ παρὰ τὸ μὴ σκελετεύεσθαι [illegible], ἢ ἀπὸ τοῦ στάζειν καὶ ἀναβάλλεσθαι τὸν κατὰ τὸν θάνατον γινόμενον ἀποσκληρον. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ δράκοντα αὐτῷ παριστᾶσιν, ὅτι ὅμοιόν τι τούτῳ πάσχουσιν οἱ χρώμενοι τῇ ἰατρικῇ, κατὰ τὸ οἷον ἀνανεάζειν ἐκ τῶν νόσων, καὶ ἀποδύεσθαι τὸ γῆρας· ἅμα δ᾽ ἐπεὶ προσοχῆς ὁ δράκων σημεῖον, ἧς πολλῆς δεῖ περὶ τὰς θεραπείας, καὶ τὸ βάκτρον δὲ τοιούτου τινὸς ἔοικεν εἶναι σύμβολον· παρίσταται γὰρ δι᾽ αὐτοῦ, ὅτι εἰ μὴ τοιαύταις ἐπερειδοίμεθα [illegible], ἐπί γε τὸ [illegible] πίπτειν τοῦ [illegible] σφαλλόμενοι, κατὰ [illegible]. λέγεται δ᾽ ὁ Χείρων τροφεὺς τοῦ Ἀσκληπιοῦ, καὶ τὴν ἰατρικὴν [illegible] τοῦ Ἀσκληπιοῦ, Ἠπιόνη, τῷ ὀνόματι [illegible] ἐκ τοῦ μύθου παρειλημμένη, δηλοῦσα δὲ τὸ πραϋντικὸν τῆς ὀχλήσεως, διὰ τῆς τῶν ἠπίων φαρμάκων.

Περὶ τῶν Ἀσκληπιοῦ παίδων.

Ἀσκληπιοῦ δὲ παῖδες λέγονται, Ποδαλείριος, Μαχάων, Ἰασώ, Πανάκεια, Ὑγίεια· ἐπονομάζονται δὲ τὰ ὀνόματα αὐτῶν [illegible] ἰᾶσθαι, καὶ πάντα ἀκεῖσθαι, καὶ αὐτῆς τὸ ὑγιείας παρέχειν.

ΠΕΡΙ ἈΤΛΑΝΤΟΣ

ἌΤλαντα τὸν οὐρανὸν βαστάζειν, * καὶ ἔχειν κίονας μακράς, τὰς τῶν στοιχείων δυνάμεις λέγουσι, καθ᾽ ἃς τὰ μὲν ἄνω-

* Μέσον [illegible], ὡς Ἄτλας οὐρανὸν φέρει
Τὸν ἀρχαῖον, [illegible].

Τῶ

ἀνωφερῆ ὕλη, τὰ δὲ κατωφερῆ. Ὑπὸ τούτων γὰρ διακρατεῖσθαι τὸν κόσμον. ἀλαόφρονα δ' αὐτὸν εἰρῆσθαι, διὰ τὸ περὶ τῶν ὅλων φροντίζειν, καὶ προνοεῖσθαι αὐτοῦ μεγίστης σωτηρίας. ἐκ δ' αὐτοῦ τὰς Πλειάδας γεγονέναι. παρειλήφαμεν ὅτι τὰ ἄκρα πάντα πλεῖονα ἐγένοντο ἐγένετο Ἀτλας τε καὶ Ἀθάμαντι, ὅτι ὁ αὐτὸς ὢν ὑπὸ γὰρ ἐτέθη τὸ σύνολον ἀνεσῆκοντος ὑπάρχων, οἱ δὲ ὅτι μάλιστα δὲ λεζευκέναι δοκεῖ, καὶ ἀνόλοντο εἶναι, καὶ θεωρεῖσθαι τοῖς φροντίσι ἐπὶ τὴν διάταξιν αὐτοῦ, πολὺν ἐμποιεῖ. Λέγεται δὲ υἱὸς Ἰαπετοῦ εἶναι· καὶ, ὡς Ἄρατός φησι, θυγατέρες αὐτοῦ γεγένηνται,

Ἀλκυόνη, Μερόπη τε, Κελαινώ τε, Ἠλέκτρη τε,
Ἀστερόπη, καὶ Ταϋγέτη, καὶ πότνια Μαῖα.

ΠΕΡΙ ΑΙΑΚΟΥ.

Αἰακὸς οὗτος ἐλέγετο εἶναι τοῦ Διός, δίκαιος τὰ μάλιστα· διὸ καὶ ποτε αὐχμηρίας γενομένης ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν οἱ προεστῶτες τῶν πόλεων, παρεκάλεσαν εὔξασθαι τῷ αὑτοῦ πατρί, ἵνα γένηται ὑετός. ὁ δέ, ὡς καὶ ἀξιόπιστος, εὔξατο διὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ αὐχμοῦ· καὶ κατηνέχθη ὕδωρ ποτίζον τὴν Ἑλλάδα. μάλιστα δὲ καὶ ἐκ τούτου ἡ εὐσέβεια ἐδείχθη τοῦ Αἰακοῦ. Τούτου γεννηθῆναι δύο υἱούς, τὸν Πηλέα καὶ Τελαμῶνα· ὧν ὁ μὲν Πηλεὺς ἔσχεν Ἀχιλλέα, ὁ δὲ Τελαμὼν, τὸν Αἴαντα· οἳ τοίνυν ἐκαλοῦντο Αἰακίδαι, τὴν ἀπὸ τοῦ πάππου τιμὴν ἐκ τούτου προσφερόμενοι.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΑΙΟΥ.

Ἀνταῖος, ὅτι ἐμυθεύθη Γῆς ἐκεῖνος εἶναι, καὶ ὡς καταπαλαίων ἐμυθεύθη τὸν ἀντιπαλαίοντα τὸν δοκοῦντα καταβάλλειν ὡς γῆν, τῇ γῇ ἐπιτιθέσθαι κατὰ τὴν πάλην ἐλέγετο, καὶ Γῆς υἱὸς εἶναι.

Σὺ γὰρ ἀνάσσ', γινώσκουσ' ἀπογόνους
Ὅρος γὰρ Ἄτλας, ὃ δοκεῖ σε τεχνικῶς
Οὐ τὸν κρυφίαν ἐκ ταύτης κεκρυμμένην
Ἔσω δυναστεύει κρατεῖν συστρεφομένα
Ἐντεῦθεν ἐκ Πλειάσι ὁ μυθολογία,
Ἄτλαντα τοῦτον οὐρανὸν πόλον φέρειν

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΟΠΗΣ, ΚΑΙ ΤΕΙΧΙΣΜΟΥ ΘΗΒΩΝ

Ἀντιόπη, κατὰ μὲν Ὅμηρον, θυγάτηρ τῆς Ἀσωποῦ, Θηβαῖος ποταμοῦ· οἱ δὲ νεώτεροι, Νυκτέως αὐτὴν ποιοῦσι· τέτοκε δὲ Διὸς υἱοὺς, Ζῆθον καὶ Ἀμφίονα, ὅτε καὶ Θηβῶν ἐν ἐπιτελείᾳ Διὸς υἱὸν, Ζῆθος καὶ Ἀμφίων, ὅτε καὶ Θηβῶν τι χρῆμα ἔχον ἐν Διὶ, ἢ Ἀπόλλωνος διὰ λύρας γὰρ ἀνακρούμενοι φασὶ μέλος, ἐπείχισαν Θήβας τῶν λίθων, ὥσπερ ὑπὸ τοῦ θελγομένου Ὀρφέως, ὑπὸ καὶ ὑπὸ τέχνης, καλούμενοι ... ποῖα ἐμψύχων, καὶ κινουμένων, καὶ ἀλλήλοις ἐπισυναθροιζόμενοι ἐς τειχισμὸν· ὡς τό γε ἀληθὲς ἀπήχθαι ἔχει, ὑπὸ Φλεγύου ἐπιβουλευόμενοι, οὗ τὰς ἔχει ἐσόμενοι. Ζῆθος οὖν καὶ Ἀμφίων ἀπιόντων, Ἐπίμαχος Φλεγύαι ... τὰς Θήβας ἠρημωμένας, Κάδμος δὲ ὕστερον ἀπεκτόνει, οἱ δὲ ἐκεῖθεν ἐλθόντες, ἀγαθοὶ βασιλεῖς εἶναι φαίνονται καὶ μουσικοὶ διὸ καὶ μετὰ λόγου τειχίσαι τὰς Θήβας λέγονται, ὡς ἐμμελῶς καὶ ... ἐμμένειν, καὶ δίχα τοῦ ἀκούειν τι τοῖς ... τειχίσαι τὴν πόλιν ἐν ἑπταπύλῳ, φασὶ, ... ἐκείνου, διὰ τὸ ἐπιτήχησιν εἶναι τὴν λύραν αὐτοῖς.

Καὶ ἄλλως περὶ Ἀντιόπης.

Ἀντιόπη, Νυκτέως ἦν θυγάτηρ, ἣν ὁ Ζεὺς Σατύρῳ ὁμοιωθεὶς ἔφθειρε· καὶ φεύγουσα τὴν Νυκτέως τὴν ἀπειλὴν, κατέπαυσεν εἰς Σικυῶνα πρὸς Ἐπωπέα· τίκτει δ' Ἀμφίονα καὶ Ζῆθον, ἐξέθηκε ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ὄρει ... τινι. ὁ δὲ Νυκτεὺς διὰ τὴν ... τῆς παιδὸς λυπηθεὶς, πλάνῃ, τῷ ἀδελφῷ Λύκῳ ἐπέθετο, μὴ περιιδεῖν τὴν παῖδα, ἀλλ' ... ἀπελθὼν δὲ εἰς Σικυῶνα, ... τὴν πόλιν Λύκος, καὶ ... τὸν Ἐπωπέα καὶ λαβὼν τὴν Ἀντιόπην αἰχμάλωτον, ... Δίρκῃ τῇ ἑαυτοῦ γαμετῇ ... τῇ δὲ, ... ἀποδοῦσα, ... τοὺς παῖδας ... ἐκδέδοται· ... καὶ Ζῆθος. ἐνταῦθα δὲ ... ὁ τρόφος βουκόλος ... τὴν μὲν Ἀντιόπην σώζουσι· τὴν δὲ Δίρκην, ἐξ ἀγρίου ταύρου ... λυθέντων ... δὲ τὸν Λύκον, ὡς ... τὴν Ἀντιόπην, ... ἔμελλον· Ἑρμῆς ... τῷ δὲ Λύκῳ, προσέταξε παραχωρῆσαι τῆς βασιλείας αὐτοῖς.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ἈΜΦΙΟΝΟΣ.

Ἀμφίων, καὶ Ζῆθος, τὰς Θήβας ἐτείχισαν, ὡς καὶ Ὅμηρός φησιν·

Οἳ πρῶτοι Θήβης ἕδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο.

Φερεκύδης δὲ, καὶ τὴν αἰτίαν προστίθησι τῆς οἰκοδομῆς· διότι Φλεγύας πολεμῶν, ἵνα μὴ ἁλῶσιν, βασιλεύοντι Κάδμῳ.

ΠΕΡΙ ἈΛΚΜΑΙΩΝΟΣ.

Ἀλκμαίων Ἀθηναῖος ἦν τὸ γένος, ἐπίσημος λίαν τὴν ἐλευθερίαν ἀεὶ φυλάττειν ἐθέλων τοῖς Ἀθηναίοις. τυραννηθείσης δὲ τῆς πόλεως ὑπὸ Πεισιστράτου, ἐξῆλθεν ἔξω, μὴ φέρων ὁρᾷν δουλεύουσας τὰς Ἀθήνας. ἐξελθὼν δὲ μηχανᾶται καὶ σκοπεῖ ὅπως τὴν ἐλευθερίαν ἀνακτήσηται Ἀθηναίοις. ἀπελθὼν δὲ εἰς Δελφοὺς, τὸν Ἀπόλλωνος ναὸν, ἑαυτὸν θέτει παρὰ Δελφοῖς τὸν ναὸν ἐπὶ μισθῷ οἰκοδομεῖν. πλουτήσας δὲ, καὶ ἔχων ὑφ' ἑαυτῷ πάντας τοὺς τοῦ θεοῦ διακόνους, πείθει τὴν ἱέρειαν καὶ τὴν Πυθίαν, ἵνα, εἰ ἔλθῃ τις Λακεδαιμονίων μαντευσόμενος, μηδὲν ἄλλο λέγῃ αὐτῷ, ἢ ὅτι ἐλευθέρας τὰς Ἀθήνας ποιεῖν δεῖ. τούτου συνεχῶς καὶ πλειστάκις γινομένου, πειθόμενοι οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ ἐλθόντες, ἐξέβαλον ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν τοὺς τυράννους. μέγα δὲ κλέος ἔσχεν ἐκ τούτου Ἀλκμαίων, ἐλευθερώσας τὰς Ἀθήνας σοφίᾳ. ἀλλὰ ταῦτα περὶ Ἀλκμαίωνος.

ΠΕΡΙ ἈΚΤΑΙΩΝΟΣ.

Ἀκταίων κυνηγέτης ἦν, καὶ εἶδε τὴν Ἄρτεμιν γυμνήν· ἡ δὲ θεὰ ἐθέασατο τοῦτο ὑπολαβοῦσα, τὸ τὰς θεὰς ἰδεῖν γυμνὰς, καὶ ταύτας παρθένους, χολωθεῖσα, μανῆναι ἐποίησε τὰς κύνας αὐτοῦ τοῦ Ἀκταίωνος· καὶ ὡς ἔλαφον ἔχοντα κέρατα κυνηγεῖν αὐτὸν τὰς κύνας ἐποίησεν, ὥστε λέγεσθαι τὸν Ἀκταίωνα ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν καταβρωθῆναι. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Ἀρτέμιδος αὐτὸν μεταβαλλούσης εἰς ἔλαφον, ἀπώλετο· ἐγὼ δὲ ἄλλως περὶ τούτου ὑπολαμβάνω· ὅτι Ἀκταίων, ἄνθρωπος ἦν, τὸ γένος Ἀρκάδιος, φιλοκύνηγος· οὗτος ἔτρεφε κύνας πολλοὺς, καὶ ἐθήρευεν ἐν τοῖς ὄρεσι, τῶν δ' ἑαυτοῦ πραγμάτων ἠμέλει· οἱ γὰρ τότε ἄνθρωποι, αὐτουργοὶ πάντες ἦσαν, οἰκέτας δ' οὐκ εἶχον ὅλως, ἀλλ' αὐτοὶ ἐγεώργουν· καὶ οὗτος ἦν πλουσιώτατος, ὃς ἐγεώργει, καὶ ἐργατικώτατος ὑπῆρχε. τοῦ δὲ Ἀκταίωνος, ἀμελοῦντι τῶν οἰ-

κιον, μᾶλλον δὲ κατηγετεῖντ, ὑπέθηκε ὁ βίος ὅπου δὲ ἐκεῖνος ἄχρι νῦν, ἔλεγε κατὰ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' Ἀκταίων, ὃς ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν κατεβρώθη.

ΠΕΡΙ ἈΒΑΡΙΔΟΣ ΟΙΣΤΟΥ.

Ἄβαρις ἐξ Ὑπερβορέων ἦν ἄνθρωπός τις· ἐι δ' Ὑπερβόρεοι ἀρκτικώτεροι τῶν Σκυθῶν εἰσί, ἐπεὶ δ' Ἄβαρις λέγεται ταῦτα γεγραφέναι, περιελθεῖν τὴν Ἑλλάδα κύκλῳ μετὰ τοῦ βέλους, καὶ χρησμούς τινας καὶ μαντείας λέγειν ὡς ἔοικε. Ἀναξαγόρας δὲ ὁ ῥήτωρ μέμνηται τοῦ Ἀβάριδος ἐν ᾧ καὶ Μεσσήνῃ λέγει. Λέγων λιμοῦ γενομένου ἐν τοῖς Ὑπερβορέοις, ἐλθεῖν ὁ Ἄβαρις ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ ἐμισθώθη τῷ Ἀπόλλωνι καὶ ἐπλέχθη ἐν τῷ κατὰ τι χρησμολογεῖν· καὶ ἦν κρατῶν τὸ βέλος ὡς σύμβολον τοῦ Ἀπόλλωνος, (τοξότης γὰρ οὗτος ὁ θεός,) περιῄει χρησμολογῶν πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, πάντα δ' ἔσχε Σκύθην, καὶ λιμοῦ γενέσθαι, ἵνα συνεγράψατο χρησμοὺς τοὺς λεγομένους Σκυθικούς, καὶ γάμον Ἕβρου τοῦ ποταμοῦ, καὶ καθαρμοὺς, καὶ Θεογονίαν.

ΠΕΡΙ ἈΤΑΛΑΝΤΗΣ ΚΑΙ ΜΕΛΑΝΙΩΝΟΣ

Ἀταλάντην καὶ Μελανίωνα εἰς ζῷα μεταμορφωθῆναι μυθολογοῦσι, τὴν μὲν εἰς λέαιναν, τὸν δὲ εἰς λέοντα. ἡ δὲ ἱστορία οὕτως ἔχει· Ἀταλάντη καὶ Μελανίων ἐκυνήγουν· ἀναπείθει δὲ τὴν κόρην Μελανίων μιγῆναι αὐτῇ· συντίθεται δὲ ὡς τε ἀπελθεῖν, μιχθησόμενοι. ἦν δὲ ἐν τῷ ἄντρῳ εὐνὴ λέοντος καὶ λεαίνης· οἳ καὶ ἀκούσαντες φωνῆς, ἐξῆλθον, ἀναιροῦσι τὸν μὲν Ἀταλάντην μετὰ τῶν χρόνων, τήν λέαιναν καὶ τὸν λέοντα ἐξελθόντων, ὡς ἐκυνηγέτει σὺν Μελανίωνι, ἐις ταῦτα τὰ ζῷα ἐδόξεν αὐτοὺς μεταβεβλῆσθαι. ὑποβάλλοντες δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν, διεσκεύαζον ὡς περὶ Ἀταλάντην καὶ Μελανίωνος, ὡς εἰς λέοντας μεταβληθεῖσαν.

ΠΕΡΙ ἈΛΚΗΣΤΙΔΟΣ.

Ἄλκηστις ἡ Πελίου θυγάτηρ, φίλανδρος οὖσα, θάνατον ἑαυτῆς παρέβαλεν ἀντὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Ἀδμήτου ἐκ ζώντων γενομένη, ὥσπερ ὡς φασὶ παλινδρομοῦντι. ἄλλοι δὲ φασὶ Πελίαν προσθῆναι τι τῆς Ἀλκήστιδος γάμον, τῷ δυνηθέντι συζεῦξαι λέοντι κάπρον, Ἀπόλλωνα δε, τοῦ Ἀδμήτου τοῦτο ἐκπλήσαι, καὶ τὸν γάμον αὐτῶν ἐγγυῆσαι. ἀπὸ δὲ τῆς μήτρας Ἀδμήτου, σταδιον τε Ἀθήνας ἦν ἀδελφοι, ὡς καὶ Πausανίας φησι· ὡς οἱ

μὲν

μὲν Ἀλκαίου φασὶν αὐτό· οἱ δέ, Σαπφοῦς· οἱ δέ, Πραξίλλης τῆς Σικυωνίας. ἀρχὴ δὲ τοῦ μέλους αὕτη· „Ἀδμήτου λόγον ὦ 'ταῖρε μαθών, τοὺς ἀγαθοὺς φίλει, τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλοῖς ὀλίγα χάρις." ἔοικε δέ, διὰ μὲν τῶν ἀγαθῶν, τὴν γενναίαν καὶ φίλανδρον ὑποδηλῶν Ἄλκηστιν· διὰ δὲ τῶν δειλῶν, τὸν Ἀδμήτου πατέρα, ὃς οὐκ ἤθελε θανεῖν ὑπὲρ τοῦ παιδός. περὶ δὲ ταύτης ἡ τοιαύτη μυθολογία φέρεται· ὡς δὲ μέλλοντός ποτε τοῦ Ἀδμήτου θανεῖν, ἥτις ἐθέλει ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν· καὶ Ἡρακλῆς αὐτὴν διὰ τὴν εὐσέβειαν ἀπολαμβάνων, καὶ ἀναγαγὼν ἐκ τοῦ Ἅιδου, ἀπέδωκεν Ἀδμήτῳ. καὶ ἄλλως, ὅτε Ἀπόλλων ᾐτήσατο παρὰ τῶν Μοιρῶν, ὅπως ὁ Ἄδμητος τελευτᾶν μέλλων, παράσχῃ τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἑκόντα τεθνηξόμενον, ἵνα ἴσον τῷ προτέρῳ χρόνον ζήσῃ· καὶ δὴ Ἄλκηστις, ἡ γυνὴ τοῦ Ἀδμήτου, ἐπέδωκεν ἑαυτήν, οὐδετέρου τῶν γονέων θελήσαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν· μετ' οὐ πολὺ δὲ ταύτης τῆς συμφορᾶς γενομένης, Ἡρακλῆς παραγενόμενος, καὶ μαθὼν παρά τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν Ἄλκηστιν, ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον, καὶ τὸν Θάνατον ἀποστῆναι ποιήσας, ἐσθῆτι καλύπτει τὴν γυναῖκα· τὸν δὲ Ἄδμητον ἠξίου λαβόντα αὐτὴν, τηρεῖν· εἰληφέναι γὰρ αὐτὴν πάλης ἆθλον ἔλεγε· μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου, ἔδειξεν ἣν ἐπένθει. Ἄλκηστις δ' ἡ Πελίου θυγάτηρ ὑπομείνασα ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς τελευτῆσαι, Ἡρακλέους ἐπιδημήσαντος ἐν τῇ Θετταλίᾳ, διασώζεται, βιασαμένου τοὺς χθονίους θεούς, καὶ ἀφελομένου τὴν γυναῖκα. ἔχει δὲ καὶ ἄλλως πως ἡ ἱστορία· ἐπειδὴ Πελίαν ἀπέκτειναν αἱ θυγατέρες, καὶ Ἄκαστος ὁ Πελίου ἐδίωκεν αὐτάς, ἡ λαμβάνει μὲν Ἄλκηστις δὲ καταφεύγει εἰς Φερὰς πρὸς Ἄδμητον τὸν ἀνεψιὸν αὐτῆς, καὶ καθεζομένη ἐπὶ τῆς ἑστίας, οὐκ ἐβούλετο Ἄδμητος Ἀκάστῳ ἐκδοῦναι ἐξαιτουμένην αὐτήν· ὁ δὲ πολλὴν στρατιὰν παρασκευάσας ὑπὸ τὴν πόλιν, ἐπυρπόλει αὐτήν· ἐπεξιὼν δὲ ὁ Ἄδμητος, ἔχων καὶ λοχαγοὺς, νύκτωρ, συνελήφθη ζῶν· ἠπείλει δὲ Ἄκαστος ἀποκτενεῖν αὐτόν· πυθομένη δὲ ἡ Ἄλκηστις ὅτι μέλλει ἀναιρεῖσθαι Ἄδμητος δι' αὐτήν, ἐξελθοῦσα, ἑαυτὴν παρέδωκε· τὸν μὲν Ἄδμητον ἀφῆκεν ὁ Ἄκαστος, ἐκείνην δὲ συνέλαβεν· ἔλεγον δὲ οἱ ἄνθρωποι, ἀνδρεία γε Ἄλκηστις ἑκοῦσα ὑπεραπέθανεν Ἀδμήτου. κατὰ γὰρ τὸν καιρὸν τοῦτον, Ἡρακλῆς ἥκει, ἄγων ἔκ τινος τόπου τὰς Διομήδους ἵππους· τοῦτον ἐκεῖσε πορευόμενον ἐξένισεν Ἄδμητος. ὀδυρομένῳ δὲ Ἀδμήτῳ τὴν συμφορὰν τῆς Ἀλκήστιδος, ἀγανακτήσας Ἡρακλῆς, ἐπιτίθεται τῷ Ἀκάστῳ, καὶ τὴν

γυ-

στρατεῖαν αὐτῷ διαφθείρει· καὶ τὰ μὲν Λάμεαν τῇ αὐτοῦ στρατιᾷ διαλύσειν· τὴν δὲ Ἄλκηστιν, τὴν Ἀδμήτου ἀποθανοῦσαν ὅτι καὶ λέγεται, ὡς ἐντυχὼν Ἡρακλῆς, ἐκ τοῦ θανάτου ἐρρύσατο τὴν Ἄλκηστιν.

ΠΕΡΙ ΑΛΚΜΑΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΕΞ ΑΜΦΙΑΡΕΩ.

Ἀλκμαίων ὁ ἐξ Ἀμφιάρεω καὶ Ἐριφύλης, τὴν μητέρα κτείνας, χόλῳ τῷ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς, ὁμοίως Ὀρέστῃ καὶ διὰ τοῦτο μανίᾳ περιπεσὼν, καθὰ καὶ ἐκεῖνος· ὕστερον τοῦ μιάσματος ἀπηλλάγη, καὶ ἀρχέβιος (?) μετὰ ταυτὶ παθῶν, καὶ ἀκούσας ἐξ Ἀπόλλωνος τὸ,

Τιμῆς μ' αὐτοῖς δῶρον μανίῃ ἀποτεῦξαι
Καὶ σὺ φέρειν τιμὴν ἐμὴν γέρας, αὐτὸν μητρὸς
Ἀμφιαράου ἔκρυψ' ὑπὸ γῆν ἀυτόθι σὺν ἵπποις,

ἔδωκε τὸ ζητηθέντα χρύσεον ὅρμον τῆς Ἐριφύλης, καὶ ἐπεδείγ[illegible]

ΠΕΡΙ ΑΜΦΙΑΡΑΟΥ.

Ἀμφιάραος, μάντις ἦν ἄριστος, υἱὸς Ὀϊκλέους, ὃς γήμας Ἐριφύλην γυναῖκα, οὐ μόνον καλὴν, ἀλλὰ καὶ, ὡς ἔοικε, σοφωτάτην, θυγατέρα Ταλαοῦ, ἀδελφὴν Ἀδράστου, καὶ διενεχθεὶς ποτε πρὸς Ἄδραστον, εἶτα διαλυθεὶς, συνέθετο περὶ ὧν ἂν αὖθις τι μέλλοιεν διαφέρεσθαι αὐτοὶ, κρίνειν αὐτοῖς τὴν Ἐριφύλην αὐτοῦ καὶ αὐτὸς στοιχεῖν τοῖς κριθεῖσι. τῆς δὲ ἐπὶ Θήβας στρατείας συγκροτουμένης, Ἀμφιάραος μὲν, ἐκώλυεν, εἰδὼς προεσόμενον Ἄδραστος δὲ, ἤθελε μάχην· Ἐριφύλη δὲ, δῶρον, προληφθεῖσα (τὸ δὲ ἦν, ὅρμος χρυσοῦς δοθεὶς αὐτῇ παρὰ Πολυνείκους, ἢ Ἀδράστου) καὶ ἀπαθεῖσα εἰς κρίσιν, ἔκρινε δεῖν εἶναι στρατεύεσθαι τοὺς Ἀργείους καὶ ὁ Ἀμφιάραος πολλὰ τὴν γυναῖκα μεμψάμενος, ἐξώρμησεν ὅμως καὶ αὐτὸς εἰς πόλεμον· τὸ δὲ γε υἱῷ Ἀλκμαίωνι, ὃν Πίνδαρος Ἀλκμᾶνα καλεῖ, ἐνετείλατο, ἐπεὶ ἂν ἀκούσῃ, μὴ πρότερον μετὰ τῶν Ἐπιγόνων εἰς Θήβας ἐλθεῖν, πρὶν κτεῖναι τὴν μητέρα· ὃ καὶ ποιήσας ὁ Ἀλκμαίων, ἐπιμανεὶς (?) μετὰ παρὰ Ἐρινύων, καθὰ καὶ Ὀρέστης ἀπελάθη ὁ Ἴσθμος, τὴν τιμωρίαν πατρὶ· διὸ συνεχῶς τὴν Ἐριφύλην καὶ ὁ Ὅμηρος καλεῖ ἐν λ' τῆς Ὀδυσσείας Λ ἡ χρυσὸν, φησὶ, φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα· ἤγουν ἐδωροδοκήθη κατὰ τοῦ ἀνδρὸς· ἢ καὶ ἄλλως, χρυσὸν ἔλαβεν ἀντὶ τοῦ ἀνδρὸς, ὡς ὤν ἀπεμπολήσασα ἐκεῖνον ὅρμου χρυσοῦ.

Καὶ

Καὶ ἄλλως περὶ αὐτοῦ.

Ἀμφιάραον φίλον ὁ Ζεὺς λέγεται, ὡς βασιλικὸν ἄνδρα, καὶ διὰ τοῦτο δικαστὴν καὶ ἰατρὸν αὐτὸν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, ὡς μάντιν ἄριστον ἐν Θήβαις ἐγκατέστη, ὅπου ἡ γῆ λέγεται αὐτὸν διαχεῖσα, τὰ τῶν ἵππων ἅρμα ἔπεσεν, (τὸ γὰρ ἐπὶ πολέμου, ὅπου τὸ ἀφανίζειν) φέρει, ὡς μαντεῖον ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐν ἀληθῶς ἄριστος ἐν πάντεσσι ἔπος ἦν, Πολυνείκει τὸ Θηβαίων τὴν ἀρχὴν κατακτώμενον, ἄλλους ἐνόσησε, πλὴν Ἀδράστου, καὶ Ἀμφιαράου· τοὺς δὲ λοιποὺς ὁ Καδμεία κατέσχεν ἀπώλεσεν δὲ, οἱ μὲν ἄλλοι, δορατι, καὶ λίθοις, καὶ πελέκεσι· Καπανεὺς δὲ, λέγεται κεραυνῷ βληθῆναι, ἀφρόνως μὲν, ὡς λέγεται, κομπάσαντα [illegible] τὸν Δία. ὅτι μὲν οὖν, ὅτι λόγος [illegible] τὸν Ἀμφιάραον ἐπαινοῖεν, φθέγγονται κατὰ τῆς γῆς αὐτοῦ σήμασι, καὶ αὐτὴ δίκη. ὅπως γὰρ τὰ μὲν ἄλλα, ἀσθενεῖς [illegible] ἀμείλικτον κρᾶνος, οἷος τὴν κεφαλὴν Ἀπόλλωνι, ἔλιπεν ἱερὸς καὶ χρησμῳδὸς.

ΠΕΡΙ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ

Ἀγαμέμνων κατὰ μὲν Ὅμηρον, Ἀτρέως τοῦ Πέλοπος, μητρὸς δὲ, Ἀερόπης κατὰ δὲ Ἡσίοδον, Πλεισθένους· τὸ γένος Μυκηναῖος· ὃς ἤγαγε ναῦς εἰς Ἴλιον ἑκατὸν ἐξήκοντα δὲ ταύτην, ὧν οὐ τὸν ἄριστον ἥττων ἔφασαν· σεμνὸς γὰρ καὶ μεγαλοπρεπὴς ὁ ἀνὴρ, καὶ ἔνδοξος εἰς βασιλείαν ἦν, πρῶτος μετὰ δὲ τὴν Τροίας ἅλωσιν οἴκαδε ἐπιστρέψας, ἀναιρεῖται ὑπὸ Αἰγίσθου τοῦ Θυέστου δόλῳ, ἐν κοίτῃ· οὗτος γὰρ περὶ τὸν χρόνον τῆς ἀποδημίας ἐμοίχευε τὴν Ἀγαμέμνονος γυναῖκα Κλυταιμνήστραν· κατὰ δὲ τοὺς Τραγικοὺς, αὐτὴ ἡ Κλυταιμνήστρα ἀπεκτόνησε, χιτῶνα μὴ ἔχοντα ἔκδυσιν τραχήλου· ἐξ αὐτῆς δὲ ἔσχεν υἱὸν Ὀρέστην, καὶ θυγατέρας τέσσαρας, Λαοδίκην, Χρυσόθεμιν, Ἰφιγένειαν, καὶ Ἠλέκτραν.

ΠΕΡΙ ΑΓΗΝΟΡΟΣ

Ἀγήνωρ ὁ Ποσειδῶνος, γαμεῖ Δαμνὼ τὴν Βήλου· τῷ δὲ γίνεται Φοῖνιξ, καὶ Ἰσαίη, ἣν ἴσχει Αἴγυπτος καὶ Μελία, ἣν ἴσχει Δαναός· ἔπειτα ἣν ἴσχει Ἀγήνωρ, Αἰγυπτίων τὴν Νεῖλον τοῦ ποταμοῦ· τῷ δὲ γίνεται Κάδμος

ΠΕΡΙ ἈΓΚΑΙΟΥ

Ἀγκαῖος, φιλογεωργὸς ὢν, καὶ φυτεύων ἀμπελῶνα, βαρὺς ἐπέκειτο τοῖς οἰκέταις· εἷς δὲ τῶν οἰκετῶν ἔφη, μὴ μεταλήψεσθαι τὸν δεσπότην τοῦ καρποῦ· ὁ δὲ Ἀγκαῖος, ἐπειδὴ ὁ καρπὸς ἐφθάκει, χαίρων ἐτρύγα· καὶ τι δισκίον ἐκθλάσας κυλίκα αὐτῷ· μέλλων δέ τι κύλικα προσφέρειν τῷ στόματι, ὑπομιμνήσκει αὐτὸν τοῦ λόγου· ὁ δὲ ἔφη, πολὺ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου. τοῦτο ἔτι λεγομένου, ἧκέ τις ἀγγέλλων, ὡς καταπεμφθεὶς σῦς λυμαίνεται τὸν ὄρχατον· ὁ δὲ Ἀγκαῖος ἀποβαλὼν τὴν κύλικα, ἐπὶ τὸν σῦν ὥρμησε· καὶ πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἐπλήγη· καὶ φερικότητι ἐν τῷ ἐγδόῳ φασὶ, τὸν Ἀγκαῖον ὑπὸ Καλυδωνίου συὸς πληγέντα τὸν μηρὸν, ἀποθανεῖν.

ΠΕΡΙ ἈΔΩΝΙΔΟΣ

Ἄδωνις ὁ Κίνυρος, κατά τινας, Κινύρα παῖς ἦν, τοῦ Κυπρίων βασιλέως, καὶ ἡ Θειαντος ἐξ οὗ Ἀφροδίτη γεννηθεῖσα, δυσσεβῆ καὶ βδελυρὸν ἢ γὰρ Ἥρα. ἐγκύμονα ἔσχε αὐτῆς, μεμιγμένη χρυσῷ αἵματι, ποιῆσαι ἐκπεπτωκότος. καὶ τὰ θεῖα κλαυσθέντα, αἱ Μοῦσαι τῇ πρὸς Ἀφροδίτην ὀργῇ φερόμεναι, ὅτε πολλάς αὐτῷ ἐποίησεν ἀλγεῖν μηνίσαι, καὶ παιδίον Καλλιόπην ἐξ Οἰάγρου παῖδα Ὀρφέα καὶ Κυμοθόην. Γερψιχόρη ἐκ Στρυμόνος Ῥῆσον. Κλειὼ δὲ ἐκ Μάγνητος Δῖον. Ἄρης ὁ θεὸς ἐραστὴς ὢν Ἀφροδίτης, ἐπεὶ μεταμορφώσας ἑαυτὸν πρὸς χοῖρε μορφὴν, εἶτε πρὸς χοῖρον ὁρμήσας τὸν Ἄδωνιν, ἀνελὼν τοῦ ἐραστοῦ ἔλαβε, καὶ τοῦτο ἐποίησε· καὶ τὸ μὲν Ἀδώνιδος αἷμα καταῤῥεῦσαν, τὴν ἀνεμώνην λευκὴν ἄνθος πρότερον, ἐρυθρὰν ἀπειργάσατο· περὶ δὲ ἀνεμώνην κεῖσθαι τὸν Ἄδωνιν ἐτύχεν. Ἀφροδίτη δὲ τὸ πάθος μαθοῦσα, γυμνοῖς ἐξετρέχεν τοῖς ποσὶν, ἐλεεινῶς ὀλοφύρεται· ἀκάνθαις δὲ αὐτὴ ῥοδωνιαῖς ἐμπαγεῖσα, τῷ καταῤῥεύσαντι αἵματι, τὸ ῥόδον ἐρυθρὸν ἀπειργάσατο. ἐν δὲ τοῖς Ἀδωνίοις εἴδωλα ἐξάγουσι καὶ κῆποι, ἐν ὀστράκοις, καὶ παντοίων σπόρων· ὅθεν ἐν μαράθρῳ καὶ θριδακίνῃ ἐκκαλυπτόμενον αὐτὸ τοῖς κήποις· καὶ γὰρ ἐν θριδακίναις αὐτὸν κατακλιθῆναι ὑπὸ Ἀφροδίτης φασί.

Περὶ Ἀδώνιδος κήπων, καὶ δένδρων Ταντάλου.

Ἀδώνιδος κῆποι, καὶ δένδρα Ταντάλου, πολλὴν διαφορὰν ἐπὶ τῇ-

τίθεται μὲν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκερδῶν τίθεται· ἐκεῖνα δὲ, καὶ τῶν ἀκάρπων καὶ ὠκυμόρων. κῆποι γὰρ Ἀδώνιδος, φυτεῖαι τινὲς περὶ ἀναβάλλοντες ἐν χύτραις, ἢ ἀῤῥίχῳ, καὶ ὅλως κοφίνῳ τινι, καὶ αὐτίκα φυλάξαντες κατὰ θαλάσσας, καὶ ἀποσχόμενοι, καθ' ὁμοιότητά τινα τοῦ κατὰ τὸ λεγόμενον Ἀδώνιν θανάτου· ὃς ἀνθῶν ἀπέθανε, τάχα ἀπέθανε καταβληθεὶς ὑπ' Ἄρεως· γυναῖκες δὲ τὰς τοιούτους ἐπιμελοῦνται κήπους, ὥσπερ ἐπιταφίους, Ἀδώνιδι.

ΠΕΡΙ ΑΘΑΜΑΝΤΟΣ

Ἀθάμας ἐκ Νεφέλης δύο παῖδας ἔσχε, Φρίξον καὶ Ἕλλην· ἀφεὶς δὲ τὴν Νεφέλην θεὰν οὖσαν, θνητῇ γυναικὶ ἐμίγη· ζηλοτυπήσασα δὲ ἡ Νεφέλη, ἀνέστη εἰς οὐρανὸν, καὶ τὴν ἐκείνου χώραν αὐχμῷ ἐκόλασε· πέμπομεν δὲ θεωροὺς εἰς Ἀπόλλωνα Ἀθάμας, ἐρησόμενος περὶ αὐχμοῦ· ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ, θέλουσα Φρίξον καὶ Ἕλλην ἀπολλύναι, πείθει διὰ δώρων τοὺς θεωροὺς εἰπεῖν Ἀθάμαντι, ὡς οὐκ ἂν ἄλλως παύσεσθαι τὸν αὐχμὸν ἔχρησεν ἡ Πυθία, εἰ μὴ τοὺς τῆς Νεφέλης θύσειε παῖδας. ἀκούσας δὲ Ἀθάμας, μεταπέμπεται τοὺς παῖδας ἐκ τῶν ποιμνίων· οἷς δὲ κριὸς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρησάμενος, λέγει Φρίξῳ καὶ Ἕλλῃ περὶ τῆς σφαγῆς. ἀναγίνονται δὲ τύπον μετὰ τοῦ κριοῦ, ἡ μὲν Ἕλλη ἐν τῷ περαιοῦσθαι τὸν ἐν Ἀβύδῳ πορθμὸν, ἀπεπνίγη, πεσοῦσα ἀπὸ τοῦ κριοῦ· ὅθεν καὶ ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντος ἐκλήθη, ὁ πορθμὸς ὁ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι διαλεκτεζόμενος. Φρίξος δὲ, ἀνοχηθεὶς τοῦ κριοῦ, εἰς τὴν τῶν Κόλχων γῆν περιτυχὼν ἔνθα καὶ τὸν κριὸν, ὃς ὑπὸ θεῶν χρυσόμαλλος γέγονε, θύει τῷ Ἄρει, ἢ τῷ Ἑρμῇ· καὶ κατασκευάσας αὐτὸν, τοὔνομα καταλέλοιπε τῷ τόπῳ· ἐκ τούτου γὰρ ἡ Φρυγία οὕτως ἐκλήθη. Ἀθάμαντα δὲ ἡ Νεφέλη, δίκην αὐτῷ λαβεῖν διὰ τοὺς παῖδας πεποίηκε· προσαχθεὶς δὲ στεφανοφορῶν ἐν τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς σφαγιασθησόμενος, ὑπὸ Ἡρακλέους σέσωσται· οὕτω γὰρ Σοφοκλῆς ἐν δράματι πεποίηκε Ἀθάμαντα στεφανοφοροῦντα, ὥσπερ ἱερεῖον, ὅτε ἐποτρεπτόμενος περὶ Φρίξῳ· τινὲς δὲ τοῦτο περὶ ἑτέρου Ἀθάμαντος Σοφοκλέους ἀποφαίνουσι λέγοντες· ὁ γὰρ τοι Σοφοκλῆς πεποίηκε τὸν Ἀθάμαντα ἐστεφανωμένον, καὶ παρεστῶτα τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς, σφαγιασθησόμενον· μέλλοντα δὲ ἀποσφάττεσθαι αὐτὸν, ἐπιφθεγξάμενον Ἡρακλέα, καὶ τοῦ θανάτου ῥυσάμενον λέγοντα, ὡς σώζεται ὁ Φρίξος, δι' ὃν ἔμελλεν ἐκεῖνος ἀποθνήσκεσθαι.

ΠΕΡΙ ΑΚΜΟΝΟΣ.

Ἄκμον, ὁ τοῦ Οὐρανοῦ πατὴρ λέγεται, διὰ τὸ ἀκάματον τῆς οὐρανοῦ κινήσεως· ἀφ᾽ ἧς ἐννοίας, καὶ ὁ Ἄτλας εἴρηται· καὶ ὅ, τι ἀκμονίζει, δηλοῦσιν οἱ παλαιοὶ· ὡς δὲ ἄκμων ὁ οὐρανός, ὁ Ἀλκμὰν ἱστορεῖ.

ΠΕΡΙ ΑΙΑΝΤΟΣ ΤΟΥ ΛΟΚΡΟΥ.

Αἴαντα τὸν Λοκρὸν, τὰ μὲν πολεμικὰ φησὶ γενέσθαι κατὰ Διομήδην τε, καὶ Σθένελον· συνεῖναι δὲ ἧττον δόξαι, προσέχειν τε οὐδὲν τῷ Ἀγαμέμνονι· πατρός τε γὰρ εἶναι Λοκρῶν δυνατωτάτου, στρατιάν τε ἐκ αὑτοῦ ἄγειν, οὐδὲ ἐκλείπειν ὑπὸ ἀσθενείας, κατ᾽ ἂν Ἀτρείδας, ὅτ᾽ ἄλλῳ εἶεν, ἐς᾽ ἂν τὸ στρατηγεῖν, ταῦτα ἔλεγε, γοργὸν βλέπων, καὶ ἀνεχαίτιζεν ἀγέρωχος δικαίως· τοῦτο ἔλεγε, γοργὸν βλέπων, καὶ τὴν κόμην ὑπὸ τοῦ τῆς γνώμης ἐπαίρων· καὶ τὴν μὲν ἄλλην ἐσπούδαζεν, ὅπως προσέχοιεν τῷ Ἀγαμέμνονι, ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος· ἑαυτῷ δὲ, ὑπὲρ τῆς Εὐρώπης· δεῖν γὰρ Ἕλληνας οὕτως κρατεῖν βαρβάρων· εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ χειροήθη δράκοντα, πεντάπηχυν τὸ μῆκος· ὃν συμπίνειν τε καὶ συνιέναι αὐτῷ, καὶ ὁδῶν ἡγεῖσθαι, καὶ συνακολουθεῖν, ὥσπερ κύνα. τὸν δὲ Κασσάνδραν ἀποσπάσαι μὲν ἀπὸ τὰ τῆς Ἀθηνᾶς νεὼ, προσκειμένην τῷ Παλλαδίῳ, καὶ σκηνῶσαι, τῆς ἑαυτοῦ, οὐ μὴν βιάσασθαι, οὐδὲ θέσθαι εἰς αὐτὴν ἄλλα ὕβρεως, εἰσαγαγεῖν μὲν εἰς τὴν ἑαυτοῦ σκηνὴν· τὸν δὲ Ἀγαμέμνονα ἰδόντα τὴν Κασσάνδραν, ἁλῶναι πάλαι αὐτίκα τῆς κόρης, καὶ ἀφελέσθαι αὐτὴν τὸν Αἴαντα, ἐρεῖν τε ἀυτῆς μετεωριοῦ γενομένης, ὁ μὴ ἔχειν ἑαυτῷ εἶναι ὃ εἶλεν· ὁ δὲ, κατάθελεν, καὶ ἐκκλεῖσαι αὐτὴν ἐς τὸν Ἀθηνᾶς ἔλεγε. ἐτέθρυπτο δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ λεγόμενα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν, διά τε καὶ ἀφεῖς τὸν Αἴαντα ἐχθρὸν, τὴν θεὸν πολλὰ καὶ ἄτοπα εἰπεῖν σεσυλημένην ὑπὲρ τῆς κόρης, καὶ ἀποθανεῖσθαι τὸν στρατόν, εἰ μὴ ἀπολέσειεν αὐτόν· ὁ δ᾽ ἐνθυμηθεὶς, ὅπως Αἴαντα μὲν ἀπολέσειν ἄδικος κρίνῃ, Παλαμήδην δὲ, ὅτε ὁ σοφὸς ὑπῆρξε τε μὴ ὑπὸ κατεπειχθεὶς διαβληθέντα, ἀπολέσθαι λέγεται νύκτωρ ἐν πορθμείῳ μεγάλῳ, χειμῶνί τε ἤρεμαι, ἐπὶ δὲ πλεῖν εὐθὺ Τήνου τε καὶ Ἄνδρου, πρὸς Γεραῖς καταστῆναι. ἀγγελίας δὲ τοῦ θανάτου ἐς τοὺς Ἀχαιοὺς ἐλθούσης, ὀλίγοις μὲν αὐτῷ εἶναι ἀψαφῆ, πάντας δὲ, ὡς ἐπὶ ἀνδρὶ γενναίῳ τε καὶ ἀγαθῷ, χεῖρας ἀραμένους προσπεπτωκότας τε τῇ θαλάσσῃ, ἀνακαλεῖν αὐτὸν, καὶ ὀλοφύρεσθαι,

καὶ

ἐν τῷ Ἀγαμέμνονι ἐν ὀργῇ ἔχειν, ὡς αἰτίαν τῆς τῶ Αἴαντος ἀπωλείας.

Καὶ ἄλλως περὶ αὐτοῦ.

Αἴας ὁ Λοκρὸς, ἐν τῇ ἁλώσει τῆς Τροίας κατασυρήσας Κασσάνδραν ἐν τῷ ναῷ, κ̓ τὸ Παλλάδιον τῆς Ἀθηνᾶς ἐχόμενον, ἀπέσπασε κ̓ αὐτόθι, ταύτῃ συνεγένετο· ὀργισθεῖσα δὲ ἡ Ἀθηνᾶ, τοῦτον ἐν τῇ θαλάσσῃ σὺν πολλοῖς ἑτέροις ἀπώλεσεν· ὥσπερ οἱ πολλοί φασι· τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει· κατασυρήσας αὐτὴν, ἀπέσπασε τῷ ναῷ, ἐν ὀργῇ τὴν λύπην, καθάπερ ἔτρεχον οἱ πολλοὶ στρατιῶται, ὡς ἔφθασεν ἕκαστος αἰχμάλωτον· ἐρασθεὶς δὲ ταύτης ὁ Ἀγαμέμνων, τῷ Ὀδυσσεῖ τοῦτο κοινοῦται· ὁ δὲ ἀπήγγειλεν, ὡς Αἴας ἐν τῷ ναῷ ταύτῃ ἐμίγη· συμβὰν γὰρ ἀπαιρεθῆναι αὐτὴν ὑπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἐν μισηθῆναι ὑπὸ τῶ πλήθους καὶ στρατιᾶς· ὃς δὲ οὐκ ἐλευθέριος ὁ ἀνὴρ τὸν τρόπον οὐδ᾽ Ἀχιλλεῖ ἔδοξεν, ὡς προσῆλθε τὴν Ἱπποδάμειαν Βρισηΐδα, ὑπὸ δὲ λογισμῶν ἐν τῷ Παλαμήδους τῇ ἀδίκῳ θανάτῳ, κ̓ πεισθεὶς μάτην ἐν αὐτῷ δόλῳ ἀπόλωλε, ἐπειδὰν ἐν τῷ ναῷ ἐν ἀκροτηρίῳ ἐν χειμερίῳ καιρῷ, ἐναντίων ἀνέμων πνευσάντων, περὶ τὴν Τῆνον κ̓ Μύκωνον ναυαγῷ, ἢ περὶ Ἄνδρον ἐν τῆς νεὼς πρὸς τῇ πέτρᾳ ληφθείσης, μέχρι τινὸς ὁ ἀκροβρανίας νηξάμενος, περὶ τὰς Γυραίας πέτρας ἔσωσεν· μεγάλων δὲ τῶν κυμάτων ὑπερχεομένων συνεχεστέρως, σὺν μέρει τῆς πέτρας ἀποσπασθεὶς, πρὸς τὴν θάλασσαν αὖθις κατενεχθεὶς, ἀπεπνίγη· μαθοῦσα δὲ ἡ Λοκρὶς κατὰ τὸ συμβὰν, ὑπὸ χρόνον ὅλον μελανοφοροῦσα, τὸν ἄνδρα ἐκλαύθησεν· ἐν ἐνιαυτὸν ὅλον πληρώσασα θυσιῶν μεγαλοπρεπῶν, ἐν τοῖς ἐμβάλλουσα, τῇ ὁλκάδι ἐξαρτῶσα ἀρμενον ἱστὸν ἀπ᾽ αὐτῆς χρυσοῦ, ἵσταμεν πρὸς τὸ πέλαγος, κατακαίουσι θυσίαν τῷ ἥρωι.

ΠΕΡΙ ΑΙΑΝΤΟΣ ΤΟΥ ΤΕΛΑΜΩΝΙΟΥ

Αἴαντα δὲ τὸν Τελαμῶνος, ἐκάλουν οἱ Ἀχαιοὶ μέγαν, οὐκ ἀπὸ τῷ μεγέθους, οὐδ᾽ ἐπειδὴ μείων ὁ ἕτερος, ἀλλ᾽ ἀφ᾽ ὧν ἔπραττε· καὶ ἐπειδὴ τοῦτο συμβάλλον τῷ πολέμῳ ἀγαθοὶ ὄντα πατρὸς ἔργα· τὸν γὰρ Λαομέδοντα τὸν Ἡρακλῆ ἀπεστέρησε, μετῆλθον σὺν Ἡρακλεῖ ὁ Τελαμὼν, καὶ σὺν αὐτῷ, τὸ Ἴλιον εἷλον· ἔχαιρε μὲν οὖν αὐτῷ ἐν κόσμῳ· τελούσι γάρ τις ἦν, ἐν ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν πάντα, κ̓ φρόνημα περὶ αὐτὸν τι, καὶ

 σύν-

πάσχει· ἀπελευθερίαν δὲ ἐξεφέρετο, μετρίως τε βαίνοντος ἐπὶ τοὺς Τρῶας, καὶ τὸ ἀσπίδι ὑπὸ μεταχειριζόμενος, τοιοῦτον ἦν αὐτοῦ, βλέποντος τε χαροποῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς κατὰ τὸν λόγον, ὅτε τι λέοντος ἐν ἐμβολῇ τῇ ἡμέρᾳ τὰς μάχας δέ, ὥσπερ τὰς ἀγέλας [illegible] Αἰακίδης [illegible], καὶ Μουσῶν, καὶ Γίγαντας, ἀ-μεμφῆ [illegible] ἕνεκα ἐν Τροίᾳ ἔχων· τοὺς δὲ τότε ἡγεμόνας ἐξηνιόχει τε ἡγεμόνας, καὶ ὅπως ἀποκτείνωσι μὴ, κελεύει· τρωθέντι δ᾽, ὡς ἀόρατον τραῦμα πολεμίῳ τε εἶναι, ἀπηχθάνετο τῷ [illegible] τὸ μὲν γὰρ ἀποκαλεῖσαι, καθάπερ τὸ σκύλακα, λυποῦντι μᾶλλον καλῶν δὲ αὐτόν, ὡς ὑβριστικὸν ἐφθέγξατο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Αἴαντος, ὅτι οὔπω τὴν διαφορὰν πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ καὶ θέλειν ἐγκαταστῆναι αὐτῷ, καὶ εὐθὺς ἐπεξέτασε, οὐχ ἐν πολλοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πολεμίων μέρεσι αὐτὸς δὲ Ἀχιλλεὺς φίλος ἦν αὐτῷ, καὶ θαυμάζοντες ἀλλήλους ὑπ᾽ ἰδέας, καὶ ἐπαινοῦντας τοὺς τε λόγους, [illegible] τοῦ Ἀχιλλέως, οὐ γὰρ μὴ μακρὰν ἕνεκα ἐγένετο, πάντα. ἰσχυρὸς τὰς μὲν, ὡς ἐν [illegible] τὰς δὲ, ὅσα ἐπεπλήττετο ἐξ ἐπεὶ αὐτοῦ καὶ τρόπον τοῦ Ἡρακλέους εἶναι τὸ βρέφος, ἔστι, ἐ-πεκλήθη ἐν τῇ λεοντῇ τοῦ ἥρωος ἐν ἀνέγειν αὐτὸν τῷ Διί, ἀ-πέλυσεν ἤδη γενέσθαι κατὰ τὴν δορὰν τοῦ λέοντος, κατὰ τὸ ἄρξα-μένον ἀφίκετο, φασὶ μὲν Δίας τοῦ μὲν παιδί, [illegible], τοὺς δ᾽ ἰσχύς, πάμπολυ μετὰ αὐτόν, τε μὲν Τρῶες [illegible], ἢ ἐπελθεῖν, μὴ προσβάλλειν τῷ τείχει, μάχῃ αὐτὸν καὶ ἀ-χοντα Ποσειδῶνί τε καὶ Ἀπόλλωνι, ἐπειδὴ ὡς τὰ τείχη ἐθε-λόντων, προσβάλλειν τῷ Περγάμῳ τὸ ἄστυ, ὃ σχεδὸν τοι-αῦτα, οἱ τῷ [illegible] οἱ δὲ Ἕλληνες, ὡς [illegible] τὸ ἀγαθὸν ἦν αὐτό, ἀλλὰ πόθος τε τῶν τοῦ Αἴαντος μετὰ τὸ [illegible], καὶ τὰ μαντικὰ [illegible] χρῆσαι πὼς ἐς μεταβάλλοντι, ὡς ἐς τὸ Ἴλιον· ὁ δὲ τοῦ θανάτου λόγος, ὡς οὐδ᾽ αὐτῷ κατορθω-μένος κατέσχε, ἀληθῶς μὲν, ἔλεγεν δὲ καὶ Ὀδυσσεῦ [illegible] ἐξ ἀποθανόντα ἤδη, ὃ ἀπὸ τοῦ ξίφους κεῖσθαι, ὑπερέξει [illegible] αἰθέριον, ὡς εἰκὸς γενέσθαι μὴ ἐς τὸ Ἴλιον ἀφ᾽ ἑαυτοῦ Ἀτρειδῶν τὸ σῶμα, καὶ Μενεσθεὺς ἐν αὐτοῦ λόγῳ ἐγένε-το, ὡς ἐπιμέξοιεν Ἀθηναῖοι τιμῆς [illegible] ἐκ τῶν πολέμων πολυθρύ-λητος· ὁ δ᾽ Ὀδυσσεύς, προκειμένου τοῦ Αἴαντος τὰ ὅπλα ἐπεσ-κοπεῖ τοῦ Ἀχιλλέως, καὶ δακρύσας, ὅπως τις, ἔφη, οὐ [illegible] ἠγά-πησας, καὶ τὴν εἰκόνα τὴν ἐν αὐτοῖς ἔχε, μηδεὶς ἐς μάτην βαλλόμενος.

ΠΞ.

ΠΕΡΙ ΑΙΓΑΙΩΝΟΣ

Αἰγαίωνα, ὁ μὲν Ἡσίοδος Οὐρανοῦ καὶ Γῆς παῖδα φησί· Βριάρεως δὲ, ὁ Αἰγαίων, ὁ Γύγης, οὕτως λέγονται συνώνυμοι. Εὔμηλος δ' ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ, τὸν Αἰγαίωνα Γῆς καὶ Πόντου φησί· κατοικοῦντα δὲ ἐν τῇ θαλάττῃ, τοῖς Τιτᾶσι συμμαχεῖν· ὁ Ἴων φησὶν ἐν Διθυράμβῳ, ἐκ μὲν τοῦ πελάγους αὐτὸν προσελθόντα ὑπὸ Θέτιδος ἀναχθῆναι, φυλάξοντα τὸν Δία. Θαλάσσης δὲ παῖδα, ἄλλοι δὲ θαλάσσιον θηρίον φασὶ τοῦτον. Τρεφαῖς δέ φησιν, ὅτι γίγας ὢν, καὶ φυγὼν ἐκ τῆς Εὐβοίας, ἀφίκετο ἐς Φρυγίαν, κἀκεῖ ἀπέθανεν· καὶ Αἰγαίων, ὁ Ποσειδῶν, ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς Αἰγαῖς, πόλει τῆς Ἀχαΐας, καὶ ἐν τῷ Αἰγαίῳ τιμᾶσθαι. ὁ δὲ Κίνων ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ φησὶν, ὅτι καταγωνισθεὶς ὁ Αἰγαίων ὑπὸ Ποσειδῶνος, κατεποντίσθη εἰς τὸ λεγόμενον ὑπὸ Ἀπολλωνίου Ἥρων

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΙΓΙΟΧΟΥ ΔΙΟΣ

Αἰγίοχος Ζεὺς, ὁ αἰγίοχος, κατὰ μὲν μῦθον, ὁ μετὰ γένεσιν τὴν ἐν Κρήτῃ ὑπὸ αἰγὸς τραφεὶς τὴν ἰσχὺν, δηλονότι τὴν τροφὴν, ἐπείπερ τὸν παιδοβόρον πατέρα Κρόνον ἐκφυγεῖν· ἧς αἰγὸς τὸ κέρας τῇ Ἀμαλθείᾳ δοθῆναι λέγεται. ὁ καὶ ἄλλως Αἰγίοχος Ζεὺς, ὁ ἔχων τὴν Αἰγίδα, τουτέστι, τὸ δέρμα τῆς τροφευσάσης αἰγὸς, ἣν ἐνέδυσεν ἵνα γὰρ αὐτὴν, φασὶν, ἀναφέρει εἰς μνήμην ὁ ἐστι Αἰγιόχου, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ, αἰγίδα, ἐπίσκοπι τοῦ Δ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΙΓΙΔΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΣ

Αἰγὶς τοῦ Διὸς μυθικῶς κατὰ τὴν λεγομένην τροφὴν, καὶ κατ' ἐκεῖνο, τροφὸς ἦν ἡ αἰξ ἡ αὐτὴ, ἐπεὶ ἦν αἰγὶς, τουτέστιν αἰγὸς δέρμα, ὅπερ Ζεὺς ἐνδύσας εἰς ἀνάμνησιν αἰγὸς, τῆς αὐτῆς, ὡς ἄνωθεν εἴρηται, ἐπεὶ τὴν θηλὴν ἀφ' ἧς ὁ ἐκτελέσθη Αἰγίοχος, ὡς εἰς ἰσχὺν, ἤγουν τροφὴν, αὐτῇ χρησάμενος· ὅτι δὲ ὁ λεοντῆν, ἡ λυκέαν, ἡ παρδαλέην ἀνάψεται εἰς μνήμην τινος, ἀρέξειεν καὶ ἄλλος δὲ ἡ τοῦ Διὸς αἰγὶς, σκέπασμά τι κατὰ μῦθον πλάττεται δὲ ἀπὸ ὅλου ποιὸς, αἰγοειδὲς, ὅτι μελανθῇ ... ἐν Αἰσχύλῳ κατὰ τὴν Κωμῳδίαν ... καὶ σαφέστερον, σήμερά τι ἐστὶ ..., δυνάμει τε ἔχων ἀντιπροφθεὶς κατὰ τὸ πρόσωπον· ὁ δὲ ὅλη τῷ χυτῇ λεπτὰ τινα,

καὶ

καὶ ἰσχυρὰ τετυχηκὸς ἐξ ὅλης, καὶ αὐτὸ ὅμοιον, πρὸς ἐμφέρειαν αἰγίδος τῆς ληφθείσης ὅπλον δὲ Διὸς, τοιαύτη μάλιστα αἰγὶς ἔχ-ουσα ᾗ βέλος, ἢ τρῶμα ἀποστρέψαι τινί, ἀλλὰ μόνον φοβῆσαι ἐν τῷ διαπτοεῖσθαι, καὶ ἐπιτίθεσθαι καὶ αὐτὴ μὴ ἡ τῶν μυθικῶν Διὸς αἰγίς ... ὅτε κατατίθεται Ἄργος Ἀθηνᾶ. ... φάρμακα τῆς Ἀθηνᾶς ἡ αἰγὶς, ... ὥσπερ τὸν χιτῶνα τοῦ πατρὸς Διὸς, ... τὴν αἰγίδα ἐκείνην φορεῖ ... πρὸς ὃ δηλοῖ ... ἐνταῦθα, τὸ,

.... Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.

Ἰλιάδος Ε, ἄνω ἐκεῖνο τὴν αἰγίδα φησὶ καὶ ἄλλο, αἰγὶς, ὅπλον Διὸς κρατοῦντος ἔχει, ὡς οἱ παλαιοί φασι, ἀπὸ τῆς Ἀμαλθείας αἰγὸς, τῆς ἀναθρεψαμένης τὸν Δία, ἀλλ᾽ ἀπὸ τῆς συστροφῆς τῶν ἀνέμων ταῖς καταιγίσι, αἰγίδες ἢ καταιγίδες.

ΠΕΡΙ ΑΙΓΟΚΕΡΩΤΟΣ

Αἰγόκερως, ἀμφὶς ἐστὶ τῷ Πανί· ἐξ ἐκείνου γεγονὼς, ἔχει θηρίου τὰ κάτω μέρη, καὶ κέρατα ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ... ... διὰ τὸ σύντροφον εἶναι τῷ Διῒ, καθάπερ Ἐπιμενίδης ὁ τὰ Κρητικὰ ἱστορῶν φησιν, ὅτε ἐν τῇ Ἴδῃ σὺν αὐτῷ, ἐπὶ ἐπὶ τοὺς Τιτᾶνας ἐστράτευσεν. ... δοκεῖ εὑρεῖν τὸν κόχλον, ἐν ᾧ τοὺς συμμάχους κατώπλισε, διὰ τὸ τὸν ἦχον πανικὸν καλούμενον ... οἱ Τιτᾶνες ἔφυγον ... τὴν ἀρχὴν, ἐν τοῖς ἄστροις αὐτοῖς ἔθηκε καὶ τὴν αἶγα τὴν μητέρα. διὰ δὲ τὸν κόχλον ἐν τῇ θαλάσσῃ περὶ ... ἔχει ἰχθύος.

ΠΕΡΙ ΑΙΔΟΣ ΚΥΝΕΗΣ

Αἴδος κυνέη, ἔστι τε εἶδος περικεφαλαίας ἢ περικεφαλαία ἐν αὐτῇ γὰρ ... ... ἡ Ἀθηνᾶ, διὰ τὸ μὴ ὀφθῆναι ὑπὸ Ἄρεος. ἢ Ἄιδος κυνέη, ἀθέατόν τι εἶδος, ᾧ ἀντιβάλλονται οἱ Θεοὶ, ἵνα δηλονότι ἀλλήλοις μὴ γνωσθῶσιν ἢ ... ... οἱ Θεοὶ, ἀθεώρητοι γίνονται ἀλλήλοις. καὶ Ἄιδος, οἷον, ἀϊδὴς καὶ Ἀΐδος κυνή, ... τοῦ ... ἡ τοῦ Ἅιδου κυνῆ, ἣν Περσεὺς ... τὴν Γοργόνα ...

ΠΕΡΙ ΑΙΗΤΟΥ

Αἰήτης, υἱὸς τοῦ Ἡλίου, ὃς Θεῶν βουλῇσιν ἔγημεν Εἰδυῖαν καλλιπάρῃον· γέγονε δὲ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ Ι Ἀήτης παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ·

Ἀήτης, κεῖνον μὲν ἄφαρ λίπε χῶρον ἄλλας.

Ὅθεν δὲ εὐθεῖα Ἀήτης, ὡς πέρδιξ, πέρδικος· Ὀρέστης, Ὀρέστα. Ἰωνικῶς ἔτρεψε τὸ Α εἰς Η, καὶ αἰήτης, αἰήτου. Ἐπιμενίδης δέ φησι, Κορινθίου τὸ γένος Αἰήτην· μητέρα δὲ αὐτοῦ Ἐφύραν. Διονύσιος δὲ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ποντικῶν ἱστοριῶν, Ἀντιόπην φησὶν Αἰήτου μητέρα· ἀφηγεῖσθαι δὲ τὴν Ἀψύρτου Μήδειας, ἃ γενέσθαι Αἰήτῃ, ἐξ Ἀστεροδείας τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος θυγατρός.

ΠΕΡΙ ΑΙΣΗΜΟΥ

Αἴσιμος, ὁ Αὐτολύκου ἀδελφὸς, Σίνωνα γεννᾷ· ὃς κλεινὰ μὲν ἑαυτὸν, πληγαῖς τὸ δέμας ἐπαικισάμενος· ὁ δὲ Ἕλληνες, ὥς φησι Τρυφιόδωρος, πῦρ ὡς ἴδεν πυκνὸν ἐπὶ κλισίῃσι, ζωσάμενοι πρὸς Τένεδον κατῆραν, καὶ τὰς περὶ τὸν Τρωικὸν Καλυδνὰς νήσους· ἀφ᾽ ὧν ἐληλυθότας δράκοντας, Πόρκης τε καὶ Χαρίβοια, διεκπερήσαντες, τοὺς παῖδας τοῦ Λαοκόωντος ἀπώλεσαν μετὰ πατρὸς ἐξ ἁλὸς, ὅτε τῷ δόρατι βαλεῖν τὸν δούρειον ἵππον ἐπιλειπεῖν δὲ τῶν Τρώων κατελθόντων, καὶ ἀναπαυσάμενος δολίοις τὸ Σίνωνος, ἐλκύσαντες αὐτὸν εἴσω τῆς πόλεως, καὶ μέθῃ καὶ χαρᾷ καὶ ὕπνῳ συγχυθέντων, αὐτὸς ὁ Σίνων, ὡς τοῦ ἵππου συνωμοτῶν, φρυκτὸν ἀνεδείξατο τοῖς Ἕλλησιν, ὥς Λέσχης φησὶ, νὺξ μὲν ἔην μέσση, λαμπρὰ δ᾽ ἐπέτελλε σελήνη, προσκαλοῦντος διὰ τοῦ φρυκτοῦ εἰς Τροίαν, καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΑΚΑΣΤΟΥ

Ἄκαστος, Πελίου υἱὸς, ὃς ἔγημε Κρηθηΐδα, ἢ, ὥς τινες, Ἱππολύτην· ἡ δὲ Πηλέως ἐρασθεῖσα, αὐτὴ ὡς ἀνεπιτυχοῦσα, προλαβοῦσα τὸν Πηλέα τῷ ἀνδρὶ κατηγόρει, ὡς πειρασθεῖσα αὐτῆς· ὁ δὲ ἐξαγαγὼν τὸν Πηλέα, ὡς ἐπὶ θήραν εἰς τὸ Πήλιον, καταλείπει αὐτὸν ἄοπλον ἐν τῷ Πηλίῳ, ἵνα ὑπὸ θηρίων διαφθαρῇ. ἐπιστὰς δὲ ὁ Ἑρμῆς, ἢ, ὥς τινες, Χείρων, δίδωσιν αὐτῷ ἡφαιστότευκτον μάχαιραν, ᾗ τά τε ἐπιόντα τῶν θηρίων ἀνῄρει, καί τινα τὴν πόλιν ἐπα-

πλ-

ελθὼν, τὴν Ἀκάστου γυναῖκα, καὶ ἄλλοι, ὥς φασί τινες, ἀνεῖλεν.

ΠΕΡΙ ΑΚΡΙΣΙΟΥ

Ἀκρίσιος γαμεῖ Εὐρυδίκην τὴν Λακεδαίμονος, ὡς Φερεκύδης ἐν δευτέρᾳ ἱστορεῖ· τῶν δὲ γίνεται Δανάη· χρωμένῳ δ' αὐτῷ περὶ ἄρσενος παιδὸς, ἔχρησεν ὁ θεὸς ἐν Πυθοῖ, ὅτι αὐτῷ μὲν οὐκ ἔσται παῖς ἄρσην, ἐκ δὲ τῆς θυγατρὸς, πρὸς οὗ αὐτὸν δεῖ ἀπολέσθαι· ὁ δὲ παρελθὼν εἰς Ἄργος, θάλαμον ποιεῖ χαλκοῦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας κατὰ γῆς, ἔνθα τὴν Δανάην εἰσάγει μετὰ τῆς τροφοῦ, ἐν ᾧ αὐτὴν ἐφύλασσεν, ὅπως ἐξ αὐτῆς παῖς μὴ γένηται. ἐρασθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς τῆς παιδὸς, ἐκ τοῦ ὀρόφου, χρυσῷ παραπλήσιος, ῥεῖ· ἡ δὲ, ὑποδέχεται τῷ κόλπῳ. ἐκφήνας δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς, τῇ παιδὶ μίγνυται· τῶν δὲ γίνεται Περσεὺς, καὶ ἐκτρέφει αὐτὸν ἡ Δανάη, καὶ ἡ τροφὸς, κρύπτουσαι Ἀκρίσιον. ἐπεὶ δὲ Περσεὺς τριέτης, ἢ τετραέτης, ἐγένετο, ἤκουσεν αὐτοῦ τῆς φωνῆς παίζοντος· καὶ διὰ τῶν θεραπόντων μετακαλεσάμενος τὴν Δανάην σὺν τῇ τροφῷ, τὴν μὲν ἀναιρεῖ, Δανάην δὲ καταγαγὼν σὺν τῷ παιδὶ ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ Ἑρκείου Διὸς βωμόν· μόνος δὲ αὐτὴν ἐρωτᾷ, πόθεν εἴη αὐτῇ γεγονὼς παῖς· ἡ δὲ ἔφη, ἐκ Διός· ὁ δὲ οὐ πείθεται, ἀλλ' εἰς λάρνακα ἐμβιβάζει αὐτὴν μετὰ τοῦ παιδὸς· καὶ κλείσας καταποντοῖ· καὶ φερόμενοι, ἀφικνοῦνται εἰς Σέριφον τὴν νῆσον, καὶ αὐτοὺς ἐξέλκει Δίκτυς, ὁ Περισθένους, δικτύῳ ἁλιεύων. εἶτα ἡ Δανάη, ἀνοῖξαι ἱκετεύει τὴν λάρνακα· ὁ δὲ ἀνοίξας, καὶ μαθὼν οἵτινές εἰσιν, ἄγει εἰς τὸν οἶκον, καὶ τρέφει ὡς ἂν συγγενεῖς αὐτοῦ ὄντας. ἦσαν γὰρ ὁ Δίκτυς καὶ ὁ Πολυδέκτης, Ἀνδροθόης τῆς Κάστορος, καὶ Περισθένους τοῦ Δαμάστορος, τοῦ Ναυπλίου, τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ Ἀμυμώνης, ὡς Φερεκύδης ἐν πρώτῃ· ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς καὶ περὶ τοῦ θανάτου ἀφηγεῖται Φερεκύδης τοῦ Ἀκρισίου, ὅτι μετὰ τὴν ἐν Σερίφῳ ἀπολίθωσιν Πολυδέκτου τε καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, ὑπὸ τῆς Γοργόνος κεφαλῆς, Δίκτυν μὲν Περσεὺς ἀπολείπει ἐν τῇ Σερίφῳ, βασιλεύειν τῶν λειπομένων Σεριφίων· αὐτὸς δὲ ναυτίλλεται εἰς Ἄργος σὺν τοῖς Κύκλωψι, καὶ τῇ Δανάῃ, καὶ τῇ Ἀνδρομέδᾳ· καὶ ἐλθὼν, Ἀκρίσιον οὐχ εὑρίσκει ἐν Ἄργει· ὑποχωρήσας γὰρ αὐτὸν δείσας εἰς τοὺς Πελασγοὺς, εἰς Λάρισσαν· μὴ καταλαβὼν δὲ αὐτὸν, τὴν μὲν Δανάην καταλείπει παρὰ τῇ μητρὶ Εὐρυδίκῃ, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν, καὶ τοὺς Κύκλωπας· αὐτὸς δὲ ᾔει εἰς Λάρισσαν· καὶ κο-

Google

κομιδῇ Ἀκρίσιον ἀναγκάζων, ἐ σὺν αὐτῷ ἕπεσθαι εἰς Ἄργος πείθει. ἐπεὶ δὲ ἔμελλον ἰέναι, συναγαγόντες ἀγῶνα εἰσὶν ἐν τῇ Λαρίσσῃ· καὶ ὁ Περσεὺς ἀποδύεται εἰς τὸν ἀγῶνα, καὶ λαβὼν τὸν δίσκον, δισκεύει· τὸ δὲ πένταθλον οὐκ ἦν, ἀλλ' ἰδίᾳ ἕκαστον τῶν ἄθλων ἤθλουν· ὁ δὲ δίσκος τροχαλισθεὶς ἐπὶ τὸν πόδα τοῦ Ἀκρισίου, τιτρώσκει αὐτόν. καμὼν δὲ ἐκ τούτου Ἀκρίσιος, ἀποθνήσκει αὐτοῦ ἐν Λαρίσσῃ· καὶ αὐτοῦ κατατίθεται Περσεύς, καὶ οἱ Λαρισσαῖοι πρόσθεν τῆς πόλεως· καὶ αὐτῷ ποιοῦσιν ἡρῷον οἱ ἐπιχώριοι. Περσεὺς δὲ ἀναχωρεῖ τοῦ Ἄργους.

ΠΕΡΙ ΑΚΤΟΡΙΔΩΝ

Ἀκτορίωνες, οἱ παῖδες τοῦ Ἄκτορος, Κτέατος, καὶ Εὔρυτος, ἀδελφοὶ καὶ σύνδυμοι ῥηθέντες καὶ Μολίονες, παρ' Ὁμήρῳ αὐτῷ δὲ τῆς ὕπερον, Μολιονίδαι ὡς Ὅμηρος μὲν διδύμους ἱστορεῖ καλῶς ὡς δὲ κατ' Ἀρίσταρχον, οὐχ οὕτως, ὅτι κατὰ τοὺς Διοσκούρους, ἀλλὰ κατά τινα τοῦ Ἡσιόδου μῦθον, καὶ διφυεῖς, δύο μὲν ἔχοντες σώματα, συμπεφυκότα δὲ γε ἀλλήλοις. ἄλλως Ἀκτορίωνες, Μολίονος παῖδες. διαφοροῦντες αὐτῷ τῆς παλαιοῖς ὡς μὴ γὰρ καὶ κατὰ τὰς λέξεις πατρωνυμικῶς φασιν, ἵνα λέγῃ Ἀκτορίωνας μὲν ἀναμφιλέκτως, τοὺς Ἀκτορίδας, ὁ δῆλον ὅτι Ἄκτορος. Μολίονας δὲ, ὁ πατρωνυμικῶς καὶ αὐτό, ὅτι Μολίονος πατρός, τοῦ καὶ Ἄκτορος, ὡς κατὰ Ῥωμαϊκὸν ἔθος Ἄκτωρ Μολίων, ἀνομάζετο, ὁ πατὴρ κατὰ διωνυμίαν ὥσπερ οἱ αὐτοῦ παῖδες, Ἀκτορίωνες Μολίονες· ἢ μητρωνυμικῶς ἀπὸ μητρὸς Μολιόνης, ἵνα κλίνοιτο ἀπὸ τοῦ Μολιονίδης, Μολιονίων, ὡς Γεραιονίδης, Πριαμίων, καὶ ἐν συγκοπῇ, Μολίων· μάλιστα δέ, ὡς Ὑπερίονίδης, Ὑπερίονος, Ὑπερίονιος, καὶ ἐν συγκοπῇ Ὑπερίων λέγουσι· καθάπερ διὰ τὸν πατέρα Ἄκτορα, Ἀκτορίωνες, ὅτι καὶ διὰ τὴν μητέρα Μολιόνην, Μολίονες, ἤγουν Μολιονίδαι ἢ Μολίονες, τουτέστι Μολιόνης υἱοί· ἕτεροι δὲ τὸ Μολίονες κατ' ἐπίθετον, ἤγουν ἐπιθετικῶς νοοῦσιν· ἵνα ἡ λέξις δηλοῖ τοὺς μαχίμους καὶ ἐμπολεμικούς· ἢ ἀπὸ τοῦ μῶλος, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν ἐν μάχῃ μολόντων, ἐξ ἧς ἐν ἐκτάσει ὁ μῶλος γίνεται· ἢ ἀπὸ τοῦ μόλω ῥῆμα, ἐξ οὗ καὶ Μόλος, ὁ ἐρώτης τοῦ Αὐγέου γαμβρός· καὶ Μόλος ὁμώνυμος τῷ Μόλῳ Ἄκτορι, ὁ τοῦ Μηριόνου, ἢ, κατά τινας, Μολιόνης πατήρ.

ΠΕΡΙ ΑΛΕΚΤΡΥΟΝΟΣ

Ἀλεκτρυόνα ἄνθρωπον ὄντα, φασὶ κατασταθῆναι ὑπὸ Ἄρεως ἐν τῷ οἴκῳ Ἡφαίστου, πρὸς τὸ αὐτῷ τὴν μήνυσιν, διὰ τὴν μοιχείαν τῆς Ἀφροδίτης· ὁ δὲ, ἀποκοιμηθεὶς φωραθέντος δὲ, εἰς τὸ ὄρνεον αὐτὸν μετέβαλεν· ὁ δὲ μεμνημένος τὴν ὥραν ἐκείνην, ἄρχεται ᾄδειν, τὴν τοῦ Ἡλίου προσημαινόμενος ἄνοδον, καθ' ἣν ὁ Ἥφαιστος εἰώθει ἐπανιέναι οἴκαδε.

ΠΕΡΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΤΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΙΔΟΣ.

Ἀλέξανδρος, ὁ πρότερον μὲν Πάρις καλούμενος, ἀπὸ τῆς πήρας ἐν ᾗ μέρος, ὕστερον ὅπως ἐκλήθη ἀπὸ τῶν λῃστῶν, κωμήτας ἀλεξήσας· ἢ ὅτε τῇ πατρίδι ἠλέξησεν, ὅ τῶν ἐλθόντες, πολέμῳ ἐπελθόντος ἐπιμελησαμένου δὲ Ἀλέξανδρος, παρὰ τὸ ἀπαλλάξαι τῇ πατρίδι τοὺς πολεμίους· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλέξαι τῷ ἀγέλῃ, ἤγουν, βοηθῆσαι ὅτινα ἰδὼν ποιμένες, ἐν τῇ Ἴδῃ ἐκτεθέντα εὑρόντες, καὶ αὐξήσαντες, καὶ παρελθόντα τὸν μειράκιον γάμον αὐτοῦ ἔχοντα ἡ Ἑλένη, νόμισε κατ' ὄναρ, καιόμενον δαλὸν τεκεῖν, ὅστις κατέφλεξε πᾶσαν τε τὴν πόλιν, καὶ τὴν ὕστερον ἐν τῇ Ἴδῃ ὕλην πᾶσαν· ᾗ τε ὀνείρου ἐκεῖ τινὰς μάντεις, καὶ οἱ ἀμφὶ τὰς ὀνείρους ἔλεγον, ὡς εἴη τὸ τεχθὲν παιδίον αἴτιον μέγιστον ὄν, φοβηθεὶς Πρίαμος τεχθέντα δὲ Ἀλέξανδρον, ἐξέθηκεν ἐν τῇ Ἴδῃ, Ἀρχελάῳ οἰκέτῃ παραδεδωκώς· ἐκεῖ δὲ ἄρκτον τόπῳ τινὶ κειμένου ἐθήλασεν καλουμένου ὅπη πάλιν ὁ Ἀρχέλαος εὑρὼν, αὐτὸν ἀνελόμενος, ἀναλαβόμενος, ἐπὶ τῶν χωρίων, ὡς ἴδιον ἔτρεφε, Πάριν καλουμένου· φασὶ τοίνυν αὐτὸν τῷ εἴδει γεγονέναι ἄριστον, ἐπίχαριν τε τὴν φωνήν, καὶ τὰ ἤθη, ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ἐπιμίξαντα καὶ Τροίᾳ μετὰ ἀπαχθεῖσαν πάσῃ, κακοῦ δ' ἂν εἶναι τοῦ πολέμου, ἀλλὰ μάχεσθαι κατὰ τὰς τροπαὶ καὶ τὴν ἐπιστήμην, ἐκεῖσε τόξῳ, μὴ λήσεσθαι τὸν Πατρίκλου καὶ πλῆσαι μετὰ τε τὴν Ἑλλάδα στρατὸν, ἀπὸ δὲ ξίφους τοῦ Μενελάου γενέσθαι αὐτόν, καὶ τὴν Ἑλένην ἐλαύνοντος τοῦ οἴκου. τοῦτον Φιλοκτήτης τοξεύσας, βάλλει πρῶτον κατὰ χεῖρα λαιάν· δεύτερον δὲ ἀποπέμπει αὐτῷ ἄφεσιν, ἐκκόπτει τὸν τε δεξιὸν ὀφθαλμόν· καὶ τρίτον βάλλει κατὰ σφυροῦ ποδός, ὥστε ἀπεκρίθη ἤδη τελευτήσαντα· ὅτε δὲ ἀπελθόντος ἦν ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος, δηλοῖ καὶ ἡ κιθάρα, ἣν αὐτῷ Ἕκτωρ ὠνείδιζεν· ἐπιλεῖς δὲ καὶ τὰς ὄψεις τῶν χειρῶν, καὶ ὑπόγραπτος ἦν, καὶ λευκός, καὶ τὸ ὄμμα ὑγρὸν ...

ἡ δὲ

ἡ δὲ ἑτέρα θύρας, ὑπερῷον τοῦ οἰκήματος· ἀλλὰ καὶ κόσμου ἕνεκεν, περιέθετο μὲν ἑαυτῷ, ἀνεσκεύαζε δὲ τὰ ὅπλα· δορὰς δὲ παρδάλεων ἐνῆπτε τοῖς ὤμοις· ἀνέχειν δὲ προστάττειν τοῖς κόμαις, καὶ ὁπότε μάχοιτο, ὑπεχεῖν. Ὅμηρος ἔλαφον μὲν αὐτὸν εἰκάζει, ὡς δειλὸν· αἰγὶ δὲ, ὡς ὀχλαγωγόν· τοιαῦτα μὲν γὰρ τὰ ζῷα. Στησίχορος δέ φησιν, ὅτι διηγχομένη Ἀλέξανδρον ἐν Αἰγύπτῳ, ὁ Πρωτεὺς Ἑλένην ἀφελόμενος, εἴδωλον Ἑλένης αὐτῷ ἔδωκε· καὶ οὕτως ἐπλευσεν εἰς Τροίαν.

ΠΕΡΙ ΑΛΕΤΡΙΔΩΝ

Ἀλετρίδες, κόραι τινὲς Ἀθήνησιν ἀπεδείκνυντο, ἐφ' ᾧ τὰ εἰς θυσίαν πόπανα ποιοῖεν· ἦσαν δ' ἔντιμοι καὶ ἀξιάγαστοι παρθένοι, ὅτι τὰ εἰς θυσίας πόπανα ἦγον· ἐφ' οἷς καὶ ἱεράς τινας μύλωνας ἀνεγράφοντο οἱ τὰ Ἀττικὰ συγγεγραφότες. Παυσανίας δὲ λέγει, ὅτι ἀλετρίδες, αἱ τὸν ἱερὸν ἄλευρον ἀλοῦσαι· ἐλέγοντο δὲ τινὲς παρθένοι, αἳ τὰ εἰς θυσίας πόπανα ἦλον, καὶ ἔντιμοι ἦσαν.

ΠΕΡΙ ΑΛΚΙΜΕΔΗΣ

Ἀλκιμέδη, ὡς Φερεκύδης καὶ Ἀπολλώνιος ἱστοροῦσι, μήτηρ μὲν ἦν Ἰάσονος, θυγάτηρ δὲ Φυλάκου· Ἡρόδωρος δὲ, Πολυμήδην φησὶν εἶναι τὴν Ἰάσονος μητέρα, θυγατέρα δὲ Αὐτολύκου. Ἄνδρων δὲ ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν συγγενειῶν, Θεογνήτην τὴν Λαοδίκου μητέρα, Ἰάσονος γεγονέναι φησίν.

ΠΕΡΙ ΑΛΚΥΟΝΙΔΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

Ἀλκυών, θαλάσσιον ὄρνεόν ἐστι, παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν, ἤγουν ἐν θαλάσσῃ· λέγεται παρωνομαστικῶς καὶ ἀλκυόνες φασὶ δὲ, ὅτι τὸ κῦμα ἀποκύει καλῶς τὰ ᾠά, καὶ ἐπειδὰν νεοττεύῃ, ὁ Ζεὺς ἐλεήσας αὐτὴν, ὥρισεν ἡμέρας νηνεμίας ἑπτὰ, ἢ, ὥς τινες, ιδ', Ἀθηναῖοι ποιοῦσιν ἐν αἷς τίκτει παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς, καὶ ἐκγλύφει ἐστὶ, ἃς λέγουσιν ἀλκυονίδας· αἱ ἀλκυονίδες ἡμέραι καλοῦνται, εἰσὶ πρὸ τοῦ τίκτειν, καὶ ὅταν μετὰ τὸ τίκτειν, ἐν μέσῳ χειμῶνι, καὶ γαλήνην ἔχουσι· καὶ περὶ τὸν ἀριθμὸν διαφέρονται. Σιμωνίδης μὲν γὰρ ἕνδεκα φησὶν αὐτάς, καὶ Ἀριστοτέλης· Δημαγόρας δὲ ὁ Σάμιος, ἑπτά· Φιλόχορος δ' ἐννέα· ὅτε δ' καὶ δεκαπέντε εἶσιν, ἱστορεῖ λέγων. Παυσανίας δ' μυθεύει ἐπ' αὐταῖς καὶ τοῦτό φησιν. Ἀλκυονέως τοῦ γίγαντος θυ-

γνώμης. Φθονία, Ἄνθη, Μεθώνη, Ἀλκίππη, Παλλήνη, Δρυμαῖς, Ἀστερίη, μετ' ἣν τῷ πατρὶ πλάνην, ἀπὸ Κολώνης, ὁ ἦν μὲ, Ἀστερίη, μετὰ [illegible] τῷ ἀδελφῶν [illegible] ἔρριψαν ἄκρου Παλλήνης, μυχεῖ τῆς θαλάσσης. Ἀμφιτρίτη δ' αὐτὰς ἰχθύας ἐποίησε, ἐκ τοῦ πατρὸς Ἀλκυόνος [illegible], ὅθεν καὶ Ἀλκυονίδες, ἀπὸ τοῦ πατρὸς Ἀλκυόνεως ἐκλήθησαν, ὅσα [illegible] Πευκάωνι, ἐν Ἀλκυόσιν, [illegible] ἴσον δὲ, ὅτι κηλῶν κατὰ Πευκάωνι [illegible] [illegible] γαμήσαντες, φησὶν, ὑπὸ τῆς θηλείας βαστάζονται. κοῦται δὲ ὁ γένος κήρυλος καὶ [illegible] τῷ Κωμικῷ, παροξυτόνως μίνται δὲ [illegible] Α, ἐν τοῖς πλείοσι τῶν ἀντιγράφων· σημειοῦται ὅτι [illegible] Ἀλκυόνη δὲ, καὶ κυρίως, Ἀλκίων μετὰ Ἀλκυόνος, τῆς ἀρχαίας Ἀλκυόνης δὲ, καὶ κυρίως, τὴν Κλεοπάτρας, τῆς παρωνύμου τῷ ὀρνέῳ [illegible] ἡ Κλεοπάτρα [illegible] καὶ τῷ Ἕκτορι ὁ υἱὸς, καὶ ἄλλα, [illegible] μετὰ τῆς πατρὸς [illegible] μόνον τῶν φιλτάτων ὀνομαζομένη ἐν μεγάροις, ὡς [illegible] [illegible] τὸν δ' [illegible] ὑπὸ τῆς [illegible] καὶ ὅτι ὁ [illegible] ὅτι ἡ Κλεοπάτρα [illegible] τῆς Ἀλκυόνης ἔσχεν [illegible] [illegible] ἄλλως δὲ [illegible], [illegible] [illegible]. Ἀλκυόνος [illegible] δὲ [illegible] Ἀλκυόνος φησὶ, [illegible] [illegible] [illegible] ἦν δὲ ἡ Κεῦκος τῷ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] μεγίστη [illegible], ὡς [illegible] [illegible] [illegible], ὡς [illegible] ὀνόματι καλεῖσθαι καὶ ὁ [illegible] [illegible] Δία, ὁ δὲ, Ἥρα, καὶ ποτὲ ἐν θαλάσσῃ αὐτῷ [illegible], ὁ Ζεὺς ὀργισθεὶς, αὐτὴν [illegible], καὶ τὴν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τὸ τοῦ ἀνδρὸς θάνατον [illegible] [illegible] ἐξ [illegible] Ζεὺς, [illegible] καὶ ἐκεῖνον δὲ [illegible] μετέβαλεν, ὃν κήρυλον καλοῦσιν. [illegible] δὲ περὶ τῶν [illegible]. ἐν τῇ θαλάττῃ [illegible] διὸ κατὰ Δίος [illegible], [illegible] [illegible], Ἀλκυονίδας καλουμένας, [illegible] ἔχει [illegible] ἐν [illegible] [illegible], ἐκβάλλει τὰ νεοττάς.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ἈΛΙΤΗΡΙΩΝ

Ἀλιτήριοι [illegible] ἐκαλοῦντο οἱ [illegible] παρ' Ἀθηναίοις, ὅτι λιμοῦ καταλαβόντος ποτὲ αὐτοὺς, οἱ [illegible], [illegible] ἔλαιον [illegible] ἥρπαζον ἀπὸ γῆς ἐκείνου [illegible] καὶ τὰς [illegible], καὶ [illegible], καὶ [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] δὲ τὸ ὄνομα, καὶ [illegible] τῶν μετὰ βίας τι [illegible], ἀπὸ [illegible] τῆς κατὰ τὸν Ἀιτωλικὸν πόλεμον γενομένης.

ΠΕΡΙ ἈΛΟΣΥΔΝΗΣ

Ἀλοσύδνη, μία ὁ μῦθος ἐστὶ τῶν Νηρηΐδων· διὸ καὶ καλὴ αὕτη λέγεται ποιητικῶς· ἄλλοι μέντοι καὶ ἡ Ἀλοσύδνη, ὡς καὶ τὸ ὕδωρ ἄγγελοι λέγουσι· ὅπερ δέ, Ἀμφιτρίτης ἐπίθετον εἶναι φασί· καὶ οὐδὲ παρὰ τὸ ὕδωρ ἐτυμολογῆσαι τὴν λέξιν, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ συνεῖναι, ὅ ἐστι σημαίνει. Ἴσθι δέ, ὡς κτῆμα τῆς Ἀλοσύδνης αἱ φῶκαι πλάττονται· ἐπεὶ φῶκας Ἀλοσύδνης αὐτὰς ἀναγινώσκουσί τινες, οὐκ οὕτως, Ἀλοσύδνης· διὸ καὶ ὅρα τὸν Πρωτέα ὁ Ποιητὴς ἐν μέσαις αὐταῖς κοιτᾶν, ὡς νομέα ἐν ποίμνῃ μήλων· ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἀλλότρια κτήματα. τινὲς δὲ ὑπέθεντο τοιαύτην συγγενικῶς ὑπὸ φρασθῆναι. νέποδες γάρ φασι θαλάσσης αἱ φῶκαι, ὅ ἐστιν ἁλός· νέποδες γάρ, κατὰ τὰς γλώσσας, οἱ ἀπόγονοι, καὶ ἀλοσύδνη σημαίνεται ὅτι καὶ μία τῶν Νηρηΐδων παρὰ τῷ Ποιητῇ, ἀλλὰ τῆς Θέτιδός ἐστιν ἐπίθετον ἐν τῇ Ἰλιάδι· ἐν μέντοι τῇ Ὀδυσσείᾳ εἰσὶ Νηρηΐδων ἔγγονα αὗται, ἐν τῷ,

— Φῶκαι νέποδες καλῆς Ἀλοσύδνης.

ἵνα μὴ ἄρα θαλάσσης εἴη ἐκεῖ ἐπίθετον.

ΠΕΡΙ ἈΛΩΑΔΩΝ.

Ἀλωάδας γηγενεῖς εἶναι Ἐρατοσθένης φησί· διὰ δὲ τὸ ἀνατετράφθαι ὑπὸ τῆς Ἀλωέως γυναικός, μυθευθῆναι ὡς Ἀλωέως εἶναι υἱούς. Ἡσίοδος δέ, Ἀλωέως καὶ Ἰφιμεδείας κατ' ἐπίκλησιν· ταῖς δὲ ἀληθείαις, Ποσειδῶνος καὶ Ἰφιμεδείας αὐτοὺς καὶ Ἄλον πόλιν Ἀσπληδόνας ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐκτίσθαι· ἧς Ὅμηρος μνημονεύει·

Οἵ τ' Ἄλον εἶχον —

ἔστι γὰρ τὴν περὶ τόπους ἱστορίαν καὶ αὐτός.

ΠΕΡΙ ἈΜΑΔΟΚΩΝ

Ἀμάδοκοι, δύο γεγόνασι, πατὴρ καὶ υἱός, ὡς Ἰσοκράτης Φιλιππικῷ· οἱ καὶ Φιλίππῳ συμμαχήσαντες, ἦλθον εἰς τὸν κατὰ Κερσοβλέπτου πόλεμον· ἀμφοτέρων μέμνηται Θεόπομπος ἐν πρώτῳ τῶν Φιλιππικῶν.

ΠΕΡΙ ἈΜΑΖΟΝΩΝ

Ἀμαζόνες, Ἄρεως μυθεύονται ἀπόγονοι εἶναι, καὶ Ἁρμονίας νύμφης Ναΐδος· καλοῦνται δὲ οὕτως, ἢ παρὰ τὸ πρῶτον ἐκτεμεῖν τῶν

τῶν

τῶν μαζῶν, [illegible], ὡς ἂν μὴ ἐμποδίζοιντο ἐν τῷ τοξεύειν, ὥσπερ περὶ τοῦ Ποιητοῦ ἐπὶ τῶν τοξευόντων·

Νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον

ἢ διὰ τὸ τῷ πλήθει μὴ χρῆσθαι μαζαῖς, κρέασι δὲ, καὶ ἔτι χελώναις, ὡς αἱ ἱστορίαι φασὶ, καὶ σαύραις καὶ ὄφεσιν· ὅτι δὲ τὸ Α σημαίνει ποτὲ καὶ μόνωσιν, δῆλον ἐκ τοῦ ἁπλᾶ, ὅπερ δὴ μόνον [illegible], [illegible] ἐν τέλει. λέγονται δὲ, καὶ ἐπὶ [illegible] ἰσχύσαι, ἄλλως τε [illegible], καὶ τὴν Φρυγίαν, ἡγησαμένης αὐταῖς τῆς στρατηγίας Μελανίππης καὶ [illegible] Ἀμαζόνες ἄλλαι τε, καὶ Ἱππολύτη, ἡ Θησέως [illegible] γυνὴ Ἀντιόπη, Ἄνεια, Ἀνδρομάχη, Τρύλλα, Ἱπποκράτεια, Θόβα, Ταλία, Σμύρνα, Ἄλκη, Γλαύκη, Πενθεσίλεια· [illegible] Ἀμαζόνες ἐκαλοῦντο, διὸ καὶ Ἀμαζόνες ἐλέγοντο, καὶ ἡ τοῦ Γεωγράφου ἱστορία δηλοῖ. Ἔπειτα δὲ τὴν Ἀρπαλύκην [illegible] θυγάτηρ Ἀμαζόνος [illegible] Ἡρακλέους [illegible], ἐπὶ [illegible] Ἱππολύτης ἐστάλη ζωστῆρα, [illegible] Ἀρμόθο, [illegible] Ἔφεσον [illegible], [illegible], ἀπὸ τοῦ, [illegible] λέγοντα, [illegible], ἀλλ' [illegible] βαρβάρων [illegible] αἱ Θρῇσσαι, [illegible] τῆς [illegible] πολεμίων γυναῖκες· Ἀμαζόνες δὲ τὸ γένος, καὶ μάχιμαι ἀγαθαὶ ἦσαν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΜΑΛΘΕΙΑΣ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΕΡΑΤΟΣ ΑΥΤΗΣ

Ἀμάλθεια, ἡ τροφὸς τοῦ Διός· [illegible] Ἡρακλέα [illegible], [illegible] ἐμυθολόγησαν. Ἀμαλθείας δὲ κέρας [illegible], [illegible] Ἑρμῆς Ἡρακλεῖ ἔδωκε τὸ κέρας, [illegible] Ἀμαλθείας [illegible] κέρας [illegible], [illegible] ὁ Ἡρακλῆς [illegible] αὐτὸ πλῆρες τῶν

ἐγ-

ἐγκεκρυμμένης λεγόμενον, ὃ χρηστομαθὴς ἐζήτει πρὸς τιμήν, λέγεται ἐντεῦθεν ἐνδιδόντες αὐτοῖς, ὡς ἅμα τοῦ Ἡρακλέους τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἐκβλύζει τῶν ἀγαθῶν οὐ τὸ τῆς μαθήσεως αἰγὸς, τῆς θρεψαμένης τὸν Αἰγίοχον Δία, ἀλλὰ τὸ τῆς ῥαθυμίας γραφῆς. ἄλλοι δὲ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, ὅπερ ἦν ἔχων τὸ κατὰ τὸν Ἡρακλέα, τὸ πλήρωμα φασὶ τῆς διαίτης εἶναι, καὶ τὸν ποτε κατ᾽ ἀρετὴν βίον ἀπέπτυσε ἀκολασίᾳ μιγνύμενος ἀδεῶς, καὶ ἐκκαθαίρων κακὰς τῶν γῆν, οὐ μελετήσας ἔσχεν, ἀλλὰ πληρούμενος τῆς ἡδονῆς ἀποστρεφόμενος καὶ τοῦτο ἦν τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, ἡ ἀμαλθεία πρὸς πάντας ἀπεστραμμένη τοῦ ἥρωος. ὅτι μήτε ἐμελέτησεν ἀσκητὴν, ἀνεπιτήδειος ὢν γυναικὸς, καὶ σκευοφορούμενος, καὶ ἱμάτια περιβαλλόμενος θέλοντα, καὶ καίτοι πρὸς ψυχὴν ἐγυμνάζετο, ἀλλ᾽ ἐθέλχθη, καὶ ἐπιμελήθη, πρὸς τρυφὴν ἀποκλίνας, κατακτείνει ὁ λόγος τὸν ἥρωα, τὴν ἐκ τῆς περιβολῆς θάλψιν εἰς πῦρ αὐτοῦ ἀναλύψας.

ΠΕΡΙ ΑΜΥΜΩΝΗΣ

Ἀμυμώνη, θυγάτηρ τοῦ Δαναοῦ.

ΠΕΡΙ ΑΜΦΙΔΡΟΜΙΩΝ

Ἀμφιδρόμια, ἑορτή τις ἦν, ἣ ἤγετο ἐπὶ τοῖς νεογνοῖς παιδίοις· ἐν ᾗ τὰ βρέφη περὶ τὴν ἑστίαν ἔφεροι τρέχοντες, καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων καὶ φίλων πολύποδας καὶ σηπίας ἐλάμβανον· ἢ, κατά τινας, Ἀμφιδρόμια, ἡμέρα πέμπτη τοῖς βρέφεσιν ἐκ γενέσεως ἦν ἀχθεῖσα, καθ᾽ ἣν ταύτῃ καθαίρουσι τὰς χεῖρας αἱ συναψάμεναι τῆς μαιώσεως, καὶ τὸ βρέφος περὶ τὴν ἑστίαν φέρουσαι, τρέχουσι κύκλῳ, καὶ τοὔνομα τίθενται τούτῳ, δῶρά τε πέμπουσι τῷ παιδὶ, καὶ ἐπιπολὺ πολύποδας, οἵ τε φίλοι, καὶ οἰκεῖοι, καὶ ἁπλῶς οἱ προσήκοντες, καὶ ἄλλως Ἀμφιδρόμια, ἑορτὴ ἣν Ἀθήνησι ἐπετέλουν καθ᾽ ἣν ἐγχυτρίζειν ἄρτι ἐκτεθὲν ἐκ τῆς ἑστίας, γεννηθέντι· τὸ δ᾽ αὐτὸ ποιοῦσι, καὶ μετὰ σκαλῆς τὸ βρέφος περὶ τὴν ἑστίαν περιφέρουσιν ἐπειδὰν χειροτροφῆται, ἡ τροφὸς καὶ τινὰ περιφέρουσα· μέμνηται Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ· "τοῦτο μὲν δὴ, ὡς ἔοικε, μόγις ἐγεννήθη, ὅτι δή ποτε τυγχάνει ὄν· μετὰ δὲ τὸν τόκον τὰ ἀμφιδρόμια, ὡς ἀληθῶς ἐν κύκλῳ, περιθρεκτέον τῷ λόγῳ."

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΛΦΕΙΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ

Ἀλφειὸς, ποταμὸς ἐπὶ τῆς Ἀρκαδίας. Ἀρκαδία δὲ, πόλις ἐπὶ τῆς Πελοποννήσου· ἔστι δὲ καὶ πηγὴ ἐν Σικελίᾳ ἐν τῇ νήσῳ, Ἀρεθούσῃ ὀνόματι. λέγεται δὲ ὅτι ὁ Ἀλφειὸς ἠράσθη τῆς πηγῆς τῆς Ἀρεθούσης καὶ ἐραστὴς, διελθὼν τὸ πέλαγος, ἀναδίδοται ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ τὴν Ἀρέθουσαν πηγὴν, μὴ συναναμιχθεὶς τῇ ἁλμυρίδι τῆς θαλάσσης· ἀλλὰ καθαρὸν τὸ νᾶμα διαφυλάττει πρὸς τὴν ἐρωμένην.

ΠΕΡΙ ἈΝΙΠΤΟΠΟΔΩΝ ΚΑΙ ΧΑΜΑΙΕΥΝΩΝ

Ἀνιπτόποδας, χαμαιεύνας, ὡς μὲν ἐνίοι τοὺς Σελλοὺς, ἀπολλοῦσι ἀρχαίους καὶ χαμαιεύνας μὲν, ὡς κάτω ἀεὶ γῆν αὐτοὺς κειμένους, καὶ μὴ ἐπὶ στιβάδων, ἢ δεμνίων, ὑπνοῦντας· ἀνιπτόποδας δὲ, ὡς μὴ προσιόντας τῷ ἱερῷ, καὶ διὰ τοῦτο, μηδὲ ἐκβάλλοντας ποδόνιπτρα· ὃ καὶ ἐν τῷ Εὐκλείδῃ Ἐρεχθεὶ δηλοῦται, αἰτίοντες, ὅτι πηγαῖς οὐχ ὑγραίνοντι πόδας. ἕτεροι δὲ τεμνόμενοι πιστὰς συντίθεισι ἔννοια χαμαιεύνας μὲν, ἀνιπτόποδας δὲ τὸ πόρει, χαμαὶ μὲν ἀναζώμενοι, ἀνιπτόμενοι δὲ τῶν κάτω τοῖς διανοίας, διὰ τὴν ἐν Δελφοῖς μαντείας φιλοσοφίαν. ἄλλως Σελλοὶ, ἱερεῖς Δωδωναῖοι· ἐν τούτῳ ἱερεῖς τῆς φηγοῦ προσεδρεύοντες· ἐν αὐτῇ δὲ τῇ φηγῷ, μαντεῖον ἦν τοῦ Διὸς ἡ καλουμένη Δωδωναία ὁμοῦ· ἦσαν οἱ ἱερεῖς, οἳ τὰ τοῦ θεοῦ ἱερὰ θεραπεύοντες, οὐ νίπτοντες, οὐ λούοντο, οὐ ἐν κλίνῃ ἐκάθευδον, ἀλλὰ χαμαί, ὡς φησὶν ὁ Ποιητὴς ἐν τούτῳ τῷ ἔπει·

——— Ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
Ναίουσ' ὑποφῆται, ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ἈΣΤΡΟΝΟΜΕΙΝ, ΚΑΙ ἈΡΙΘΜΟΝ ΚΑΙ ΛΟΓΙΣΜΟΝ ΕΥΡΕΙΝ, ΚΑΙ ΘΥΕΙΝ ΚΑΙ ΓΕΩΜΕΤΡΕΙΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ὈΝΕΙΡΟΜΑΝΤΕΙΑΣ, ΚΑΙ ΟἸΩΝΙΚΗΣ

Ἀστρονομίαν αὐτοὶ πρῶτοι λέγονται εὑρηκέναι Βαβυλώνιοι διὰ Ζωροάστρου· ἐκ τούτου δὲ ἐδέξαντο Αἰγύπτιοι, ἐν τῷ κέντρῳ τῆς γῆς καὶ τῆς διαιρέσεως τῶν χωρῶν προσλαχόντες· ταῦτα δὲ ὕστερον συγγράψαντες καὶ χρησάμενοι, εὐδοκίμησαν. ὁ Πλάτων δ' ὅμως ἐν Φαίδρῳ Αἰγυπτίους λέγει πρώτους, ἀριθμὸν καὶ λογισμὸν εὑρεῖν καὶ γεωμετρίαν καὶ ἀστρονομίαν· ἔτι δὲ πεττείας τε καὶ κυβείας, καὶ δὴ γράμματα· οἱ δὲ ὕστερον ὀνειρομαντείας, καὶ τὴν

παρ'

παρ' Ἕλλησι τεττάρων σημειωθῆναι ὑπὸ Πλάτωνος· ἀλλὰ τῶν τὰ λεγόμενα τερατοσκοπικά· κατηγγέλθη γάρ τε πλῆθος, ὥσπερ ἐν τῇ τερατοσκοπικῇ ποιήσει, δι' ὧν τὰ κινήματα τῶν ἄλλων ἐκ τῆς σελήνης, ἔτι δὲ καὶ τὰ ἐκλειπτικά, πραγματεύονται οἱ Αἰγύπτιοι. τὰ δὲ θύειν Θεοῖς, οἱ Χαλδαῖοι ἐξεῦρον· ἢ οἱ Κύπριοι· διαφωνεῖται γὰρ ἡ ἱστορία. Χαλδαῖοι δὲ, ἔθνος Περσικόν. τὴν δὲ μαγείαν, Μῆδοι εὗρον· διαφέρει δὲ μαγεία, γοητείας καὶ γοητεία, φαρμακείας· ὅτι ἡ μὲν μαγεία, ἐπίκλησίς ἐστι δαιμόνων ἀγαθοποιῶν δῆθεν πρός ἀγαθοῦ τινος σύστασιν· ὥσπερ τὰ τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως θεσπίσματα δι' ἀγαθοῦ γεγόνασι. γοητεία δέ ἐστιν, ἐπίκλησις δαιμόνων κακοποιῶν περὶ τοὺς τάφους γινομένη ἐπὶ κακῷ τινος τελουμένη· γοητεία δὲ λέγεται ἀπὸ τῶν γόων καὶ τῶν θρήνων τῶν περὶ τοὺς τάφους γινομένων. φαρμακεία δὲ, ὅταν διά τινος κράσεως θανατηφόρου δοθῇ τινι πρὸς φίλτρον, ἢ καὶ ἄλλως πως διὰ στόματος τὰ δὲ τῆς διαίρας ἱερῶν διακρίνειν, πρῶτον λέγεται ὁ ἐκ Τελμισσοῦ πόλεως Γορμοβώλιος· αὕτη δὲ παλαιοτάτη πόλις, ὡς δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Κροίσου. ἔλεγον γὰρ, οἱ γεγονέναι τι παράδοξον, ὅτι τόδε σημαίνει· καὶ πάντας ὅσα ἐν αὐτοῖς, συνέβαινεν ἐξήγησιν· τὰ δὲ οἰωνικόν, τὸ μὲν ἐστιν οἰωνοσκοπητικόν, ὃ ἐξεῦρον Φρύγες· τὸ δὲ, ὀικοσκοπητικὸν τόδε, ἐξεῦρον· τὸ δὲ, χειροσκόπον· τὸ δὲ, παλματικὸν ὀρνεοσκοπητικὸν δέ ἐστιν, ὅταν ἐντυχὼν τόδε, ἢ τόδε ἀριθμὸς, ἢ ἔμπροσθεν, ἢ ὄπισθεν, ἢ δεξιᾶ, ἢ ἀριστερᾶ, εἴπωμεν ὅτι τόδε σημαίνει. λέγεται δὲ τοῦτο εὑρηκέναι πρῶτος Τηλέγονος· οἰκοσκοπητικὸν δέ ἐστιν, ὅταν τι ἐν τῷ οἴκῳ συμβαίνοντα ἐξηγῶνται, καὶ εἴπῃ, τόδε σημαίνει· οἷον ἐὰν ἐν τῇ σιγῇ ἔσωθεν γαλῆ, ἢ ὄφις, ἢ μῦς· ἢ ἐκχυθῇ ἔλαιον, ἢ μέλι, ἢ οἶνος, ἢ ὕδωρ, ἢ πόμα, ἢ ἄλλο τι, ὅτι τόδε σημαίνει· ταῦτα δὲ συνεγράψατο Ξενοκράτης· ἰνδάλμα δέ ἐστιν, ὅταν ἐξηγῶνται τι ἐν τῷ ὕπνῳ φαντάσματα, ὅτι ἐὰν φαντασθῇ τις τόδε δοξάζων, τόδε σοι συμβήσεταί σοι δὲ ἡ δόξα, τόδε. ὅπερ συνεγράψατο Πύθων. χειροσκόπον δέ ἐστιν, ὅπως διὰ τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν, καὶ διὰ τῶν μορίων, εἴπωμεν, ὅτι τόδε αὐτῷ μένει, ἢ ὅτι μακρόβιος, ἢ ὅτι πολύτεκνος, ἢ τε πένης· ὃ συνεγράψατο Ἕλενος. παλματικὸν δέ ἐστιν, τὸ διὰ τῆς πάλσεως τοῦ σώματος γνωριζόμενον· ὅταν ἐὰν πάλλῃ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς, τόδε σημαίνει, ἢ ὁ μηρὸς, ἢ ὁ ὦμος ἢ τι τῶν τοῦ σώματος· ὃ συνεγράψατο Ποσειδώνιος.

ΠΕΡΙ ΑΛΟΥΡΓΙΔΟΣ, ΗΤΟΙ ΤΗΣ ΠΟΡΦΥΡΑΣ ΒΑΦΗΣ, ΙΣΤΟΡΙΑ

Ἁλουργίδα φασὶν εὑρεθῆναι ἐν Τύρῳ τῆς Φοινίκης, τοιῷδε τρόπῳ· κύων τις ποιμενικὴ περιτυχοῦσα, εὑροῦσα κογχύλιον, ἔφαγε· ὅτε τὸ αἷμα τοῦ κογχυλίου ἔβαψε τῆς κυνὸς τὸ στόμα· ὁ ποιμὴν νομίζων πεπλῆχθαι τινὶ τὴν κύνα, λαβὼν ἔριον, ἀπέμαξε τοῦ στόματος τῆς κυνὸς τὸ αἷμα· ἐβάφη δὲ τὸ ἔριον, καὶ ἐγένετο κάλλιστον· τὸ δὲ ἔριον τῆς πορφύρας ἀναδεδειγμένον βασιλεῖ ἔστειλεν. ἐγνωκὼς ὁ ποιμήν, ὅτι τὸ κογχύλιον τοιαύτην ἔχει φύσιν βαπτικήν, ἐδημοσίευσε αὐτὸ τοῦτο· καὶ οὕτως συνάγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ τὰ κογχύλια κατασκευάζοντα τὰς πορφύρας.

Καὶ ἄλλως. περὶ πορφύρας ἀκριβεστέρως καὶ τὴν ἀληθῆ ἱστορίαν, ὅπως τὴν ἀρχὴν εὑρέθη, καὶ πῶς τὰ ζῶα νῦν οἱ Φοίνικες θηρῶνται.

Τύριοι λέγουσιν, ὡς Ἡρακλῆς ἠράσθη νύμφης ἐπιχωρίας· Τύρος δ' ἦν τῇ νύμφῃ τοὔνομα· εἵπετο δ' ἄρα τῷ Ἡρακλεῖ καὶ κύων, κατὰ τὸν παλαιὸν νόμον· ἦσθα γὰρ ὅτι τοῖς ἥρωσι συνιστάτο μάχαις τοῖς ἱππηλασίαις αἱ κύνες. ὁ τοίνυν Ἡρακλέους κύων κατὰ πέτρας ἐρπουσαν πορφύραν θεασάμενος, κατέφαγεν αὐτῆς τὰς σάρκας, ὑδατώδη, ὁ μὲν, τὴν σάρκα ποιεῖται τροφήν· ὁ δὲ λύθρος ὥρα τὰ χείλη τοῦ κυνὸς αἱμάξας, ἐφοίνιξεν· ὡς δὲ ἧκεν ὁ ἥρως παρὰ τὴν κόρην, ἰδοῦσα πεποικιλμένα τὰ χείλη τοῦ κυνὸς αὐτίκα τῇ χροιᾷ ἔφη μηδὲ πρόσοιτο τὸν Ἡρακλέα, εἰ μὴ αὐτῇ κάλλιστον ἐσθῆτα, τῶν τοῦ κυνὸς χειλῶν ἐνδεέστερα· ὁ γὰρ Ἡρακλῆς ἐξεῦρέ τε τὸ ζῶον, καὶ τὸ λύθρον συνελέξατο· καὶ τὸ δῶρον ἔπεμψε τῇ κόρῃ πρῶτος γενόμενος. εὑρετὴς, τῷ Τυρίων λόγῳ, τοῦ φοινικοῦ βάμματος. νῦν δὲ οἱ Φοίνικες ὧδε θηρῶσι τὸ ζῶον, καὶ τὸ ἔργον χρονιώτερον δηλώσω, ὡς ἀκριβέστατα· σχοινίον πλεξάμενοι πάμμακρον, ἐγχέουσι τε καὶ κηρυκίου, αἱ σύνθηκαι ταῖς θαλαττίοις δίνας, τοὺς συνεχεῖς ὥσπερ κύδωνα. ἐξαρτῶσιν ἐν μετεώρῳ διαχεαμένοι κύψελας, ἐν αὐταῖς τούτοις ἐκ χορδῶν, τὰς κυψέλας πλεξάμενοι· τὰ γὰρ τῶν ἀνέμων, ὁ τῶν χειμῶν, πλὴν ὅσα τοῖς στόμασι τῶν κυψελῶν ἐξεκέκλειστο αἰσχρὸν ἐῶσι· ἀεὶ τὸ μὴ ταχέως ῥᾳδίως εἴκειν καὶ διέκπλω, ἀναχωροῦντες δὲ εἰς τὸ πελάγος, μακρὰ ποντοπορίᾳ, τὸ περιλαβόντες ἐκδιδόασι ταύτας τὰς κυψέλας δελεάσαντες τὴν πορφύραν, ἐν τοῖς πετρώδεσι καθιᾶσι,

τὸ

τῷ χαλκῷ φυλλῷ τινος κάμψαντες, ὡς αἰσχύνει τὸ θρέμμα. διαλύοντες δὲ ὕδατι καὶ κεκομμένοντες, ὡς ἐπειδὰν τὰς κυψέλας ἐμβάλλουσι τὸν ζῶον ἐκείνων ὕστερον συνήρμοσαν τὸ θρέμμα ἐν ἑαυτῷ, καὶ τὴν σάρκα περιχρίσαντες, καὶ θαλαττίῳ ὕδατι τὴν ἀπὸ ἀποκαθήραντες, ἐνέψησαν ἐμβάψαι λάβοιεν τὸ θρέμμα τὸ θαλάττιον· τὸ δ' αἷμα, ἐπειδὰν τῷ ἀέρι ὁμιλήσῃ, χλωρόν τε καὶ ἐξερυθρὸν· καὶ τὸ μὲν, ξανθίζεται· τὸ δὲ, κυάνεον αὐτοῖς γίνεται· τὸ δ' ἄλλο ὡς ἄλλην χρόαν τρέπεται· καὶ ὅτε ἐν κεκαθαρμένῳ τὸ συγγραφῆναι τῷ αἵματι, πρὸ τὴν λευκὴν χρόαν μετασχηματίζεται· χρόαν δὲ ἡλίου ὁμιλήσαντος τῆς πορφύρας ἡ ἐσθὴς καὶ ἡ ἀκτὶς αὐτὴν ἐκπορφύρεῖ καὶ πλείω ποιεῖ, καὶ φαιδροτέραν τὴν αὐγὴν, ἐκφαινομένην ἐκ τοῦ ἀπὸ πυρός.

ὍΤΙ ἈΙΓΥΠΤΙΟΙ ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ἘΣΕΒΟΝΤΟ

Οἱ Αἰγύπτιοι ἐσέβοντο τοὺς ἴβεις, τοὺς κροκοδείλους, τοὺς ὄφεις, τοὺς αἰλούρους, καί τινα τῶν ἰχθύων γένη καὶ ἄλλα γε τιμὰς αὐτοῖς ἀπονέμοντες· περὶ δὲ τούτων ἀκριβέστερον φησὶν ὁ Ἡρόδοτος, ὁ δὲ περὶ πάσης αὐτῶν τῆς θρησκείας, ὁ τῶν Σεβήρων, ἀκριβῶς καὶ διὰ πλάτους συγγεγραμμένος.

ΠΕΡΙ ἈΝΘΕΜΟΚΡΙΤΟΥ

Ἀνθεμόκριτος, Ἀθηναῖος μὲν ἦν κῆρυξ· ἀπέθανε δὲ ὑπὸ Μεγαρέων, ἀναγράψας αὐτοὺς τὴν ἱερὰν ὀργάδα τῶν θεῶν μὴ ἐργάζεσθαι. Ἵσταται δὲ τῷ ἀνδρὶ Καλλιδώκῃ τὸ, ὡς βελτίω, τὸ παρ' Ἀνθεμοκρίτου τὸν ἀνδριάντα, τυπεῖ, τὸ πρὸ τῆς Θριασίας πύλης.

ΠΕΡΙ ἈΝΤΙΚΛΕΙΑΣ

Ἀντίκλειαν εἶναι τὴν Ὀδυσσέως μητέρα, Σέλευκος ὁ Χῖός φησι· καὶ ἐγκύμονα ἐκδεδόσθαι Νήριτον, τὸ τῆς Ἰθάκης ὄρος, ἀπαντῶς πολλῷ ὕειν, ὑπὸ ἀγωνίας καὶ φόβου κατασπεύσασαν, τεκεῖν Ὀδυσσέα· ὅθεν καὶ Ὀδυσσεὺς ἐκλήθη.

ΠΕΡΙ ἈΝΤΙΝΟΟΥ

Ἀντίνοος, Ἰθακήσιος, εἷς τῶν μνηστήρων, ὥς φησιν Εὐστάθιος, ἀρετῇ πάντων τῶν ἄλλων ἔξοχος.

ΠΕΡΙ ΑΜΦΙΝΟΜΟΥ

Ἀμφίνομος, εἷς τῶν μνηστήρων, ἐκ Δουλιχίου, ᾧ συνεστῆκει ἡ Πηνελόπη, ὡς φησι ἀρχαιότερος ἐγκάλεσε· ἤρεσκε γὰρ ἡ πειθὼ τῶν ὁμιλιῶν. ὡς γὰρ ὁ ἀκμῆς Μέδων ἀνεῖλε τοὺς μνηστῆρας, ὁ κτείνει δὲ ἀνελύτως, ἀλλ' ὑπὲρ τοὺς ἄλλους κήρυκας, ὡς δεξιώτερος, ὅτι καὶ Ἀμφίνομος ἥνδανε τῇ Πηνελόπῃ, οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ πλέον τῶν ἄλλων μνηστήρων.

ΠΕΡΙ ΑΛΚΙΝΟΟΥ.

Ἀλκίνοος, υἱὸς Ναυσιθόου.

ΠΕΡΙ ἈΝΤΙΦΑΤΟΥ.

Ἀντιφάτης, υἱὸς Μελάμποδος.

ΠΕΡΙ ΑΔΜΗΤΟΥ

Ἄδμητος, υἱὸς Φέρητος.

ΠΕΡΙ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΟΣ

Ἀμφικτύων, βασιλεὺς Ἀθηναίων.

ΠΕΡΙ ΑΙΣΙΜΟΥ

Αἴσιμος, ἀδελφὸς Ἀντικλείας τῆς μητρὸς Ὀδυσσέως, γονὰ Σίνωνος.

ΠΕΡΙ ΑΕΡΟΠΗΣ

Ἀερόπη, γυνὴ Ἀτρέως, ἐμοιχεύθη ὑπὸ Θυέστου, καθὰ καὶ ἡ τοῦ υἱοῦ Ἀγαμέμνονος Κλυταιμνήστρα ὑπὸ Αἰγίσθου.

ΑΙ-

ΑΙΝΕΙΟΥ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ, ΚΑΙ ΑΣΤΥΑΝΑΚΤΟΣ, ΚΑΙ ΗΜΑΘΙΩΝΟΣ

ΖΕΥΣ ἐκ τῆς Ἠλέκτρας τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς, γεννᾷ
ΔΑΡΔΑΝΟΝ,
(ἐξ οὗ Δαρδανία, ἡ Τροία) ἐξ οὗ
ΕΡΙΧΘΟΝΙΟΣ,
ἐξ οὗ
ΤΡΩΣ,
(ἐξ οὗ ἡ Τροία) ἐξ οὗ

ΑΣΣΑΡΑΚΟΣ, | ΙΛΟΣ, | ΓΑΝΥΜΗΔΗΣ

ἐξ οὗ
ΚΑΠΥΣ,
ἐξ οὗ
ΑΝΧΙΣΗΣ,
ἐξ οὗ
ΑΙΝΕΙΑΣ, ἐκ τῆς ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ

(ἐξ οὗ ἡ Ἴλιον) ἐξ οὗ
ΛΑΟΜΕΔΩΝ,
ἐξ οὗ
ΠΡΙΑΜΟΣ, ἐκ ΛΕΥΚΙΠΠΗΣ, (ἐξ οὗ, ἐκ τῆς ΕΚΑΒΗΣ, ΕΚΤΩΡ, ἐξ οὗ ΑΣΤΥΑΝΑΞ, ΕΛΕΝΟΣ, ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ, ΕΥΦΟΡΒΟΣ, ΠΑΡΙΣ, καὶ ἄλλοι) ΙΚΕΤΑΩΝ, ΚΛΥΤΙΟΣ, ΤΙΘΩΝΟΣ (ἐξ οὗ καὶ ἐκ τοῦ ΡΟΙΟΥΣ, τῆς ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ θυγατρὸς, ὁ ἐκ τοῦ ΣΤΡΥΜΟΥΣ, ΜΝΑΜΩΝ καὶ ΗΜΑΘΙΩΝ) ΛΑΜΠΩΝ

ΠΕΡΙ ΑΒΑΝΤΟΣ

Ἄβαντος γενεαλογία κατ' Ἀπολλώνιον·
ΑΙΟΛΟΥ τοῦ Ἕλληνος γένεται

ΚΡΗΘΕΥΣ | ΑΘΑΜΑΣ
ὁ
ΑΜΥΘΑΩΝ, | ΑΙΣΩΝ
ὁ
ΜΕΛΑΜΠΟΥΣ,
ὁ
ΑΒΑΣ.

Καθ' Ὅμηρον
ΠΟΣΕΙΔΩΝ ἐκ τῆς ΑΡΕΘΟΥΣΗΣ γεννᾷ ΑΡΓΕΙΟΝ, ἐξ οὗ ΑΒΑΣ

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΛΟΧΟΥ

Ἀντίλοχος, υἱὸς Νέστορος ὢν, μαθόντος ἤδη τοῦ πολέμου, ἐλθεῖν εἰς Τροίαν λέγεται νέον μὲν γὰρ ὄντα αὐτὸν, καὶ

ὑπ

ἐν ὥρᾳ, τὰ πολεμικά, ὅτε ξυνελέγοντο ἐς Αὐλίδα οἱ Ἕλληνες· ἐβουλήθη δὲ αὐτὸν στρατεύειν, οὐ συγχωρήσαντος τοῦ Νέστορος. ὡς δὲ, ἐπειδὴ πέμπτον ἔτος ἤδη προσεβεβλήκει τῷ πολέμῳ, πλεῖν ἐς Τροίαν ὥρμησε, καὶ ἐπιτιθέντα, ἀφικέσθαι ἐς παρελθόντα εἰς τὴν τοῦ Ἀχιλλέως σκηνὴν, ἱκετεύσαι τοῦτον παραιτήσασθαι αὐτῷ τοῦ πατρὸς, εἰ τις ἀπειθήσαντι μὴ ἄχθοιτο. ὁ δὲ, ἡσθεὶς τῇ τοῦ Ἀντιλόχου ὥρᾳ, καὶ τῆς προθυμίας ἀγασθεὶς αὐτοῦ, οὔπω τὸν πατέρα, εἶπεν, ὦ μειράκιον, τὸν σεαυτοῦ γινώσκεις, εἰ μὴ τῷ αὐτοῦ ἐπιτεθήσεσθαι μέλλει σοι, ἔργον φιλότιμόν τε καὶ νεανικὸν ἐγχειρήσαντι. καὶ ὀρθῶς εἶπεν ὁ Ἀχιλλεὺς ταῦτα· ὑπερήσθη δὲ τῷ παιδὶ ὁ Νέστωρ, καὶ ἐς αὐτὸν μεγαλοφρονῶν, ἄγει αὐτὸν παρὰ τὸν Ἀγαμέμνονα· ὁ δὲ, αὐτίκα συγκαλεῖ τοὺς Ἀχαιοὺς, καὶ λέγεται ἄριστα αὐτοῦ διαλεχθῆναι τότε ὁ Νέστωρ· συνελθὼν μὲν γὰρ αὐτοῖς χαίρειν ἐπὶ τῷ παιδὶ ὀψιαίτερον Νέστορα. οὐδὲ γὰρ εἶναι αὐτῷ ἐν Τροίᾳ υἱὸν, ἀλλ᾽, ὡς φασί τινες, ψόφου Θρασυμήδην τινὰ, ὃν ἐπήρου· ἐσάλευε δὲ τὸν Ἀντιλόχου ὑπὸ τῷ πατρί, προθυμούμενόν τε, καὶ ὡς τὴν γῆν ἀλεῖπται, καὶ θαυμασιώτατα τῷ καλὸν οὐκ ἔλαττον, ἢ Ἀχιλλεὺς ἐκέκτητο. τὸ μὲν γὰρ εἶδος αὐτοῦ, ἐκπληκτικόν τε φαίνεσθαι, καὶ ξανθὸν τὸ δὲ τοῦ Ἀντιλόχου, ἡμερόν τε καὶ ἡμέραν δοκεῖν πᾶσι· τὰ δὲ πολέμια, γενναῖον τε εἶναι καὶ ταχύν τὸν πόδα, καὶ πηγὺν τὴν ἐν ταῖς ὁπλαῖς κίνησιν ἐοικέναι· ἐνέχεσθαι τε τοῖς ἐπαγγελλομένοις χρόνου, καὶ τι ἐνέχεσθαι μὴ δὲ ἐν ταῖς μάχαις ἀπολέσθαι. ἀποθανεῖν δὲ, οὐχ, ὡς τινες λέγουσιν, ὑπὸ Μέμνονος, ἐξ Αἰθιοπίας ἥκοντος. Αἰθίοπα μὲν γὰρ γενέσθαι Μέμνονα, δυναστεύοντα ἐπὶ τῶν Τρωικῶν ἐν Αἰθιοπίᾳ, ἐφ᾽ οὗ καὶ τὰ ψάμμινα ὄρη ἀποχωσθῆναι λέγεται ὑπὸ τοῦ Νείλου, καὶ θύουσιν αὐτῷ κατὰ Μερόην, καὶ Μέμνων Αἰγύπτιος, καὶ Αἰθίοπες, ἐπειδὰν ἀκτῖνα πρώτην ὁ ἥλιος ἐκβάλλῃ περὶ τὸ ἄγαλμα φωνὴν ἐκρήγνυσθαι, ἢ τοὺς θεραπεύοντας ἀσπάζεσθαι. Τροίας δὲ ἐπελθεῖν οὐ πάνυ χρησάμενον Μέμνονα ἐπίκουρον τοῖς Τρωσίν· ἐς, ζῶντος μὲν Ἕκτορος, οὐκ ἐβούλετο δόξαι τῷ ὁμοίῳ Δηιφόβῳ τε καὶ Εὐφόρβῳ· ἀποθανόντος δὲ, προδομένον καὶ ὀλιγωροῦντα κομισθῆναι· καὶ τὴν Τροίαν ἐς αὐτὴν βλέψαι, καθὼς ἤδη προὔδεισαν οὗτος Ἀντιλόχου προσαπτόμενον τοῦ πατρὸς Νέστορος, ἀποκτεῖναι λέγεται

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠΥΓΩΝ ΚΑΙ ΜΕΛΑΜΠΥΓΩΝ

Ἡ κατὰ τοὺς Ἀπύγους ἱστορία ὧδέ πως ἔχει· ὁ Ποσειδῶν κατελθὼν εἰς τὸν Ἅδην, διὰ τὸ ἁρπάσαι τὴν Περσεφόνην τὸν Πλούτωνα, ἐβόηθη κάτω πρὸς πέτραις τισὶ κατελθὼν δὲ ὁ Ἡρακλῆς, καὶ θέλων λαβεῖν τὸν Ποσειδῶνα, αὐτὸν μὲν ἀνείλκυσεν· αἱ δὲ πυγαὶ αὐτοῦ προσέμειναν τῇ πέτρᾳ· ἀνελκυσθεὶς δὲ ὁ Ποσειδῶν ἄπυγος· ἡ δὲ κατὰ τοὺς Μελαμπύγους, ὅτι αὐτοὶ δύο τινὲς ἀδελφοί, κατὰ γῆν πᾶσιν ἀδικίας ἐνδεικνύμενοι, ἐλέγοντο Κέρκωπες, ἐκ τῆς τῶν ἔργων δεινότητος τὴν ἐπωνυμίαν λαχόντες· ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐλέγετο Πάσσαλος, ὁ δὲ ἕτερος, Ἄκμων, ὥς φησι Δίων ὁ ὑπομνηματιστής· τούτων δὲ ἡ μήτηρ, Μέμνονις τοὔνομα, ὁρῶσα καὶ γὰρ αὐτοὺς πολλὰ δεινὰ ἐργαζομένους, εἶπε, μὴ περιτυχεῖν Μελαμπύγῳ· καί ποτε τοῦ Ἡρακλέους ὑπὸ δένδρον κοιμωμένου, καὶ τὰ τοῦ ἑαυτοῦ ὅπλα ἀποτεθειμένου τοῦ σώματος, ἐπιχειρήσαντες ὅπλοις, τοῖς ὅπλοις ἐπιχειρήσαντες ἐβουλεύοντο· εὐθὺς δὲ ὁ Ἡρακλῆς ἐξεγερθείς, λαβὼν αὐτοὺς κατὰ κεφαλήν, ἐπὶ ξύλῳ δεσμεύσας ἐβάσταζε· καὶ ποτε ἐκεῖνοι τῆς ἐντολῆς τῆς ἑαυτῶν μητρὸς ἀναμνησθέντες κρεμάμενοι, ὁρῶντες τοῦ Ἡρακλέους τὴν πυγὴν μέλαιναν, ἐκ τοῦ τῶν τριχῶν δασύτητος, καὶ πρὸς ἀλλήλους περὶ τούτου διαλεγόμενοι, γέλωτα πολὺν προσέθηκαν τῷ Ἡρακλεῖ· καὶ εὐθὺς αὐτοὺς μετὰ τοῦτο τῶν δεσμῶν ἐλευθέρωσεν.

ΠΕΡΙ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΑΥΤΟΥ

Αἴγυπτος, ὡς ἱστορεῖ Ἡρόδοτος καὶ κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν, πεντήκοντα παῖδας αὐτοῦ πεντήκοντα παρθένοις ἀκουσίως συνοικισθέντας θυγατράσι Δαναοῦ, ὁ Βυζάκης μὲν καὶ Ὑπερμνήστρα μόνοι τῶν συζύγων ἐσώθησαν (αἱ δὲ λοιπαὶ τὰ λοιπὰ διεχρήσαντο) ἡ Βαβρύκη μέν, Ἱππολύτῳ τῷ αὐτανεψιῷ χαρισαμένη, Ὑπερμνήστρα δὲ, τῷ Λυγκεῖ· καὶ φυγοῦσα σὺν ἐκείνῳ, καὶ πολλὰ διωχθεῖσα τὴν Βαβρύκων ἴσχυσε, διὰ τὸ διδάσκειν τοὺς βαρβάρους τὴν Αἰγυπτίων σοφίαν· ἀπὸ δὲ Βαβρύκης, ἡ Βαβρυκία, ἀπ' αὐτῆς κληθεῖσα τὴν χώραν ἣν ᾤκησεν· ὅθεν οἱ Βέβρυκες, λέγονται μείζω δοκοῦν ἔχειν τὰ σώματα, ἢ καθ' ἡλικίαν ἀνθρώπου· παρ' οἷς καὶ ὁ Βέβρυξ γεννηθεὶς Ἀμύκος· οὗ τὸ μὲν μῆκος εἰς ὀκτὼ λέγεται πήχεις· Τῆρος δὲ, ὡς Ἀρριανὸς φησιν, ὅσον πυγμῇ μήκει εἰς κατοπτὰ σύμμετρον· ἦγον ὅσον

τὸ

ἢ συμμετρον ἐκ τῶν ἄλλων πήχεις τὸ μῆκος, ἐν τε κήποις Cελήνης τὸν ἀνθρωπον καὶ δὲ τῷ ἰσχύϊ ἀνδρος πάντων γεγονεν εἰς μονομαχίαν ποτὲ, νικήσας ἐτῶν ζ. Πίνδαρος δὲ μὴ τας Δαναΐδας ἱστορεῖ διὰ τοῦτο, ὡς τας δύο μὲν συνοικεῖσθαι τῶν λοιπῶν θηλων· ὅτι μὴ πεισθεῖσαι τῷ πατρὶ κατηγόρησαν τὸν αὐτῶν σφαγέως, καὶ διὰ τοῦτο ἀπελευθερῶσαι τῆς ἑαυτῶν πατρῴας.

ΠΕΡΙ ΑΜΒΡΑΚΟΣ

Ἀμβραξ, ὅδος Θεσπρωτῶν ἐξ ἧς Ἀμβρακιῶται, ὀνομασθεῖσαι οὕτως ἢ ἀπὸ Ἀμβρακίας τῆς Αὐγέα θυγατρὸς ἀφ᾽ ἧς καὶ ὁ κόλπος Ἀμβρακιωτικὸς, καὶ πόλις Ἀμβρακία, ὡς ἀπὸ Θεσπρωτῶν ἢ Θεσπρωτίᾳ χώρᾳ.

ΠΕΡΙ ΑΜΜΩΝΟΣ.

Ἄμμων, Λιβυκὸς ἦν θεος, ἀφ᾽ οὗ τοῖς Λιβύσσαις ἔθνος ἐν τούτῳ μαντεῖον καὶ Λιβύων τόπος οἱ μαντεῖαι διὰ συμβόλων γίνονται, ἔστι δὲ σχημάτων τινῶν, καὶ κατανεύοντα καὶ ἀνανεύοντα· ὡς δὲ φασι τὸν ἐκεῖ Δια, Ἄμμωνα κληθῆναι ἀπὸ τινος ὁμωνύμου ποιμένος, προκαταλήξαντος τοῦ τὸ περὶ αὐτὸ ἱδρύσεως. Ηρίοτος δὲ τοῦτο ἀθῆμαι ἐστεῖ Ἄμμωνα καὶ Δία, λέγει ὅτι κριοπρόσωπον τι τοῦ Διος ἦν αὐτόθι ἄγαλμα, ὅθεν καὶ τὸ ἔθνος Ἀμμώνιοι, παρ᾽ οἷς λέγεται ἡ τὸ ἄλσος καὶ κρήνη, ἡτις ἐν ἑκάστῳ νυχθημέρῳ πολλὰς δέχεται τροπὰς, καὶ τὸ ψυχρὸν καὶ θερμανθεῖσα παρεδίδου Ἄμμων γὰρ Αἰγύπτιοι τὸν Δία καλοῦσι. τῶν τε δὲ μεγάλων φιλοσόφων Ἄμμων καὶ πατέρα αὐτοῦ, ταυτὸ εἶναι ἱστορεῖ· τὸ δὲ μαντεῖον λέγουσι Θηβαίων γυναῖκα ἐνστῆσαι, ἱέρειαν τοῦ Θηβαίου Διος ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν, αὐτοὺς Περσέα καὶ Ἡρακλέα εἰς Ἄμμωνα ἀναβῆναι, φιλοδοξήσαντα ἀπελθεῖν καὶ αὐτὸς καὶ ἐπολίσατο οὕτω, κοράκων προηγησαμένων αὐτῷ ἀτυχοῦς τῆς ὁδοῦ, καίτοι ἄλλως ἠφανισμένης τὰ σημεῖα τῇ ἐπιχύσει τῆς ἄμμου, ἣν πάνυ πολλὴν ὁ τόπος ἐκεῖ ἐπιτρέψαι ὅτι φασι, καὶ ὁ τοῦ Ἄμμωνος ἱερεὺς, ἀλλὰ τοῦ παιδὸς παιδίον, παιδίον καλεῖται βαρβαρικῶς τὸν Ἀλέξανδρον, εἶπεν, ὡς ἐν χρησμῷ λαβόντι, ὦ παῖ Διος, αὐτὸν προσειπεῖν· ὅτι τῷ ἐπιτεῦξαι πολλοὺς ἐκλαμβάνειν μᾶλλον τὸ βάρβαρον τῆς φωνῆς.

ΙΑΤΡΟΙ.

ΠΕΡΙ ΑΚΡΩΝΟΣ ΙΑΤΡΟΥ.

Ἄκρων, Ἀκραγαντῖνος ἰατρὸς, υἱὸς Ξένωνος. ἐσοφίστευσεν ἐν Ἀθήναις ἅμα Ἐμπεδοκλεῖ· ἔστι πρεσβύτερος Ἱπποκράτους. ἔγραψε περὶ ἰατρικῆς, Δωρίδι διαλέκτῳ· περὶ τροφῆς ὑγιεινῶν βιβλίον ἕν.

ΠΕΡΙ ΑΓΑΠΙΟΥ.

Ἀγάπιος, Ἀλεξανδρεὺς, ἐξηγήσεις πλείστας ἰατρικῶν μαθημάτων συνέγραψε.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ἀπολλωνίδης, ὁ καὶ Ὡράπιος ἐπικληθεὶς, ἱστορικὸς ἔγραψε περί τε τῆς θρησκείας τῆς Αἰγυπτιακῆς καὶ τῶν βασιλέων αὐτῶν, καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς ματαιοπονίας, ἐν πολλαῖς ἱστορίαις, καὶ μάλιστα ἐν τῇ βίβλῳ τῇ ἐπιγραφομένῃ Σεμβεῦθι.

ΠΕΡΙ ΑΚΟΥΣΙΛΑΟΥ.

Ἀκουσίλαος, Κάβα υἱὸς, Ἀργεῖος, ἀπὸ Κεράδος πόλεως ὄντος πλησίον Αὐλίδος, ἱστορικὸς πρεσβύτατος. ἔγραψε γενεαλογίας ἐκ δέλτων χαλκῶν, ἃς λόγος εὑρεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ, ὀρύξαντα τινα τόπον τῆς οἰκίας αὐτοῦ.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΞΙΜΑΝΔΡΟΥ.

Ἀναξίμανδρος, Ἀναξιμάνδρου υἱὸς, Μιλήσιος ὁ νεώτερος ἱστορικὸς, ἔγραψε συμβόλων Πυθαγορείων ἐξήγησιν.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἀντίπατρος, Ἰόλλα υἱὸς, πόλεως Παλλήνης τῆς Μακεδονίας, στρατηγὸς Φιλίππου, καὶ διάδοχος, μαθητὴς Ἀριστοτέλους ἔγραψεν ἱστορίαν καὶ σύγγραμμα ἐπιστολῶν ἐν βιβλίοις δυσί.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ.

Ἀπολλώνιος Ἀφροδισιεὺς, ἀρχιερεὺς καὶ ἱστορικὸς, γέγραφε Καρικὰ, περὶ Τραλλέων, περὶ Ὀρφέως καὶ τῆς τελετῆς αὐτοῦ.

ΠΕΡΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΜΥΝΔΙΟΥ.

Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος, ἱστορικὸς· διαλαμβάνων περὶ Γοργόνος.

ΡΗΤΟΡΕΣ.

ΠΕΡΙ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

Ἀδριανὸς ἐκ πόλεως Τύρου τῆς Φοινίκης, μαθητὴς Ἡρώδου, ἀντισχολαστὴς Ἀριστείδῃ τῷ ῥήτορι, ἐν Ἀθήναις γενόμενος, καὶ φύσεως ἔχων σοφιστικωτάτην ἐνδεικνύμενος, καὶ ὡς ἀληθῶς ὤν, ὡς ἔτι μέγα ἔχει, ἐφοίτησε μὲν γὰρ τῷ Ἡρώδῃ, καταλέγεις γεγονὼς ἔτη, καὶ ταχέως ἀξιωθεὶς ὑπὸ Σεκούνδου τε καὶ Ἀμφικλέους ἐξηγεῖτο, ἐνεγράφη δὲ τῇ τῶν κλεψυδρῶν ἀκροάσει· τὸ δὲ κλεψύδριον ὧδε εἶχε· τῶν Ἡρώδου ἀκροατῶν δέκα, οἱ ἄριστοι ἀξιούμενοι, ἐπεστρέφοντο τῇ εἰς πάντας ἀκροάσει, κλεψύδραν συμμεμετρημένην ὡς ἑκατὸν ἔπη, ἃ διεξῄει ἀποσχεδιάζων ὁ Ἡρώδης, παρακείμενος τις ἐκ τῶν ἀκροατῶν ἐπαινῶν, καὶ μόνος γεγονὼς τῷ λόγῳ ἐπιδεδωκότι δὲ αὐτῷ τῆς γνώμης, τὸ μετὰ τὸ τότε καιρὸν ἀνεῖναι, ἀλλὰ καὶ τι ὑποσχεδιάζειν τῷ ἔπει, ξυνῆπτε μὲν ὁ Ἀδριανὸς τοῖς ἀπὸ τῆς κλεψύδρας, ὡς καινόν μεγάλη ἀπεβλέπετο· λόγῳ δὲ κοινῷ περὶ τῆς ἑκάστου τῶν Σοφιστῶν ἰδέας προβαίνοντι, παρελθὼν εἰς μέσον ὁ Ἀδριανὸς, ἐγὼ, ἔφη, ἀπογράψω τοὺς χαρακτῆρας, οὐ κομματίων ἀπομνημονεύων, ἢ κώλων, ἢ ῥυθμῶν, ἀλλ᾽ εἰς μίμησιν ἑαυτὸν καθιστὰς, καὶ τὰς ἑκάστων δεινότητας ἀποσχεδιάζων σὺν ἠχοῖ, καὶ ἄσημε τῇ γλώττῃ, ὧν οἱ πολλοὶ περὶ τὰς ἐννοίας, καὶ λαμπρὰς τὰς διατάσεις τῶν ἐνθυμήσεων καὶ πολυλόγους, ἐκ τῆς Τραγῳδίας τινὸς ὄγκος· οὐ μὴν τετραγῳδηκὼς γε, ὅτι τῇ τέχνῃ ἑπόμενος· τὴν δὲ παρασκευὴν τῆς λέξεως, ἀπὸ τῶν ἀρχαίων σοφιστῶν περιεβάλλετο, ἦχον προσάγων μᾶλλον, ἢ κρότον· πολλαχῆ δὲ τῆς μεγαλοφωνίας ἐξέπιπτεν, ἀπομαθόντα τῆς τραγικῶς χρώμενος. ἔγραψε μελέτας, καὶ μεταμορφώσεων ἐν βιβλίοις ἑπτὰ

περὶ

πεζὰ ἔπη λόγου ἐν βιβλίοις πέντε· περὶ τῶν ἐν ταῖς τέχναις ζητουμένων, ἐν βιβλίοις τρισί· ἐπιστολὰς καὶ λόγους διαφόρους ἐπιδεικτικούς· φέρεται καὶ ἐπιγραμματικὸν εἰς Κύλικα.

ΠΕΡΙ ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ

Ἀθηνόδωρος ὁ ῥήτωρ, τὸ γένος ἐπισημότατος ἐκ πόλεως Αἴνου τῆς Θρᾳκικῆς, μαθητὴς Ἀριστοκλέους, παῖς ἔτι· χρησὶ δὲ ἔθει ξυνούς, ὅτι κατ' ἀμφοῖν ἐκράτει τῆς γλώττης ἀττικίζων τε καὶ ἐν περιβολαῖς ἑρμηνεύων· παιδεύων δὲ Ἀθήνησι κατὰ χρόνους, οὓς καὶ Πολυδεύκης ὁ Ναυκρατίτης ἐπαίδευσεν, ἐπέκοπτεν αὐτὸν ταῖς διαλέξεσιν ὡς μειρακιώδη, λέγων, οἱ Ταντάλου κῆποι τὸ κάθου τοῦ λόγου καὶ ἐπιπόλαιον, φαντασίᾳ προσεικάζων αὐτὸν τε καὶ μὴ ὄντα ὑμεδιδόντα δὲ καὶ τὸ ἦθος γενομένους. ἐτελεύτησεν ἔτι, ἀφαιρεθεὶς ὑπὸ τῆς τύχης καὶ τὸ πρόσω ἐλάσαι δόξης· ἐπεὶ καὶ Ἰσαῖος σοφιστὴς Ἀθηνόδωρος, αἰτηθεὶς Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ, ὃν γενέσθαι τῶν ῥητορικῶν τῶν λόγων, καὶ πολυμαθὴς, περὶ τὰ ῥητορικὰ μέτρα.

ΑΙΣΧΙΝΑΙ, ΠΟΣΟΙ

Αἰσχίναι γεγόνασιν ὀκτώ· ὧν ὁ μὲν πρῶτος, ὁ τὰς τέχνας γεγραφὼς τὰς ῥητορικὰς· δεύτερος δὲ, ὁ Μιτυληναῖος, ὃς καὶ ῥητορομάστιξ ἐκαλεῖτο· τρίτος ὁ ῥήτωρ, ὁ κατὰ Δημοσθένους πέμπτος, ὁ Χαρίνου τοῦ ἀλλαντοπώλου· ὁ δὲ, Λυσανίου, Ἀθηναῖος, ἐκ τῶν φιλοσόφων εἷς καὶ Σωκράτους ἐκ ὀκτὼ ἀκμάσας, Νεαπολίτης φιλόσοφος Ἀκαδημαϊκὸς, Μελανθίου τοῦ Ῥοδίου μαθητὴς ἕκτος, Ἀρκὰς, μαθητὴς Ἰσοκράτους ἕβδομος, Μιλήσιος, πολιτικὸς συγγραφεὺς ὄγδοος, ἀνδριαντοποιός.

ΠΕΡΙ ΑΒΑΝΤΟΣ

Ἄβας σοφιστὴς, ἱστορικὰ ὑπομνήματα καὶ μέθοδον ῥητορικὴν πάνυ γλαφυρὰν, κατέλιπεν.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΞΙΜΕΝΟΥΣ

Ἀναξιμένης Ἀριστοκλέους, Λαμψακηνὸς ῥήτωρ, μαθητὴς Διογένους τοῦ Κυνικοῦ, καὶ Ζωΐλου τοῦ Ἀμφιπολίτου τοῦ γραμματικοῦ, τοῦ κακίζοντος Ὅμηρον· διδάσκαλος Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος.

ΠΕΡΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΗΛΟΠΛΑΤΩΝΟΣ

Ἀλέξανδρος ὁ ῥήτωρ, πατρίδα μὲν εἶχε Σελεύκειαν, πόλιν οὐκ ἀφανῆ ἐν Κιλικίᾳ· πατέρα δὲ ὁμώνυμον. διδάσκαλοι δ' αὐτῷ ἐγένετο, Φαβωρῖνός τε καὶ Διονύσιος ὁ ῥήτωρ· ἀλλὰ Διονυσίῳ μὲν, ὑπομειράκιος ἐπῆλθε, μετασεμνωθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς νοσήσας, ὅτε δὴ καὶ ἐπλάκη. Φαβωρίνου δὲ γνησιώτατα ἠκροάσατο· παρ' οὗ μάλιστα καὶ τὴν ἰδέαν τοῦ λόγου ἔσπασεν. ἀλλὰ τὸ μὲν δὴ πλεῖστον τοῦ βίου ἐν Ἀντιοχείᾳ, καὶ Ῥώμῃ, καὶ Ταρσῷ, καὶ Αἰγύπτῳ πάσῃ ἐσπούδασεν· ἀφίκετο γὰρ εἰς τὰ τῶν Γυμνῶν ἤθη. αἱ δὲ Ἀθήνησι διατριβαὶ τοῦ ἀνδρὸς, ὀλίγαι μὲν, οὐκ ἄξιαι δὲ ἀγνοεῖσθαι. ἐβάδιζε μὲν γὰρ ἐς τὰ Παιονικὰ ἔθνη, κατακληθεὶς ὑπὸ Μάρκου βασιλέως ἤδη στρατεύοντος, καὶ δεδωκότος αὐτῷ τὴν ἐπιστολὴν τῶν Ἑλλήνων, ἀφικόμενος δὲ ἐς τὰς Ἀθήνας, ὀψὲ δὲ μάλα τοῦτο ἡ μέτεσι τῷ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐλθόντι, ἐνταῦθα, ἤδη, γέρων κάμψασθαι καὶ εἶσω τοῦτο, ἐπήγγειλε τοῖς Ἀθηναίοις αὐτοσχεδίους λόγους ἐρῶσι αὐτοῦ τῆς ἀκροάσεως. ἀκούων δὲ τὸν Ἡρώδην ἐν Μαραθῶνι διατρίβειν, καὶ ξὺν αὐτῷ τὴν ἐπακολουθοῦσαν αὐτῷ πᾶσαν, γράφει πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν, καλῶν τοὺς Ἕλληνας, ἐπεὶ ὁ Ἡρώδης ἀφίξομαι, ἔφη, μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ αὐτός. συνελέγοντο μὲν δὴ ἐς τὸ ἐν τῷ Κεραμεικῷ θέατρον, ὃ δὴ ἐπωνόμασται Ἀγριππεῖον. προϊούσης δὲ ἤδη τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἡρώδου βραδύνοντος, ἠγανάκτουν οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς διαλυθείσης τῆς ἀκροάσεως, καὶ σκῆψιν αὐτὴν ᾤοντο. ὅθεν ἀνάγκη τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐγένετο, παρελθεῖν καὶ τὴν διάλεξιν, καὶ πρὶν ἥκειν τὸν Ἡρώδην. ἡ μὲν δὴ διάλεξις, ἔπαινος ἦσαν τοῦ ἄστεος, καὶ ἀπολογίαι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ὑπὲρ τοῦ μὴ πρότερον πρὸς αὐτοὺς ἀφῖχθαι. εἶχε δ' ἱκανὸν μῆκος· Παναθηναϊκοῦ γὰρ λόγου ἐπιτομὴ ἐδόκει. ἀνέστελλε δ' αὐτῷ τοὺς Ἀθηναίους ἐπέξει, ὡς καὶ βόμβος διελθεῖν κατὰ ἔτι σιωπώντων, νομιζόντων αὐτοῦ τὸ ἐπίσχημα. ὁ μὲν δὴ ἐπεκταθεὶς ὑπόθεσιν, ὁ τὰς Σκύθας ἐπανάγων ἐς τὸ πρότερον πλανᾶν, ἐπειδὴ πόλει οἰκοῦντες νοσοῦσι. χρόνῳ δ' ὕστερον βραχεῖ, ἐπιτηδεύσας τοῦ θρόνου, φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, καθάπερ εὐαγγέλια ἔφαινε τῆς ἀκροάσεως, ὃ αὐτοῦ ἦγεν. προϊόντος δ' αὐτῷ τοῦ λόγου, ἐπέστη ὁ Ἡρώδης, Ἀρκάδα πῖλον τὴν κεφαλὴν σκιάζων, ὡς ἐν ὥρᾳ θέρους εἰώθει Ἀθήνησι. ἔστιν δὲ τις καὶ ἐνδιαιτᾶσθαι αὐτῷ τι ἐν τῆς ὁδοῦ ἥκειν. καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἰδὼν ἥλιον, διελέχθη μὲν ἐς τὴν παρουσίαν τοῦ ἀνδρὸς ὑπο-

σί-

σπουδῇ τῇ λέξει καὶ ἤχησεν ἐν αὐτῷ ἃ ἔθετο, ἐπὶ βλέμματι τῆς τῶν σπουδαζομένων, ἀποθέσεως ἀκροάσεως, ἐπὶ τούτοις αὐτὸς ἔθαυμαστο δὲ Ἡρώδης ἄνω βλέψαντος ἐς τοὺς ἀκροωμένους, καὶ ἐπιδόντος ὅτι ὑπὲρ ἃ ἐβούλετο δόξει, πάντες συνεπένευσαν ὡς τὴν τῶν Σκυθῶν ἀκρόασιν· καὶ γὰρ δὴ καὶ λαμπρῶς ᾖρεν τὸν ἀγῶνα, ὡς δηλοῖ τὰ ἐπιρρήματα θαυμαστικῶς ἔχων ἐπεδείξατο καὶ ἐν Ἰταλίᾳ· τῆς γὰρ διαίτης, τὰς περὶ ἠχὼ τοῦ Ἡρώδου λαμπρῶς αὐτῷ ἀσκήματα, μετεχειρίσατο ἐπενεύσας καὶ τῇ ἰδίᾳ λέξει, καὶ ἐπέρεις ῥυθμοῖς, ὡς τοῖς δεινοῖς ἀκρουσθεῖσι, μὴ διαλογεῖν δόξαις ἐπὶ τελευτῇ δὲ τοῦ λόγου, καὶ τὰ πολλὰ διαβάλλων ὡς πτυγμάτων ἐπιτηδεύσας, τὰ ἐπὶ πάντα ἃ εἰς ἀπεθήκατο ἀλλ' ἀπαίτησιν τῆς ὕλης, ἀπαντῶσα ἄλλα. προσδραμὼν δὲ τῷ Ἡρώδῃ, καὶ περιεχυθεὶς αὐτῷ, ἀντιφιλοτιμεῖ μὲ ἔφη καὶ ὁ Ἡρώδης, τί δὲ ἔμελλες, εἶπε, λαμπρῶς οὕτως ἐπιτάττειν; διαλυθέντος δὲ τοῦ ἀκροατηρίου, καλέσας ὁ Ἡρώδης τῶν ἑαυτοῦ γνωρίμων τινὰ ἐν ἐπαίνοις, ἐρωτᾷ πῶς τὶς αὐτῷ ὁ Σοφιστὴς φαίνεται; Σκέπτε δὲ τοῦ Κορινθίου, τὸν μὲν πηλὸν εὑρηκέναι φήσαντος, τὸν δὲ Πλάτωνα ζητεῖν, ἐπεσκώπτων αὐτὸν ὁ Ἡρώδης, τοῦτο, ἔφη, πρὸς μηδένα εἴπῃς ἑτέρῳ· σεαυτὸν γὰρ διαβαλεῖς, ὡς ἀμαθῶς κρίνοντα. πλανῆσαι δὲ τὸν Ἀλέξανδρον οἱ μὲν, ἐν Κελτοῖς φασιν, ἔτι ἐπιστέλλοντα· οἱ δ' ἐν Ἰταλίᾳ, πεπαυμένον τοῦ ἐπιστέλλειν· καὶ οἱ μὲν ἑξηκοντούτην, οἱ δὲ καὶ ἄνω περὶ τοὺς ἑξήκοντα.

ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ.

ΠΕΡΙ ΑΛΚΜΑΙΩΝΟΣ.

Ἀλκμαίων, Πειρίθου υἱὸς, Κροτωνιάτης· ὡς αὐτὸς ἐναρχόμενος τοῦ συγγράμματος φησὶν „ Ἀλκμαίων Κροτωνιήτης, τάδε ἔλεξε, Πειρίθου υἱὸς, Βροτίνῳ, καὶ Λέοντι, καὶ Βαθύλλῳ, περὶ τῶν ἀφανέων περὶ τῶν θνητῶν σαφήνειαν μὲν θεοὶ ἔχοντι· ὡς δὲ ἀνθρώποις τεκμαίρεσθαι, „ καὶ τὰ ἑξῆς. Πυθαγόρου δὲ ἀκροατὴς ἦν· καὶ τὰ πλεῖστά γε ἰατρικὰ λέγει· ὅμως δὲ καὶ φυσιολογεῖ ἐνίοτε λέγων. δοκεῖ δὲ πρῶτος φυσικὸν λόγον συγγεγραφέναι, καθά φησι Φαβωρῖνος ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ· ἔφη δὲ καὶ τὴν ψυχὴν ἀθάνατον, καὶ κινεῖσθαι αὐτὴν συνεχῶς ὡς τὸν ἥλιον· τὴν δὲ σελήνην καθόλου ταύτην ἔχειν ἀΐδιον φύσιν.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΞΑΡΧΟΥ.

ἈΝάξαρχος ὁ φιλόσοφος, Ἀβδηρίτης τὸ γένος, Διομένους τοῦ Σμυρναίου ἀκουστὴς, οἱ δὲ, Μητροδώρου τοῦ Χίου, ὃς ἔλεγε, μηδὲ αὐτὸ τοῦτο εἰδέναι, ὅτι οὐδὲν οἶδε. οὗτος συνεχθεὶς ὑπὸ Ἀρχελάου τοῦ τυράννου, καὶ βληθεὶς ἐν ὅλμῳ, ἐπτίσσετο μοχλῷ ξυλίνῳ πτισσόμενος δὲ ἔτι, τὸ ἴδιον πτισσόμενος σῶμα ἰδὼν καὶ πτισσόμενος, οὐδὲ τὸ πτίσσεσθαι ἀποκτείνας δὲ ἔπος, εἶπε πτίσσε, πτίσσε τὸν Ἀναξάρχου θύλακον· οὐ γὰρ πτίσσεις Ἀνάξαρχον· ἀποτεινόμενος, ὅτι φιλόσοφος ἐδόθη, τὸ σώματι μαστιγοῦν λόγῳ ποιεῖσθαι. ἄλλοι δὲ Νικοκρέοντα τὸν Κύπρου τύραννον φασὶ γενέσθαι τὸν αὐτὸν τιμωρησάμενον. ὁ δ᾽ οὖν Ἀνάξαρχος καὶ Ἀλεξάνδρῳ συνὼν ὅτε ἐδόκει εἶναι θεὸς, ἐνέτρεψεν· ἐπειδὴ γὰρ ἔκ τινος πληγῆς εἶδεν αὐτοῦ καταρρέον αἷμα, δείξας τῇ χειρὶ, πρὸς αὐτὸν φησὶ τοῦτο μὲν αἷμα καὶ οὐκ ἰχώρ,

— Οἷός πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσι.

Πλούταρχος δὲ αὐτὸν τὸν Ἀλέξανδρον τοῦτο λέξαι πρὸς τοὺς φίλους φησίν· ἀλλὰ καὶ ἄλλοτε προπίνοντα αὐτῷ τὸν Ἀνάξαρχον, δεῖξαι τὴν κύλικα, καὶ εἰπεῖν, Βληθήσεταί τις θεῶν βροτησίᾳ χειρί. ἐκαλεῖτο δὲ διὰ τὴν ἀπάθειαν καὶ εὐκολίαν τοῦ βίου, εὐδαιμονικὸς ὁ Ἀνάξαρχος· ἦν δὲ καὶ ἐκ τοῦ ῥᾷστα δύνασθαι τῷ σωφρονίζειν.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΞΑΓΟΡΟΥ.

ἈΝαξαγόρας, πατέρας γεγόνασιν ὧν ὁ πρῶτος, Ἡγησίβουλος, ἢ Εὔβουλος, Κλαζομένιος· δεύτερος δὲ, ῥήτωρ ὁ Ἰσοκράτους· τρίτος, γραμματικὸς Ζηνοδότου· τέταρτος, ἀνδριαντοποιὸς, οὗ μέμνηται Ἀντίγονος. ὁ δὲ Κλαζομένιος, ὅθεν δὲ διαλαβὼν μάλιστα, ἀκουστὴς ἦν Ἀναξιμένους. διήνεγκε δὲ πλούτῳ καὶ μεγαλοφροσύνῃ διαφέρων· ὅς γε καὶ τὰ πατρῷα παρεχώρησε τοῖς οἰκείοις λέγεται. αἰτιαθεὶς γὰρ ὑπ᾽ αὐτῶν ὡς ἀμελῶν, τί οὖν, ἔφη, οὐχ ὑμεῖς ἐπιμελεῖσθε; καὶ τέλος ἀπέστη, καὶ περὶ τὴν τῶν φυσικῶν θεωρίαν ἦν, οὐ φροντίζων τῶν πολιτικῶν. ὅτε καὶ πρός τινα εἰπόντα, οὐδέν σοι μέλει τῆς πατρίδος; εὐφήμει, ἔφη, ἐμοὶ γὰρ καὶ σφόδρα μέλει τῆς πατρίδος, δείξας τὸν οὐρανόν. λέγεται δὲ κατὰ τὴν Ξέρξου διάβασιν εἴκοσιν ἐτῶν εἶναι, βεβιωκέναι δὲ ἑβδομήκοντα δύο. ἤρξατο δὲ φιλοσοφεῖν Ἀθήνησιν ἐπὶ Καλλίου ἐτῶν εἴκοσιν ὤν· ἔνθα καί φασιν αὐτὸν ἔτη διατρῖψαι τριάκοντα. καὶ

τῷ

ἀποχωρήσας εἰς Λάμψακον, κἀκεῖθι τῆς τοῦ βίου λήξεως ἔτυχεν.

ΠΕΡΙ ΑΓΑΠΙΟΥ.

Ἀγάπιος ὁ φιλόσοφος, Ἀθηναῖος τὸ γένος, μετὰ Πρόκλον ἀπηχημένος ὑπὸ Μαρίνου, ὃς ἐθαύμαζεν ἐπὶ φιλομαθίᾳ ἀτόπῳ περιεργῷ διατεθειμένον.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΞΙΜΑΝΔΡΟΥ.

Ἀναξίμανδρος Πραξιάδου, Μιλήσιος, φιλόσοφος συγγενὴς καὶ ἀκουστὴς καὶ διάδοχος Θάλητος, ἔφασκεν ἀρχὴν καὶ στοιχεῖον τὸ ἄπειρον, οὐ διορίζων ἀέρα, ἢ ὕδωρ, ἢ ἄλλο τι· καὶ τὰ μὲν μέρη μεταβάλλειν, τὸ δὲ πᾶν ἀμετάβλητον εἶναι· καὶ τὴν γῆν ἐν μέσῳ κεῖσθαι, κέντρου τάξιν ἐπέχουσαν, οὖσαν σφαιροειδῆ· τήν τε σελήνην ψευδοφανῆ καὶ ἀπὸ ἡλίου φωτίζεσθαι· ἀλλὰ καὶ τὸν ἥλιον οὐκ ἐλάττονα τῆς γῆς, καὶ καθαρώτατον πῦρ. οὗτος αὐτὸς ἰσημερίας εὗρε, ὡρολογεῖα καὶ τροπάς· γνώμονά τε εἰσήγαγε, καὶ ἔστησεν ἐπὶ τῶν σκιοθήρων ἐν Λακεδαίμονι· καὶ σφαῖραν κατεσκεύασε· καὶ ὅλως γεωμετρίας ὑποτύπωσιν ἔδειξεν· ἔγραψε καὶ περὶ φύσεως, καὶ ἀπλανῶν, ἢ μὴν ἄλλα καὶ πρῶτος ἐτόλμησε τὴν οἰκουμένην ἐν πίνακι γράψαι. ἐτελεύτησε δὲ ἑξηκοντούτης, ἀκμάσας μάλιστα κατὰ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΞΙΜΕΝΟΥΣ.

Ἀναξιμένης Εὐρυστράτου, Μιλήσιος, καὶ οὗτος φιλόσοφος, μαθητὴς καὶ διάδοχος Ἀναξιμάνδρου τοῦ Μιλησίου, ἀρχὴν τὸν ἀέρα, καὶ τὸ ἄπειρον εἶπε· κινεῖσθαι δὲ τὰ ἄστρα οὐχ ὑπὸ γῆν, ἀλλὰ περὶ γῆν· οὗτος τὸν βίον κατέστρεψε περὶ τὴν Σάρδεων ἅλωσιν.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ.

Ἀντισθένης ὁ φιλόσοφος, τὸ γένος Ἀθηναῖος, κατ' ἀρχὰς ἀκουστὴς ἦν Γοργίου τοῦ ῥήτορος· ὅθεν τὸ ῥητορικὸν εἶδος ἐν τοῖς διαλόγοις ἐμφαίνει καὶ μάλιστα ἐν τῇ Ἀληθείᾳ καὶ τοῖς προτρεπτικοῖς. ὕστερον δὲ παρέβαλε Σωκράτει, καὶ τοσοῦτον ὤνητο αὐτοῦ, ὥστε παρῄνει τοῖς μαθηταῖς γενέσθαι αὐτῷ πρὸς Σωκράτην συμμαθητάς. οἰκῶν τε ἐν Πειραιεῖ, καθ' ἑκάστην ἡμέραν τοὺς τετταράκοντα σταδίους ἀνιὼν, ἤκουε Σωκράτους· παρ' οὗ καὶ τὸ καρτερικὸν λα-

λαβὼν, ἢ τὸ σωματικὸν ζηλώσας, κατῆρξε πρῶτος τοῦ κυνισμοῦ· ὃς ἀπὸ ὁ πόνος ἀγαθὸν συνέστησε διὰ τοῦ μεγάλου Ἡρακλέους ἐκ τοῦ Θρᾴττης τῇ μὲν, ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων τῇ δὲ, ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἑλκύσας. διελέγετο δ' ἐν τῷ Κυνοσάργει γυμνασίῳ, μικρὸν ἄπωθεν τῶν πυλῶν· ὅθεν λέγεται καὶ τὴν κυνικὴν ἐντεῦθεν ὀνομασθῆναι· αὐτός τε ἐπεκαλεῖτο ἁπλοκύων. καὶ πρῶτος ἐδίπλωσε τὸν τρίβωνα, καθά φησι Διοκλῆς, καὶ μόνῳ αὐτῷ ἐχρῆτο· βάκτρον τε ἀνέλαβε καὶ πήραν· πρῶτος δὲ ὥρισε καὶ θαυμαστῶς· τοῦτον μόνον ἐκ πάντων τῶν Σωκρατικῶν Θεόπομπος ἐπαινεῖ· καί φησι δεινόν τε εἶναι, καὶ δι' ὁμιλίας ἐμμελοῦς ὑπαγαγέσθαι πάνθ' ὁντινοῦν. δῆλον δ' ἐκ τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, καὶ ἐκ τοῦ Συμποσίου Ξενοφῶντος. ἦν. καὶ τῆς ἀνδρωδεστάτης στωικῆς κατῆρξε, καὶ τῆς Διογένους ἀπαθείας, καὶ τῆς Κράτητος ἐγκρατείας, καὶ τῆς Ζήνωνος καρτερίας ἡγήσατο, ὑποθέμενος τῇ πόλει τὰ θεμέλια. ὁ δὲ Ξενοφῶν ἥδιστον μὲν εἶναι περὶ τὰς ὁμιλίας φησὶν αὐτὸν, ἐγκρατέστατον δὲ περὶ τὰ ἄλλα. φέρονται δ' αὐτοῦ συγγράμματα περὶ διαφόρων ὑποθέσεων, τόμοι δέκα. ἐτελεύτησε δὲ Ἀθήνησιν, ἑβδομηκοντούτης γενόμενος.

ΠΕΡΙ ΑΚΥΛΑ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Ἀκύλας, φιλόσοφος· ἔγραψε σχόλια λογικὰ περὶ συλλογισμῶν.

ΠΕΡΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ.

Ἀλέξανδρος, Αἰγαῖος, φιλόσοφος περιπατητικὸς, διδάσκαλος Νέρωνος ἅμα Χαιρήμονι φιλοσόφῳ.

ΠΕΡΙ ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Ἀλκιδάμας, φιλόσοφος, ἀπὸ Ἐλαίας τῆς Ἀσίας, Διοκλέους υἱὸς, μουσικὰ γεγραφότος, μαθητὴς Γοργίου τοῦ Λεοντίνου.

ΠΕΡΙ ΑΜΜΩΝΙΟΥ, ΤΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ἀμμώνιος, φιλόσοφος, ὁ καλούμενος Ἀλεξανδρεύς· οὗτος διεδέξατο τὴν σχολὴν Ἀριστάρχου, πρὸ τῆς μοναρχίας τοῦ Αὐγούστου.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΤΥΑΝΕΩΣ.

Ἀπολλώνιος Τυανεὺς, φιλόσοφος, ἐπὶ Κλαυδίου καὶ Γαΐου καὶ Νέρωνος, μέχρι Νέρβα, συνέταξε τελετὰς, ἢ περὶ θυσιῶν, διαθήκην, χρησμοὺς, ἐπιστολὰς, Πυθαγόρου βίον, καὶ ἄλλα πολλά.

ΡΗΤΟΡΕΣ

ΠΕΡΙ ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

Ἀντιπάτρῳ πατρὶς μὲν ἦν, Ἱεράπολις, πατὴρ δ' Ζεύξιδημος, τῶν ἐπιφανεστάτων. Ἀδριανοῦ καὶ Πολυδεύκους ἀκροατὴς γενόμενος, ἀπὸ τοῦ Πολυδεύκους μᾶλλον ἡρμόσατο, τὰς ὁμιλίας τῶν ἠρμένων ἐκλύων τοῦ τῆς ἑρμηνείας ῥυθμοῦ. ἐκροτεῖτο δὲ καὶ Ζήνωνος τοῦ Ἀθηναίου, τὸ περὶ τέχνην ἀκριβὲς σπουδάσαντος. ἐντυχεῖν δ' ὢν, οὐδὲ φροντισμάτων ἐκλιπὲς, ἀλλ' Ὀλυμπιακούς τε δίεισι, καὶ Παναθηναϊκοὺς καὶ εἰς ἱστορίαν τὰ Σεβήρου τοῦ βασιλέως ἔργα ἔλαβεν· ὑφ' οὗ μάλιστα ταῖς βασιλείοις ἐπιστολαῖς ἐπιταχθεὶς, λαμπρός τι ἐν αὐταῖς ἤχησε· ἐτελεύτησε δ' ἑξηκοντούτης, ἐν ὑπερῴῳ οἴκοι.

ΠΕΡΙ ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ἈΘΗΝΑΙΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

Ἀπολλώνιος ὁ Ἀθηναῖος, ἱκανὸς τὰ δικανικὰ, καὶ τὰ περὶ μελέτην οὐ μεμπτὸς, ἐπαίδευσεν Ἀθήνησι καθ' Ἡρακλείδην τε, καὶ τὴν ὁμιλίαν, τῶν πολιτικῶν θρόνων προστὰς ἐπὶ ταλάντῳ. διαπρεπὴς δὲ καὶ τὰ πολιτικὰ γενόμενος, ἔς τε πρεσβείας ὑπὲρ τῶν μεγίστων ἐπρέσβευσεν, ἔς τε λειτουργίας, αἳ μεγάλαι Ἀθήνησι νομίζονται· τὸ δ' ἐπώνυμον, καὶ νῦν ἔτι τῶν ἀρχῶν, ἐστράτευσε, καὶ τὰς ἐξ ἀνακτόρου φωνὰς, ἤδη γηραιὸς, Ἡρακλείδης, καὶ Λογίμου, καὶ Γλαύκου, καὶ τῶν τοιούτων ἐξηγησάμενος, εὐφωνίᾳ μὲν ἀπολείπων, σεμνότητι δὲ, καὶ μεγαλοπρεπείᾳ, καὶ κόσμῳ μετ' αὐτῶν πολλοὺς δοκῶν τῶν ἄνω. πρεσβεύων δὲ παρὰ Σεβῆρον ἐν Ῥώμῃ τὸν αὐτοκράτορα, ἀπεδύσατο πρὸς Ἡρακλείδην τὸν σοφιστὴν τὸν ὑπὲρ μελέτης ἀγῶνα· καὶ ἀπῆλθεν ὁ μὲν, τὸ ἀτελὲς ἀφαιρεθεὶς· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, δῶρα ἔχων. διαλλάττοντος δὲ τοῦ Ἡρακλείδου λόγον ἐς ἀλήθειαν ὑπὲρ τοῦ Ἀπολλωνίου, ὡς αὐτίκα δὴ διδάξω· ἐν Ἀθήναις, ἡνίκα Ἀντῖνος τὸν αὐτοκράτορα ναὸν, καὶ τοὺς ἐξ ἁπάσης γῆς ἀρετὰς συνῆγε, καὶ πρὸς αὐτὸν εἰπόντος·

ἄρα σε ἀναγινώσκειν τὸν πρὸς Λεπτίνην, ὅτι μὴν δὲ ὁ Ἀπολλώνιος, ὁ γὰρ δὴ ἐκ [illegible] τῆς ὁπλώσεως γεγονὼς) Ἀπολλώνιος λέγεται ὁ Ἀπολλώνιος ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, τὸν δὲ ἐκ ἀκροατοῦ γνωρίμους [illegible] δὲ ὅμως ἐς [illegible] ἐμμέτρως τι, καὶ σκεπασθέντες ἐπιλαθόμενοι πολλοὶ ἐν τῷ Ἀθηναίων δήμῳ πολιτείας, ἀλλὰ τι πόνῳ ἐκ [illegible] ἦν.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

Ἀντίοχος, ὁ γένος ἐκ σοφιστές, τὰ μὲν οὖν κατὰ [illegible] ἐπιφανέστατος ἦν κατὰ τὴν Κιλικίαν τὰ δὲ ὡς διδασκάλου ἐς πολλοὺς, φανερώτατος τῶν Ἑλλήνων. Ἀκροαταῖς μὲν ἄκουε, τοῖς ἔτι Χρόνῳ δὲ, ἤδη ξυνιεὶς οὐδὲν ἂν ἀμφοῖν [illegible] τοι, τὸ γλῶτταν ἀττικίζειν τι καὶ παραβολῆς ἑρμηνεύων [illegible] ἐκ ἀκροατοῦ αὐτοῦ Διονύσιος τοῦ Ἀντιοχέως βεβαιοῖ, καὶ σοφὸς εἰς μονῳδίαν, Διονύσιος Μιλήσιος, κατηχηθεὶς τῆς τε Ἐφεσίων φρονηματωδέστερον ὁ ἀνθρώπων γνωρίμους, διέβαλλεν ὡς μονῳδία τε κατεπισπαστικὴ αὐτοῦ μᾶλλον, ἢ λεπτολόγου φαίνεσθαι τι, ἐκ μελέτης ἐλλογιμώτατος ἦν ἀπραγμόνως μὲν γὰρ ἐν τοῖς κατὰ μετρίως χρώμενος τῶν [illegible] προβλημάτων τῶν κατηγοριῶν καὶ ἐπιστροφῆς εὐφυεστάτης δὲ τῆς ἀπολογίας, ἐκ τοῦ ἠθικοῦ καὶ καθάπαξ τῷ εἴδει τοῦ λόγου, διεσπάσθη μὲν σοφιστικῶς σοφιστικῶς δὲ, διανοούμενος ἐκ τε πάθη αὐτοῦ σοφιστοῦ κεχρημένος· ὁ γὰρ μονῳδίας ἀπεμιμεῖτο, οὐ θρήνους [illegible] τες, ἀλλ' ἐβραχυλόγει κατὰ τὰς διανοίας λόγῳ κρείττονι, ὡς ἐν τῷ αὐτοῦ συγγράμματι δηλοῦται.

ΠΕΡΙ ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

Ἀνδοκίδης, Ἀθηναῖος ῥήτωρ τῶν ἀριστοκρατικῶν δέκα, υἱὸς Λεωγόρου, ἀπόγονος Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Ναυσικάας, ὥς φησιν Ἑλλάνικος.

ΠΕΡΙ ΑΝΔΡΟΜΑΧΟΥ

Ἀνδρόμαχος Νεαπολίτης, ἐκ Συρίας σοφιστής, υἱὸς Ζωνᾶ, καὶ Σαβίνου παιδεύσας ἐν Νικομηδείᾳ, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως.

ΠΕΡΙ ΑΝΔΡΟΤΙΩΝΟΣ

ΑΝδροτίων Ἄνδρωνος, Ἀθηναῖος ῥήτωρ καὶ δημαγωγὸς, μαθητὴς Ἰσοκράτους.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ

ΑΝτιφῶν Σοφίλου διδασκάλου λόγων ῥητορικῶν, Ἀθηναῖος [illegible] λέγεται [illegible] τοῦ δικανικοῦ χαρακτῆρος μετὰ Γοργίαν τὸν Λεοντῖνον [illegible] ἡ κωμῳδία τοῦ Ἀντιφῶντος [illegible] λόγους κατὰ τὸ δίκαιον συγκειμένους [illegible] χρημάτων, [illegible] λέγεται δὲ Θουκυδίδου [illegible] διδάσκαλος [illegible] Σικελίαν [illegible] Διονυσίου τοῦ τυράννου [illegible] Ἀντιφῶντι [illegible] Διονυσίου [illegible] τραγῳδίας [illegible] τοῦ τυράννου [illegible] χαλκὸν [illegible] χαλκὸν [illegible] Ἀντιφῶν [illegible] Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτονος [illegible] Διονυσίου, καὶ [illegible] τοὺς Σικελιώτας.

ΠΕΡΙ ΑΝΔΡΟΚΛΕΙΔΟΥ

ΑΝδροκλείδης, ὁ τοῦ Σιμωνίδου τοῦ [illegible] Φιλαδέλφου [illegible] Γηρυονέα [illegible] μέμνηται αὐτοῦ ἐν τῷ περὶ [illegible].

ΠΕΡΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΥΙΟΥ ΑΡΧΕΒΟΥΛΟΥ

ΑΠολλώνιος Ἀρχιβίου, ἢ Ἀρχεβίου, ἔγραψε περὶ λέξεων Ὁμηρικῶν κατὰ στοιχεῖον.

ΠΕΡΙ ΑΓΑΘΟΥ

ΑΓαθίας, σχολαστικὸς Σμυρναῖος, [illegible] Πρόκλου [illegible] συνέγραψε [illegible] καὶ ἔμμετρα βιβλία, καὶ [illegible] τὰ τε καλούμενα Δαφνιακὰ, καὶ τὸν κύκλον τῶν νέων ἐπιγραμμάτων, ὧν [illegible] καὶ [illegible] συνά-

 με-

μαι δὲ Γαΐου τῦ Σιδωνίου, κ̣ Μακεδονίῳ τῷ ὑπάτῳ, κ̣ Τριβωνιανῷ, ἐπὶ τῶ Ἰουστινιανοῦ χρόνων.

ΠΕΡΙ ΑΛΕΞΙΔΟΣ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ.

Ἄλεξις Θούριος, κωμικὸς ὃς ἦν πρότερον Σύβαρις ἐκαλεῖτο. ἐδίδαξε δράματα σμ᾽. γέγονε πάτρως Μενάνδρῳ τῷ κωμικῷ ἦγε υἱὸν Στέφανον, ἢ αὐτὸν κωμικόν.

ΠΕΡΙ ΑΛΚΑΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΑΓΙΚΟΥ.

Ἀλκαῖος, Ἀθηναῖος τραγικὸς ὅν τινες θέλουσι πρῶτον τραγικὸν γεγονέναι.

ΠΕΡΙ ΑΛΚΑΙΟΥ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ.

Ἀλκαῖος, Μιτυληναῖος, κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας, ἔγραψε δράματα δέκα.

ΠΕΡΙ ΑΛΚΜΑΝΟΣ

Ἀλκμὰν Λάκων, ἀπὸ Μεσσόας, λυρικὸς, ἐραστὴς τῶν γυναικῶν μελῶν, ἔγραψε βιβλία ς μέλη, ἢ κολυμβώσας, πρῶτος εἰσήγαγε τὸ μὴ ἑξαμέτροις μελῳδεῖν. χρῆται Δωρίδι διαλέκτῳ, ὡς Λακεδαιμόνιος.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

Ἀνακρέων Τήϊος, λυρικὸς ἔγραψεν ἐλεγεῖα ἢ ἰάμβους, Ἰάδι πάντα διαλέκτῳ, ὑπὸ παροίνια μέλη, ἢ τὰ καλούμενα Ἀνακρεόντεια.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΞΑΝΔΡΙΔΟΥ

Ἀναξανδρίδης Ἀναξάνδρου, Ῥόδιος, ἐκ Καμείρου γεγονὼς ἐν τοῖς ἀγῶσι Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος ἔγραψε δράματα ξε᾽ καὶ πρῶτος οὗτος ἔρωτας ἢ παρθένων φθορὰς ὁ παμμέγαρος εἰσήγαγεν.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΞΙΠΠΟΥ

Ἀνάξιππος, κωμικὸς τῆς νέας κωμῳδίας. ἤκμασεν ἐπὶ Ἀντιγόνου ἢ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ἈΝΤΙΜΑ'ΧΟΥ

Ἀντίμαχος Κολοφώνιος, υἱὸς Ὑπάρχου, ποιητὴς καὶ γραμματικός, γέγονε πρὸ τοῦ Πλάτωνος. καὶ ἕτερος Ἀντίμαχος Ἡλιουπολίτης, ἐξ Αἰγύπτου, ὃς ἔγραψε Κοσμοποιΐαν ἐν ἔπεσιν ἡμιστίχοις.

ΠΕΡΙ ἈΝΤΙΦΑ'ΝΟΥΣ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ

Ἀντιφάνης, Στεφάνου, κωμικὸς ϟζ' [illegible] Διοσίππου, Ῥόδιος, τῆς μέσης κωμῳδίας· ἔγραψε κωμῳδίας τξέ [illegible], [illegible] ἀρχὴ Σκύρων, ὁ αὐτὸς κωμικὸς [illegible] ἐν Κίῳ, [illegible], κατά τινα τύχην ἀχράδι βληθείς. ὁ ἕτερος Ἀντιφάνης Ἀθηναῖος κωμικός, νεώτερος τοῦ Γηραιτέρου. καὶ ἄλλος, Καρύστιος κωμικός, ἔγραψε κωμῳδίας λ' [illegible] ὡς δὲ, πεντήκοντα.

ΠΕΡΙ ἈΠΟΛΛΟΔΩ'ΡΟΥ

Ἀπολλόδωρος, Γελῷος, κωμικός, σύγχρονος τῷ κωμικῷ Μενάνδρῳ· δράματα αὐτοῦ φέρονται, Διονυσίου, Ἱέρεια, Ἀποκαρτερῶν, ἢ Φιλάδελφοι, Αἰσχύλῳ, Ψευδίας, Σίσυφος, Γραμματιδιοποιός.

ΠΕΡΙ ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΧΩΛΑΚΟΣ

Ἀπολλώνιος, Ἀλεξανδρεύς, ἐπῶν ποιητής, διατρίψας ἐν Ῥόδῳ, υἱὸς Σιλλέως, μαθητὴς Καλλιμάχου, ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου, διάδοχος Ἐρατοσθένους, καὶ Εὐφορίωνος, καὶ Τιμάρχου.

ΠΕΡΙ ἈΠΟΛΛΟΦΑ'ΝΟΥΣ

Ἀπολλοφάνης Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. δράματα αὐτοῦ, Δαλις, Ἰφιγέρων, Κρῆτες, Δανάη, Κένταυροι.

ΠΕΡΙ ἈΠΟΛΛΟΔΩ'ΡΟΥ

Ἀπολλόδωρος Ταρσεύς, τραγικός· δράματα αὐτοῦ, Ἀκαρδάλιξ, Τεκτοκτόνος, Ἱκέτιδες, Ὀδυσσεύς, Ἕλληνες, Θυέστης.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΑΡΑΤΟΥ

Ἄρατος Σολεὺς, τῆς Κιλικίας, υἱὸς Ἀθηνοδώρου, ἀκουστὴς ἐγένετο Γραμματικοῦ μὲν τοῦ Ἐφεσίου Μενεκράτους, φιλοσόφου δὲ Τίμωνος, καὶ Μενεδήμου, ἐπὶ Ἀντιγόνου βασιλέως Μακεδόνων σύγχρονος Ἀντιγόνῳ τῷ Γονατᾷ, καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Αἰτωλῷ, ἔγραψε. ποιητικὰ βιβλία ταῦτα· τὰ Φαινόμενα. Ὕμνους εἰς Πᾶνα. Σπονδοφόρος. Γαμικά. Ἀστρολογικά, ἢ Ἀστροθεσίαν. Σύνθεσιν φαρμάκων ἰατρικῶν ἐπιτηδείων. Ἀνθρωπογονίαν. Ἐπικήδειον εἰς Θεόπροπον, εἰς Ἀντίγονον. Ἠθοποιίας, Ἐπιστολάς. Ἐπιγράμματα εἰς Φίλαν τὴν θυγατέρα Ἀντιπάτρου, γυναῖκα δὲ Ἀντιγόνου. Ἀντιπόλια εἰς Πανσανίαν τὸν Μακεδόνα. Ἐπικήδειον Κλεομβρότου. Διορθώσεις Ὀδυσσείας. Ἐπιστολὰς, ὁμοίως καταλογάδην.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΙ

ΠΕΡΙ ΑΒΡΩΝΟΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Ἄβρων, γραμματικὸς, Φρὺξ, ἢ Ῥόδιος, μαθητὴς Τρύφωνος· ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ· γέγονεν ἐκ δούλων, ὥς φησιν Ἕρμιππος.

ΠΕΡΙ ΑΚΥΛΟΥ

Ἀκύλας γραμματικὸς, καὶ μουσικός.

ΠΕΡΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Ἀλέξανδρος, ὁ Μιλήσιος, ὃς καὶ Πολυΐστωρ, καὶ Κορνήλιος, Γραμματικὸς, τοῦ Κράτητος μαθητὴς· συνέγραψε βιβλία ἀριθμοῦ κρείττω· καὶ περὶ Ῥώμης βιβλία πέντε· ἐν τούτοις λέγει, ὡς γυνὴ γέγονεν Ἑβραία Μωσώ, ἧς ἐστι σύγγραμμα ὁ παρ' Ἑβραίοις νόμος.

ΠΕΡΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Ἀλέξανδρος Αἰτωλὸς, γραμματικὸς· ἐκ Πλευρῶνος, υἱὸς Σατύρου καὶ Στρατοκλείας, γραμματικός· ἔγραψε καὶ τραγῳδίας, ὡς καὶ τῶν ἑπτὰ τραγικῶν ἕνα κριθῆναι, οἵπερ ἐκλήθησαν ἡ Πλειάς.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΗΡΟΤΟΣ

Ἄντηρος, ὁ καὶ Ἀπολλώνιος, Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς· ἐ-
πεί-

παίδευσεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κλαυδίου, τοῦ μετὰ Γάϊον βασιλεύσαντος· φέρεται β' βιβλία περὶ Γραμματικῆς.

ΠΕΡΙ ΑΠΙΩΝΟΣ.

ΑΠίων ὁ Πλειστονίκου, ὁ ἐπικληθεὶς Μόχθος, Αἰγύπτιος κατὰ δὲ ἐνίους, Κρὴς, γραμματικὸς μαθητὴς Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀρχιβίου ἐκαλεῖτο δὲ Εὐφράνορος γνωρισθεὶς καὶ ὡσεὶ ἔτεσιν ἔτη γεγονότος. Διδύμου δὲ τοῦ μεγάλου θρεπτός· ἐπαίδευσεν ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος, καὶ Κλαυδίου ἐν Ῥώμῃ· διάδοχος Θέωνος τοῦ Γραμματικοῦ, καὶ σύγχρονος Διονυσίου τοῦ Ἁλικαρνασσέως. ἔγραψεν ἱστορίαν κατ' ἔθνος, καὶ ἄλλα τινά.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΑΠολλόδωρος, Ἀσκληπιάδου, γραμματικὸς, εἷς τῶν τε Παναιτίου τοῦ Ῥοδίου φιλοσόφου, καὶ Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ, μαθητῶν, Ἀθηναῖος τὸ γένος. οὗτος δὲ πρῶτος τῶν καλουμένων Τραγιάμβων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ.

ΑΠολλώνιος Ἀλεξανδρεὺς, ὁ κληθεὶς Δύσκολος, πατὴρ Ἡρωδιανοῦ τοῦ Τεχνογράφου καὶ δάσκαλος τῆς Γραμματικῆς· ἔγραψε περὶ μερισμοῦ τῶν τοῦ λόγου μερῶν βιβλία δ'. περὶ ῥημάτος, ἤτοι ῥηματικῶν βιβλίον ε'. περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ῥημάτων παραγώγων βιβλίον α'. περὶ ἐπιρρημάτων, περὶ ὀνομάτων α'. περὶ ὀνομάτων καὶ διάλεκτον. περὶ τῆς ἐν θηλυκοῖς ὀνόματα ἀθέτων α'. περὶ παρωνύμων α'. περὶ συγκριτικῶν, καὶ περὶ διαλέκτων Δωρίδος, Ἰάδος, Αἰολίδος, Ἀτθίδος. περὶ σχημάτων Ὁμηρικῶν. περὶ κατεψευσμένης ἱστορίας. περὶ παθῶν. περὶ τόνων κατηγορουμένων βιβλία β'. περὶ ποιου στοιχείου βιβλίον α'. περὶ προσῳδιῶν α'. περὶ στοιχείων, περὶ συνθέσεως. περὶ διηρημένων, περὶ τοῦ τίς. περὶ γενῶν. περὶ κτητικῶν. περὶ ἀπορημάτων. περὶ συζυγίας.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ.

ΑΡίσταρχος, Ἀλεξανδρεὺς θέσει, τῇ δὲ φύσει Σαμόθραξ· ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος, ὃς καὶ τὸν υἱὸν ἐπαίδευσε. λέγεται δὲ γράψαι ὑπὲρ ω' βιβλία ὑπομνημάτων μόνον, μαθητὴς γέγονεν Ἀριστοφάνους τοῦ Γραμματικοῦ.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΥ.

Ἀριστόνικος, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός, ἔγραψε περὶ τῶν σημείων τῶν ἐν τῇ Θεογονίᾳ Ἡσιόδου, καὶ τῶν τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας· ἀσυντάκτων ὀνομάτων βιβλία ϛ΄.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

Ἀριστοφάνης, γραμματικός, Βυζάντιος, υἱὸς Ἀπελλοῦ, Καλλιμάχου μαθητὴς, καὶ Ζηνοδότου· πρὸς δὲ τούτοις, καὶ Διονυσίου τοῦ Ἰάμβου, καὶ Εὐφρονίδα τοῦ Κορινθίου.

ΠΕΡΙ ΑΡΚΑΔΙΟΥ.

Ἀρκάδιος, γραμματικὸς Ἀντιοχεύς, ἔγραψε περὶ ὀρθογραφίας, περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ὀνομαστικὸν θαυμάσιον.

ΠΕΡΙ ΑΡΧΙΒΙΟΥ.

Ἀρχίβιος Ἀπολλωνίου, γραμματικὸς, τῶν Καλλιμάχου ἐπιγραμμάτων ἐξήγησιν ἔγραψεν. Καὶ ἕτερος Ἀρχίβιος Πτολεμαίου, Λεωνίδου, ὁ Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς τῶν ἕως Τραϊανοῦ ἐν Ῥώμῃ παιδευσάντων.

ΠΕΡΙ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Ἀσκληπιάδης Μυρλεανὸς, (πόλις ἐστὶ Βιθυνίας, ἡ νῦν Ἀπάμεια) τὸ ἄνωθεν γένος Νικαεὺς, γραμματικὸς, μαθητὴς Ἀπολλωνίου· γέγονε δὲ ἐπὶ Ἀττάλου· ἔγραψε διορθωτικὰ βιβλίων φιλοσόφων.

ΠΕΡΙ ΑΣΤΥΑΓΟΥΣ.

Ἀστυάγης γραμματικὸς, ἦρξεν γραμματικῆς· ἔγραψε· περὶ διαλέκτων· περὶ μέτρων κανόνας, ὑπομνήματα· καὶ εἰς Καλλίμαχον τὸν ποιητὴν ὑπόμνημα.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΣΤΟΓΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ.

Ἀριστογένης, Θάσιος ἰατρὸς, ἔγραψε βιβλία τεσσαράκοντα· ἐκλήθη δὲ περὶ διαίτης ἓν· περὶ δυνάμεως δύο· περὶ δείπνων ἓν· περὶ σπέρματος δύο· ὑγιεινὰ ἐν ἐπιστολαῖς· ἐπιτομὴν φυσικῶν βοηθημάτων πρὸς Ἀντίγονον.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΑΡΙΣΤΟΓΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΚΝΙΔΙΟΥ

Ἀριστογένης ἰατρὸς, Κνίδιος· δοῦλος Χρυσίππου τοῦ φιλοσόφου· ἐθεράπευσεν Ἀντίγονον τὸν Γονατᾶν.

ΠΕΡΙ ΑΡΧΙΓΕΝΟΥΣ

Ἀρχιγένης, ἰατρὸς, Φιλίππου ἦτοι τοῦ ἰατροῦ, Ἀπαμεὺς Συρίας, ὅστις Ἀγαθίνου μαθητὴς, ἐπὶ Τραϊανοῦ, ἰάτρευσεν ἐν Ῥώμῃ, ζήσας ἔτη ξγ΄· καὶ ἔγραψε πολλὰ ἰατρικά τε καὶ φυσικά.

ΠΕΡΙ ΑΨΥΡΤΟΥ

Ἄψυρτος, Προυσαεὺς, Νικομηδεὺς, ἰατρὸς καὶ στρατιώτης· στρατευσάμενος ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως ἐν Σκυθίῃ παρὰ τὸν Ἴστρον. ἔγραψεν ἱππιατρικὸν βιβλίον, καὶ φυσικὸν περὶ τῶν αὐτῶν ἀλόγων ἐν βιβλίοις τέσσαρσιν.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

Ἀριστείδης ὁ ῥήτωρ, Ἀδριανεὺς, (Ἀδριανοὶ δὲ πόλις ἡ μεγάλη ἐν Μυσίᾳ τῆς ὑπὸ Βιθυνίας) υἱὸς Εὐδαίμονος, φιλοσόφου τε καὶ ἱερέως γενομένου. Ἀθήνῃσι δὲ αὐτὸς ἐπαίδευσε κατὰ τὸν τοῦ Ἡρώδου δῆμον, καὶ τὸ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Πέργαμον, κατὰ τὴν Ἀριστοκλέους γλῶτταν· ἐγένετο δὲ ἐπὶ Μάρκου τοῦ Ἀντωνίνου, τεχνικώτατος πάντων τῶν τότε σοφιστῶν, καὶ πολλοὺς ἐν θαυμασ[illegible]σεν. ὅθεν καὶ τὸ σχεδιάζειν ἀπήχθη· τῇ γὰρ κατὰ θεωρίαν [illegible] προσάγων πάντα, ἀσχολεῖ τὸ γνώριμον, [illegible] ἀπαλλάττων τὸ [illegible]. ἀπέθανε δὲ [illegible] ἐξηκοντέτης, οἱ δὲ, ἑβδομηκοντέτης [illegible] ἐκ μειρακίου γεγραφὼς, καὶ τὸ νοσεῖν μὴ ἀμελήσαντα [illegible] τῆς νόσου, [illegible] ὑπέφηνεν, ἐν ἱεροῖς βιβλίοις, [illegible]. τὰ δὲ βιβλία ταῦτα, ἐφημερίδων ἐπέχει τινὰ αὐτῷ λόγον· αἱ δὲ ἐφημερίδες, ἀγαθοὶ διδάσκαλοι τοῦ περὶ παντὸς διαλέγεσθαι.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ

Ἀριστογείτων Κυδιμάχου, Ἀθηναῖος ῥήτωρ, ἀπολογίας πρὸς Δημοσθένην τὸν ῥήτορα, πρὸς Δείναρχον, καὶ Τιμοθέου, καὶ Τιμάρχου, καὶ Ὑπερίδου, καὶ Θρασύλλου, ὑφορικὸς, συνέγραψε δὲ ἄλλα πλεῖστα.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΝΑΥΚΡΑΤΙΤΟΥ

Ἀπολλώνιος ὁ Ναυκρατίτης, Ἀδριανοῦ μὲν ἐν Χρόνῳ τοῦ ῥήτορος ἀκροατὴς ἐγένετο, ἀμφοῖν δὲ ἐφίστατο αὖθις δι᾽ ἐμοῦ ὑπέστησε ἐπαλλευσεν ἑαυτὸν Ἡρακλείδῃ τῷ ῥήτορι, τοῦ Ἀθήνησι θρόνου κατηξιώθη· λέγει δὲ ἐπιμελῶς πολιτικῶς, καὶ ἀπολειπόμενος, ἧττον δὲ ἀγωνιζόμενος· στειβολη γὰρ ἐστιν αὐτοῦ, ὡς ἐπλεύτησεν Ἀθήνησιν ἑβδομηκοντούτης, τὴν ἐξ ἑκάστων Ἀθηναίων εὔνοιαν ἔχων ἐντεῦθεν.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ

Ἀριστοκλῆς, Περγαμηνὸς, σοφιστὴς, ἐπὶ Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ τὰ μὲν παῖδα ὢν ἔτι ἔχων χρόνον, τὰς ὑπὸ τῷ Περιπάτῳ φιλοσοφήσας, λέγει, εἰς τοὺς Σοφιστὰς μετέστη. θαυμάζων δὲ τῷ Ῥώμῃ Ἡρώδη τοῦ ῥήτορος ἀκροασάμενος σχεδίους λόγους ἐπιλέγοντα δὲ μετασταίη, ἄρτι προσθέμενος τῷ γηράσκειν, συνθεὶς πολλοὺς ῥητορικὰς ἐπιστολὰς περὶ ῥητορικῆς βιβλία πέντε μελέτας πρὸς τῷ ζητεῖν τοῦ τῇ διανοίᾳ τοῦ χρόνου.

ΠΕΡΙ ΑΡΠΟΚΡΑΤΙΩΝΟΣ

Ἁρποκρατίωνες περὶ τῶν ῥητορικῶν ἰδεῶν λέγονται γενέσθαι ὁ μὲν Ἀργεῖος, γράψας περὶ τῶν δοκούντων τοῖς ῥήτορσιν ἠγνοῆσθαι, καὶ ὑποθέσεις τῶν λόγων Ὑπερίδου, περὶ τοῦ κατεψευσμένως τὴν Ἡροδότου ἱστορίαν, περὶ τῶν ἀρχῶν Ξενοφῶντος τεχνῶν, περὶ τεχνῶν ῥητορικῶν περὶ ἰδεῶν. ὁ δὲ Γάϊος, περὶ τῶν ἀντιθέτων σχημάτων περὶ τῆς Ὑπερίδου καὶ Λυσίου λόγων, ὡς εἴπερ. ὁ δὲ τρίτος, ὁ κληθεὶς Βαλέριος Ἀλεξανδρεὺς, λέξεις τῶν δέκα ῥητόρων, ἀνθηρῶν συναγωγήν.

ΠΕΡΙ ΑΣΠΑΣΙΩΝ ΤΩΝ ΣΟΦΙΣΤΩΝ

Ἀσπάσιοι τρεῖς Σοφισταὶ ἐγένοντο· ὁ μὲν, Τύριος ῥήτωρ τις ἱστορικὸς ἔγραψε περὶ Τύρου, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ, ἱστορικὰ συμμικτὰ ἐν βιβλίοις εἴκοσι περὶ τεχνῶν ῥητορικῶν, καὶ ἄλλα. ὁ δὲ Ῥαβεννάτης. Δημητριανοῦ τοῦ κριτικοῦ, μαθηματικοῦ, καὶ Ἐπιγόνου τοῦ γνωρίσαντος τὰς ῥητορικὰς τῶν λόγων, ὕλης καὶ μαθητὴς ἐγένετο δὲ καὶ Παυσανίου καὶ Ἱππολόχου πολιτικεύσας δὲ ἐν ὡς ὅλου τοῦ, καὶ πολλοὺς, ὡς τὸ μὲν καταπαύσας, ἱκανῶς ὡς ἀπαρχαΐζων δὲ, ὁλομοῦ ἑκάστου, ἀπὸ τῷ ἐν κοινῷ χρόνῳ

ἐν.

ὃς γυναῖκα ἐπαίδευσεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμαίας ... γράψαι· συνέγραψε λόγον διαιρετικόν, πρὸς τοὺς φιλοσόφους καὶ πρὸς Ἀρίστωνα· ὁ δὲ ἕτερος, Βύβλιος, συγχρονος Ἀριστείδῃ καὶ Ἀδριανῷ, ἔγραψε περὶ Βύβλου τῆς πατρίδος ... μελέτας, τέχνας, ὑπομνήματα, λαλιάς· ἐγκώμιον εἰς Ἀδριανὸν τὸν βασιλέα, καὶ εἰς ἄλλους τινάς.

ΠΕΡΙ ΑΦΑΡΕΩΣ ΤΟΥ ῬΗΤΟΡΟΣ

Ἀφαρεύς, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, υἱὸς τοῦ σοφιστοῦ Ἱππίου· πρόγονος δὲ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος· ἀκμάσας κατὰ τὴν ἑκατοστὴν πέμπτην Ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος.

ΠΕΡΙ ΑΨΙΝΟΥ

Ἀψίνης τρεῖς φέρονται· ὁ μὲν Ὀνασίμου τοῦ σοφιστοῦ Ἀθηναῖος υἱός· ὁ δὲ Γαδαρεύς· πρεσβύτερος δὲ Ὀνασίμου σοφιστής, ὡς λόγος, ἐν Πατρὶς μαθητεύσας δὲ ἐν Σμύρνῃ Ἡρακλείδῃ τῷ Λυκίῳ, εἶτα Βασιλικῷ ἐν Νικομηδείᾳ· σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις, βασιλεύοντος Μαξιμίνου ἐπαιτεῖ, λαβὼν ἀξίωμα ... ὁ δὲ Ἀθηναῖος ἀξιόλογος σοφιστής, Ὀνασίμου πατὴρ τοῦ σοφιστοῦ, τοῦ πατρὸς Ἀψίνου.

ΠΕΡΙ ΑΙΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

Αἴσωπος, Μιθριδάτου ἀναγνώστης, σοφιστής· ἔγραψε περὶ Ἑλένης, ἐν ᾧ φασι, Πέτρα ἰχθυοῦ κυλινδεῖ καλουμένη ἐν ταύτῃ δὲ ἀστερίτην λίθον ἀναπεπλασμένον, ὃς ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀνάπτεται, ποιεῖ δὲ πρὸς φίλτρα· ἔγραψε καὶ Μιθριδάτου ἐγκώμιον.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΟΥ

Ἀρισταίνετος ῥήτωρ ἔγραψεν ἱστορίαν Αἰγυπτίων, καὶ περὶ τῆς τοῦ Νείλου ἀναβάσεως.

ΠΟΙΗΤΑΙ

ΠΕΡΙ ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

Ἀρριανὸς ἐποποιός, μετάφρασε τὰ τοῦ Βεργιλίου γεωργικὰ ἐπικῶς· καὶ ἄλλα πολλὰ εἰς Ἄτταλον τὸν Περγαμηνὸν

ΠΕΡΙ ΑΡΙΩΝΟΣ

Ἀρίων, Μηθυμναῖος λυρικὸς, Κυκλέως υἱὸς, μαθητὴς Ἀλκμᾶνος· ἔγραψεν ᾄσματα· προοίμια εἰς ἔπη β'. λέγεται καὶ τραγικοῦ τρόπου εὑρετὴς γενέσθαι, καὶ πρῶτος χορὸν στῆσαι, καὶ διθύραμβον ᾆσαι, καὶ ὀνομάσαι τὸ ᾀδόμενον ὑπὸ τοῦ χοροῦ, καὶ Σατύρους εἰσενεγκεῖν ἔμμετρα λέγοντας. φυλάττει τὸ ω.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΣΤΕΟΥ

Ἀριστέας Δημοχάριδος, ἢ Καϋστροβίου, Προκοννήσιος, ἐποποιός· ποιήσας τὰ Ἀριμάσπεια καλούμενα ἔπη· ἔστι δ' ἱστορία τῶν Ὑπερβορέων Ἀριμασπῶν, βιβλία τρία. ἔγραψε καὶ Θεογονίαν πεζῷ λόγῳ.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ

Ἀριστομένης Ἀθηναῖος κωμικὸς, τῶν ἐπιδειξαμένων τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας, ὃς ἦν ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν Ὀλυμπιάδων πζ' ἐπικληθεὶς Θυροποιός.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΣΤΩΝΥΜΟΥ

Ἀριστώνυμος, κωμικός· τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἥλιος ῥιγῶν, καὶ ἄλλα πολλὰ συγγράμματα κατὰ τὸ εἰσέτι σώζεται λόγου ἄξια.

ΠΕΡΙ ΑΡΧΕΔΙΚΟΥ.

Ἀρχέδικος, κωμικός· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Θησαυρός. Ἀρχέδικος κωμῳδιογράφος, ὃς κατὰ Δημοχάρους ἔγραψε, τοῦ ἀνεψιοῦ Δημοσθένους.

ΠΕΡΙ ΑΣΤΥΔΑΜΑΝΤΟΣ ΤΟΥ ΤΡΑΓΙΚΟΥ

Ἀστυδάμας, Ἀθηναῖος, τραγικὸς, υἱὸς Μορσίμου τοῦ Φιλοκλέους, τραγικοῦ ποιητοῦ· ἔγραψε τραγῳδίας σμ' νίκας ιε'. ἀκροατὴς δὲ ἦν Ἰσοκράτους, καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τραγῳδίᾳ.

ΠΕΡΙ ΑΡΧΙΠΠΟΥ

Ἄρχιππος, Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΑΣΤΥΔΑΜΑΝΤΟΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

Ἀστυδάμας ὁ νέος, τραγικὸς καὶ αὐτὸς, υἱὸς τοῦ προτέρου· δράματα αὐτοῦ, Ἡρακλῆς, Σατυρικὸς, Ἐπίγονοι, Αἴας μαινόμενος, Βελλεροφόντης, Τυρώ, Ἀλκμήνη, Φοῖνιξ, Παλαμήδης.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ

Αὔγουστος Καῖσαρ Ὀκταβιανὸς, ὁ καὶ Σεβαστὸς ἐπικληθεὶς, τραγῳδίας Αἴαντός τε καὶ Ἀχιλλέως συνέθηκε καὶ περὶ τοῦ ἰδίου βίου καὶ πράξεων βιβλία ιγ΄.

ΠΕΡΙ ΑΥΓΕΟΥ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ

Αὐγέας Ἀθηναῖος κωμικός· τῶν δραμάτων αὐτοῦ, Ἄγροικος, Πορφύρα, Δὶς κατηγορούμενος· ἔστι δὲ τῆς μέσης κωμῳδίας.

ΠΕΡΙ ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

Ἀχιλλεὺς Στάτιος, Ἀλεξανδρεὺς, ὁ γράψας τὰ κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα, καὶ ἄλλα ἐρωτικὰ ἐν βιβλίοις η΄. ἐγένετο δὲ ὕστατον χριστιανὸς καὶ ἐπίσκοπος. ἔγραψε καὶ περὶ σφαίρας καὶ ἐτυμολογίας καὶ ἱστορίαν σύμμικτον πολλῶν καὶ μεγάλων θαυμασίων ἀνδρῶν μνημονεύουσαν· ὁ δὲ λόγος αὐτοῦ κατὰ πάντα ὅμοιος τοῖς ἐρωτικοῖς.

ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΥΣ

Αὐτοκράτης Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος· τῶν δραμάτων αὐτοῦ, Τυμπανισταί· ἔγραψε καὶ τραγῳδίας πολλάς.

ΠΕΡΙ ΑΧΑΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΑΓΙΚΟΥ

Ἀχαιὸς Πυθοδώρου, ἢ Πυθοδώρου, Ἐρετριεὺς, τραγικὸς, ἦν δὲ νεώτερος Σοφοκλέους· ἐδίδαξε δράματα κδ΄ καὶ ἕτερος Ἀχαιὸς Συρακούσιος νεώτερος· ἔγραψε τραγῳδίας δέκα, ὥς τινες.

ΠΕΡΙ ΑΛΚΑΙΟΥ

Ἀλκαῖος Ἀθηναῖος, κωμικός· ἔστι δὲ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. δράματα αὐτοῦ, Ἄτταις.

ΠΕ.

ΠΕΡΙ ΑΙΣΧΡΙΩΝΟΣ

Αἰσχρίων, Μιτυληναῖος, ἐποποιὸς, συνεξελθὼν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου. ἦν δὲ Ἀριστοτέλους γνώριμος καὶ ἐρώμενος, ὡς Νικάνωρ ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀριστοτέλους μαθητῶν ὑφηγεῖται.

ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ.

ΠΕΡΙ ΑΡΚΕΣΙΛΑΟΥ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΙΚΟΥ

Ἀρκεσίλαος Σεύθου, ἢ Σκύθου, ὁ τῆς μέσης Ἀκαδημίας κατάρξας πρῶτος, ἐπισχὼν τὰς ἀποφάσεις διὰ τὰς ἐναντιότητας τῶν λόγων· πρῶτος δὲ καὶ εἰς ἑκάτερον ἐπεχείρησε, καὶ πρῶτος τὸν λόγον ἐκίνησε τὸν ὑπὸ Πλάτωνος παραδεδομένον, καὶ ἐποίησε δι' ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως ἐριστικώτερον. ἤκουσε δὲ, κατ' ἀρχὰς μὲν, Αὐτολύκου τοῦ μαθηματικοῦ πολίτου συγγενόμενος, πρὶν ἀπαίρειν εἰς Ἀθήνας· μεθ' ὃν καὶ εἰς Σάρδεις ἀπεδήμησεν· ἔπειτα Ξάνθου τοῦ Ἀθηναίου μουσικοῦ· μεθ' ὃν Θεοφράστου ἤκουσεν· ἔπειτα μετῆλθεν εἰς Ἀκαδημίαν πρὸς Κράντορα. δοκεῖ δὲ καὶ ἐπινοῆσαι τὸ γνώσεσθαι ἐν ἀκαταληψίᾳ, τὸ μὴ ἄλλο μηθὲν εἶναι καταληπτόν, ἐν δὲ τῇ τέχνῃ πεπληρῶσθαι λέγων τὸ πραγματεύσασθαι αὐτὸ χάσκοντες εἰς τὸ πρᾶγμα ἐπέχειν· τόπον καὶ παραλαβόντα ἀναλαβεῖν καὶ τὸ πρῶτον ὑπὸ Πλάτωνος ἐν τῷ ἀποκατεστήσαι. Κράτητος δὲ τελευτήσαντος, κατέσχε τὴν σχολὴν, παραχωρήσαντος αὐτῷ Σωκρατίδου τινός. διὰ δὲ τὸ περὶ πάντων ἐπέχειν, οὐδὲ βιβλίον, φασί τινες, συνέγραψεν· οἱ δὲ, ὅτι ἐφωράθη τινὰ κατορθῶν, ἅ φασιν οἱ μὲν, ἐκδοῦναι, οἱ δὲ, κατακαῦσαι. ἐδόκει δὲ θαυμάζειν καὶ τὸν Πλάτωνα, καὶ τὰ βιβλία ἐκέκτητο αὐτοῦ. εἶχε δὲ καὶ τὸν Πύρρωνα, κατά τινας, ἐζηλώκει, καὶ τῆς διαλεκτικῆς εἴχετο, καὶ τῶν Ἐρετρικῶν ἥπτετο λόγων· ὅθεν καὶ ἐλέγετο ἐπ' αὐτοῦ ὑπ' Ἀρίστωνος· πρόσθε Πλάτων, ὄπιθεν Πύρρων, μέσσος Διόδωρος. ἐτεθαυμάκει δὲ καὶ τὸν ποιητὴν, καὶ ἀπεδέχετο μάλιστα Ὅμηρον, ὃν καὶ εἰς ὕπνον ἰὼν, πάντως τι ἀνεγίνωσκεν· ἀλλὰ καὶ ὄρθρου, λέγων ὅτι τὸν ἐρώμενον ἀπιέναι, ὅτε βούλοιτο ἀναγνῶναι. τόν τε Πίνδαρον ἔλεγε δεινὸν εἶναι φωνῆς ἐμπλῆσαι, καὶ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων εὐπορίαν παρασχεῖν. Ἴωνα δὲ καὶ ἐχαρακτήριζε νέος ὤν. ἦν δὲ ἀξιωματικώτατος καὶ συνηγμένος, καὶ ἐν τῇ λαλιᾷ διαστατικὸς τῶν ὀνομάτων, ἐπικόπτης τε

ἱκα-

Google

ἱκανῶς καὶ περιπατητικῶς· ἀγαθὸς δὲ σφόδρα, ὥς φησι Τίμων, καὶ ἐλπίδων κατακρατηθεὶς τῆς ἀπάτης. ἦν τοῦ βίου κοινωνικὸς ἐν ὅσοις καὶ ἐπαγγελίαις ἀπέχρητο. ἦν καὶ λαθεῖν τὰ χρέα εὐφόρως. ἐτελεύτησε δὲ περὶ τὴν ἑκατοστὴν καὶ τριακοστὴν Ὀλυμπιάδα, ἤδη γεγονὼς ἔτος πέμπτον καὶ ἑβδομηκοστόν.

ΠΕΡΙ ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Ἀῤῥιανὸς Νικομηδεύς, φιλόσοφος Ἐπικτήτειος, ὁ ἐπικληθεὶς νέος Ξενοφῶν. ἦν δὲ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀδριανοῦ, καὶ Μάρκου, καὶ Ἀντωνίνου. ἔγραψε βιβλία παμπληθῆ.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΓΝΩΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Ἀριγνώτη, μαθήτρια Πυθαγόρου τοῦ μεγάλου, καὶ Θεανοῦς, Σαμία, φιλόσοφος Πυθαγορική, συνέταξε τάδε· Βακχικά· ἔστι δὲ περὶ τῶν τῆς Δήμητρος μυστηρίων· ἐπιγράφεται δὲ καὶ ἱερὸς λόγος· ἔγραψε δὲ καὶ τελετὰς Διονύσου, καὶ ἄλλα φιλόσοφα.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἀριστοκλῆς Λαμψακηνός, φιλόσοφος Στωϊκός· ἔγραψεν ἐξήγησιν τῶν Χρυσίππου περὶ τοῦ πῶς ἕκαστα λέγομεν, καὶ διανοούμεθα, βιβλία τέσσαρα. καὶ ἕτερος Ἀριστοκλῆς Μεσσήνης τῆς Ἰταλίας, φιλόσοφος Περιπατητικός· συνέταξε περὶ φιλοσοφίας βιβλία δέκα, πότερον σπουδαιότερος Ὅμηρος ἢ Πλάτων· καταλέγει δὲ ἐν τούτοις πάντας φιλοσόφους καὶ δόξας αὐτῶν. ἔγραψε καὶ τέχνας ῥητορικάς· περὶ Σαράπιδος· ἠθικὰ βιβλία ἐννέα.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΥ.

Ἀρίστιππος πάππος γεγονὼς, πρώτου Ἀριστίππου ἀπὸ Κυρήνης, φιλόσοφος Σωκράτους ἀκουστής· ἀφ' οὗπερ ἡ Κυρηναϊκὴ αἵρεσις ἤρξατο, περὶ ἧς ὁ λόγος καὶ διατριβή, ὅτε περὶ Ἀρετάδης γεγραφε τέτταρα, ὁ μητροδίδακτος, θυγατριδοῦς τοῦ πρώτου ὑπάρχων, ὁ ἐκ τῆς νεωτέρας Ἀκαδημίας. ὁ δὲ Κυρηναῖος κατῆλθεν Ἀθήναζε κατὰ κλέος Σωκράτους, πρῶτος τῶν Σωκρατικῶν μαθητῶν εἰσεπράξατο, καὶ ἀπέστειλε χρήματα τῷ διδασκάλῳ· καὶ ποτὲ πέμψας αὐτῷ μνᾶς εἴκοσι, παλινδρόμους εἴληφε, τοῦ Σωκράτους τὸ δαιμόνιον αὐτῷ μὴ ἐπιτρέψαντος· δυσχεραίνειν γὰρ ἐπὶ τούτῳ. Διονυσίῳ δὲ τῷ τυράννῳ προσεταιρίσαντος αὐτοῦ, ἐπάν-

χρ.

χήτο μεμψαμένου δέ τινος, ὁ Ἀρίστιππος, οὔτε σὺ μὲν ὀλίγου ἂν
εἶτε, ἀναμένει μάλιστα τῇ θαλάττῃ ἵνα κωβιὸν θηράσωσιν·
ἐγὼ δὲ με ἀνέχομαι κρέμματι ῥανθῆναι, ἵνα βλέννον λάβω.
τοῦτο πρότερον ποτὲ λέγομεν πλεῖον Διογένης ἐσκώψε, καὶ φησίν,
εἰ ταῦτα ἔμαθες προσφέρεσθαι, οὐκ ἂν τυράννου αὐλὰς ἐθεράπευες.
ὁ δὲ, καὶ σύ, εἶπεν, εἴπερ ἤδεις ἀνθρώποις ὁμιλεῖν, οὐκ ἂν
λάχανα ἔπλυνες. οὕτω καὶ Διογένης βασιλικὸν κύνα ἔλεγεν αὐ-
τόν. ὃν δὲ καὶ ἐλέγξας καὶ κατανοήσας ὁ Ἀρίστιππος εἶπεν, διὸ
καὶ ὑπὸ Διονυσίου τῶν ἄλλων δόκιμον μᾶλλον. καί ποτε Στρά-
των λέγοντα πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν· σοὶ μόνῳ δέδοται καὶ χλαμύδα
φορεῖν, καὶ ῥάκος. Πλούσιον τι εἶχε πρὸς αὐτὸν δοτμαὶ ὅδε καὶ
τοῦ κατὰ τῆς εὐθείας λόγου Σωκράτει κατ' Ἀρίστιππος περιεπέπλεκε,
ἐν μὲν ἄλλῃ καὶ Θεόδωρος ἐν τῷ περὶ αἱρέσεων ἐκάκιζεν αὐτόν,
καὶ Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς· ὃν δὲ καὶ ἱκανῶς ἁρμοσάμενος καὶ
τόπῳ καὶ χρόνῳ, καὶ προσώπῳ, καὶ πάντα πρέποντα ἁρμόσας ὑπο-
κρινεῖν ἐπεποίθει δὲ ποτε τὸ αὐτὸ ἀδιαφορεῖν ἐν φιλοσο-
φίας, ὅτι τὸ δύνασθαι πᾶσι θαρρούντως ὁμιλεῖν. φέρεται δὲ βι-
βλία αὐτοῦ, τρία μὲν ἱστορίας τῶν κατὰ Λιβύην, ἀπεσταλμένα
πρὸς Διονύσιον· ἓν δὲ, ἐν ᾧ διάλογοι πέντε καὶ εἴκοσιν· οἱ
μὲν Ἀτθίδι οἱ δὲ, Δωρίδι διαλέκτῳ γεγραμμένοι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΞΕΝΟΥ

Ἀριστόξενος, υἱὸς Μνησίου τοῦ Σπινθάρου μουσικοῦ, ἀπὸ Τάραν-
τος τῆς Ἰταλίας, διατρίψας ἐν Μαντινείᾳ, φιλόσοφος
γέγονε, καὶ μουσικῇ ἐπιθέμενος, οὐκ ἠστόχησεν, ἀκουστὴς τοῦ τε πα-
τρὸς, καὶ Λάμπρου τοῦ Ἐρυθραίου εἶτα Ξενοφίλου τοῦ Πυθαγο-
ρείου καὶ τέλος Ἀριστοτέλους, ἐπὶ Ἀλεξάνδρου σύγχρονος Δι-
καιάρχῳ τῷ Μεσσηνίῳ συνετάξατο μουσικά, καὶ φιλόσοφα, καὶ
ἱστορίας

ΠΕΡΙ ΑΡΝΟΥΦΙΟΣ

Ἄρνουφις, Αἰγύπτιος φιλόσοφος ἐξετάσεις ποιητικὰς ζητή-
σθαι ἐστὶν ἐπὶ Μάρκου

ΠΕΡΙ ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Αἰσχίνης Χαρίνου ἀλλαντοπώλου, φιλόσοφος Σωκρατικὸς, διά-
λογοι δὲ αὐτοῦ εἰσὶν οὗτοι, Μιλτιάδης, Καλλίας, Ῥίνων,
Ἀσπασία, Ἀξίοχος, Τηλαυγὴς, Ἀλκιβιάδης καὶ οἱ ἀκέφαλοι

εὐκεφάλῳ, Φαίδωνι, Πολυάρατι, Δράκοντι, Ἐρυξίᾳ, ἀλλ' ἀρετῆς, Ἐρασιστράτῳ, Σκύθαις.

ΠΕΡΙ ΑΡΧΕΛΑΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Ἀρχέλαος Ἀθηναῖος πατρὸς Ἀπολλοδώρου μαθητὴς Ἀναξαγόρου, ὁ Σωκράτους διδάσκαλος· οὗτος πρῶτος ἐκ τῆς φωνῆς γένεσιν εἶπε τοῦ ἀέρος πλῆξιν· τὴν δὲ θάλασσαν ἐν τοῖς κοίλοις διὰ τῆς γῆς ἠθημένην συνεστάναι· καὶ μέγιστον τῶν ἄστρων τὸν ἥλιον· καὶ τὸ πᾶν ἄπειρον. οὗτος πρῶτος ἐκ τῆς Ἰωνίας τὴν φυσικὴν φιλοσοφίαν μετήγαγεν Ἀθήναζε· καὶ ἐκλήθη φυσικός· παρὸ καὶ ἔληξεν ἐν αὐτῷ ἡ φυσικὴ φιλοσοφία, Σωκράτους τὴν ἠθικὴν εἰσαγαγόντος. ἔοικε δὲ καὶ οὗτος ἅψασθαι τῆς ἠθικῆς· καὶ γὰρ περὶ νόμων πεφιλοσόφηκε καὶ καλῶν καὶ δικαίων· παρ' οὗ λαβὼν Σωκράτης, τῷ αὐξῆσαι τὸ εὑρεῖν ὑπελήφθη. ἔλεγε δὲ δύο αἰτίας εἶναι γενέσεως, θερμὸν καὶ ψυχρόν· καὶ τὰ ζῷα ἀπὸ τῆς ἰλύος γεννηθῆναι· καὶ τὸ δίκαιον εἶναι καὶ τὸ αἰσχρὸν οὐ φύσει, ἀλλὰ νόμῳ. ὁ δὲ λόγος αὐτῷ οὕτως ἔχει· τηκόμενόν φησι τὸ ὕδωρ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ, καθὸ μὲν εἰς τὸ πυρῶδες συνίσταται, ποιεῖν γῆν· καθὸ δὲ περιρρεῖ, ἀέρα γεννᾶν. ὅθεν ἡ μὲν ὑπὸ τοῦ ἀέρος, ὁ δὲ ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς περιφορᾶς κρατεῖται. γεννᾶσθαι δέ φησι τὰ ζῷα ἐκ θερμῆς τῆς γῆς, καὶ ἰλὺν παραπλησίαν γάλακτι, οἷον τροφὴν ἀνιείσης· οὕτω δὲ καὶ τοὺς ἀνθρώπους ποιῆσαι.

ΠΕΡΙ ἉΡΠΟΚΡΑΤΙΩΝΟΣ.

Ἁρποκρατίων Ἀργεῖος, Πλατωνικὸς φιλόσοφος, συμβιωτὴς Καίσαρος· ἔγραψεν ὑπομνήματα εἰς Πλάτωνα ἐν βιβλίοις κδ΄. Λέξεις Πλάτωνος ἐν βιβλίοις δυσί.

ΠΕΡΙ ἈΦΡΙΚΑΝΟΥ.

Ἀφρικανὸς, ὁ Σέξτος χρηματίσας, φιλόσοφος Λίβυς, ὁ τοὺς Κεστοὺς γεγραφὼς ἐν βιβλίοις κδ΄. εἰσὶ δὲ ὡσανεὶ φυσικὰ ἔχοντα ἐκ λόγων τε καὶ ἐπαοιδῶν, καὶ γραπτῶν τινων χαρακτήρων, ἰάσεις τε καὶ ἄλλων ἐνεργειῶν. κατὰ τούτου ἔγραψεν Ὠριγένης ἐρωτηθεὶς περὶ τοῦ ἐν τῷ τῆς Σωσάννης βιβλίῳ τοῦ εἰς τὸν Δανιήλ.

ΠΕΡΙ ἈΝΑΧΑΡΣΙΔΟΣ.

Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης Γνούρου μὲν υἱὸς· ἀδελφὸς δὲ Καδουίδα τοῦ Σκυθῶν βασιλέως, μητρὸς δὲ Ἑλληνίδος· διὸ

καὶ ἐξηγλώττισεν ἐν ἔπεσι. πρόφασιν δὲ τοῦ παρὰ τοὺς Σκύθας νομίμων καὶ τῶν παρὰ τοὺς Ἕλληνας εἰς εὐτέλειαν βίου, καὶ τὰ κατὰ τὸν πόλεμον, ἔπη ὀκτακόσια. ποιεῖ δὲ καὶ ἀξιομνημονεύτου παρρησίας ἀφορμὴν τὴν παροιμίαν, τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσιν λέγεσθαι. οὗτος ἦλθεν εἰς Ἀθήνας κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν ἑβδόμην Ὀλυμπιάδα, ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκράτους. Ἕρμιππος δέ φησι πρὸς τὴν Σόλωνος οἰκίαν ἀφικόμενον, τῶν θεραπόντων τινὶ κελεῦσαι μηνῦσαι ὅτι παρείη πρὸς αὐτὸν Ἀνάχαρσις, καὶ βούλοιτο αὐτὸν θεάσασθαι, ξένος τε, εἰ οἷόν τε, γενέσθαι. καὶ ὁ θεράπων εἰσαγγείλας ἐκελεύσθη ὑπὸ τοῦ Σόλωνος εἰπεῖν αὐτῷ, ὅτι περ ἐν ταῖς ἰδίαις πατρίσι ξένους ποιοῦνται. ἔνθεν ὁ Ἀνάχαρσις ἑλὼν, ἔφη, νῦν αὐτὸς ἐν τῇ πατρίδι εἶναι, καὶ προσήκειν αὐτῷ ξένους ποιεῖσθαι. ὁ δὲ καταπλαγεὶς τὴν ἑτοιμότητα, εἰσέφρησεν αὐτὸν, καὶ μέγιστος φίλος ἐγένετο. μετὰ χρόνον δὲ ἐπανελθὼν εἰς Σκυθίαν καὶ νομίζων τὰ νόμιμα παραλύειν τὰ πάτρια, πολὺς ὢν ἐν τῷ ἑλληνίζειν, τοξευθεὶς ἐν κυνηγεσίῳ πρὸς τοῦ ἀδελφοῦ, τελευτᾷ, εἰπὼν διὰ μὲν τὸν λόγον ἐκ τῆς Ἑλλάδος σωθῆναι, διὰ δὲ τὸν φθόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ ἀπολέσθαι.

ΠΕΡΙ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ

Ἀρτεμίδωρος Δαλδιανὸς, (ἡ δὲ Δαλδὶς, πόλις Λυδίας,) φιλόσοφος· ἔγραψεν ὀνειροκριτικὰ ἐν βιβλίοις τέσσαρσιν· οἰωνοσκοπικὰ, καὶ χειροσκοπικά.

ΠΕΡΙ ΑΡΧΙΜΗΔΟΥΣ.

Ἀρχιμήδης Τραλλιανὸς φιλόσοφος· ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Ὅμηρον, καὶ μηχανικὰ, καὶ εἰς τινας τῶν Πλάτωνος διαλόγους.

ΠΕΡΙ ΑΡΧΥΤΟΥ

Ἀρχύτας Μνησαγόρου Ταραντῖνος, Πυθαγορικὸς· ὃς ἔσωσε Πλάτωνα δι' ἐπιστολῆς ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι. ἐθαυμάζετο δὲ καὶ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐπὶ πάσῃ ἀρετῇ· καὶ δὴ ἑξάκις τῶν πολιτῶν ἐστρατήγησε, τῶν ἄλλων μὴ πλέον ἐνιαυτοῦ στρατηγούντων, διὰ τὸ κωλύειν τὸν νόμον. πρὸς τοῦτον καὶ Πλάτωνος φέρονται ἐπιστολαί.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΑΝΔΡΟΚΛΕΙΔΟΥ

Ἀνηρακλείδης, ὁ τοῦ Σωσίου τοῦ Λεσβίου Φιλαδέλφειος ἐνὸς ὕπτης ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ φιλοσόφου ἐδίδαξεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· καὶ μέμνηται αὐτοῦ ἐν τῷ περὶ τῶν ἐμποδίων σχολίῳ.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΜΑΝΤΕΩΣ

Ἀρίστανδρος ὁ μάντις, Σινδὸς ὤν, ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνων βασιλέως ἔγραψε περὶ μαντικῆς βιβλία ἰδία. στρατεύοντος δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου περὶ ἐπὶ Ὤξον ποταμὸν τῆς Σογδιανῆς γῆς, οὐ μακρὰν τῆς αὐτοῦ σκηνῆς πηγὴ ὕδατος ἐφάνη, καὶ ἄλλη ἐλαίου πλησίον αὐτῆς· ὁ δὲ μάντις συμμένων αὐτῷ ἔφη, ὅτι πόνων τὸ ὕδωρ σημεῖον· τὸ ἔλαιον ἡ πηγή· ἀθλήσιν γὰρ ἄλειμμα τὸ ἔλαιον· ἀλλὰ καὶ νίκην ἐπὶ τοῖς πόνοις σημαίνειν ἔφασκεν.

ΠΕΡΙ ἈΠΑΤΟΥΡΙΩΝ

Ἀπατούρια, ἑορτὴ ἐπίσημος καὶ δημοτελὴς, ἀγομένη παρ' Ἀθηναίοις, κατὰ τὸν Πυανεψιῶνα μῆνα, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. καλοῦσι δὲ τὴν μὲν πρώτην, δόρπειαν· ἐπειδὴ οἱ φράτορες ὀψίας συνελθόντες, εὐωχοῦντο· τὴν δὲ δευτέραν, ἀνάρρυσιν, ἀπὸ τοῦ θύειν· ἔθυον δὲ Διὶ Φρατρίῳ καὶ Ἀθηνᾷ· τὴν δὲ τρίτην, κουρεῶτιν, ἀπὸ τοῦ τοὺς κούρους καὶ τὰς κόρας ἐγγράφειν εἰς τὰς φρατρίας. ἐν ᾗ ἐγράφη ἐν τῇ πολιτείᾳ ὁ υἱὸς Σιτάλκου. ἡ δὲ αἰτία, πόλεμος τῶν Ἀθηναίων πρὸς Βοιωτοὺς περὶ Κελαινῶν, ὃ ἦν χωρίον ἐν μεθορίοις. Ξάνθος δὲ ὁ Βοιωτὸς προκαλεσάμενος τὸν Ἀθηναίων βασιλέα Θυμοίτην, ὁ δὲ ἐξέστη· ἀναδεξαμένου δὲ Μελάνθου ἐκ Πύλου, Μεσσηνίου τὸ γένος, ἀπὸ Περικλυμένου τοῦ Νηλέως, ἐφ' ᾧ τε ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μονομαχήσειν, ἐφάνη τῷ Μελάνθῳ τις ὄπισθεν τοῦ Ξάνθου, τραγῆν, τουτέστιν αἰγῆν μέλαιναν, ἐνημμένος· ἔφη δὲ ἀδικεῖν αὐτὸν δεύτερον ἥκοντα· ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς, ὁ δὲ παίσας ἀπέκτεινεν αὐτόν. ἐκ δὲ τούτου ἡ τε ἑορτὴ Ἀπατούρια, καὶ Διονύσου Μελαναιγίδος ἱδρύσαντο ἱερόν. ὅτι ἐν τῷ Πατρίῳ ἀγῶνι σταυρῶσθαι, διὰ τὰς τῶν παίδων ἐγγραφάς, ὅπου ὁμιλητέον ἀγαθοῖς τε δειπνεῖν, ὅπου τρίτην ἀγομένην τὴν κουρεῶτιν, καὶ κουρεῶτιν, τὴν ὁμιλοῦντα, καὶ καὶ ὁμιλητέον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΑΓ' ΕΙΣ ΜΑΚΑΡΙΑΝ ΛΕΓΟΜΕΝΟΥ.

Ἄπαγ' εἰς Μακαρίαν παροιμιωδῶς λέγεται, δι' αἰτίαν τοιάνδε. Μακαρία Ἡρακλέους θυγάτηρ, ἐπεὶ ἦν ὑπὸ τοῦ Ἀθηνῶν Εὐρυσθέως στρατὸς, τῶν Ἀθηναίων μὴ ἐκδιδόντων αὐτῷ τοὺς Ἡρακλείδας, πρὸς τῷ τοῦ Ἐλέου βωμῷ καταφυγόντας, χρησμοῦ δοθέντος, τοὺς Ἀθηναίους νικήσειν, εἰ τις τῶν Ἡρακλειδῶν ἀποθάνοι ἑκὼν ὑπὲρ ἑαυτῶν, κατέσφαξεν ἑαυτὴν ἐν Ἀθήναις κατὰ αὐτὸν ἀποθανοῦσαν, πολυπλοῦν ἔθαψαν· καὶ τὴν τάφον αὐτῆς ἄνθεσι καὶ στεφάνοις τιμῶντες, ὡς τῶν Ἀργείων ἡττηθέντων, εὐλόγως τὸ, Ἄπαγ' εἰς Μακαρίαν λέγεται δ' καὶ ἔρρ' εἰς Μακαρίαν, καὶ βάλλ' εἰς Μακαρίαν, κατ' εὐφημισμὸν, ἀντὶ τοῦ εἰς ὄλεθρον· ἐπεὶ καὶ οἱ τεθνεῶτες μακαρῖται λέγονται· ἢ ἀντὶ τοῦ εἰς διολωλότας. ἔστι δ' ἡ Μακαρία ἐν Ἅδου χωρίον διολωλότων.

ΠΟΘΕΝ ΑΥΣΟΝΕΣ ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΛΕΓΟΝΤΑΙ.

Αὔσονες δὲ οἱ Ἰταλοὶ λέγονται, ἀπὸ Αὔσονος, ὃς πρῶτος τῶν κατὰ Ῥώμην βασιλεύσας πρὸ τοῦ Ἰταλοῦ, Ὀδυσσεὺς γεγονὼς ἐκ τῆς Κίρκης ἢ, κατὰ τὸν τὰ Ἔθνικα γράψαντα, ἐκ Καλυψοῦς γεννηθεὶς τῷ Ἄτλαντι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ Σικελικὸν πέλαγος Αὐσόνιον ἐκλήθη ποτὲ, ὡς καὶ Ἰταλοὶ, ἀπὸ τινος Ἰταλοῦ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΟΥ ΑΡΧΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΕΙΣ ΙΤΑΛΙΑΝ ΑΠΟΠΛΟΥ.

Αἰνείας τὸν Ἀγχίσου, τινὲς μὲν φασὶ μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ Ἀσκανίου τοῦ παιδὸς λαὸν ἀθροίσαντα ἐκπλεῦσαι εἰς Σικελίαν· ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὴν Λατίνων χώραν ἐλθεῖν κατὰ τὸ λόγιον, καὶ ἐκεῖ οἰκῆσαι· ἕτεροι δὲ αὐτὸν φασὶν ἐλθεῖν εἰς Μακεδονικὸν Ὀλυμπον οἰκῆσαι· ἄλλοι δὲ ὡς Σικελίαν κατῴκει. Ὅμηρος δ' ὑποτίθεται ἐν Τροίᾳ μεῖναι αὐτὸν, καὶ διαδεξάμενον τὴν ἀρχὴν, παραδιδόναι τοῖς παισὶν, ἀπολομένων τῶν Πριαμιδῶν.

Ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων,

καὶ τὰ ἑξῆς. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, τοῦτο ἐν τῇ τῶν Λατίνων χώρᾳ γενέσθαι βούλονται καὶ τοῦτο γράφουσι,

Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο γένος πάντεσσιν ἀνάξει,

Καὶ παίδων παῖδες,

τε, Ῥωμαῖοι λέγονται· παρ᾽ ὃ τὴν Ἀσίαν ἐκ καταστρέψαι τὸν βίον φασίν.

ΑΡΚΕΣΙΑΟΥ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ

Διὸς καὶ Εὐρυοδίας γενεαλογοῦσιν Ἀρκείσιον· αὐτοῦ δὲ, καὶ Χαλκομεδούσης, Λαέρτην· τοῦ δὲ, καὶ Ἀντικλείας, Ὀδυσσέα· τοῦ δὲ, καὶ Πηνελόπης, Τηλέμαχον· αὐτοῦ δὲ, καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος, Περσέπτολιν ὡς Ἡσίοδος. Ἀριστοτέλης δὲ καὶ Ἑλλάνικος, Τηλέμαχον φασὶ Ναυσικάαν γῆμαι τὴν Ἀλκινόου, καὶ γενέσθαι τὸν Περσέπτολιν. τινὲς δὲ καὶ τοιούτους λόγους ὑποκαρέστουν ἐκ Κίρκης καὶ κατὰ Ἡσίοδον Ὀδυσσεῖ, Ἄγριος καὶ Λατῖνος· ἐκ δὲ Καλυψοῦς, Ναυσίθοος· ὁ δὲ Τηλεγονείαν γράψας Κυρηναῖος, ἐκ μὲν Καλυψοῦς, Τηλέγονον, ἢ Τηλέδαμον· ἐκ δὲ Πηνελόπης, Τηλέμαχον καὶ Ἀρκεσίλαον· κατὰ δὲ Λυσίμαχον, υἱὸς αὐτοῦ ἐξ Εὐίππης Θεσπρωτίδος, Λεοντόφρων· ὃν ἄλλοι Δόρυκλον φασί· Σοφοκλῆς δὲ ἐκ τῆς αὐτῆς Εὐρύαλον ἱστορεῖ, ὃν ἀπέκτεινε Τηλέμαχος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΤΡΕΩΣ

Ἀτρεὺς βασιλεύων τῆς Πελοποννήσου, εὐξάμενός ποτε, ὅ, τι ἂν κάλλιστον ἐν τοῖς κτήμασιν αὐτοῦ γένηται, τοῦτο Ἀρτέμιδι θύσειν, γεννηθέντος δὲ αὐτῷ χρυσοῦ ἀρνὸς, τῆς εὐχῆς μετεμέλησε· καὶ καθείρξας αὐτὸν εἰς λάρνακα, ἐφύλαττε. μέγα δέ τι φρονῶν ἐπὶ τῷ κτήματι, ἐκόμπαζε καὶ τὴν ἑαυτοῦ ὑπαχθεῖσαν ἐπὶ τῷ Θυέστῃ, ὑπελθόντα, ὡς ἐρῶντα, πείσας Ἀερόπην ἐκδοῦναι αὐτῷ τὸ κτῆμα· λαβόντα δὲ ἐντεῦθεν τῷ ἀδελφῷ, ὡς ἐδέοντος αὐτῷ τὰ πάντα κομπάζειν αὐτὸν ἐλέγχει, ὅτι τῷ ἐλθόντι, ὅθεν καὶ τὴν βασιλείαν ἔχειν τὸν τὸν χρυσοῦν ἄρνα ἔχοντα. τοῦτο δὲ ὁμολογήσαντος τοῦ Ἀτρέως, Ζεὺς Ἑρμῆν πέμψας πρὸς Ἀτρέα, συνθέσθαι λέγων περὶ τῆς βασιλείας, καὶ δηλοῖ τι περὶ τῆς συντάξεως, ὥστε μέλλοντα τοῦ ἐναντίου ὁδὸν τὸν ἥλιον. συνθεμένου δὲ ἐπὶ τούτοις, ὁ ἥλιος τὴν δύσιν ὡς ἀνατολὴν ἐποιήσατο· ὅθεν ἐπιμαρτυρήσαντος τοῦ δαιμονίου τὴν Θυέστου πλεονεξίαν, τὴν βασιλείαν Ἀτρεὺς παρέλαβε, καὶ τὸν Θυέστην ἐφυγάδευσε.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ

ΑΝτιγόνη Οἰδίποδος καὶ Ἰοκάστης, ἀποθανόντα Πολυνείκην ἐν τῇ πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ἐτεοκλέα μονομαχίᾳ, (καὶ τοῦτον Κρέων ὁ πάτρως ἄταφον ἐκέλευσε, κηρύττων μηδένα αὐτὸν θάπτειν, θάπτοντα τὴν ζωὴν ἀπολέσαι,) θάπτει φωραθεῖσα καὶ δὴ λαθοῦσα τοὺς φύλακας, καὶ εἰς μνημεῖον ἐνέθηκε, ἐπιβάλλουσα χῶμα ἐπ' αὐτῷ. ὕστερον ὁ Κρέων, τὸ μὴ τὸν τάφον δράσαντα ἐξεῦρεν, ἥτοι τὴν κόνιν τὴν ἐπιβεβλημένην καθαιροῦσα, ἀλλ' ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐλθοῦσα δὲ ἡ Ἀντιγόνη καὶ γνωσθεῖσα ἐφώρασεν τοῦτο, συμμάξαντα, ἑαυτὴν ἀπαγγείλασα τοῦτο ὑπὸ τῶν φυλάκων παραδεδομένην Κρέων κατέκλεισε, καὶ ζῶσαν εἰς τύμβον κατώρυξεν, ἐφ' τέκνοις Αἵμων, ὁ Κρέοντος υἱός, ἐν ἔρωτι αὐτῆς, ἀγανακτήσας, ἑαυτὸν ἀνεῖλε τῇ κοινῇ ἀπολωλυίᾳ ἀγχόνῃ. Τὰς μὲν ταῦτα προθεσπίσαντος ἐφ' ᾧ λυπηθεῖσα ἡ Εὐρυδίκη, ἡ Κρέοντος γαμετή, ἑαυτὴν κατέσφαξεν.

ΠΕΡΙ ΑΡΜΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΔΜΟΥ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

ΑΡμονίαν, τὴν τῷ Κάδμῳ συνοικήσασαν, Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης ὁ μῦθος γενεαλογεῖ. Ἁρμονίᾳ δὲ Ἀτλαντίδι ... [illegible] καὶ Δαρδάνου ἀδελφή. φασὶ γὰρ ὅτι Κάδμος ὑπὸ τοῦ πατρὸς κατὰ ζήτησιν τῆς ἀδελφῆς Εὐρώπης πεμφθεὶς καὶ πλανώμενος γέγονεν Ἁρμονίᾳ τῇ τοῦ Δαρδάνου ἀδελφῇ, καὶ ... [illegible] σας, καὶ εἰς τὰς ... [illegible] Θηβαίων ... [illegible] ... [illegible] Ἕλληνες ... [illegible] Κάδμον ... [illegible] Ἑλληνικὰ γράμματα ... [illegible] Ἕλλησιν ... [illegible] Αἰγυπτίων ... [illegible] ἐπελάβετο τρόπον πολιτικόν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΙΑΔΝΗΣ

Ἀριάδνη θυγάτηρ Μίνωος τοῦ Κρητῶν βασιλέως. αὕτη ἠράσθη Θησέως τοῦ Ἀθηνῶν βασιλέως ἐλθόντος ἐπ᾽ ἀναιρέσει τοῦ Μινωταύρου. ἐκ δὲ τῆς τοῦ Θησέως ἐλάβεν αὐτὴν ὁ Διόνυσος, καὶ ἐγένετο ἐν τῇ Νάξῳ, καὶ συνεμίγη αὐτῇ, καὶ πρὸς τιμὴν αὐτῆς, στέφανον ἐν τῷ οὐρανῷ δι᾽ ἀστέρων ἀπεζωγράφησεν.

ΠΕΡΙ ΑΓΗΝΟΡΟΣ

Ἀγήνωρ, Φοινίκης ὅδε ὥς φησιν Ἑλλάνικος παῖδες, τρεῖς Φοινίκης ἡγεμόνες ἦν, τοῦ πατρὸς θανόντος, διενέμοντο τὴν Ἀργείαν· ὧν ὁ μὲν πρὸς Ἐρασινοῦ τοῦ Πειραμοῦ, Πελασγὸς ἔλαχε, τῷ ὁ τὴν ἐκεῖ Λάρισαν ἔκτισε· Ἴασος δέ, τὰ πρὸς Ἦλιν. Ἀγήνωρ δέ, διελθούσης τῆς γῆς, τὴν πατρικὴν κληρονομίαν ἵππον ἔλαβεν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ὠνομάσθη τὸ Ἄργος τριχῶς· Ἴασον, Πελασγικόν, καὶ Ἱππόβοτον. τῶν δὲ μετὰ τὸν θάνατον τῶν δύο ἀδελφῶν, ἐστρατεύσατο φασὶ τὸν Ἀγήνορα, πολλοὺς ἐπαγόμενον ἵππους· ὅθεν καὶ κληθῆναι τὸ Ἄργος Ἱππόβοτον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΓΟΥ

Ἄργος, ὃν τὴν Φορβαντος φησὶν Ἡρόδωρός φησιν ἐκ Χαλκώπης τῆς Αἴαντος θυγατρός· Ἀκουσίλαος δέ, καὶ Ἡσίοδος, ἐν ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις, φασίν, ἐξ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ· τὸν μὲν τούτου αὐτόν, πίστευσας, Ἄργον, Φρίξον, Μέλανα, Κυτίσωρον· Ἐπιμενίδης δέ, ὁ τέταρτος προσέθηκε Πρέσβωνα· διὰ τοῦτο λέγει Ἀρχιτοποίας, πόντου ἔμπης ὦ σύ, ὁ λιγυρώτης Τηρεύς· πρὸς τὸ πρὸς τὴν Ἰώ, ἢ ταῦτα.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΓΟΥΣ

Ἀργώ, ἡ ναῦς, ἀφ᾽ ἧς καὶ οἱ Ἀργοναῦται. Ἄργος γὰρ δημιουργήσας τῆς Ἀθηνᾶς ἐποίησε τὴν Ἀργώ, ἐλθὼν ὑπ᾽ αὐτοῦ κελεύσαντος ὁ Πελίας κρατῆσαι χρόνον πλαγῆναι, ἵνα πλέοντας ἀπολέσῃ τοὺς Ἀργοναύτας. διὰ τοῦτο ὁ Ἀπολλώνιός φησιν Ἀθηνᾶς ὑποθημοσύνῃσιν ἡ μεσὸν αὐτῇ. Φερεκύδης δέ ἀπὸ Ἄργου τοῦ Φρίξου τοῦ τεκτονήσαντος φασὶ πρώτην ναῦν μακρὰν. ἄλλοι δὲ λέγουσι, Δαναὸν διακομισθέντα ἀπ᾽ Αἰγύπτου, πρῶτον κατασκευάσαι· ὅθεν ὁ Δαναὸς ἐκλήθη· ἢ ὅτι ἐν Ἄργει κατεσκευάσθη, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος ὁ Σαλαμίνιος, ὑπὸ Ἄργου

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΑΠΙΔΟΣ

Ἄπιδος, θεοῦ ἔτι τιμωμένου παρ' Αἰγυπτίοις· σημεῖον ἔχοντος ἐπὶ τῷ ὤμῳ καὶ τῇ γλώσσῃ, δηλοῦν εἶναι αὐτὸν Ἄπιδα ἐπιζητουμένου, διὰ χρόνου, ὡς ἔλεγον, κατὰ σέλας τῆς σελήνης, ἑορτὴ μεγάλη ἦγετο καὶ ἱερεῖς τοὺς ἀεὶ τοῦ πλήθους θεὸν ἱερῶντι, ἐπιτεθέντος τελευτῶν, ὡς ἐκχέοντες αὐτούς. λέγεται δὲ Ἄπις καὶ ὁ παρ' ἐκείνοις Σάραπις.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΣΤΡΩΟΥ ΑΡΚΤΟΥ

Ἄρκτος, μία τῶν ἄστρων. λέγεται δὲ, Καλλιστὼ τὴν Λυκάονος χόλῳ Ἥρας, διὰ τὸν Διὸς ἔρωτα, μεταποιηθεῖσαν εἰς ἄρκτον καὶ τοξευθῆναι ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος, ἀναχθῆναι δὲ εἰς ἄστρα ὑπὸ τοῦ Διός· διὸ καὶ, ἐπεὶ ἄρκτος ὁ μῦθος κατ' ζωογραφῶν τῆς Καλλιστοῦς ὀνόματος ἀποτεθέντα· ὁ δὲ Ὠρίων, κυνηγέτης [illegible] χειμῶνα οὗτος ὁ Γεωργικῶν,

Ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει

ἀληθῶς μὲν, ὅτι τὸν αὐτὸν ἡ ἄρκτος τῷ Ὠρίωνι τόπον ἀεὶ κινεῖται [illegible], ὡς πρὸς τὸν μῦθον ἔτι δὲ ὡς ἄρκτος τὸν κυνηγέτην, καὶ διὰ τοῦτο φησὶ τὸ Ὠρίωνος ἀνατεῖλαι ἄστρον. λέγει δὲ ἀφόβως ἡ Γωνία καὶ μόνον αὐτὴν εἶναι τὴν ἄρκτον, διὰ τὴν τοῦ μύθου ἐξουσίαν. ἥτις ἀεὶ ἄρκτον κατηστερισμένην ἐκέλευσε δὲ τὰ ἄμαξα, δι' ὁμωνυμίαν τῆς ἁμάξης αὐτῶν συμπληρώσαντα ἀστέρων θέσιν.

ΠΕΡΙ ΑΡΝΗΣ

Ἄρνη ἡμῖν, Βοιωτοῦ μήτηρ· ἕνεκα δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ἄρνη κληθῆναι ἀπὸ τῆς ἀρνὸς καθὼς καὶ αὐτὴ τέκνα ὑπὸ Ποσειδῶνος τεκοῦσα, Βοιωτὸν ἐκ τῶν βοῶν ἐκάλεσεν φησὶ γὰρ Εὐφορίων

Βοιωτὸν δ' ὀνόμηνε, (τὸ γὰρ καλέσσωσι νομῆες,)

Ὅττι ῥα πατρώων βοῶν ἐνεθήκατο χηλαῖς

ὡς δὲ ὁ υἱὸς αὐτῆς ἐκλήθη Βοιωτὸς, ἐκ τῶν βοῶν, ὅτι δὲ αὐτή, ὡς εἰκός, Ἄρνη, ἐκ παρωνυμίας ἀρνῶν, ζῷα φιλεῖσθαι τοῖς παλαιοῖς. φασὶ δὲ ταύτην ὑπὸ τῆς Κονάβου λίμνης καταποθῆναι.

ΠΕΡΙ ΑΡΠΥΙΩΝ

Ἅρπυιαι θήλειαι δαίμονες, πτερωταί, τὰ δ' κάτω μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι· αἳ τὰς Μούσας κατέπαυσαν μελῳδίᾳ, τὰς πτέρυγας ἐκείνων ἐστεφανώθησαν πλὴν Τερψιχόρης, ὅτι μήτηρ ἦν Σειρήνων. ἐπεὶ δ' Κρήτῃ ταῦτα γεγένηται, ἔστι δὲ πόλις Ἀπτέρα τῆς Κρήτης, διὰ τὸ ἐκεῖ τὰ πτερὰ ποιήσαντας ἀποβαλεῖν τὰς Σειρῆνας. εἰσὶ δ' αἱ Σειρῆνες, τὰ κάτω μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δ' ἄνω ἀνθρώπων, θυγατέρες δὲ τῆς Τερψιχόρης.

ΠΕΡΙ ΑΣΤΑΡΤΗΣ

Ἀστάρτη, ἄγαλμα Ἀφροδίτης, τιμώμενον παρὰ Σιδωνίοις· τὸ ἄστρον δ' τοῦτο, αὐτὸ τὸ ἄστρον ὁ φωσφόρος, ὅπερ Ἀφροδίτην ὀνομάζουσι. τὸ αὐτὸ δὲ παρὰ Μακεδόνων ἐτιμᾶτο.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΣΤΕΡΙΑΣ

Ἀστερία φεύγουσα τὴν μῖξιν τοῦ Διός, μεταβαλοῦσα ἑαυτὴν εἰς ὄρτυγα, καὶ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο νῆσος, ἥτις Ἀστερία καὶ Ὀρτυγία ἐκαλεῖτο. ὕστερον δ' τῷ Διὶ συγγενομένη Λητώ, καὶ κινδυνεύουσα ἀποτεκεῖν Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα, ζήλῳ τῆς Ἥρας, μηδ' ἐν γῇ μηδ' ἐν θαλάσσῃ ὑποδεχομένης τῆς Λητοῦς πρὸς ἀποκύησιν, ἐκέλευσε τῷ Ποσειδῶνι Ζεύς, καὶ ἀνῆκε λευκὴν τὴν νῆσον, τὴν Ὀρτυγίαν καὶ Ἀστερίαν λεγομένην, κρυπτὴν χρηματίζουσαν τῶν κυμάτων, ἔτι δ' καὶ τρίμηνον, καὶ ἐκ τοῦ φανῆναι αὐτήν, Δῆλον ὠνόμασεν. ἐκεῖ δ' ἐλθοῦσα ἡ Λητώ, καὶ ἐλαίας καὶ φοίνικος αὐτῶν ἐκεῖ φανέντων ἁψαμένη, τὴν Ἄρτεμιν πρῶτον ἔτεκε, ἣ δ' τὰ λοιπὰ μαιευσαμένη, καὶ τίκτει τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν καὶ Ἄρτεμις δ' τὴν Δῆλον κατέλαβεν, Ἀπόλλων δ' εἰς Λυκίαν ἀπῆλθεν.

ΠΕΡΙ ΑΣΤΥΑΝΑΣΣΗΣ

Ἀστυάνασσα, Ἑλένης θεράπαινα· ἥτις πρώτη ἐξεῦρεν Ἀφροδίτην, καὶ ἀκολάστοις σχήμασιν.

ΠΕΡΙ ΑΣΤΥΔΑΜΕΙΑΣ

Ἀστυδάμεια, Ἀκάστου γυνή.

ΠΕΡΙ ΑΣΤΥΟΧΗΣ

Ἀστυόχη, κατὰ Ὅμηρον, Ἀστυόχεια, ὡς καὶ Πίνδαρος, Γλαυκίππη, [illegible] Φύλαντος ἐν θυγάτηρ· ταύτῃ Ἡρακλῆς ἐγένετο [illegible] τὸν Φύλαντα, ὅτι κατὰ Ἐφύρας Ἀστυόχη στρατηγεῖ· [illegible] τὰ δὲ ἐξ αὐτῆς Τληπόλεμον ὃ ἐστρατεύθη, [illegible] ἰδὼν γὰρ [illegible] μὴ πάντα, τοῦ δὲ [illegible] τρωεν, ὅτε τὸν πρὸς μητρὸς θεῖον τοῦ Ἡρακλέους, [illegible] Λικύμνιον, (ἄλλοι γὰρ Ἀλκμήνης, ὥς φασιν, ὁ Λικύμνιος,) τοῦτο δὲ [illegible], φασίν, ἐν τῷ γάμῳ [illegible], [illegible] ὃ ἐστὶ [illegible], τῇ [illegible] γέροντι πληγάς, [illegible] ἔφυγεν εἰς Ῥόδον, συναγαγὼν λαὸν καὶ [illegible], καὶ τοὺς [illegible] κεχωρηκε, [illegible] τῆς Τροίας καὶ [illegible].

ΠΕΡΙ ΑΣΦΑΛΙΩΝΟΣ

Ἀσφαλίων, πλέιστας ὀτηρὸς θεράπων Μενελάου, [illegible] ὃν ἐν χρῇ σφάλλεσθαι τὰ δέοντα, πρὸς τὸν [illegible] τῶν [illegible] καὶ Εὐμαίου, παρ' αὐτῷ, ὃν ἀληθεῖσι [illegible].

ΠΕΡΙ ΑΥΓΕΙΟΥ

Αὐγείας, ὡς μὲν Ἡλίου ὤν, τῇ δ' ἀληθείᾳ, Φόρβαντος καὶ τῆς [illegible] Ὑρμίνης [illegible] Ναυσίας [illegible], ἔτεκεν φασὶ [illegible] ἀπληλαθεὶς αἰτίας ἀπελάσαντα. Ἡρακλῆς [illegible] κατὰ [illegible] κόπρον καθάραι [illegible] ἀπαιτοῦντι τὸν μισθὸν, [illegible] δεκάτην τῶν ζώων [illegible] ἐκάστου ποιῆσαι τὸ ἔργον, ἀλλὰ [illegible] Εὐρυσθέως [illegible] ἐκεῖνο αὐτὸν τὸν [illegible] Φυλέα, τὸν [illegible] καταψηφίζεται [illegible] πατρὸς [illegible] ἐπὶ τούτοις [illegible], [illegible] Ἡρακλῆς δ' [illegible] τὸν Ἦλιν [illegible] μετεπεμψάμενος ἐκ Δουλιχίου τὸν Φυλέα, [illegible] αὐτῷ τὴν τοῦ πατρὸς βασιλείαν καὶ [illegible] πολεμον [illegible], [illegible] τῶν [illegible] Ὀλυμπιακὸν [illegible] ἀγῶνα, [illegible] ἀγωνισμένων [illegible] τόποις [illegible], καὶ [illegible] Πισαῖοι τοῦ ἀγῶνος [illegible] τῆς [illegible] καὶ Λακεδαιμονίων συμμάχησαν, καθελόντες [illegible] τας,

τὰς, ὡς Λακεδαιμόνιοι, παρέχειν τὸν τὰ ἀγῶνα ἀρχὴν τῆς Ἠλείας ὡς κ᾽ Μεσσηνίων τῆς Ἰλάκωσι συμμάχησαι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΧΕΡΟΝΤΟΣ

Ἀχέρων, ὁ ἐν Ἅιδου ποταμὸς, ὡς δὲ τι ἐπιεικῶς χαιρέτι τὰς ἐκεῖ κατιόντας κ᾽ καθ᾽ ἀτέρδοσι, Ἀγέρων κ᾽ τις ἐν Οἰνοτρίᾳ ποταμὸς μάθοι φασὶ γὰρ Ἡρακλέα ἐκεῖ διὰ τὸν Κέρβερον κατελθόντα, ὃ ἴδεσι τι φυτὸν αἴγειρον, τίω ὃ ἐχρμᾶτο λαγαρῆσαν, ὡς τὰς ἐυνοίας θαυμάσαντα, στεφανοῦσθαι τι κ᾽ στεγανῶν, κ᾽ ἄλλω δόξαι ὡς ἄκριτε δὲ ἡ αἴγειρος, τῶ Ἅιδη ανακεῖται ὅτι καὶ ἴδοις ὃ αἴγειρος τῶ τῆς Γερτηφόνης πλησίον λειμῶνα.

ΑΧΑΙΟΙ ΠΟΘΕΝ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΟΝΟΜΑ ΕΘΗΣΑΝ

Ἀχαιὸς ὁ Ξούθου, γενεᾷ Ζεύς, ὃ, κ᾽ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθέως θυγατρὸς, Ἴων, (ὅτι, ὁ Ἴων ᾤκησε τὰς Ἀθήνας, ὅθεν κ᾽ Ἴωνες) κ᾽ Ἀχαιὸς· ὁ δὲ Ἀχαιὸς φόνον ἐμφύλιον δράσας, παρέγενετο ἐς Θεσσαλίαν κ᾽ κρατήσας τῆς χώρας, τὸν κατοικηθέντων, ἀφ᾽ ὅτου Ἀχαιοὶ προσηγόρευσιν.

ΠΕΡΙ ΑΡΤΥΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΕΡΣΟΥ

Ἀρτύβιος Πέρσης, ἀνὴρ στρατηγὸς, ἐπὶ τῶν Περσικῶν, τὰ πολέμια γενναῖός τε κ᾽ πρόθυμος, καὶ ταχὺς τῶ ἐν τοῖς ὅπλοις κίνησιν, ὃ ἵππος τὸ πολύ τι ἐῖδος ἐκπληκτικός τε κ᾽ θυμὸν συνήθης, ὡς ἔδος Ἀχθεῖς, φιλεστότατος γ᾽ προσίεναι ἀσφαλῶς ἰόντα, ὃ κινηγετικώτατο, ὃ τοὺς τῶν πολέμων ἀντιχεῖς ἐπί τε θηρὸς χρώμενον Ἡρόδοτος ἱστορεῖ ὅτι αὐτῶς ἐδίδαξεν ἵππον ἀντιλαξ πρὸς ἐτλῖσιν, ὃ τῶ προσαντιχθέντα κατηγεζοῦζ, ποσί τε πλήττοντα, κ᾽ στόματι δάκνοντα.

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ.

ΖΕΥΣ ἐκ τῆς Αἰγίνης τῆς Ἀσωποῦ γεννᾷ ΑΙΑΚΟΝ, ὃ(ς) ΦΩΚΟΝ, ΤΕΛΑΜΩΝ(Α), ΠΗΛΕΥΣ; ὁ(ς) ΤΕΥΚΡΟΣ, ΑΙΑΣ, ΕΥΡΥΣΑΚΗΣ, ΤΕΚΜΗΣΣΗΣ; ΠΗΛΕΥΣ ἐκ Θέτιδος, ΑΧΙΛΛΕΥΣ, ὃς ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ΜΙΝΩ, ΡΑΔΑΜΑΝΘΗΝ, ... ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ, ΑΝΔΡΟΓΕΩΣ, ΓΛΑΥΚΟΣ, ΑΡΙΑΔΝΗ, ΦΑΙΔΡΑ; ΜΟΛΟΣ, ΙΔΟΜΕΝΕΥΣ, ὁ ΜΗΡΙΟΝΗΣ.

Γεννηθεὶς ὁ Ἀχιλλεὺς ἀπὸ Θέτιδος, παρεδόθη τῷ Χείρωνι τροφῷ ἅμα καὶ διδασκάλῳ [illegible] Χείρων [illegible] Ἀχιλλέα [illegible] Ἀχιλλεὺς [illegible] Χείρων [illegible] Πηλέως [illegible] Τελαμῶνι [illegible] Πηλεὺς [illegible] Θέτις [illegible] Ἡρακλέα [illegible] Χείρωνος [illegible] Ἀχιλλεὺς [illegible] Νεοπτόλεμον [illegible] Ἀχιλλέως [illegible] Θέτις [illegible] Πριάμου θυγατρὸς [illegible] Πριάμου [illegible]

μαχήσεται αὐτῷ, εἰ λάβοι τὴν κόρην· ὁ δὲ Πρίαμος συνέθετο [illegible], ὡς τῆς πολλῆς [illegible], καὶ ἐλθόντα ἐν τῷ Θυμβραίῳ Ἀπόλλωνος ναῷ, Ἀλέξανδρος λάθρα τοξεύει τὸν Ἀχιλλέα [illegible] ἀποθανεῖν τὸν ἥρωα. οἱ δὲ Τρῶες τὸ σῶμα αὐτοῦ τοῖς Ἕλλησιν οὐκ ἐδίδουν, ἕως ἔλαβον πάλιν τὰ δῶρα, ὁ Πρίαμος [illegible] τιμήσας τῷ ζυγῷ ὥσπερ τὸ νεκρὸν Ἕκτορος, λύτρον τῶν Ἑλλήνων, τὸν νεκρὸν τοῦ Ἀχιλλέως δέδωκεν. Σώστρατος δὲ ἱστορεῖ Ἀλέξανδρον Ἀπόλλωνος [illegible] καὶ μαθητὴν [illegible], ὑφ' οὗ τῆς [illegible], τοξεύσαντα Ἀχιλλέα [illegible]. Τέλος δὲ ἱστορεῖ Πενθεσίλειαν ἀνελεῖν τὸν Ἀχιλλέα [illegible] Θέτιδος τὸν Δία, ἀναστῆναι αὐτὸν καὶ ἀποκτεῖναι [illegible] Ἄρεα ὁ πατὴρ Πενθεσιλείας, [illegible] Θέτιδος [illegible] Ποσειδῶνα, κατεκώλυσε Ἄρη [illegible] Ἀχιλλεὺς, ὡς λέγουσι, γήμας Μήδειαν τὴν Αἰήτου παῖδα, ἐν τῷ Ἠλυσίῳ πεδίῳ παραγενόμενος. Αἰήτης δὲ, καὶ Κίρκη, καὶ Πασιφάη, Ἡλίου παῖδες, καὶ Πέρσης τῆς Ὠκεανοῦ. Αἰήτου μὲν παῖδες καὶ [illegible], Μήδεια καὶ Ἄψυρτος [illegible] Σκαμανδρίας. τοῦ Ἀχιλλέως [illegible] ἀπέκτεινε [illegible]. λέγεται δὲ καὶ [illegible] τὸ μαντεῖον Θετταλοῖς εἰς Τροίαν πλέοντας, θύειν κατ' ἔτος τῷ Ἀχιλλεῖ, καὶ σφάττειν τὰ μὲν ὡς θεῷ, τὰ δὲ ὡς ἐν μοίρᾳ τῶν κειμένων. ἐπειδὴ [illegible] τῆς Θέτιδος, ὡς ὁ μῦθος, [illegible] μέγα τι, [illegible] μέλανα [illegible] ὅτι περὶ τὸν Ἀχιλλέα ἡ Θέτις, [illegible] τὰ δὲ Θετταλικὰ ἐναγίσματα [illegible] ναῦς ἐκ Θετταλίας μέλανα ἱστία [illegible] ὡς Τροίαν ἔπλει· [illegible] ταύρους δὲ, λευκόν τε, καὶ μέλανα, [illegible] καὶ ὕλην ἐκ τοῦ Πηλίου [illegible] καὶ πῦρ ἐκ Θετταλίας ἦγον, καὶ σπονδὰς, καὶ ὕδωρ τοῦ Σπερχειοῦ ἀρυσάμενοι· ὅθεν καὶ στεφάνους ἀμαραντίνους ἐς τὰ κήδη Θετταλοὶ ἐνόμισαν, ἵνα κἂν ἄνεμοι τὴν ναῦν ἀπολάβωσι, μὴ σαπροὺς ἐπιφέρωσι, μηδ' ἔξωρος [illegible] καὶ [illegible] τῆς γῆς, ὕμνον ἀπὸ τῆς [illegible] εἰς τὴν Θέτιν ᾄδει συγκείμενον,

Θέτι κυανέα, Θέτι Πηλεία,
Τὸν μέγαν ἔτεκες υἱὸν Ἀχιλλέα,

Τῷ,

Τῷ, θνατὰ μὲν, ὅσον φύσις ἤνεγκέ τι,
Τροία λάχε·
Σᾶς δ' ὅσον ἀθανάτου γενεᾶς πάϊς ἔσπασε,
Πόντος ἔχει.
Βαῖνε πρὸς αἰπὺν τόνδε κολωνὸν
Μετ' Ἀχιλλέως ἐν πυρῇ
Βαῖν' ἀδάκρυτος μετὰ Θεσσαλῶν,
Θέτι κυανέα, Θέτι Πηλεία.

προσελθόντες δὲ τῷ σήματι μετὰ τὸν ὕμνον, ἀσπίδα μὲν ὥσπερ ἐν πολέμῳ περιέκρουον· δρόμοις δὲ εὐρυθμουμένοις συναλαλάζοντες, ἀνεκάλουν τὸν Ἀχιλλέα· στεφανώσαντες δὲ τὴν κορυφὴν τοῦ κολωνοῦ, καὶ βόθρους ἐπ' αὐτῇ ὀρύξαντες, τὸν ταῦρον τὸν μέλανα, ὡς τεθνεῶτι, ἔσφαττον. ἐκάλουν δὲ καὶ τὸν Πάτροκλον ἐπὶ τὴν δαῖτα, ὡς καὶ τοῦτο ἐς χάριν τῷ Ἀχιλλεῖ πράττοντες. ἐντεμόντες δὲ, καὶ ἐναγίσαντες, κατέβαινον ἐπὶ τὴν ναῦν ἤδη, καὶ θύσαντες ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων Ἀχιλλεῖ πάλιν, κανᾶ τε ἐναρξάμενοι, καὶ σπλάγχνων ἐπὶ τῇ θυσίᾳ, (ἔθυον γὰρ τὴν θυσίαν ταύτην ὡς θεῷ,) ἀπέπλεον περὶ ὄρθρον ἀπάγοντες τὸ ἱερεῖον, ὡς μὴ ἐν τῇ πολεμίᾳ εὐωχοῖντο. καὶ ταῦτα μὲν Ἑλληνικοῦ Ἀχιλλέως. λέγουσι δέ τινες καὶ ἕτερον γεγονέναι Ἀχιλλέα Σκύθην, βασιλέα τινός· ὃς ἠράσθη τε τῆς ἐξ Ἀγαμέμνονος Ἰφιγενείας πεμφθείσης ἐκεῖ, καὶ [illegible] ὁ τόπος Ἀχίλλειος ὠνομάσθη, οὐ μὴν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ. οἱ δὲ τοῦτο λέγοντες, ἐξηγοῦνται μαρτύριον τὸν Ἀλκαῖον λέγοντα· Ἀχιλλεῦ, ὃς τᾶς Σκυθικᾶς μέδεις.

ΠΕΡΙ ΑΨΥΡΤΟΥ.

Ἄψυρτος, παῖς Αἰήτου, ὃν συνδιώκοντα ἰδοῦσα ἡ ἀδελφὴ Μήδεια ἀπέκτεινε, μελίσασα τὸ σῶμα, καὶ τῇ θαλάσσῃ τὰ τοῦ σώματος ἐνέρριψε τμήματα· ὅθεν αἱ Ἀψυρτίδες νῆσοι προσαγορεύονται· ἐπιπλέοντες δὲ οἱ Κόλχοι ἐσταλμένοι, τὰ τῆς Μηδείας ἴχνη μαστεύοντες καὶ ζητοῦντες, ὅτι τὸ δέρος κατ' [illegible] ἀλλ' [illegible] Κόλχοι [illegible] Μηδείας [illegible] ὁ Αἰήτης ἐκ [illegible] Ἡλίου, καὶ Πέρσης τῆς Ὠκεανοῦ, Αἰήτου δὲ καὶ Εἰδυίας, Μήδεια, Ἄψυρτος.

Digitized by Google

B

ΠΕΡΙ ΒΑΚΧΟΥ.

Βάκχος, οὐ μόνον τὸν Διόνυσον ἐκάλουν, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς τελοῦντας τὰ ὄργια· οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ τοὺς κλάδους, οὓς οἱ μύσται φέρουσι. μέμνηται δὲ Ξενοφάνης ἐν Σίλλοις οὕτως·

Ἑστᾶσι δ' ἐλάται πυκινὸν περὶ δῶμα

ὅτι γὰρ ὁ στεφάνης εἶδος, ὡς Νίκανδρος ἐν τῷ περὶ τῶν γλωσσῶν ἱστορεῖ· φησὶ γὰρ οὕτω·

Βακχεῖον κεφαλὰς περιεδήσατο στέψαντο.

καὶ Βάκχον, κλάδον μὲν, Φοίνιξ. Βάκχος δὲ καὶ Βρόμιος καλοῦνται, διὰ τὸ τοὺς πιόντας τὸν οἶνον, ἐκβάλλειν τινὰ ποιὰν αὐτῶν, καὶ κραυγὰς χεῖσθαι· ὥστε καὶ τοῖς ἴσως μέθυσι μετὰ ταύτης χρησθαι ἔπειτα τοῖς ἐν τῷ τόπῳ τελεταῖς. Βάκχοι δὲ, καὶ Σάτυροι, καὶ Πᾶνες, καὶ Σειληνοί, ἐκαλοῦντο Βάκχου· καὶ Βασσάραι, αἱ τοῦ Βάκχου τροφοί· διὰ τὸ βάσσειν ἐκ τῶν ποιεῖσθαι τὸ μανθάνειν, καὶ Λυδαί, καὶ Μαινάδες, καὶ Μιμαλλόνες, δαιμόνια τινα τιθῆναι Βάκχου. οἱ ἀμπελοι δὲ ἀλληγορικῶς μεταλαμβάνονται· τὰ τείχεα κατεσκευάσθαι, καὶ ἄλλα τινὰ κύκτει φίλα τῷ Βάκχῳ· κιττὸν, φασι, στεφανώσασθαι, καὶ ἄμπελον, καὶ κατέχεσθαι χορούς αἱ μὲν ἐγχειρίδια, αἱ δὲ, ὄφεις τούτου δὲ πρὸς αἴνιγμα τοῦ καὶ θηριώδεις καὶ φονικοὺς εἶναι τοὺς μεθύοντας. ἴσθι δ' ὅτι οἱ ἕως ἀλληγοροῦντες ὁ Διόνυσος ... καὶ τὸ ἀποστάζειν, συμποτικοὶ λέγεσθαι κατὰ Πλάτωνα ... πάντα τὸν βίον ἐδιονυσίαζον, ἔχοντες ἀεὶ ὅπως ἠχλοῦντο. ἄλλοι δὲ λέγουσι Βρόμιον λέγεσθαι τὸν Διόνυσον, ὅτι ὑπὸ τοῦ βρόμου καὶ γὰρ τῆς Σεμέλης κεραυνωθείσης, ἡρπάγη ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ ἐδόθη τῷ Διΐ, ἐκ μέσου τοῦ πυρός, βρόμου καὶ ἤχου βροντῆς. ὁ ὅτε μετὰ τυμπάνων καὶ βρόμου, ἤχου ἤχει, ἐν ὄρεσι σὺν Βάκχαις καὶ Σατύροις καὶ Σειληνοῖς ἀκόμπεσιν.

ΠΕΡΙ ΒΡΙΜΟΥΣ

Βριμώ, καὶ Ὀβριμώ, ἡ Περσεφόνη. Ἀπολλώνιος

Βριμὼ κουροτρόφον, φθόνῳ ἐνέροισιν ἄνασσαν.

φασὶν Ἑρμῆν ἐρασθέντα ἐπὶ κυνηγεσίας αὐτῆς θελήσαντα βιαίως μιχθῆναι· ἡ δὲ ἀνεβριμήσατο· ὁ δὲ φοβηθεὶς, ἀπετράπη, καὶ ἐν-

ἀπέλυσεν Βριμὼ προσαγορευθεῖσα· ὁ ἐστὶ τὸ φοβερὸν καὶ καταπληκτικὸν τὸ δαίμονα, καὶ φάσματα ἐπιπέμπειν τὰ καλούμενα Ἐμπούσαι· ἃ πολλάκις αὐτὰ μεταβάλλειν τὰ εἴδη, διὸ τὸ Ἐμπούσα καλεῖσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ βρέμειν, τὸ τῇ φωνῇ ψοφεῖν·

Τοῦτο γὰρ ποιεῖται ἐξάμετρον

ἢ γὰρ ἐκεῖ Ἀπολλώνιος τὸ βρέμει, σημαίνειν ἔοικεν ὡς τὸ βρέμειν, βρέμων Ἄρης ἢ Βριμὼ, ἡ μεγάλως ἠχοῦσα μήτηρ, θεοῦ μητὴρ τῶν θεῶν.

ΠΕΡΙ ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΟΥ

Βελλεροφόντης ὁ Κορίνθιος, ὁ καὶ Ἱππόνους πρώτον καλούμενος, ἀπὸ φόνου ἀκουσίου φυγὰς, ἐπεὶ ἀνεῖλε τινα Βέλλερον, ἢ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Ἡλιάδην, ἢ Πειρῆνα, ἢ Ἀλκιμένην ἐλθὼν εἰς Ἄργος, παρὰ Προίτου, καθαίρεται. Ἄντεια δὲ, ἡ Σθενέβοια, γυνὴ Προίτου, ἐρωτικῶς ἐνσχεθεῖσα Βελλεροφόντῃ, ὡς δὲ οὐκ ἐπεῖθε συγγενέσθαι αὐτῇ, διαβάλλεται πρὸς αὐτὸν Προῖτον, ὡς πειράζοντα αὐτήν. Προῖτος δὲ αὐτοχειρὶ τοῦτον ἀνελεῖν ἀξιῶν, κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθος ἀναιρεῖσθαι, τὰ μὲν συμφορᾶς ἀπαλλὰς τὴν ἀλλήλων θήκησιν, τὸ μὴ ἰδεῖν ἀλλήλων συνεῖδε. Διὰ τοῦτο ὁ Προῖτος ἀνελεῖν Βελλεροφόντην μὴ θέλων πέμπει δὲ αὐτὸν ὡς Λυκίαν πρὸς Ἰοβάτην τὸν πενθερὸν αὐτοῦ, γράμματα ἐπὶ κατ' αὐτοῦ ἐγχειρίζοντα τῷ τῆς πατρίδος διαβολῆς. Ἰοβάτης ἡμέρας ἐννέα φιλοξενήσας αὐτὸν, τῇ δεκάτῃ τὰ γράμματα διεξελθὼν, ἐπειδὴ μὴ αὐτὸς ἤθελεν αὐτὸν ἀνελεῖν, διὰ τὸ συνεσθίειν μετ' αὐτοῦ, κελεύει τοῦτον ἀνελθεῖν, ἢ συναλᾶσθαι Χιμαίρᾳ, ἢ τοῖς Σολύμοις, ἢ ταῖς Ἀμαζόσιν. Ὁ δὲ ὄρος τινὰ ἐπιτρεψάμενος ἵππον, ὡς φασὶ Πήγασον, ὅστις πτερωτὸς ἦν, ἐκ τοῦ τῆς Χιμαίρας αἵματος γεννηθεὶς, μολιβδίνην τῷ αὐτοῦ δόρατι ἐπιθεὶς, ἐμβαλὼν τῷ στόματι, χωνευομένου τοῦ μολύβδου ὑπὸ τοῦ πυρὸς, ἀνεῖλεν αὐτήν· τὸ γὰρ πῦρ τῆς Χιμαίρας ἐπιλέξας, καθὼς φησὶ Διονύσιος. Μετὰ δὲ τοῦτο ἀνελεῖν ἐκέλευσεν τοὺς Σολύμους, ὧν ἡ ἀπαλλαγὴ, καὶ τὰς Ἀμαζόνας πολεμίους. Ἐπειδὴ οὖν καὶ τοὺς ἐν ἐνέδρᾳ Λυκίων ἀριστέας αὐτὸς ἀνεῖλεν, ὡς δὲ καὶ τοὺς ἐν ἐνέδρᾳ ἀνεῖλεν, Ἰοβάτης γαμβρὸν ἔσχεν τὴν Φιλονόην τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, καὶ πλεῖστα τὴν βασιλείαν καταλιμπάνων. Βελλεροφόντης δὲ, ὡς φασί τινες, ἐπελθὼν τοῖς ἐπιτεθυμηκόσι, ἠθέλησεν ἐπὶ τοῦ Πηγάσου πρὸς οὐρανὸν ἀναπτῆναι. Ζεὺς δὲ οἶστρον τῷ Πηγάσῳ βαλὼν, στυ-

ἐν τῷ Βελλεροφόντην ἀποστρεφόμενον τὸν ἑαυτοῦ νῶτον, καὶ καταβαλεῖν αὐτὸν ἐπὶ γῆν. ἢ ὅτι ἀξία τι Ἄλειον πεδίον κατενεχθέντος τοῦ Βελλεροφόντου, καὶ παρατριβομένου χωλοῦ ἀπὸ τῆς πτώσεως, ὁ Πήγασος ἄνω περιπετασθεὶς καὶ κάτω [illegible] Ἡμέρα τούτου [illegible] τοῦ Διὸς [illegible], ὡς ἂν ἐνοχλήσῃ αὐτῷ τὸ [illegible] κόλλον βάλλῃ. ταῦτα μὲν οὖν τὰ ἀξια Βελλεροφόντη μυθευθ. λεγόμενα. τὰ δὲ ἀξια τῆς Χιμαίρας ταῦτα. ὅτι ἐν Παταροις ὄρος ἐστὶν ἐν ᾧ θηρίον Ἀμισοδάρω ὁ ἔμπροσθεν μὲν ἦν λέων, ὄπισθεν δὲ δράκων, μέση δὲ χίμαιρα· ἐξ ὧν πῦρ ἐκ τοῦ στόματος ἀνέπνει, καὶ ἐλυμαίνετο τὴν χώραν καὶ ὤλλυε τοὺς περιοικοῦντας. ὅπερ ἐλθὼν ὁ Βελλεροφόντης ἐπιχειρεῖ, καὶ τῷ δόρατι περιθεὶς σφαῖραν μολύβδου, ἐνέβαλεν ἐν τῷ στόμα τῆς χιμαίρας. ἐλθὼν δὲ ὑπὸ τοῦ πυρὸς ὁ μόλυβδος καὶ ἐχώνευσε τὰ σπλάγχνα αὐτῆς, καὶ οὕτω ἀπεκτάνθη ἡ Χίμαιρα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μυθώδη· τὸ δ᾽ ἀληθὲς οὕτως ἔχει. Βελλεροφόντης ἦν Φρύγιος ἀνήρ, τὸ γένος Κορίνθιος, καλὸς κἀγαθός. οὗτος πλοῖον κατεσκευάσας μακρόν, ἐλῄζετο τὰ παραθαλάσσια χωρία. ὄνομα δὲ ἦν τῷ πλοίῳ Πήγασος, ὡς καὶ νῦν ἕκαστον σχεδὸν τῶν πλοίων ὄνομα ἔχει. μᾶλλον δὲ [illegible] πλοῖα, ἢ ἵππος, ὄνομα τὸ Πήγασος. ἐβασίλευε δὲ Ἀμισώδαρος, ὅπου ἐπὶ Ξάνθῳ τῷ ποταμῷ· ὄρος δὲ ἦν ὑψηλὸν [illegible] αὐτῷ, ᾧ ὄνομα Τελμισσός· πρὸς ὃ δύο ὁδοὶ προσβαίνουσιν· ἡ μὲν ἔμπροσθεν ἐκ πόλεως τῆς Ξανθίων, ἡ δὲ ὄπισθεν τῆς Καρίας, τὰ δ᾽ ἄλλα κρημνοί. ἐν δὲ τῷ μέσῳ αὐτοῦ χάσμα ἦν τῆς γῆς μέγα, ἐξ οὗ [illegible] πῦρ ἀναδίδοται. ἐπὶ τούτοις [illegible], ᾧ ὄνομα Χίμαιρα. τότε δὲ ἦν, ὡς λέγεται, ἐν προσχώροις, [illegible] προσβάσεων [illegible], λέων ἔμπροσθεν, ὄπισθεν δὲ δράκων, [illegible] μένας, [illegible] Βελλεροφόντης ἐλθὼν, [illegible] καὶ ἡ Τελμισσὸς [illegible] ἀπώλετο. ἔλεγον [illegible] προσχώρων, Βελλεροφόντην ἀφικόμενον μετὰ Πηγάσου, τὴν Ἀμισωδάρου χίμαιραν ἀπολέσαι. τούτου γενομένου, προσανεπλάσθη ὁ μῦθος. ἡ δὲ ἀλληγορία Πήγασον [illegible] συγκεκραμένον [illegible] ἔχει συγκεκραμένον τὸ ἄλογον μέρος τῷ λογικῷ. Βελλεροφόντην δὲ, τὸν [illegible] τῷ θανάτῳ, [illegible] ἐν τῷ [illegible] βάλλοντα [illegible] τὴν γῆν [illegible], [illegible] τὰ καλὰ λέγονται. Βελλεροφόντης [illegible], ὁ [illegible] πάντα τὰ κακὰ τὴν ἐν χίμαιρα, τὸ [illegible] τὴν μεγάλην καὶ τὸ λέοντα, φανερὸν καὶ [illegible] θυμὸν τὸ

δράκοντα δὲ, θυμὸς ποικιλόχροος. ἢ, τὴν Χίμαιραν, τὴν μεγάλο θηρίον, ἢ μόνον, ἢ κεκαμμένον. ὅτε δὲ ὁ Βελλεροφόντης ἢ Βελλεροφῶν περιεσώθη λέγεται, φησὶν ὁ Περίσκ. δηλοῖ ἄλλος δὲ, ὡς διὰ τὸ Βελλεροφόντῃ κατ' συναίρεσιν, ὡς Ξενοφῶν Ξενοφῶν. δῆλος δὲ ὅτι ἢ Βελλεροφοντίων τῦτο ἱστορικὸς ὅτι, κακίᾳ, ἢ Βέλλερον, ὁ Δεοφοντίων. διελθόντι δὲ Βελλεροφόντην Κορινθίων, μετωνόμασε τὸ ὄνομα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΗΣ ΒΕΡΕΝΙΚΗΣ ΠΛΟΚΑΜΟΥ

Βερενίκη γυνὴ δὲ τῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πτολεμαίου τῦ Εὐεργέτου καλουμένου. τοῦ δὲ ἀδελφοῦ αὐτῆς τοῦ Πτολεμαίου ὄντος ἐν τῷ πολέμῳ, ηὔξατο, ὅτι, εἰ νικηφόρος ἐπανέλθοι, τὸν πλόκαμον ἀποκείρασα τῆς κεφαλῆς ἀναθήσειν ἀνάθημα ἐν τῷ ἱερῷ. ὃ ἀλθόντι ὁ Βερενίκη ὃ δὲ τῷ ἱερῷ τῆς αὐτῦ χρυσῦ ... Κόνων καλούμενος, ὅτι ἀστρα καλέσειεν αὐτῆς ἔγραψε, ὅτι οἱ Θεοὶ τὸν πλόκαμον τῦτον ἐν ἄστροις ἀνέθηκαν. ὃ ἀπὸ κατασέρισε τῆς Βερενίκης τὸν πλόκαμον. τῦτο δὲ ἢ μαθὼν ... ποιήσεται σοφώτατον ὥστε ἢ πολλὰ ἄστρα τι ἢ γυναῖκα πρὸς καλοῦσιν, ὃ μαθητὴν τινι τρόπῳ, ἐν τοῖς ἄστροις κατηστερίσαν.

ΠΕΡΙ ΒΗΛΟΥ.

Βῆλος, ὅτος Δεῖ, βασιλεὺς Βαβυλῶνος· ὃ ἢ ἐν πόλει Βαβυλῶνος, Βηλίτις ἀνομάσθητον ὃ ἐκ αὐτοῖς ὁ Ζεὺς, καὶ τινες, Βῆλος λέγεται. ἐπὶ ὁ Ἡρόδοτ. ἐν τῷ λόγῳ Βῆλον εἶναι ἐν τῇ Περσικῇ Βαβυλῶνι τὸν ἐν Βαβυλῶνι κτίσμα εἶναι, Βαβυλῶνος, ὄντος σοφωτάτου, παιδὸς Μήλη, ὁ ἐκ Σεμιράμιδος, λέγουσι. ἀλλ' εἶναι ἀρχαιοτέραν τὴν πόλιν τῆς Σεμιράμιδος ὅπη χιλίοις ἐνιαυτοῖς, ξυτίλισιν γενομένη μετ' ταύτης σοφὰς τι ἢ συνετὰς συνετώτερα δὲ αὐτῆς τὴν Νίνευν, Βαβυλῶνος ὁ αὐτὴν ξυτίλισαντα. ἄλλοι δὲ φασι τῆς Βαβυλῶνος παιδί τινα ἱστορῆσι, ὅτε Νῖνος τῆς Σύρων βασιλεὺς τῷ Νίνου ... ἡ τότε γυνὴ τῷ ἀνδρὶ ξυνεβοήθησεν, Βαβυλῶνα ἐν τῷ πεδίῳ στήσω. ὡς ὅτι ἡ πλίνθος ὁ ἀσφάλτῳ, ὁ λίθῳ λαξευτῷ, τειχίσμασι μετὰ τὸ πλάτος, ἑξηκοντάπηχυν τι μῆκος καὶ περίμετρον αὐτῆς διεγράψατο σταδίων τετρακοσίων. τὰ δὲ τείχη ὕψος ἀπέτεινε πεντήκοντα πηχῶν. ὃ τὸ πάχος ... τριάκοντα πήχεις λέγεται, ὡς καὶ ἵππευειν ἐπ' αὐτῶν συναντωμένων ἀλλήλοις. ἢ πύργους ταῖς πύλαις ἐπέστησεν ὑψηλὰς, χαλκᾶς τε σύ-

ςῦλας τοιάσασα, ἐν ὕλαις τε ἀνατεθεῖσα πολὺ, καὶ τὸ πλάτος ἐξαλλαγεῖσα· ἐστι δὲ καὶ δεξαμενὴν μεγάλην, ἣ λήνου ἐπέχουσα θαυμασίαν, ὑπολελειμμένον τριμερῆ, ἐν περιμέτρῳ μὲν τῷ, ἐκεῖνον δ' ἐλαττὸν ἔχει περιμετρον· καὶ τὸ ἐν καὶ αὐτοῖς τῶν ἐπτὰ κατηριθμημένων θεαμάτων.

ΠΕΡΙ ΒΟΡΕΟΥ.

Βορέας, βασιλεὺς τῆς Θρᾴκης. ὅτος ἥρπασέ ποτε Ὠρείθυιαν τὴν τοῦ Ἐρεχθέως βασιλέως Ἀττικῆς· οὐ καὶ ὁ μῦθος, διὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ἀνεπλάσατο ἐκ γῆς τὸν ἄνθρωπον ἁρπάσαντα· καθὰ καὶ Ἀθηναῖοι βασιλεὺς μὲν ἦν, ὡς οἱ ἀκριβέστεροί φασιν, Ἠπείρου τῆς ἐν Μολοσσοῖς, ἀφ' οὗ καὶ Ποσειδῶνι ἐλθὼν, καὶ Θησεύς, διὰ τὴν Περσεφόνην ἀρπᾶν δὲ καὶ ὁ Ἡρακλῆς, διὰ τὸν Κέρβερον κύνα πολλὰ ἄξιον· ὅμως δὲ καὶ ἐκεῖνος ἐν Ἀιδωνεὺς δι' ὁμωνύμου κλήσεως, εἰς τὸν Ἅδην μεταλαμβάνεται, καὶ ἐν τῷ ὑπὸ γῆν τοῖς μυθογράφοις μετατίθεται Πλάτωνι. Ἑρμείας δὲ ὁ Πλατωνικὸς βασιλικὴν παῖδα τὴν Ὠρείθυιαν κατὰ χρησμὸν ὑπονοεῖ ἀνήχθαι αἰσίῳ Βορρᾷ· καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ λεχθῆναι ἁρπαχθῆναι αὐτὴν ὑπὸ τοῦ Βορρᾶ.

ΠΕΡΙ ΒΡΙΑΡΕΩ.

Βριάρεως, κατὰ μὲν Ἡσίοδον, Οὐρανοῦ καὶ Γῆς παῖς ἐστιν ὁ αὐτὸς δὲ Βριάρεως, καὶ Αἰγαίων, καὶ Γύγης, συναγόμενος κατὰ δὲ Εὔμηλον, Γῆς καὶ Πόντου ὅπως καὶ Κόττος ἑκατὸν χεῖρας ἐσχηκότα, μετὰ τῶν θεῶν ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς Γίγαντας. ἦν δὲ φησὶ τὸν Βριάρεων ἐν τῷ πελάγει. ἀπελαθέντα ὑπὸ Θέτιδος ἀπαχθῆναι, φυλάξοντα τὸν Δία βαλανίσαντος ὅπως πολλὰ ἄλλοις δ' θαλασσίου θηρίου φασὶ τοῦτον τί δ' ἀληθὲς τοῦτο ἔχει τῇ πόλει ἐν ᾗ ὤκουν Κόττος καὶ Βριάρεως ὄνομα Ἑκατοντοχειρία· οἱ δ' πόλει τὴν νῦν καλουμένην Ὀρεστιάδα ἔλεγον οἱ οἱ πολῖται, καὶ Κόττος, καὶ Βριάρεως, καὶ Γύγης, οἱ ἑκατοντάχειροι, βοηθήσαντες τοῖς θεοῖς, αὐτοὶ ἐξήλασαν τοὺς Γίγαντας ἐκ τοῦ Ὀλύμπου.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΡΙΖΟΥΣ.

Βρίζω λέγεται αὕτη μάντις ἐν ἥρῳ· ἣ οἱ Δήλιοι, ἔχουσι καὶ τὰ Δῆλον νῆσον γυναῖκες, ὀνείρων, προσφέρουσι σκάφας πλήρεις ἀπάντων ἀγαθῶν, διὰ τὸ ἰσχυρῶς αὐτὴν καὶ ἀπὸ πλοίων σωτηρίας.

ΠΕΡΙ ΒΙΑΝΤΟΣ.

Βίας, ἀδελφὸς Μελάμποδος.

ΠΕΡΙ ΒΡΟΝΤΟΥ

Βρόντης υἱὸς Οὐρανοῦ καὶ Γῆς ἐστι, μυθεύεται τὰς τοῦ Διὸς κεραυνοὺς χαλκεῦσαι μετὰ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Στερόπου.

ΠΕΡΙ ΒΑΚΙΔΩΝ

Βάκιδες τρεῖς ἐγένοντο· ὧν ὁ πρεσβύτατος, ἐξ Ἐλεῶνος τῆς Βοιωτίας· ὁ δὲ δεύτερος, Ἀθηναῖος, καὶ μάντις, ὃς καὶ Λυσίστρατος ἐκαλεῖτο. Φάσιν μιμεῖται καὶ ὁ τρίτος Ἀρκὰς, ἐκ πόλεως Καφύας, ὃς Κύδας ἐκαλεῖτο, καὶ Ἀλήτης, ὥς φησι Φιλήτας ὁ Ἐφέσιος. Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν Φιλιππικῶν, ἄλλα τε πολλὰ περὶ τούτου τοῦ Βάκιδος ἱστορεῖ παράδοξα, καὶ ὅτι ποτὲ τῶν Λακεδαιμονίων τὰς γυναῖκας μανείσας ἐκάθηρεν, Ἀπόλλωνος τούτου καθαρτὴν δόντος.

ΠΕΡΙ ΒΑΤΤΟΥ

Βάττος Βασιλεὺς Λιβύης, ἐξ οὗ καὶ παροιμίαν δύναι τὸ Βάττου λεγόμενον. οὗτος Κυρήνην ἔκτισεν, ἐλθὼν ἀπὸ Θήρας τῆς νήσου· Κρητικὴν τόνδε ἐν τῇ μητρόπολει Λιβύης, εγχαράττοντο κατὰ τὸ κάλλιστον τῶν λεγομένων, τὸ σίλφιον καὶ ἐν νομίσματι αὐτοῦ ἐχαράξεν, τῇ μὲν Βασιλεῖ, τῇ δὲ σίλφιον, ὡς ἐν τῆς πόλεως εὐγνώμων ἄλλων. Βάττος ἐν Λιβύῃ Κυρήνην ἔκτισε, καὶ τὸ σίλφιον αὐτὸ ὡς τῷ Ἀπόλλωνι χρησμῷ καὶ οἱ πολῖται δὲ Κυρηναῖοι ἀντιπέδωσιν συγγενεῖς βιβλίδιον χαρίτων τῷ Βασιλεῖ, ποιήσαι εἰκόνα ... δὲ τοῦ, δακτυλίῳ ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτῶν προσφέρει τῷ Βασιλεῖ τὸ σίλφιον, τῶν πολυτιμήτων ... καὶ τὸ φύλλον δὲ αὐτοῦ, καὶ ὁ καρπὸς, καὶ ὁ καυλὸς, καὶ ὁ ὀπὸς, πολλῆς τε τὰς αὐτοῦ πολλῆς τιμῆς ἄξιον ἦν. ... ἐν Ἀμυκλαῖς δὲ, ὥστε Λιβύας, οἱ Δελφοὶ ἀνέθηκαν καυλὸν σιλφίου, ὥς φησιν Ἀλεξανδρίδης.

ΠΕΡΙ ΒΙΡΟΥ

Βῖρος, στρατηγὸς Ῥωμαίων ὅστις μετὰ τὸ κατασταθῆναι, ἀλλὰ μάθοι νόσῳ ἐπειχθεὶς ἐκ τοῦ ἐπιτηδεύσαι, καὶ ἐκ αὐτοῦ ... τὸν ἐπιμελητὴν ἔτι εἴχετο.

ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ.

Βασιλικὸς, σοφιστὴς· περὶ τῶν ἐπὶ τῶν λέξεων σχημάτων, περὶ ῥητορικῆς ἀφορμῆς, ὅτι περὶ ἀσκήσεως περὶ μεταποιήσεως ἔγραψε, καὶ περὶ ἄλλων πολλῶν ῥητορικῶν.

ΠΟΙΗΤΑΙ.

ΠΕΡΙ ΒΑΚΧΥΛΙΔΟΥ

Βακχυλίδης Κεῖος, ἀπὸ Κέω πόλεως Ἰουλίδος, συγγενὴς Σιμωνίδου τοῦ λυρικοῦ καὶ αὐτὸς λυρικός.

ΠΕΡΙ ΒΑΤΤΩΝΟΣ.

Βάττων κωμικός· δράματα αὐτοῦ Συνεξαπατῶν, Ἀνδροφόνος, Εὐεργέται.

ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ.

ΠΕΡΙ ΒΑΡΟΥΣ.

Βαρὼ ἡ Δημοῦ, ὀνόματα σοφῶν γυναικῶν· ἐξήνεγκε ἡ Βαρὼ τὴν Δημοῦ.

ΠΕΡΙ ΒΩΛΟΥ.

Βῶλος Δημοκρίτειος φιλόσοφος, συνετάξατο ἱστορίαν ἐκτεταμένην· ἔχει δὲ ἰάσεις φυσικὰς ἀπὸ τινῶν θαυμασίων τῆς φύσεως.

ΠΕΡΙ ΒΙΑΝΤΟΣ.

Βίας Τευταμίου, Πριηνεὺς, εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν. τοῦτον λέγουσιν, Ἀλυάττου πολιορκοῦντος Πριήνην, πιήναντα δύο ἡμιόνους, ἐξελάσαι εἰς τὸ στρατόπεδον· τὸν δὲ Ἀλυάττην συνιδόντα, καταπλαγῆναι μέχρι καὶ ἀλόγων διατείνειν αὐτῶν τὴν εὐθηνίαν, καὶ βουληθῆναι σπείσασθαι, καὶ εἰσπέμψαι ἄγγελον. Βίαντα δὲ σωροὺς ψάμμου χέας, καὶ ἄνωθεν σῖτον περιχέας, ἐπιδεῖξαι τῷ ἀνθρώπῳ· καὶ τέλος μαθὼν ὁ Ἀλυάττης, εἰρήνην ἐποιήσατο πρὸς τοὺς Πριηνέας. θᾶττον δ' αὐτοῦ πέμψαντος πρὸς τὸν Βίαντα ἵνα ἥκῃ παρ' αὐτὸν, ἐγὼ δὲ, φησιν, Ἀλυάττῃ κελεύω κρόμμυα ἐσθίειν, ἴσον τῷ κλαίειν. λέγεται δὲ καὶ δίκας δεινότατος γενέσθαι εἰπεῖν· ἐπ' ἀγαθῷ μέν-

μήτε τῇ τῶν λόγων ἰσχύϊ προσχρῆσθαι. ὅθεν καὶ Δημόδικος ὁ Λέριος τοῦτο αἰνιττόμενος λέγει· ἢν τύχῃς κρίνων, δίκαζε τὴν Πριηνίην δίκην. καὶ Ἱππῶναξ· καὶ δικάζεσθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρείσσων. οὕτω δὲ καὶ ἐτελεύτα· δίκην γὰρ ὑπέρ τινος λέξας ἤδη ὑπεργήρως ὑπάρχων, μετὰ τὸ καταπαῦσαι τὸν λόγον, ἀπέκλινε τὴν κεφαλὴν εἰς τοὺς τοῦ τῆς θυγατρὸς υἱοῦ κόλπους· εἰπόντος δὲ καὶ τοῦ ἐξ ἐναντίας, τῶν δικαστῶν τὴν ψῆφον ἐνεγκόντων τῷ ὑπὸ τοῦ Βίαντος βοηθουμένῳ, λυθέντος τοῦ δικαστηρίου, νεκρὸς ἐν τοῖς κόλποις εὑρέθη. καὶ αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς ἔθαψεν ἡ πόλις καὶ ἐπέγραψαν·

Κλεινοῖς ἐν δαπέδοισι Πριήνης φύντα καλύπτει
Ἥδε Βίαντα πέτρα, κόσμον Ἴωσι μέγαν.

ΠΕΡΙ ΒΩΛΟΥ ΤΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟΥ

Βῶλος, Μενδήσιος, Πυθαγόρειος· ἔγραψε περὶ τῶν ἀναγνωσμάτων τῶν ἱστοριῶν ἃ ἐπιτείνει ἡμᾶς συναγόντων· περὶ θαυμασίων, φυσικὰ δυναμερά· ἔχει δὲ περὶ συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν λίθων κατὰ στοιχεῖα· περὶ σημείων τῶν ἐξ ἡλίου καὶ σελήνης, καὶ ἄρκτου, καὶ λύχνου, καὶ ἴριδος.

ΠΕΡΙ ΒΙΩΝΟΣ

Βίωνες γεγόνασι δέκα· πρῶτος, ὁ Φερεκύδει τῷ Συρίῳ συγχρονίσας, οὗ φέρεται βιβλία δύο· ἔστι δὲ Προκοννήσιος. δεύτερος, Συρακούσιος, τέχνας ῥητορικὰς γεγραφώς. τρίτος, Δημοκρίτειος μαθηματικὸς, Ἀβδηρίτης, Ἀττικῇ γεγραφὼς καὶ Ἰάδι· οὗτος πρῶτος εἶπεν εἶναί τινας οἰκήσεις, ἔνθα γίνεσθαι ἓξ μηνῶν τὴν νύκτα, καὶ ἓξ τὴν ἡμέραν. τέταρτος, Σολεὺς, Αἰθιοπικὰ γεγραφώς. πέμπτος, ῥητορικὸς, οὗ φέρεται ἐννέα βιβλία, Μουσῶν ἐπιγεγραμμένα. ἕκτος, μελικὸς ποιητής. ἕβδομος, Μιλήσιος ἀνδριαντοποιὸς, οὗ μέμνηται καὶ Πολέμων. ὄγδοος, ποιητὴς τραγῳδίας τῶν Ταρσικῶν λεγομένων. ἔνατος, ἀγαλματοποιὸς Κλαζομένιος, ἢ Χῖος, οὗ μέμνηται καὶ Ἱππῶναξ. δέκατος, ὁ Βορυσθενίτης φιλόσοφος, τὰ μὲν ἄλλα πολύτροπος καὶ σοφιστὴς ποικίλος, καὶ πλείστας ἀφορμὰς δεδωκὼς τοῖς βουλομένοις καθιππάζεσθαι φιλοσοφίας· ἔν τισι δὲ καὶ τῦφον καὶ ἀπολαῦσαι τύφου δυνάμενος. πλεῖστα γοῦν καταλέλοιπεν ὑπομνήματα, ἀλλὰ καὶ ἀποφθέγματα χρειώδη πραγματείαν ἔχοντα.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΟΥΘΟΙΝΑ.

Βουθοίνας ἐκλήθη ὁ Ἡρακλῆς διὰ τοιαύτην αἰτίαν· τὴν Δρυοπίδα γῆν ποτὲ ὁδεύων καί τινα ἐπ' αὐτῇ Ὕλλον; σὺν τῷ Ὕλλῳ, ᾐτήσε τροφὴν τὸν πατέρα, ἀποστερήσαντα, λεγόμενον Θειοδάμαντα, ἔσφαξεν ὁ Ἡρακλῆς, κ̀ φαγὼν αὐτὸν ὁ δὲ οὐκ ἔδωκε, ἀλλὰ κ̀ ὕβρισε τὸν Ἡρακλέα· ὅθεν ὁ Ἡρακλῆς ἕνα τῶν ἀροτήρων βοῶν λαβὼν, ἔσφαξε, καὶ εὐωχήθη καὶ αὐτός, κ̀ ὁ υἱὸς αὐτοῦ· κ̀ ἐκλήθη διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην Βουθοίνας· ἐπειδὴ ὅλον ἐθοινήθη τὸν βοῦν. ἐκ δὲ τούτου τῷ Ἡρακλεῖ γέγονεν ὁ πρὸς τοὺς Δρύοπας πόλεμος. τοῦ γὰρ Θειοδάμαντος ἀνελθόντος εἰς τὴν πόλιν, κ̀ εἰπόντος ὡς πολέμιος ἦλθεν εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ, λέγων δὲ τὸν Ἡρακλέα, ἐξῆλθον κατ' αὐτοῦ καὶ ἐνίκησε πάντας ὁ Ἡρακλῆς.

Γ

ΠΕΡΙ ΓΑΓΓΟΥ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΗΧΕΩΣ.

Γάγγης, βασιλεὺς Αἰθιόπων, ὃν ἀνεῖλεν Ἀλέξανδρος, δεκάπηχυς τὸ μῆκος τὴν δὲ ὥραν, ὅσος οὔπω τις ἀνθρώπων. Ποταμὸς δὲ Γάγγης ἐκεῖ, ὡς ὁ μῦθος.

ΠΕΡΙ ΓΑΝΥΜΗΔΟΥΣ

Γανυμήδης ἦν υἱὸς Τρωός· ᾧ χρυσῆν τινα ἄμπελον Ζεὺς ἐχαρίσατο ἀντὶ Γανυμήδους. Πρίαμος δὲ ἐκ διαδοχῆς ἐλθοῦσαν αὐτήν, ἐδωρήσατο Ἀστυόχῃ τῇ αὐτοῦ μὲν ἀδελφῇ, Εὐρυπύλου δὲ μητρί, ἵνα πέμψῃ εἰς συμμαχίαν τὸν υἱόν, ἐπεὶ τῇ μητρὶ ἀνελεῖν τὴν εἰς πόλεμον ἐξέλευσιν αὐτοῦ ἦν· δηλοῖ ὁ λόγος, ὡς διὰ γυναικὸς δωροδοκίαν ὁ Εὐρύπυλος συνεμάχησε. τὸ δὲ Γανυμήδους ἡ ἁρπαγή, ὅπως ἀπεστέρησε τοῦ παιδὸς θάνατον, πολλὰ οἱ μῦθοι πλάττουσι. τινὲς δέ φασιν ὑπὸ τοῦ Ταντάλου αὐτὸν ἁρπαγῆναι, κ̀ ἐν κυνηγεσίῳ πεσεῖν, κ̀ ταφῆναι ἐν τῷ Μυσίῳ Ὀλύμπῳ. οἱ δὲ ἱστοροῦσιν, ὑπὸ Μίνωος ἡρπάχθαι, κ̀ τὸν τῆς ἁρπαγῆς τόπον Ἁρπαγίαν κληθῆναι. φασὶ δὲ, κ̀ ὅτι βιασθεὶς, κατεκρήμνισεν ἑαυτόν· τῷ δὲ πατρὶ ἐτιμωρήθη πλάσ-

πλάσμα, ὅτι Θάλλω κ̀ εἴρω [illegible] αὐτὸν [illegible] τῷ Δι-
ετι δὲ ἐ ὄνομα [illegible], [illegible] ἐν τῷ [illegible] χώρα ἀλ-
λως δὲ [illegible] [illegible] τοὺς καλουμένους [illegible]-
[illegible] παῖδας, ὡς [illegible] τοῦ Μενελάου [illegible] Ῥωμαίοις δὲ, φα-
σὶ, παῖδας [illegible] τῶν λειτουργιῶν [illegible] ἐν τοῖς δημοτελέσι
θυσίαις καλεῖ ἐ ὁ μάθης [illegible] κ̀ τῳ Γανυμήδει τοῦ Δι-
ὸς [illegible]. Σαπφὼ δὲ ἡ καλὴ, τὸν Ἑρμῆν οἰνοχοοῦν φησι Θεοῖς,
[illegible] τῷ μύθῳ [illegible] [illegible] [illegible] τὰ συμπόσια
[illegible] κ̀ [illegible], τὰ ὁ Ὁμηρικὰ Θεοῖς [illegible] [illegible]
[illegible] τοῖς [illegible] [illegible] ἡ δ' αὐτὴ Σαπφὼ, ἐ τὸν
Λάεργον ἀδελφὸν αὐτῆς [illegible], ὡς οἰνοχοοῦντα τῷ Πρυτανείῳ
τῆς Μιτυλήνης κ̀ Ἐρετρικοὺς δὲ, [illegible] ὁ Δίφιλος [illegible],
[illegible] οἰνοχοεῖν 'Αθήνησι τοὺς καλουμένους ἀρχοντικοῖς [illegible]-
[illegible] δὲ οἰνοχοεῖν Θεοῖς Ἥβη. τοῦτο δὲ ἔσως διὰ τὸ [illegible] [illegible]
[illegible] τι συμπόσια [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] τῆς Ἐφέσου [illegible] τῇ τοῦ Ποσει-
δῶνος ἑορτῇ οἰνοχοοῦντες ἠΐθεοι Ταῦροι ἐκαλοῦντο, ἐν τοῖς τοῦ 'Α-
θηναίου κ̀ [illegible] [illegible]

ΠΕΡΙ ΓΑΡΓΙΤΤΙΟΥ ΤΟΥ ΚΥΝΟΣ

ΓΑργίττιος, ὄνομα κυνὸς Γηρυόνου, ἀδελφὸς τοῦ Κερβέρου [illegible] τοὺς
βοῦς φυλάττων, ἀπέθανε [illegible] Ἡρακλέους, ἐ ἔχει [illegible] [illegible]
Ἰβηρίᾳ. γνώριμοι δὲ ἐ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
δὲ [illegible], ὁ [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] Ἀλεξάνδρου τοῦ
βασιλέως [illegible] [illegible] ὁ Μέγας [illegible], [illegible] [illegible] [illegible],
ὁ [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]-
ται, καθάπερ [illegible] [illegible]·

'Αλλα [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] δὲ [illegible],
Καὶ [illegible] [illegible], ἐ [illegible] [illegible]

τὰ [illegible] ἐν τῷ Ἀκταίωνος κυνῶν ὀνόματα, κ̀ τὰ Ἀρχύλου δό-
ξω, Κόραξ, Ἄρκτος, Χάρων, Λυαίος.

ΠΕΡΙ ΓΕΦΥΡΑΣ, ΠΩΣ ΕΥΡΕΘΗ

ΚΑθώς μυθεύεται, ἡ Δημήτηρ εἶχε θυγατέρα τὴν Περσεφό-
νην, ἣν ἥρπασεν ὁ Πλούτων [illegible] ἡ Δημήτηρ, καὶ
ζητοῦσα τὴν θυγατέρα, ἦλθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν κ̀ [illegible]
[illegible] Τριπτολέμου τινί, ἐν χώρᾳ Ἐλευσῖνι [illegible] [illegible]
[illegible] δὲ [illegible] [illegible] Τριπτολέμου, ὅτε ὁ Πλούτων [illegible] [illegible]
Περ-

Περσεφόνην καὶ Δήμητρα τὸ πλεῖστον τῆς ἐνεργεσίας ἔδωκε τῷ Τριπτολέμῳ τὰ σπέρματα· λέγει δὲ οὕτω καὶ χρεὼν ἀποδημεῖν μὴ φθονῆσαι, ἀλλὰ ἐλθεῖν καὶ σπεῖραι τὰ σπέρματα πᾶσιν ἀνθρώποις, ἵνα μάθωσι τὸ σπείρειν καὶ γεωργεῖν καὶ τιθέναι τοὺς ἡμέρους καρπούς· πάλαι γὰρ ἐν ἀγρίοις ἤσθιον τὰς βαλάνους ἐκ τῶν φηγῶν. ἐπὶ τοῦτο ἀπὸ τῆς σπορᾶς καὶ τὸ φαγεῖν ὠνόμασται. λέγεται δὲ ὅτι Τριπτόλεμος, λαβὼν ἅρμα δρακόντων πτηνῶν, περιεπόλευσεν καὶ τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἐγκατέσπειρε φιλοτιμησάμενος τὰ σπέρματα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΗΡΥΟΝΟΥ

Γηρυόνης γέγονε Χρυσάορος παῖς, καὶ Καλλιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ. οὗτος δὲ τρικέφαλος τὸ σῶμα ὁ Γηρυόνης, διὰ τὸ κλίμα τε τὸ ἑσπέριον, τό τε ἐνεστῶς, καὶ τὸ παρεληλυθός. Ἐπήγετο δέ, καὶ ἐξ χεῖρας φασὶ καὶ ἓξ πόδας ἔχειν, καὶ [illegible] αὐτοῦ δὲ τὰ ταῦρα [illegible] δένδρα μαθόντες [illegible] κατακλεισθῆναι αἵματι.

ΠΕΡΙ ΓΛΑΥΚΟΥ

Γλαῦκος, Ἀνθηδόνιος ἦν ἁλιεύς, ὃς ἐμμανὴς γενόμενος, ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν· ἰχθύων γὰρ ἁλισκομένων, καὶ ῥίψας ταῦτα εἰς χλόην, [illegible] προσπελάσαντα βοτάνῃ καὶ ἀναζήσαντα· φαγὼν δὲ καὶ αὐτός, γέγονεν ἀθάνατος, ἀλλ' ὡς ἔχομεν καὶ ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν. μαντεύεται δέ, ὡς παρ' Ὁμήρῳ Πρωτεύς, καὶ παρ' Πινδάρῳ, Τείρεσίας, τοῖς Ἀργοναύταις· τὴν δὲ Ἀνθηδόνα, ἧς ἐγένετο, φασί τινες, ἀνέζησεν· καὶ Γλαῦκος, ὄνομα Νηρέως λέγεται, διὰ τὴν χροιὰν τοῦ ὕδατος.

ΠΕΡΙ ΓΛΑΥΚΟΥ ΤΟΥ ΜΙΝΩΟΣ

Γλαύκου τοῦ Μίνωος ἀποθανόντος ἐπὶ τοῦ μέλιτι, ὁ Μίνως ἐν τῷ τύμβῳ κατώρυξε τὸν τοῦ Κοιράνου Πολύειδον, ὃς ἰδὼν ἐκ τοῦ ἄγγους [illegible] δράκοντα ἕτερον δράκοντα [illegible] τεθνεῶτα, καὶ ἀναστήσαντα αὐτόν, καὶ αὐτὸς τὸ αὐτὸ ποιήσας ἐπὶ τὸν Γλαῦκον, ἀνέστησεν. ὥστε ὁ μῦθος [illegible]· ἡ δὲ ἀλήθεια οὕτως ἔχει· Γλαῦκος τοῦ μέλι, [illegible] χολῆς δὲ αὐτοῦ πλείονος κινηθείσης, ἐλειποθύμησεν ὁ Γλαῦκος. [illegible] δ' ὡς οὐ τι ἐν ἄλλοι ἰατροί, ἀπὸ ἐν χρήματα ληψόμενοι, ἀλλὰ δὲ ὁ Πολύειδος [illegible] τὴν νόσον, ὃν ἔμαθε παρὰ τινος ἰατροῦ, ᾧ ἦν ὄνομα Δράκων, καὶ ταύτῃ τῇ βοτάνῃ χρησάμενος,

νος, ὑγιῆ ἀνέδειξε τὸν Γλαῦκον. Λέγουσι δέ τινες, ὅτι Πολύειδος τὸν Γλαῦκον, ὑπὸ μέλιτος θανόντα, ἀνέστησε.

ΠΕΡΙ ΓΛΑΥΚΟΥ ΤΟΥ ΘΑΛΑΤΤΙΟΥ

Ο Γλαῦκος οὗτος ἁλιεὺς ὢν πόλιν φασὶ κοινὴ, ἀθάνατος ἐγένετο, καὶ νῦν ἐν τῇ θαλάσσῃ οἰκεῖ. ἡ δὲ ἱστορία ἔχει. Ἰστέον Γλαῦκος ἦν ἀνὴρ ἁλιεὺς, Ἀνθηδόνιος, τὸ γένος. Ἦν δὲ κολυμβητὴς, ἐν τούτῳ ὑπερβάλλων πάντας τῶν κολυμβητῶν κολυμβῶν. Ἐν δὲ τῷ λιμένι, ὁρώντων αὐτὸν τῶν ἐν τῇ πόλει, αὖθις ἀνακολυμβήσας εἴς τινα τόπον, καὶ μὴ ἐλθὼν τοῖς ὁρῶσιν ἐπὶ ἡμέρας πολλὰς, ἀνακολυμβήσας πάλιν, ὤφθη αὐτοῖς. πυνθανομένων δὲ τῶν οἰκείων τί διετέλεσεν, αὐτὸς ψευδόμενος ἔφη, ἐν τῇ θαλάττῃ καὶ συγκλείων τοὺς ἰχθύας, ὅποτε χειμὼν γένοιτο, καὶ μηδεὶς τῶν ἄλλων ἁλιέων ἰχθῦς δύναιτο λαμβάνειν, ἔλεγε τοῖς πολίταις, τίνας βούλοιντο τῶν ἰχθύων ἀποκομισθῆναι αὐτοῖς καὶ ἐκόμιζεν ὡς ἐν εὐπλοίᾳ, Γλαῦκον θαλάσσιον ἐκάλουν. καὶ περιτυχὼν θηρίῳ θαλαττίῳ, ἀπώλετο. μὴ ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ ἐκ τῆς θαλάττης, ἐμυθεύσαντο οἱ ἄνθρωποι, ὡς ἐν θαλάσσῃ οἰκεῖ, κἀκεῖ διατρίβει.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΓΙΓΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΣΠΑΡΕΝΤΩΝ ΚΑΙ ΦΥΕΝΤΩΝ ΑΥΘΗΜΕΡΟΝ

ΕΝ Θήβαις τῆς Βοιωτίας λέγεται ὅτι Κάδμος, ἀποκτείνας τὸν ἐν Ἄρεϊ δράκοντα, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐξελόμενος, ἔσπειρεν εἰς τὴν ἰδίαν γῆν, καὶ ἀνεβλάστησαν ἐντεῦθεν ἄνδρες ὡπλισμένοι δὲ ἀπὸ μιᾶς ἡμέρας· καὶ οὗτοι ἐπολέμουν ἀλλήλοις καὶ τοὺς ἄλλους. ἡ δὲ ἀλήθεια ὧδε ἔχει· Κάδμος, τὸ γένος ὢν Φοίνιξ, ἀφίκετο εἰς Θήβας πρὸς τὸν ἀδελφὸν Φοίνικα, ἀμφισβητούμενος περὶ τῆς βασιλείας, ἔχων ἄλλα τε πολλὰ ὡς βασιλεὺς, ἀλλὰ δὲ καὶ ὀδόντας ἐλέφαντος. ἦν δὲ ὁ βασιλεὺς τῶν Θηβῶν, Δράκων, Ἄρεος παῖς. ὁ οὖν Κάδμος ἀποκτείνας, ἐβασίλευσεν. οἱ δὲ φίλοι τοῦ Δράκοντος, ἐπολέμουν αὐτῷ· ἀνέστησαν δὲ κατὰ Κάδμου, καὶ οἱ παῖδες τοῦ Δράκοντος. οὗτοι δὲ οἱ φίλοι καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐλθόντες, ἁρπάσαντες τὰ χρήματα τοῦ Κάδμου, καὶ τοὺς ἐλεφαντίνους ὀδόντας, ἔφυγον ἄλλοι ἀλλαχοῦ· ἄλλοι δὲ ἀλλαχῇ διεσπάρησαν· οἱ μὲν εἰς τὴν Ἀττικὴν, οἱ δὲ εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἄλλοι εἰς Φωκίδα, ὅποι δὲ εἰς Λοκρίδα. ἐκ τῶν χωρῶν ὁρμώμενοι, ἐπολέμουν τὰς Θήβας. καὶ ἦσαν γεν-

γεν-

γαλὸν πολεμιστικόν. ἐπεὶ δὲ τοὺς ἐλεφαντίνους ὀδόντας, οὓς εἶχεν
ὁ Κάδμος, ἀφάνιστος ἔφυγεν, ἔλεγον οἱ Θηβαῖοι, ὅτι τοιαῦτα
δεινὰ ὁ Κάδμος ἐπήγαγεν ἡμῖν, ἀποκτείνας τὸν Δράκοντα· ἐκ
τῶν ἐκείνου ὀδόντων, πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ ἄνδρες σπαρτοὶ πολεμῶσιν
ἡμῖν· τούτου δὴ ἐπεὶ τοιούτου συμβάντος ὁ μῦθος προσανεπλάσθη.

ΠΕΡΙ ΓΟΡΓΟΝΩΝ

Γοργόνες, τρεῖς γυναῖκες, αἳ τοσοῦτον εἶχον τι πρόσωπον
φρικτὸν καὶ φοβερὸν, ὡς τοὺς ὁρῶντας θνήσκειν. ἡ Γοργὼ, ἡ
Γοργόνη, καὶ ἡ Γοργάς· διὰ γὰρ τῆς γοργότητος ἀπολιθοῦν φερόμεναι τοὺς ὁρῶντας.

ΠΕΡΙ ΓΥΓΟΥ.

Γύγην, οἱ Ἕλληνες ἐμυθεύσαντο τῇ στροφῇ τῆς σφενδόνης ἐν
ἀφανεῖ, ἀπαντᾶν καὶ μὴ ὁρᾶσθαι παρόντα, καὶ ὡς αὐτὸν ἐξηγεῖται
ὃν καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν πολιτείᾳ, οὕτωσί μυθικῶς
ὑπολέγων, ὅτι Γύγης τις ὢν ποιμὴν αὐτοῦ τοῦ Λυδίου· ὄντος ποιμαίνοντος
ἐν τῷ ὄρει τι συμβάν, περιέτυχε σπηλαίῳ τινί, καὶ εἰσελθὼν
ἐν αὐτῷ, εὗρεν ἵππον χαλκοῦν, καὶ ἔνδον τοῦ χαλκοῦ ἵππου
νεκρὸν ἀνθρώπου φέροντα δακτύλιον· ὁ δακτύλιος ἡ σφενδόνη
στρεπτὴ ἦν, καὶ ἐγίνετο ὅτε σφενδόνη ἐκαλεῖτο. ἔλαβεν δὲ ὁ
Γύγης τὸν δακτύλιον, καὶ ἐξῆλθεν· καὶ ἡνίκα μὲν ἦν ἐν τῇ χειρὶ
ὁ δακτύλιος, ἑωρᾶτο ὑπὸ πάντων· ἡνίκα δὲ τὴν σφενδόνην τοῦ
δακτυλίου ἔστρεφεν, ἀφανὴς ἐγίνετο ὑπὸ πάντων. ὁ μὲν Πλάτων ἐσοφίσατο
τὸν μῦθον τοῦτον ἐπὶ τῷ, ὅτι ὁ δίκαιος ἀνὴρ, κἂν τοῦ Γύγου
λάβῃ τὸν δακτύλιον, ὥστε μὴ ὁρᾶσθαι ὑπό τινος, οὐδὲ οὕτως ἐθέλει
ἀδικεῖν· διὰ γὰρ τὸ καλὸν ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἐπιτηδεύει. ἡμῖν
δὲ ἄλλο τι ἔχει ὅτι ὁ Γύγης τοῦτον τὸν δακτύλιον, ἐλθὼν
ὑπὸ τὸν βασιλέα τῶν Λυδῶν, καὶ ἀντιστρέψας τὴν σφενδόνην,
ἐγένετο ἀφανὴς· καὶ εἰσελθὼν ἀπέκτεινε τὸν βασιλέα, καὶ ἔλαβε
τὴν βασιλείαν. διὸ καὶ Γύγου δακτύλιος, ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων,
καὶ πανούργων λέγεται. ὁ δὲ Ἡρόδοτος ἄλλως ἱστορεῖ τὰ κατὰ
τὸν Γύγην· ὅτι ἐπιτροπῇ τῆς δεσποίνης ἀπέκτεινε τὸν Κανδαύλην
ὁ Γύγης, καὶ ἐβασίλευσε.

ΠΕΡΙ ΓΕΣΙΟΥ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ.

Γέσιος ἰατροσοφιστής, Πετραῖος τὸ γένος, ἐπὶ Ζήνωνος καθελὼν δὲ Δόμνον τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον Ἰουδαῖον ὄντα, καὶ

γαρ ἐπιμελῶς καὶ ἑαυτὸν μεταπαρασκευάσας ὀλίγα πάντα, τεχνικὴ ἐγυμνάσατο καὶ μέγα τὸ κλέος ἔσχε. ἔπος κατηριθμήσατο τέχνην ἔγραψε τῶν καθ' ἑαυτὸν πάντων.

ΡΗΤΟΡΕΣ

ΠΕΡΙ ΓΑΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

Γαϊανὸς Ἀράβιος ῥήτωρ καὶ σοφιστὴς, μαθητὴς Ἀψίνου τοῦ Γαδαρέως, ἐπὶ Μαξιμίνου καὶ Γορδιανοῦ. ἔγραψε περὶ συντάξεως βιβλία ..., τέχνην ῥητορικὴν, μελέτας. ἐσοφίστευσεν ἐν Βηρυτῷ.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΕΘΛΙΟΥ

Γενέθλιος, Παλαιστῖνος τὸ γένος, ἐκ Πέτρων, μαθητὴς Μινουκιανοῦ καὶ Ἀγαπητοῦ, ἀντισοφιστεύσας μετὰ τοὺς Ἀθήναις Καλλινίκῳ τῷ σοφιστῇ, ἀλλ' ... τὸ φῶσιν ... ἐτελεύτησε ... ἐτῶν πρὸς τοὺς εἴκοσιν. ἔγραψε λόγους, ... διαλέξεις, καὶ μελέτας ὧν ... κατηρίθμησε μετὰ τὸν Θεοδώρου ... προτρεπτικοὺς πρὸς τὰς ἑαυτοῦ ... Διάλεξιν καὶ Ἀσκληπιοῦ πανηγυρικοὺς τινά.

ΠΕΡΙ ΓΟΡΓΙΟΥ

Γοργίας Χαρμαντίδου Λεοντῖνος ῥήτωρ, μαθητὴς Ἐμπεδοκλέους. οὗτος τῷ ῥητορικῷ εἴδει τῆς παιδείας δύναμιν φραστικήν τε καὶ τέχνην ἔδωκε, ὡς εἰς ... ἐκδόσεις ἐχρήσατο, ὥσπερ εἰς τέχνας, τὴν τῶν σοφιστῶν τέχνην τροπαῖς τε καὶ μεταφοραῖς καὶ ἀλληγορίαις καὶ ὑπαλλαγαῖς, καὶ καταχρήσεσι καὶ ὑπερβάσεσι, καὶ ἀναδιπλώσεσι καὶ ἐπαναλήψεσι, καὶ ἀποστροφαῖς καὶ παρισώσεσιν ἐχρήσατο· καὶ μὴν ἄλλα καὶ ... τοῖς σοφισταῖς ἔξω, καὶ περισσολογίαις, καὶ ἐνθυμήμασι, καὶ τῷ τὰ μεγάλα μεγάλως ἑρμηνεύειν, ... καὶ ..., ἐφ' ὧν ὁ λόγος ... ἑαυτῷ, καὶ ... περιέβαλλεν δὲ καὶ ... ὑπὲρ κόσμον, καὶ ... ἀπεχθάνετο δὲ καὶ ... διελέχθη δὲ Ἀθήνησι ... γηράσκων, ... θαυμασθεὶς. διδάσκαλος δὲ ἦν Πώλου Ἀκραγαντίνου καὶ Περικλέους, καὶ Ἰσοκράτους, καὶ Ἀλκιδάμαντος τοῦ Ἐλαΐτου, ὃς αὐτοῦ καὶ τὴν σχολὴν διεδέξατο, ἀδελφὸς δὲ ἦν τοῦ ἰατροῦ Ἡροδίκου, Κριτίας τε καὶ Ἀλκιβιάδης νέοι ὄντες Θουκυδίδης δὲ καὶ Περικλῆς, ἤδη γηράσκοντες ... δὲ ...

Γορ-

Γοργίας καὶ τῶν Ἑλλήνων πανηγύρει, τὸν μὲν λόγον τὸν Πυθικὸν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ ἤχησεν, ἐφ᾽ οὗ καὶ χρυσοῦς ἀνετέθη ἐν τῷ τοῦ Πυθίου ἱερῷ· ὁ δὲ Ὀλυμπικὸς λόγος ὑπὲρ τοῦ μεγίστου αὐτῷ ἐπολιτεύθη. στασιάζουσαν γὰρ τὴν Ἑλλάδα ὁρῶν, ὁμονοίας ξύμβουλος αὐτοῖς ἐγένετο, τρέπων ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, καὶ πείθων ἆθλα ποιεῖσθαι τῶν ὅπλων μὴ τὰς ἀλλήλων πόλεις, ἀλλὰ τὴν τῶν βαρβάρων χώραν. ὁ δὲ ἐπιτάφιος, ὃν διῆλθεν Ἀθήνησιν, εἴρηται μὲν ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πολέμων πεσοῦσιν, οὓς Ἀθηναῖοι δημοσίᾳ ξὺν ἐπαίνοις ἔθαψαν, σοφίᾳ δὲ ὑπερβαλλούσῃ ξύγκειται. παροξύνων γὰρ τοὺς Ἀθηναίους κατὰ Μήδων τε, καὶ Περσῶν, καὶ τὸν αὐτὸν νοῦν τῷ Ὀλυμπικῷ ἀγωνιζόμενος, ὑπὲρ ὁμονοίας μὲν τῆς πρὸς τοὺς Ἕλληνας οὐδὲν διῆλθεν, ἐπειδὴ πρὸς Ἀθηναίους ἦν ἀρχῆς ἐρῶντας, ἣν οὐκ ἦν κτήσασθαι, μὴ τὸ δραστήριον αἱρουμένους· ἐνδιέτριψε δὲ τοῖς τῶν Μηδικῶν τροπαίων ἐπαίνοις, ἐνδεικνύμενος αὐτοῖς, ὅτι τὰ μὲν κατὰ τῶν βαρβάρων τρόπαια ὕμνους ἀπαιτεῖ, τὰ δὲ κατὰ τῶν Ἑλλήνων, θρήνους. λέγεται δὲ ὁ Γοργίας, ἐς ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν ἐλάσας ἔτη, μὴ καταλυθῆναι τὸ σῶμα ὑπὸ γήρως, ἀλλ᾽ ἄρτιος καταβιῶναι, καὶ τὰς αἰσθήσεις ἡβῶν. ἐρωτηθεὶς δὲ τὴν αἰτίαν τῆς μακροβιότητος, οὐδὲν πώποτε ἡδονῆς ἕνεκα πράξας.

ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ.

ΠΕΡΙ ΓΛΑΥΚΩΝΟΣ.

Γλαύκων Ἀθηναῖος φιλόσοφος. φέρονται αὐτοῦ ἐν ἑνὶ βιβλίῳ διάλογοι ἐννέα· Φειδύλος· Εὐριπίδης· Ἀμύντιχος· Εὔθιας· Λυσιθείδης· Ἀριστοφάνης· Κέφαλος· Ἀναξίφημος· Μενέξενος. φέρονται καὶ ἄλλοι δύο καὶ τριάκοντα, οἳ νοθεύονται.

Δ

ΠΕΡΙ ΔΑΙΔΑΛΟΥ.

Δαίδαλον μυθεύουσι ποιῆσαι ξόανα ξύλινα, καὶ ἐγκλεῖσαι Πασιφάην εἰς ταῦρον ξύλινον ἐργασθέντα [illegible]· καὶ τὸ τῶν ταύρων [illegible], μιγῆναι τῇ γυναικί. [illegible]

ἐχο-

ἔχοντα μὲν σῶμα ἀνδρὸς, κεφαλὴν δὲ βοός. ὅτι φασὶν ὑπὸ Μίνωος Δαίδαλον καὶ Ἴκαρον καθείρχθαι εἰς εἱρκτὴν, ὅπως αὐτοὺς ἀπολέσῃ. Δαίδαλος δὲ ποιήσας πτέρυγας προσδήσας, ἐξῆλθε μετὰ τοῦ Ἰκάρου. τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει. Μίνω φασὶν ἀλγοῦντα τὰ αἰδοῖα, θεραπευθῆναι ὑπὸ Κρίδος τῆς Πανδίονος. κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν τῆς θεραπείας καιρὸν, παρελθὼν τοῦ Μίνωος γραμματεὺς ὀνόματι Ταῦρος τῆς Πασιφάης ἔρωτι ἁλοὺς, μίγνυται αὐτῇ, καὶ τίκτει παῖδα. Μίνως δὲ ἀναλογισάμενος τὸν χρόνον τῆς ἀλγηδόνος τῶν αἰδοίων, ἔγνω ὡς οὐκ εἴη ἐξ αὐτοῦ ὁ παῖς, ἀλλὰ συγγενόμενος αὐτὴν τῷ Γαυρίσκῳ, ἔγνω ὡς ἐκ τοῦ Ταύρου εἴη. μὴ ἀποκτεῖναι μὲν τὸν παῖδα, διὰ τὸ δοκεῖν ἀδελφὸν εἶναι τῶν ἑαυτοῦ παίδων. ἀποστέλλει δὲ αὐτὸν εἰς ὄρος, ὡς θεράποντα ποιμέσιν ὑπάρχειν τῶν ποιμνίων. ὁ δὲ, ἀχ ἀπευπεισθέντος τοῦ Βασιλέως. πυθόμενος δὲ ὁ Μίνως τὰ κατ' αὐτὸν, ἐκέλευσεν αὐτὸν μετὰ τῶν πολιτῶν κρατηθῆναι καὶ ἐν μὲν ἐγκαταληφθέντα ἐλθεῖν. ὁ δὲ μὴ, δέσμιον αὐτὸν ἀχθῆναι. ὁ δὲ ἀπειθήσας, ἀφίσταται ὡς τὰ ὄρη, καὶ ἀρπάζων θρέμματα, καὶ πέμψαντος δὲ Μίνω καὶ στρατὸν ἰσχυρὸν πλείονα, ὡς τὸ συλλαβεῖν αὐτὸν, ὁ ἀνὴρ ὄρυγμα ποιήσας βαθὺ, καθείρξας ἑαυτὸν εἰς ἐκεῖνο ἔνθα ἦν τοῦ Ταύρου, ὅτε τοῦτο μετὰ τοῦ Μίνωος παρεσκήνου ἤδη τὰ εἴδωλα, μετὰ τοῦ Ταύρου συνεμπτύσατο, ὡς ὁ Ταῦρος αὐτῷ προσμίγνυται. ὁ ἀκούσας ὅτι τοῦτο Μίνως τὴν Θησέα πολέμιον, ἐπὶ τὸν Ταῦρον ἀπέστειλεν, ὡς ἀποθανούμενον. γνοῦσα δὲ τοῦτο ἡ Ἀριάδνη, παραδοῦσα ξίφος ἐν τῷ σπηλαίῳ, δι' οὗ ὁ Θησεὺς ἀνεῖλε τὸν Μινώταυρον. τὸν δὲ Δαίδαλον φασὶν ὅτι εἰς εἱρκτὴν, καθεῖρξε ἑαυτὸν διὰ θυρίδος, καὶ σκάφος ἐμβὰς, εἰς θάλασσαν ἀπέπλευσεν. αἰσθόμενος δὲ ὁ Μίνως, πέμπει πλοῖα διώξοντα. ὡς φθάσαντος δὲ Ἰκάρου τοῦ καὶ Δαιδάλου ἀπελθόντος, ἀνέμου λάβρου καὶ σφοδροῦ ὄντος, περιῆλθεν, ἤγουν πλεύσας, ἐν τῷ πελάγει περιέπεσεν. καὶ ὁ μὲν Δαίδαλος σώζεται ἐν τῇ γῇ. ὁ δὲ Ἴκαρος, πνιγεὶς ἐν τῷ πελάγει. ὅθεν καὶ καλεῖται Ἰκάριον πέλαγος ἀπ' αὐτοῦ. ἐξεβλήθη δ' ὁ Ἴκαρος νεκρὸς τῆς χωρίου, μετὰ τῆς πατρὸς ἐκείνου. ἀδελφὸν τοῦ Θρηνωδοῦ τὸν Δαμάτου, ἐν ἀγάλμασι κατεσκεύαζε κινούμενα. ὡς ὁ ἱστορικὸς ἔχει ὅτι τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἀγαλματοποιεῖ, κατεσκεύαζε ἀνθρώπους, συστρεφομένους ἔχοντας καὶ τοὺς πόδας. Δαίδαλος δὲ ἐποίει διαβεβηκότας τοὺς πόδας. οἱ δὲ ἄνθρωποι ἔλεγον, οὐχ ἑστὼς ἐστὶ τὸ ἄγαλμα, ὃ εἰργάσατο Δαίδαλος, ἀλλὰ ἔχει κινούμενον,

κη, ὡς ὁ καὶ λέγεσθαι. εἰσὶ δὲ ὁ μεγάλοι ἄνδρες γεγραμμένοι, καὶ τρέχοντες ἵπποι, καὶ χειμαζομένη ναῦς. Ἀρμονίας δὲ δημιουργόν τινα ἱστορεῖ αὐτὴν Βιθυνὸς Δαίδαλον καλεῖσθαι, ὁ ἔργον ἐν Νικομηδείᾳ γλυφῇ θαυμαστὸν ἄγαλμα στρατίου Διός.

ΠΕΡΙ ΔΑΚΤΥΛΩΝ ΤΩΝ ΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ ΙΔΑΙΩΝ.

Δακτύλους τοὺς καλουμένους Ἰδαίους Στησιμαχίδης λέγει, ὅτι τεκοῦσα ἡ Ἀγχιάλη Οαξίδι, γῆς δραξαμένη, ἐτοίησεν· ὁ ὅτι διὰ τὸ μένειν αὐτοὺς διὰ τῶν χειρῶν, Δάκτυλοι ἐκλήθησαν. οἱ δὲ τοὺς Ἰδαίους Δακτύλους ἕξ ὁ μέν φησιν εἶναι, καὶ τοὺς μὲν δεξιοὺς, ἄρρενας· τοὺς δὲ ἀριστερούς, θηλείας. Φερεκύδης δ', τοὺς μὲν δεξιοὺς εἴκοσί φησιν εἶναι, τοὺς δὲ εὐωνύμους, τεσσαράκοντα δύο. γόητες δὲ ἦσαν ὁ φαρμακεῖς, ὁ δημιουργοὶ σιδήρου. λέγονται πρῶτοι καὶ μεταλλεῖς γενέσθαι. ὠνομάσθησαν δὲ Ἰδαῖοι ἀπὸ τῆς μητρὸς Ἴδης. ἀριστεροὶ μὲν, ὥς φησι Φερεκύδης, οἱ γόητες αὐτῶν· οἱ δὲ ἀναλύοντες, δεξιοὶ, ὡς Ἑλλάνικος. οἱ δέ φασιν, ὅτι Ἰδαῖοι δάκτυλοι ἐκλήθησαν, ἐπειδὴ ἐν τῇ Ἴδῃ ἐντυχόντες τῇ Ῥέᾳ, ὡς δὲ, τῇ Ἴδῃ, ἐδεξιώσαντο τὴν θεὸν, καὶ τῶν δακτύλων αὐτῆς ἥψαντο. ὡς δὲ Μνασέας ἐν πρώτῳ περὶ Ἀσίας λέγει, Δάκτυλοι λέγονται ἀπὸ Δακτύλου μὲν πατρὸς, καὶ Ἰδαῖοι, ἀπὸ τῆς μητρὸς Ἴδης. ὁ δὲ τὴν Φορωνίδα συνθεὶς, γράφει οὕτως·

— Ἔνθα γόητες
Ἰδαῖοι, Φρύγες ἄνδρες ὀρέστεροι, οἴκι' ἔναιον·
Κέλμις, Δαμναμενεύς τε μέγας, καὶ ὑπέρβιος Ἄκμων,
Εὐπάλαμοι θεράποντες ὀρείης Ἀδρηστείης,
Οἳ πρῶτοι τέχνην πολυμήτιος Ἡφαίστοιο
Εὗρον ἐν οὐρείῃσι νάπαις, ἰόεντα σίδηρον.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΑΙΜΟΝΩΝ ΛΥΧΝΕΙΑΣ.

Πάντες οἱ Δαίμονες κοινῶς χαίρουσι λύχνοις εἰσὶ μάλιστα δὲ καλούμενος ὁ Ἑρμῆς διὸ λέγεται λυχνεῖον, ὡς κρεοδαισίᾳ ἐπιδεικνύμενον αὐτῷ κατεχομένῳ εἰς τὰ κρέατα ἐπιτολὴ δὲ, διὰ πάντα ἐξαιρέτως δὲ, ἐπὶ τῷ Ἀπόλλωνος, ὅτι ἐπιτολῆς ἔλεγε χρησμόν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΑΝΑΗΣ.

Δανάη, θυγάτηρ Ἀκρισίου Ἀργείων βασιλέως καὶ Εὐρυδίκης, τῆς Ἑρμῆς θυγατρὸς, γέγονεν· ἣν Ἀκρίσιος ὁ πατὴρ εἰς-

ἐν-

ὑπὸ γῆν ποιήσας θάλαμον ἐπιμελείαις ἐφύλασσε, ὅπως τῷ τρόπῳ μένῃ παρθένος· χρησθὲν γὰρ αὐτῷ ἦν ἄρρενα παῖδα, ἐκ [illegible] θεοῦ ἐν Πυθοῖ, ὃν αὐτὸν μὲν ἐκ [illegible] παῖς ἀρσεν[illegible] θυγατρὸς [illegible] αὐτὸν [illegible] ἀναιρεθήσεσθαι. ὁ δὲ [illegible] Ἄργει, τὸν χαλκοῦν ποιεῖ θάλαμον ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας, ἔνθα τὴν Δανάην εἰσάγει μετὰ τῆς τροφοῦ, ἐν ᾧ αὐτὴν φυλάσσει, ὅπως ἐξ αὐτῆς παῖς μὴ γένηται. ἐρασθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς τῆς παιδὸς, ἐκ τοῦ ὀρόφου, ὡς χρυσὸς, ὡς λαμβάνει, μεταστρέψας, ἐχ[illegible] τὸν κόλπον, ἐμίγη αὐτῇ. ἐξ ἧς δὲ γίνεται Περσεὺς, καὶ [illegible] αὐτὸν ἡ Δανάη, καὶ ἡ τροφὸς, κρύπτουσαι Ἀκρίσιον ἐπὶ [illegible] ἔτους τελείου, ἡ παρθένος, ἐτρεφον, ἄκοντο αὐτὰ τὸ, φωνὴ [illegible] τῷ Ἀκρισίῳ· καὶ διὰ τῶν θεραπόντων μεταπεμψάμενος τὴν Δανάην σὺν τῇ τροφῷ, τὴν μὲν ἀναιρεῖ, Δανάην δὲ συνεισάγει τῷ παιδὶ ἐπὶ τὸν τοῦ ἑρκείου Διὸς βωμὸν. μόνος δὲ αὐτὴν ἐρωτᾷ, πόθεν εἴη αὐτῇ γεγονὼς ὁ παῖς. ἡ δὲ ἔφη, ἐκ Διός. ὁ δὲ οὐ πείθεται, ἀλλ᾽ εἰς λάρνακα ξυλίνην ἐμβιβάζει αὐτὴν μετὰ τοῦ παιδὸς, καὶ κλείσας καταποντοῖ. καὶ φερόμενοι ἀφικνοῦνται εἰς Σέριφον τὴν νῆσον μέχρι τῶν Κυκλάδων, καὶ ἐξάγει αὐτοὺς Δίκτυς ὁ Πειθόμενος ὁ Πολυδέκτου, καὶ Κρηταίου, ἀδελφὸν ἔχων Δίκτυν. ἦν γὰρ Δίκτυς καὶ ὁ Πολυδέκτης, Ἀνδροθόης τῆς Καστορος, ὡς Φερεκύδης ἐν [illegible] Δαμάστορος, τοῦ Ναυπλίου, τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ Ἀμυμώνης, ὡς Φερεκύδης ἐν πρώτῳ. Δίκτυς, δὲ δικτύῳ ἁλιεύων κατὰ τύχην αὐτοὺς ἐξέλκει. ἔπειτα ἡ Δανάη ἀνοῖξαι αὐτὸν τὴν λάρνακα· ὁ δὲ ἀνοίξας, καὶ μαθὼν τίνες εἰσὶν, ἄγει εἰς [illegible] οἶκον, καὶ τρέφει ὡς ἂν παῖδας τὸν Περσέα, καὶ ἐπιμελεῖται τῆς Δανάης. ἐπιμελοῦντος δὲ Πολυδέκτου ἐβούλετο τὴν Δανάην μὴ διαπραξάμενος ἐπὶ συγγένειαν κατὰ, τῷ Περσέως ἤδη ἀφηλικιώσαντος, πλάττεται ὡς εἴη γάμου ἔχειν πρὸς γάμον τὴν Οἰνομάου, καὶ ἄλλοι ἄλλα τὰ φίλοι αὐτῷ. Περσεὺς δὲ [illegible] τῆς Γοργόνος, ἀποτεμνόμενος τὴν Μέδουσαν καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπαγαγεῖν, ὅπως τὴν Ἱπποδαμείαν [illegible] ἀναγκάσειεν, ὅπως τὸ Περσέω [illegible] ἀπὸ [illegible] αὐτῆς κλεινή τὴν Δανάης συγγένειαν. [illegible] ἡ λάρνη Πολυδέκτου γὰρ τρίτα γάμου [illegible] Ἱπποδαμείας. τὸ δ᾽ ἀληθὲς ἦν ἔχειν τινὸς μαθητικὸν εἶτα κατ᾽ ἀρχῆς. ὅτε γὰρ [illegible] Πολυδέκτης Δανάην, ἦλθε καὶ Περσεὺς ἐπὶ τῆς Μεδούσης, [illegible] ἔπειτα Περσεὺς, ἡ Ἀθηνᾶ πρὸς κεκλημένον [illegible] Ἀθηνᾶ Περσέα κατ᾽ αὐτῆς ἔπεμψε, [illegible] καὶ [illegible]

ἐκ ζωγρῆσαι τὴν Γοργόνα ἀλλὰ πάλιν τῆς Σάμου Δικτύσσου
κληθέντας, ὑπὸ τοῦ ὑποδεχθῆναι ταύτην αὐτῷ. ἐλθὼν δὲ παρὰ
τὰς Φορκίδας, πρῶτον τήν τε Πεφρηδὼ, καὶ τὴν Ἐνυὼ, τὰς ἐκ
γήρως γραῖας, ἀδελφὰς δὲ τῶν Γοργόνων, ἔλαβε παρ' αὐτῶν τὸν
ἕνα ὀφθαλμὸν αὐτῶν, καὶ τὸν ἕνα ὀδόντα, ὃν μόνον εἶχον κατ'
ἀμοιβὴν, καὶ ἀναγκάσας αὐτὰς ταῦτα ἔδωκεν, ὡς ὑφηγήσασθαι αὐ-
τὸν εἰς Νύμφας, καὶ λαβὼν τὰ πτερωτὰ τῶν Νυμφῶν πέδιλα,
καὶ κίβισιν, ἤτοι πήραν, καὶ κυνῆν, καὶ ὑπὸ κυνέην τοῦ Ἅδη,
καὶ παρ' Ἑρμοῦ ἀδαμαντίνην ἅρπην, ἔχων παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς κά-
τοπτρον, πετασθεὶς ἦλθεν ἐπὶ Γοργόνας αὐτὰς, ἐν Ὠκεανῷ
οὔσας ἀλλὰ πάλιν Ἰβηρίας τῆς Ταρτησίας· αὗται δεδρακόντων φολί-
δας εἶχον, κεφαλὰς ὄφεων, μεγάλους ὀδόντας, χεῖρας χαλκᾶς,
καὶ πτέρυγας, αἷς ἐπέτοντο. ὑπὸ γὰρ πετασθεὶς, ἐπ' αὐτὰς ἐλθὼν,
καὶ κοιμωμένας εὑρὼν, κατεστραμμένην τὴν Μέδουσαν ἐν τῷ κατόπτρῳ
βλέπων ὁ πρὸ αὐτῆς ἀπελθὼν, ταύτην ἰδὼν. αἱ δὲ
λοιπαὶ αὐτῆς ἀδελφαὶ διώκειν μὴ δυνάμεναι, ἐκ τῶν πολλῶν ἐφαι-
δῶν αὐτῶν κεφαλὰς ἐκπέμπουσαι ἐσφυγμέναι. ἐξ ὧν καὶ Ἀθηνᾶ,
μετὰ Γοργόνα, τὴν ἀσπίδα καλουμένην πολλάκις εἶχε φέρουσα.
Περσεὺς δὲ τῇ πήρᾳ τὴν κεφαλὴν θεὶς, καὶ μετὰ ταῦτα φέρων αὐ-
τὴν, ἐπανιὼν ἦλθεν εἰς Αἰθιοπίαν, τὴν Ἀνδρομέδαν
τῷ κήτει ἐκβεβλημένην· καὶ λύσας γυναῖκα, μετ' αὐτῆς ἦλθε πάλιν
ὁ Περσεὺς, καὶ καταλαβὼν παρὰ Κηφεῖ τὸν δὲ Κηφέως ἀδελφὸν
Φινέα ἐπιβουλεύοντα Ἀνδρομέδαν, καὶ αὐτῷ ἐπιβουλεύοντα ἀπε-
λίθωσε, δείξας τὴν Γοργόνα· αὐτὸς δὲ σὺν Ἀνδρομέδᾳ ἦλ-
θεν εἰς Σέριφον· εὑρὼν δὲ τὴν μητέρα μετὰ τοῦ Δίκτυος προσ-
πεφευγυῖαν ἐν τῷ ναῷ διὰ τὸν Πολυδέκτην, ἐλθὼν παρὰ τὴν
Γοργόνα, πάντας ἐλίθωσε, τὸν δὲ βασιλέα Δίκτυν ἔλιπε. τὰ
δὲ τῶν Νυμφῶν πέδιλα καὶ τὴν Ἅδη κυνῆν Ἑρμῇ, παρ' αὐτοῦ
λαβὼν, ταῖς Νύμφαις ἀπέδωκε· τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς
Γοργόνος Περσεὺς παρέσχε τῇ Ἀθηνᾷ· ἡ δὲ, πρὸς τὸ μέσον τῆς
ἰδίας ἀσπίδος ταύτην ἐνέθηκεν. * ὅθεν ἀπὸ τῆς Γοργόνος καὶ ὁ
ἐπιστήθιος τῆς Ἀθηνᾶς κόσμος, Γοργόνειον ἐκλήθη. Περ-
σεὺς δὲ σὺν Ἀνδρομέδᾳ καὶ τῇ μητρὶ Δανάῃ, ἐσπούδασεν εἰς Ἄρ-
γος ἐλθεῖν, πρὸς ὄψιν Ἀκρισίου. Ἀκρίσιος δὲ τὸν χρησμὸν δε-
δοικὼς, εἰς Πελασγίαν ἀπεχώρησε. Τευταμίδου δὲ τοῦ βασιλέως
O Λα-

* Ἄλλοι δέ φασι διὰ τὸ ..., ἢ περὶ τὸ στῆθος ..., ...

βαλεσαίων πένταθλον θέντος, ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς τελευτῇ, Περσεὺς ἀγωνιζόμενος, δίσκον βαλὼν τὸν Ἀκρίσιον παίει, καὶ σύντομον ἀναιρεῖ. καὶ καθάπερ ἔθαψεν ἔξω τῆς πόλεως, ἀπὸ δὲ μεγάλως τοῦ Προίτου ἐλθὼν, αὐτῷ μὲν εἶναι τὴν ἰδίαν βασιλείαν Ἄργους ἀρχὴν, αὐτὸς δὲ ὁ Περσεὺς, τὴν Τιρυνθοῦ κατηχεῖ καὶ ἐκεῖ ἔπειτα βασιλεύων ἐπετείχισε, Μίδειαν καὶ Μυκήνας. ἔσχε δὲ αὐτὸς παῖδας ἐξ Ἀνδρομέδας ἔσχεν Ἀλκαῖον, καὶ Σθένελον, Ἕλειον, Μήστορα, Ἠλεκτρύωνα, καὶ Γοργοφόνην, καὶ ἰδίᾳ πρὸ αὐτῶν Πέρσην καταλειφθέντα, ἐν Αἰθιοπίᾳ, παρὰ τῷ πάππῳ Κηφεῖ.

ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ ΠΕΡΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΗΣ ΔΑΝΑΗΣ

Λυγκεὺς ὁ τοῦ Ἄργους βασιλεὺς, γεννᾷ Ἄβαντα, ὁ Ἀκρίσιον, ὁ δὲ Ἀκρίσιος καὶ Εὐρυδίκης, Δανάην, ἣ ἐκ Διὸς, Περσέα, ὁ δὲ Ἀνδρομέδας, Πέρσην, Ἀλκαῖον, Σθένελον, Ἕλειον, Μήστορα, Ἠλεκτρύωνα, Γοργοφόνην.

ΠΕΡΙ ΔΑΡΔΑΝΟΥ

Δάρδανος, ὁ Διὸς υἱὸς καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς, ἐν τῷ κατακλυσμῷ τῷ ἐπὶ Δευκαλίωνος, ἐκ τῆς Σαμοθρᾴκης σωθεὶς, ἐπὶ σχεδίας, μὴ δυνάμενος σώζεσθαι, καθὰ καὶ ὁ Λυκόφρων δοκεῖ, καὶ [illegible], καὶ τῆς [illegible] ἐκεῖθεν, πρὸς Τρῳάδα μετὰ τὸ ἐξεληλυθέναι τὸ ἔθνος, τῶν Δαρδανῶν [illegible] τὸ κέκλητο Ἴλιον, ὅθεν τὴν ἐξ αὐτοῦ τελευτήσας, χώραν πλουτεῖ (καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ κτίσας ἄλλην τὴν Τρῳάδα, ἐν τῷ μέρει τῆς Δαρδανίας) [illegible] ἐβασίλευσεν τῷ αὐτῷ ὑπὸ τοὺς ἰδίους βασιλεῖς ὕστερον δὲ ὁ Δάρδανος καὶ τὸ Ἴλιον, μία πόλις γεγόνασι.

ΠΕΡΙ ΔΑΦΝΗΣ

Δάφνη, Λάδωνος τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ ποταμοῦ ὑπῆρχε θυγάτηρ, εὐπρεπεστάτη· ἐρασθέντος δὲ αὐτῆς Ἀπόλλωνος, καὶ διώκοντος, συγγενὴς, ἔδοξεν· καταλαμβανομένης δὲ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ηὔξατο τῇ μητρὶ Γῇ, χάσματι αὐτὴν δεχθῆναι· γενομένου δὲ τούτου, καὶ τῆς Γῆς ἀναδούσης ὁμώνυμον φυτὸν, Ἀπόλλων θεασάμενος ἐξεπλάγη, καὶ τὸ μὲν ἔθαυμε ἀπὸ τοῦ χαρίσματος, δάφνην προσαγορεύσας ὁμωνύμως· λαβὼν δὲ κλάδον ἐκ αὐτῆς, ἐστέψατο· διὸ ὡς ἱερὸς καὶ ἐν μαντείᾳ, δάφνη ἐστέφθαι· μανθάνεται δὲ καὶ ὅτι

αι μάταις δᾶδας ἐνθέντες ἐμιμήσαντο· ἵνα τῇ ὄψει καὶ τῇ στρέψει γενόμενος ὁ Θεὸς, ἀντιδώσει αὐτοῖς τὰς θεωρίας.

ΠΕΡΙ ΔΑΝΑΟΥ

Δαναὸς, υἱὸς ἦν Βήλου τοῦ τῆς Λιβύης βασιλέως, ἀδελφὸς δὲ Αἰγύπτου· λέγομεν δὲ ὅτι παῖδες Αἴγυπτος μὲν υἱοὺς πεντήκοντα ἔσχεν, Δαναὸς δὲ θυγατέρας τοσαύτας. ἀλλ' ὁ μὲν Δαναὸς, θανόντος τοῦ πατρὸς, ἦρξε Λιβύης· Αἴγυπτος δὲ, Ἀραβίας. ἔνθα καὶ καταστρεψάμενος τὴν τῶν Μελαμπόδων χώραν, ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασεν Αἴγυπτον. ἐπεὶ δὲ χρησμὸς ἐπέτρεπε τῷ Δαναῷ καὶ τοὺς τοῦ Αἰγύπτου παῖδας, φόνον παίδων, πρῶτος ναῦν κατασκευάσας, Ἀθηνᾶ ὑποθέμενη, κληθεῖσαν πεντηκόντορον, καὶ τὰς ἀριθμὸν τῶν κατὰ θυγατρῶν, ἃς καὶ ἐκθέμενος τῇ νηὶ, ἔφυγε καὶ εἰς Ἄργος ἐλθὼν βασιλεύων, καὶ ἀπ' αὐτοῦ οἱ Ἕλληνες Δαναοί. ἀλλ' ἐπεὶ ὅτι καὶ καλῶς ὑπὸ Δαναοῦ ἐπῆγε τοῦ Ἄργους ἄποικος, ἀποχωρήσαντες αὐτοῦ τῶν πρὶν ἀρχόντων Ἑλλάνικος, ἄλλος δὲ ὅτι μετὰ τοῦ Ἄργους ἐκάλεσεν, διὰ τῆς τοῦ Ἰνάχου θυγατρὸς Ἰοῦς, ἣν ἥρπασε γυνή. ἵνα δὲ ὕστερον ἐλθὼν ὁ Αἴγυπτος, ἐλθὼν καὶ αὐτὸς, καὶ ὡς αἱ Δαναΐδες πάντας πλὴν τοὺς κεφαλὰς κατασφάξαι ἀφελέσται, ὡς ἐν γάμῳ νομίμως σχίσαι, πλὴν μιᾶς ἢ δύο τινῶν, αἱ ἄριστοι ἦλθον. καὶ γὰρ κατὰ τὸν παλαιὸν στόλον, τῶν πεντήκοντα παίδων τοῦ Αἰγύπτου, τὰς πεντήκοντα παῖδας αὐτοκεφάλους συνοικισθῆναι θυγατράσι Δαναοῦ, ἡ Βεβρυκία μὲν καὶ Ὑπερμνήστρα μόναι τῶν ... ἐφύλαξαν, αἱ δὲ λοιπαὶ τοὺς λοιποὺς διεχρήσαντο. ἡ Ὑπερμνήστρα μὲν τὸν Λυγκέα, ἡ δὲ Βεβρυκία Ἱππολύτῳ τῶν αὐτοκεφαλῶν καὶ ... φυγὼν δὲ λέγεται τὴν Βεβρυκίαν ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ πολλὰ ὠφελῆσαι, διὰ τὸ διδάσκειν τὰς Βεβρυκ... Αἰγυπτίας ... καὶ Βεβρυκίαν, ἡ Βεβρυκία, ἀπ' αὐτῆς κληθῆναι τὴν χώραν ἧς ἄρχουσι. Πίνδαρος δὲ διὰ τοῦτο ... ἱστορεῖ τὰς Δαναΐδας, ὡς τὰς δύο μὴ συνεργησάσας τῶν λοιπῶν θέλειν, ὅπως μὴ ἀνθῶσι τῷ πατρὶ, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαλλαγῆναι τῆς κακῆς πατρῴας.

ΔΕΛΦΙΝΙΟΣ ΔΙΑ ΤΙ Ο ΑΠΟΛΛΩΝ.

Δελφίνιος ὁ Ἀπόλλων λέγεται· ἢ ὅτι τὸν ἐν Πυθῶνι δράκοντα Δελφύνην τοξεύσας ἀνεῖλε διὰ ἀπὸ ... ὡς φησιν Ἡλιόδωρος· ἢ ὅτι πέτρας ἀπὸ ... Δελφίνα τοξεύσαι τὸν

λέγεσθαι Ἀπόλλωνα. ἢ ὅτι καὶ δελφῖνι εἰκασθεὶς, ἢ δελφῖνι ἐπιβὰς, Κασταλίῳ τῷ Κρητὶ ὀφθῆναι στελλομένῳ, ὁ Ἀπόλλων προηγήσατο τῆς νεὼς, ἐπὶ τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ, καὶ καθ' αὑτὸ Δελφοὺς ἐκάλεσε τοὺς ποιμένας, ὁρῶντες τὸ τέρας. καὶ ἐπ' αὐτῷ Δελφινίῳ Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἱδρύσαντο τοῖς δὲ φασὶ ὁρῶντες. ἢ Δελφινίῳ Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἱδρύσαντο. τοῖς δὲ φασὶν, ὅτε ὁ δελφὶς εἰς τὸν ναὸν ἦλθε, καὶ κατὰ τοῦτο τὸ τέλος ἐτελεύτα εἰς τὴν θάλασσαν. ἢ δελφινοφόρος διὰ τοῦτο λέγεται ναῦς, ὡς σχῆμα ἔχουσα δελφῖνος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΕΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΟΥ

ΔΕρας τὸ κριοῦ, πολλοὶ χρυσοῦν εἰρήκασιν, οἷ. Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικὰ ποιήσας ἐξελάβετο· ὁ δὲ Σιμωνίδης πορφυροῦν. Διονύσιος δὲ ὁ Μιτυληναῖος, ἄνθρωπόν φησι γεγενῆσθαι τροφέα Φρίξου τὸν παιδαγωγὸν τοῦ Φρίξου, ὀνόματι Κριόν· τὸ δὲ δέρας χρυσόμαλλον, ὡς ποιητικῶς φέρεται, ἀλλὰ βιβλίον ἦν ἐν δέρμασι γεγραμμένον, περιέχον ὅπως δεῖ γίνεσθαι διὰ χημείας χρυσόν. εἰκότως οὖν οἱ τότε, λέγει, χρυσοῦν ὠνόμαζον αὐτὸ διὰ τὴν ἐνέργειαν τὴν ἐξ αὐτοῦ. Χάραξ δὲ αὐτὸ μάθημα λέγει χρυσῷ ἐν δέρματι ἐγγεγραμμένον, ὅτ' ἦν, ὡς λέγει ὀξέως, χρυσίον ἐν μεμβράναις ἐμπεπλεγμένον, δι' ὃ, ὡς λέγει, πλοῖα τὸν τῆς Ἀργοῦς κατασκευάσθαι στόλον φησί.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΕΥΚΑΛΙΩΝΟΣ

ΔΕυκαλίων, ὅτι Προμηθέως καὶ Πανδώρας υἱὸς, Ἡσίοδος ἐν πρώτῳ καταλόγῳ φησί· καὶ ὅτι Προμηθέως καὶ Πύρρας Ἕλλην ἐστὶ Δευκαλίων, μετὰ τὸν ἐπ' αὐτοῦ γενόμενον κατακλυσμὸν, ὡς τὴν Ἤπειρον ἐμαστεύετο ἐν τῇ Δωδώνῃ. τελευτᾷ δὲ αὐτὸς μὲν, ὡς τὴν Ἤπειρον ... κατασκευάζει τὸν νεὼν σωθέντας τοὺς περιλειφθέντας ... κατασκεύασε τὸ ἱερὸν σωθεὶς ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ ὑπὸ Θεσσαλῶν, καὶ Λυκώρειος ὁσίως ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ὑπὸ Θεσσαλίαν, Ἑλλανικὸς ἱστορεῖ. ὅτι δὲ ὁ Δευκαλίων ἐβασίλευσε καὶ Θεσσαλίας, Ἑλλάνικος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Δευκαλιωνείας ἱστορεῖ· καὶ ὅτι δώδεκα Θεῶν βωμὸς ὁ Δευκαλίων ἱδρύσατο, Ἑλλάνικος ἐν τῷ αὐτῷ φησι συγγράμματι.

ΠΕΡΙ ΔΗΜΑΡΧΩΝ

ΔΗμαρχοι, Ἀρχοντές τινες ἦσαν Ἀθήνησιν, οἱ τὰς ἀπογραφὰς ἐποιοῦντο τῶν ἐν ἑκάστῳ δήμῳ χωρίων. ὅτι δὲ καὶ τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον αὐτοὶ τινες ἦσαν· καὶ συνῆγον τοὺς δημότας ὁπότε δέοιτο, καὶ ψῆφον αὐτοῖς ἐδίδοσαν. τούτους δὲ πρότερον Ἀρ-

Ἀριστείδην ὁ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, ὑπὸ Κλεισθένους κατεσκευασθῆναι, τὴν κατὰ [illegible] ἔχοντας [illegible] τῆς [illegible], ὅτι δὲ συνεχώρησεν ὁ δήμαρχος, δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν [illegible] καταλαμβάνεται.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΕΛΦΙΚΟΥ ΤΡΙΠΟΔΟΣ

Δελφοὶ, πόλις ἐστὶ τῆς Φωκίδος· ἡ δὲ Φωκὶς, ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος. ἐν ταύτῃ τῆς Δελφοῖς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ ἦν ἡ Πυθώ· ἐν ᾗ ἵστατο ὁ τρίπους ὁ χαλκοῦς, ἐξ οὗ χαλκοῦ τρίποδος ἡ μαντεία ἐξῄει. [illegible] γὰρ τὸ τρίποδος, [illegible], ἐν ᾧ αἱ ψῆφοι αἱ μαντικαὶ ἔπαλλον καὶ ἐσκίρτων, ἔθηκε ὁ Ἀπόλλων τὴν μαντείαν ἐξίεσθαι. τρίπους δὲ ἦν διὰ τοῦτο, διὰ τὸ καὶ τὴν μαντείαν τοὺς τρεῖς χρόνους ἀπελέγχειν. ὁ γὰρ ὄντως μάντις ἔστι περὶ τῶν παρῳχημένων, καὶ περὶ τῶν ἐνεστώτων, καὶ περὶ τῶν μελλόντων.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΣ

Δημήτηρ μὲν, ἡ γῆ καλεῖται, ὅτι πάντων ἡ γῆ μήτηρ. ἔστι δὲ Δημήτηρ οἷον γῆ, ὅτι τὸ Γ, Δ τιθέασι, [illegible], καὶ Δημήτερα γῆν μητέρα λέγοντες. περὶ δὲ ταύτης τὸ μυθικὸν ἱστορίαν λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἀλληγορικόν. ἐν Κρήτῃ, ἢ μᾶλλον ἐν Σικελίᾳ, Ἄδης ἀφήρπασε τὴν Δήμητρος θυγατέρα, τὴν Περσεφόνην, τὴν καὶ κόρην ὀνομαζομένην. [illegible] δὲ ἡ μήτηρ, μέχρι τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος ἀφίκετο. ὑπὸ Τριπτολέμου δὲ τοῦ Κελεοῦ καὶ Μετανείρας παιδὸς, τὰ περὶ τὴν παῖδα μαθοῦσα, [illegible] τῷ Τριπτολέμῳ τὰ σπέρματα δέδωκε, καὶ πτερωτῶν ἅρμα δρακόντων [illegible], τὰ περὶ γεωργίας διδάσκειν. ταῦτα μὲν τὸ μυθικόν· τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει· [illegible] τῶν γεωργικῶν [illegible], περὶ τὴν Σικελίαν, καὶ τὴν Λιβύην, [illegible], καὶ πάλιν [illegible], μηδέπω τούτων ἐπεγνωσμένων. Κέκροψ δὲ, ἤ τις ἕτερος, Ἀργεῖος Λιβύην καὶ Σικελίαν μεταπεμψάμενος, [illegible] τὸν σῖτον [illegible] συναγαγὼν [illegible] ἐκ τοῦ [illegible], καὶ ἐν Ἑλλάδι [illegible] γεγονότος, Τριπτόλεμον [illegible] πρῶτος, καὶ σπείρας, ἢ ἐν Ἄρειῳ χωρίῳ ἀπὸ τῆς [illegible], ὃ καὶ Νέας πέτρας καλοῦσιν, ἢ κατὰ τὴν [illegible] ἐν Ἐλευσῖνι τῆς Ἀττικῆς, γεωργεῖ καὶ συγκομίζεται τοὺς καρπούς. οὕτω καὶ συγκεψάμενος περὶ γεωργίας, τοῖς πάντ[illegible]

ἀν-

ἀνθρώποις δέδωκε· κόρη δὲ ἡ Περσεφόνη, τὸ ἐκ τῆς Δημητρος ἐ-
ὑγιῶν τῆς γῆς, κατ' ὅτι καρπὸς τι ζῆν ἐδόκησε. μέλλει δὲ ἀ-
πὸ, ἐ τὸ γεωργίας, δι' ἀξιοπάθ φόνον καὶ πόλεμον γινόμε-
νον, ἐ τὸ ὕστερον, ἦγεν τὸ σῖτον, Ἄλλο προσῆκαν φοι-
νικίτην ἐπὶ τὸ χεῖλον, ἦγεν τὸ σῖτον, Ἄλλο προσῆκαν ἐ-
μβαν γὰρ τῶτο πρῶτον σωλῆνα κατέζευξε πάλιν διὰ τὸ ἐ-
γεωργίας γεωργίας, ὡς σπείρειν ὡς δὲ Ἀργὴ μεταπεμψάμενος, κα-
ὶ Τριπτόλεμον ἐν Ἐλευσῖνι σπεῖραι καὶ ἀμῆσαι, ἐ κατοχὴν ἔδε-
δέχθη, ἱστορεῖται τὴν Δήμητραν εἰς Ἀθήνας ἐλθεῖν, ἄγειν τὰ τῆς
γῆς δωρήματα, ἐ ὑπὸ Τριπτόλεμον μεθεῖσα ἱερῷ τὴν χώραν
ἐξ Ἑλλάδος ἀπηγχήμεθα ἐξ Ἄλλο λυκαστάδων καὶ γὰρ προ-
θέως ἐ σπαρεὶς ἐν τῇ γῇ ὁ σῖτος, ὡς φασὶ ἀξίλλον ἀρόσαντες
ὁ σπαρτοί, οἱ προσηγορικοὶ λόγοι, ἐ οἱ γηγενεῖ, οἱ κατοχῇ
πεπιστευμένοι, καὶ τὴν γεωργίαν διδάξαντες ταῦτα τὰ μυθικὰ
πεπιστευμένα σοι δ' ἐ ἕτερα ἄττα περιεσπαρμένα περὶ τῆς
ἐ ἀλληγορημένα. Ὅπερ, ὁ καὶ Διόνυσος, μετὰ Ἴσιδος τὰς αὐτὰς γυ-
Δημητρος. Ὅπερ, ὁ καὶ Διόνυσος, μετὰ Ἴσιδος τὰς αὐτὰς γυ-
ναῖκας. καὶ Δημητρὶ καλεῖσθαι, καὶ ταφῆ τιμᾶται, μετὰ μυστικῶν
καὶ καλῶν περιεργίας, τὸ γεωργίαν καὶ φυτεργίαν διδάξαι. οὕτω
αὐτοῦ τῆς Διονύσου ἐκάλεσαν, ὡς εὑρετοῦ φυτεργίας. τὸ δὲ Ἴσιν
Δήμητραν, ὡς τὰ τῆς γῆς δωρήματα, καὶ γεωργίαν διδάξασαν.

ΕΤΙ ἌΛΛΟΣ ΠΩΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΣ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ.

Περὶ τῆς Δημητρος ἔτι καὶ Ἑστίας ἀμφοτέρων λεκτέον. ἑκα-
τέρα δ' ἔοικεν οὐχ ἑτέρα τῆς γῆς εἶναι· ταύτην μὲν γὰρ διὰ τὸ
ἑστάναι διὰ παντὸς, Ἑστίαν προσηγόρευσαν οἱ παλαιοί. ἢ διὰ τὸ
ἐν αὐτῇ ὥσπερ ἐπὶ θεμελίῳ, τὸν ὅλον ἑστάναι κόσμον. Δηὼ δὲ
τὸ μητρός. τρέφουσα γὰρ ἐ τρέφουσα πάντα Δημητραν, οἱονεὶ
γῆς μήτηρ οὖσα ἢ Δηὼ μήτηρ, τὸ ἐ αὐτὸ τὰ ἐν αὐτῆς
φυόμενα τρέφειν τοὺς ἀνθρώπους, ἐπιδίδωσι ἐ διαπλάττει ὑφ' ἑαυ-
τῆς ἕκαστα, ὃ ἔστι παρθένος, ἐ μάλιστα ἑστία περισσεύεται
δ' ἡμῶν Ἑστία παρθένος, διὰ τὸ τὴν ἀκινησίαν μᾶλλον, ὑπάγε-
σθαι· καὶ τότε χρὴ ὑπὸ παρθένων ἱερουργεῖται. ἡ δὲ Δημή-
τηρ οὐκ ἔστι, ἀλλὰ τὸ χείρω ποιοῦσα, ὅτι τὸ χέει, ἡ καρπὸν
τὸ τρέφουσα μίγνυσι κατὰ ὕλην. τὸ δ' ἐν ζῶον εἰς συνίλλεσθαι [illegible]
Ἑστίᾳ, διὰ τὸ ἐ αὐτὴν δοκεῖν εἶναι ὅ, τυχὸν δ' ἐκεῖ τὰ περὶ
τὰ ἐν τῷ κόσμῳ ἀποδεδειγμένοις, ἐ διὰ ταύτην ἐντείνεται ἡ
ἐπεὶ ζωογόνος ἄρα ἦν, ἐ ζώων μήτηρ, ἔτι δὲ αἴτιον τὸ ζῆν
τῷ παρόντι, στρογγύλην δὲ πλάττεται, ἐ κατὰ μέσον ἵδρυται
τῶν

τῆς ὥρας, ὑπὸ τὸ ἐν τῇ γῇ πλείον εἶναι, ἐν ὅτῳ [illegible] συμπεπλεγμένην ἤδη κατὰ μίμησιν, γῆ τε ἐν χθὼν προσηγόρευται. τάχα δὲ ἀπὸ τοῦ χώρου ἡ γῆ, ἥτις χωρεῖ πάντα, ὥστε ἐκλήθη ὡς [illegible] τε,

Οὐδὲ ἀμέτρητον εἶς χώρας. ——

μυθεύεται γὰρ πρότερα καὶ ἐσχάτη [illegible], τῷ ὡς τοῦτο ἐκκλήθη τῆς αὐτῆς γενομένης, καὶ ἐξ αὐτῆς συνίσταται, καθὸ καὶ τὰς θυσίας, οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῆς πρώτης τε αὐτῆς ἔρχονται, ἐν ταῖς ἐσχάταις αὐτὴν ἐπικαλοῦνται. [illegible] δ' αὐτὸ λόγια παραδοῦναι, τῷ [illegible] ἐν καθαρότητι περιεχομένην ὑπὸ τὸ λευκοπέδιλον. ἡ μέντοι Δημήτηρ κατὰ τὸ [illegible] τῶν σπερμάτων [illegible], τὸν ὁμαλὸν [illegible] ἐπισπευδομένη. τὸ γὰρ [illegible] ἐγχώριοι τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἡμέρα. τρόπον [illegible] μυθεύεται [illegible] διὰ τῆς [illegible] ὁ Τριπτόλεμος ὁ Ἐλευσίνιος, ἀνεζεύξατο [illegible] Δημήτηρ [illegible] τῶν παλαιῶν διαδεμένη, καὶ [illegible], ὅτε [illegible] ἀναβλέψαντα, [illegible] ἐκεῖθεν, ὃ [illegible] καὶ ἀποτελουμένη διὰ τὸ ὡς [illegible] τῶν ἀγρῶν. [illegible] ἐν κενῷ [illegible] τὸν [illegible] ἐντεῦθεν δὲ τὴν [illegible] ὁ [illegible] λέγονται αἱ [illegible] Ἕλληνες δὲ ὁ [illegible], [illegible] καὶ ἡ Δημήτηρ Ἑλλήνων, ἀπὸ τῆς [illegible] τοὺς [illegible], ὡς [illegible] ὁ Ἅλιος τὴν θυγατέρα τῆς Δήμητρος [illegible], διὰ τὸ γενέσθαι [illegible] τῶν σπερμάτων κατὰ γῆς [illegible] προσεπλάσθη δὲ ἡ [illegible] τῆς θεᾶς, ἐν ᾗ [illegible] ζητεῖ. [illegible] γάρ τε ἐν ταῖς Ἀθήναις, ὁ ζητεῖ [illegible] καὶ [illegible] ἀπὸ τῆς Ἴσιδος, Ὄσιρις [illegible] ἀπὸ μόνου [illegible] ἐκ [illegible], [illegible] τε καὶ ὑπὸ γῆς γεγενῆσθαι Ἅδωνιν, ὑπὸ [illegible] τῶν ἀνθρώπων, ἥτις [illegible] τοῦ Δημητριακοῦ καρποῦ. [illegible] δὲ πληγὴν [illegible] λέγεται, [illegible] Ἀδώνιδος [illegible] ὁ [illegible] ἄνευ [illegible], ἐπ' [illegible] γὰρ [illegible] τῇ Ἀφροδίτῃ, τὸν ἴσον χρόνον μένει τὸν Ἄδωνιν, ὥσπερ καὶ τῇ Περσεφόνῃ, δι' ἣν [illegible] αἰτίαν [illegible] ἐν Πελοποννήσῳ τῆς Δήμητρος θυγατέρα, διὰ τὸ [illegible] καὶ [illegible] ἐργασίαν, ἢ τῷ [illegible] κεχαρισμένης [illegible] τῆς Δη-

μη-

μητρος, ἢ γεγράφθαι [illegible] ... [illegible] τὸ αὐτὸ [illegible] ἡμέραι [illegible] ... [illegible] τῆς θεοῦ [illegible] ... [illegible] ... [illegible] Δημήτρος [illegible] καλῶς [illegible]

Εἶτε [illegible] πλῆθος [illegible] [illegible] ... [illegible] Ἡσίοδος [illegible]

Ἐργάζευ Πέρση, δῖον γένος, [illegible]

Ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δέ σ' ἐϋστέφανος Δημήτηρ [illegible] Δημήτερα [illegible] ... [illegible] Δημήτρα [illegible] ... [illegible]

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΔΟΥΣ

Διδώ, ἡ [illegible] Ἀγήνορος θυγάτηρ, ἡ Βῆλου, [illegible] [illegible] Ἐλίσσα [illegible] ... [illegible] Πυγμαλίων [illegible] ... [illegible]

χρημάτων. ὁ δὲ δι' ὀνείρων σημάνας τὸ πάθος τῇ γυναικὶ, κελεύει φυγεῖν· ἐπεὶ γὰρ ἦν κατὰ τὸν Πυγμαλίωνα, ὡς δεύτερα χρήματα τὰ φονευθέντος θησαυρίζειν. ἡ δὲ προσλαβομένη τινὰς τῶν Τυρίων, συναραμένη δὲ καὶ τὰ χρήματα, ἔρχεται εἰς Λιβύην. τοῦ δὲ Νομάδων καὶ Μαξύων βασιλέως Ἰάρβαντος ἐκβάλλοντος αὐτὴν, ἠξίου ἡ γυνὴ χώραν αὐτῇ τιμῆς ἀποδοῦναι, ὅσον ἂν βοὸς ἔχοι βύρσα, ἐκλήθη Βύρσα. τυχοῦσα δὲ τοῦ ἀξιώματος, διὰ τὸ δόξαι μικρὸν αἰτῆσαι, λαμβάνει βύρσαν καὶ κατατεμοῦσα εἰς λεπτὰ, καὶ τὰ λεπτοτμηθέντα ἱμάντα συνάψασα, ἔσχε τὸν κύκλον ἐμπεριληφθῆναι γῆν τῷ ἱμάντι ὡς μήκους τι καὶ ὡς πλάτους πλεῖον ὅσον τῇ πόλει τῷ τοιούτῳ σοφίσματι περιεγράψατο. καὶ οὕτως ἡ Καρχηδὼν ἐκτίσθη, Φοινίκων ἀποικηθεῖσα ὑπὸ τῆς μετὰ τῆς Διδοῦς, ἤτοι τῶν Λιβύων ὕστερον. μετῳκίσθη δ' ἔχουσα τοὺς τότε Λίβυας νομάδας ὄντας. λιμένα γὰρ ἔχει εὐπαγωγὸν, ἐπικειμένη ἐπὶ Χερρονήσου. πολλοὶ δὲ ἔτι ἀπ' αὐτῆς τινὲς, ἐστερημένης ἡ πόλις, καὶ πλῆθος ἔχει βαθεῖ, καὶ δύναμιν πολλήν. φασὶ δὲ καὶ ὅτε ἐσημάνθη, καθ' οὓς χρόνους καὶ ἡ Κάδμεια, ἀνελήφθη πάλιν, τυπωθεῖσα ἀνοικισθῆναι ὑπὸ Καίσαρος τοῦ ἐπιλεγομένου Θεοῦ, ὃ ἐστι Σεβαστοῦ, πεμψάντος ἐκεῖ ἐποίκους Ῥωμαίους. ἡ δὲ τῆς πόλεως ἀκρόπολις διὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἱστορίαν τῆς βοὸς, Βύρσα ἐκλήθη τὸ παλαιόν. φασὶ δὲ καὶ ὅτι ὁ μῦθος Ἐλίσσα τὴν πόλιν μετὰ τῶν κτίστων καθίσασα, ἐκάλεσε τῇ Λιβύων φωνῇ, καινὴν πόλιν· ὕστερον δὲ ἐκλήθη Καρχηδὼν. ἄλλοι δὲ περὶ αὐτῆς οὕτως ἱστοροῦσι· Καρχηδὼν ἡ πόλις, ἀπὸ Καρχηδόνος τινὸς ἀνδρὸς Φοίνικος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Καινὴ πόλις, καὶ Καδμεία, καὶ Κακκάβη, ὅπερ τῇ ἐγχωρίῳ διαλέκτῳ ἵππου δηλοῖ κεφαλήν. ἐξ αὐτῆς φασι Κλειτόμαχος ἦν ὁ ἐν Ἀκαδημίᾳ φιλόσοφος, ὃς καὶ Ἀσδρούβας καλούμενος, ὃς ἐκρατήσατο τῆς σοφίας Καρνεάδου, εἰ καί τοι ἀνθρωπος, ἐλθὼν Ἀθήναζε, φιλομαθὴς, ὥς φασι, καὶ τὸ πρῶτον συγχρονεῖ καὶ ἅμα ἐξόχως ὤνατο, καὶ ἄκρᾳ μελέτῃ εἰς πολὺ σοφίας ἐληλάκει. οἱ δὲ καὶ τοῦτο περὶ τῆς Καρχηδόνος φασὶν, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ τὴν Ἐλισσαν, ἡνίκα μετὰ τῆς Διδοῦς ὥρμησαν εἰς πόλιν κτίσαι, καὶ βοὸς εὑρόντες κεφαλὴν, ἀπέσχοντο τῆς ὀρυγῆς, ὡς ἐπιπόνου μόχθου καὶ δουλικῆς σημεῖον, ὃ καὶ ἐν ἄλλοις παρέσχετο. ὀρύξαντες δὲ πάλιν ἐν ἑτέρῳ τόπῳ, εὗρον κεφαλὴν ἵππου· καὶ συμβαλόντες σημαίνειν χρῆναι αὐτὴν, καὶ περὶ ἄλλων δόξαν τροφῆς, καθὰ καὶ τοὺς ἵππους, ἔκτισαν ἐν τῷ τοιούτῳ τόπῳ τὴν Καρχηδόνα, καὶ ταύτῃ ποτιμώτερον ὅλως μὴ ἔχουσι. καὶ ταύτῃ διὰ τοῦτο καὶ Κακκά-

P κά-

καθὸ ἐκλήθη, ὡς ἀκούομεν ἐκεκτηντο. ἀλλ' ἐπὶ τῶν Δίδω ἐκεῖνον Δίδω τὴν Τυρίαν γυναῖκα ἐκάλεσαν οἱ πλειόνες ταύτην Δίδω τῇ Τυρίων φωνῇ, ὡς δὲ αὐτοί τινες ἱστορικοὶ διεβεβαιοῦντο ἐκατέρα χρώμενοι φωνῇ, ὡς δὲ αὐτὸν τῇ ἀληθοῦς, διὰ τὸ ἐκ τῶν ἔσω ὡς ἔξωθεν αἰτίαν ἔχουσαν τῷ ἀληθοῦς, διὰ τὰ ἐκ τῶν ἀδελφοῦ φωνῆ· καὶ γὰρ, ὡς φασι, πρότερον Ἔλισσα, ἥτις Ἐ... ροσα, ὑπομείξεν λέγουσι δὲ καὶ ἔτι δεῖ τὰ πολλὰ πλανηθεῖσα, ἀπὸ Φοινίκης ἀπάρασα εἰς Καρχηδόνα, Δίδω κληθῆναι· τῇ γὰρ Φοινίκων φωνῇ τὴν πλανῆτιν, Δίδω προσαγορεύουσι παρὰ γὰρ Φοινίκων ἀνδρῶν, καὶ ἑαυτὴν τῷ πυρὶ ἐμβαλοῦσαν, οἱ Τύριοι πλανῆτιν, καὶ τῷ πυρὶ περιεχυθῆναι, Δίδω ἐκάλεσαν, ὅ ἐστι πλανῆτιν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΑΘΗΝΑΙΣ.

Δικαστήρια Ἀθήνησι πολλὰ ἦν· καὶ ἐν τισὶ μὲν ἐδίκαζον περὶ φονικῶν πραγμάτων, ὡς ἐν τῷ Ἀρείῳ πάγῳ· ἐν τισὶ δὲ περὶ δημοσίων, ὡς ἐν τῷ Παλλαδίῳ καὶ περὶ τῶν ἀκουσίων· ἡ βουλὴ τῶν πεντακοσίων· ἐπὶ Δελφινίῳ ἐδίκαζεν τοὺς ὁμολογοῦντας ἀπεκτονέναι μὲν, λέγοντας δὲ ἐννόμως· καὶ τὸ ἐν Πρυτανείῳ, ἕκαστον δὲ τούτων εἶχεν ἕν τι τῶν στοιχείων, ὥσπερ ἐπίγραμμα, καὶ ἐκαλεῖτο τὸ μὲν τὸ δικαστήριον Ἀλφα, ὁμοίως ἄλλο λεγόμενον Β, ἄλλο Γ, καὶ ἐξῆς τὸ Δ, καὶ τὸ Ε, ἕως τοῦ Κ. δέκα γὰρ ἦν τὰ Ἀθήνησι δικαστήρια· καὶ πρὸ θυρῶν δὲ ἑκάστου δικαστηρίου ἐγέγραπτο τοῦτο βακτηρία τὸ στοιχεῖον ὃ εἶχε τὸ δικαστήριον ὀνομαζόμενον. δικασταὶ δὲ δικασταὶ ἦσαν ἐν Ἀθήναις, ἕκαστος καθ' ἕκαστα δικαστήριον εἶχε δέλτον, τουτέστι πινάκιον, ἐν ᾧ ἐγγεγραμμένον ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τοῦ δικαστηρίου. εἶχε δὲ καὶ ῥάβδον ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ... καὶ ἐν αὐτῇ ἦν τὸ ὄνομα τοῦ δικαστηρίου ἐγγεγραμμένον, ἀλλὰ καὶ τὸ πατρόθεν ὄνομα τοῦ δικαστοῦ καὶ τὸ τοῦ δήμου ἐγγεγραμμένον. ἐπεὶ δὲ συνέβαινε καιρὸς τοῦ δικάζειν, ἤρχοντο πάντες οἱ δικασταὶ εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ οἱ ἐννέα θεσμοθέται καὶ ὁ γραμματεὺς ἐκλήρουν τοὺς δικαστὰς, φυλὴν ἕκαστος, καὶ ἐδίδασκε ὁ γραμματεὺς, ἐκλήρου τὰ γράμματα μέχρι τοῦ Κ. δέκα γὰρ ἦσαν φυλαὶ· καὶ ἔθος ἦν ἀπὸ πάσης τῶν φυλῶν δικαστὰς καθίζειν· ἀπὸ μιᾶς ἑκάστης ἐλάμβανον ἄνδρας πέντε, τοὺς ἐπισημοτέρους καὶ πάλιν ἀπὸ τῶν λοιπῶν ... ἐπὶ κλῆρον λαχόντα, ἐπειδὰν δικάζειν ἔτη ... ὁ δὲ λαχὼν τὸ κλῆρον ἔχοντα τὸ Α, ἀπήρχετο εἰς τὸ Α δικαστήριον· ὁμοίως καὶ ὁ τὸ Β, εἰς τὸ Β, καὶ τὰ ἐφεξῆς. καὶ πρῶτον μὲν ἐδίδοσαν τῷ κήρυκι τὰ δικαστήρια τὴν κλῆρον τοῦ στοιχείου. ὁ δὲ κῆρυξ λαβὼν ἐδίδου αὐτῷ τὸ πινάκιον αὐτοῦ, καὶ τὴν ῥάβδον, οὕτως οὖν ἐδίκαζεν. οἱ δὲ τὰς

τῆς δικαστικῆς ψήφου, μὴ κληρωθεὶς ἐν τῷ δικαστηρίῳ, διαφόρως ἐζημιοῦτο.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΟΜΗΔΟΥΣ.

Διομήδης, μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν καταπλεύσας εἰς Ἄργος τὸ ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ εὑρὼν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν, Αἰγιάλειαν, συμφθαρεῖσαν Κομήτῃ τῷ υἱῷ Σθενέλου, διὰ τὸ αὐτὸν ἐν Τροίᾳ τρῶσαι τὴν Ἀφροδίτην, καὶ μέλλων ὑπὸ τῆς αὐτῆς Αἰγιαλείας ἀναιρεθῆναι, τότε μὲν εἰς τὸν τῆς Ἀργείας Ἥρας βωμὸν καταφυγὼν, σώζεται· ὕστερον δὲ, ὡς τὸ Δαύνου ἀφίκετο ἔθνος, ὃ ἐβασίλευε Δαῦνος ὁ πολυμεμφής, ἔπειθε τοῦ Διομήδους συμμαχῆσαι αὐτῷ, ὑπισχνούμενος δώσειν τῆς γῆς μέρος. ὁ δὲ πεισθεὶς, καὶ νίκην σχὼν Δαύνῳ, ἔκτισε πόλιν Ἀργυρίππαν, ἥτοι Ἵππιον Ἄργος. ὕστερον δὲ Δαύνου ἀρνουμένου αὐτῷ δοῦναι, ἢ ἄλλην τὴν λείαν λαβεῖν τοῦ πολέμου, ἢ τὴν γῆν πᾶσαν· κριτὴς δὲ αὐτῶν γέγονεν Ἄλαινος, ἀδελφὸς νόθος τοῦ Διομήδους, ἐρῶν Εὐίππης τῆς θυγατρὸς τοῦ Δαύνου· ὃς ἔκρινε τὸν Δαῦνον ἔχειν τὴν γῆν, Διομήδην δὲ τὴν λείαν λαβεῖν τοῦ πολέμου. γνοὺς δὲ ὁ Διομήδης, κατηράσατο μὴ δοῦναι καρπὸν τὴν γῆν· τὴν δὲ καταραθεῖσαν μὴ ἀναδοῦναι καρπὸν, εἰ μή τις αὐτὴν ἀροίη τῶν αὐτοῦ συμπολιτῶν. ὕστερον δὲ πρὸς Δαύνου ἀνῃρέθη ὁ Διομήδης· οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ θρηνοῦντες αὐτὸν, μετεβλήθησαν εἰς ὄρνεα, ὅμοια κύκνοις, ἃ τοὺς βαρβάρους φεύγει, σαίνει δὲ τοὺς Ἕλληνας ὥστε καὶ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν ἁρπάζειν τροφὰς, καὶ δύνασθαι ἐν τοῖς κόλποις αὐτῶν· εἰσὶ δὲ ταῦτα ἐν τῇ νήσῳ Διομηδείᾳ, καλουμένῃ νῦν. κεῖται δὲ ἡ νῆσος αὕτη περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον, καὶ τοὺς Ἀπούλους· οἱ γὰρ Ἰάπυγες καὶ Ἀπουλοι περὶ τὸν Ἰόνιον οἰκοῦσιν. Ἀπούλων δὲ ἔθνη, κατὰ τὸ Δῖον, Γνωστῖνοι, Ἀπουλοι, καὶ Δαῦνοι, καὶ Ταραντῖνοι, καὶ Κάνυσιοι. Διομήδης δὲ πόλεις ἔκτισε περὶ τὴν Ἀπουλίαν τῶν Δαυνίων, ἥ τε Μεταπόντιον, καὶ Ἰαπυγία, ὕστερον Καλαβρία, ἥτις Καλαβρία ἐκλήθη· ἡ δὲ Ἀργυρίππα πόλις τοῦ Διομήδους, μετεκλήθη Ἄρπια Ἄρπιος. ἄλλοι δὲ ἱστοροῦσιν ὡς ἡ Ἀφροδίτη ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Τρωικοῦ πολέμου ἐποίησεν τὴν Αἰγιάλειαν μιχθῆναι Κομήτῃ· ὑφ' ὧν καὶ ἐξωσθεὶς μετά τινα χρόνον ὁ Διομήδης, εἰς Ταλλίστας, ἢ Ταλλίας Ἴβηρας ἐλθὼν ἐπλανήθη, ἀλλὰ καὶ ἐς τὴν νῆσον ταύτην ἦλθεν· ὕστερον δὲ ἀνῃρέθη ὑπὸ τοῦ Διομήδους τέκνου, λέγουσι καὶ ὅτι τὰ περὶ τὴν θάλασσαν ταύτην ὀνομάζεται τοῦ Διομήδους, καὶ αἱ

Διομήδους πάντα μαχόμενος, καὶ περὶ Εὐστάθιος αὐτοῦ λέγοντος γεγονέναι Θηβαίων· ἐπὶ δὲ δύο τούτων ἐστὶν τὴν μὲν ἀπειλεῖσθαι φασι, τὸ καὶ μαχέσασθαι σχεδὸν πάντας δοκεῖν τὴν δὲ ἡγεμονίαν, τὸ τοῦ καὶ τὸ Διομήδους ἐπαινεῖσθαι λέγοντι, καὶ τοῦ κατὰ τὸν ... τῷ καὶ τῷ Διομήδους δοκεῖ ... δὲ, ... μὲν ... ὡς καὶ τοῦ Λυκούργου δοκεῖ ... Εὐστάθιος ... τὴν τοῦ Διομήδους γυναῖκα τὴν Ἀργείαν, καὶ ἐπὶ ... τοῦ Διομήδους ... δὲ ... περὶ Διομήδους καὶ Σθενέλου ... μὲν γὰρ ... μῦθος, ἢ Ἀχιλλεὺς καὶ Πάτροκλος ... γὰρ καὶ ... μὲν τοῦτο ... καὶ, ... λέγοντες ... δὲ, ... Θηβαίων ... δὲ, ... τῶν δὲ ... τῶν ... μὲν ... Ἀθηναίων ... καὶ ... αὐτοῖς ... δ' ... ψυχῆς, ... Διομήδει τε καὶ Σθενέλῳ ... τὸ ... Ὅμηρος δὲ ... καὶ ... τὰ μὲν γὰρ Νέστορι ... καὶ ... τῶν Διομήδους ... ἔργων καὶ γὰρ ... δὲ ... τοῦ Διομήδους ἔργα ... Σθενέλου ... φιλοτιμία ... ἄλλοις, ... τῇ μάχῃ ... Ἀντίου τε καὶ Πανδάρου ... καὶ ... δὲ ... Αἰνείας ... μέγιστα ... μὲν γὰρ ... τῶν Ἀσίας ... τὸ Τρωικὸν ... Σθενέλου δὲ, τὸ Πανδάρου ... καὶ ... μὲν Ὅμηρος Διομήδους μὲν ... Ἀγαμέμνονα ... Σθενέλου εἶναι ... γάρ.

Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι,
Ἡμεῖς καὶ Θήβης ἕδος εἵλομεν.

... καὶ ἐν Ἰλίῳ ... καὶ τῶν ... περὶ τοῦ Σθενέλου λέγοντα, ... Ἀχαιοὺς ... ἐν Τροίᾳ, ... τοῦ ... Ὅμηρος ... δὲ ... καὶ τὸ τεῖχος ... Ἀγαμέμνονος ... Ἀχιλλέως ... Σθενέλου ... τεῖχος καθαρόν, ... δὲ καὶ τὸν Διομήδη

μηδὲν τῷ πήχει, φόνευτε μεγάλως ὑβρίσας τὸν Ἀχιλλέα, τὸ συγκλείσασθαι ἑαυτὸν λοιπόν, ἐπειδὴ ἐκεῖνος μανίας. Ἄρης δ᾽ λέγεται ταμιεῖον ἀποβλέψας τὸν Βασιλέα, δουλεῦσαι, [illegible] τὸ [illegible], καὶ τὸν ἵππον δὲ τὸν κοῖλον [illegible]. Σθένελος, ὁ [illegible] τοῦτον εἶναι φάσκων, ἀλλὰ [illegible] τῆς μάχης. τὰ μὲν ἐν μάχαις ἤρωσιν ἦσαν, καὶ [illegible] Τρωσὶ φοβερὸν [illegible] δὲ τῷ Διομήδει ὁ Σθένελος, [illegible] τι, καὶ λόγῳ ἔχων, καὶ κεραυνός, [illegible] ψυχῆς τί ἐστι, καὶ σώματος ἔργα. τὸ γὰρ [illegible], καὶ [illegible] τὸ [illegible], καὶ τραχὺς ἐπιπλήττεται καὶ [illegible], [illegible], ἢ ὅτι [illegible] ἔχειν, [illegible] Διομήδει δὲ, τοὐναντίον [illegible] μέτριος τὸ γὰρ [illegible] τὰς ἐπιπλήξεις εἶχε, καὶ [illegible] τῆς ὀργῆς [illegible] τοῖς [illegible], [illegible] ἔχειν, [illegible] καὶ [illegible] τοῦ [illegible], [illegible] ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς [illegible], [illegible] οὐδὲ [illegible] Διομήδης [illegible] λέγεται Διομήδην [illegible] καὶ [illegible] ἕως δὲ [illegible], καὶ [illegible] οἱ ἄνδρες, [illegible] ἀλλὰ δὲ λέγεται [illegible], καὶ [illegible] καὶ [illegible], [illegible] ὁ Διομήδης, καὶ μέχρι [illegible], [illegible] καὶ πάντα [illegible] οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ διὰ τοῦτο τὰς αὐτοῦ [illegible].

ΔΙΟΜΗΔΟΥΣ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ

Οἰνεὺς, Αἰτωλίας βασιλεὺς, γαμεῖ τὴν Ἀλθαίαν τὴν Θέστιος,

[illegible]	Μελέαγρον,	Τυδέα,	[illegible]
	[illegible]	[illegible]	
	[illegible]	Διομήδης, Ἄλκμαον παῖδα.	
	[illegible]		

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ.

Διόνυσον ἐκ Διὸς καὶ Σεμέλης γεννηθῆναι μυθεύουσιν· ὁ δὲ μῦθος ἔχει οὕτω. Σεμέλη θυγάτηρ γέγονε Κάδμου τοῦ Θηβῶν βασιλέως· ταύτης ἠράσθη ὁ Ζεὺς, καὶ συγγίνεται αὐτῇ· καὶ καταλαβοῦσα ἔγκυον ἐξ αὐτοῦ τὸν Διόνυσον [illegible] ἡ δὲ Ἥρα ζηλοτυπίᾳ φερομένη, [illegible] τροφοῦ [illegible] τῇ Σεμέλῃ, καὶ συμβουλεύεται αὐτῇ τῇ Σεμέλῃ, ἐπειδὰν αἰτήσει τὸν Δία συγγενέσθαι, ὥσπερ συγγίνεται τῇ Ἥρᾳ· συνεγίνετο δὲ ὁ Ζεὺς τῇ Ἥρᾳ μετὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν· ἄλλως δὲ ἔλεγεν, [illegible] καὶ μὴ τὸν Δία αὐτὸν εἶναι τὸν συγγινόμενον ταύτῃ, ἀλλ' ἄλλον τινά. ταῦτα δὲ συμβουλεύσασα ἡ Ἥρα τῇ Σεμέλῃ, [illegible] τοῦ Διὸς μετὰ [illegible] αὐτὴν, ὡς θνητὴ καὶ [illegible], καὶ μηκέτι [illegible] ἔχῃ, ὁ δὲ καὶ γεγο[illegible] τοῦ Διὸς γὰρ ἐλθόντος πρὸς τὴν Σεμέλην, [illegible] καὶ αὐτῇ συγγενέσθαι ὡς τῇ Ἥρᾳ καὶ συγγενέσθαι μετὰ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν· μὴ ἐνεγκοῦσα δὲ ἡ Σεμέλη τὰς ἀστραπὰς, κεραυνοῦται καὶ [illegible]. τότε λαβὼν ὁ Ζεὺς τὸν Διόνυσον [illegible] αὐτὸν, ἐρράψεν ἐν τῷ αὐτοῦ μηρῷ· καὶ [illegible] ἐν τῷ [illegible] μετὰ [illegible] Ἑρμῆς [illegible] τὸν μηρὸν τοῦ Διὸς, καὶ γεννᾶται ὁ Διόνυσος· καὶ λαμβάνει αὐτὸν καὶ ἀπάγει εἰς Νῦσαν τῆς Θρᾴκης, κἀκεῖ παρὰ τῶν Νυμφῶν γαλακτοτροφεῖται. [illegible] Διόνυσος δὲ Διόνυξ καλεῖται διὰ τὸ Ξ, [illegible] νύξῃ τὸν Διὸς μηρόν· ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι ὑπὸ Βασσαρῶν αὐτὸν τρεφθῆναι, [illegible], διὰ τὸ [illegible] Μιμαλλόνων, [illegible] τροφοὶ εἰς [illegible] ἀλληγορικῶς μεταλαμβάνονται, [illegible] καὶ ἄλλα τινὰ [illegible] φύλλα τοῦ Διονύσου, [illegible], καὶ ἄμπελον, καὶ [illegible] εἰσιν, αἱ μὲν [illegible], αἱ δὲ, [illegible] τοῦτο δὲ πρὸς αἴνιγμα τοῦ [illegible] καὶ [illegible] ὅπως τὴν [illegible] μυθεύουσιν [illegible] Διόνυσος [illegible] ἀλληγοροῦντες [illegible] Πλάτων [illegible] ζεν, [illegible] εἶναι [illegible] καθ' [illegible] ὁ [illegible] Δημήτηρ γὰρ, καὶ ὁ Διόνυσος, ὥς φασιν, Αἰγυπτίων βασιλεῖς ἦσαν, γεωργίας καὶ φυτουργίας ἐδίδαξεν καὶ [illegible] Ἡρόδοτος. καὶ γὰρ αὐτὸς [illegible] τὸν τῶν Αἰγυπτίων [illegible] πληροφορεῖ, λέγων ὅτι ὁ Ζεὺς εἰς Διόνυσον [illegible]

τὸν

τὴν μαγείαν [illegible], ὃ [illegible] ἐκ Νύσσης τῆς ὑπὲρ Αἰγύπτου [illegible], ὡς φησιν ὁ [illegible], [illegible] γὰρ ὁ [illegible], διὰ τὰς [illegible] ἡμέρας.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝ ΔΙΟΝΥΣΟΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝΔΡΟΓΥΝΟΝ

ΛΕγουσι δὲ τὸν Διόνυσον καὶ τὸ ἀνδρῶν τρόπον, καὶ τὸ γυναικῶν ἔχειν, διὰ τὸ [illegible], ὡς [illegible], [illegible] καὶ διὰ τὸ [illegible] τοῖς γυναιξὶ, καὶ τοῖς ἀνδράσι [illegible] μεθυσθέντας καὶ ἀλλήλοις χρωμένους, ὅτι μὲν [illegible] οἱ ἄνδρες τὰς γυναῖκας [illegible], ὅτι δ' αἱ γυναῖκες [illegible] Διόνυσον [illegible] Ἥρας [illegible], ἵνα [illegible] ὀργισθεῖσα γὰρ αὐτῷ ἡ Ἥρα [illegible] τοῦ Διὸς [illegible] Διὸς [illegible] Διόνυσος [illegible] Διόνυσος [illegible] τοῦ Α εἰς Ο, καὶ τοῦ Δ εἰς Ν [illegible] Ἀλέξανδρον [illegible] Σάτυροι, [illegible]

ρεια, καὶ ἐν Σπάρτῃ ἀπὸ τοῦ σπαίρειν, καὶ οἱ Σειληνοὶ ἀπὸ τοῦ σιλλαίνειν καὶ σκώπτειν ἐν τῷ λαλεῖν, καὶ οἱ Σάτυροι ἀπὸ τοῦ σάθειν, ἢ ὅτι ὁρμᾷ. διὰ τοῦτο δ' ἴσως παρεισάγονται τὸ ἀσελγὲς μετ' ἐκλύσεως καὶ θηλύτητος παρέχοντες τῶν οἰνωμένων. τοῦτο δ' ἴσως καὶ θεραπεύοντες, ὥς τινες, πλάττονται, καὶ κέρατα ἔχειν, ὥς τινες μὲν φασι, προβαλλόντων τῶν μεθυόντων, ὥσπερ γιγνομένων, καὶ ἐνσκιρτώντων τι καὶ ὑβριστικὸν ἐχόντων. καὶ τὴν μὲν τῆς ἐσθῆτος ἀνθηρὰν, τὴν ποικίλην παρίστησι τῷ σχήματι· ἡ δὲ τοὺς πλείστους τῶν πληρουμένων γινομένη, τὸ αὐτὸ τοὺς πάντας γινόμενον ἀσχημοσύνης τοῦ τρόπου καθὸ ἐκεῖ καὶ ὁ ὄντως ἀληθὲς ἐκφέρει. τόγε ἴσα ἴσως καὶ μαντικὸν εἶναι ὅτι τῷ Διονύσῳ γυμνοῦσθαι τὰ συμβόλαια τῶν μεθυσκομένων, ἐκκαλεῖν τε ἔξω ἔχει. καὶ ὁ τῶν ῥόπτρων ψόφος, ὁ τῶν τυμπάνων, ὃ ἀντιλαμβάνονται εἰς τὰ ὄργια αὐτοῦ· χρῶνται δὲ πολλοὶ καὶ αὐλοῖς, αὐτὴν τὴν τραγκομῳδίαν τοῦ καιροῦ, καὶ ἄλλοις πάσαις ὀργάνοις· ὁ δὲ θύρσος, ἐμφαίνει τὸ μὴ ἀρκεῖσθαι τὸ ἑαυτῶν ποτὲ τοὺς μεθυσκομένους, τῶν δὲ ὑποπιπτόντων αὐτοὺς δεῖσθαι· τινὲς δὲ τῶν θύρσων, καὶ σιδηρούνδην κρυπτομένας ὑπὸ τῶν φύλλων ἔχουσι· ὡς καὶ ὀδύνην ποιοῦντας ἔσθ' ὅτε ἐμποιοῦμεν τῇ αὐτῇ τῇ παλαιότητι ἀκραιφνεῖ, τὰς ὕβρεις. οἶνοι καὶ παράκοποι ἐμπιπτόντων· ἀφ' οὗ δὴ καὶ μαινόλης ὁ Διόνυσος ἐκλήθη, καὶ Μαινάδες, αἱ περὶ αὐτὸν γυναῖκες. πλάττονται δὲ καὶ νέος καὶ ἀγένειος, διὰ τὸ πάσης ἡλικίας ἁρμόττειν τὸ τῶν μὲν οἶνον λαμβάνειν αὐτοῦ χρωμένων, τῶν δὲ ἀποστάσεως, ἐοίκασιν. οἱ δὲ παρεισάγονται τὰς Νύμφας ἔσθ' αὐτοῖς συναγγομένας, καὶ τὰς μὲν ποιοῦντας, τὰς δὲ μὴ καλῶς ζωζόμενοι, τοῦ τε πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρέσαι τὸ ὅσον συμμόθιν χρησιμώτερον. τὰς δὲ παρθένας ὑπεζευγμέναι τῷ Διονύσῳ, καὶ παρακαλυπτόμενοι σύνταγμα, ἤτοι διὰ τὸ ποικίλον τῆς χροιᾶς, ὡς ἡ νεβρίδα αὐτὸς περιέκειται καὶ αἱ Βάκχαι, ἢ ὡς καὶ τὰ ἐνγεγονότα τῶν ἀνθρώπων ἤθη τῇ συμμέτρῳ κράσει ἐξημεροῦσθαι· τὸν δὲ τράγον αὐτῷ θύουσι, διὰ τὸ λυμαντικὸν δοκεῖν τῶν ἀμπέλων καὶ τῶν σύκων εἶναι τὸ ζῶον τοῦτο, καθὸ καὶ ἐπιλαμπεῖς αὐτοῖς, οἱ τὸν ἀσκὸν ἐνάλλονται κατὰ τὰς Ἀττικὰς κώμας οἱ γεωργοὶ νεανίσκοι· τάχα δ' ἂν χαίροι τούτῳ θύματι ὁ Διόνυσος, διὰ τὸ ἄγονον εἶναι τὸν τράγον, ἀφ' οὗ καὶ ἐν ἄρνοις ἐν ταῖς παραταῖς αὐτοῦ θεμίζουσι, καὶ ἐν φαλλοὶ αὐτῷ ἀνατίθενται, καὶ τὰ φαλλαγώγια ἄγεται· καὶ κινητικοὶ γὰρ πρὸς τὴν συνουσίαν εἰσίν διὰ τοῦτο εἶναι κοινῇ μεθυόντων Διονύσῳ καὶ Ἀφροδίτῃ ὁ δὲ περ-

θιξ.

θεξ, διὰ τῆς συναλείψεως τῶν καλῶν ἐμφαίνει, τὸ τῆδε κἀκεῖσε περιφέρεσθαι τοὺς μεθύοντας. Ἅμα δὲ καὶ ἐλαφρὸν, καὶ εὐδιαγάστους αὐτοὺς ποιεῖ. τὸ δὲ [illegible] τῆς λαλιᾶς αὐτῶν, ὥσπερ ἄρθρα ἔχειν [illegible] ὁμοίως δ' [illegible] φιλόμεθοι τὰ Βάκχια, διὰ τὸ μὴ ἐν ταῖς πόλεσιν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν χωρίων γίνεσθαι τὰ ὄργια. Διθύραμβος ὁ Διόνυσος καλεῖται, τουτέστι διὰ τὸ διθύρῳ τὸ στόμα ποιεῖν, διά τε τὸ ἀναπαύειν καὶ [illegible] ποιεῖν τὰ ἀπόρρητα· ἢ ὡς αὐτὸς ὢν ὁ ποιῶν ἐπὶ τὰς θύρας ἐκβάλλειν τοὺς νέους, ἢ ἐκβάλλειν ὡς ἀγρούς, καὶ ἐκτείνειν, καὶ διαστέλλειν τὰ κλεῖθρα. ὁ δὲ θρίαμβος, ἀπὸ τοῦ θροεῖν καὶ ἰαμβίζειν, τὰς κλήσεις ἔλεγον. Ὅθεν καὶ ἐν τοῖς κατὰ τοὺς πολέμους θριάμβοις, πολλοῖς [illegible] σκώμμασι χρῶνται καὶ τὸν κιττόν, [illegible] ἔρνος [illegible] αὐτῷ, καὶ Βακχεῖον καλοῦσι, ἀπὸ τοῦ βάζειν καὶ Ἐρισφέλην, [illegible] τὸ ἐρράφθαι ἐν τῷ μηρῷ τοῦ Διὸς, ἢ ἀπὸ τοῦ [illegible] φαίνειν καὶ [illegible] [illegible] δύο [illegible] μήτρων τεχθεὶς καὶ καθαρθείς. [illegible] [illegible] χων, [illegible] καὶ [illegible] καλεῖσθαι [illegible] ἐν τοῖς πολεμικοῖς [illegible] θριάμβοις. τὸ δὲ κισσῷ στέφειν, διὰ τὸ [illegible] ἀμπέλῳ [illegible] αὐτῷ, καὶ [illegible] τῆς βότρυς [illegible], ἀμφιβάλλειν. [illegible] δὲ καὶ [illegible] τὰ δένδρα, [illegible] δι' αὐτοῦ, καὶ περιπλεκόμενος [illegible] τὸν [illegible] μένον. τὰ δὲ θηλυκὰ ἀκροάματα τῷ Διονύσῳ θεραπεύουσι, διὰ τὸ [illegible] τὰς θηλείας αὐτῷ [illegible], ἴσον [illegible] καὶ κιθάρας· τὰ γὰρ ἀναθήματα τῆς [illegible] μυθολογοῦνται δ' ἐν [illegible] ὑπὸ τῶν Τιτάνων, [illegible] πάλιν ὑπὸ τῆς Ῥέας, [illegible] τῶν [illegible] τὸ μέλος, ὅτι οἱ γεωργοί, θρέμματα γῆς ὄντες, συνέχεαν τοὺς βότρυς, καὶ τὸ ἐν αὐτοῖς Διονύσου μέρος ἐχώρισαν ἀπ' ἀλλήλων. ὃ δὲ πάλιν ἡ [illegible] σύρρευσις τοῦ γλεύκους συνήγαγε, καὶ ἓν σῶμα ἐξ αὐτοῦ ἐποίησε. καὶ ὁ [illegible] τῆς ποιητῆς δὲ μῦθος, ὡς φεύγων ποτὲ τὴν τοῦ Λυκούργου ἐπιβουλὴν θεῖος [illegible] τῆς θαλάσσης, οὗ ἡ Θέτις αὐτὸν ὑπέδεξατο, ἐμφαίνει τὸ [illegible] [illegible] τοῦ Διονύσου αἱ ἄμπελοι. τούτου δὲ ὁ Λυκοῦργος τρυγητὴς ὢν, ἐσκύλευσε καὶ ἀπεκόσμησεν· οὕτως ὁ οἶνος θαλάσσῃ μιγεὶς, [illegible] χρηστεύμασι δὲ Διόνυσος λέγεται, διὰ τὸ τὰς [illegible] [illegible] [illegible], καὶ [illegible], ὅτι [illegible], καὶ ταύτης [illegible] [illegible] γὰρ [illegible], [illegible] τῶν τειχῶν [illegible] καὶ [illegible] φαίνονται, ἀλλὰ καὶ

[illegible] ... ὅτι [illegible] τῷ Διονύσῳ [illegible] ... [illegible] ... κωμάζοντες [illegible] ... [illegible] τὰ ἱερὰ τοῦ Βάκχου αἱ τῶν Ἀμιτύν[illegible] ... [illegible] ... ταῦτα δὴ τὰ ἐπὶ Διονύσῳ [illegible] ... [illegible] Ἐσσὸν Διονύσ[illegible] ... [illegible] ... καὶ τὰς Θρᾴκας εἶναι αὐτάς, καὶ τὰς Ἰνδὰς, καλεῖ καὶ [illegible] ... τῷ Διονύσῳ, καὶ [illegible] ... [illegible] λέγει Διονύσῳ [illegible] ... [illegible] ... [illegible] Θηβαῖοι Διόνυσον [illegible] ... αἱ Θηβαῖαι [illegible] ... Καμαρῖται [illegible] ... τῷ Διονύσῳ [illegible] ... [illegible] Βάκχαι αἱ τοῦ Διονύσου [illegible] ... [illegible] ... [illegible] Διονύσου [illegible] ... [illegible] ...

ποικίλον δὲ ἢ νεβρὶς, διὰ τὸ πολύστικτον, φέρεται δὲ ἢ ὕμνος εἰς αὐτὸν οὗτοσί.

Μέλπωμεν βασιλῆα φιλεύιον, εἰραφιώτην·
Ἀβροκόμην, ἀγροῖκον, ἀερσίνοον, ἀγλαόμορφον
Βοιωτὸν, βρόμιον, βακχευτόρα, βοτρυοχαίτην
Γηθόσυνον, γονόεντα, γιγαντολέτην, γελόωντα
Δινητῆ, δίγονον, διθυραμβογενῆ, Διόνυσον·
Εὔιον, εὐχαίτην, εὐάμπελον, εὐρυάγυιον
Ζηλωτήν, ζάχολον, ζήλημονα, ζωοδοτῆρα
Ἥδυν, ἠλιτόμηνον, ἡδύθροον, ἠπεροπῆα
Θυρσοφόρον, Θρήϊκα, Θυωνέϊον, θυμολέοντα·
Ἰοβλέφαρον, ἱμερτόν, ἰσόπλοκον, εἰραφιώτην
Κισσοκόμην, κεραόν, κισσοστέφανον, κελαδεινόν
Λυδόν, λυαῖον, λαθικηδέα, λαμπομένωπον
Μύστην, μαινόλην, μεθυδότην, μιξόμορφον
Νυκτέλιον, νόμιον, νεβρώδεα, νεβριδόπεπλον
Ξεινόφιλον, ξυνόν, ξενίστον, ξενοδαίτην
Ὄργιλον, ὀβριμόθυμον, ὀρέσκιον, ὀρειπλάνον
Πολυπότην, πλαγκτῆρα, πολύθρονον, πολύκωμον·
Ῥηξίνοον, ῥαΐστην, ῥοιζῶδα, ῥυσχορέα
Σκιρτητήν, σάτυρον, σταφυλοχλόημον, Σεμελῆα
Τερπνόν, ταυρωπόν, Τυρσηνολέτην, ταχύμορφον
Ὑποφίαλον, ὑγρόν, Ὑμεναῖον, ὑλάεντα
Φοιταλιῆ, φρενοπλῆγα, φιλομειδέα, φιτυπολευτήν·
Χρυσόκερων, χαρίεντα, χαλίφρονα, χρυσομίτρην
Ψυχοπλανῆ, ψάλτην, ψευδομελῆ, ψυχοδαΐκτην
Ὠμηστήν, ὠμάσπην, ὡραιόχροον, ὠροδάκτην

ἐλέβρομιν δὲ αὐτὸν, ἢ ἐκ τῶν βρεμόντων ἀστραπῶν γεννηθέντα, ἢ διὰ τὰς τῶν μεθυόντων κραυγάς. διὸ κ Βάκχος ὡς ἀπὸ τοῦ βάζειν λέγεται, ἀφαιρεθέντος τοῦ Κ στοιχείου διὰ πλεῖστα τραχύτητα φωνῆς, ἢ διὰ τὸν βότρυν, ὃν ὁ γλευκάζων ἔτνος ποιεῖ τινα ματινόμενον, τῇ ζέσει. Σάτυρον δὲ, ὡς ἐξάρχην Σατύρων, ὅθεν τὸ αὐτὴ σκάθυρος ἢ Σατυρικός. τὰς δὲ Σατύρας λέγουσιν εἶναι τινὰς ἢ χορευτὰς αὐτοῦ. ἄλλοι δὲ θέσει τινὰς δαίμονας εἶναι τὸν Διόνυσον. ἀεὶ δὲ τῷ φαλλῷ πεζεῦσιν λέγεσθαι· φαλλοὺς, δῆλον ἐσόμενον ἦν, ἔχων ἐν τῷ ἄκρῳ σχῆμα αἰδοίου ἐξηρημένο. ἵσταται δὲ ὁ φαλλὸς τῷ Διονύσῳ, κατά τι μυστήριον. Πεποιῆσθαι δὲ ἐκ τῶν Ἐλευθέρων, (Ἐλευθέραι δὲ πόλις ἐστὶ

βοῶντας) λαβὼν Διονύσῳ τι σεμνὸν ἄγαλμα, ἧκεν εἰς τὴν Ἀττικήν· οἱ δὲ Ἀττικοὶ οὐκ ἐδέξαντο μετὰ τιμῆς τὸν θεόν· ἀλλ' οὐκ ἀμισθί γε αὐτοῖς ταῦτα βουλευσαμένοις ἀπέβη. μηνίσαντος γὰρ τοῦ θεοῦ, νόσος κατέσκηψεν εἰς τὰ αἰδοῖα τῶν ἀνδρῶν, καὶ τὸ δεινὸν ἀνήκεστον ἦν. ὡς δ' ἀπεῖπον πρὸς τὴν νόσον κρείττω γενομένην πάσης μαγγανείας καὶ τέχνης, ἀποστείλαντες θεωροὺς μετὰ σπουδῆς. οἱ δὲ ἐπανελθόντες ἔφασαν ἴασιν εἶναι μόνην ταύτην, εἰ διὰ πάσης τιμῆς ἄγοιεν τὸν θεόν, πιθόμενοι τοῖς ἠγγελμένοις οἱ Ἀθηναῖοι, φαλλοὺς ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ κατεσκεύασαν· καὶ τούτοις ἐγέραιρον τὸν θεὸν μνήμην ἐξαιρέτου παθήματος· καὶ ὁ Ἀλιεὺς εἰδὼς ἑαυτὸν μεθύων, ὡς τὰ Βακχεῖα ποιεῖν ἐφρόντισε πάλιν. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Ἀπόλλωνος τοῦ ἐπὶ τοῦ ἔχειν αἰσχροῖς, καὶ ἐκ ὁ Πήγασος ἐν τῷ αὐτῷ ἐποιήσατο ἐν αἵματι δερμάτινον ὃ καλεῖται φαλλοφόριον καὶ τοῦτο ἄγει ἐν ταῖς Διονυσίαις, ὁ σημαίνει ἐν παιγνίοις γεγονότα· καὶ περὶ μὲν τοῦ Θηβαίου Διονύσου ταῦτα. περὶ δὲ τοῦ Ζαγρέως τινὰ μοι εἰρήσθω.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΕΚΟΜΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΔΙΕΣΠΑΣΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΔΙΟΝΥΣΩΝ

Περσεφόνης φησὶ τὸν Ζαγρέα Διόνυσον ἐκ τοῦ Διὸς συλλαβοῦσα αὐτὸν τοῦτον γεννηθέντα, οἱ Τιτᾶνες (δαίμονας δὲ τούτους ἔλεγον) φθονήσαντες τῷ Διονύσῳ, ὡς ἐκ Διὸς ἔχοντι τὴν γένεσιν, διεσπαράττουσιν αὐτόν· ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι καὶ ἐπιθέσει τῆς Ἥρας διεσπάσθη ὑπὸ τῶν Τιτάνων ὁ Διόνυσος. καὶ περὶ μὲν τῶν διεσπασμένων θεῶν, αὕτη ἡ περὶ τούτων ἱστορία. περὶ δὲ τῶν κεκομμένων ἐκεῖνά ἐστι φάναι νῦν ἱστορίας, ὁ περὶ τῶν Γιγάντων· οὗτοι γὰρ πολεμῆσαι θέλοντες τοὺς θεούς, οἱ δὲ θεοὶ περιεστάλησαν, ἐπολέμησαν καὶ κατέκοψαν αὐτούς· ὁ μὲν δὲ τοῦ Διὸς καὶ τοῖς κεραυνοῖς ἐπιπέμψαντος αὐτοῖς καὶ κατεπλήξαντο.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΣΚΟΥΡΩΝ

Διόσκουροι Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης υἱοὶ Τυνδάρεω [illegible], ἀδελφοὶ δὲ Ἑλένης, ἐν τῇ Λακωνικῇ τραφέντες, ἐπιφανεῖς ἦσαν ἐπὶ τῇ φιλαδελφίᾳ θρυλλούμενοι, καθὸ καὶ ἐν Ἀπίστοις ἐστὶ γὰρ περὶ ἀρχῆς, ὅτι περὶ ἄλλων τινὸς ἔσεσθαι μνήμην ἐν αὐτῷ Ζεὺς θεοὺς βουλόμενος τῆς κοινότητος, Διδύμους ὀνομάσας, εἰς τὰ

τὸ ἄστρον ἀμφοτέροις ἔπεστι ὡς τοῖς ἀστέρας· λέγονται δὲ καὶ Διόσκουροι δίχα τοῦ Τ, ἐφ' ὧν τὸ ἑτερήμερον ζῶσιν, ἀντὶ τοῦ παρημέραν ὡς μιᾷ μὲν, τεθνᾶσιν ἀμφότεροι· τῇ ἑτέρᾳ δὲ, ζῶσι· χαρισθὲν γὰρ τοῦ Πολυδεύκους τὸ τῆς ἀθανασίας ἆθλον, τῷ ἑαυτῆς ἡμέρᾳ θανάτῳ ἐν ᾗ συγκατενεμήσαντο τῷ ἀδελφῷ. ἔστι δὲ καὶ τὸ σωτηρία τοῦ θανάτου τοῦ Κάστορος, τῇ ἐφ' ἡμέραν ζωῇ ἐποίησε συναναλαμβάνεσθαι τῷ ἀδελφῷ· καὶ ταύτῃ παρατιθέντες ἐν παρ' ἕν, τὸ ἑτερήμερον αὐτοῖς λέγονται. ἀλληγοροῦσι δὲ, φασὶ, ὁ μῦθος ταῦτα, εἰς τοὺς ἐν οὐρανῷ δεδόασιν· ὅθεν ὡς αὐτοὶ λέγονται εἶναι Διόσκουροι ἐν γηράσκει μὲν κατὰ γῆς, δοκοῦσιν ἴσον τεθνάναι· ἀναβλέποντες δὲ, ζῆν λέγονται. ὅπερ δὲ ἡ πάλιν τεθνεῶς ποιεῖται τὸ ἑτερήμερον ἐπὶ τὰς, τὸ μὲν, τῆδε ζῶν τῇ χώρᾳ, ὡς τῷ ἑτέρᾳ ἐν ἀερῷ ἐστί· τῇ δὲ ἑτέρᾳ τὸ λοιπὸν, ὡς θανεῖν τεθνεῶτας· ὡς τὰ δύο κατ' ἀρχαῖον ἡμισφαίρια τοὺς Διοσκούρους ὑπονοεῖσθαι, ὧν θάτερον μὲν, ὑπὲρ γῆς καὶ ζῆν· θάτερον δὲ, ὑπὸ γῆν. ὅπερ ἀστρικῶν ὁ Παραβάτης, ὅστις ὡς καὶ ἔχειν λέγει ἀμφὶ Διοσκούρους παρ' Ὁμήρῳ τὰ δύο ἡμισφαίρια τοῦ παντός· διὰ γὰρ τὸ ἀνταναπαθητὸν τῆς τοῦ οὐρανοῦ φορᾶς παραλλάσσειν ἐν ἑκάστῃ ἡμέρᾳ, [illegible] λέγει δὲ μᾶλλον [illegible] τοῖς τε ἄλλοις, καὶ τοῖς τριτικοῖς. καὶ ταῦτα μὲν κατὰ ἀλληγορίαν. ἡ δὲ ἱστορία πολλὰ τοὺς Διοσκούρους σημαίνει· τὸ δὲ ἐξ ᾠοῦ γενέσθαι αὐτοὺς, τοῦ νεωτέρου ἐστὶ πλάσμα, [illegible] Ὅμηρος δὲ, οὐδὲν τοιοῦτο μυθολογεῖ. [illegible] ἐν τῇ Ἰλιάδι ἀπῆλθον Διόσκουροι.

ΠΕΡΙ ΔΜΗΤΟΡΟΣ

Δμήτωρ, Κύπρου βασιλεὺς, παρ' Ὁμήρῳ· ἄλλα περὶ τούτου Κινύρας, ὥσπερ πρὸ τούτου ἐν Ἰλιάδι, ἐβασίλευσε· τούτου δὲ μετ' αὐτὸν, Δμήτωρ δοκεῖ βασιλεῦσαι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΟΥΡΕΙΟΥ ΙΠΠΟΥ.

Δούρειος ἵππος, ὁ ἐκ δούρατος, ὁ ξύλινος ὃν Ἐπειὸς κατεσκεύασε, ἐξ οὗ δι' οὗ τὸ Ἴλιον ἐπορθήθη· φασὶ γὰρ ὡς ἐν Ἀχαιοὶ ἐμβάντες εἰς αὐτὸν, κατεπόρθησαν τὴν Τροίαν, τὸν ἀριθμὸν γε τινες [illegible], ὧν καὶ Στησίχορος, ἑκατόν· ἕτεροι δὲ, δώδεκα· Μενέλαον, Διομήδην, Φιλοκτήτην, Μηριόνην, Νεοπτόλεμον,

Εὐ

Εὐρύπυλον, Εὐρυδάμαντα, Φιλοκτήτης, Λεοντία, Μύγονα, Ὀ-δυσσεα, & Ἔλεμλον [illegible] τοῦ' ἔτος ἔχει, [illegible] Ἀιλικλος, [illegible] φίλτρας [illegible] Τροία τρίς [illegible] τῦ Δαρδάνοντος [illegible], [illegible] Ἀμαζόνες, ὡς [illegible] Ὅμηρος [illegible] Ἕλληνες Πέμψε τ' ἦλθον Ἀμαζόνων ἀντιτάσσεται [illegible], [illegible] Τροίας [illegible], [illegible] Ἕλληνες [illegible], [illegible] τῦ Πέλοπος [illegible] Ἀχιλλέως Νεοπτόλεμον, & [illegible] Φιλοκτήτης [illegible] Φιλοκτήτης [illegible] τῦ Ἀλέξανδρον [illegible], [illegible] Ἀλεξάνδρου [illegible] [illegible] Ἔλλησι [illegible] [illegible] Ἀργεῖον [illegible], & [illegible] Σίνων [illegible] Ἴλιον [illegible] Τρῶες, & [illegible] Ἕλληνες [illegible] Τρῶες [illegible] Ἕλληνες & [illegible] Τροία.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΤΗΣ ΔΩΔΩΝΑΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΕΙΚΤΟΥ

Δωδώνη, πόλις Μολοσσίδος, ἐν τῇ παλαιᾷ Ἠπείρῳ [illegible], [illegible] Θεσπρωτικὴ [illegible] Θεσσαλικὴ [illegible] Θεσπρωτὸς [illegible] Δωδωναίου Διός, [illegible] Ζεὺς [illegible] Δία, [illegible] Δία [illegible] Τρῶες [illegible] Διὸς [illegible]

[illegible] καὶ λοιπὸν ἀποφθέγγονται αἱ γυναῖκες, λέγουσαι ὅτι τάδε λέγει ὁ Ζεύς. ταύτην τὴν ἱερὰν Σοφοκλῆς ἐν Τραχινίαις, πολύγλωσσόν φησιν, ὡς πολύφωνον, διὰ τὸ πολλοὺς μαντευομένους [illegible] τῶν Δωδωναίων, [illegible] ὡς [illegible], καὶ [illegible], Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε [illegible] Δωδωναῖε, Ζεύς, [illegible] Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε, [illegible] Θεσπρωτίς. [illegible] τῆς Ἠπείρου [illegible] ἐν τῇ [illegible] τοῦ Διὸς καὶ Διώνης [illegible] Δωδωναίων τὴν χώραν [illegible] Θεσσαλίας, [illegible] ἐν τῇ Δωδώνῃ [illegible] τὰ περὶ τὸν λέβητα [illegible] καὶ παρ' αὐτοῖς λέβης [illegible] ὅτε [illegible] τῇ ῥάβδῳ τὸν λέβητα [illegible] ὁ λέβης, καὶ ἐν τῷ λέβητι, ἠχεῖ τις [illegible] καὶ [illegible] αἱ προφήτιδες καὶ ἔλεγον [illegible] ὁ δαίμων [illegible]

ΠΕΡΙ ΔΩΡΙΣΚΟΥ

Δωρίσκος, ἡ ἀκτὴ τῶν [illegible] καὶ [illegible] διὰ τὸ [illegible] ἀπὸ Θρᾴκης, [illegible] τῷ περὶ τοῦ Δηλίου Ἀπόλλωνος [illegible] τῷ [illegible]

ΠΕΡΙ ΔΑΜΑΣΤΟΥ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΟΥ

Δαμάστης Σιγειεύς, σύγχρονος Ἡροδότου, χρονογράφος. γέγραφε περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι γενομένων, περὶ γονέων καὶ προγόνων τῶν εἰς Ἴλιον στρατευσαμένων βιβλία δύο, ἐθνῶν κατάλογον, καὶ πόλεων, περὶ ποιητῶν καὶ σοφιστῶν, καὶ ἄλλα. γέγονε δὲ Ἑλλανίκου μαθητής.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΔΑΜΟΚΡΙΤΟΥ.

Δαμόκριτος ἱστορικός. ἔγραψε τακτικὰ ἐν δυσὶ βιβλίοις· περὶ Ἰουδαίων· Ἀθηναίων ἱστορίαν καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΙΛΙΕΩΣ

Δημήτριος Ἰλιεὺς ἱστορικὸς, ἔγραψε Τρωϊκὰ ἐν βιβλίοις εἴκοσι.

ΠΕΡΙ ΔΑΜΟΣΤΡΑΤΟΥ

Δαμόστρατος ἱστορικός. γέγραφεν ἁλιευτικὰ ἐν βιβλίοις εἴκοσι· καὶ περὶ τῆς ἐνύδρου μαντικῆς· καὶ ἕτερα σύμμικτα ἐχόμενα ἱστορίας.

ΠΕΡΙ ΔΙΔΥΜΟΥ

Δίδυμος Ἀλεξανδρεύς. ἔγραψε καὶ γεωργικὰ ἐν βιβλίοις ιε.

ΠΕΡΙ ΔΙΚΤΥΟΣ,

Δίκτυς Κρὴς Κνώσσιος, ἑταῖρος Ἰδομενέως, ὅστις συνῆλθεν στρατευθεὶς τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ, ταῦτα, ὥς φασιν, ἐν ἐννέα βιβλίοις ἔγραψε, γράμμασι Φοινικικοῖς, ὅσα τότε πάντα ἐπράχθη ἡ Ἑλλὰς ἀγωνίσατο δι' ἀκριβοῦς, ὅτε Ἕλληνες καὶ Βάρβαροι ἐπολέμησαν καὶ τὰ μὲν αὐτῶν τοῦ Ὀδυσσέως ἤκουσεν, ὅτε ἀπεπλεύσθη ἐκεῖνος καὶ τὰ ἐν τῷ τάφῳ, ὑπὸ σεισμοῦ, συνεγγραφὴ ἡ ἐν ἱστορίαις ὑπάτοις ἐπὶ Κλαυδίου, καὶ ἐπὶ Νέρωνος βασιλέως Ῥωμαίων, τῆς Κρήτης ὑπὸ σεισμοῦ κατενεχθείσης, καὶ πολλῶν μνημείων ἀνοιχθέντων. ὧν ἐν ἑνὶ εὑρέθη γεγραμμένα βιβλία γράμμασι Φοινικικοῖς, καὶ μεθερμηνευθέντα ἐν τῇ Ἀττικῇ γλώττῃ, πεμφθέντα τῷ βασιλεῖ. ὃ τῷ προσταγματι, Σεπτίμιος τις Ῥωμαῖος, σοφὸς ἑκατέρας τῆς γλώττης, εἰς τὴν Ῥωμαίων φωνὴν μετήνεγκεν.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΔΩΡΟΥ,

Διόδωρος Σαρδιανὸς ἱστορικὸς, ἔγραψε βιβλιοθήκην, ἐπὶ Αὐγούστου Καίσαρος. ἔστι δὲ ἱστορία Ῥωμαϊκή τε καὶ ποικίλη ἐν βιβλίοις τεσσαράκοντα.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΙΛΗΣΙΟΥ

Διονύσιος Μιλήσιος ἱστορικὸς, συνέθηκε τὰ μετὰ Δαρεῖον ἐν βι-

βιβλίοις τόσα περιέχοντα ἐπιγέγραπται Περσικά, Ἰλλυρικά, Τρωικὰ βιβλία τρία μυθικὰ κύκλον ἱστορικὸν ἐν βιβλίοις ἑπτά.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

Διονύσιος Μουσωνίου, Ῥόδιος, ἢ Σάμιος, ἱστορικὸς γεγονὼς ἱστορίας πάσας βιβλία ἐξ ἀκμάσας ἀφηγήσατο ἱστορίαν παιδευτικὴν βιβλία δέκα.

ΠΕΡΙ ΔΙΩΝΟΣ.

Δίων ὁ Κάσσιος, χρηματίσας, ὁ ἐπίκλην Κοκκεῖος, οἱ δὲ, Κοκκειανός, Νικαεύς, ἱστορικὸς, ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμαίας. συνέθηκε Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν βιβλίοις ὀγδοήκοντα· διαιροῦνται δὲ κατὰ δεκάδας, ὥσπερ καὶ τὰ Πολυβίου Λύβις Περσικὰ· Γετικά· Ἐνόδια· τὰ κατὰ Τραϊανὸν βίον Ἀρριανοῦ τοῦ φιλοσόφου.

ΠΕΡΙ ΔΑΡΙΔΟΣ.

Δᾶρις ἱστορικὸς, ἔγραψεν ἱστορίαν Λυδιακὴν, καὶ Περσικήν.

ΠΕΡΙ ΔΕΞΙΠΠΟΥ

Δέξιππος, Κῷος ἰατρὸς, Ἱπποκράτους μαθητὴς ἔγραψεν ἰατρικὸν, βιβλίον ἓν καὶ περὶ προγνώσεων, δύο.

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΚΗΔΟΥΣ

Δημοκήδης ἰατρὸς Κροτωνιάτης, ἔγραψεν ἰατρικὸν βιβλίον ἕνα.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Διοσκορίδης Ἀναζαρβεὺς ἰατρὸς ὁ ἐπικληθεὶς Φακᾶς, διὰ τὸ ἐπὶ τῆς ὄψεως ἔχειν πολλοὺς φακοὺς συνδιῆν Κλεοπάτρᾳ τῇ βασιλίσσῃ, ἐπὶ Ἀντωνίου γέγραφε βιβλία κδʹ, τὰ πάντα ἰατρικὰ περιβόητα.

ΠΕΡΙ ΔΡΑΚΟΝΤΟΣ

Δράκων, υἱὸς Ἱπποκράτους τοῦ διασημοτάτου ἰατροῦ· ἰατρὸς καὶ αὐτὸς ἐν Ῥωξάνην ἰατρεύσας συνουσιάσας Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος βασιλεῖ.

ΠΕΡΙ ΔΑΜΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

Δαμιανὸς Ἐφέσιος σοφιστὴς ἀκουστὴς Ἀριστείδου καὶ Ἀδριανοῦ [illegible], [illegible] ἐφ' ἡλικίας [illegible], [illegible] ἐν ταῖς [illegible] [illegible] καὶ [illegible], [illegible], [illegible] δὲ, [illegible]. τὸ δὲ [illegible] ἐν τῇ [illegible] ἦθος, ἢ τὸ [illegible] κέρδος, καὶ [illegible] τὸ [illegible] [illegible] ἀλλ' ὡς [illegible], [illegible] τόπος τῷ ἑαυτοῦ [illegible] [illegible] ἐν [illegible] καὶ τὰς [illegible] τῶν λόγων [illegible] [illegible], καὶ [illegible], [illegible] τόπος τὸν μισθὸν τῆς ἀκροάσεως, καὶ [illegible] [illegible] δ' ἐς γῆρας, [illegible] τὸ [illegible], τὸ σῶμα [illegible] μᾶλλον, ἢ τὴν γνώμην, ἔτη [illegible].

ΠΕΡΙ ΔΕΞΙΠΠΟΥ.

Δέξιππος, Δεξίππου ὁ Ἑρέννιος Ἀθηναῖος ῥήτωρ γέγονεν ἐπὶ Βαλεριανοῦ, καὶ Γαλιήνου, καὶ Κλαυδίου δευτέρου, καὶ Αὐρηλιανοῦ,

ΠΕΡΙ ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ

Δείναρχος Κορίνθιος, ῥήτωρ ὃς τῶν μετὰ Δημοσθένους ἐγκριθέντων [illegible] λόγους [illegible], ὧν οἱ μέν εἰσι δημόσιοι, οἱ δὲ ἰδιωτικοί, ἑξήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΙΛΗΣΙΟΥ

Διονύσιος ὁ Μιλήσιος [illegible] ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως [illegible] καὶ [illegible], [illegible] [illegible] Ἰσαίου [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] καὶ [illegible], τὴν σύνταξιν τῶν νοημάτων καὶ [illegible] Ἰσαῖος. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] τῆς [illegible] τῶν [illegible], ἀλλ' [illegible], λέγων [illegible] γνώμαις, [illegible] μᾶλλον [illegible], ἀλλὰ [illegible] γνῶσιν, [illegible] [illegible] τῆς [illegible] [illegible] τοῦ Διονυσίου, [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Χαιρώνεια [illegible] [illegible] γὰρ τὸν Δημοσθένην, [illegible] Χαιρώνειαν [illegible] [illegible] τῇ βουλῇ [illegible], [illegible] τὴν [illegible] τοῦ λόγου [illegible] Χαιρώνεια, [illegible]. [illegible], [illegible]

μεθάρασα πρὸς Βαβυλῶνι Βουκόλια συνέζη ὁ καὶ γὰρ ἑρμη-
ἔγγος Πλατῶνο συνεχεῖτο.

ΠΕΡΙ ΔΗΜΑΔΟΥ

Δημάδης Ἀθηναῖος ῥήτωρ ἔγραψεν ἀπολογισμὸν πρὸς Ὀλυμπιάδα τῆς ἑαυτοῦ δωδεκαετίας. Ἱστορίαν περὶ Δήλου, καὶ περὶ γενέσεως τῶν Λητοῦς παίδων. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Δημάδης Ἀκαμάντιος Ἀθηναῖος ῥήτωρ.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΣ

Διονύσιος Ἁλικαρνασσεύς, ἐπὶ Ἀδριανοῦ σοφιστὴς καὶ μουσικὸς κληθείς, ἔγραψε ῥυθμικῶν ὑπομνημάτων βιβλία εἰκοσιτέσσαρα, μουσικῆς ἱστορίας βιβλία λς', μουσικῆς παιδείας, ἢ διατριβῶν, βιβλία κβ', τίνα μουσικῶς εἴρηται ἐν τῇ Πλάτωνος πολιτείᾳ.

ΠΕΡΙ ΔΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΥΣΑΙΟΥ

Δίων Προυσαεὺς σοφιστὴς ἐπὶ Δομετιανοῦ. ἔγραψε φύσιν καὶ σκεύων, καὶ ἐπαινῶν θαλάσσαις, καὶ κώνωπα, καὶ πολλὰ τοιαῦτα ὑπὸ τροφῆς ἐργαζόμενος, οὐδὲ τῇ ἀποδείξει ὡμίλει, ἀλλ᾽ ἀπὸ δύο βιβλίων ἑαυτὸν συνεῖχε· ταῦτα δὲ ἦν, ὁ, τε Φαίδων τοῦ Πλάτωνος, καὶ Δημοσθένους ὁ περὶ τῆς παραπρεσβείας.

ΠΟΙΗΤΑΙ

ΠΕΡΙ ΔΕΙΝΟΛΟΧΟΥ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ

Δεινόλοχος Συρακούσιος, ἢ Ἀκραγαντῖνος, κωμικός· ἐδίδαξε δράματα δεκατέσσαρα Δωρίδι διαλέκτῳ.

ΠΕΡΙ ΔΑΜΟΞΕΝΟΥ

Δαμόξενος Ἀθηναῖος κωμικός.

ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΓΕΝΟΥΣ

Δικαιογένης, τραγῳδίας καὶ διθυράμβους ἔγραψεν.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

Διογένης, ὁ καὶ Οἰνόμαος, Ἀθηναῖος τραγικός· δράματα αὐτοῦ φέρεται, Ἀχιλλεύς· Ἑλένη· Ἡρακλῆς· Θυέστης· Μήδεια· Οἰδίπους· Χρύσιππος· Σεμέλη.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΚΛΕΟΥΣ.

Διοκλῆς Ἀθηναῖος, ἢ Φλιάσιος, ἀρχαῖος κωμικός, σύγχρονος Σαννυρίωνι καὶ Φιλυλλίῳ· δράματα αὐτοῦ, Θάλαττα· Μέλιτται· Ὄνειροι· Βάκχαι· Θυέστης.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ.

Διονύσιος Μιτυληναῖος, ἐποποιός· συνέθηκε τὴν Διονύσου καὶ Ἀθηνᾶς στρατείαν· Ἀργοναυτικὰ ἐν βιβλίοις ἕξ.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Διονύσιος Βυζάντιος ἐποποιός· ἔγραψε περιήγησιν τῶν ἐν τῷ Βοσπόρῳ ἀνάπλων· περὶ Θρήνων· ἔστι δὲ ποίημα μεστὸν ἐπικηδείων.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥ.

Διονύσιος Κορίνθιος ἐποποιός· ἔγραψεν Ὑποθήκας· Αἴτια, ἐν βιβλίοις τρισί· Μετεωρολογούμενα· ἢ καταλογάδην ὑπόμνημα εἰς Ἡσίοδον· ἀναμφιβόλως καὶ αὐτὸς περιήγησιν δι' ἐπῶν.

ΠΕΡΙ ΔΕΞΙΠΠΟΥ.

Δέξιππος Ἀθηναῖος κωμικός· δράματα αὐτοῦ, Ἀντιπορνοβοσκός· Φιλάργυρος· Ἱστοριογράφος· Διαδικαζόμενοι.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΙ.

ΠΕΡΙ ΔΑΦΙΔΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Δαφίδας Τελμισσεὺς γραμματικός· γέγραφε καὶ περὶ Ὁμήρου, ὅτι ἐψεύσατο· Ἀθηναῖοι γὰρ οὐκ ἐστράτευσαν ἐπὶ Ἴλιον.

ΠΕΡΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΙΞΙΟΝΟΣ.

Δημήτριος, ὁ ἐπίκλην Ἰξίων, γραμματικὸς Ἀδραμυττηνός, ἐπὶ Αὐγούστου Καίσαρος· ἔγραψε περὶ τῶν εἰς ΜΙ λήγον-

των

τῶν ῥημάτων, καὶ ἄλλα περὶ ἀντωνυμιῶν ὡς Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος ἐξήγηντο.

ΠΕΡΙ ΔΙΔΥΜΩΝ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΝ

Δίδυμοι τέσσαρες γεγόνασι γραμματικοί· ὧν ὁ πρῶτος, Δίδυμος Ταριχοπώλου υἱὸς, Ἀριστάρχειος γραμματικὸς Ἀλεξανδρεὺς, ἐπὶ Ἀντωνίου καὶ Κικέρωνος, Χαλκέντερος κληθεὶς, διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία ἐπιμονήν· φασὶ γὰρ αὐτὸν συγγεγραφέναι ὑπὲρ τὰ τρισχίλια πεντακόσια βιβλία. ὁ δεύτερος, Ἀλεξανδρεὺς καὶ αὐτὸς, ὃς καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ· ἔγραψε πιθανὰ, περὶ ὀρθογραφίας, καὶ ἄλλα. ὁ τρίτος, ὁ τοῦ Ἡρακλείδου ἐπὶ Νέρωνος, οὐ μόνον γραμματικὸς, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐξηγητικῇ μουσικῇ, καὶ ταύτης μᾶλλον λίαν ἐπίδειξιν ἐποιήσατο. ὁ δὲ Κλαύδιος ὀνομαζόμενος ἔγραψε περὶ τῶν ἡμαρτημένων παρὰ τὴν ἀναλογίαν Θουκυδίδῃ, περὶ τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀναλογίας, ἐπιτομὴν τῶν Ἡρακλέωνος καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΥ

Δικαίαρχος Λακεδαιμόνιος γραμματικὸς, ἀκουστὴς Ἀριστάρχου.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Διογενιανὸς Ἡρακλείας Πόντου γραμματικὸς ἐπὶ Ἀδριανοῦ· ἢ ἐκ τῆς Ἀλβίας Ἡρακλείας τῆς ἐν Καρίᾳ, κατὰ Λυσίμαχον. βιβλία αὐτοῦ φέρονται λέξεις παντοδαπαὶ κατὰ στοιχεῖον ἐν βιβλίοις πέντε· ἐπιτομὴ τῶν Παμφίλου λέξεων βιβλίων πέντε καὶ ἐνενήκοντα, καὶ τῶν Ζωπυρίωνος ἐπιγραμμάτων ἀνθολόγιον· περὶ ποταμῶν, λιμνῶν, κρηνῶν, ὀρῶν, ἀκρωρειῶν· περὶ ποταμῶν κατὰ στοιχεῖον ἐπιτομὴν ἀναγραφήν· συναγωγὴν καὶ πίνακα τῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ πόλεων.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Διονύσιος Ἀλεξανδρεὺς, ὁ Γλαύκου υἱὸς, γραμματικὸς, ἐπὶ Νέρωνος.

ΠΕΡΙ ΔΡΑΚΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Δράκων Στρατονικεὺς γραμματικὸς γέγονε. Τέχνην, Ὀρθογραφίαν· περὶ τῶν κατὰ συζυγίαν ῥημάτων· περὶ ἀντωνυμιῶν·

μελῶν· περὶ μέτρων· περὶ Σατύρων· περὶ τῶν Γνάθωνι μελῶν· περὶ τῶν Σαπφοῦς μέτρων· περὶ τῶν Ἀλκαίου μελῶν.

ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ

ΠΕΡΙ ΔΑΜΑΣΚΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Δαμάσκιος Σύρος, Στωϊκὸς φιλόσοφος, Σιμπλικίου καὶ Εὐλαμίου τοῦ Φρυγὸς ὁμιλητὴς ἐστὶ τῶν ἐκ Γάζης χρόνων· γέγραφεν αὐτῷ ὑπομνήματα εἰς Πλάτωνα, καὶ περὶ ἀρχῶν, καὶ φιλόσοφον ἱστορίαν καὶ ἄλλα πολλά.

ΠΕΡΙ ΔΑΜΟΦΙΛΟΥ.

Δαμόφιλος φιλόσοφος καὶ σοφιστὴς γέγραπται περὶ ἀξιολόγων βιβλίων πρὸς Λόλλιον Μάξιμον περὶ βίου ἀρχαίων καὶ ἄλλα πάμπολλα.

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ.

Δημόκριτος φιλόσοφος Ἀβδηρίτης Ἡγησιστράτου υἱὸς ἢ δὲ Δαμασίππου ἐπὶ Ξέρξῃ τῷ βασιλεῖ. ὅτε ἔτι παῖς τυγχάνων παρά τινων μάγων καὶ Χαλδαίων τά τε περὶ θεολογίας καὶ ἀστρολογίας ἔμαθεν. ὕστερον δὲ ἀπεδήμησεν αὐτὸν φασὶ Δημήτριος καὶ Ἀντισθένης, καὶ εἰς Αἴγυπτον, πρὸς τοὺς ἱερεῖς γεωμετρίαν μαθησόμενον καὶ τὰ ἀπόρρητα μυστήρια· καὶ πρὸς Χαλδαίους εἰς τὴν Περσίδα, καὶ εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν γενέσθαι, τοῖς τε Γυμνοσοφισταῖς συμμῖξαι αὐτὸν ἐν Ἰνδίᾳ, καὶ εἰς Αἰθιοπίαν ἐλθεῖν. ἐλθεῖν δὲ καὶ Ἀθήναζε ἐλθόντα δὲ ὕστερον μετὰ ταῦτα, καὶ μὴ σπουδάσαι γνωσθῆναι, δόξης καταφρονοῦντα· καὶ εἰδέναι μὲν Σωκράτην, ἀγνοεῖσθαι δὲ ὑπ' αὐτοῦ· ἦλθον γάρ, φησίν, εἰς Ἀθήνας, καὶ οὔτις με ἔγνωκεν. εἰ δὲ ἀληθῶς περὶ αὐτοῦ ὁ Σωκράτης, ὡς Θρασύλλος, οὐ τὸ ἐγγεγράφθαι τι περὶ τῶν ἀναγνωσθέντων τῶν Δημοκρίτου βιβλίων ἀναγραφέν. ἦν δ' αὐτοῦ ζηλωτὴς γεγονέναι τῶν Πυθαγορείων φασὶν· ἀλλὰ καὶ αὐτῷ τῷ Πυθαγόρᾳ μνημονεύει, θαυμάζοντα αὐτὸν ἐν τῷ ὁμωνύμῳ συγγράμματι. πάντα δὲ δοκεῖν παρὰ τούτου λαβεῖν, καὶ αὐτοῦ δ' ἂν ἀκηκοέναι, εἰ μὴ τὰ τῶν χρόνων ἐμάχετο. ἀκοῦσαι δέ φασιν αὐτὸν καὶ Λευκίππου, καὶ Ἀναξαγόρου, ὅπου κατά τινας ἐγένετο. ἀξίως δὲ ἦν ἀπὸ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ, ὅσα ὁ Ἀβδηρίτης ἔγραψε καὶ κατεπιστεύθη τῶν ἀναγραφέντων τῶν

ον, ὡς ἀληθῶς, ἐν φιλοσοφίᾳ πένταθλος· τά γὰρ φυσικὰ, καὶ τὰ ἠθικὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ μαθηματικὰ, καὶ τοὺς ἐγκυκλίους λόγους, καὶ περὶ τεχνῶν πᾶσαν εἶχεν ἐμπειρίαν· συνεπεχῶθαι δ' φασι τὸ μακρὸν διακοσμον ἔνεσι ὅσπερ τὸ ὅλα ἀλλότος, τελευτῶν ἐπιταξ ἀυτοῦ ἔχων παρεστήκοτες μάρτυρε. συγγράμματα πλεῖστα καταλειπὼν καὶ γὰρ καὶ ἠθικὰ καὶ φυσικὰ καὶ ἀστρονομικὰ καὶ μαθηματικὰ πολλὰ, καὶ μελλοντικὰ διὰ διατριβὰς γνώμας, περὶ ψαμμους κύκλων καὶ σφαίρας καὶ περὶ κοσμογραφίας καὶ πολογραφίας καὶ τὸν μεγάλα ἐνιαυτὸν θαυμάστα τινὰ καὶ μυστικὰ καὶ τεχνικὰ καὶ τὸ περὶ τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἱερῶν γραμμάτων· περὶ τῶν ἐν Μερόῃ ἱερῶν γραμμάτων ὡς αὐτὸς Θρασύλλος ἐνεστι λέγει· φασὶ δ' Ἀθηνόδωρος ἐν ὀγδόῳ περιπάτων, ἐλθόντος Ἱπποκράτους πρὸς αὐτὸν, κομισθῆναι γάλα καὶ θεασάμενον τὸ γάλα, εἰπεῖν, καὶ αἰγὸς πρωτοτόκου καὶ μελαίνης· ὅθεν τὴν ἀκρίβειαν αὐτοῦ θαυμάσαι τὸν Ἱπποκράτην. ἀλλὰ καὶ κόρης ἀκολουθούσης τῷ Ἱπποκράτει, τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ ἀσπάσασθαι οὕτω, χαῖρε κόρη· τῇ δὲ ἐχομένῃ, χαῖρε γύναι· ἦν δὲ ἡ κόρη τῆς νυκτὸς διεφθαρμένη. πλάσασθαι δὲ αὐτὸν φασι τελευτὴν ἔλθεν γεγηρακότα ὄντα, ὥστε τὸ κατεστρέψαι δὲ τὸν βίον λέγεται, ἐν τῇ τῶν Θεσμοφορίων ἑορτῇ μέλλειν πόλιν ἐξιέναι καὶ τὴν ἀδελφὴν καθῆκον αὐτὴν κωλῦσαι· τὸν δὲ θαρρεῖν καὶ κελεῦσαι αὐτῷ προσφέρειν ἄρτους θερμοὺς ὀσφραίνεσθαι· τούτοις δὲ ταῖς ῥισὶ προσφέρων, διακρατῆσαι αὐτὸν τὴν ἑορτὴν· ἐπεὶ δ' παρῆλθον αἱ ἡμέραι, (τρεῖς δ' ἦσαν,) ἀλυπότατα τὸν βίον προήκατο, ἐνενήκοντα καὶ ἐννέα ἔτη βιούς.

ΠΕΡΙ ΔΙΔΥΜΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Δίδυμος Ἄρειος, φιλόσοφος Ἀκαδημαϊκός· ἔγραψε λόγους πιθανοὺς καὶ σοφισμάτων ἐν δυσὶ βιβλίοις καὶ ἄλλα πολλά.

ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Δικαίαρχος Φειδίου, φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ, καὶ γεωμέτρης ἐκ Μεσσήνης τῆς Σικελίας, Ἀριστοτέλους γέγονεν ἀκουστής. ἔγραψε καταμετρήσεις τῶν ἐν Πελοποννήσῳ ὀρῶν· Ἑλλάδος βίον ἐν τρισὶ βιβλίοις· καὶ Σπαρτιατῶν πολιτείαν.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΦΑΛΗΡΕΩΣ.

Δημήτριος Φανοστράτου, Φαληρεὺς, μαθητὴς Θεοφράστου· οὗτος πλεῖστα βιβλία καὶ ἀριθμῷ στίχων σχεδὸν ἅπαντας παρελήλακε τοὺς καθ' αὐτὸν περιπατητικοὺς, εὐπαίδευτος ὢν καὶ πολύπειρος παρ' ὁντινοῦν· ὧν ἐστι τὰ μὲν, ἱστορικὰ τὰ δὲ, πολιτικὰ τὰ δ', περὶ ποιητῶν τὰ δὲ, ῥητορικὰ, δημηγοριῶν τε καὶ πρεσβειῶν διηγήσεις δὲ καὶ ἀπόδειξις, ἐπιστολαὶ, καὶ χρεῖαι, καὶ βίοι καθιστόρησεν.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΟΥΑΛΕΡΙΟΥ

Διόδωρος ὁ Οὐαλέριος ἐπικληθεὶς φιλόσοφος, μαθητὴς Ἡρακλείδου, υἱὸς Πολλίωνος, τοῦ φιλοσόφου Ἀλεξανδρέως, τοῦ γράψαντος τὴν Ἀττικὴν λέξιν ἐπὶ Ἀδριανοῦ.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΚΑΙ ΚΡΟΝΟΥ

Διόδωρος Ἀμεινίου Ἰασεὺς, ὁ καὶ Κρόνος ἐπικληθεὶς, διαλεκτικὸς· οὗτος παρὰ Πτολεμαίῳ τῷ Σωτῆρι διατρίβων, λόγους τινὰς διαλεκτικοὺς ἠρωτήθη πρὸς Στίλπωνος τοῦ φιλοσόφου· καὶ παραχρῆμα μὴ δυνάμενος διαλύσασθαι, ὑπὸ τοῦ βασιλέως τά τε ἄλλα ἐπετιμήθη, καὶ δὴ Κρόνος ἤκουσεν ἐν σκώμματος μέρει· ἐξελθὼν δὲ τοῦ συμποσίου, καὶ λόγον γράψας περὶ τοῦ προβλήματος, ἀθυμίᾳ τὸν βίον μετήλλαξε.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΤΥΡΑΝΝΟΥ

Διονύσιος υἱὸς τοῦ Σικελίας τυράννου, καὶ αὐτὸς τύραννος φιλόσοφος· γέγραφεν ἐπιστολὰς καὶ περὶ τῶν ποιημάτων Ἐπιχάρμου.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΤΑΘΕΜΕΝΟΥ

Διονύσιος ὁ Μεταθέμενος, υἱὸς μὲν Θεοφάντου πόλεως δ' Ἡρακλείας· οὗτος ἤκουσε πρῶτον μὲν Ἡρακλείδου τοῦ Πολίτου ἔπειτα Ἀλέξινος καὶ Μενεδήμου, τελευταῖον δὲ Ζήνωνος· καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν φιλογράμματος ὤν, παντοδαποῖς ἐπεχείρει ποιήμασιν· ἔπειτα δὲ καὶ Ἄρατον ἀπεδέχετο, ζηλῶν αὐτόν· ἀποστὰς δ' τοῦ Ζήνωνος, πρὸς τοὺς Κυρηναϊκοὺς ἀπετράπη· καὶ εἴς τε τὰ χαμαιτυπεῖα εἰσῄει καὶ τἄλλα ἀπαρακαλύπτως ἠσέλγαινε. βιοὺς δὲ πρὸς τὰ ὀγδοήκοντα, ἀσιτίᾳ κατέστρεψε. βιβλία δὲ αὐτοῦ φέρεται τάδε·

περὶ ἐπιθυμίας δύο· περὶ ἀσκήσεως δύο· περὶ ἡδονῆς τέσσαρα· περὶ πλούτου καὶ χάριτος καὶ τιμωρίας· περὶ ἀνθρώπων χρήσεως· περὶ εὐτυχίας· περὶ ἐγκωμίου βασιλέων· περὶ τῶν ἐπαινουμένων· περὶ βαρβαρικῶν ἐθῶν.

ΠΕΡΙ ΔΙΩΝΟΣ

Δίων Ἱππαρίνου Συρακούσιος, φιλόσοφος Πλατωνικός. ἔγραψεν ἐπιστολὰς πρὸς Πλάτωνα, καὶ ἄλλας τινάς· ἀλλὰ καὶ διαλόγους πολλοὺς κατὰ μίμησιν Πλάτωνος.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΓΟΡΟΥ

Διαγόρας, μετὰ τὴν ἅλωσιν Μήλου, ἐν Ἀθήναις ᾤκει· τὰ δὲ μυστήρια ἐξηυτέλιζεν ὡς πολλοὺς ἐκτρέπειν τῆς τελετῆς· τοῦτο κηρύξαι Ἀθηναίους κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐν χαλκῇ στήλῃ ἔγραψαν, ὥς φησι Μελάνθιος ἐν τῷ περὶ μυστηρίων, τὸ ἄλλον τὸν μὲν ἀποκτείναντι, τὸ μὲν ἐπαναγαγόντι αὐτόν, τάλαντον λαμβάνειν τὸν δὲ ἐγκαλέσαντα, δύο. ἐκηρύχθη δὲ τοῦτο διὰ τὸ ἀσεβὲς αὐτοῦ, ὅτι τὰ μυστήρια πᾶσι διηγεῖτο, κοινοποιῶν αὐτὰ καὶ τὰ ἄλλα, καὶ μικρὰ ἀποτρέπων, καθάπερ Κράτερος ἱστορεῖ ἐκκαιδεκάτῃ μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Μήλου. εἰς γὰρ καλεῖ αὐτὸν ... Μελάνθιος ἐν τῷ περὶ μυστηρίων προφέρεται τῆς χαλκῆς στήλης ἀντίγραφον, ἐν ᾗ ἐπεκήρυξε καὶ αὐτὸν, καὶ τοὺς ἐκδόντας Πελληνεῖς, ἐν ᾗ γέγραπται καὶ ταῦτα· ἐὰν δέ τις ἀποκτείνῃ Διαγόραν τὸν Μήλιον, λαμβάνειν ἀργυρίου τάλαντον· ἐὰν δέ τις ἀγάγῃ, λαβεῖν δύο. ὅτι δὲ καὶ ὑπὸ Διαγόρας ἄθεος, ... μελῶν δὲ καὶ καινὰ δαιμόνια εἰσηγεῖτο καὶ ὁ μὲν ... λόγος, Ἀριστοφάνης αὐτὸν μνημονεύει, ὡς ἐν ... καὶ χλευαζόμενος.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ

Διογένης γεγόνασι πέντε· πρῶτος αὐτὸς οὗτος περὶ οὗ ὁ λόγος, Ἀπολλοθέμιδος Ἀπολλωνιάτης, ἀνὴρ φυσικός, καὶ γὰρ ἐλλόγιμος. δεύτερος, Σικυώνιος, ὁ γράψας τὰ περὶ Πελοπόννησον· τρίτος, ὁ Στωϊκός, περὶ οὗ μετ' ὀλίγον λέξομεν· τέταρτος Ἐπικούρειος, γένος Σελευκεύς, καλούμενος δὲ Βαβυλώνιος διὰ τὴν γειτνίασιν· πέμπτος Ταρσεύς, γεγραφὼς περὶ ποιητικῶν ζητημάτων, ἃ λύειν ἐπιχειρεῖ. ὁ δὴ Ἀπολλωνιάτης, ἤκουσε μὲν Ἀναξιμένους· ἦν δὲ ἐν τοῖς χρόνοις κατὰ Ἀναξαγόραν. τοῦτό φη-

S σιν

σιν ὁ Φαληρεύς Δημήτριος ἐν τῇ Σωκράτους ἀπολογίᾳ, διὰ μέγαν φθόνον μικροῦ κολασθῆναι Ἀθήνησιν. ἔδοξε δὲ αὐτῷ τάδε· στοιχεῖον εἶναι τὸν ἀέρα, κόσμους ἀπείρους, καὶ κενὸν ἄπειρον· τὸν ἀέρα πυκνούμενον καὶ ἀραιούμενον, γεννητικὸν εἶναι τῶν κόσμων· οὐδὲν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γίνεσθαι, οὐδὲ εἰς τὸ μὴ ὂν φθείρεσθαι· τὴν γῆν στρογγύλην ἠρεισμένην ἐν τῷ μέσῳ, τὴν σύστασιν εἰληφυῖαν κατὰ τὴν ἐκ τοῦ θερμοῦ περιφορὰν καὶ πῆξιν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ.

ΠΕΡΙ ΔΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΥΣΑΕΩΣ

Δίων ὁ Προυσαεύς, φιλόσοφος καὶ σοφιστής, ὃν Χρυσόστομον ἐκάλεσαν, ὁ Πασικράτους υἱὸς, ἐπὶ Τραϊανοῦ. ἔγραψεν εἰ φθαρτὸς ὁ κόσμος, ἐγκώμιον Ἡρακλέους, ὑπὲρ Ὁμήρου πρὸς Πλάτωνα λόγους τέσσαρας, περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου ἀρετῶν λόγους ὀκτώ, καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΔΟΜΝΙΝΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Δομνῖνος, φιλόσοφος Σύρος, ἀπὸ τῆς Λαοδικείας καὶ Λαρίσσης πόλεως Συρίας, μαθητὴς Συριανοῦ, καὶ Πρόκλου συμφοιτητής, ὥς φησι Δαμάσκιος, ἔγραψε κατὰ τῶν τοῦ Πλάτωνος δοξασμάτων.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΚΥΝΙΚΟΥ

Διογένης ὁ Κυνικὸς, Ἱκεσίου τραπεζίτου υἱὸς ἦν, Σινωπεύς. Κυνικὸς δὲ ἐκλήθη, ἀπὸ μετοχῆς τῶν χρειῶν κυνῶν· ὥσπερ γὰρ ὁ κύων ἔχει τι φύσει ὑλακτικὸν, καὶ διακριτικόν· (διακρίνει γὰρ τοὺς οἰκείους τῶν ξένων, καὶ φυλάττει τὸν οἶκον,) οὕτω καὶ οὗτος ἐμμανῶς τὸ διακριτικὸν καὶ φυλακτικὸν καὶ ὑλακτοῦν τὰ μὴ τὰ τῆς φιλοσοφίας δόγματα· δέχεσθαι δὲ τοὺς ἐπιτηδείους καὶ ἐπιτηδείους πρὸς φιλοσοφίαν. οὕτως ἦν ὁ Κυνικὸς, τοιοῦτος ὢν, τῇ οἰκείᾳ ἐπωνυμίᾳ ἐπεκρατεῖτο· ἤλεγχε γὰρ καὶ διώρθου, καὶ ἐλοιδόρει, καὶ πάντα ἄνθρωπον ἦλθεν ἐπὶ τὸ καλόν· ἐλέγχων δὲ ἦν ἀστειότερος καὶ γελοιότερος πολὺ ἔλεγχε. ὤκνησε δὲ ἦν ἐν παιδείᾳ καὶ διεκώλυσεν αὐτοῦ, ὁρμητικὸν ἐπὶ τὸ ἁπλοῦ βίου, μὴ διατρέψαντα τὰ διατρίψοντα. Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ Μεγαρικῷ φησὶ μῦν τινα κατιδόντα αὐτὸν διατρέχοντα, μήτε κοίτης ἐπιζητοῦντα, καὶ ποθοῦντά τι τῶν δοκούντων ἀπολαυστῶν, πόρον ἐξεῦρε τῆς περιστάσεως, τρίβωνα διπλώσας πρῶτος, κατά τινας, διὰ τὸ ἀναγκαῖον ἔχειν καὶ ἐνεύδειν αὐτῷ· πήραν τε ἐκομίσατο ἔνθα αὐτῷ τὰ σιτία ἦν· καὶ παντὶ τόπῳ ἐχρῆτο εἰς πάντα, ἀριστῶν τε καὶ καθεύδων

ἀνὴρ καὶ διαλεγόμενος. Βακτηρίᾳ δὲ ἐπηρείσατο ἀσθενήσας· ἔπειτα μέντοι καὶ διὰ παντὸς ἐφόρει, οὐ μὴν ἐν ἄστει, ἀλλὰ καθ᾽ ὁδὸν αὐτῇ τε καὶ τῇ πήρᾳ, ὥς φησι Πολύευκτος ὁ ῥήτωρ. ἐπιστείλας δέ τινι οἰκίδιον αὐτῷ προνοήσασθαι, καὶ βραδύνοντος, τὸν ἐν τῷ Μητρῴῳ πίθον ἔσχεν οἰκίαν, (ὡς καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς διασαφεῖ,) ὃν ἐν τῷ χειμῶνι [illegible] καὶ στρέφων [illegible] ἐν αὐτῷ, διὰ τὸ κρύος χαίρειν δὲ, ἔξωθεν διὰ τὸν ἥλιον. ἐν τούτῳ ἡλιουμένου αὐτοῦ, ἐπιστὰς Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν, ἀποσκοτοῦντος αὐτῷ τὸ μὴ θερμαίνεσθαι καὶ λέγων, εἰπὲ, Διόγενες, τί θέλεις σοι χαρίσωμαι; ὁ δὲ εἶπε, ὥστε μὴ ἐπισκοτεῖν. [illegible] [illegible] ὁ δὲ, καὶ τί [illegible] δύναμαι. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, τὸν τῆς [illegible] τοῦ δὲ Ἀλεξάνδρου εἰπόντος, ἐγώ εἰμι Ἀλέξανδρος ὁ μέγας βασιλεὺς, κἀγὼ, φησὶ, Διογένης ὁ κύων. ἐρωτηθεὶς δὲ τί ποιῶν κύων καλεῖται, ἔφη, τοὺς μὲν τῶν ἐμῶν [illegible] σαίνων, τοὺς δὲ μὴ διδόντας ὑλακτῶν, τοὺς δὲ πονηροὺς δάκνων. τοῦ φάσκειν τὸν Ἀλέξανδρον εἰπεῖν, ὡς εἰ μὴ Ἀλέξανδρος ἐγεγόνειν, ἐβουλόμην ἂν Διογένης [illegible] ἀλλ᾽ [illegible] τὸ τῆς Πτολεμαΐδος [illegible] Σωσίβιον [illegible] Ἀλεξάνδρου [illegible] [illegible] θερμουργὸς, καὶ φθονερὸς [illegible] Πτολεμαῖος, [illegible] βασιλέως [illegible] Σωσίβιος [illegible] Πτολεμαίου [illegible] λέγεται δὲ [illegible] Πτολεμαῖος καὶ τὸ [illegible] τοῦτο ἀπεφθέγξατο.

Θέλω [illegible] πίθον· [illegible] πίθος [illegible] [illegible] Διογένους [illegible] [illegible] Ἀθηναίων [illegible] πίθος [illegible] [illegible] Δίωνος. ὁ Στωϊκὸς, [illegible] Χαιρωνείαν συλληφθεὶς ἀπήχθη πρὸς Φίλιππον καὶ ἐρωτηθεὶς τίς εἴη, κατάσκοπος, ἔφη, τῆς σῆς ἀπληστίας· ὅθεν θαυμασθεὶς ἀφείθη. λέγεται δὲ [illegible] [illegible] [illegible] περιελάμβανε καὶ ἅμα δὲ [illegible] φεύγειν, [illegible] [illegible] [illegible] Εὐκλείδου σχολὴν, ἔλεγε χολὴν

S 2 τὴν

Ὡς δὲ Πλάτωνος [illegible], [illegible] τὸν Πλάτωνα ἐν δείπνῳ πολυτελεῖ [illegible] ἁψάμενον ἐλαῶν, τί φησιν ὁ σοφὸς εἰς Σικελίαν πλεύσας τῶν τραπεζῶν τούτων χάριν νῦν [illegible] οὐκ ἀπολαύεις, [illegible], ἀλλά, νὴ τοὺς θεούς, φησί, Διόγενες, κἀκεῖ τὰ πολλὰ πρὸς ἐλαίας καὶ τὰ τοιαῦτα ἐγινόμην, ὁ δὲ, τί οὖν ἔδει πλεῖν εἰς Συρακούσας, ἢ τότε ἡ Ἀττικὴ οὐκ ἔφερεν ἐλαίας; τοῦ δὲ [illegible] αὐτοῦ [illegible], ἔφη, ἐγὼ γὰρ [illegible] ἐπὶ τὰς [illegible]· καὶ ἄλλοτε ἰσχάδας ἐσθίων ἀπήντησεν αὐτῷ, καί φησιν, ἔξεστί σοι μεταλαβεῖν· τοῦ δὲ λαβόντος καὶ φαγόντος, ἔφη, μετασχεῖν εἶπον, οὐ καταφαγεῖν. Πατῶν αὐτοῦ ποτε τὰ στρώματα κεκληκότος φίλους παρὰ Διονυσίου, ἔφη, πατῶ τὴν Πλάτωνος κενοσπουδίαν· πρὸς ὃν ὁ Πλάτων, ὅσον, ὦ Διόγενες, τοῦ τύφου διαφαίνεις, δοκῶν μὴ τετυφῶσθαι. οἱ δέ φασι τὸν Διογένην εἰπεῖν, πατῶ τὸν Πλάτωνος τῦφον· τὸν δὲ φάναι, ἑτέρῳ γε τύφῳ, Διόγενες. Σωτίων δ' ἐν τῷ τετάρτῳ φησὶ τοῦτο πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν τὸν Πλάτωνα τὸν κύνα. Διογένης οἶνον αὐτὸν ᾔτησέ ποτε, καὶ ἰσχάδας· ὁ δὲ ὅλον κεράμιον ἔπεμψεν αὐτῷ· καὶ ὅς, σύ, φησίν, ἂν ἐρωτηθῇς δύο καὶ δύο πόσα ἐστίν, ἀποκρινῇ εἴκοσιν; οὕτως οὔτε πρὸς τὰ αἰτούμενα δίδως, οὔτε πρὸς τὰ ἐρωτώμενα ἀποκρίνῃ. ἔσκωπτε δὴ αὐτὸν ὡς ἀπεραντολόγον. Θεασάμενος δέ ποτε αὐτὸν ὁ Πλάτων λάχανα πλύνοντα, προσελθὼν ἠρέμα εἶπεν αὐτῷ, εἰ Διονύσιον ἐθεράπευες, οὐκ ἂν λάχανα ἔπλυνες· ὁ δὲ ἀποκρίνεται ὁμοίως ἠρέμα, καὶ σὺ εἰ λάχανα ἔπλυνες, οὐκ ἂν Διονύσιον ἐθεράπευες. [illegible] ἐν ἀγορᾷ [illegible], ἐν ἀγορᾷ γάρ, ἔφη, καὶ [illegible]. καὶ ἄλλοτε [illegible] ἐν ἀγορᾷ [illegible], [illegible] κύων· ὁ δὲ, ὑμεῖς, εἶπεν, ἐστὲ κύνες, οἵ με [illegible]. [illegible] Θεασάμενός [illegible] ἔλαθεν [illegible], [illegible], [illegible] δὲ [illegible] Ἀγοραῖος, [illegible] ἔφη [illegible] Κρήτῃ [illegible] ἐρωτηθεὶς τί [illegible], [illegible] ἀνθρώπων ἄρχειν· καὶ πρὸς τὸν κήρυκα, κήρυττε, ἔφη, εἴ τις θέλει δεσπότην αὐτῷ πρίασθαι. Θεασάμενος μειράκιον λίθους εἰς ὄχλον βάλλοντα, πρόσεχε, ἔφη, μὴ τοῦ πατρὸς πλήξῃς. [illegible], καὶ γὰρ [illegible] διὰ τῶν [illegible], ἔφη [illegible] καὶ ἄλλοι δίδωσι, [illegible] μέλει, ἀλλ' ἐμοὶ ἄρξει. Ἀποξυομένου τοῦ [illegible], ἔφη, [illegible] καὶ γὰρ αὐτὸς [illegible], [illegible]

[illegible]

λέγεται δ' αὐτὸν τῆ ἐννενηκοστῇ ἔτη βίον τελευτῆσαι. φασὶ δὲ τελευτῆσαι αὐτὸν ἐντειλάμενον ἄταφον ῥῖψαι, ὡς πᾶν θηρίον αὐτῷ μετάσχῃ ἢ καὶ γε βόθρον συνῶσαι, κὴ ὀλίγην κόνιν ἐπαμῆσαι. οἱ δὲ, συνθεμένους τὸ πνεῦμα τὸν αὐτὸν θάψαι, ἔτι, καὶ ἀφροντιστικῶς τε ὀ ... ὅτι μετ' ἄλλων, ἐπεὶ, τὰ κατὰ μέλλον ἀποστρέψονται. τὸν δὲ, ὅτε τὸ ἐπαγγέλλει ἤδη τῆς Μακεδόνας, ἢ τὰ πατρῷα ὀφείλει γενέσθαι. Δημήτριος δὲ ἐν τοῖς ὁμωνύμοις φησὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Ἀλέξανδρον μὲν ἐν Βαβυλῶνι, Διογένην δ' ἐν Κορίνθῳ τελευτῆσαι. ἐστήσαν δὲ ἐπ' αὐτῷ τῆς πόλεως κίονα χαλκοῦν, καὶ ἐπ' αὐτῷ λίθου Παρίου κύνα, κὴ ἐπιγράψαι οὕτω·

Γηράσκει κὴ χαλκὸς ὑπὸ χρόνου, ἀλλὰ σὸν οὔτι
Κῦδος ὁ πᾶς αἰὼν, Διόγενες, καθελεῖ·
Μοῦνος ἐπεὶ βιοτᾶς αὐτάρκεα δόξαν ἔδειξας
Θνατοῖς, κὴ ζωᾶς οἶμον ἐλαφροτάταν.

Ε

ΠΕΡΙ ΕΙΡΕΣΙΩΝΗΣ

Εἰρεσιώνη, ὡς λέγει Παυσανίας, θαλλὸς ἐλαίας ἐστεμμένος ἐρίῳ, ἀπηρτημένους ἔχων διαφόρους ἐκ γῆς καρποὺς, τοῦτο ἐκφέρει παῖς ἀμφιθαλὴς, καὶ τίθησι πρὸ θυρῶν τοῦ Ἀπόλλωνος ἱεροῦ, ἐν τοῖς Πυανεψίοις. Πυανέψια γὰρ καὶ Θαργήλια, ἑορτὴ κὴ ὥρα, ἑορτάζει ἡ Ἀθηναίων. λέγεται γάρ ποτε, Θησέα ὅτε ἐς Κρήτην ἔπλει, ἀποσχεῖν Δήλῳ διὰ χειμῶνα, εὔξασθαι Ἀπόλλωνι καταστέψας κλάδοις ἐλαίας, ἐν τῷ Μινωταύρου πόλεως σωθῇ, καὶ θύσειεν. ἡ γῆ τεταγμένα ταῦτα καταστέψας, ἀπέθανεν λέγεται χύτρας ἀθάρας καὶ ἕψειν, κὴ ὅμοσε εὐχόμενος. διὸ τὰ Πυανέψια λέγεσθαι, ὅτι κυαμέψια, διὰ τὸ κυάμους ἀφεψεῖν τοὺς κυάμους καλεῖσθαι. ἔχει δὲ ἔθος ἔτι ταῦτα καὶ τότε ἀνατεθῆ λιμοῦ πάλιν ἢ παῖδες οὕτως·

Εἰρεσιώνη σῦκα φέρει κὴ πίονας ἄρτους,
Καὶ μέλιτος κοτύλην καὶ ἔλαιον ἀναψήσασθαι,
Καὶ κύλικ', εὔζωρον ὡς μεθύουσα καθεύδῃ.

μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν, ταύτην πρὸ τῶν οἰκημάτων ἔθος τὸ

θύρας ἐτίθεντο οἱ Ἀθηναῖοι. Κράτης δέ φησιν, [illegible] κατασχόντος Ἀθήνας, θαλλόν, φησί, [illegible], [illegible] ἀναθεῖναι Ἀπόλλωνι. ἄλλοι δὲ λέγουσι, τὸ ὄνομα [illegible], τὸ φωνεῖν [illegible] τῷ θαλλῷ· καὶ ὅτι [illegible] ἱκετηρία τῷ Ἀπόλλωνι, καθ' ἣν ἡμέραν [illegible] Θησεὺς [illegible]· καὶ ὅτι [illegible] τὸ [illegible] [illegible] [illegible] αὐτοῖς, [illegible] τῶν [illegible] ἄλλων. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι λοιμοῦ τὴν πᾶσαν κατασχόντος οἰκουμένην, χρωμένων τινῶν ἐν τρίποσι [illegible] τὸ δεινόν, [illegible] ταύτην ἡ Πυθία [illegible], [illegible] Ἀθηναίους [illegible] τῶν Ἀθηναίων, τὸ δεινὸν [illegible]· καὶ [illegible] Χαριστήρια [illegible] τοὺς Ἀθηναίους [illegible], τοῦ καρποῦ [illegible] τὰς [illegible] [illegible] Ἄβαριν φασὶ τὸν Ὑπερβόρεον, [illegible], ἐλθόντα [illegible], εἰς τὴν Ἑλλάδα Ἀπόλλωνι [illegible]· καὶ ὅτι συγγράψαι τοὺς χρησμοὺς, τοὺς νῦν [illegible] Βάκιδος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΣ ΚΥΝΟΣΑΡΓΕΣ ΛΕΓΟΜΕΝΟΥ

Εἰς Κυνόσαργες [illegible] ἐπὶ ὕβρει καὶ ὀργῇ. ἦν δὲ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐν ᾧ τοὺς νόθους τῶν παίδων ἔταττον. ὠνόμασται δὲ οὕτως, ἀπὸ κυνὸς ἀργοῦ, τουτέστι λευκοῦ, ἢ ταχέος. τοῦ γὰρ Ἡρακλεῖ θύοντος κύων λευκὸς, ἢ ταχὺς, [illegible] τοῦ θύματος τὰ μηρία λέγεται, αὐτοῦ κατεθεῖναι· καὶ στυγνάζοντος τοῦ θύοντος, λαβὼν χρησμὸν, ἱερὸν Ἡρακλέους ἱδρύσατο τῷ τόπῳ. ἐξ οὗ καὶ οἱ νόθοι ἐκεῖ ἐγυμνάζοντο· ὅτι καὶ Ἡρακλῆς νόθος, ὡς ἴσα θεοῖς ἐτιμήθη.

ΠΕΡΙ ΕΚΑΒΗΣ

Ἑκάβη, θυγάτηρ ἦν Κισσέως· οἱ δὲ, Δύμαντος· [illegible] οὕτω, διὰ τὸ ἕκαθεν [illegible] περὶ τὸν [illegible]· ὁ γὰρ πατὴρ Δύμας, Φρὺξ, εἰς Ἴλιον Πριάμῳ ταύτην ἐξέδοτο, ὅθεν καὶ Πριάμῳ Φρὺξ σύμμαχος. Εὐριπίδης δὲ μυθικῶς φησιν [illegible]· τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Πολυξένης, ὕβριζε καὶ κατηρᾶτο τοὺς Ἕλληνας· οἱ δὲ ὀργισθέντες, ὡς κύνα αὐτὴν λίθοις ἀνεῖλον.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚΑΤΗΣ

Τὴν Ἑκάτην θεὸν ὠνόμαζον Ἕλληνες· καὶ οἱ μὲν αὐτὴν λέγουσιν εἶναι Ἄρτεμιν· οἱ δὲ, τὴν Σελήνην· ἄλλοι δὲ [illegible]-

[illegible]

δεινή τις θεός, ἐν φάσμασι πέμπουσα φαντάσματα τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτήν· μάλιστα δὲ φαίνεσθαι τοῖς κατοιχομένοις. τὰ δὲ φαντάσματα αὐτῆς δρακοντοκέφαλοι φαίνονται ἄνθρωποι, καὶ ὑπερμεγέθεις. ἔστι δὲ καὶ αὐτὴ κυνοκέφαλος πελώριον, ὥστε ἐν μόνῃ τῇ θέᾳ καταπλῆξαι καὶ δειματοῦσθαι ὁρῶντας. καὶ Ἑκάτης ἄγαλμα τις λέγει φασί, διὰ τὸ ἐκφοβῆσαι. Ἑκάτη καλεῖται ταύτην ἐν ταῖς τριόδοις ἐτίμων τὸ παλαιόν, διὰ τὸ ἡλίου αὐτὴν Σελήνην καὶ Ἄρτεμιν καὶ Ἑκάτην καλεῖσθαι. καὶ τῇ νεομηνίᾳ, οἱ πλούσιοι ἔπεμπον δεῖπνον ἑσπέρας, ὡς θύοντες τῇ Ἑκάτῃ ἐν ταῖς τριόδοις· ὡς δὲ πένητες ἥρπαζον ταῦτα, καὶ ἔλεγον ὅτι ἡ Ἑκάτη ἔφαγεν αὐτά. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ. ἀπὸ ταύτης ἔστι μαθεῖν, ὅτι τὸ πλουτεῖν, ἢ τὸ πένεσθαι βέλτιον. φησὶ γὰρ αὐτή, τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ μῆνα ἀποπέμπειν· τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἁρπάζειν, πρὶν καὶ καταθεῖναι· ἴδε γὰρ ὧδε, ὡς οὗτοι. καὶ τὰ ἄλλα τινὰ κατὰ μῆνα τιθέασι τῇ Ἑκάτῃ οἱ πλούσιοι, καὶ λαμβάνουσι ἐξ αὐτῶν οἱ πένητες. ἐκλήθη δὲ Ἑκάτη, ὅτι ἑκάστη τις ἐστί· ἢ ὅτι ὡς ἑκάστῳ παραλαμβάνεται, τοὺς πολυχθονίους· ἢ ὅτι ἑκάστῳ ὑπὸ τιμῶν μετέχει. καὶ Ἑκάτης νῆσος. Δυαλέγος καὶ Μενεκράτης πρὸ τῆς Δήλου κεῖσθαι τὸ νησίδιον, ὅπερ ὑπὸ ἐνίων καλεῖσθαι Ψαμμιτόχρ[illegible] ὡς Φανόδημος, Δηλιαστὴρ ὑπὸ ἐνίων καλεῖσθαι Ψαμμιτόχρ ὡς Φανόδημος. Ψαμμιτόχλην δὲ κληθῆναι ὅτι ὁ Σῆμος, ἐν τῇ πρώτῃ, διὰ τὸ τοὺς Ψαμμίτας τιμᾶσθαι τὴν θεόν. ψάμμον δὲ εἶπ, ψωστὸν τὴν ἴδια.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚΑΤΟΓΧΕΙΡΩΝ.

Ἑκατόγχειρες, δύο τινὲς ἦσαν κατὰ τὸν μῦθον, Κόττος, καὶ Βριάρεως, ὁ καὶ Αἰγαίων, καὶ Γύγης· τεκμήριον γὰρ ἐλλογῶν ἔτι ἔχοντες ἑκατὸν χεῖρας, μετὰ τῶν θεῶν ἐπολέμησαν τοὺς Γίγαντας ἡ δὲ ἱστορία. λέγουσί τινα ἄδειν Αἰγαίωνα τὸν Ἀσίας ἐξ ἧς πηγαὶ τινες ἑκατὸν ἀνατέλλουσαι, ὑπὸ πολλαὶ ἡ αὐτὴ τούτου ἑκατὸν ἐν τῷ ἐκεῖ πόλεως λεγομένας, τοῦ δὲ ἑκατόγχειρος μυθολογίαν παρήγαγον. ἐστὶ γὰρ ἡ τοῦ Ἀβριαρέως ἱστορία. ὅτι Βριάρεως, Γῆς καὶ Οὐρανοῦ παῖς, θαλασσοκράτης, ἐμπορεύσας ἐκράτησεν Εὐβοίας τῆς νήσου, καὶ κλῶθει ἐρευνήσας, καὶ ἐπιστρέψαντας Κυκλάδας ἐν τῷ Αἰγαίῳ ἐνόμιστο ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἔστι δὲ καὶ αἰτίας παραχθεὶς λέγεται τοῦ Αἰγαίου πελάγους, τῆς ὀνομασίας. σῆμα δὲ αὐτοῦ δείκνυται κατὰ τὸ Ρυν-

δεκον ποταμοῦ, ὃ πόῤῥω θαλάσσης, λόφω τινὶ, ἐν τούτῳ ἐπικαλεῖσθαι Ἀργείων· καὶ ἀπὸ τοῦ λίθου τούτου πίθηκας ... καὶ τούτους καλεῖσθαι παλάμας Βριάρεω· ... ἑκατογκέφαλον τὸν Τυφῶνα ὁ μῦθος, οὕτω καὶ Αἰγαίωνα ἑκατόγχειρον ἔπλασε· καὶ ἔτι καθ' ἑκάστην ἐκεῖνο ... ἀγγελίας συμβολὰς, καὶ τοῦ πολλὰ δοκεῖν τὸν τυφῶνα φωνεῖν. τοῦτο δὲ τοῦ πολλὰ ... ὥσπερ καὶ ὁ πολυμήχανος Ἀρχιμήδης, μιᾷ ἐπιβολῇ πολλὰ βέλη ἀφεὶς, Ἑκατόγχειρ παρὰ τοῦ βαλλομένου ἐκλήθη.

ΠΕΡΙ ΕΛΑΡΗΣ.

Ἐλάρα, ἡ μήτηρ τοῦ Τιτυοῦ ὃν τεκεῖν ἐκ Διός, καὶ ἐκ... ... διὰ τὸ μέγεθος τοῦ παιδὸς, ἀπωλέσθαι. Φερεκύδης δέ φησιν, ὅτι Ἐλάρῃ τῇ Ὀρχομενοῦ μιγεὶς ὁ Ζεύς, ἔκρυψεν αὐτὴν κατὰ γῆς ... δεδιὼς τὴν Ἥρας ζηλοτυπίαν καὶ ἐκεῖθεν ἀνῆκε τὸν Τιτυόν, διὸ καὶ γηγενὴς καλεῖται. ἄλλοι δὲ μυθεύουσι Τιτυὸν, μετὰ τελευτὴν τῆς αὑτοῦ μητρὸς, παρὰ τῆς Γῆς ἀνατραφῆναι καθὰ καὶ Ὅμηρος ἱστορεῖ,

Καὶ Τιτυὸν εἶδον, Γαίης ἐρικυδέος υἱόν·

... ὅτι ἐν Ἐλάρῃ ἡ Γῆ ... τοῦ Τιτυοῦ ... τὰ πρωτεῖα, καὶ τὸ σῶμα, Γῆς εἶναί φασιν. ὥσπερ καὶ ὁ Καλλίμαχος ... Γῆς εἶναι ἔφη· ὅτι δὲ μέγας ὁ Τιτυὸς, καὶ Ὅμηρός φησι,

—— Ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα.

φασὶ δὲ, ὅτι, ἐπεὶ πρὸς Ἐλάρης ... εἶναι, διὰ τὸ βραχὺ τοῦ σώματος ... αὐξηθέντος ... ἐγένετο, οὕτω δὲ ... αὐτοῖς καὶ ... πρὸς τῆς Γῆς.

ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΗΙΔΟΣ, ΤΗΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΟΥΣ

Ἐλεγηῒς, ἡ θυγάτηρ Νηλέως, τοῦ ἡγησαμένου τῆς Ἰωνικῆς τῶν Ἰώνων ἀποικίας, ... κόσμον ... ἀπὸ ... ἐλεγεῖον, ... ἀπολαυστικὸν ἀπὸ ... αὐτῶν Ἀθηναίων ἀδελφῇ γάμου.

ΠΕΡΙ ΕΙΔΟΘΕΑΣ

Εἰδοθέα, ὡς ἐν Ἰωνικοῖς ... Εἰδοθέα καλουμένη, θυγάτηρ Πρωτέως ἦν.

ΔΙΑ ΤΙ ἙΛΛΩΤΙΣ Η ἈΘΗΝΑ ΕἼΡΗΤΑΙ

Ἑλλωτὶς Ἀθηνᾶ, οὕτω καλουμένη, ἐτιμᾶτο ἐν Κορίνθῳ· καὶ ἑορτὴ Ἑλλώτια. εἴρηται δὲ Ἑλλωτὶς ἡ θεός, ὅτι Βελλεροφόντης τὸν Πήγασον ἵππον εἷλε, καθ' ὑπόθεσιν καὶ τιμωρίαν τῆς Ἀθηνᾶς, ἐγχαλινώσας, καὶ ἀπὸ τοῦ εἷλε τὸν ἵππον, Ἑλλωτίαν προσηγόρευσεν αὐτήν.

ΠΕΡΙ ἝΛΛΗΣ ΚΑΙ ΦΡΙΞΟΥ

Ἀθάμας υἱὸς Αἰόλου, ἀδελφὸς Κρηθέως, ποιεῖ ἐκ Νεφέλης δύο παῖδας Φρίξον καὶ Ἕλλην. παλλακεύσας δὲ αὖθις γαμεῖ δευτέραν γυναῖκα τὴν Ἰνώ· καὶ αὕτη δὲ, ὡς μητρυιά, ἐπιβουλεύει τοῖς παισὶ, τοῖς ἐκ τῆς προτέρας γυναικός· καὶ φροντίσασα τοῖς σπέρμασι, παρέχει τοῖς γεωργοῖς πεφρυγμένα· οἱ δὲ, σπείραντες μὴ ἐν τῇ γῇ, ἡ δὲ γῆ λαβοῦσα, ὡς ἔτυχε τὸν καρπὸν τὸν ἐτήσιον, διὰ τὸ πεφρύχθαι τὸν σπόρον. Ἀθάμας δὲ, ὡς βουλόμενος, συνειδὼς τῆς μαντείας, ἔπεμπεν αὐτὴν, μαθεῖν βουλόμενος τὴν λύσιν τῆς ἀπορίας. ἡ δὲ Ἰνὼ πέμπει πρὸς καὶ δῶρα καὶ ἐπαγγειλαμένη δοῦναι, εἰ φήσειε πρὸς Ἀθάμαντα, ὡς μὴ ἀναιρεθῆναι τὰ ἱερά, τὰ ἐκ τῆς προτέρας γυναικὸς αὐτῷ γεγονότα, Φρίξον καὶ Ἕλλην, ἐὰν ἐκφύγωσιν ἡ γῆ τὸν καρποφορεῖν. ἐπειδὴ δὲ ὁ μάντις λέγει ταῦτα ἀποστρέψαντος τοῦ Ἀθάμαντος μελλόντων δὲ παίδων τῶν Νεφέλης, Ἕλλη καὶ Φρίξου σφάττεσθαι, κριὸς ἀπαγγέλλει αὐτοῖς τὸ ἐπιστρεφθὲν χρυσόμαλλον. ἐπὶ τῷ νώτῳ λαβὼν, ἔσπευσεν εἰς θάλασσαν· καὶ τὴν ἑτέραν αὐτῶν Ἕλλην δὲ ἐν τῷ Τρωικῷ πελάγει, ἀποθανούσης Ἕλλης (ὅθεν καὶ ἀπ' αὐτῆς Ἑλλήσποντος ὠνομάσθη) τὸν δὲ Φρίξον ἐπὶ τὴν Σκυθίας διακομίζει ἔνθα ἀνὴρ, σφάξει μὲν κριὸν, καὶ θύει Φυξίῳ Διΐ, ὅτι ἐξέφυγε τὴν ἐπιβουλὴν τῆς μητρυιᾶς. γαμεῖ δὲ Χαλκιόπην τὴν θυγατέρα Αἰήτου τοῦ Κόλχων βασιλέως· καὶ ποιεῖ ἐξ αὐτῆς παῖδας τέσσαρας, Ἄργον, Κυλίνδρον, Μέλανα, καὶ Φρόντιν· καὶ οὕτως ἑαυτὸν πλάττει. ἄλλα ταῦτα μὲν οὐκ ἔστι δυνατὰ καὶ μυθώδη, τὸ δὲ τέλεον τοῦ κριοῦ διεσάφησαν καὶ ταῦτα διαγινώσκοντα δύο ἐνθύμια· ἀφ' οὗ τε ἐστίν, καὶ ποῦ, καὶ ὅτι καὶ σημεῖον, ὁ γὰρ δὴ τὰ ἄριστα τούτων χρηστὸς ὑπάρχων. οὕτω Φρίξον τὴν τῶν σιτικῶν κατὰ τὴν ἐπικουρίαν ἐκεῖσε, καὶ ἐκεῖσε σφάξας, καὶ τὸ δέρμα ἐκδείρας, δέδωκεν ἓν τῷ Αἰήτῃ δὲ, δοῦναι τῇ ἑαυτοῦ θυγατρί· ὁ γὰρ Αἰήτης τῶν Κόλχων, ὡς

μονας, τὸν ἐξαπέλυσαν· ἦρε δὲ, τὸν παῖδα καὶ τὰ δέρματα [illegible] ἵν', ὡς τὸν βασιλέα ἔθνος ἐθέλει θυγατρὸς τὸ κῶδιον λαβεῖν ὑπὸ τὸ [illegible] ἀξίαν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα ἐνόμιζε. οἱ δὲ τινες, ὅτε τὸν [illegible] ἐκτρέφοντι, χρυσοῦν φασιν εἶναι τὸ δέρμα τοῦτο [illegible] τὸ δέρμα ἦν, ὡς ἐχρῆν τὸν βασιλέα λαβεῖν αὐτὸ [illegible] ἀλλ' ὅδ' ὁ Φρίξος [illegible], [illegible], ὥστε τὸν [illegible] ἀπελθών [illegible] τὸ κῶδιον, ἐπέπλευσε τὸ [illegible] δὲ αὐτῷ, καὶ γὰρ λέγεται, ὅτι Ἰάσων ἐπὶ τὸ κῶδιον τοῦ [illegible] Ἀργὼ ἔπλευσε, καὶ τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀρίστους αὐτῷ [illegible] ἀλλὰ [illegible] τὸ τῆς [illegible] ἀπεπνεύσατο. καὶ γὰρ [illegible] φαίνεται. ἡ δὲ ἀληθεστέρα ἱστορία οὕτως ἔχει [illegible] Σπάρτη, τὸν Ἕλληνος, ἐξαπέλυσεν τῆς Φρυγίας [illegible] ἀνὴρ [illegible] τῶν χρημάτων, ἐν μάλιστα [illegible], [illegible] Κριὸς [illegible] τὸν Ἀθάμαντα [illegible] τὸν Φρίξον, δηλοῖ τοῦτο τῷ Φρίξῳ. ὁ δὲ Φρίξος [illegible], καὶ ἐνέθετο ἐν αὐτῇ χρήματα παμπολλα, ὧν ἦν καὶ [illegible] Πέλοπος (ἔτυμα δὲ αὐτῆς, Ἠώς) καὶ αὐτὴ ἐκ τῶν [illegible] εἰκόνα [illegible] χρυσοῦ, ἐνέθετο [illegible] τὰ χρήματα καὶ Φρίξον, καὶ Ἕλλην ὁ Κριὸς ἐν ταύτῃ [illegible], ἄχρι [illegible] ἡ μία τῶν Ἕλλη κατὰ τὸν πλοῦν [illegible], [illegible] καὶ Ἑλλήσποντος ἐκλήθη. αὐτοὶ δὲ ἀφικνοῦνται εἰς τὸν Φᾶσιν, [illegible] αὐτὸν καὶ γαμεῖ Φρίξος τὸν τῶν Κόλχων [illegible] θυγατέρα Αἰήτου, δι' ἣν ἐκεῖ [illegible], τοῦ χρυσίου [illegible] τῆς [illegible], οὐκ ἔχει δέρμα Κριοῦ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΥΣΗΣ

Ἔμπουσα, φάντασμα δαιμονιῶδες, ὑπὸ Ἑκάτης [illegible] τοῖς, καὶ φαινόμενον τοῖς δυστυχοῦσιν. ἐδόκει πολλὰς μορφὰς ἀλλάσσειν. καὶ οἱ μὲν φασιν αὐτὴν μονοκωλον εἶναι. καὶ [illegible] ὄνου ἔσκελε, διὰ τὸ τὸν ἕτερον πόδα χαλκοῦν ἔχειν [illegible] τὴν μορφὴν [illegible] καὶ τοῖς [illegible] φαντάζεσθαι, [illegible] ἔστι δὲ, κατὰ τῇ Ἑκάτῃ, ὡς Ἀ[illegible] Ταγηνισταῖς. χθονίας Ἑκάτης σπεῖρα ὀφεῶν [illegible] [illegible] τὸ καλεῖν τὴν Ἔμπουσαν, καὶ [illegible] χαλκοῦν [illegible] λέγεται [illegible] τὸ καλεῖσθαι αὐτὴν [illegible], φησὶ Κράτης, ἐπειδὴ τὸ εἶναι φάντασμα παντοδαπὸν [illegible] λέγεται δὲ [illegible] ἀλεξικακεῖν [illegible] καὶ [illegible] φαρμάκων, ὧν ἐν [illegible] καὶ ἡ Ἔμπουσα.

ΠΕΡΙ ΕΝΔΥΜΙΩΝΟΣ.

ΕΝδυμίωνα Ἡσίοδος μὲν Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλύκης παῖδα λέγει, παρὰ Διὸς εἰληφότα δῶρον αὐτὸν, ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε μέλλοι ὀλέσθαι. τούτου δὲ τὴν Σελήνην ἐρασθῆναι μυθεύονται. ἔστι γὰρ καὶ Νίκανδρος ἱστορεῖ περὶ τοῦ τῆς Σελήνης ἔρωτος ἐν Λάτμῳ. Εὐρώτας. λέγεται κατέρχεσθαι εἰς τὸ Λάτμιον ἄντρον τὴν Σελήνην πρὸς Ἐνδυμίωνα. Ἐπιμενίδης δὲ αὐτὸν φησὶ θεοῖς συνδιατρίβοντα ἐρασθῆναι φησὶ τῆς Ἥρας. διὸ καὶ Διὸς χαλεπήναντος, αἰτήσασθαι διὰ παντὸς καθεύδειν. ἐν δὲ Θεογονίαις ἐν ταῖς Μεγάλαις Ἠοίαις, τὸν Ἐνδυμίωνα λέγει ἀνενεχθῆναι ὑπὸ Διὸς εἰς οὐρανὸν, ἐρασθέντα δὲ Ἥρας, εἰδώλῳ ἐξαπατηθῆναι τοῦ ἔρωτος νεφέλης, καὶ ἐκβληθέντα κατελθεῖν εἰς Ἅδου. ὁ δὲ Ἴβυκος ἐν πρώτοις, Ἠλίδος αὐτὸν βασιλεῦσαι φησί. τινὲς δὲ ἐν πολλοῖς διακοσίοις ἀπαλλαγῆναι φασὶν αὐτὸν, καὶ κατοικῆσαι παρὰ Διός, τὸν καθεύδοντα φασὶ δὲ αὐτὸν ἐν μὲν Σπαρτιάταις, ἐν δὲ Ἠλείοις. ἔστι δὲ σημεῖον τὸ ἐπὶ τῷ Ἐνδυμίωνος ὕπνῳ μῦθος φιλοσόφῳ γὰρ αὐτὸν γεγονότα, τὸ κατὰ πρὸς τὴν Σελήνην κοινωνεῖν διὰ τὸ εἰδέναι τὸ θέαμα κατὰ τοῦτο τὸ χωρίον ἐπὶ τὰς νύκτας, τὰς δὲ ἡμέρας ἐν σπηλαίῳ αὐτὸν ἀναπαύεσθαι, ὡς τοῖς ἄλλοις δοκεῖν αὐτὸν κοιμᾶσθαι, ἄλλοι δὲ ἀλληγοροῦσι τὸν μῦθον, λέγοντες, ὡς ἄρα Ἐνδυμίων πρῶτος ἐπεχείρησε τῇ περὶ τὰ μετέωρα φιλοσοφίᾳ, ἐπιζητεῖν δὲ αὐτὸν τὰ σχήματα τῆς Σελήνης, ἐν τῷ φωτισμοῖς, καὶ κινήσεσι. διὸ καὶ νύκτωρ σχολάζοντα τούτοις, ἀπὸ μὲν χρόνου κοιμᾶσθαι δὲ μεθ᾽ ἡμέραν. τινὲς δὲ τὴν ὄντως φιλονεικίαν τὴν γεγονυῖαν αὐτῷ φασὶν ὡς ὅτε ἐν παρθένῳ, Ἐνδυμίωνος ὕπνον, ὅτε τὸν τέλον κατακοιμᾶσθαι, ὁ ἐκλελυθῶς τε ἀφελόντων, ὡς δοκεῖν κοιμᾶσθαι καὶ Θεόκριτος μέμνηται

> Ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων
> Ἐνδυμίων.

ΔΙΑ ΤΙ ΕΝΟΡΧΗΣ Ο ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ΕΝόρχης ὁ Διόνυσος φασὶ γὰρ δύο ἀδελφοὺς συγγενόμενος Θυέστην καὶ Δαῖτον, ἐξ ὧν παιδὸς τυχόντα Ἐνόρχην καλέσασθαι ἐν ναοῖς ἱδρυνθέντα. Διονύσου, ὅτι τὸ εἶδος αὐτοῦ τοῦ γόνατος τοῦτο καλεῖται, ἢ Ἐνόρχης λέγεται, ὅτι μετ᾽ ὀρχήσεως αὐτοῦ τὰ μυστήρια ἐπιτελεῖσθαι, ἢ ὅτι ἐν ὄρχεσι ἐν αὐτοῖς ἐγεννήθη. ὁ δὲ Δίδυμος ἐν τῇ ἱστορίᾳ φασὶ Διόνυσον γὰρ λέγουσι ψάλλειν τὴν

τὴν μητέρα, μετὰ τὸ κεραυνωθῆναι αὐτήν. Πολύγνωτος δὲ τὰς γυναῖκας, ὅτι δόξας τὴν πρὸς ταύτην [illegible], εἰ συγγένοιτο αὐτῷ· ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιήσειν, εἰ πρῶτον ἀνάγοι τὴν μητέρα· καὶ [illegible] Πελοπόννησον κατελθεῖν εἰς τὸν Ἅδην, ὅπου τὰς Λέρνης πηγὰς [illegible] πλανήσαντος ἐν Πελοποννήσῳ, Διονύσῳ θέλων πληρῶσαι τὴν ὑπόσχεσιν, σύκινον αἰδοῖον κατεσκεύασεν αὐτῷ, καὶ φαλλοὺς [illegible] ἔλαβεν ἰδεῖν καὶ Ἐπέχειν, ὡς φασι, λέγεται.

ΠΕΡΙ ΕΝΥΟΥΣ.

Ἐνυὼ, δαιμόνιόν τι πλάττεται μάχιμον, ἀπὸ τοῦ ἐνιέναι [illegible], ὡς ὁ Ἡράκλειτος φησί· ἢ ἡ ἐνιεῖσα θυμὸν [illegible] τῆς μάχης [illegible] ἢ, κατ' εὐφημισμὸν, ἀπὸ τοῦ [illegible] ὁ Ἄρης τὴν συνουσίαν ἔχει κατὰ τὸ [illegible] ἀπὸ τῆς ἀρῆς, ἢ [illegible] βλάβης ἢ πάλιν [illegible], ὥσπερ [illegible] τῶν προσαγορευομένων, ἀπὸ τοῦ ἄρειν, [illegible] ἡ γὰρ [illegible] δύναμις, προσταράξει τὰ πράγματα, [illegible] ἐχαρίσατο καὶ τὸν Ἄρην, [illegible] ἐξ αὐτοῦ γενέσθαι τὸν [illegible], [illegible], οἱ δὲ μητέρα, οἱ δὲ θυγατέρα αὐτοῦ παραδεδώκασι.

ΠΕΡΙ ΕΠΕΙΟΥ.

Ἐπειὸς, ὁ Πανοπέως υἱὸς, τὸν δούρειον ἵππον κατεσκεύασε, δι' οὗ τὸ Ἴλιον ἐπορθήθη· φασὶ γὰρ ὡς οἱ τῶν Ἀχαιῶν ἐμβάντες εἰς αὐτὸν, ἐκάθηντο· εἰσελθόντος δὲ τοῦ ἵππου εἰς τὴν Τροίαν ἔσω τοῦ τείχους, νυκτὸς ἐξελθόντες [illegible] τὰς πύλας, Ἕλληνες ὄντες ἐν Τενέδῳ, [illegible], κατεπόρθησαν τὸ Ἴλιον. ἄλλοι δέ φασιν [illegible], [illegible], ὅτι ὁ Ἐπειὸς ἵππον κατεσκεύασε ξύλινον, ἀπὸ μεγέθους [illegible] τῶν πυλῶν, ὅπως μὴ [illegible], ἀλλ' [illegible] τὸ μέγεθος· οἱ δὲ λοχαγοὶ ἐκάθηντο ἐν κοίλῳ χωρίῳ [illegible] τὴν πόλιν, ὃ Ἀργεῖον λόχος ἐκαλεῖτο· αὐτόμολος δὲ ἐλθὼν ὁ Σίνων εἰς Ἴλιον, [illegible] τοὺς Τρῶας εἰσαγαγεῖν τὸν ἵππον, [illegible] καὶ τὰ [illegible] τοὺς Ἕλληνας [illegible], καὶ τὰς πύλας [illegible], [illegible] αὐτῶν [illegible], οἱ Ἕλληνες [illegible] καὶ οὕτως εἷλον τὴν Τροίαν.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ἘΠΙΚΡΑΤΟΥΣ.

Ἐπικράτης· οὗτος ἦν ὁ τῶν Ἀθηναίων δημαγωγὸς, ὁ καὶ Εὔρηνος ἐπικαλούμενος· οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. ἕτερος δὲ ἦν Ἐπικράτης, οὗ μέμνηται Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ διοικήσεως, λέγων, ὡς χαλκᾶς εἰκόνας διὰ λόγους ἐν τῷ περὶ τὸν νόμον ἐπὶ περὶ τῶν ἐπιθέων ἐν ὥστε κεκινῆσθαι τελευτῶν ἐξεστιν ... ἄλλος δὲ ἦν πολὺ Ἐπικράτης, ὁ τῷ Ἀρχίνῳ τῷ ... μετὰ κεκλεισμένος, ὡς δηλοῦται ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ ... τῆς παραπρεσβείας ἀπολογίᾳ. ἕτερος μέμνηται ἐπικωμεῖν ἔργῳ Κυρτίδου, ὡς ὁ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

ΠΕΡΙ ἘΠΙΜΕΝΙΔΟΥ

Ἐπιμενίδης Κρὴς Κνώσσιος· κατὰ δὲ τινας, Φαίστιος· ἐκ δὲ Φαιστοῦ. λέγεται μὲν ὅτι πάλαι παρὰ ... ἔτι, ... χεις Θαλάσσῃ ... Γορτυνίας δὲ, ... Γορτυνίων μεγάλη δὲ αὕτη ἡ τῶν Γορτυνίων πόλις, κατὰ τὸν Γορτυνίον οἰκοῦντα, πόλεις Κρήτης μέγισται, Γορτυνίας, Κυδωνία, καὶ Κνωσσός· λέγει γὰρ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι Γορτυνίων ... μετὰ Κνωσσίων κατὰ δύναμιν καὶ ... ἀλλήλαις, πάντας ἄχρι ... τοῦ Ἐπιμενίδης ἀνὴρ σοφὸς ... παρὰ τοῦ πατρὸς ... ἐπὶ ... καὶ τὰ ... ἐπὶ ... καὶ ... Ἐπιμενίδου ... καὶ ... ταῦτα, ... ἐπὶ τὸν ἀγρὸν καὶ ... τὸν ἀγρὸν, ... καὶ ... ἤδη γέροντα, ... Ἐλλάδι, ... τῆς Κρήτης καὶ ... Ἀθηναίους ... καταχωρηθεὶς, ἔχρησεν ἡ Πυθία καθῆραι τὴν πόλιν· οἱ δὲ μεταπέμψαντο ναῦν καὶ Νικίαν τὸν Νικηράτου εἰς Κρήτην, μεταπέμψαντο τὸν Ἐπιμενίδην· καὶ ὃς ἐλθὼν, καθῆρέ τε τὴν πόλιν ... τὸν λοιμὸν καὶ τῶν ... θυσιῶν ..., καθάπερ ... Κρήτη, ... ὁ δὲ Ἀθηναίων ..., τάλαντα ... αὐτῷ δοῦναι, καὶ ναῦν εἰς Κρήτην ἀπάξειν· ὁ δὲ, ... τάλαντον ... φιλίαν δὲ καὶ συμμαχίαν Ἀθηναίων καὶ Κνωσσίων

σίαν ἐκοιμήθη καὶ ἐπανελθὼν μετ' οὐ πολύ, τὸν βίον κατέληψεν, ἔτη ζήσας ρνζ΄. ὡς δὲ ἄλλοι τ' ἔτη ζῆσαι αὐτόν φασι. συγγέγραπται δ' αὐτῷ φέρεται τάδε. Κουρήτων καὶ Κορυβάντων γένεσις. Θεογονία εἰς ἔπη πεντακισχίλια. Ἀργοῦς ναυπηγία καὶ Ἰάσονος ἀπόπλους εἰς Κόλχους ἔπη ἑξακισχίλια. ἔγραψε δὲ καὶ καθαρμοὺς δι' ἐπῶν καί τι καὶ καταλογάδην περὶ θυσιῶν συνέγραψε καὶ τῆς Κρητικῆς πολιτείας καὶ περὶ Μίνω καὶ Ῥαδαμάνθυος, ἔπη τετρακισχίλια· καὶ ἄλλα τινά.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΡΕΧΘΕΩΣ.

Ἐρεχθεύς, ὃν Ἡφαίστου μυθεύουσιν, ὅθεν τὸ ἐπεχείρει αὐτὸν τῇ γονῇ, καὶ γεννηθῆναι ἀπὸ τοῦ σπέρματος Ἡφαίστου, ὅπερ ἀπέκρυψεν αὐτὸ ἡ Ἀθηνᾶ ἐν τῇ γῇ· ἢ παρὰ τὸ ἔριον καὶ χθών, τὸ κοινόν. ὁ δὲ μυθοποιὸς ἔστι οὕτως· ὁ Ζεὺς βουλόμενος ἀποκαλύπτειν ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου αὐτοῦ τὴν Ἀθηνᾶν, τὸν καλούμενον προστάσσει τὸν Ἥφαιστον περὶ τούτου. ὁ δὲ Ἥφαιστος οὐκ ἤθελε διασχίσαι τὴν κεφαλὴν τοῦ Διός, εἰ μὴ τὴν γεννηθεῖσαν ἀποπαρθενεύσει· καὶ ὑπέσχετο ὁ Ζεύς. λαβὼν δὲ ὁ Ἥφαιστος τὸν βουπλῆγα, τέμνει τὴν κεφαλὴν τοῦ Διός· καὶ ἐξέρχεται ἡ Ἀθηνᾶ. αὐτὴν δὲ ἀναλαβὼν ὁ Ἥφαιστος, ὅτι κατὰ συγγένειαν καὶ ἀπεδέχθη, ἀπεσπερμάτισεν εἰς τὸν μηρὸν τῆς Ἀθηνᾶς. ἡ δὲ Ἀθηνᾶ λαβοῦσα ἔριον, ἐξέμαξε τὸ σπέρμα, καὶ ἔρριψεν ἐν τῇ γῇ· καὶ ἐκ τῆς γῆς ἐγένετο καὶ τοῦ ἐρίου ἄνθρωπος ἀρρενωπός, ὃς καλεῖται Ἐρεχθεὺς καὶ Ἐριχθόνιος ἀπὸ τοῦ ἐρίου καὶ τῆς χθονός, τοὔνομα λαβών.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΡΙΝΝΥΩΝ.

Ἐρινύες μυθικαὶ δαίμονες, αἳ καταχθόνιαι, τριμερεῖς, ὧν τὰ ὀνόματα, Μέγαιρα, Τισιφόνη, καὶ Ἀληκτώ· αὗται κατὰ μὲν Ἡσίοδον καὶ τοὺς λοιποὺς ποιητάς, ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ αἵματος τῶν αἰδοίων τοῦ Κρόνου ἐγένοντο. κατὰ δὲ Αἰσχύλον μόνον, Ἐρινύες, νυκτὸς οὖσαι τέκνα, ταύτας φησὶ γενέσθαι τιμωρητὰς τῶν ἁμαρτανόντων εἶναι· ὠνόμασται μεγαλωστί, τίσεις τοῦ θεοῦ, καὶ τιμωροί, ἤγουν τιμωροῦσαι τοὺς γονεῦσι κατ' αὐτῶν οὔσας, καὶ ἄληκτος καὶ ἀπαύστως τοῖς κακοῖς τιμωροῦσιν αἱ θεαί· καὶ Εὐμενίδες λέγονται, κατὰ τὴν ὑπὲρ ἀνθρώπους εὐμενείας τὰς φύσεις δυσπείστως, καὶ τὴν τοιαύτην καλλίστως. θεμώδεις δὲ τὰς ὄψεις ἔχουσαι οὖσαι, καὶ πυρὶ καὶ μάστιξι τὰς ἀσεβεῖς δια-

[illegible] ἐν Ἅδη [illegible] λέγονται [illegible] Ἐρινύες [illegible] Τισιφόνη [illegible] φόνου [illegible] Μέγαιρα [illegible] Ἀληκτώ [illegible] Κρόνου δὲ καὶ Νυκτὸς παῖδες [illegible] αἱ Ἐρινύες [illegible] λέγονται [illegible] ἐν Ἅδη [illegible] Ἐρινύες [illegible]

[illegible] Ζεὺς ἀλάστωρ [illegible] δαίμων, ἀλάστωρ [illegible] Εὐμενίδες κατ' ἀντίφρασιν [illegible]

[illegible] ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ.

Ἑλένη, ἔργῳ μὲν Διὸς καὶ Λήδας τῆς Πλευρωνίας Θεστίου παιδὸς, θυγάτηρ μυθεύεται, λόγῳ δὲ, Τυνδάρεω τοῦ ἐκ Λακεδαίμονος· ὁμαίμων Κάστορι καὶ Πολυδεύκει. ταύτην, ὥς φασι Δῖοι ἐν Σάμοις, νέαν ἔτι ἔγημεν ἄδηλος καὶ πρῶτος Θησεὺς ἐπιπεσὼν ἁρπάσας, ἐκομίσθη αὐτὴν ἐν τῷ ἐπανελθεῖν ὑπὸ Πολυδεύκους καὶ Κάστορος τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν, ἐν Ἀφίδναις πολίχνιον τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἐγέννησεν Ἰφιγένειαν, καὶ ὕστερον πάλιν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ ποιεῖται. δεύτερος Ἑλένης νυμφίος, ὁ Μενέλαος, νομίμως ἐν κλήρῳ ταύτην λαχών. ἔπειτα, Ἀλέξανδρος, ἁρπάσας αὐτὴν ἀπήγαγε, μετὰ θάνατον Ἀλεξάνδρου, Δηΐφοβος ὁ κατὰ ἀδελφὸς, δεύτερος τοῦ πολέμου, καὶ τούτῳ ὡς λεχώιον λαθὼν, ὁ ἔπος κατ' Εὐριπίδην, πέμπτος Ἀχιλλεὺς, πρὸ Δηϊφόβου ὄνειρον ταύτῃ μιγεὶς, ὡς λέγουσι. Διώκεται δὲ καὶ αὐτὸς πεντάλεκτρον ὀνειδίζειν, ἐπεὶ ἔσχεν αὐτὴν καλῶς. εἴρηται δὲ Ἑλένη, παρὰ τὸ πολλοὺς ἑλεῖν τῷ κάλλει.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΡΜΟΥ.

Ὁ Ἑρμῆς Μαίας υἱὸς λέγεται, διά τε τὸ τῶν ζώων θρεπτικὸν καὶ ἐπιμελὲς, ὅπερ τις καὶ ἐν ἀνθρώποις, Μαῖα καὶ ἀλληγορικῶς δὲ, διὰ τὸ τοῦ Ἑρμοῦ λόγου ζητητικὸν καὶ ἐρευνητικὸν. τοῦτο χρεμαῖς παραδίδωσι τὸν Χαίρωνα, κωφολογοῦντες ὅτι ἄλογον δεῖ χαρακτῆρα, καὶ μὴ σοφὸν, ἀλλὰ τῶν ἀξίων. ὁ γὰρ χαρακτηριστικὸς, κατάγραφος γίνεται παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις. ἐπιχείρησιν δὲ Ἑρμῆς ὁ λόγος, ὃν, ὥς φασι, ἀπέστειλαν πρὸς ἡμᾶς οἱ θεοὶ, μόνον τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῶν ἐπὶ γῆς ὄντων, λογικὸν ζῶον ποιήσαντες, ὃ παρὰ τἄλλα κεχώρισται ἔχειν αὐτὸν νομίζονται δὲ, ἀπὸ τοῦ εἴρω τὸ ἀγγέλλω. ἐξ οὗ Ἑρμῆς ἴσμεν, ὡς ὁ Ἀπίων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ Μ Ἑρμῆς, ἐξ οὗ ἑρμῆς πλεονάζειν γάρ φασι πολλαχοῦ τὸ Μ, ὥσπερ καὶ ἐν τῷ μοχλὸς, ἀπὸ τοῦ ὀχλῶ καὶ ἀπὸ τοῦ ἄρω ἔρεξ, καὶ μοιρεξ· καὶ ἐκ τοῦ ἀχύμα ἀχυμαῖα· καὶ ἐκ τοῦ περὶ τεκμαρ, τὸ πέλωρ ὅπου ἔρξαι Ἑρμείας ὅθεν ὁ Ἑρμῆς καὶ Ἑρμείας, τεθέντος τοῦ Ι. ἔχει δὲ ὁ Ἑρμῆς ἀπὸ κρατίου τοῦ τετραπλοῦ, ὡς δηλοῖ καὶ Ἡρόδοτος. ἐν δὲ αὐτοῦ ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἔρω καὶ μεταλλάξας, ὁ ἐπὶ λέγειν ἢ ἀπὸ τοῦ ἑρμῆ ἡμῶν εἶναι, καὶ ἐπὶ σχήματα ἐνθένδε πρῶτον μὲν διαστοῦ πλάττεται, ἤτοι ἀπὸ τῶν ἀρχικῶν εἶναι καὶ τρεῖς, ἢ ἀπὸ

V τοῦ

τῷ διαλέγεσθαι τῷ νοήματι ἐρεῖν εἰς τὰς τῶν πλησίον ψυχάς. καθὸ καὶ τὰς γλώσσας αὐτῷ καθιεροῦσιν. εἶτα ἐριούνιος ὀνομάζεται, ἀπὸ τοῦ μεγαλωφελοῦς τις εἶναι, ἢ καθ' ὑπερβολὴν ἐπὶ τοῖς χρωμένοις αὐτῷ καὶ σώκος, οἱονεὶ σωτὴρ τῶν οἴκων ὑπάρχων, ὥς τινες, ἰσχυρός. καὶ τὸ ἀκάκητα λέγεσθαι, ὥσπερ τινὲς ὑπομεῖζον ἐστι· οὐ γὰρ πρὸς τὸ κακοῦν καὶ βλάπτειν, ἀλλὰ πρὸς τὸ σώζειν μᾶλλον γέγονεν ὁ λόγος. ἔδοξε καὶ τὴν ὑγείαν αὐτῷ συνάπτειν. Ἀργειφόντης δ' ἐστὶν, οἱονεὶ ἀργεφάντης, ἀπὸ τοῦ ἀργῶς πάντα φαίνειν καὶ σαφηνίζειν· τὸ γὰρ λευκὸν, ἀργὸν ἐκάλουν οἱ παλαιοί. ἢ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν φωτὸς ταχύτητα· καὶ γὰρ τὸ ταχὺ ἀργὸν λέγεται κατ' ἀντίφρασιν. χρυσόρραπις δὲ, ὅτι πολυτελεῖς ἐστι καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ῥαπισμός· πολλοῦ γὰρ ἀξία ἐστὶν ἡ ἀκαιρος νουθεσία, καὶ ἐπιτροπὴ τῶν αὐτῇ προσεχόντων. παραδέδοται δὲ καὶ κῆρυξ Θεῶν, καὶ διαγγέλλειν αὐτὸν ἔφασαν τὰ παρ' ἐκείνων τοῖς ἀνθρώποις. κῆρυξ μὲν, ἐπεὶ διὰ φωνῆς γεγωνοῦ παριστᾷ τὰ κατὰ τὸν λόγον σημαινόμενα ταῖς ἀκοαῖς. ἄγγελος δὲ, ἐπεὶ τὸ βούλημα τῶν Θεῶν γινώσκομεν ἐκ τῶν ἐνδεδομένων ἡμῖν κατὰ τὸν λόγον ἐννοιῶν. πέδιλα δὲ φέρει πτερωτὰ, καὶ δι' ἀέρος φέρεται, συμφώνως τῷ Ὁμήρῳ, καθάπερ εἴρηται τὰ ἔπεα πτερόεντα. καὶ γὰρ τὴν Ἶριν ποδήνεμον διὰ τοῦτο, καὶ ἀελλόποδα καλοῦσιν ἄγγελον, ἀπὸ τοῦ σώματος παρεισάγοντες. ψυχοπομπὸν δὲ τὸν Ἑρμῆν ἐμυθολόγησαν εἶναι, συμβάλλοντες, ὅτι ἴδιον αὐτοῦ ἐστι τὸ ψυχαγωγεῖν. διὰ τοῦτο καὶ ῥάβδον αὐτῷ ἐγχειρίζουσι,

— τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,

τὰ τῆς διανοίας δηλονότι,

— τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.

καὶ παρορμᾷ γὰρ τὰς παρειμένας [illegible], καὶ κατευνάζει τὰς παρορμῶντας δυνατός ἐστι. [illegible] ἔδειξε, καὶ μάντιν εἶναι διὰ τοῦ [illegible] τρεῖς, [illegible] τὰς φανταστικὰς Θεοῦ τ' ἄγγελον, [illegible] τὴν περιβλήμα ῥάβδον, [illegible] δράκοντες, συμβολόν ἐστι [illegible] καὶ σπουδάζοντας [illegible] τοῦτο γὰρ καὶ [illegible] δοκεῖ τὸ κηρύκειον εἶναι. φέρεσθαι δ' ἄλλως ἐν μετώπῳ [illegible], καὶ θάλλειν ὅτι χρῦσον, [illegible] τοῦ γεωργοῦ [illegible] τὴν χώραν, καὶ φοιτᾶν [illegible] ἐν δὲ [illegible] ἔφασαν γεγονέναι [illegible] Ἑρμῆν, [illegible] πολλὰ διὰ τοῦτο, θεοὺς δὲ [illegible] εἶναι

εἶναι σχῆμα τὸ ζῶον. καὶ γὰρ αἱ μαῖαι μαιεύονται τὰς γυναῖκας, ἐντεῦθεν εὕρηται μαῖα, τὸ ὥσπερ ἐξερευνῶσα προάγειν εἰς φῶς τι ζητῆ. οἰκεῖον δὲ καὶ ἄχειρ, καὶ ἄπους, καὶ τετράγωνον τῷ σχήματι ὁ Ἑρμῆς. τετράγωνος μὲν, τὸ τὸ ἑδραῖον τι καὶ ἀσφαλὲς ἔχειν, ὥστε καὶ τὰς πτώσεις αὐτοῦ βάσεις εἶναι. ἄχειρ δὲ καὶ ἄπους, ἵνα ὡς οὐ ποδῶν οὐ χειρῶν δεῖται πρὸς τὸ ἀνύειν τὸ προτεθὲν αὐτῷ. οἱ δ' ἀρχαῖοι τοὺς μὲν πρεσβυτέρους καὶ γενειῶντας τῶν Ἑρμῶν, ὀρθὰ ἐποίουν τὰ αἰδοῖα ἔχοντας· τοὺς δὲ νεωτέρους καὶ λείους, παρειμένα, ὅτι ἐν τοῖς προβεβηκόσι ταῖς ἡλικίαις γόνιμος ὁ λόγος καὶ τέλειός ἐστι. ἐν δὲ καὶ τυχὼν τῷ ὄντι ἐστὶ, τυγχάνων ὢν ἐν προβάσει. ἐν δὲ τοῖς ἀώροις, ἄγονος καὶ ἀτελής. ἵδρυται δὲ καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς, καὶ ἐνόδιος λέγεται, καὶ ἡγεμόνιος, ὡς αὐτὸν δεῖν πάσης πράξεως ἡγεμόνα χρῆσθαι, καὶ αὐτὸν ὄντα τὸν ἐν ταῖς βουλαῖς εἰς τὴν δέουσαν ἡμᾶς ἀνάγοντα. ταχὺ δὲ καὶ ἐπ' ἡγεμόνα, ἐπειδὴ καλὸν τὰς ὁδοὺς ἐπίσκοπον αὐτὸν καὶ τῆς ὑπηρεσίας δεῖ. διὰ δὲ τὸ κοινὸν αὐτὸν εἶναι ἔν τε ἀνθρώποις πᾶσι καὶ πᾶσι τοῖς θεοῖς, ὅταν τις εὕρῃ τι προάγων ἐν ὁδῷ, σύνηθες ἐπιφθέγγεσθαι κοινὸν εἶναι τὸν Ἑρμῆν. ὃς δὴ σημαίνειν ἐστὶ τὰς ἀρέσκειας ἔννοιαν ὡς, ἐμφαίνοντος ὅτι κοινὸς αὐτὸν εἶναι καὶ τῶν ἀγορῶν, ὅπου δὴ καὶ τῶν λογικῶν σημαίων λεγομένων προσαγόρευσιν ἔν τινι λίθοις τοὺς Ἑρμᾶς, ἕκαστος τῶν παριόντων ἕνα τινὰ αὐτοῖς προστιθεὶς, ἢ ὡς χρήσιμόν τι καὶ κοινωνικὸν τὸ παρ' αὐτοῦ ἑκάστῳ ποιῶν, διὰ τῶν καθέσεων τῶν λίθων ἤτοι μαρτυρουμένου τοῦ Ἑρμοῦ, ἤτοι ὡς ἐπισημαινομένου τιμῆς αὐτὸν τιμῶν, εἰ μηδὲν ἄλλο ἔχοι προσενεγκεῖν κατὰ τὴν παλαιότερον τοῖς ἀκολούθοις ἀνάθημα ποιῶν. εἰς αὐτὸν συμβάλλειν τὰ ἐκ μικρῶν μερῶν συνεστῶτα τὸν προφορικὸν λόγον. λέγεται δὲ καὶ ἀγοραῖος πρῶτος, εἰκότως· ἐπίσκοπος γὰρ τῶν ἀγοραζόντων τε καὶ συναρπαζόντων, ὡς μετὰ λόγου πάντα ποιεῖν δέοντος. ἐντεῦθεν καὶ τῆς ἐμπορίας ἐπιστάτης ἔδοξεν εἶναι, καὶ ἐμπολαῖος, καὶ κερδῷος ἐπονομασθείς. τῆς δὲ λύρας εὑρετὴς ἐστὶ, ὑπὸ τῆς συμφωνίας, καὶ ὁμονοίας, καθ' ἣν ἐν ζῆν τοῖς διαμαρτάνουσι, ἁρμοστικὴν ἔχει τὴν διάθεσιν ἐπιδείξας. παρεστῶσαι δ' αὐτῷ τὴν δύναμιν, καὶ τὴν τῶν ἀπαγγελλόντων θέλοντος, κλέπτην αὐτὸν παρέδωκαν, καὶ δόλιον Ἑρμῆν ἴδρυσαν. λανθάνει γὰρ ὑφαιρούμενος τὰ προδεδογμένα τοῖς ἀνθρώποις, καὶ κλέπτων αὐτὰ ἐν τῷ πιθανότητί τε ἀληθείαις ἔστι ποτε καὶ ψευδέσι λόγοις χρῆσθαι λέγουσι. καὶ γὰρ τὸ σοφίζεσθαι τῶν εἰδότων λόγῳ χρῆσθαι, οἷόν ἐστι σο-

μος δὲ λέγεται, τῷ κατευθύνειν τὴν ἐμπορικὴν ... ὡς κακοῦρ[γ]ία ... δεῖ γὰρ ... ἐπὶ τῶν λόγων ... καὶ ἐν ταῖς παλαίστραις μετὰ τοῦ Ἡρακλέους, ἐν τῷ σχήματι μετὰ λογισμοῦ ... τῷ μὲν ... ὥσπερ τὰ τῶν σωμάτων δυνάμεις, τῷ δὲ λόγῳ, ὡς ... τέχνας εἰς τὸν βίον ἤγαγεν, ... πάντες ... ἔπαινον,

Δαιμόνιε, ἐθέλεις τι σὺ μῦθον.

ἄλλως· ὁ Ἑρμῆς λέγεται ... αὐξητικὸς τῶν θρεμμάτων ὃ δὴ καὶ ὁ Ἀπόλλων ... Νόμιος, ... γάλα ... τρόφιμον τοῖς ζώοις, ὡς ... ἄλλοτε ... ἱεροὺς ... Ἑρμοῦ, ... γος ... ἑρμηνείαν αὐτοῦ ἐτυμολογεῖ, ὡς ... τα τῆς ψυχῆς βουλεύματα, ... ἐξαγγέλλοντα ... καὶ ... ... καλῶς, ... τοῦ δὲ ... ... ἐπονομάζει, ... λόγος ... ὁ δὲ μῦθος ... τὸν φονέα τὸν Ἄργον ... ... σώματος, ... καὶ τοὺς μὲν μόνον, τοὺς δὲ βλέπειν, ... τοὺς ... ὀφθαλμοὺς ... λοντας, ὥσπερ ... ... ὀφθαλμούς ... ... Εὐριπίδου ... ... φησὶν Ἄργον ὄμματα, τὰ μὲν ... ... βλέποντα, τὰ δὲ κρύπτοντα ... καὶ ... ὁ μῦθος ... πλάττων τὸν Ἄργον. ... ... τὸν Ἄργον ... τον, ὃς καὶ ... ... πολυπραγμοσύνῃ ... ... βλέπειν καὶ ... ... καὶ ... ... πάντα ... καὶ μηδὲν τῶν ... ... καὶ ἐγχωρεῖ ὁ ἄνθρωπος ... ... ὁ Ποιητὴς λέγει ... ... καὶ ... ... πολλά, ... μῦθος ... ὀφθαλμοὺς ... ... ἄνθρωπον καὶ ... ... τῶν ... ... ὥσπερ δὲ τοῦ Ἄργου ...

αὐθὶς ἀναγκαστικῶς ἐκέρασαν. ὅτι δὲ ἄλλον τινὰ παῖδα προέ-
τεινε τῶν χρυσοτακτογλύφων ἔπλασε· καὶ τὴν ἀκμάτων οὖσαν
τῶν πορείαν, ὅτι χαλκῷ τὸ σκέλος ἀσφαλίσατε· κἀκεῖνο
δὲ τινα ἄλλα, ὅτι φέρειν ὥστε εἶπε πραπίδεσσι πολυτρόπως τῆς
φιλοτιμίας τῆς φύσεως. ῥάβδον χρυσείαν δίδωσιν Ὅμη-
ρος τῷ Ἑρμῇ, ᾗ τῶν μὲν ὄμματα θέλγει, τοὺς δὲ καθεύδοντας
ἐγείρει· ἐν λόγῳ, ὡς ταύτῃ κατέχει ἔχει τὰς ψυχάς· ὡς δὴ καὶ
ταύτην ὀνομάζουσι τῆς ἑρμαϊκῆς ῥάβδου. γίνεται δὲ ῥάβδος, παρὰ
τὸ ῥαδίως ποιεῖν βαδίζειν· ἢ τοίνυν τῷ Ἑρμῇ ἐπὶ τῆς ἐγρηγο-
ρίας, ἢ καθεύδειν, λαμβάνεται· ἡ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς εἰς Ὀδυσσέα,
ποτὲ μὲν νέον ποιεῖ, ποτὲ δὲ γέροντα· ἡ τῆς Κίρκης δὲ, κατὰ τῶν
πινόντων κυκεῶνα, ἔστι δὲ καὶ τὸ τοῦ Ποσειδῶνος σκηπτρόν, ἔστιν
σκῆπτρον. φασὶ δὲ τὸν Ἑρμῆν πρῶτον Ἀπόλλωνι σκευωρίαν μου-
σικὴν ἐξ ὀστράκου χελώνης ἐμηχανήσατο, εἰς λύτρον μάλιστα τῆς
ἐπὶ κλοπῇ τῶν [illegible]. ὅτι δὲ χέλυν, ἡ ὄντως ἡ λύρα. τὴν
μὲν ὡς [illegible] λύτρα τῆς [illegible] δὲ, ὡς ἀπὸ τῆς χελώνης· ἀφ' ἧς
ἡ χέλυς. λέγεται δὲ τρικέφαλος, ὥσπερ διδάσκων τὰς ὁδοὺς,
καὶ ἔχειν κατηγορίαν τοῦ μὲν ὅποι φέρει ἡ ὁδὸς, τοῦ δὲ αὐτή·
ἴσως δὲ πρὸς ἑκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν. ὁ δὲ ὁ ἀνάθεσις τοῦ
τρικεφάλου Ἑρμοῦ, Πατροκλείδης καὶ Κυλλήνιος δὲ προσαγο-
ρεύεται μυθικῶς μὲν ἀπὸ Κυλλήνης, ὅτι ὄρος ἐστὶν Ἀρκαδίας
ὀνομασθὲν ἀπὸ Κυλλήνου ἡρώου τινός, παραδέδοται δὲ διαφερόντως,
ἐν τοῖς αὐτε τε τοιούτοις ὅρος τιμᾶσθαι τὸν Ἑρμῆν, κακεῖθεν ἔχειν
τὸ λεχθὲν ἐπίθετον, καὶ μάντιν ἀλληγορικῶς, Κυλλήνιος τῷ ὄντι
ὄντως, ὅτι τὴν ὄψιν τῶν κύλλων ἢ κυλλαδίου ἔχειν, ὃ δηλοῖ τὰ κοιλὰ
τῶν ὀφθαλμῶν· ὅθεν ἐν κυλοιδιᾶν, τὸ τὰ κοῖλα τῶν ὀφθαλ-
μῶν οἰδεῖν, ὑπὸ μακροῦ νόσου, τυχόν, ἢ ἀσιτίας. λέγεται δὲ ὁ
Ἑρμῆς πρῶτος, διὰ κήρυξ καὶ διάκτορος, τῶν ὁδῶν, εἶτα λίθων
ὅρων, ἀνατίθεσθαι ἔξω ὅθεν ὅδοι τοὺς τοιούτους τε τοιόνδε, καὶ τὰς
ὁδοὺς τοῦ Ἑρμῆ, ὡς διακτόρου, ἐκκαθαίροντες ἐν τιμῇ Ἑρμοῦ, τοὺς
τῶν τοιούτων λίθων σωροὺς Ἕρμακας, ἢ ἑρμαίους λόφους καλοῦσι φα-
σι. καὶ Ἑρμοῦ τὸ ἐν λόγοις ἀλληγορικὸν σύμβολον ἐστὶ τὸ τοιοῦ-
το ἔργον. ὡς γὰρ σωρὸς λίθων ἐκ μικρῶν εἰς μεγάλους ὄγκους
κεῖνται, οὕτω καὶ Ἑρμῆς στοιχείων διεξοδεύων, ἐν βραχυτάτων
στοιχείων τε καὶ συλλαβῶν καὶ λέξεων συσωρευθεὶς εἰς πολὺ συ-
μαίνει. ἄλλοι δὲ εἶπεν, Ἑρμῆ ἀπολύτως τοῦ Ἄργου, ὅτι ὃν ἐν
Ἀργειφόντης καλεῖται, ἐπειγόμενος γονῆς θέλων τῷ φόνῳ ἀποκτα-
νεῖν ἐπεὶ δὲ Διὶ ποιήσας πλημμελήσῃ τὸ κακόν, καὶ ὥσπερ αὐ-

τον

τὸ τέσσαρα, προσεσθίεσθαι τῆς ψήφου, ὁ καθ' ἕνα τῶν παριόντων ἔρριμμα τῷ Ἑρμῇ βάλλοντες, ἐπεὶ ἐκεῖνον λίθον καὶ ὅτι τῶν τῆς ὁδοῦ πολλῶν ἀφοσιοῦνται καὶ οἱ τῶν ψήφων τοιούτων λίθων ἀναβάντες τῇ σωρείᾳ εἰς λόφον, εἰς τιμὴν ἱερὸν ἦσαν τῷ Ἑρμῇ. λέγεται δὲ καὶ καθὸ τι ἀφοσιοῦται ὁ Ἑρμῆς, ὥσπερ καὶ ὁ Πάν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

Ἔρως, κατὰ μὲν Ἀπολλώνιον, Ἀφροδίτης πλάττεται υἱός· κατὰ δὲ Σαπφώ, Γῆς καὶ Οὐρανοῦ· κατὰ δὲ Σιμωνίδην, Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος· κατὰ δὲ Ὀρφέα, Κρόνου. Ἴβυκος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐκ Χάους λέγουσι τὸν Ἔρωτα γεννηθῆναι. ὅτι καὶ τυφλὸν οἱ παλαιοὶ παραδεδώκασιν, ὥσπερ καὶ τὸν Πλοῦτον· ὁ γὰρ ἐρῶν, φασί, ἔστι, ὅτι τοῦ γινωσκομένου ἀπατηθεὶς, τὴν δοκοῦσαν καλλίστην, ἐστὶ τυφλώττων· ὥστε ὁ Ἔρως τυφλὸς, κἀν τυφλοὺς ποιεῖ· γὰρ τοὺς ἐρῶντας τὰ μὴ καλὰ καλὰ ἡγεῖσθαι. ὁ δὲ Πλάτων τυφλὸν φησι καὶ γὰρ τὰς καλὰς καὶ κοσμίας παρέρχεται, καὶ ἄλλοτε ἑαυτὸν τῆς κακοτεχνίας, καὶ βδελυρῶν. ἔστι δὲ ὁ Ἔρως θερμὸς καὶ δυσκάθεκτος πάθος, ὡς πάνυ παραδείξαι, ὅτι τὴν Ἀφροδίτην παιδὸς ἐν σχήματι, καὶ συμπαραγίνεται, ἣ πλάττειν ἐκεῖ αὐτῆς παραδεδώκασι. πλάττεται δὲ παῖς ὁ Ἔρως, διὰ τὸ ἁπλοῦν τῆς γνώμης, καὶ εὐεξαπάτητον ἔχειν τοὺς ἐρῶντας. πτερωτὸς δέ, ὅτι καὶ φύσει ποιεῖ, ὃ οἱ ὡς ὄρνεα ἀφίστανται τοὺς διανοίας ἀθρόως. τοξότης δέ, ὅτι πληγὴ ἐστιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς προσόψεως οἱ πλησιάσαντες αὐτῷ τέμνοντο, ἵνα πλησιάσαντες ἐπιμένοιεν τῶν καλῶν, ἀλλὰ μακρόθεν αὐτοὺς βάλλει. ἀναλάμπεται δὲ λαμπὰς αὐτῷ, τοῖς διακαίειν τὰς ψυχάς. καλοῦσι δὲ καὶ Ἵμερος, ὅτι ἐφίεται τὸ ἰδεῖν καὶ σπουδὴ ἐπὶ τὰ ἀνθήματα τῶν ὡραίων ἐνισχομένων· ἢ κατὰ μίμησιν τῶν ἀεὶ τῶν διανοιῶν ἐκτείνοντος, ὡς ἀνεμιμνῄσκεσθαι ἀεὶ ταύτην. τινὲς δέ, ἀπὸ τῶν ἀθλημάτων μίμησιν αὐτὸν ἔχει τῶν πλαστῶν καὶ ὁ τεχνίτης· ὃ διὰ τὸ πολλὰ νικηθέντα ἀεὶ ἡ ἐξουσία τοὺς ἐρῶντας, καὶ ἀπὸ τῶν καλῶν, πρῶτον ἔρχονται, καὶ τὸ ἔτι· ἔστι δὲ καὶ τὸ ὅλον κόσμον νομίζουσι Ἔρωτα εἶναι, καλόν τι καὶ ἐπαφρόδιτον καὶ νεαρὸν ὄντα, καὶ πρεσβύτατον ἅμα πάντων, καὶ πολλὰ κεχρημένον πυρί, καὶ ταχέως, ὥσπερ ἀπὸ τῆς τοξείας, ἢ διὰ πυρός, τὴν αὐτοῦ ποιούμενον.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΕΡΙΧΘΟΝΙΟΥ.

Ἐριχθόνιον Ἡφαίστου υἱὸν λέγουσιν ἐκ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Βρονταίου θυγατρὸς, τῆς καὶ Βελονίκης καλουμένης· πολλαὶ γὰρ Ἀθηναῖ, ὡς Ἀφροδῖται. ἐκ ταύτης μία, οὐδὲ μυθική. ὡς ἐκ τῆς λοιπῆς τῶν ὀνομάτων ταύτης τινὲς τῷ βασιλεῖ Ἡφαίστῳ γάμου μιγεῖσα, γεννᾷ τὸν Ἐριχθόνιον, ὃς ἐβασίλευσεν Ἀττικῆς. ὡς δὲ τοῦτο ἐκρύπτετο, γεγενῆσθαι ἐκ τῆς Γῆς γὰρ, ὥς φασι, ἀνεδόθη· ἔθος τοῖς Ἀθηναίοις πάντας γηγενεῖς ἀπάγειν ἀπὸ τούτου. Ἀθηνᾶς γὰρ λέγουσιν ἐλθούσης αὐτῷ Ἡφαίστου ἕνεκεν ὅπλων κατασκευῆς, ἐρασθεὶς Ἥφαιστος εἶναι καταλαβεῖν δὲ, ὡς ἀποφεύγειν αὐτὸν Ἀθηνᾶ, ἀλλὰ τῆς μηροῦ ἀποσπέρματος ἡ δὲ μυσαχθεῖσα, ῥίψαι εἰς γῆν τὸ γόνον ἀπορρῆψαι. ἀνεδόθη δὲ ὁ Ἐριχθόνιος, ὁ καὶ Ἐρεχθεὺς λεγόμενος, κληθεὶς ἀπὸ τοῦ ἔριδος ἐκ τῆς χθονός. ἄλλοι δὲ τοῦτο ψευδῶς φασὶν, ὅτε ὁ Ζεὺς τὴν Ἀθηνᾶν ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου αὐτοῦ ἐξηγεῖρε τῷ Ἡφαίστου ἀνακόψαντι, καθὼς καὶ προείρηται.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΔΩΝ

Ἑσπερίδες, θυγατέρες λέγονται Ἄτλαντος ἐκ Κητοῦς. ταύταις δὲ ἦν μῆλα χρυσᾶ ἐπὶ μηλέᾳ, ἣν ἐφύλαττε δράκων· ἐφ' ἃ μῆλα ὁ Ἡρακλῆς στρατεύεται. Ἑσπερίδες δὲ ὀνομάζονται, διὰ τὸ ἑσπέρας στρατεύσαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ κατοικεῖν. ἀπὸ τούτου ἐκ ἡ νῆσος, ἣν κατῴκει Γηρυονεύς, Ἑσπερία ὠνόμασε, ἔχουσα κύνα Ὄρθον, ἀδελφὸν Κερβέρου, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε. οἱ δὲ, Ἄτλαντος λέγουσιν εἶναι τὰ κῆπα· ἡ δὲ ἀλήθεια τῶν Ἑσπερίδων, ἑσπέραις ὥσπερ λαμβάνειν μῆλα δὲ χρυσᾶ, τὰ ἄστρα· Ἡρακλέα δὲ, τὸν ἥλιον· παρέρχεται γὰρ τὰ ἄλλα, τὰ ἄστρα ἀφανίζονται, ὅτε τὸ φέγγος τὸ ἡλιακὸν τὰ μῆλα. ὁ δὲ ἱστορικὸς οὕτως ἔχει, ὅπερ καὶ πλέον ἔχεται τῆς ἀληθείας. Ἕσπερός τις ἦν ἀνὴρ Μιλήσιος, ὃς ᾤκει ἐν τῇ Καρίᾳ, καὶ εἶχε θυγατέρας δύο, αἳ ἐκαλοῦντο Ἑσπερίδες. τούτῳ δὲ ἦσαν ὄϊς καλαὶ καὶ ἔγκαρποι, οἷαι καὶ νῦν εἰσὶν ἐν Μιλήτῳ· ἐπὶ τούτῳ δὲ ὀνομάζονται χρυσαῖ· κάλλιστον γὰρ ὁ χρυσός· ἦσαν δὲ κάλλισται καὶ αὗται. μῆλα δὲ καλοῦνται τὰ πρόβατα, ἅπερ ὁ Ἡρακλῆς ἰδὼν βοσκόμενα περὶ τὴν θάλατταν, περιελάσας ἐνέθετο εἰς τὴν ναῦν, καὶ τὸν ποιμένα αὐτῶν ὀνόματι Δράκοντα, ἀπήγαγεν εἰς οἶκον, οὐκέτι ζῶντος τοῦ Ἑσπέρου, ἀλλὰ τῶν παίδων αὐτοῦ. ἔλεγον δὲ ἐκ

ἐν-

ἄνθρωποι, ἐθεασάμεθα χρυσᾶ μῆλα, ἃ Ἡρακλῆς ἠγαγεν ἐξ Ἑσπερίδων, τὸν φύλακα ἀποκτείνας δράκοντα, ὃ ἐκεῖ ἐμῦθος προσανεπλάσθη.

ΠΕΡΙ ΕΥΗΝΟΥ

Εὔηνον, γαμβρὸν τινος ἱστοροῦντες, ὥσπερ ὁ Ὁμήρου ... ἁρματηλασίας γὰρ τοὺς μνηστῆρας τῆς θυγατρὸς ... ῥηθῆ, καὶ τῷ διακριθέντι αὐτὸν διώκοντι, ὡς ἀριστεύων, ἐν τοῖς λειπομένοις, ἃ ἤδη νενικημένα, κρατηθεὶς ... κεφαλὰς τῆς δειλίας ἀναιρῶν εἰς ὀκρόθινον, διὸ ... ὁ Ἴδας ἐστρήλασεν αὐτὸν, ἁρπάσας τὴν Μάρπησσαν ... οὐ καταλαβὼν, κατακρημνίσαι μὲν τοὺς ἵππους ... δ᾽ ῥῖψαι εἰς τὸν ... Λυκόρμαν ποταμὸν, ... Εὔηνον λέγεσθαι ... ὁ Ἴδας ... Λυγκέως, ἀδελφὸς ... γεγονέναι ... ὁ γὰρ ... τὸν Ἀπόλλωνα καὶ μὲν ... τὸ τε, ἁρπάζοντα καὶ ... τὴν Μάρπησσαν, ... ὁ Λυκόφρων ἱστορεῖ. καὶ φαίνεται μὲν ἀμφότερα ... μα ... ὁ τοῦ Ἀπόλλωνος ἠλθε εἰς τὴν ... ὡς ... καὶ ... ἐλάσθη τὸ εἶδος, ... διὰ ... προέλοιτο ... ἄλλως τὸ φιλάνθρωπον ... ὁ μῦθος λέγει πολλά τε κλαύσαι, ὅτι ... ἤγαγε καὶ ... προσελέσθαι Ἀπόλλωνος ... αὐτῇ συγγηράσαντα θνητὸν Ἴδαν.

ΠΕΡΙ ΕΥΜΑΙΟΥ ΔΟΥΛΟΥ ΟΔΥΣΣΕΩΣ

Εὔμαιος, ὁ Ὀδυσσέως δοῦλος, ἀπὸ τοῦ ... ἀμυνέας ... ὁ Φιλήτιος, ἀπὸ τοῦ ... ἐς τοσοῦτον ἠξιώθη λόγου τῆς παλαιοῖς, ὥστε ... τῷ ... Δημόκριτος μὲν, Γνωίας ... Εὐφορίων ... Φιλόξενος δὲ, Δανάης.

ΠΕΡΙ ΕΥΡΥΒΑΤΟΥ

Εὐρυβάτης, πονηρὸς ... ἀεὶς κατὰ τῶν παροιμίων ... Εὐρυβάτον λέγουσι ... Εὐρυβάτου ... Ἡρόδοτος δὲ ἱστορεῖ, στρατηγὸν Εὐρυβάτην Ἀργεῖον ... ἐπαγκρατιάσαντα, καὶ μονομαχεῖν ... ὁ δ᾽ αὐτὸς ... ἐν Σπάρτῃ, ὃ ὅτι ... Ταλθυβίαδαι καλούμενοι. Ταλθύβιος γὰρ καὶ Εὐρυβάτης κήρυκες ...

τῷ Ποιητῇ. ὁ δ᾽ χίμαιρος ἄσυλος ἐν τῷ καπηλεῖ ἦν, ... ζῶον γένος νομιζόμενον. Πῆεν γὰρ κατάγεσθ᾽ ἀπὸ Κήρυκος Ἑρμοῦ, ὃς ἐκ Πανδρόσου ἐγενέθη αὐτῷ θυγατρὸς Κέκροπος. εἰς Ὀλυνθον στέλλων Ὀλυνθίας κατοικήσεις εἰς ἀλλοδαπὰς χώρας, καὶ κηρυκα ἐλθὸν ἐπεῖσθαι, διὰ τὸ ἄσυλον καὶ ἱερὸν θεῖον γένος τῶν ἀνθρώπων καὶ ... θεμιτὸν καλεῖσθαι αὐτός.

ΠΕΡΙ ΕΡΙΦΥΛΗΣ

Ἐριφύλη θυγάτηρ ὑπῆρχε Ταλαοῦ ἀδελφοῦ Ἀδράστου· ἣν γάμους Ἀμφιάραος ὁ μάντις, υἱὸς Οἰκλέος, καὶ διενεχθεὶς ... Ἀδράστῳ, εἶτα διαλυθεὶς, συνέθετο ... ὡς ἂν δὲ εἰς ... διαφέρωνται αὐτοὶ, κρίνοι αἱρετὸς τὴν Ἐριφύλην αὐτὴν καὶ αὐτῆς στοιχεῖν τοῖς κελεύσει. ... ἐπὶ Θήβας στρατεύσαντος, Ἀμφιάραος μὲν, ἐκώλυε, εἰδὼς τὸ ἐσόμενον· ... δὲ, ἤθελε μᾶλλον. Ἐριφύλη δὲ δώροις ... δὲ ὅς, ὅρμος χρύσεος δοθεὶς αὐτῇ παρὰ Πολυνείκους, ὃ ...) καὶ αἱρεθεῖσα εἰς κρίσιν, ἔπεισε δεῖν τὴν στρατείαν Ἀργείοις. καὶ ὁ Ἀμφιάραος πολλὰ τὴν γυναῖκα μεμψάμενος, ... ὅμως, καὶ αὐτὸς εἰς πόλεμον. τῷ δὲ γε υἱῷ Ἀλκμαίωνι, ὃν Πίνδαρος Ἀλκμᾶνα καλεῖ, ἐπέταξεν αὐτὸν ... ἀφικομένων μετὰ τῶν Ἐπιγόνων εἰς Θήβας ἐλθεῖν, ... τὴν μητέρα ... καὶ ποιήσας ὁ Ἀλκμαίων, ἐπιμανῆσθαι μετὰ τῶν Ἐριννύων, ὥσπερ καὶ Ὀρέστης ἀπελάθη διὰ ταῦτα, ... τατα. ... στυγεραῖς τὴν Ἐριφύλην οἱ ποιηταὶ καλοῦσιν, ἣ χρυσὸν ἔλαβεν ἀντὶ τοῦ ἀνδρὸς, ὡς ὅταν ἀπεμπολήσασα ... ὅρμου χρυσοῦ.

ΠΕΡΙ ΕΥΡΥΠΥΛΟΥ

Εὐρύπυλος, υἱὸς Τηλέφου καὶ Ἀστυόχης τῆς Πριάμου ἀδελφῆς ... κάλλιστον ὁ Ποιητὴς ἱστορεῖ μετὰ τὸν Αἰθίοπα Μέμνονα τῶν Τρωϊκῶν ἐπικούρων ἁπάντων. ὅτις διὰ τὴν τῆς μητρὸς ... τοῖς Τρωσὶ συμμαχήσαι. ἡ δὲ ... ἐστι Γανυμήδης ... ὁ Τρωός, ᾧ χρυσῆν τινα ἄμπελον Ζεὺς ... ἀντὶ Γανυμήδους. Πρίαμος δὲ ἐκ διαδοχῆς ἐλθοῦσαν ..., ἀπέστειλεν Ἀστυόχῃ, τῇ ἑαυτοῦ μὲν ἀδελφῇ, Εὐρυπύλου δὲ μητρί, ἵνα πέμψῃ ἐπὶ συμμαχίᾳ τὸν υἱὸν, φάμενος, ἐπὶ ... κέλευσε τὴν εἰς πόλεμον ἐξέλευσιν αὐτοῦ.

ΠΕΡΙ ΕΥΡΥΤΟΥ

Εὔρυτος, ὁ Οἰχαλίας τῆς ἐν Βοιωτίᾳ βασιλεὺς, προέθηκε τοῖς τῆς θυγατρὸς Ἰόλης γάμοις τοῖς κατὰ τὴν τοξείαν αὐτὸν νικῶσι δεδομένην ἦ, ὥς τινες, τοὺς παῖδας αὐτοῦ· γὰρ Ἀπόλλωνος εἰλήφει τὴν τοξικήν. Ἡρακλῆς δὲ διαγωνισάμενος, ἀγωνισάμενος τοῦ Εὐρύτου, οὐκ ἀπέλαβε τὴν κόρην. ὀργισθεὶς δὲ Ἡρακλῆς ἐπόρθησε τὴν Οἰχαλίαν, τὴν δὲ Ἰόλην αἰχμάλωτον ἤγαγεν, καὶ τὸ τῆς ὀργῆς ἐπαύσατο, ἀλλὰ καὶ Ἴφιτον τὸν Εὐρύτου υἱὸν Τίρυνθα παραγενόμενον ἐπὶ ζήτησιν ἵππων, ξένιον ἀπέκτεινε. φόνου δὲ τοῦ τῷ φόνῳ μύσους, παρεγένετο πρὸς Νηλέα, καθαρσίων τυχόμενος. τὸν δὲ καθῆραι αὐτὸν μὴ βουλόμενον ἀπεδέξατο, ὁ Νηλεὺς ἐξέβαλεν αὐτόν. Ἡρακλῆς δὲ ἐκεῖθεν χωρισθεὶς, ἐπεξῆλθε Δηϊφόβῳ τῷ τῶν Ἀμυκλῶν βασιλεῖ, καὶ οὕτως ἐκαθάρθη τοῦ φόνου. καὶ ὕστερον ἐπιστρατεύσας Νηλεῖ, καὶ μετὰ τὴν Πύλον ἐπόρθησεν, ἀλλὰ καὶ Ἥραν Νηλεῖ συμμαχήσασαν ἔτρωσεν· αὐτὸν δὲ Νηλέα τοῖς παισὶν ἅμα κτείνει, δίχα τοῦ σωτῆρι Νέστορος· οὗτος γὰρ ἐν Γερηνίοις ἀνετρέφετο, διόπερ ἐσώθη, ὅθεν αὐτὸν Γερήνιον καὶ ἱππότα προσαγορεύει.

ΠΕΡΙ ΕΥΡΩΠΗΣ ΤΗΣ ΑΓΗΝΟΡΟΣ

Εὐρώπη Ἀγήνορος ἦν θυγάτηρ τοῦ Φοίνικος. ἣν, φασὶ, ὁ Ζεὺς ἁρπάσας ταῦρος γενόμενος, ἐκ αὐτοῦ ἐγκολπίου διὰ τῆς θαλάττης, ἐκ Τύρου εἰς Κρήτην ἤγαγεν· ἐξ ἧς ἔσχε παῖδας, Μίνω, Αἰακὸν, Ῥαδάμανθυν, καὶ Σαρπηδόνα. Μίνω δὲ καὶ Ῥαδάμανθυς δικασταὶ γεγονότες, ὁμοίως καὶ Αἰακὸς, καὶ τιμῆς ἔτυχε, κριταὶ τῶν ἐν Ἅδου ψυχῶν, παρὰ τῶν ποιητῶν ἐκλήθησαν. ἱστέον δὲ ὅτι ἄλλος ἦν ἕτερος ὁ Σαρπηδὼν, παρὰ τοῖς Λυκίοις. Σαρπηδὼν μὲν γὰρ ἕτερος ὁ τῆς μυθώσης Εὐρώπης, ἀδελφὸς ἦν Μίνωος καὶ Αἰακοῦ, κατὰ τὸν Ἡσίοδον καὶ κατ᾿ Εὐριπίδην ἐν Ῥήσῳ· ὁ δὲ ἐν Λυκίας Σαρπηδὼν, ὁ Ὁμηρικὸς, ἐκ Διὸς τούτου συγγενοῦς. ἱστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ἐκ ταύτης τῆς Εὐρώπης καὶ ἡ χώρα ἡ Εὐρώπη ἐκλήθη. ὁ δὲ ἀληθὴς ἱστορία περὶ τῆς Εὐρώπης, ἔχει οὕτως· Ταῦρος ὁ τῆς Κρήτης βασιλεὺς, ἐπιπλέων τῇ Τυρίων χώρᾳ, ναυμαχήσας δὲ τὴν Τύρον εἷλεν, ἄλλας τε κόρας εἷλετο, καὶ δὴ καὶ τὴν τοῦ βασιλέως Ἀγήνορος θυγατέρα Εὐρώπην· ταῦτα τοίνυν συμβεβηκότος, μῦθον πεποιήκασιν, ὅτι ταῦρος Εὐρώπην, τὴν τοῦ βασιλέως, ἐν αὐτῷ σχήματι ἔχων ἥρπασε.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΕΧΕΤΟΥ

Ἔχετος βασιλεὺς ἦν Ἠπείρου τῆς ὑπὸ ἐνίων καλουμένης, ἀνθρώπων κακίστης Ὕλλης, υἱὸς Εὐχήνορος καὶ Φλεγέας, ὠμὸς καὶ ἀπάνθρωπος· ὃς καὶ τὴν θυγατέρα Μετώπην, ἣ καὶ Ἀμφίσσαν, ὑπό τινος Αἰχμοδίκου φθαρεῖσαν πυρώσας, ἠνάγκασεν ἀλήθειν κριθὰς σιδηρᾶς ποιηθείσας, κελεύσας αὐτῇ, ὅταν ταύτας ἀλέσῃ, τὰς ὄψεις ἀπολήψεσθαι, ἃς τοῖς πυρώσας ἀφεῖλε εἰς ἀλφίτων λεπτότητα· καὶ τὴν μὲν θυγατέρα οὕτω μετῆλθε· τὸν δὲ Αἰχμόδικον ἐπὶ ξένια καλέσας, περιτεμών, ἐκκόψας καὶ τὰ αἰδοῖα, τέλος μέντοι παραμανεὶς καὶ τῶν ἰδίων ἐμφορηθεὶς σαρκῶν, ἀπέθανε, φασίν· ὁ δὲ Λυσίανδρος ἐπαθεν ἐν τοῖς ὕστερον, ὁ κατὰ μικρὸν κατασχολάσας ἑαυτόν.

ΠΕΡΙ ΕΚΑΤΑΙΟΥ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ

Ἑκαταῖος Ἡγησάνδρου, Μιλήσιος, γέγονε κατὰ τοὺς Δαρείου χρόνους τοῦ μετὰ Καμβύσην βασιλεύσαντος, ἱστορικὸς ἐφ᾽ οὗ καὶ ὁ Ἁλικαρνασσεὺς Ἡρόδοτος ὠφέληται, νεώτερος ὢν· ἀκουστὴς δὲ ἐγένετο Πρωταγόρου· ὁ Ἑκαταῖος πρῶτος δὲ ἱστορίαν πεζῶς ἐξήνεγκε· συγγραφὴν δὲ, Φερεκύδης· τὰ γὰρ Ἀκουσιλάου νοθεύεται.

ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΝΙΚΟΥ ΤΟΥ ΜΙΛΗΣΙΟΥ

Ἑλλάνικος, Μιλήσιος, ἱστορικός· ἔγραψε περίοδον γῆς, καὶ ἱστορίας.

ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΝΙΚΟΥ ΤΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ

Ἑλλάνικος, Μιτυληναῖος, ἱστορικός, υἱὸς Ἀνδρομένους, διέτριψε παρὰ Ἀμύντᾳ σὺν Ἡροδότῳ, κατὰ τοὺς χρόνους Εὐριπίδου καὶ Σοφοκλέους· συνεγράψατο πλεῖστα πεζῶς τε καὶ ποιητικῶς.

ΠΕΡΙ ΕΥΑΓΟΡΟΥ

Εὐαγόρας, Λίνδιος, ἱστορικός· ἔγραψε Βίον Τιμαγένους καὶ ἑτέρων λογίων ἀνδρῶν· ζητήσεις κατὰ στοιχεῖον τέχνης ῥητορικῆς ἐν βιβλίοις πέντε· τῶν παρὰ Θουκυδίδῃ ζητουμένων κατὰ λέξιν· ἱστορίας περὶ τῆς Αἰγυπτίων βασιλείας.

ΠΕΡΙ ΕΦΙΠΠΟΥ

Ἔφιππος, υἱὸς Δαμοφίλου· οἱ δὲ, Ἀντιόχου, Κυμαῖος, ἱστορικὸς, ἀκουστὴς τοῦ ῥήτορος, Ἰσοκράτους· ὃς ἔσχεν υἱὸν Δημόφιλον τὸν ἱστορικόν, ἔγραψεν ἀπὸ τῆς Ἰλίου πορθήσεως καὶ τῶν Τρωικῶν μέχρι τῶν αὐτοῦ χρόνων, βιβλία τριάκοντα· περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν βιβλία κδ· περὶ παραδόξων τῶν ἑκασταχοῦ βιβλία πεντεκαίδεκα· περὶ εὑρημάτων ὧν ἕκαστος εὗρε βιβλία δύο.

ΠΕΡΙ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

Εὐστάθιος Ἐπιφανεὺς, συνέθηκε χρονικὴν ἐπιτομὴν ἀρξάμενος τὴν ἀπὸ Αἰνείου τοῦ Τρωὸς μέχρι Ἀναστασίου βασιλέως ἐν τόμοις δυσὶ, καὶ ἄλλα τινὰ χρονικὰ συνεγράψατο.

ΠΕΡΙ ΕΦΟΡΟΥ

Ἔφορος, Κυμαῖος, ἱστορικὸς ὁ νεώτερος· ἔγραψε τὰς Γαλιηνοῦ ἱστορίας ἐν βιβλίοις κζ· Κορινθιακά· περὶ τῶν Ἀλευάδων· καὶ ἄλλα.

ΡΗΤΟΡΕΣ.

ΠΕΡΙ ΕΡΜΑΓΟΡΟΥ

Ἑρμαγόρας Τήμνου τοῦ Ἀπόλλωνος, ὁ ἐπικληθεὶς Καρίων ἔγραψε μελέτας ῥητορικὰς ἐν βιβλίοις ἕξ· περὶ ἐξεργασίας· περὶ πρέποντος· περὶ κάλλους καὶ περιόδου· περὶ σχημάτων ῥητορικῶν καὶ ἄλλα πολλά.

ΠΕΡΙ ΕΥΟΔΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

Εὐοδιανὸς ὁ ῥήτωρ, Σμυρναῖος τὸ γένος· ἀκουστὴς Ἀριστοκλέους ἐγένετο· οἱ δὲ, καὶ Πολέμωνος, ἔγραψε πανηγυρικὰ. ἐτελεύτησεν ἐν Ῥώμῃ· ὅτε γε ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ πλανηθέντι, οὐ θέλων, ἀλλ' ἀγεννῶς ἀπεφθέγξατο, ἀλλ', ὦ τέκνον, τοῦ ἀνακαλέσαι, ἔθαψεν. ἀποθανόντι δὲ αὐτῷ μετὰ ταῦτα, παρῆσαν μὲν οἱ τεχνῖται πάντες βιβλία ἐν αὐτῶν κομίζοντες ὑπὲρ τοῦ σωματος, ἐπεὶ χρὴ κατατάττειν ἐν Ῥώμῃ, ἐπεὶ τεταγμένος τυγχάνει ὡς εἰς τὴν Σμύρναν, ἀναβοήσας ὁ Εὐοδιανὸς, ὁ κατακλείσων τὸν υἱὸν, ἔφη, μουσαι, ὥδε μὲν δὴ σοφῶς ἐπέσκηψε τῷ υἱῷ συνταφῆναι.

ΙΙΕ-

ΠΕΡΙ ἘΠΙΦΑΝΙΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ.

Ἐπιφάνιος Οὐλπιανοῦ Πετραῖος σοφιστής· ἔγραψε περὶ κοινότητος καὶ διαφορᾶς τῶν στάσεων· προγυμνάσματα· μελέτας· δημηγορίας· πολεμαρχικὸν λόγον ἐπιδεικτικὸν, καί τινα σύμμικτα θεωρήματα.

ΠΕΡΙ ἘΛΕΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Ἐλεύσιος σοφιστὴς Βυζάντιος, ἔγραψε χρονικὴν ἐπιτομὴν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ μέχρι Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου ἐν βιβλίοις δέκα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ἙΡΜΟΓΕΝΟΥΣ.

Ἑρμογένης Ταρσεὺς, ὁ ἐπίκλην Ξυστὴρ, σοφιστὴς ἐπισημότατος καὶ θερμότατος, πεντεκαίδεκα ἔτη γεγονὼς, εἰς τοῦτο μέγα ἀρθὲν τῆς τῶν σοφιστῶν δόξης, ὡς καὶ ἀκοῦσαι αὐτοῦ Μάρκον βασιλέα καὶ Μυσταίαν τῇ φιλοσόφῳ παραγενέσθαι ἔρωτι. Βασιλεὺς γοῦν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν αὐτοῦ ὁ Μάρκος, ἤδη μὲν διαλεγομένῳ, ηὐθύμησε δ' χλιάζοντος, δωρεὰς δὲ λαμπρὰς ἔδωκε. διαλεγόμενος δὲ, ἥκω σοι, ἔφη, βασιλεῦ, ῥήτωρ παιδαγωγοῦ δεόμενος, ῥήτωρ ἡλικίας περιμένων καὶ πολλὰ ἄλλα διαλεχθεὶς συγγράψατο τέχνην ῥητορικὴν· περὶ ἰδεῶν βιβλία δύο· περὶ Κοίλης Συρίας δύο. ἀφῃρέθη δὲ τὴν ἕξιν εἰς ἄνδρας τελῶν, ὡς ἐθρυλλεῖτο, ἐτῶν ὢν κδ', ὑπ' οὐδεμιᾶς φανερᾶς νόσου· ὅθεν ἐπίτριπτον λόγον παρέδωκε τοῖς βασκάνοις· ἔφασαν γὰρ τοὺς λόγους ἀτεχνῶς καθ' Ὅμηρον πτερόεντας εἶναι· ἀποβεβληκέναι γὰρ αὐτοὺς τὸν Ἑρμογένην, καθάπερ πτερά. καὶ Ἀντίοχος ὁ σοφιστὴς ἐπισκώπτων ποτὲ εἰς αὐτὸν, οὗτος, ἔφη, Ἑρμογένης, ὁ ἐν παισὶ μὲν γέρων, ἐν δὲ γέρουσι παῖς. ἐπελάθετο μὲν ὅτι ἐν βαθεῖ γήρᾳ, ὑπὸ δὲ τῶν πολλῶν χλευαζόμενος· κατεφρόνησαν γὰρ ἀπολιπούσης αὐτὸν τῆς τέχνης.

ΠΕΡΙ ΕΥΔΗΜΟΥ

Εὔδημος ῥήτωρ ἔγραψε λέξεις καὶ κατὰ στοιχεῖον περὶ λέξεων, αἷς κέχρηνται ῥήτορές τε καὶ τῶν συγγραφέων οἱ λογιώτατοι· τούτων δὲ ὠφέλιμον τὸ λεξικὸν τοῦτο.

ΠΕΡΙ ΕΥΤΕΦΟΥ.

Εὐτέφιος Ἀφροδισιεὺς σοφιστὴς ἱστορικὸς τῶν ἐν Αἰγύπτῳ τῶν ἱστορίων ὁ αὐτὸς ἐν Λοξίᾳ ἔγραψε λόγους πανηγυρικοὺς καὶ μελέτας.

ΠΕΡΙ ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΑΒΟΥ.

Εὐσέβιος Ἀράβιος, σοφιστὴς, ὃς ἀντεσοφίστευσεν Οὐλπιανῷ.

ΠΕΡΙ ΕΥΤΟΚΙΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ.

Εὐτόχιος Καππαδόκης σοφιστὴς· ἔγραψε τὰ κζ΄ Κωνσταντῖνον βασιλέα καὶ ἀρχαιολογίαν Καππαδοκίας καὶ λοιπῶν ἐθνῶν.

ΠΟΙΗΤΑΙ

ΠΕΡΙ ΕΠΙΓΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ.

Ἐπιγένης κωμικός· φέρεται αὐτοῦ δράματα, Ἡρωΐνη, καὶ Μνημάτιον καὶ Βακχεία· ἔστι δὲ τῶν ἀρχαιοτάτων.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΜΕΝΙΔΟΥ.

Ἐπιμενίδης Φαίστου καὶ Βλαίστης, Κρὴς ἀπὸ Κνωσοῦ ἐποποιός· ἔγραψε πολλὰ ἐπικῶς μυστήρια, καὶ αἰνιγματώδη καὶ καθαρτικά, καὶ ἄλλα ἄττα ἃ οὐκ ἐξέκαμψα ἐν τοῖς προειληφθεῖσι.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ.

Ἐπικράτης κωμικός· τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἐμπορος καὶ Ἀντιλαΐς.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΝΙΚΟΥ.

Ἐπίνικος κωμικὸς ἀρχαῖος· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ὑποβαλλόμεναι.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΧΑΡΜΟΥ.

Ἐπίχαρμος Τιτύρου Συρακούσιος, ἢ ἐκ πόλεως Κράστου τῶν Σικανῶν· ὃς εὗρε τὴν κωμῳδίαν ἐν Συρακούσαις ἅμα Φόρμῳ· ἐδίδαξε δὲ δράματα νβ΄.

ΠΕΡΙ ΕΡΙΦΟΥ.

Ἔριφος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Αἴολος, Πελταστὴς, Μελίβοια.

ΠΕΡΙ ΕΡΜΙΠΠΟΥ.

Ἕρμιππος, κωμικὸς Ἀθηναῖος, τῆς ἀρχαίας δὲ αὐτὸς κωμῳδίας, ἑτερόφθαλμος, ἀδελφὸς Μυρτίλου τοῦ κωμικοῦ. φέρεται αὐτοῦ δράματα τεσσαράκοντα.

ΠΕΡΙ ΕΥΘΥΚΛΕΟΥΣ.

Εὐθυκλῆς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἄσωτοι, ἢ Ἐπιστολή. ἔστι δὲ καὶ οὗτος τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας.

ΠΕΡΙ ΕΥΜΟΛΠΟΥ.

Εὔμολπος, Ἐλευσίνιος, ἢ ὡς Ἀθηναῖος ἐποποιὸς, υἱὸς Μουσαίου τοῦ ποιητοῦ· ὡς δέ τινες, μαθητὴς Ὀρφέως, ἐπὶ τοῖς πρὸ Ὁμήρου. γέγονε δὲ καὶ Πυθιονίκης. πρῶτος λύρᾳ γὰρ ἐπεδείξατο ἐν ποιήμασιν. οὗτος ἔγραψε τελετὰς Δήμητρος, καὶ τὴν μυστηρίων παράδοσιν τὴν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ γενομένην. ἔγραψε δὲ χρησμοὺς ἔπη ἐν βιβλίοις.

ΠΕΡΙ ΕΥΟΔΟΥ.

Εὔοδος, Ῥόδιος, ἐποποιὸς, γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος· ὁ θαυμαζόμενος εἰς ῥωμαϊκὴν ποίησιν· τούτου τὰ βιβλία οὐ φέρεται.

ΠΕΡΙ ΕΥΠΟΛΙΔΟΣ.

Εὔπολις, Σωσιπόλιδος, Ἀθηναῖος, κωμικός. ὢν ἐτῶν ιζ' ἤρξατο ἐπιδείκνυσθαι, καὶ ἐδίδαξε δράματα ιζ', ἐνίκησε δὲ ζ'. καὶ ἀπέθανε ναυαγήσας κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον ἐν τῷ πρὸς Λακεδαιμονίους πολέμῳ· καὶ ἐκ τούτου ἐκωλύθη στρατεύεσθαι ποιητής. τῶν δὲ δραμάτων αὐτοῦ, Αἶγες, Ἀστράτευτοι ἢ Ἀνδρόγυνοι καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ.

Εὐφορίων, Χαλκιδεὺς, ἀπὸ Εὐβοίας. φέρεται αὐτοῦ συγγράμματα ἐπικά· Ἡσίοδος, Μοψοπία, Ἀττικὴ χιλιάς· πέμπτη χιλιὰς περὶ χρησμῶν.

ΠΕΡΙ ΕΥΦΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ.

Εὔφρων κωμικὸς Ἀθηναῖος· τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἀισχρά· Μοῦσαι· Συνέφηβοι· Θεωροί.

ΠΕΡΙ ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ ΤΟΥ ΧΑΙΡΩΝΑΙΩΣ.

Ἐπαφρόδιτος Χαιρωνεὺς γραμματικὸς, θρεπτὸς Ἀρχίου τοῦ Ἀλεξάνδρου γραμματικοῦ, ἐπὶ Νέρωνος ἔγραψε πολλὰ γραμματικὰ, κάλλιστα· καὶ εἰς Ὅμηρον καὶ Πίνδαρον ἐξήγησιν.

ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΙΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἑλλάδιος Ἀλεξανδρεὺς γεγονὼς κατὰ Θεοδόσιον τὸν μικρόν. ἔγραψε περὶ χρήσεως παντοίας λέξεως κατὰ στοιχεῖον· ἐκφράσεις φιλοτιμίας· Διονύσου ἢ Μούσας· ἔκφρασιν τοῦ λουτροῦ Κωνσταντιανῶν· ἔπαινον Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως.

ΠΕΡΙ ΕΡΜΟΛΑΟΥ.

Ἑρμόλαος γραμματικὸς Κωνσταντινουπόλεως. ἔγραψε τὴν ἐπιτομὴν τῶν Ἐθνικῶν Στεφάνου γραμματικοῦ, προσφωνηθεῖσαν Ἰουστινιανῷ τῷ βασιλεῖ.

ΠΕΡΙ ΕΥΓΕΝΙΟΥ.

Εὐγένιος, Τροφίμου, Αὐγουστοπόλεως τῆς ἐν Φρυγίᾳ, γραμματικὸς· ὅστις ἐδίδαξεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπ' Ἀναστασίου πρεσβύτης ὤν. ἔγραψε κωλομετρίαν τῶν μελικῶν Αἰσχύλου, Σοφοκλέους, Εὐριπίδου ἀπὸ δραμάτων ιε΄. περὶ τοῦ τί τὸ παλιμβάκχειον· περὶ τῶν πεζῶν, ὅτι, προσῳδίας Διονυσίου, Ἀσκληπιάδου, παμμιγῆ λέξιν κατὰ στοιχεῖον. ἔχει δὲ καί τινα ἀπόδειξιν περὶ τόνου, ἢ ποίημα, ἢ γραφὴν, ἢ μῦθον, ἢ παροιμίαν ἔνοικα αὐτῷ τινι τῶν εἰς ἃ λεγομένων ὀνομάτων, ὅπου ἴσθιος, ἢ ἀτθίς· καὶ τινὰ ἑτέρωθι καὶ ἄλλα τινὰ ἰάμματα ἰαμβικά.

ΠΕΡΙ ΕΥΔΑΙΜΟΝΟΣ ΤΟΥ ΠΗΛΟΥΣΙΩΤΟΥ.

Εὐδαίμων Πηλουσιώτης γραμματικὸς, σύγχρονος Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ, πρὸς ὃν καὶ διαφόρως γράφει· ὅστις ἔγραψε ποιήματα διάφορα· τέχνην γραμματικὴν· ὀνοματικὴν ὀρθογραφίαν.

ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ.

Εἰρηναῖος γραμματικὸς Ἀλεξανδρεύς, μαθητὴς Ἡλιοδώρου τοῦ μετρικοῦ γραμματικοῦ· ἔγραψε περὶ τῆς Ἀθηναίων σημασίας, περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων διαλέκτου, ὅτι ἐστὶν ἐκ τῆς Ἀτθίδος, βιβλία ἑπτά. Ἀττικῶν ὀνομάτων βιβλία τρία. Ἀττικῆς συνηθείας τῆς ἐν λέξει καὶ ἀγοραίων κατὰ στοιχεῖον βιβλία τρία. κανόνας Ἑλληνισμοῦ βιβλίον ἕν· καὶ περὶ Ἀττικισμοῦ ἕν· καὶ ἄλλα πολλά.

ΠΕΡΙ ΕΚΑΤΑΙΟΥ.

Ἑκαταῖος Ἀβδηρίτης φιλόσοφος, ὃς ἐπεκλήθη καὶ Κριτικὸς γραμματικός, ὡς γραμματικὴν ἔχων παρασκευήν· γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν διαδόχων. φέρεται αὐτοῦ βιβλία περὶ τῆς ποιήσεως Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου.

ΠΕΡΙ ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἐμπεδοκλῆς, Μέτωνος οἱ δὲ υἱὸς τοῦ Ἐμπεδοκλέους, κατὰ Τίμαιον καὶ Ἱππόβοτον, τὸ γένος Ἀκραγαντῖνος, φυσικὸς φιλόσοφος καὶ ἐποποιός, ὁμοίως καὶ Ἡρακλείτῳ καὶ Ἑρμίππῳ, τὰ αὐτὰ τούτοις φασί. κατὰ δὲ Σάτυρον, Ἐξαινέτου, ὃς ἐν τοῖς Βίοις φησὶν Ἐμπεδοκλῆς, ὅτι μὲν ἦν Ἐξαινέτου, κατέλιπε δὲ καὶ αὐτὸς υἱὸν Ἐξαίνετον· ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ ἑβδομηκοστῆς Ὀλυμπιάδος, τὸν μὲν ἵππῳ κέλητι νενικηκέναι, τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ πάλῃ. κατὰ δὲ Γάλλον, Τηλαύγους τοῦ Πυθαγόρου παιδὸς ἀκροατής. Φιλοκλεῖ ἐπεστείλατο Ἀρχυτείῳ φαίνεται τῶν ἰσω. γέγονε δὲ ἀκροατὴς Πυθαγόρου καὶ κατεγνωσθεὶς ἐπὶ λογοκλοπίᾳ, καθὰ καὶ ὁ Πλάτων, τῶν λόγων ἐκωλύθη μετέχειν. ὅτι καὶ εἰς τὰ ποιητικὰ εἴδη, γράψας δι' ἐπῶν περὶ φύσεως τῶν ὄντων βιβλία τρία. ἰατρικὰ βιβλία ἕξ. Νεάνθης δέ φησιν ὅτι μέχρι Ἐμπεδοκλέους ἐκοινώνουν οἱ Πυθαγορικοὶ τῶν λόγων· ἐπεὶ δ' αὐτὸς διὰ τῆς ποιήσεως ἐδημοσίευσεν αὐτά, νόμον ἔθεντο μηδενὶ μεταδώσειν ἐποποιῷ. ὁ δὲ Θεόφραστος Παρμενίδου φησὶ ζηλωτὴν αὐτὸν γενέσθαι, καὶ μιμητὴν ἐν τοῖς ποιήμασι· καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἐν ἔπεσι τὸν περὶ φύσεως φησὶ λόγον ἐξενεγκεῖν· ὕστερον δὲ τοῖς Πυθαγορικοῖς ἐντυχεῖν. Σάτυρος δὲ ἐν τοῖς Βίοις φησίν, ὅτι καὶ ἰατρὸς ἦν καὶ ῥήτωρ ἄριστος. καὶ Γοργίαν τὸν Λεοντῖνον αὐτοῦ γενέσθαι μαθητήν, ἄνδρα ὑπερέχοντα ἐν ῥητορικῇ, καὶ τέχνην ἀπολελοιπότα·

ὥς φησι παρεῖναι τῷ Ἐμπεδοκλεῖ γοητεύοντι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς διὰ τῶν ποιημάτων ἐπαγγέλλεται τοῦτο

Φάρμακα δ' ὅσσα γεγᾶσι κακῶν, καὶ γήραος ἄλκαρ
Πεύσῃ, ἐπεὶ μούνῳ σοὶ ἐγὼ κρανέω τάδε πάντα
Παύσεις δ' ἀκαμάτων ἀνέμων μένος, οἵ τ' ἐπὶ γαῖαν
Ὀρνύμενοι πνοιαῖσι καταφθινύθουσιν ἀρούρας.

Καὶ πάλιν

—— Ἢν κ' ἐθέλῃσθα, παλίντιτα πνεύματ' ἐπάξεις.
Θήσεις δ' ἐξ ὄμβροιο κελαινοῦ, καίριον αὐχμὸν
Ἀνθρώποις, θήσεις δὲ καὶ ἐξ αὐχμοῖο θερείου
Ῥεύματα δενδρεόθρεπτα, τὰ δ' ἐν θέρει ἀήσοντα·
Ἄξεις δ' ἐξ Ἀΐδαο καταφθιμένου μένος ἀνδρός.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ Σοφιστῇ φησι, πρῶτον Ἐμπεδοκλέα ῥητορικὴν εὑρεῖν· Ζήνωνα δὲ, διαλεκτικήν· ἐν δὲ τῷ περὶ ποιητῶν φησιν, ὅτι καὶ Ὁμηρικὸς ὁ Ἐμπεδοκλῆς καὶ δεινὸς περὶ τὴν φράσιν γέγονε, μεταφορικός τε ὢν, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς περὶ ποιητικὴν ἐπιτεύγμασι χρώμενος· καὶ διότι γράψαντος αὐτοῦ καὶ ἄλλα ποιήματα, τήν τε τοῦ Ξέρξου διάβασιν, καὶ προοίμιον εἰς Ἀπόλλωνα, ταῦθ' ὕστερον κατέκαυσεν ἡ αὐτοῦ ἀδελφὴ, ὥς φησιν Ἱερώνυμος· τὸ μὲν προοίμιον, ἄκουσα· τὰ δὲ Περσικὰ, βουληθεῖσα, διὰ τὸ ἀτελείωτα εἶναι. καθόλου δέ φησι καὶ τραγῳδίας αὐτὸν γράψαι, καὶ πολιτικά. φασὶ δὲ τὸν Ἐμπεδοκλέα πάσας τὰς Ἀκραγαντίνους [illegible] τῶν πολιτῶν ἀπορουμένους ἐπαρκήσας, αὐτῶν [illegible] χρυσῆν, ὡς Φαβωρῖνος ἐν πρώτῳ ἀπομνημονευμάτων. ἔτι τε ἐμβάδας χαλκᾶς καὶ στέμμα Δελφικόν. κόμην τε εἶχε πολὺ βαθεῖαν, καὶ παῖδας ἀκολούθους· καὶ αὐτὸς ἀεὶ σκυθρωπός. ἐφ' ἑνὸς σχήματος ὢν, τοιοῦτος δὴ προῄει, τῶν πολιτῶν ἐντυχόντων, καὶ τοῦτο ἀξιωσάντων οἱονεὶ βασιλείας τινός. ὕστερον δὲ διά τινα πανήγυριν πορευόμενος ἐφ' ἁμάξης ὡς ἐπὶ Μεσσήνην, πεσὼν καὶ τὸν μηρὸν κλάσας, καὶ ἐν τούτῳ τοῖς φασι, νοσήσαντα τελευτῆσαι ἐτῶν Θ' καὶ ζ'. Ἱππόβοτος δὲ φησιν ἐξαναστάντα αὐτὸν ὡδευκέναι ὡς ἐπὶ τὴν Αἴτνην· εἶτα παραγενόμενον ἐπὶ τοὺς κρατῆρας τοῦ πυρὸς, ἐναλέσθαι καὶ ἀφανισθῆναι, βουλόμενον τὴν περὶ αὐτοῦ φήμην βεβαιῶσαι ὅτι γεγόνει θεός. ὕστερον δὲ γνωσθῆναι, ἀναρριπισθείσης αὐτοῦ μιᾶς τῶν κρηπίδων· χαλκᾶς γὰρ εἶχεν ὑποδεῖσθαι. πρὸς τοῦτο Παυσανίας ὁ

ἀνεῖτε γράψαι, καὶ ἄλλοι τινές. ἀλλὰ τἀληθὲς οὕτως ἔχει, ὡς ὁ Ἱππόβοτος· ὁ γὰρ ὁ θεὸς τῶν πάντων, βεληθεὶς δημοσιεῦσαι αὐτοῦ τινὰ τῆς κενοδόξου ἀπωλείας καταλήψεως, ὅτι ὑπὸ τῷ πυρὶ ἀπώλετο, τὰ σανδάλια αὐτοῦ εὑρεῖν ἐν τῷ πρὸς ἀναίρεσιν ἀπελθεῖν· πρὸς ἔλεγχον τῶν ματαιοφρονῶν ἐθελόντων· καὶ οὕτως ἐγνώσθη πᾶσιν, ὅτι θεὸς μὲν οὐ γέγονε, καπνὸς δὲ εἰς τὸ πλῆθος ἀξίως διὰ τὴν ὀλεθρίαν κενοδοξίαν· τὸ δὲ παρῆλθεν τὰς εἰς τὸ πῦρ ἐκεῖνο καταπτώσεως κτλ φησὶ γραφικῶς· τοῖς Σελινουντίοις ἐμπεσόντος λοιμοῦ διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ δυσωδίας, ὥστε καὶ αὐτοὺς φθείρεσθαι καὶ τὰς γυναῖκας δυστοκεῖν, ἐπινοῆσαι τὸν Ἐμπεδοκλέα, καὶ δύο τινὰς ποταμοὺς τῶν σύνεγγυς ἐπαγαγεῖν ἰδίαις δαπάναις, καὶ καταμίξαντα γλυκῆναι τὰ ῥεύματα. οὕτω δὴ λήξαντος τοῦ λοιμοῦ, καὶ τῶν Σελινουντίων εὐωχουμένων ποτὲ παρὰ τῷ ποταμῷ, ἐπιφανῆναι τὸν Ἐμπεδοκλέα· τοὺς δ' ἐξαναστάντας προσκυνεῖν καὶ προσεύχεσθαι καθάπερ θεῷ· ταύτην οὖν θέλοντα διαβεβαιῶσαι τὴν διάληψιν εἰς τὸ πῦρ ἐναλέσθαι. ὥσπερ δὲ καὶ οἱ περὶ Τροφώνιον, καὶ Ἀγάμηδην, καὶ Ἐμπεδότιμον, οἱ ἐν τῇ Λεβαδείας πόλει, Βοιωτίας μάντια, βουλόμενοι καὶ αὐτοὶ κενοδοξῆσαι καὶ δόξαι ὅτι ἀνελήφθησαν, ἑαυτοὺς ὑποβρυχίους ἀπηλλάσσοντες ἔβαλον, ὅτε τὸ πλῆθος καὶ μὴ ἀμεθεῖσα αὐτῶν τὰ λείψανα. οὕτω δὲ οὗτοι πλανῶντες ἐγνώσθησαν δὲ, ὅτε ἔπεσον ἀπεθανον, διὰ τὸ μαντεῖον φανῆναι περὶ τὸ τόπον ἐκεῖ δὲ καὶ παροιμία, ὁ λέγουσα, εἰς Τροφωνίου μεμάντευσαι λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀχρειωτῶν, καὶ μηδέποτε γελώντων· πᾶς γὰρ ὁ καταβαίνων εἰς τὸ μαντεῖον ἐκεῖνο, ἀγέλαστος ἐξῄει, καὶ ἀχρειῶς διετέλει. ἠλέγχθη δὲ ἐξ οὗπερ αὐτῶν τινων, ὅτε ὠχριάσαντες καὶ μηδέποτε ἐν τῇ ὑποβρυχίῳ γελάσαντες, ἀπέθανον ἐξηλίφθησαν δὲ, ὡς λημῶσι, ὁ Τροφώνιος καὶ Ἀγαμήδης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ μαντεύσας, διὰ τὸ κτίσαι αὐτοὺς ἀπὸ οἰκείων χρημάτων τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος.

ΠΕΡΙ ΕΜΠΕΔΟΤΙΜΟΥ.

Ἐμπεδότιμος φιλόσοφος οὗτος ἔγραψε περὶ συντάξεως ἀκροάσεως περὶ οὗ λέγει ὁ Παραβάτης ἐν τοῖς ἐπιγεγραμμένοις Κρονίοις· ἡμεῖς δὲ Ἐμπεδοτίμῳ καὶ Πυθαγόρᾳ πεποιθότες, ὅσα τε ἐκεῖθεν λαβὼν ὁ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἔφη, καὶ μικρῷ πρότερον καὶ ὁ κλεινὸς ἡμῖν ἔδοξε καὶ ἱεροφάντωρ Ἰάμβλιχος.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ.

Ἐπίκτητος φιλόσοφος ἐκ τῆς Ἱεραπόλεως τῆς Φρυγίας· δοῦλος δὲ λέγεται γεγονέναι Ἐπαφροδίτου. ἔγραψε πολλὰ ἠθικὰ φιλοσοφίας ἀνάμεστα. οὗτος ἐλθὼν ὑπὸ τυράννου Μακεδόνος τὸ σκέλος· ὅτε μὴ δὲ θελχθεὶς λύσας αὐτὸ ὁ τύραννος, ἤρετο αὐτὸν ὅπη θέλεις, ὦ Ἐπίκτητε, λύσω σε, ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, τί γὰρ δέομαι, ὡς τῆς ψυχῆς αὐτῷ δεθείσης μὴ δεδεμένης· ἔλεγε γὰρ μὴ τὸ σῶμα εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἡ ψυχή.

ΠΕΡΙ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ.

Ἐρατοσθένης Ἀγλαοῦ, φιλόσοφος. οὗτος ἤκουσε Ἀρίστωνος τοῦ Χίου, καὶ Λυσανίου τοῦ Κυρηναίου γραμματικοῦ, καὶ Καλλιμάχου τοῦ ποιητοῦ. ἔγραψε φιλόσοφα καὶ ποιήματα, καὶ ἱστορίας ἀστρονομίαν, ἢ καταστερισμοὺς· περὶ τῶν κατὰ φιλοσοφίαν αἱρέσεων· περὶ ἀλυπίας· διαλόγους πλείστους καὶ ἄλλα τινά.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΚΟΥΡΟΥ.

Ἐπίκουρος, φιλόσοφος Ἀθηναῖος, γέγονεν υἱὸς Χαιρεστράτου. οὗτος, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος, κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἐννάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος ἐγεννήθη, ἐπὶ Σωσιγένους ἄρχοντος, ἔτεσιν ὕστερον τῆς Πλάτωνος τελευτῆς ἑπτά. κληρουχησάντων δὲ Ἀθηναίων τὴν Σάμον, ἐκεῖ ἐτράφη. ὀκτωκαιδεκέτης δὲ ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, ὅτε γε καὶ γραμματοδιδάσκαλος ἐγένετο. Δικαίαρχος τῶν γραμματιστῶν τε καὶ σοφιστῶν, περιτυχὼν τοῖς Δημοκρίτου βιβλίοις, ἐπειδὴ μὴ ἠδυνήθησαν ἑρμηνεῦσαι αὐτῷ τὰ περὶ τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ χάους, ἐπὶ φιλοσοφίαν ἦλθεν. ἦν μέχρι μὲν τινος κατ' ἐπιμιξίαν τοῖς ἄλλοις φιλοσόφοις φιλοσοφῶν. ἔπειτα ἀπελθὼν τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν αἵρεσιν συνέστησε, καὶ ἐκέλευσε τοῖς εἰς ὀλίγους ἀθροισθεῖσι καὶ τούτοις διὰ μνήμης ἔχειν τὰ αὐτοῦ συγγράμματα ἐγκελεύει. εἴρηκε δὲ οὗτος, ὡς καὶ μηδὲν ἄλλο ἢ σαφήνειαν ἀπαιτεῖν· κέχρηται γὰρ λέξει κυρίᾳ κατὰ τῶν πραγμάτων. εἰλήφασι τοῦτον ἐν τῷ Πλατωνικῷ Παμφίλῳ. διήκουσε δὲ αὐτοῦ ἐν Σάμῳ οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ξενοκράτους, Πραξιφάνους τε καὶ Ναυσιφάνους· Ξενοκράτους μὲν ἐν Ἀκαδημίᾳ, Ἀριστοτέλους δ' ἐν Χαλκίδι διατελοῦντος. οὗτος πλῆθος παντὸς ἀγαθοῦ ἐτίθετο τὴν ἡδονήν· καὶ οἱ μὲν ἐξηγηταὶ τῆς φιλοσοφίας, λέγουσι τέλος αὐτὸν τίθεσθαι τὴν ἡδονήν, οὐ τὴν ἀκόλαστον, ἀλλὰ τὴν φυσικωτέραν κα-

καταστήσουσιν. ἀλλ' ὅμως ἐν πλείοσι κατὰ ἀποσκιμαλίζουσι, ὡς μὴ λέγοντα ἀρέσκει, καὶ ὅτι πλῆθος τίθεται τῶν ἰδεῶν, καὶ ὅτι τὰ ἀγαθὰ καὶ ἀρετὰς μόνον τόπῳ δὲ ἔχει ὁ θεός. προσθήσομαι δ' οὖν τὴν αὐτοῦ ἐπιστολὴν, ὥστε πάντας τὰς κυρίας αὐτοῦ δόξας καταμαθεῖν, ἐν αἷς πᾶσαν τὴν αὐτοῦ φιλοσοφίαν ἐπιτέμνει. ἔστι δ' αὐτοῦ ἡ πρώτη πρὸς Πυθοκλέα, ἐν ᾗ περὶ μετεώρων διαλαμβάνει.

Ἐπίκουρος Πυθοκλεῖ,
εὖ πράττειν.

Κλέων ὁ τετελεσμένος ἦλθε παρὰ σοῦ μοι ἤνεγκεν ἐπιστολὴν, ἐν ᾗ φιλοφρονούμενός τε περὶ ἡμᾶς διετέλεις, ἀξίως τῆς ἡμετέρας περὶ σεαυτὸν σπουδῆς, καὶ οὐκ ἀπιθάνως ἐπειρῶ μνημονεύειν τῶν εἰς μακάριον βίον συντεινόντων διαλογισμῶν. δεῖ τε σεαυτῷ περὶ τῶν μετεώρων σύντομον καὶ εὐπερίγραφον διαλογισμὸν ἀποστεῖλαι, ἵνα ῥᾳδίως μνημονεύῃς· τὰ γὰρ ἐν ἄλλοις ἡμῖν γεγραμμένα, δυσμνημόνευτα εἶναι, καίτοι, ὡς ἔφης, συνεχῶς αὐτὰ βαστάζειν. ἡμεῖς δὲ ἡδέως τέ σου τὴν δέησιν ἀπεδεξάμεθα, καὶ ἐλπίσιν ἡδείαις συνεσχέθημεν. γράψαντες οὖν τὰ λοιπὰ πάντα συντελοῦμεν ἅπερ ἠξίωσας, πολλοῖς καὶ ἄλλοις ἐσόμενα χρήσιμα τὰ διαλογίσματα ταῦτα, καὶ μάλιστα τοῖς νεωστὶ φυσιολογίας γνησίου γευομένοις. καλῶς δὴ αὐτὰ διάλαβε καὶ διὰ μνήμης ἔχων, ἴσθι, αὐτὰ περιόδευε μετὰ τῶν λοιπῶν ὧν ἐν τῇ μικρᾷ ἐπιτομῇ πρὸς Ἡρόδοτον ἀπεστείλαμεν. πρῶτον μὲν οὖν, μὴ ἄλλο τι τέλος ἐκ τῆς περὶ μετεώρων γνώσεως, εἴτε κατὰ συναφὴν λεγομένων, εἴτε αὐτοτελῶς, νομίζειν εἶναι, ἤπερ ἀταραξίαν καὶ πίστιν βέβαιον, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν· μήτε τὸ ἀδύνατον παραβιάζεσθαι, μήτε ὁμοίαν κατὰ πάντα τὴν θεωρίαν ἔχειν, ἢ τοῖς περὶ βίων λόγοις, ἢ τοῖς κατὰ τὴν τῶν ἄλλων φυσικῶν προβλημάτων κάθαρσιν, οἷον, ὅτι τὸ πᾶν σῶμα καὶ ἀναφὴς φύσις ἐστὶν, ἢ ὅτι ἄτομα στοιχεῖα, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, ἢ ὅσα μοναχὴν ἔχει τοῖς φαινομένοις συμφωνίαν· ὅπερ ἐπὶ τῶν μετεώρων οὐχ ὑπάρχει· ἀλλὰ ταῦτά γε πλεοναχὴν ἔχει καὶ τῆς γενέσεως αἰτίαν, καὶ τῆς οὐσίας ταῖς αἰσθήσεσι σύμφωνον κατηγορίαν. οὐ γὰρ κατὰ ἀξιώματα κενὰ καὶ νομοθεσίας φυσιολογητέον, ἀλλ' ὡς τὰ φαινόμενα ἐκκαλεῖται. οὐ γὰρ ἤδη ἀλογίας καὶ κενῆς δόξης ὁ βίος ἡμῶν ἔχει χρείαν, ἀλλὰ τοῦ ἀθορύβως ἡμᾶς ζῆν. πάντα μὲν οὖν γίνεται ἀσείστως κατὰ πάντων, κατὰ πλεοναχὸν τρόπον, ἐκκαθαιρομένων συμφώνως τοῖς φαινομένοις, ὅταν τις τὸ πιθανολογούμενον ὑπὲρ αὐτῶν δεόντως καταλί-

πῃ

ταν δέ τις τὸ μὲν ἀπολίπῃ, τὸ δ' ἐκβάλῃ, ὁμοίως σύμφωνον ὂν τῷ φαινομένῳ, δῆλον ὅτι καὶ ἐκ παντὸς ἐκπίπτει φυσιολογήματος, ἐπὶ δὲ τὸν μῦθον καταρρεῖ. σημεῖα δέ τινα τῶν ἐν μετεώροις συντελουμένων φέρειν τῶν παρ' ἡμῖν τινὰ φαινομένων, ἃ θεωρεῖται ᾗ ὑπάρχει, καὶ οὐ τὰ ἐν τοῖς μετεώροις φαινόμενα· ταῦτα γὰρ ἐνδέχεται πλεοναχῶς γενέσθαι. τὸ μέντοι φάντασμα ἑκάστου τηρητέον, καὶ ἐπὶ τὰ συναπτόμενα τούτῳ διαιρετέον· ἃ οὐκ ἀντιμαρτυρεῖται τοῖς παρ' ἡμῖν γινομένοις πλεοναχῶς συντελεῖσθαι. κόσμος ἐστὶ περιοχή τις οὐρανοῦ, ἄστρα τε καὶ γῆν καὶ πάντα τὰ φαινόμενα περιέχουσα, ἀποτομὴν ἔχουσα ἀπὸ τοῦ ἀπείρου, καὶ καταλήγουσα ἐν πέρατι, ἢ ἀραιῷ, ἢ πυκνῷ, καὶ οὗ λυομένου, πάντα τὰ ἐν αὐτῷ σύγχυσιν λήψεται, καὶ λήγουσα ἢ ἐν περιαγομένῳ, ἢ ἐν στάσιν ἔχοντι, καὶ στρογγύλην, ἢ τρίγωνον, ἢ οἵαν δήποτε περιγραφήν· πανταχῶς γὰρ ἐνδέχεται· τῶν γὰρ φαινομένων οὐδὲν ἀντιμαρτυρεῖ τῷδε τῷ κόσμῳ, ἐν ᾧ λῆγον οὐκ ἔστι καταλαβεῖν. ὅτι ὁ τοιοῦτος δυνατὸς κόσμος γίνεσθαι καὶ ἐν κόσμῳ καὶ ἐν μετακοσμίῳ, ὃ λέγομεν μεταξὺ κόσμων διάστημα, ἐν πολυκένῳ τόπῳ καὶ οὐκ ἐν μεγάλῳ εἰλικρινεῖ καὶ κενῷ, καθάπερ τινές φασιν, ἐπιτηδείων σπερμάτων ῥυέντων ἀφ' ἑνὸς κόσμου καὶ μετακοσμίου, ἢ καὶ ἀπὸ πλειόνων κατὰ μικρὸν προσθέσεις τε καὶ διαρθρώσεις ποιούντων εἰς ἄλλον τόπον, ἂν οὕτω τύχῃ, καὶ ἐπαρδεύσεις ἐκ τῶν ἐχόντων ἐπιτηδείως, ἕως τελειώσεως καὶ διαμονῆς ἐφ' ὅσον τὰ ὑποβληθέντα θεμέλια τὴν προσδοχὴν δύναται ποιῆσαι. οὐ γὰρ ἀθροισμὸν δεῖ μόνον γενέσθαι, οὐδὲ δῖνον ἐν ᾧ ἐνδέχεται κόσμον γενέσθαι κενῷ κατὰ τὸ δοξαζόμενον ἐξ ἀνάγκης, αὔξεσθαί τε ἕως ἂν ἑτέρῳ προσκρούσῃ, καθάπερ τῶν φυσικῶν καλουμένων φησί τις· τοῦτο γὰρ μαχόμενόν ἐστι τοῖς φαινομένοις. ἥλιός τε καὶ σελήνη καὶ τὰ λοιπὰ ἄστρα καθ' αὑτὰ γενόμενα, ὕστερον ἐμπεριελαμβάνετο ὑπὸ τοῦ κόσμου, καὶ ὅσα γε δὴ σώζει· ἀλλ' εὐθὺς διεπλάττετο, καὶ αὔξησιν ἐλάμβανεν, ὁμοίως δὲ καὶ γῆ καὶ θάλαττα, κατὰ προσκρίσεις καὶ δινήσεις λεπτομερῶν τινων φύσεων, ἤτοι πνευματικῶν, ἢ πυροειδῶν, ἢ τὸ συναμφότερον· καὶ γὰρ ταῦτα οὕτως ἡ αἴσθησις ὑποβάλλει. τὸ δὲ μέγεθος ἡλίου τε καὶ τῶν λοιπῶν ἄστρων κατὰ μὲν τὸ πρὸς ἡμᾶς, τηλικοῦτόν ἐστιν ἡλίκον φαίνεται. τοῦτο δὲ ἐν τῇ ἑνδεκάτῃ περὶ φύσεως. εἰ γάρ τι μέγεθος διὰ τὸ διάστημα ἀποβεβλήκει, πολλῷ ἂν μᾶλλον τὴν χρόαν· ἄλλο γὰρ τούτῳ συμμετρότερον διάστημα οὐθέν ἐστι. κατὰ δὲ τὸ καθ' αὑτό, ἤτοι μεῖζον τοῦ ὁρωμένου, ἢ ἔλαττον μικρῷ, ἢ τηλι-

κοῦ-

κάτω οὐχ ἅμα. οὕτω γὰρ καὶ τὰ παρ' ἡμῖν πυρὰ ἐξ ἀποστήματος θεωρούμενα, κατὰ τὴν αἴσθησιν θεωρεῖται. καὶ πᾶν δὲ εἰς τοῦτο τὸ μέρος ἔνστημα, ῥᾳδίως διαλυθήσεται, ἐάν τις τοῖς ἐναργήμασι προσέχῃ, ὅπερ ἐν τοῖς περὶ φύσεως βιβλίοις δείκνυμεν. ἀνατολὰς καὶ δύσεις ἡλίου καὶ σελήνης καὶ τῶν λοιπῶν ἄστρων, καὶ κατὰ ἄναψιν γίνεσθαι δύνασθαι καὶ κατὰ σβέσιν, τοιαύτης οὔσης περιστάσεως καθ' ἑκατέρους τοὺς τόπους, ὥστε τὰ προειρημένα ἀποτελεῖσθαι· οὐδὲ γὰρ τῶν φαινομένων ἀντιμαρτυρεῖ. κατ' ἐμφάνειάν τε ὑπὲρ γῆς, καὶ πάλιν ἐπιπροσθέτησιν τὸ προειρημένον δύναιτ' ἂν συντελεῖσθαι· οὐδὲ γάρ τι τῶν φαινομένων ἀντιμαρτυρεῖ. τάς τε κινήσεις αὐτῶν, οὐκ ἀδύνατον μὲν γίνεσθαι κατὰ τὴν τοῦ ὅλου οὐρανοῦ δίνην, κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐν τῇ τοῦ κόσμου γενέσει ἀνάγκην ἀπογεννηθεῖσαν ἐπ' ἀνατολῇ· εἶτα τῇ θερμασίᾳ τοῦ πυρὸς ἀεὶ ἐπὶ τοὺς ἑξῆς τόπους ἰόντος. τροπὰς ἡλίου καὶ σελήνης, ἐνδέχεται μὲν γίνεσθαι κατὰ λόξωσιν οὐρανοῦ, οὕτω τοῖς χρόνοις κατηναγκασμένου. ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ ἀέρος ἀντέξωσιν, ἢ καὶ ὕλης ἀεὶ ἐπιτηδείας ἐχομένης ἐμπιπραμένης, τῆς δὲ καταλειπούσης, ἢ καὶ ἐξ ἀρχῆς τοιαύτην δίνην τοῖς ἄστροις τούτοις, ὥστε οἷον τι ἕλικα κινεῖσθαι. πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα καὶ τὰ τούτοις συγγενῆ, οὐδενὶ τῶν ἐναργημάτων διαφωνεῖ, ἐάν τις ἀεὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων μερῶν ἐχόμενος τοῦ δυνατοῦ εἰς τὸ σύμφωνον τοῖς φαινομένοις ἕκαστον τούτων δύνηται ἐπάγειν, μὴ φοβούμενος τὰς ἀνδραποδώδεις τῶν ἀστρολόγων τεχνιτείας. κένωσίν τε σελήνης, καὶ πάλιν πλήρωσιν, καὶ κατὰ στροφὴν τοῦ σώματος, τούτου δύναιτ' ἂν γίνεσθαι, καὶ κατὰ σχηματισμοὺς ἀέρος ὁμοίως. ἔτι τε καὶ κατὰ προσθετήσεις, καὶ κατὰ πάντας τρόπους καθ' οὓς καὶ τὰ παρ' ἡμῖν φαινόμενα ἐκκαλεῖται εἰς τὰς τούτου τοῦ εἴδους ἀποδόσεις. ἐὰν μὴ τις τὸν μοναχῇ τρόπον κατηγαπηκὼς, τοὺς ἄλλους κενῶς ἀποδοκιμάζῃ, οὐ τεθεωρηκὼς τί δυνατὸν ἀνθρώπῳ θεωρῆσαι, καὶ τί ἀδύνατον, καὶ διὰ τοῦτο ἀδύνατα θεωρεῖν ἐπιθυμῶν. ἔτι τε ἐνδέχεται τὴν σελήνην ἐξ ἑαυτῆς ἔχειν τὸ φῶς, ἐνδέχεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἡλίου. καὶ γὰρ παρ' ἡμῖν θεωρεῖται πολλὰ μὲν ἐξ ἑαυτῶν ἔχοντα, πολλὰ δὲ ἀφ' ἑτέρων. καὶ οὐδὲν ἐμποδοστατεῖ τῶν ἐν τοῖς μετεώροις φαινομένων, ἐάν τις τοῦ πλεοναχοῦ τρόπου ἀεὶ μνήμην ἔχῃ, καὶ τὰς ἀκολούθους αὐτοῖς ὑποθέσεις ἅμα καὶ αἰτίας συνθεωρῇ, μὴ ἀναβλέπων εἰς τὰ ἀνακόλουθα ταῦτα, καὶ καταρρέπῃ ἄλλοτε ἐπὶ τὸν μοναχὸν τρόπον. ἡ δὲ ἔμφασις τοῦ προσώπου ἐν αὐτῇ δύναται μὲν γίνεσθαι καὶ κατὰ παραλλαγὴν μερῶν, καὶ κατ' ἐπιπροσθέτησιν· καὶ ὅσοι πάντα ἂν τρόποι θεωροῖντο

τὰ

τὸ σύμφωνον τῆς φαντασίας κατεχόμενον ἐπὶ πάντων τῶν μετεώρων τῶν τοιούτων ἐχόμενοι, ἢ προσθέσθαι. ὁ γὰρ τισι μαχόμενος τοῖς ἐναργήμασιν οὐδέποτε δυνήσεται ἀταραξίας γνησίου μεταλαβεῖν. ἔκλειψις ἡλίου καὶ σελήνης δύναται μὲν γίνεσθαι καὶ κατὰ σβέσιν, καθάπερ καὶ παρ' ἡμῖν τοῦτο θεωρεῖται γινόμενον· καὶ ἤδη κατ' ἐπιπρόσθησιν ἄλλων τινῶν, ἢ γῆς, ἢ οὐρανοῦ, ἢ τινος ἑτέρου τοιούτου. καὶ ὧδε τοὺς οἰκείους ἀλλήλοις τρόπους θεωρητέον, καὶ τὰς ἅμα συγκρίσεις τινῶν ὅτι οὐκ ἀδύνατον γίνεσθαι. Ἔτι τε τάξιν περιόδου, καθάπερ ἔνια καὶ παρ' ἡμῖν τῶν τυχόντων γίνεται λαμβανέσθω· καὶ ἡ θεία φύσις πρὸς ταῦτα μηδαμῇ προσαγέσθω· ἀλλ' ἀλειτούργητος διατηρείσθω, καὶ ἐν τῇ πάσῃ μακαριότητι. ὡς εἰ τοῦτο μὴ πραχθήσεται, ἅπασα ἡ περὶ τῶν μετεώρων αἰτιολογία ματαία ἔσται, καθάπερ τισὶν ἤδη ἐγένετο οὐ δυνατοῦ τρόπου ἐφαψαμένοις, εἰς δὲ τὸ μάταιον ἐκπεσοῦσι, τῷ καθ' ἕνα τρόπον οἴεσθαι γίνεσθαι μόνον, τοὺς δὲ ἄλλους ἅπαντας τοὺς κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον ἐκβάλλειν, εἴς τε τὸ ἀδιανόητον φερομένοις, καὶ τὰ φαινόμενα ἃ δεῖ σημεῖα ἀποδέχεσθαι μὴ δυναμένοις συνθεωρεῖν χαίρειν. Μῆκος νυκτῶν καὶ ἡμερῶν παραλλάττοντα καὶ παρὰ τὸ ταχείας ἡλίου κινήσεις γίνεσθαι, καὶ πάλιν βραδείας, ὑπὲρ γῆς· παρὰ τὰ μήκη τόπων παραλλάττοντα, καὶ τόπους τινὰς περαίνειν τάχιον, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν ἢ καὶ βραδύτερον ἴσα θεωροῦντες. οἷς συμφώνως δεῖ λέγειν ἐπὶ τῶν μετεώρων· οἱ δὲ τὸ ἓν λαμβάνοντες, τοῖς τε φαινομένοις μάχονται, καὶ τοῦ ᾗ δυνατὸν ἀνθρώπῳ θεωρῆσαι, διαπεπτώκασιν. Ἐπισημασίαι δύνανται γίνεσθαι, καὶ κατὰ συγκυρήσεις καιρῶν, καθάπερ ἐν τοῖς ἐμφανέσι παρ' ἡμῖν ζῴοις· καὶ παρ' ἑτεροιώσεις ἀέρος καὶ μεταβολάς· ἀμφότερα γὰρ ταῦτα οὐ μάχεται τοῖς φαινομένοις. ἐπὶ ποίαις δὲ, παρὰ τοῦτο ἢ τοῦτο τὸ αἴτιον γίνεται, οὐκ ἔστι συνιδεῖν. Νέφη δὲ δύναται γίνεσθαι καὶ συνίστασθαι, καὶ παρὰ πιλήσεις ἀέρος πνευμάτων συνώσεσι, καὶ παρὰ περιπλοκὰς ἀλληλούχων ἀτόμων, καὶ ἐπιτηδείων εἰς τὸ τοῦτο τελέσαι, καὶ κατὰ ῥευμάτων συλλογὴν ἀπό τε γῆς καὶ ὑδάτων· καὶ κατ' ἄλλους δὲ τρόπους πλείους αἱ τῶν τοιούτων συστάσεις οὐκ ἀδυνατοῦσι συντελεῖσθαι. ἤδη δ' ἐξ αὐτῶν, ᾗ μὲν θλιβομένων, ᾗ δὲ μεταβαλλόντων, ὕδατα δύναται συντελεῖσθαι. ἔτι τε πνεύματα, κατὰ ἀποφορὰν ἀπὸ ἐπιτηδείων τόπων, δι' ἀέρος κινουμένων, βιαιοτέρας ἐπιφορᾶς γινομένης ἀπό τινων ἀθροισμάτων, ἐπιτηδείων εἰς τὰς τοιαύτας ἐκπέμψεις. Βροντὰς ἐνδέχεται γίνεσθαι, καὶ κατὰ πνεύματος ἐν τοῖς κοιλώμασι τῶν νεφῶν ἀνείλησιν, καθάπερ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἀγγείοις

κα

ὁ αὐτὸς πρὸς πεπνευματωμένου βόμβον ἐν αὐτοῖς· καὶ κατὰ ῥήξεις δὲ νεφῶν, καὶ διαστάσεις· καὶ κατὰ παρατρίψεις δὲ νεφῶν, καὶ κατάξεις πῆξιν εἰληφότων κρυσταλλοειδῆ, καὶ τὸ ὅλον καὶ τοῦτο τὸ μέρος πλεοναχῶς λέγειν ἐκκαλεῖται τὰ φαινόμενα. καὶ ἀστραπαὶ δ' ὡσαύτως γίνονται κατὰ πλείους τρόπους· καὶ γὰρ κατὰ παράτριψιν καὶ σύγκρουσιν νεφῶν, ὁ πυρὸς ἀποτελεστικὸς σχηματισμὸς ἐξολισθαίνων, ἀστραπὴν γεννᾷ· καὶ κατ' ἐκριπισμὸν ἐκ τῶν νεφῶν ὑπὸ πνευμάτων τῶν τὴν λαμπηδόνα ταύτην παρασκευαζόντων· καὶ κατ' ἐκπιασμὸν θλίψεως τῶν νεφῶν γινομένης, εἴθ' ὑπ' ἀλλήλων, εἴθ' ὑπὸ πνευμάτων· καὶ κατ' ἐμπερίληψιν δὲ τοῦ ἀπὸ τῶν ἄστρων κατεσπαρμένου φωτός, εἶτα συνελαυνομένου ὑπὸ τῆς κινήσεως νεφῶν τε καὶ πνευμάτων, καὶ διεκπίπτοντος διὰ τῶν νεφῶν· ἢ κατὰ διήθησιν τῶν νεφῶν τοῦ λεπτομερεστάτου φωτός· ἢ ἀπὸ τοῦ πυρὸς τὰ νέφη συνειλεῖσθαι, καὶ τὰς βροντὰς ἀποτελεῖσθαι, καὶ κατὰ τὴν τούτου κίνησιν, καὶ κατὰ τὴν πνεύματος ἐκπύρωσιν, τὴν γενομένην διά τε συντονίας φορᾶς, καὶ διὰ σφοδρὰν κατείλησιν. καὶ κατὰ ῥῆξιν δὲ νεφῶν ὑπὸ πνευμάτων ἔκπτωσιν τῶν πυρὸς ἀποτελεστικῶν ἀτόμων, καὶ τὸ τῆς ἀστραπῆς φάντασμα ἀποτελούντων· καὶ κατ' ἄλλους δὲ πλείους τρόπους ῥᾳδίως ἔσται καθορᾶν ἐχόμενον ἀεὶ τῶν φαινομένων καὶ τὰ τούτοις ὅμοια δυνάμενον συνθεωρεῖν. προτερεῖ δὲ ἀστραπὴ βροντῆς, ἐν τοιᾷδέ τινι περιστάσει νεφῶν καὶ διὰ τὸ ἅμα τῷ τὸ πνεῦμα ἐμπίπτειν, ἐξωθεῖσθαι τὸν ἀστραπῆς ἀποτελεστικὸν σχηματισμόν, ὕστερον δὲ τὸ πνεῦμα ἀνειλούμενον τοῦτον ἀποτελεῖν τὸν βόμβον· καὶ κατ' ἔμπτωσιν δὲ ἀμφοτέρων ἅμα, τῷ τάχει συντονωτέρῳ κεχρῆσθαι πρὸς ἡμᾶς τὴν ἀστραπήν, ὑστερεῖν δὲ τὴν βροντήν, καθάπερ ἐπ' ἐνίων ἐξ ἀποστήματος θεωρουμένων, καὶ πληγάς τινας ποιουμένων. κεραυνοὺς ἐνδέχεται γίνεσθαι, καὶ κατὰ πλείονας πνευμάτων συναγωγάς, καὶ κατείλησιν ἰσχυράν τε ἐκπύρωσιν, καὶ κατάρρηξιν μέρους, καὶ ἔκπτωσιν ἰσχυροτέραν αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς κάτω τόπους, τῆς ῥήξεως γινομένης διὰ τὸ τοὺς ἑξῆς τόπους πυκνοτέρους εἶναι διὰ πίλησιν τῶν νεφῶν· καὶ κατ' αὐτὴν δὲ τὴν τοῦ πυρὸς ἔκπτωσιν ἀνειλουμένου, καθὼς καὶ βροντὴν ἐνδέχεται πλείονος γενομένου καὶ πνευματωθέντος ἰσχυρότερον, καὶ ῥήξαντος τὸ νέφος διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ὑποχωρεῖν εἰς τὰ ἑξῆς, τῷ πίλησιν γίνεσθαι· τὸ μὲν πολὺ πρός τι ὄρος ὑψηλόν, ἐν ᾧ μάλιστα κεραυνοὶ πίπτουσι καὶ πρὸς ἄλληλα. καὶ κατ' ἄλλους δὲ τρόπους πλείονας ἐνδέχεται κεραυνοὺς ἀποτελεῖσθαι· μόνον ὁ μῦθος ἀπέστω· ἀπέσται δέ, ἐάν τις καλῶς τοῖς φαινομένοις ἀκολουθῶν περὶ τῶν ἀφανῶν σημειῶται. πρη-

της ἐνδέχεται γίνεσθαι, ἢ καὶ [illegible] εἰς τὰς κάτω τόπους, ἀλλοιωθῶν [illegible] πνεύματος [illegible] ὠθῆντος, ἢ διὰ τοῦ πνεύματος πολλοῦ [illegible] ἅμα ἢ τὸ [illegible] εἰς τὰ πλησίον ὠθῆντος τοῦ ὄντος πνεύματος καὶ κατ' [illegible] πνεύματος ὡς κυκλῶν ἀέρος τινὸς [illegible] ἀνωθεν καὶ ῥύσεως πολλῆς πνεύματος [illegible], ἢ ἢ [illegible] εἰς τὰ πλάγια διαρρήξῃ διὰ τῶν [illegible] τοῦ ἀέρος [illegible] ἢ γῆς μὲν γὰρ, τοῦ [illegible], [illegible], [illegible] γίνονται, ὡς ἂν καὶ ἡ [illegible] καὶ τῶν [illegible] τοῦ πνεύματος γίνηται. ἐν δὲ θαλάττῃ [illegible] σεισμὸς ἐνδέχεται γίνεσθαι, καὶ πνεύματος ἐν τῇ γῇ [illegible], ἢ [illegible] μακρὰς [illegible], καὶ [illegible] κρατοῦντος τῇ γῇ [illegible] καὶ τὸ πνεῦμα τοῦτο, [illegible] ὅτι ἐμπεριλαμβάνῃ ἐν τοῦ πόντου [illegible], ἢ ὡς [illegible] τῆς γῆς ἐν πνεύματος [illegible] ἀέρα καὶ ταῦτα δὲ [illegible] τῆς κινήσεως ἐν τῇ πλείστῃ [illegible] πολλῶν, καὶ [illegible] ἀπὸ [illegible] σφοδροτέρου τῆς γῆς [illegible], ἐνδέχεται σεισμὸς [illegible] καὶ κατ' ἄλλους δὲ τρόπους πλείονας τὰς κινήσεις ταύτας τῆς γῆς γίνεσθαι. τὰ δὲ πνεύματα συμβαίνει γίνεσθαι, ἀλλοφυλίας [illegible], καὶ κατὰ [illegible], ἢ καθ' ὕδατος [illegible] συλλογήν. τὰ δὲ λοιπὰ πνεύματα γίνεται, καὶ ὀλίγων [illegible] εἰς τὰ πολλὰ κοιλώματα, [illegible] τούτων γενομένης, χάλαζα συνίσταται, καὶ κατὰ πῆξιν [illegible], [illegible] δὲ πνευματώδη [illegible] καὶ [illegible] τινῶν [illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible], [illegible] καὶ κατὰ [illegible] δὲ [illegible], [illegible] ἢ ἐν τῇ [illegible] γίνεσθαι, [illegible], ἢ τὰ μέρη ὁμαλῶς [illegible] τῶν, [illegible], [illegible]. χιόνα δὲ ἐνδέχεται συνίστασθαι καὶ ὕδατος λεπτοῦ ἐκχεομένου ἐκ τῶν νεφῶν [illegible] καὶ θλίψεως [illegible] νεφῶν, καὶ [illegible]. [illegible] ἐν τῇ [illegible] λαμβάνοντα, διὰ τινα [illegible] ἐν τοῖς [illegible] τόποις τῶν νεφῶν ψυχρασίας [illegible] ἢ καὶ πῆξιν [illegible] ἐν τοῖς [illegible] ὁμαλῶς [illegible] ἐν τῶν νεφῶν [illegible], [illegible] ἄλληλα θλιβόμενα [illegible] καὶ [illegible]· ἢ [illegible], χάλαζαν [illegible], ὃ μάλιστα γίνεται ἐν τῷ ἔαρι. ἢ καὶ [illegible] δὲ νεφῶν, [illegible] τῆς χιόνος. [illegible], ἢ κατ' ἄλλους δὲ τρόπους ἐνδέχεται χιόνα συνίστασθαι,

[illegible]

δρόσου συμπλεῦνται, ἢ καὶ συνάπτει πρὸς ἄλληλα ἐν τῷ ἀέρι τῷ τοιούτῳ, ἡ τῆς τοιαύτης ὑγρασίας ἀποπληκτικὰ γίνεται· καὶ καὶ φορεῖ δ', ἡ ἀποκοπῆρον τόπον, ὃ δέδεται κεκτημένον ἐν τοῖς τόποις μάλιστα δρόσος συμπλεῦται. οὕτω συνόδος τόπῳ ὡς τὸ αὐτὸ λαβόντα ἐκ ἀποπλεῖν ὑγρασίας, καὶ πάλιν φορὰ ἐπὶ τὰς κάτω τόπους, καθάπερ ὁμοίως καὶ παρ' ἡμῖν ἔτι πλεῖον συμπλεῦται τοιαῦτά ἐστι. τὸ δρόσου τόπου τάξιν τινὰ ποιὰν λαβόντα διὰ περιφοραν ἴσα ἀέρος ψυχρῷ, κρύσταλλος συμπλεῦται καὶ κατ' ἔκθλιψιν μὲν τῇ περιφερῆ σχηματισμὸν ἐν τῷ ὕδατι, συνόντο δ' τῷ σκαληνῷ καὶ ἐξογωνίῳ τῷ ἐν τῷ ὕδατι ὑπαρχόντων. καὶ καὶ ἔξωθεν δὲ τῷ τοιούτῳ πρόσκειται ἐκ συμπλασθεῖσι, ποιῶν τῷ ὕδατι παρεσκευαστί ποτε τῷ περιφερῶν ἐκθλίψεσιν. ἴσως γίνεται ἀέρος ἄλλο ἄλλο τοῦ τι φωτὸς ἐκ τὰ εἴδος, ἢ τι τοῦ χρώματος τούτου πάθημα ποιοῦσι, οὔτε πάντα, οὔτε μονοειδῶς ἀφ' οὗ πάλιν ἀπολαύοντες τὰ ὁμοριοῦντα τὰ εἴδος χρόνον λήψεται τοιοῦτα, ὅπου θεωρεῖται κατὰ προσλάμψιν πρὸς τὰ μέρη. τῷ δὲ τῆς ἀδελφότητος τούτου φάντασμα γίνεται, διὰ τὸ διάστημα πάσχειν ἴσον ὑπὸ τῆς ὄψεως θεωρεῖσθαι, ἡ συνόντος τοιαύτη λαμβανομένη τὸ ἐν τῷ ἀέρι πρῶτον, ἢ ἐν τοῖς νέφεσιν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ εἴδους προσφερομένου αὐτῷ, τῆς σελήνης ἢ τι ἐκ αὐτῆς ῥεύματα ἀποφερόμενα ὁμαλῶς ἀποτελοῦντα ἔτι τοσοῦτον ἐφ' ὅσον κύκλῳ ἐκεῖ τῆς ὡς τὸ σφαιροειδὲς τοῦτο, εἰ μή τι παρεμπεσὸν διακείται, ἢ ἐκ τοῦ πάθους αὐτῆς, ἀναπίπτοντες συμπάσχουσι πάσχειν, ὡς τὸ περιφερὲς τὸ περὶ αὐτὸ καὶ πεχυμένης περιεστῶσι· ἢ γίνεται κατὰ μέρη τινά. ἔστι ἔξωθεν βιαζομένου τινὸς ῥεύματος, ἢ τῆς θερμασίας ἐπιτηδείου τόπου ἀντιλαμβανομένης, ὡς τι τούτῳ ἀπεργάζεσθαι. κομῆται αὐτοῖς γίνεται, ὅταν πυρὸς ἐν τοῖς περὶ δὲ χρόνον τινὰ ἐν τοῖς μετεώροις συνιστάμενος, περιστάσεως γινομένης, εἶδός τινα κινεῖται διὰ χρόνου τοῦ πρὸς ἔχοντος ὑπὸ ἡμᾶς ὥστε τι τοιοῦτον ἀέρα ἀναφαίνηται, ἢ αὐτὰ ἐν χρόνοις τισὶν ὡρισμένοις διά τινα περίστασιν, καὶ ὡς τὰς καθ' ἡμᾶς τόπους ἐλθόντα, ἐκ ἐμφανῆ γίνεσθαι τὰ ὑπεράνω τόπου γίνεσθαι μετὰ τὰς ἀπηριθμημένας ταύτας αἰτίας τινὰ ἃ ἀρμόττει αὐτοῦ. ὃ συμβαίνει, ἐ μόνον τῷ τι μέρος τοῦτο τοῦ κόσμου ἐστὶ περὶ ὃ τὸ λοιπὸν ἀναχέεσθαι, καθάπερ τινὲς φασίν, ἀλλὰ καὶ τῷ ἰδίῳ ἀέρι ἔγκυκλον αὐτοῦ περιιστάμενοι, ὁ χυλωτικὸν γίνεται τοῦ περιπολοῦντ. ἢ. ἢ τι ἄλλο. ἢ δὲ δια τι ἐξῆς μετ αὐτῆς ὅλον ἐπιτήδεια μὲ ἢ ἐν δ' τούτῳ τῷ τόπῳ ἐν ᾧ κινεῖσθαι θεω-

Z 2 ρεῖ-

Digitized by Google

ρεῖται, καὶ κατ᾽ ἄλλους πλείονας τρόπους τοῦτο δύναται συντελεῖσθαι, ἐάν τε δόξῃ τὸ σύμφωνον τοῖς φαινομένοις συλλογίζεσθαι, τινὰ τῶν ἄστρων πλανᾶσθαι, οὐ ὄντα τοῖς κόσμοις χρωμένα συμβαίνειν. ἰσὰ δὲ μὴ κινεῖσθαι. ἐνδέχεται μὲν καὶ περὶ τὸ κέντρον κινούμενα τῆς ἀρχῆς ὑπὸ κατηναγκάσθαι ὥστε τι μὲν, κατὰ τὴν ἀνωμαλίαν τῶν ἄλλων φέρεσθαι ὁμαλῶς δοκεῖν τι δὲ, κατὰ τὴν ἅμα ταύτην ἀνωμαλίαν χρωμένην. ἐνδέχεται δὲ καὶ καθ᾽ ὃν τρόπον, φέρεται καὶ παρεκπίπτει αὐτοῦ τῇ ὁμαλῇ ἐπί τι ἄστε συνωθεῖται κατὰ τι ἑξῆς ὁμαλῶς τὰς ἐκκλίσεις, καὶ ἀνωμάλως πως, ὥστε τὰς θεωρουμένας περιφερείας συντελεῖσθαι τὸ δὲ μίαν αἰτίαν τούτων ἀποδιδόναι, πλεοναχῶς τῶν φαινομένων ἐγκαλουμένων, μάταιον καὶ καθήκοντος κρατούμενον ὑπὸ τῶν τὴν ματαίαν ἐπιλογισμὸν εἰληφότων, καὶ οὐ τινὰ κοινὸν αἰτίας τούτων ἀποδιδόντων, ὅτι τὴν θείαν φύσιν μηδαμῇ λειτουργοῦσαν ἀπολαύουσι τινὰς ἄστρα ἀπολυομένων τούτων θεωρίας συμβαίνει, καὶ περί τι βραδύτερον συμπεριφορὰς τὸν αὐτὸν κύκλον διεξιόντα καὶ περί τι τὸ ἐναντίον κινεῖσθαι, ἀντιστρέφεσθαι ὑπὸ τῆς αὐτῆς δίνης, καὶ περί τι ἀποφέρεσθαι, τι μὲν ὅσα πλείονος ταχυ, τι δ᾽ ἐφ᾽ ἐλάττονα τὸν αὐτὸν δίνην ἀποκαλύπτει· τὸ δὲ ἁπλῶς ἀποφαίνεσθαι περὶ τούτων, καθάπερ δὴ τοῖς πραπίδουσί τι πρὸς τοὺς πολλοὺς ἐκλαμψόντων, οἱ λεγόμενοι ἀστέρες ἐκπίπτουσι, καὶ περὶ μικρὸν, καὶ τοῦτο τρόπον ἑκατὸν δυνάσται συντελεῖσθαι, καὶ περὶ ἕνεκεν ἀνέκπτωτοι γίνεται, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἀστραπῶν ὁλογομένη κατὰ σύνοδον ἡ ἄθρουν πορος συναπλευστικῶν, γομενώσει, καὶ κατὰ κίνησιν τῶν ἀνώτερον ἁλίας γεννήμασιν αἱ τῶν πλείονας, καὶ κατὰ τὰ κινήσεις καὶ ἐκ ἡ ὁρμὴ κατὰ τὴν σύνοδον ἐξαρχῆς γίνεται· καὶ κατὰ τεύχματος δὲ συλλογιστικὴν ποικίλματι τινι ὁμιχλῶδες, κατ᾽ ἐκτόμνοις τισι δὲ τῶν κατάλοιπων. οὐ προσαρμόζει τῷ περιέχοντι καὶ ἐφ᾽ ὧν ἐν τοπῳ ἡ ὁρμὴ γίνεται τῆς φορᾶς ἐπὶ τοῦτον ἀφωρμένας καὶ ἄλλοις δὲ τρόποις καὶ τὸ τούτο πλέονα ἀμύθητοι εἰσι. αἱ δ᾽ ἐπισημασίαι αἱ γινόμεναι ἐπί τινων ζώων, κατὰ συγκύρημα γίνονται τῶν καιροῦ. οὐ γὰρ τὰ ζῶα ἀνάγκην τινὰ προσφέρεται τῷ ἀποπληροῦσθαι χειμῶνα. οὐδὲ κάθηταί τις θεία φύσις παρατηροῦσα τὰ τῶν ζώων ἐξόδους, κἄπειτα τὰς ἐπισημασίας ταύτας ἐπιτελεῖ. οὐδὲ γὰρ εἰς τὸ τυχὸν ζῶον κἂν μικρῷ χαριέστερον ᾖ, ἡ τοιαύτη μωρία ἐμπέσῃ, μὴ ὅτι εἰς παντελῆ εὐδαιμονίαν κεκτημένον. ταῦτα δὲ πάντα, Πυθόκλεις, μνημονεύσαι κατὰ πολὺ τι γὰρ τοῦ μύθου ἐκβήσῃ, καὶ τὰ ὁμογενῆ τούτοις συνορᾷν δυνήσῃ. μετὰ-

μᾶλλον δὲ στερεῶς ἀποδώσεις τὴν τῶν ἀρχῶν, καὶ ἀπειρίας, καὶ τῶν συγγενῶν τούτοις θεωρίαν· καὶ οὗ ἕνεκεν ταῦτα ἐκλογιζόμεθα· ταῦτα γὰρ μάλιστα συνθεωρήσαντες, ῥᾳδίως τὰς αἰτίας τῶν κατὰ μέρος αὐτὸς συνορᾶν ποιήσεις. εἰ δὲ ταῦτα μὴ κατανοήσεις, ἢ μάλιστα, ὅτι αὐτὰ ταῦτα καλῶς συνθεωρήσειας, ὅτι οὗ ἕνεκεν δεῖ θεωρεῖν ταῦτα περιεποιήσατο.

Ἡ δ' ἐπιστολὴ πρὸς Ἡρόδοτον περὶ τῶν φυσικῶν διαλαμβάνουσα ἥδ' ἐστί.

Ἐπίκουρος Ἡροδότῳ, εὖ πράττειν.

Τοῖς μὴ δυναμένοις, ὦ Ἡρόδοτε, ἕκαστα τῶν περὶ φύσεως ἡμῖν ἀναγεγραμμένων ἐξακριβοῦν, μηδὲ τὰς μείζους τῶν συντεταγμένων βίβλους διαθρεῖν, ἐπιτομὴν τῆς ὅλης πραγματείας εἰς τὸ κατασχεῖν τῶν ὁλοσχερωτάτων δοξῶν τὴν μνήμην ἱκανῶς αὐτοῖς παρεσκεύασα, ἵνα παρ' ἑκάστους τῶν καιρῶν ἐν τοῖς κυριωτάτοις βοηθεῖν αὐτοῖς δύνωνται, καθ' ὅσον ἂν ἐφάπτωνται τῆς περὶ φύσεως θεωρίας. καὶ τοὺς προβεβηκότας δὲ ἱκανῶς ἐν τῇ τῶν ὅλων ἐπιβλέψει τὸν τύπον τῆς ὅλης πραγματείας τὸν κατεστοιχειωμένον δεῖ μνημονεύειν· τῆς γὰρ ἀθρόας ἐπιβολῆς πυκνὸν δεόμεθα, τῆς δὲ κατὰ μέρος, οὐχ ὁμοίως. βαδιστέον μὲν οὖν καὶ ἐπ' ἐκεῖνα συνεχῶς, ἐν τῇ μνήμῃ τὸ τοσοῦτο ποιητέον, ἀφ' οὗ ἥ τε κυριωτάτη ἐπιβολὴ ἐπὶ τὰ πράγματα ἔσται, καὶ δὴ καὶ τὸ κατὰ μέρος ἀκρίβωμα πᾶν ἐξευρήσεται, τῶν ὁλοσχερωτάτων τύπων εὖ περιειλημμένων, καὶ μνημονευομένων. ἐπεὶ καὶ τῷ τετελεσιουργημένῳ τοῦτο κυριώτατον τοῦ παντὸς ἀκριβώματος γίνεται, τὸ ταῖς ἐπιβολαῖς ὀξέως δύνασθαι χρῆσθαι, καὶ πρὸς ἁπλᾶ στοιχειώματα καὶ φωνὰς συναγομένων. οὐ γὰρ οἷόν τε τὸ πύκνωμα τῆς συνεχοῦς τῶν ὅλων περιοδείας εἰδέναι, μὴ δυνάμενον διὰ βραχέων φωνῶν ἅπαν ἐμπεριλαβεῖν ἐν αὐτῷ τὸ καὶ κατὰ μέρος ἂν ἐξακριβωθέν. ὅθεν δὴ πᾶσι χρησίμης οὔσης τοῖς ᾠκειωμένοις φυσιολογίᾳ, τῆς τοιαύτης ὁδοῦ, παρεγγυῶν τὸ συνεχὲς ἐνέργημα ἐν φυσιολογίᾳ, καὶ τῷ τοιούτῳ μάλιστα ἐγγαληνίζων τῷ βίῳ, ἐποίησά σοι καὶ τοιαύτην τινὰ ἐπιτομὴν καὶ στοιχείωσιν τῶν ὅλων δοξῶν. πρῶτον μὲν οὖν τὰ ὑποτεταγμένα τοῖς φθόγγοις, ὦ Ἡρόδοτε, δεῖ εἰληφέναι, ὅπως ἂν τὰ δοξαζόμενα ἢ ζητούμενα ἢ ἀπορούμενα ἔχωμεν εἰς ὃ ἀνάγοντες, ἐπικρίνειν, καὶ μὴ ἄκριτα πάντα ἡμῖν ᾖ εἰς ἄπειρον ἀποδεικνύουσιν, ἢ κενοὺς φθόγγους ἔχωμεν. ἀνάγκη γὰρ τὸ πρῶτον ἐννόημα καθ' ἕκαστον φθόγγον βλέπεσθαι, καὶ μηθὲν ἀποδείξεως προσδεῖσθαι, εἴπερ ἕξομεν τὸ ζητούμενον, ἢ ἀπορούμενον, καὶ δοξαζόμενον, ἐφ' ὃ ἀνάξομεν. εἶτα κατὰ τὰς αἰσθήσεις δεῖ πάντα τηρεῖν, καὶ ἁπλῶς τὰς παρούσας ἐπιβολάς, εἴτε διανοίας,

εἴθ'

εἴτ' ἄλλου ὅτου δὴ τῶν κριτηρίων· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ὑπάρχοντα πάθη, ὅπως ἂν καὶ τὸ προσμένον, καὶ τὸ ἄδηλον ἔχωμεν οἷς σημειωσόμεθα. ταῦτα δὲ διαλαβόντας, συνορᾶν ἤδη περὶ τῶν ἀδήλων. πρῶτον μὲν ὅτι οὐδὲν γίνεται ἐκ τοῦ μὴ ὄντος· πᾶν γὰρ ἐκ παντὸς ἐγίνετ' ἄν, σπερμάτων γε οὐθὲν προσδεόμενον. καὶ εἰ ἐφθείρετο δὲ τὸ ἀφανιζόμενον εἰς τὸ μὴ ὄν, πάντα ἂν ἀπολώλει τὰ πράγματα, οὐκ ὄντων τῶν εἰς ἃ διελύετο. καὶ μὴν καὶ τὸ πᾶν ἀεὶ τοιοῦτον ἦν, οἷον νῦν ἐστι, καὶ ἀεὶ τοιοῦτον ἔσται. οὐθὲν γάρ ἐστιν εἰς ὃ μεταβαλεῖ· παρὰ γὰρ τὸ πᾶν οὐθέν ἐστιν, ὃ ἂν εἰσελθὸν εἰς αὐτὸ τὴν μεταβολὴν ποιήσαιτο. καὶ ἐν τῇ πρώτῃ περὶ φύσεως τὸ πᾶν ἐστι σώματα· μὲν γὰρ ὡς ἔστιν, αὐτὴ ἡ αἴσθησις ἐπὶ πάντων μαρτυρεῖ, καθ' ἣν ἀναγκαῖον τὸ ἄδηλον τῷ λογισμῷ τεκμαίρεσθαι, ὥσπερ προεῖπον τὸ πρόσθεν. εἰ μὴ ἦν ὃ κενὸν καὶ χώραν, καὶ ἀναφῆ φύσιν ὀνομάζομεν, οὐκ ἂν εἶχε τὰ σώματα ὅπου ἦν, οὐδὲ δι' οὗ ἐκινεῖτο καθάπερ φαίνεται κινούμενα. παρὰ δὲ ταῦτα οὐθὲν οὐδ' ἐπινοηθῆναι δύναται, οὔτε περιληπτῶς, οὔτε ἀναλόγως τοῖς περιληπτοῖς, ὡς καθ' ὅλας φύσεις λαμβανόμενα, καὶ μὴ ὡς τὰ τούτων συμπτώματα, ἢ συμβεβηκότα λεγόμενα. καὶ μὴν καὶ τῶν σωμάτων τὰ μέν ἐστι συγκρίσεις, τὰ δ' ἐξ ὧν αἱ συγκρίσεις πεποίηνται. ταῦτα δέ ἐστιν ἄτομα καὶ ἀμετάβλητα, εἴπερ μὴ μέλλει πάντα εἰς τὸ μὴ ὂν φθαρήσεσθαι, ἀλλ' ἰσχύοντα ὑπομένειν ἐν ταῖς διαλύσεσι τῶν συγκρίσεων, πλήρη τὴν φύσιν ὄντα, οὐκ ἔχοντα ὅπῃ ἢ ὅπως διαλυθήσεται. ὥστε τὰς ἀρχὰς ἀτόμους ἀναγκαῖον εἶναι σωμάτων φύσεις. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ πᾶν ἄπειρόν ἐστι. τὸ γὰρ πεπερασμένον, ἄκρον ἔχει· τὸ δ' ἄκρον παρ' ἕτερόν τι θεωρεῖται, ὥστε οὐκ ἔχον ἄκρον, πέρας οὐκ ἔχει. πέρας δὲ οὐκ ἔχον, ἄπειρον ἂν εἴη, καὶ οὐ πεπερασμένον. καὶ μὴν καὶ τῷ πλήθει τῶν σωμάτων, ἄπειρόν ἐστι τὸ πᾶν, καὶ τῷ μεγέθει τοῦ κενοῦ. εἴτε γὰρ ἦν τὸ κενὸν ἄπειρον, τὰ δὲ σώματα ὡρισμένα, οὐθαμοῦ ἂν ἔμενε τὰ σώματα, ἀλλ' ἐφέρετο κατὰ τὸ ἄπειρον κενὸν διεσπαρμένα, οὐκ ἔχοντα τὰ ὑπερείδοντα καὶ στέλλοντα κατὰ τὰς ἀνακοπάς. εἴτε τὸ κενὸν ἦν ὡρισμένον, οὐκ ἂν εἶχε τὰ ἄπειρα σώματα ὅπη ἐνέστη. πρός τε τούτοις τὰ ἄτομα τῶν σωμάτων καὶ μεστά, ἐξ ὧν καὶ αἱ συγκρίσεις γίνονται, καὶ εἰς ἃ διαλύονται, ἀπερίληπτά ἐστι ταῖς διαφοραῖς τῶν σχημάτων περιειλημμένων. καὶ καθ' ἑκάστην δὲ σχημάτων ἁπλῶς ἄπειροί εἰσιν ἄτομοι. ταῖς δὲ διαφοραῖς οὐχ ἁπλῶς ἄπειροι, ἀλλὰ μόνον ἀπερίληπτοι. οὐδὲ

γὰρ

γὰρ ἀπείρῳ εἰς ἄπειρον ἡ τομὴ τυγχάνει· ἐπειδὴ αἱ ποιότητες μεταβάλλονται, εἰ μέλλει τις μὴ ἐν τοῖς μεγέθεσιν ἁπλῶς εἰς κενεὸν αὐτὰς ἐκβάλλειν. κινοῦνταί τε συνεχῶς αἱ ἄτομοι. προσχρόνων δὲ ἰσοταχῶς αὐτὰς κινεῖσθαι τῷ κενῷ, τὴν ἴσην ὁμοίως καὶ τῇ βαρυτάτῃ τὸν αἰῶνα. καὶ αἱ μὲν, εἰς μακρὰν ἀπ' ἀλλήλων διιστάμεναι· αἱ δὲ, αὐτοῦ τὸν παλμὸν ἴσχουσιν, ὅταν τύχωσι τῇ περιπλοκῇ κεκλιμέναι, ἢ στεγαζόμεναι παρὰ τῶν πλεκτικῶν. ἥ τε γὰρ τοῦ κενοῦ φύσις ἡ διορίζουσα ἑκάστην αὐτὴν τοῦτο παρασκευάζει τὴν ὑπέρεισιν, οὐχ οἵα τε οὖσα ποιεῖσθαι· ἥ τε στερεότης ἡ ὑπάρχουσα αὐταῖς κατὰ σύγκρουσιν, τὸν ἀποπαλμὸν ποιεῖ· ἐφ' ὁπόσον ἂν ἡ περιπλοκὴ τὴν ἀποκατάστασιν ἐκ τῆς συγκρούσεως διδῷ. ἀρχὴ δὲ τούτων οὐκ ἔστιν, αἰτίων τῶν ἀτόμων οὐσῶν καὶ τοῦ κενοῦ. μηδὲ ποιότητά τινα περὶ τὰς ἀτόμους εἶναι πλὴν σχήματος καὶ μεγέθους, καὶ βάρους· τὸ δὲ χρῶμα κατὰ τὴν θέσιν τῶν ἀτόμων ἀλλάττεται. πᾶν τε μέγεθος οὐκ ἔστι περὶ αὐτάς. οὐδέποτε γοῦν ἄτομος ὤφθη αἰσθήσει. αὕτη δ' ἡ φωνὴ τοσαῦτα πάντα μνημονευομένη τὸν ἱκανὸν τύπον ὑποβάλλει τῆς τῶν ὄντων φύσεως, ἐπινοίας. ἀλλὰ μὴν καὶ κόσμοι ἄπειροί εἰσιν, οἵ θ' ὅμοιοι τούτῳ καὶ ἀνόμοιοι. αἵ τε γὰρ ἄτομοι ἄπειροι οὖσαι, ὡς ἄρτι ἀπεδείχθη, φέρονται καὶ πορρωτάτω. οὐ γὰρ κατανήλωνται αἱ τοιαῦται ἄτομοι ἐξ ὧν ἂν γένοιτο κόσμος, ἢ ὑφ' ὧν ἂν ποιηθείη, οὔτ' εἰς ἕνα, οὔτ' εἰς πεπερασμένους, οὐδ' ὅσοι διάφοροι τούτοις. ὥστε οὐδὲν τὸ ἐμποδίζον ἐστὶ πρὸς τὴν ἀπειρίαν τῶν τοιούτων κόσμων. καὶ μὴν καὶ τύποι ὁμοιοσχήμονες τοῖς στερεμνίοις εἰσί, λεπτότησιν ἀπέχοντες μακρὰν τῶν φαινομένων. οὔτε γὰρ ἀποστάσεις ἀδυνατοῦσιν ἐν τῷ περιέχοντι γίνεσθαι τοιαῦται, οὔτ' ἐπιτηδειότητες τῆς κατεργασίας τῶν κοιλωμάτων καὶ λεπτοτήτων γίνεσθαι, οὔτ' ἀπόρροιαι τὴν ἑξῆς θέσιν καὶ βάσιν διατηροῦσαι, ἥνπερ καὶ ἐν τοῖς στερεμνίοις εἶχον. τούτους δὲ τοὺς τύπους εἴδωλα προσαγορεύομεν. καὶ μὴν καὶ ἡ διὰ τοῦ κενοῦ φορὰ, κατὰ μηδεμίαν ἀπάντησιν τῶν ἀντικοψόντων γινομένη, πᾶν μῆκος περιληπτὸν ἐν ἀπερινοήτῳ χρόνῳ συντελεῖ. βραδύτητος γὰρ καὶ τάχους ἀντικοπὴ, καὶ οὐκ ἀντικοπὴ, ὁμοίωμα λαμβάνει. οὐ μὴν οὐδ' ἅμα κατὰ τοὺς διὰ λόγου θεωρητοὺς χρόνους καὶ τὸ φερόμενον σῶμα ἐπὶ τοὺς πλείους τόπους ἀφικνεῖται· ἀδιανόητον γὰρ καὶ τοῦτο, συναφικνούμενον ἐν αἰσθητῷ χρόνῳ ὅθεν δήποθεν τοῦ ἀπείρου, οὐκ ἐξ οὗ ἂν περιλάβωμεν τὴν φορὰν τόπου, ἔσται ἀφιστάμενον. ἀντικοπῇ γὰρ ὅμοιον ἔσται, κἂν μέχρι τοσούτου τὸ τάχος τῆς φορᾶς μὴ ἀν-

ἐπιλογισμῷ χρώμενοι. δεῖ δὲ καὶ τοῦτο κατανοεῖν τὸ στοιχεῖον, ὅτι τὰ εἴδωλα ταῖς λεπτότησιν ἀνυπερβλήτοις κέχρηται, οὐθὲν ἀντιμαρτυρεῖ τῶν φαινομένων, ἢ ὅτι καὶ τάχη ἀνυπέρβλητα ἔχει, πάντα πόρον σύμμετρον ἔχοντα πρὸς τὸ μηθὲν ἀντικόπτειν, ἢ ὀλίγα ἀντικόπτειν· πολλοῖς δὲ καὶ ἀπείροις ἀντικόπτειν τι. πρὸς τούτῳ ὅτι ἡ γένεσις τῶν εἰδώλων ἅμα νοήματι συμβαίνει. καὶ γὰρ ῥεῦσις ἀπὸ τῶν σωμάτων τοῦ ἐπιπολῆς συνεχὴς, οὐκ ἐπίδηλος μειώσει διὰ τὴν ἀνταναπλήρωσιν, σῴζουσα τὴν ἐπὶ τοῦ στερεμνίου θέσιν καὶ τάξιν τῶν ἀτόμων ἐπὶ πολὺν χρόνον, εἰ καὶ ἐνίοτε συγχεομένη ὑπάρχει· καὶ συστάσεις ἐν τῷ περιέχοντι ὀξεῖαι, διὰ τὸ μὴ δεῖν κατὰ βάθος τὸ συμπλήρωμα γίνεσθαι· καὶ ἄλλοι δὲ τρόποι τινὲς γεννητικοὶ τῶν τοιούτων φύσεών εἰσιν. οὐδὲν γὰρ τούτων ἀντιμαρτυρεῖ ταῖς αἰσθήσεσιν, ἂν βλέπῃ τις τίνα τρόπον τὰς ἐναργείας, ἵνα καὶ τὰς συμπαθείας ἀπὸ τῶν ἔξωθεν πρὸς ἡμᾶς ἀνοίσει. δεῖ δὲ καὶ νομίζειν, ἐπεισιόντος τινὸς ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, τὰς μορφὰς ὁρᾶν ἡμᾶς καὶ διανοεῖσθαι. οὐ γὰρ ἂν ἐναποσφραγίσαιτο τὰ ἔξω τὴν ἑαυτῶν φύσιν, τοῦ τε χρώματος καὶ τῆς μορφῆς, διὰ τοῦ ἀέρος τοῦ μεταξὺ ἡμῶν τε κἀκείνων, οὐδὲ διὰ τῶν ἀκτίνων, ἢ ὧν δήποτε ῥευμάτων ἀφ' ἡμῶν πρὸς ἐκεῖνα παραγινομένων, οὕτως ὡς τύπων τινῶν ἐπεισιόντων ἡμῖν ἀπὸ τῶν πραγμάτων ὁμοχρόων τε καὶ ὁμοιομόρφων, κατὰ τὸ ἐναρμόττον μέγεθος εἰς τὴν ὄψιν ἢ τὴν διάνοιαν, ὠκέως ταῖς φοραῖς χρωμένων· εἶτα διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν τοῦ ἑνὸς καὶ συνεχοῦς τὴν φαντασίαν ἀποδιδόντων, καὶ τὴν συμπάθειαν ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου σῳζόντων κατὰ τὸν ἐκεῖθεν σύμμετρον ἐπερεισμὸν ἐκ τῆς κατὰ βάθος ἐν τῷ στερεμνίῳ τῶν ἀτόμων πάλσεως. καὶ ἣν ἂν λάβωμεν φαντασίαν, ἐπιβλητικῶς τῇ διανοίᾳ ἢ τοῖς αἰσθητηρίοις, εἴτε μορφῆς, εἴτε συμβεβηκότων, μορφή ἐστιν αὕτη τοῦ στερεμνίου, γινομένη κατὰ τὸ ἑξῆς πύκνωμα, ἢ ἐγκατάλειμμα τοῦ εἰδώλου. τὸ δὲ ψεῦδος καὶ τὸ διημαρτημένον ἐν τῷ προσδοξαζομένῳ ἀεί ἐστιν ἐπιμαρτυρηθήσεσθαι, εἶτ' οὐκ ἐπιμαρτυρουμένου κατά τινα κίνησιν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς συνημμένην τῇ φανταστικῇ ἐπιβολῇ, διάληψιν δὲ ἔχουσαν, καθ' ἣν τὸ ψεῦδος γίνεται. ἥ τε γὰρ ὁμοιότης τῶν φαντασμῶν οἱονεὶ ἐν εἰκόνι λαμβανομένων, ἢ καθ' ὕπνους γινομένων, ἢ κατ' ἄλλας τινὰς ἐπιβολὰς τῆς διανοίας, ἢ τῶν λοιπῶν κριτηρίων, οὐκ ἄν ποτε ὑπῆρχε τοῖς οὖσί τε καὶ ἀληθέσι προσαγορευομένοις, εἰ μὴ ἦν τινα καὶ ταῦτα πρὸς ἃ βάλλομεν. τὸ δὲ διημαρτημένον οὐκ ἂν ὑπῆρχεν, εἰ μὴ ἐλαμβάνομεν καὶ ἄλλην τινὰ κίνησιν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς συνημμένην μέν, διάληψιν δὲ ἔχου-

σαν

ται. ἐὰν μὲν μὴ ἐπιμαρτυρηθῇ, ἢ ἀντιμαρτυρηθῇ, τὸ ψεῦδος γίνεται· ἐὰν δὲ ἐπιμαρτυρηθῇ, ἢ μὴ ἀντιμαρτυρηθῇ, τὸ ἀληθές. καὶ ταύτην οὖν σφόδρα γε δεῖ τὴν δόξαν κατέχειν, ἵνα μήτε τὰ κριτήρια ἀναιρῆται τὰ κατὰ τὰς ἐνεργείας, μήτε τὸ διημαρτημένον ὁμοίως βεβαιούμενον πάντα συνταράττῃ. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ἀκούειν γίνεται ῥεύματός τινος φερομένου, ἀπὸ τοῦ φωνοῦντος, ἢ ἠχοῦντος, ἢ ψοφοῦντος, ἢ ὁπωσδήποτε ἀκουστικὸν πάθος παρασκευάζοντος. τὸ δὲ ῥεῦμα τοῦτο εἰς ὁμοιομερεῖς διασπείρεται, ἅμα τινὰ διασώζοντας συμπάθειαν πρὸς ἀλλήλους καὶ ἑνότητα ἰδιότροπον διατείνουσαν πρὸς τὸ ἀποστεῖλαν, καὶ τὴν ἐπαίσθησιν τὴν ἐπ' ἐκείνου ὡς τὰ πολλὰ ποιοῦσαν· εἰ δὲ μή γε, τὸ ἔξωθεν μόνον ἔνδηλον παρασκευάζουσαν· ἄνευ γὰρ ἀναφερομένης τινὸς ἐκεῖθεν συμπαθείας, οὐκ ἂν γένοιτο ἡ τοιαύτη ἐπαίσθησις. οὐκ αὐτὸν οὖν δεῖ νομίζειν τὸν ἀέρα ὑπὸ τῆς προϊεμένης φωνῆς, ἢ καὶ τῶν ὁμογενῶν σχηματίζεσθαι· πολλὴν γὰρ ἔνδειαν ἕξει τοῦτο πάσχων ὑπ' ἐκείνης· ἀλλ' εὐθὺς τὴν γινομένην πληγὴν ἐν ἡμῖν ὅταν φωνὴν ἀφιῶμεν, τοιούτων δέ τινων ὄγκων ῥεύματος πνευματώδους ἀποτελεστικὴν ποιεῖσθαι· ἢ τὸ πάθος τὸ ἀκουστικὸν ἡμῖν παρασκευάζειν· καὶ μὴν καὶ τὴν ὀσμὴν νομιστέον, ὥσπερ καὶ τὴν ἀκοὴν, οὐκ ἄν ποτε πάθος οὐθὲν ἐργάσασθαι, εἰ μὴ ὄγκοι τινὲς ἦσαν ἀπὸ τοῦ πράγματος ἀποφερόμενοι, σύμμετροι πρὸς τὸ τοῦτο τὸ αἰσθητήριον κινεῖν· οἱ μὲν τοῖοι, ταραχωδῶς καὶ ἀλλοτρίως· οἱ δὲ τοῖοι, ἀταράχως καὶ οἰκείως ἔχοντες· καὶ μὴν καὶ τὰς ἀτόμους νομιστέον, μηδεμίαν ποιότητα τῶν φαινομένων προσφέρεσθαι, πλὴν σχήματος καὶ βάρους καὶ μεγέθους, καὶ ὅσα ἐξ ἀνάγκης σχήματος συμφυῆ ἐστι· ποιότης γὰρ πᾶσα μεταβάλλει· αἱ δὲ ἄτομοι, οὐδὲν μεταβάλλουσιν· ἐπειδήπερ δεῖ τι ὑπομένειν ἐν ταῖς διαλύσεσι τῶν συγκρίσεων στερεὸν καὶ ἀδιάλυτον, ὃ τὰς μεταβολὰς οὐκ εἰς τὸ μὴ ὂν ποιήσεται, οὐδ' ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ἀλλὰ κατὰ μεταθέσεις ἐν πολλοῖς· τινῶν δὲ καὶ προσόδους καὶ ἀφόδους. ὅθεν ἀναγκαῖον τὰ μὴ μετατιθέμενα ἄφθαρτα εἶναι, καὶ τὴν τοῦ μεταβάλλοντος φύσιν οὐκ ἔχοντα, ὄγκους δὲ καὶ σχηματισμοὺς ἰδίους. τοῦτο γὰρ καὶ ἀναγκαῖον ὑπομένειν. καὶ γὰρ ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν μετασχηματιζομένοις κατὰ τὴν περιαίρεσιν τὸ σχῆμα ἐνυπάρχον λαμβάνεται· αἱ δὲ ποιότητες οὐκ ἐνυπάρχουσαι ἐν τῷ μεταβάλλοντι, ὥσπερ ἐκεῖνο καταλείπεται, ἀλλ' ἐξ ὅλου τοῦ σώματος ἀπολλύμεναι. ἱκανὰ οὖν τὰ ὑπολειπόμενα ταῦτα τὰς τῶν συγκρίσεων διαφορὰς ποιεῖν· ἐπειδήπερ ὑπολείπεσθαί γέ τινα ἀναγκαῖον, καὶ εἰς τὸ μὴ ὂν φθείρεσθαι· ἀλλὰ μηδὲ δεῖ νομίζειν πᾶν μέγεθος

ἐν ταῖς ἀτόμοις ὑπάρχειν, ἵνα μὴ τὰ φαινόμενα ἀντιμαρτυρῇ· παραλλαγὰς δέ τινας μεγεθῶν νομιστέον εἶναι. βέλτιον γὰρ καὶ τούτου προσόντος κατὰ τὰ πάθη καὶ τὰς αἰσθήσεις γινόμενα, ἀποδοθήσεται. πᾶν δὲ μέγεθος ὑπάρχειν, οὔτε χρήσιμόν ἐστι πρὸς τὰς τῶν ποιοτήτων διαφοράς, ἀφῖχθαί τε ἔμελλε καὶ πρὸς ἡμᾶς ὁρατὰς ἀτόμους· ὃ οὐ θεωρεῖται γινόμενον. οὔθ' ὅπως ἂν γένοιτο ὁρατὴ ἄτομος ἔστιν ἐπινοῆσαι. πρὸς δὲ τούτοις οὐ δεῖ νομίζειν ἐν τῷ ὡρισμένῳ σώματι ἀπείρους ὄγκους εἶναι, οὐδ' ὁπηλικουσοῦν. ὥστε οὐ μόνον τὴν εἰς ἄπειρον τομὴν ἐπὶ τοὔλαττον ἀναιρετέον, ἵνα μὴ πάντα ἀσθενῆ ποιῶμεν, καὶ ταῖς περιλήψεσι τῶν ἀθρόων εἰς τὸ μὴ ὂν ἀναγκαζώμεθα τὰ ὄντα θλίβοντες καταναλίσκειν, ἀλλὰ καὶ τὴν μετάβασιν μὴ νομιστέον γίνεσθαι ἐν τοῖς ὡρισμένοις εἰς ἄπειρον, μηδ' ἐπὶ τοὔλαττον. οὔτε γὰρ ὅπως ἐπειδὰν ἅπαξ τις εἴπῃ ὅτι ἄπειροι ὄγκοι ἔν τινι ὑπάρχουσιν, ἢ ὁπηλικοιοῦν, ἔστι νοῆσαι πῶς τ' ἂν ἔτι πεπερασμένον τοῦτο εἴη τὸ μέγεθος. πηλίκοι γάρ τινες δῆλον ὡς ἄπειροί εἰσιν ὄγκοι. καὶ οὗτοι ἐξ ὧν ὁπηλίκοι ἂν ποτε ὦσιν, ἄπειρον ἂν ἦν καὶ τὸ μέγεθος, ἄκρον τε ἔχοντος τοῦ πεπερασμένου διαληπτοῦ, εἰ μὴ καὶ καθ' ἑαυτὸ θεωρητόν, οὐκ ἔστι μὴ οὐ καὶ τὸ ἑξῆς τούτου τοιοῦτον νοεῖν. καὶ οὕτω κατὰ τὸ ἑξῆς εἰς τὸ ἔμπροσθεν ὑπάρχειν κατὰ τὸ τοιοῦτον ἀφικνεῖσθαι τῇ ἐννοίᾳ. τό τ' ἐλάχιστον τὸ ἐν τῇ αἰσθήσει δεῖ κατανοεῖν, ὅτι οὔτε τοιοῦτόν ἐστιν οἷον τὸ τὰς μεταβάσεις ἔχον, οὔτε πάντῃ πάντως ἀνόμοιον, ἀλλ' ἔχον μέν τινα κοινότητα τῶν μεταβατῶν, διάληψιν δὲ μερῶν οὐκ ἔχον· ἀλλ' ὅταν διὰ τὴν τῆς κοινότητος προσεμφέρειαν οἰηθῶμεν διαλήψεσθαί τι αὐτοῦ, τὸ μὲν ἐπιτάδε, τὸ δὲ ἐπέκεινα, τὸ ἴσον ἡμῖν δεῖ προσπίπτειν. ἑξῆς τε θεωροῦμεν ταῦτα ἀπὸ τοῦ πρώτου καταρχόμενοι, καὶ οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ, οὐδὲ μέρεσι μερῶν ἁπτόμενα, ἀλλ' ἐν τῇ ἰδιότητι τῇ ἑαυτῶν τὰ μεγέθη καταμετροῦντα, τὰ πλείω πλεῖον, καὶ τὰ ἐλάττω ἔλαττον. ταύτῃ τῇ ἀναλογίᾳ νομιστέον καὶ τὸ ἐν τῇ ἀτόμῳ ἐλάχιστον κεχρῆσθαι. μικρότητι γὰρ ἐκεῖνο δῆλον ὡς διαφέρει τοῦ κατὰ τὴν αἴσθησιν θεωρουμένου, ἀναλογίᾳ δὲ τῇ αὐτῇ κεχρῆσθαι. ἐπείπερ καὶ ὅτι μέγεθος ἔχει ἡ ἄτομος κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἀναλογίαν κατηγορήσαμεν, μικρόν τι μόνον μακρὰν ἐκβαλόντες. ἔτι τε τὰ ἐλάχιστα καὶ ἀμιγῆ πέρατα δεῖ νομίζειν τῶν μηκῶν τὸ καταμέτρημα, ἐξ αὑτῶν πρώτων τοῖς μείζοσι καὶ ἐλάττοσι παρασκευάζοντα τῇ διὰ λόγου θεωρίᾳ ἐπὶ τῶν ἀοράτων. ἡ γὰρ κοινότης ἡ ὑπάρχουσα αὐτοῖς πρὸς τὰ ἀμετάβολα, ἱκανὴ τὸ μέχρι τούτου συντελέσαι.

συμφέρεσθαι δὲ ἐκ τούτου κίνησιν ἔχουσαν, οὐχ ὥστε τι ἡμῖν. καὶ
μὴν καὶ τοῦ ἀπείρου, ὡς μὲν ἀνωτάτω ἢ κατωτάτω, οὐ δεῖ κατηγο-
ρεῖν. τὸ ἄνω ἢ κάτω μέντοι τὸ ὑπὲρ κεφαλῆς. ὅθεν ἂν τι μὲν
εἰς ἄπειρον ἄγειν ὄν, μηδέποτε φανεῖσθαι τοῦτο ἡμῖν, ἢ τὸ ὑπο-
κάτω τοῦ νοηθέντος εἰς ἄπειρον ἅμα ἄνω τε εἶναι καὶ κάτω πρὸς τὸ
αὐτὸ· τοῦτο γὰρ ἀδύνατον διανοηθῆναι. ὥστε ἔστι μίαν λαβεῖν φο-
ρὰν τὴν ἄνω νοουμένην εἰς ἄπειρον, καὶ μίαν τὴν κάτω ἂν, καὶ μυ-
ριάκις πρὸς τοὺς πόδας τῶν ἐπάνω τι παρ' ἡμῶν φερόμενον τοὺς ὑπὲρ
κεφαλῆς ἡμῶν τόπους ἀφικνῆται, ἢ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῶν ὑπο-
κάτω τὸ παρ' ἡμῶν κάτω φερόμενον· ἡ γὰρ ὅλη φορὰ, οὐθὲν ἧττον
ἑκατέρα ἀντικειμένη ἐπ' ἄπειρον νοεῖται. καὶ μὴν καὶ ἰσοταχεῖς
ἀναγκαῖον τὰς ἀτόμους εἶναι, ὅταν διὰ τοῦ κενοῦ εἰσφέρωνται, μηθε-
νὸς ἀντικόπτοντος. οὔτε γὰρ τὰ βαρέα θᾶττον οἰσθήσεται τῶν μι-
κρῶν καὶ κούφων, ὅταν γε δὴ μηδὲν ἀπαντᾷ αὐτοῖς, οὔτε τὰ μι-
κρὰ τῶν μεγάλων, πάντα πόρον σύμμετρον ἔχοντα, ὅταν μηθὲν
μηδὲ ἐκείνοις ἀντικόπτῃ, οὔθ' ἡ ἄνω, οὔθ' ἡ εἰς τὸ πλάγιον διὰ
τῶν κρούσεων φορὰ, οὔθ' ἡ κάτω τῶν ἰδίων βαρῶν. ἐφ' ὁπόσον γὰρ ἂν
κατίσχῃ ἑκάτερον, ἐπὶ τοσοῦτον ἅμα νοήματι τὴν φορὰν σχήσει,
ἕως ἀντικόψῃ ἢ ἔξωθεν, ἢ ἐκ τοῦ ἰδίου βάρους, πρὸς τὴν τοῦ πλή-
ξαντος δύναμιν. ἀλλὰ μὴν καὶ κατὰ τὰς συγκρίσεις, θάττων ἑτέ-
ρας ῥηθήσεται τῶν ἀτόμων, ἰσοταχῶν οὐσῶν τῷ ἐφ' ἕνα τόπον
φέρεσθαι τὰς ἐν τοῖς ἀθροίσμασιν ἀτόμους, καὶ κατὰ τὸν ἐλάχιστον συ-
νεχῆ χρόνον, εἰ μὴ ἐφ' ἕνα κατὰ τοὺς λόγῳ θεωρητοὺς χρόνους, ἀλ-
λὰ πυκνὸν ἀντικόπτουσιν ἕως ἂν ὑπὸ τὴν αἴσθησιν τὸ συνεχὲς
τῆς φορᾶς γίγνηται. τὸ γὰρ προσδοξαζόμενον περὶ τοῦ ἀοράτου, ὡς
ἄρα καὶ οἱ διὰ λόγου θεωρητοὶ χρόνοι τὸ συνεχὲς τῆς φορᾶς ἕξου-
σιν, οὐκ ἀληθές ἐστιν ἐπὶ τῶν τοιούτων, ἐπεὶ τό γε θεωρούμενον πᾶν,
ἢ κατ' ἐπιβολὴν λαμβανόμενον τῇ διανοίᾳ, ἀληθές ἐστι. μετὰ
δὲ ταῦτα δεῖ συνορᾶν ἀναφέροντα ἐπὶ τὰς αἰσθήσεις καὶ τὰ πάθη·
οὕτω γὰρ ἡ βεβαιοτάτη πίστις. ὅτι, ἐπεὶ ἡ ψυχὴ σῶμά ἐστι λεπτο-
μερὲς, παρ' ὅλον τὸ ἄθροισμα παρεσπαρμένον, προσεμφερέστατον
δὲ πνεύματι θερμοῦ τινα κρᾶσιν ἔχοντι, καὶ πῇ μὲν τούτῳ προσ-
εμφερὲς πῇ δὲ τούτῳ. ἔστι δὲ τὸ μέρος πολλὴν παραλλαγὴν
εἰληφὸς τῇ λεπτομερείᾳ καὶ αὐτῶν τούτων, συμπαθὲς δὲ τούτῳ μᾶλ-
λον καὶ τῷ λοιπῷ ἀθροίσματι. τοῦτο δ' αἱ δυνάμεις τῆς ψυ-
χῆς δηλοῦσι καὶ τὰ πάθη καὶ αἱ εὐκινησίαι, καὶ αἱ διανοήσεις, καὶ ὧν
στερόμενοι θνήσκομεν. καὶ μὴν καὶ ὅτι ἔχει ἡ ψυχὴ τῆς αἰσθήσεως
τὴν πλείστην αἰτίαν, δεῖ κατέχειν. οὐ μὴν εἰλήφει ἂν ταύτην,

τὸ μὴ ὑπὸ τοῦ λοιποῦ ἀθροίσματος ἐστεγάζετό πως. τὸ δὲ λοιπὸν ἄθροισμα παρασκευάσαν ἐκείνῃ τὴν αἰτίαν ταύτην, μετείληφε καὶ αὐτὸ τοιούτου συμπτώματος παρ' ἐκείνης· οὐ μέντοι πάντων ὧν ἐκείνη κέκτηται. διὸ ἀπαλλαγείσης τῆς ψυχῆς, οὐκ ἔχει τὴν αἴσθησιν. οὐ γὰρ αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ ταύτην ἐκέκτητο τὴν δύναμιν, ἀλλ' ἑτέρῳ ἅμα συγγεγενημένῳ αὐτῷ παρεσκεύαζε, ὃ διὰ τῆς συντελεσθείσης περὶ αὐτὸ δυνάμεως, κατὰ τὴν κίνησιν σύμπτωμα αἰσθητικὸν εὐθὺς ἀποτελοῦν ἑαυτῷ, ἀπεδίδου κατὰ τὴν ὁμούρησιν καὶ συμπάθειαν, καὶ ἐκείνῳ καθάπερ εἶπον. διὸ δὴ καὶ ἐνυπάρχουσα ἡ ψυχὴ οὐδέποτε ἄλλου τινὸς μέρους ἀπηλλαγμένου ἀναισθητεῖ· ἀλλ' ἃ ἂν καὶ ταύτης ξυναπόληται, τοῦ στεγάζοντος λυθέντος, εἴθ' ὅλου, εἴτε καὶ μέρους τινός, ἐάν περ διαμένῃ ἕξει τὴν αἴσθησιν, ἀπηλλαγμένου ὅσον ποτὲ ἐστὶ τοῦ συντείνοντος τῶν ἀτόμων πλήθους εἰς τὴν τῆς ψυχῆς φύσιν. καὶ μὴν καὶ λυομένου τοῦ ὅλου ἀθροίσματος, ἡ ψυχὴ διασπείρεται καὶ οὐκέτι ἔχει τὰς αὐτὰς δυνάμεις, οὐδὲ κινεῖται, ὥστ' οὐδ' αἴσθησιν κέκτηται. οὐ γὰρ οἷόν τε νοεῖν αὐτὸ αἰσθανόμενον, μὴ ἐν τούτῳ τῷ συστήματι, καὶ ταῖς κινήσεσι ταύταις χρώμενον, ὅταν τὰ στεγάζοντα καὶ περιέχοντα μὴ τοιαῦτα ᾖ, ἐν οἷς νῦν οὖσα ἔχει ταύτας τὰς κινήσεις. ἀλλὰ μὴν καὶ τόδε ἐννοεῖν ἐν ἄλλοις, καὶ ἐξ ἀτόμων αὐτὴν συγκεῖσθαι λειοτάτων καὶ στρογγυλωτάτων, πολλῷ τινι διαφερουσῶν τῶν τοῦ πυρός. καὶ τὸ μέν τι ἄλογον αὐτῆς ὃ τῷ λοιπῷ παρεσπάρθαι σώματι· τὸ δὲ λογικὸν ἐν τῷ θώρακι, ὡς δῆλον ἔκ τε τῶν φόβων καὶ τῆς χαρᾶς. ὕπνον τε γίνεσθαι τῶν τῆς ψυχῆς μερῶν τῶν παρ' ὅλην τὴν σύγκρισιν παρεσπαρμένων ἐγκατεχομένων, ἢ διαφορουμένων, εἶτα συμπιπτόντων τοῖς ἐπερεισμοῖς. τό, τε σπέρμα ἀφ' ὅλων τῶν σωμάτων φέρεσθαι γ' ἂν ἀέρος κατανοεῖν· λέγω δὲ κατὰ τὴν πλείστην ὁμιλίαν τοῦ ὀνόματος, ἐπὶ τοῦ καθ' ἑαυτὸ νοηθέντος ἄν. καθ' ἑαυτὸ δὲ οὐκ ἔστι νοῆσαι τὸ ἀσώματον, πλὴν τοῦ κενοῦ. τὸ δὲ κενὸν οὔτε ποιῆσαι, οὔτε παθεῖν δύναται, ἀλλὰ κίνησιν μόνον δι' ἑαυτοῦ τοῖς σώμασι παρέχεται, ὥσθ' οἱ λέγοντες ἀσώματον εἶναι τὴν ψυχήν, ματαιάζουσιν. οὐθὲν γὰρ ἂν ἐδύνατο ποιεῖν, οὔτε πάσχειν, εἰ ἦν τοιαύτη. νῦν δ' ἐναργῶς ἀμφότερα ταῦτα διαλαμβάνεται περὶ τὴν ψυχὴν τὰ συμπτώματα. ταῦτ' οὖν πάντα τὰ διαλογίσματα ἀνάγων τις ἐπὶ τὰ πάθη καὶ τὰς αἰσθήσεις, μνημονεύων τῶν ἐν ἀρχῇ ῥηθέντων, ἱκανῶς κατόψεται τοῖς τύποις ἐμπεριειλημμένα εἰς τὸ κατὰ μέρος ἀπὸ τούτων ἐξακριβοῦσθαι βεβαίως. ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ σχήματα καὶ τὰ χρώματα καὶ τὰ μεγέθη καὶ τὰ

βά-

βαρύ, ϗ ὅσα ἄλλα κατηγορεῖται σώματος, ὡς ἂν εἰς κατὰ συμβεβηκότα, ἢ πᾶσιν, ἢ τοῖς ὁρατοῖς, ϗ κατὰ τὴν αἴσθησιν αὐτοῖς γνωστοῖς, οὔθ' ὡς καθ' ἑαυτάς εἰσι φύσεις, δοξαστέον· οὐ γὰρ δυνατὸν ἐπινοῆσαι τοῦτο, οὔτε ὅλως ὡς οὐκ εἰσίν, οὔθ' ὡς ἕτερα τὰ προσυπάρχοντα τούτῳ ἀσώματα, οὔθ' ὡς μόρια τούτου, ἀλλ' ὡς τὸ ὅλον σῶμα, καθ' ὅλον μὲν ἐκ τούτων πάντων τὴν ἑαυτοῦ φύσιν ἔχον ἀΐδιον, οὐχ οἷόν τ' εἶναι συμπεφορημένον. ὥσπερ ὅταν ἐξ αὐτῶν τῶν ὄγκων μεῖζον ἄθροισμα συστῇ, ἤτοι τῶν πρώτων, ἢ τῶν τοῦ ὅλου μεγεθῶν, τοῦ δὲ τινὸς ἐλαττόνων. ἀλλὰ μόνον ὡς λέγω ἐκ τούτων ἁπάντων τὴν ἑαυτοῦ φύσιν ἔχον ἀΐδιον, ϗ ἐπιβολὰς μὲν ἔχοντα ἰδίας πάντα ταῦτά ἐστι ϗ διαλήψεις· συμπαρακολουθοῦντος δὲ τοῦ ἀθρόου ϗ οὐδαμῇ ἀποσχιζομένου, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀθρόαν ἔννοιαν τοῦ σώματος κατηγορίαν εἰληφότος. ϗ μὴν ϗ τοῖς σώμασι συμπίπτει πολλάκις ϗ οὐκ ἀΐδιον παρακολουθεῖν, οὔτ' ἐν τοῖς ἀοράτοις, ϗ ἐπὶ ἀσωμάτοις. ὥστε δὴ κατὰ πλείστην φοράν, τούτῳ τῷ ὀνόματι χρώμενοι, φανερὰ ποιοῦμεν τὰ συμπτώματα· ὡς τὴν τοῦ ὅλου φύσιν ἔχει, ὃ συλλαβόντες κατὰ τὸ ἄθροον, σῶμα προσαγορεύομεν, οὔτε τὴν τῶν ἀιδίως παρακολουθούντων, ὧν ἄνευ, σῶμα οὐ δυνατὸν νοεῖσθαι. κατ' ἐπιβολὰς δ' ἄν τινας, παρακολουθοῦντος τοῦ ἀθρόου ἕκαστα προσαγορευθείη. ἀλλ' ὅτι δή ποτε ἕκαστα συμβαίνοντα θεωρεῖται, οὐκ ἀιδίων τῶν συμπτωμάτων παρακολουθούντων. ϗ οὐκ ἐξελατέον ἐκ τοῦ ὄντος ταύτην τὴν ἐνάργειαν, ὅτι οὐκ ἔχει τὴν τοῦ ὅλου φύσιν ᾧ συμβαίνει, ὃ δὴ ϗ σῶμα προσαγορεύομεν, οὐδὲ τὴν τῶν ἀιδίων παρακολουθούντων, οὐδ' αὖ καθ' αὑτὰ νομιστέον. οὐδὲ γὰρ τοῦτο διανοητόν, οὔτ' ἐπὶ τῶν ἀιδίων συμβεβηκότων. ἀλλ' ὅπερ ϗ φαίνεται, συμπτώματα πάντα τὰ σώματα νομιστέον, ϗ οὐκ ἀΐδιον παρακολουθοῦντα. οὐδ' αὖ φύσεως καθ' ἑαυτὰ τάγμα ἔχοντα. ἀλλ' ὃν τρόπον αὐτὴ ἡ αἴσθησις τὴν ἰδιότητα ποιεῖ θεωρεῖται. ϗ μὴν ϗ τόδε γε δεῖ προσκατανοῆσαι σφοδρῶς· τὸν γὰρ δὴ χρόνον, οὐ ζητητέον ὥσπερ ϗ τὰ λοιπὰ ὅσα ἐν ὑποκειμένῳ ζητοῦμεν, ἀνάγοντες ἐπὶ τὰς βλεπομένας παρ' ἡμῖν αὐτοῖς προλήψεις, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἐνάργημα καθ' ὃ τὸν πολὺν, ἢ ὀλίγον χρόνον, ἀναφωνοῦμεν συγγενικῶς τοῦτο περιφέροντες, ἀναλογιστέον. ϗ οὔτε διαλέκτους ὡς βελτίους μεταληπτέον· ἀλλ' αὐταῖς ταῖς ὑπαρχούσαις κατ' αὐτοῦ χρηστέον. οὔτε ἄλλο τι κατ' αὐτοῦ κατηγορητέον, ὡς τὴν αὐτὴν οὐσίαν ἔχοντος τῷ ἰδιώματι τούτῳ· ϗ γὰρ τοῦτο ποιοῦσί τινες· ἀλλὰ μόνον ᾧ συμπλέκομεν τὸ ἴδιον τοῦτο ϗ παραμετροῦμεν, μάλιστα ἐπιλογιστέον· ϗ

γὰρ τοῦτο ἀποδείξεως προσδεῖται, ἀλλ' ἐπιλογισμοῦ· ὅτι ταῖς ἡμέραις καὶ ταῖς νυξὶ συμπλέκομεν καὶ τοῖς τούτων μέρεσιν· ὡσαύτως δὲ καὶ τοῖς πάθεσι καὶ ταῖς ἀπαθείαις, καὶ κινήσεσι, καὶ στάσεσιν, ἴδιόν τι σύμπτωμα περὶ ταῦτα πάλιν αὐτὸ τοῦτο ἐννοοῦντες καθ' ὃ χρόνον ὀνομάζομεν. ἐπί τε τοῖς προειρημένοις, τοὺς κόσμους δεῖ καὶ πᾶσαν σύγκρισιν πεπερασμένην, τὸ ὁμοειδὲς τοῖς θεωρουμένοις πυκνῶς ἔχουσαν, νομίζειν γεγονέναι ἀπὸ τοῦ ἀπείρου, πάντων τούτων ἐκ συστροφῶν ἰδίων ἀποκεκριμένων, καὶ μειζόνων καὶ ἐλαττόνων, καὶ πάλιν διαλύεσθαι πάντα, τὰ μὲν θᾶττον, τὰ δὲ βραδύτερον· καὶ τὰ μὲν ὑπὸ τῶν τοιῶνδε, τὰ δὲ ὑπὸ τῶν τοιῶνδε τοῦτο πάσχοντα. δῆλον οὖν ὡς καὶ φθαρτούς φησι τοὺς κόσμους, μεταβαλλόντων τῶν μερῶν, καὶ ἡ γῆ τῷ ἀέρι ἐποχεῖται. ἔτι δὲ καὶ τοὺς κόσμους οὔτε ἐξ ἀνάγκης δεῖ νομίζειν ἕνα σχηματισμὸν ἔχειν, ἀλλὰ καὶ διαφόρους αὐτούς· οὓς μὲν σφαιροειδεῖς, οὓς δὲ ᾠοειδεῖς, καὶ ἀλλοιοσχήμονας ἑτέρους· οὐ μέντοι πᾶν σχῆμα ἔχειν. οὐδὲ ζῷα εἶναι ἀποκριθέντα ἀπὸ τοῦ ἀπείρου. οὐδὲ γὰρ ἂν ἀποδείξειεν οὐδεὶς, ὡς ἐν μὲν τῷ τοιούτῳ καὶ οὐκ ἂν ἐμπεριελήφθη τὰ τοιαῦτα σπέρματα, ἐξ ὧν ζῷά τε καὶ φυτὰ καὶ τὰ λοιπὰ πάντα θεωρούμενα συνίσταται, ἐν δὲ τῷ τοιούτῳ οὐκ ἂν ἐδυνήθη. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐντραφῆναι, τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ γῆς νομιστέον. ἀλλὰ μὴν ὑποληπτέον καὶ τὴν φύσιν πολλὰ καὶ παντοῖα ὑπὸ τῶν αὐτῶν τῶν πραγμάτων διδαχθῆναί τε καὶ ἀναγκασθῆναι· τὸν δὲ λογισμὸν τὰ ὑπὸ ταύτης παρεγγυηθέντα, καὶ ὕστερον ἐπακριβοῦν καὶ προσεξευρίσκειν· ἐν μέν τισι θᾶττον, ἐν δὲ τισι βραδύτερον· καὶ ἐν μέν τισι περιόδοις καὶ χρόνοις ἀπὸ τῶν ἀπὸ τοῦ ἀπείρου, ἐν δέ τισι κατ' ἐλάττους. ὅθεν καὶ τὰ ὀνόματα ἐξ ἀρχῆς μὴ θέσει γενέσθαι, ἀλλ' αὐτὰς τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων καθ' ἕκαστα ἔθνη ἴδια πασχούσας πάθη, καὶ ἴδια λαμβανούσας φαντάσματα, ἰδίως τὸν ἀέρα ἐκπέμπειν, στελλόμενον ὑφ' ἑκάστων τῶν παθῶν καὶ τῶν φαντασμάτων, ὡς ἄν ποτε καὶ ἡ παρὰ τοὺς τόπους τῶν ἐθνῶν διαφορὰ ᾖ· ὕστερον δὲ κοινῶς καθ' ἕκαστα ἔθνη τὰ ἴδια τεθῆναι, πρὸς τὸ τὰς δηλώσεις ἧττον ἀμφιβόλους γενέσθαι ἀλλήλοις, καὶ συντομωτέρως δηλουμένας· τινὰ δὲ καὶ οὐ συνορώμενα πράγματα εἰσφέροντας τοὺς συνειδότας παρεγγυῆσαί τινας φθόγγους, τοὺς ἀναγκασθέντας ἀναφωνῆσαι· τοὺς δὲ τῷ λογισμῷ ἑλομένους κατὰ τὴν πλείστην αἰτίαν, οὕτως ἑρμηνεῦσαι. καὶ μὴν ἐν τοῖς μετεώροις φορὰν καὶ τροπὴν, καὶ ἔκλειψιν, καὶ ἀνατολὴν, καὶ δύσιν, καὶ τὰ σύστοιχα τούτοις, μήτε λειτουργοῦντός τινος νομίζειν δεῖ γενέσθαι,

καὶ

καὶ διατάττοντος, ἢ διατάξαντος, καὶ ἅμα τὴν πᾶσαν μακαριότητα ἔχοντος, μετὰ ἀφθαρσίας. οὐ γὰρ συμφωνοῦσι πραγματεῖαι καὶ φροντίδες καὶ ὀργαὶ καὶ χάριτες μακαριότητι, ἀλλ' ἀσθενείᾳ καὶ φόβῳ καὶ προσδεήσει τῶν πλησίον ταῦτα γίνεται. μήτε αὖ πῦρ ἅμα ὄντα συνεστραμμένον τὴν μακαριότητα κεκτημένα, κατὰ βούλησιν τὰς κινήσεις ταύτας λαμβάνειν, ἀλλὰ πᾶν τὸ σέμνωμα τηρεῖν κατὰ πάντα ὀνόματα φερόμενα ἐπὶ τὰς τοιαύτας ἐννοίας, ἵνα μηδ' ὑπεναντίαι ἐξ αὐτῶν τῷ σεμνώματι δόξαι. εἰ δὲ μὴ τὸν μέγιστον τάραχον, ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτὴ ὑπεναντιότης παρασκευάσει. ὅθεν δὴ κατὰ τὰς ἐξ ἀρχῆς ἐναπολήψεις τῶν συστροφῶν τούτων ἐν τῇ τοῦ κόσμου γενέσει δεῖ δοξάζειν καὶ τὴν ἀνάγκην ταύτην καὶ περίοδον συντελεῖσθαι. καὶ μὴν καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν κυριωτάτων αἰτίαν ἐξακριβῶσαι, φυσιολογίας ἔργον εἶναι δεῖ νομίζειν, καὶ τὸ μακάριον ἐν τῇ περὶ τῶν μετεώρων γνώσει, ἐνταῦθα πεπτωκέναι· καὶ ἐν τῷ τίνες φύσεις αἱ θεωρούμεναι κατὰ τὰ μετέωρα ταυτὶ, καὶ ὅσα συγγενῆ πρὸς τὴν εἰς τοῦτο ἀκρίβειαν. ἔτι τε οὐ τὸ πλεοναχῶς ἐν τοῖς τοιούτοις εἶναι, καὶ τὸ ἐνδεχόμενον, καὶ ἄλλως πως ἔχειν· ἀλλ' ἁπλῶς μὴ εἶναι ἐν ἀφθάρτῳ καὶ μακαρίᾳ φύσει τῶν διάκρισιν ὑποβαλλόντων, ἢ τάραχον μηθέν. καὶ τοῦτο καταλαβεῖν τῇ διανοίᾳ ἔστιν ἁπλῶς εἶναι. τὸ δ' ἐν τῇ ἱστορίᾳ πεπτωκὸς τῆς δύσεως καὶ ἀνατολῆς, καὶ τροπῆς καὶ ἐκλείψεως, καὶ ὅσα συγγενῆ τούτοις, μηθὲν ἔτι πρὸς τὸ μακάριον τῆς γνώσεως συντείνειν. ἀλλ' ὁμοίως τοὺς φόβους ἔχειν τοὺς ταῦτα κατιδόντας, τίνες δὲ αἱ φύσεις ἀγνοοῦντας, καὶ τίνες αἱ κυριώταται αἰτίαι, καὶ εἰ μὴ προσῄδεισαν ταῦτα· τάχα δὲ καὶ πλείους, ὅταν τὸ θάμβος ἐκ τῆς τούτων προσκατανοήσεως, μὴ δύνηται τὴν λύσιν λαμβάνειν, κατὰ τὴν περὶ τῶν κυριωτάτων οἰκονομίαν. διὸ δὴ καὶ πλείους αἰτίας εὑρίσκομεν τροπῶν, καὶ δύσεως, καὶ ἀνατολῶν, καὶ ἐκλείψεων, καὶ τῶν τοιουτοτρόπων, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς κατὰ μέρος γινομένοις, οὐ δεῖ νομίζειν τὴν ὑπὲρ τούτων χρείαν, ἀκρίβειαν μὴ ἀπειληφέναι, ὅση πρὸς τὸ ἀτάραχον καὶ μακάριον ἡμῶν συντείνει. ὥστε παραθεωροῦντας ποσαχῶς παρ' ἡμῖν τὸ ὅμοιον γίνεται, αἰτιολογητέον ὑπέρ τε τῶν μετεώρων καὶ παντὸς τοῦ ἀδήλου καταφρονοῦντας, τῶν τὸ μοναχῶς ἔχον, ἢ γινόμενον γνωριζόντων, ἔτι τε πλεοναχῶς συμβαῖνον τὴν ἀπὸ τῶν ἀποστημάτων φαντασίαν παραδιδόντων, ἔτι τε ἀγνοούντων, καὶ ἐν ποίοις οὐκ ἔστιν ἀταρακτῆσαι. εἰ οὖν οἰόμεθα καὶ ὡδὶ πως ἐνδέχεσθαι αὐτὸ γίνεσθαι, καὶ τὸ ὅτι ὁμοίως ἀταρακτήσομεν αὐτὸ τὸ ὅτι πλεοναχῶς γίνεται γνωρίζοντες, ὥσ-

ὥσπερ καὶ ὅτι ἀΐδιος γίνεται ὁ θάνατος, ἀπαρακτήτως. ἐπὶ δὲ τούτοις ἅπασιν ἐκεῖνο δεῖ κατανοεῖν, ὅτι τάραχος ὁ κυριώτατος ταῖς ἀνθρωπίναις ψυχαῖς γίνεται ἐν τῷ ταῦτα μακάριά τε δοξάζειν καὶ ἄφθαρτα, καὶ ὑπεναντίας ἔχειν τούτοις βουλήσεις ἅμα καὶ πράξεις, καὶ αἰτίας, καὶ ἐν τῷ αἰώνιόν τι δεινὸν ἢ προσδοκᾶν ἢ ὑποπτεύειν κατὰ τοὺς μύθους. εἴτε καὶ ταύτην τὴν ἀναισθησίαν τὴν ἐν τῷ τεθνάναι φοβουμένους, ὥσπερ οὖσαν κατ' αὐτούς, καὶ ἐν τῷ μὴ δόξαις ταῦτα πάσχειν, ἀλλ' ἀλόγῳ γέ τινι παραστάσει· ὅθεν μὴ ὁρίζοντας τὸ δεινὸν τὴν ἴσην ἢ καὶ ἐπιτεταμένην ταραχὴν λαμβάνειν τῷ εἰ καὶ ἐδόξαζε ταῦτα. ἡ δὲ ἀταραξία, τὸ τούτων ἀπολελύσθαι, καὶ συνεχῆ μνήμην ἔχειν τῶν ὅλων καὶ κυριωτάτων. ὅθεν τοῖς πάθεσι προσεκτέον τοῖς παροῦσι κατὰ μὲν τὸ κοινὸν τοῖς κοινοῖς, κατὰ δέ τι ἴδιον, τοῖς ἰδίοις, καὶ πάσῃ τῇ παρούσῃ καθ' ἕκαστον τῶν κριτηρίων ἐναργείᾳ. ἂν γὰρ τούτοις προσέχωμεν, τὸ ὅθεν ὁ τάραχος καὶ ὁ φόβος ἐγίνετο, ἐξαιτιολογήσομεν ὀρθῶς καὶ ἀπολύσομεν, ὑπέρ τε μετεώρων αἰτιολογοῦντες, καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἀεὶ παρεμπιπτόντων, καὶ ὅσα φοβεῖ τοὺς λοιποὺς ἐσχάτως. ταῦτά σοι, ὦ Ἡρόδοτε, ἔστι κεφαλαιωδέστατα ὑπὲρ τῆς τῶν ὅλων φύσεως ἐπιτετμημένα, ὥστ' ἂν γένοιτο οὗτος ὁ λόγος δυνατὸς, κατασχεθεὶς μετ' ἀκριβείας, οἶμαι, ἐὰν μὴ καὶ πρὸς ἅπαντα βαδίσῃ τις τῶν κατὰ μέρος ἀκριβωμάτων, ἀσύγκριτον αὐτὸν πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους ἁδρότητα λήψεσθαι. καὶ γὰρ καὶ καθαρὰ ἀφ' ἑαυτοῦ ποιήσει πολλὰ τῶν κατὰ μέρος ἐξακριβουμένων κατὰ τὴν ὅλην πραγματείαν ἡμῖν, καὶ αὐτὰ ταῦτα ἐν μνήματι θέμενος συνεχῶς βοηθήσει. τοιαῦτα γάρ ἐστιν, ὥστε καὶ τοὺς κατὰ μέρος ἤδη ἐξακριβοῦντας ἱκανῶς, ἢ καὶ τελείως εἰς τὰς τοιαύτας ἀναλύοντας ἐπιβολὰς, τὰς πλείστας τῶν περιόδων ὑπὲρ τῆς ὅλης φύσεως ποιεῖσθαι. ὅσα δὲ μὴ παντελῶς αὐτῶν τῶν ἀποτελουμένων ἐν τούτοις εἰσὶν, ἐκ καὶ κατὰ τὸν ἄνευ φθόγγων τρόπον τὴν ἅμα νοήματι περίοδον τῶν κυριωτάτων, πρὸς γαληνισμὸν ποιοῦνται.

Καὶ αὗται μὲν αἱ αὐτοῦ ἐπιστολαί· ἄλλα δὲ τῶν βιβλίων αὐτοῦ, τοσαῦτα τί χρὴ ἡμᾶς ἐκφεύγειν, ἢ δ' αἱρεῖσθαι, ὅτι τι λέξομεν. τὰ μὲν δεῖ τι ἄλλο καὶ βλάσφημον αὐτὸ, τὸ δὲ ἐπὶ δὲ τὴν ἄκαιρον ἀδολεσχίαν. γέγονε δὲ πολυγραφώτατος Ἐπίκουρος, πάντας ὑπερβαλλόμενος πλήθει βιβλίων· καὶ γὰρ ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους τόμους λέγεται γεγραφέναι. ἔσχε δὲ καὶ μαθητὰς πολλοὺς καὶ σφόδρα ἐλλογίμους, καὶ μάλιστα Μητρόδωρον τὸν Ἀθηναῖον, καὶ Τιμοκράτην, καὶ Σάνδην τὸν Λαμψακηνὸν, ὅς ἐκ

ἀπ-

ἀνέστη ἀπ' αὐτῆ ἀφ' ἧ τὸν ἄνδρα ἔχειν ἕως τῆς αὐτῆ πλάνης. κατέγραψε δὲ τὰ βίβλια ἔτη ζήσας δύο πρὸς τοῖς ἑβδομήκοντα. καὶ τὸ σχολεῖον αὐτῆ διεδέξατο Ἕρμαρχος ὁ Μιτυληναῖος.

ΠΕΡΙ ΕΡΜΑΓΟΡΟΥ.

Ἑρμαγόρας Ἀμφιπολίτης φιλόσοφος μαθητὴς Περσαίου. γέγραπται αὐτῷ διάλογοι, Μισοκύων, ἢ περὶ ἀτυχημάτων· περὶ σοφιστείας, πρὸς τοὺς Ἀκαδημαϊκοὺς ἄκμασε, ἔτι δ' ὠνομασία.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΧΑΡΜΟΥ

Ἐπίχαρμος Κῷος φιλόσοφος ὅστις ἤκουσε Πυθαγόρου· φέρεται αὐτῷ συγγράμματα φυσικά, γνωμολογικά, καὶ πολλὰ ἰατρικά. ζήσας δὲ ἔτη ἐνενήκοντα, τὸν βίον κατέστρεψεν.

ΠΕΡΙ ΕΠΑΜΙΝΩΝΔΟΥ

Ἐπαμινώνδας, τὸ γένος ἦν Θηβαῖος· φιλόσοφος καὶ στρατηγὸς μέγιστος· στρατηγήσας ἐν τῷ Λευκτρικῷ πολέμῳ, μαθητὴς γενόμενος Φιλολάου τοῦ Πυθαγορείου ὤν, πολεμικῇ ἐπικρατέστατος πάσῃ καὶ ἀπὸ θρυλούμενος, καὶ ἀφρόντιστος, καὶ πάσης εὐπαιδείας. καὶ μεγάλα κατὰ Λακεδαιμονίων ἔστησε τρόπαια. συγκρίνεται δὲ τούτῳ Σκιπίων ὁ Ῥωμαίων στρατηγός, ὅμοιος κατὰ τὴν δίαιταν καὶ τὸ ἦθος. ἐξέστησε δὲ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ Καρχηδόνα πολέμῳ. ὅ, ἐν τῆς ἀκτῆς τῷ ἴδιος ἣ ἐπωνυμίαν ἔλαβε, καὶ ἐκλήθη Σκιπίων Ἀφρικανὸς καὶ γὰρ οἱ Καρχηδόνιοι, Ἀφρικανοί.

ΠΕΡΙ ΕΡΜΕΙΟΥ

Ἑρμείας φιλόσοφος Ἀταρνεύς, (χώρα Μυσίας τῆς πρὸς τῷ Ἑλλησπόντῳ) ἐπιτήδειος μαθητὴς παρ' Ἀριστοτέλους ἔγραψε δαιμονικῶς περὶ ψυχῆς ὅτι ἀθάνατος.

ΠΕΡΙ ΕΥΔΟΞΟΥ

Εὔδοξος Αἰσχίνου, Κνίδιος φιλόσοφος, ἀκουστὴς Πλάτωνος καὶ ἀστρολόγος, ὥς φησι Σωτίων· ὡς δὲ Καλλίμαχος ἐν τοῖς πίναξι, Ἀρχύτα καὶ Φιλιστίωνος. ἔγραψε περὶ θεῶν, καὶ κόσμου, καὶ τῶν μετεωρολογουμένων. ἔσχε δὲ καὶ πρὸς ἰατρικὴν θαυμασίαν, καὶ πρὸς γεωμετρίαν καὶ ἀστρονομικὴν ἐπιστήμην. ἔγραψε τι πλεῖστα τῶν εἰδῶς τούτου καὶ ὀκταετηρίδα. ὅτι δὲ δι' αὐτῶν ἀστρονομίας.

ἐγένοντο δὲ αὐτῇ καὶ θυγατέρες τρεῖς, Ἀκτὶς, Φιλτὶς, Δαφνὶς, τὰ κατὰ σχεδὸν παρόμοια.

Z

ΠΕΡΙ ΖΑΜΟΛΞΙΔΟΣ

Ζάμολξις, Γετικὸς γένος· οὗτος τοῦ Πυθαγόρου ἦν μεμαθηκὼς, καὶ αὐτὸς οὕτω κατεσκευασμένος· οὗτος πρὸς δὲ παιδεῦσαι τοὺς Γέτας ἐπανελθὼν, καὶ τοὺς Αἰγυπτίους πολλὰ προσθεὶς, ἐθαυμάσθη, καὶ πείσας τὸ νομοθετῶν ὡς καὶ θανόντα τοὺς θεοὺς ἐπιμεθεῖσι, καὶ ὡς θεὸν ἤδη σέβονται. τοῦτον Ἡρόδοτος λέγει Πυθαγόρου δοῦλον γενέσθαι, εἶτα ἐλευθερωθέντα καὶ πλουτήσαντα, ἀπελθόντα καὶ συμπροστῆναι μαθόντα δίαιταν καὶ Ἑλληνικὴν, ὅθεν πρώτους τῶν ἀστῶν συνάγειν καὶ εὐωχεῖν, λέγοντα ὡς οὔτε αὐτὸς, οὔτε οἱ συμπόται τεθνήξονται· ὁ δὲ Ἑλλανίκος ἐν τῇ τῶν ἐθνῶν λόγων χρόνων, ὅτι τε τῶν Γετῶν ἴδιον τῶν τελετῶν μεγιστεύοντος, ὅτι τε τὴν ἐνδήμιαν, καὶ διὰ τοῦ Ζάμολξιν ἐν τιμῇ· οὐ γὰρ ἀποθνήσκειν, ἀλλὰ μεταλλάξειν νομίζοντες, ἐπιμείναντες θνήσκουσιν, ἢ τὰς ἀποδημίας ἀποδημοῦντες· ἔστι δὲ καὶ νόμος Γετικὸς, ἐπισφάζεσθαι τὴν γυναῖκα τοῦ ἀνδρὸς θανόντος, καὶ πενθεῖσθαι ὅπου συνταφεῖσαν. Ἡρόδοτος δὲ καὶ τοξεύειν φησὶν αὐτοὺς ἄνω πρὸς τὴν βροντὴν, καὶ τὴν ἀστραπὴν, ἀπειλοῦντας τῷ θεῷ.

ΠΕΡΙ ΖΕΥΞΙΠΠΗΣ

Ζεύξιππη, κατὰ μὲν Ἀλκμαίωνα, ἡ μήτηρ τοῦ Πριάμου καλεῖται· κατὰ δὲ Ἑλλάνικον, Τρωιώ· Στράτης δὲ ἐν τῷ περὶ Διτύλων φησὶ, Θοόσαν τὴν Τεύκρου, τὴν Πριάμου, ὡς φησι Πορφύριος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΟΣ

Ζεὺς οὐ μόνον ὁ καθ' ἱστορίαν Κρητικὸς βασιλεὺς, ἀλλὰ μόνον ὁ κατὰ μῦθον πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, ἀλλὰ καὶ ὁ κατὰ ἀναγωγὴν ἀὴρ καὶ αἰθὴρ, καὶ ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ παντός. καὶ καθ' ἱστορίαν μὲν λέγεται ὅτι Ζεὺς, βασιλεὺς τῆς Κρήτης, νομοθέτης Κρητῶν καὶ ἄλλων Ἑλλήνων. οὗτος ἁρπάσας Εὐρώπην

ἐκ Φοινίκης τὴν θυγατέρα Ἀγήνορος, ὡς Κρήτην ἤγαγεν· ἐξ ἧς ἔσχε παῖδας τοὺς τρεῖς, Μίνω, Ῥαδάμανθυν, Αἰακὸν καὶ Σαρπηδόνα. κατὰ δὲ μῦθον, ἐκ Κρόνου λέγουσι γεννηθῆναι αὐτὸν οἱ θεολόγοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ γεννηθέντα παρασωθῆναι τοιῶσδε· ὁ Κρόνος τῇ Ῥέᾳ γαμηθεὶς συνοικῶν, ὅπερ ἔτικτεν αὐτῷ παιδίον, αὐτὸς λαμβάνων κατέπινε. καὶ τοῦτο ἐπὶ πολλῶν τούτων γενομένων, ἄπαις ἔμενεν ἡ Ῥέα. ὅτε δὲ ἐγέννησε τὸν Δία, ἡ Ῥέα φοβηθεῖσα μὴ καὶ τὸ βρέφος τοῦτο καταπιὼν ἀπόληται, λίθον μὲν σπαργανώσασα δέδωκε τῷ Κρόνῳ ὡς βρέφος καταπιεῖν. τὸν δὲ Δία ὑπεξέθετο ἐν τῇ Κρήτῃ, καὶ παρέστησε τῷ βρέφει τούτῳ τοὺς Κορύβαντας καὶ τοὺς Κουρῆτας, ὀρχεῖσθαι καὶ κρούειν καὶ κτυπεῖν τὰ ὅπλα αὐτῶν, καὶ γενέσθαι τινὰ ἦχον, τὸν διωσμένον ἀποβλέποντας καὶ παρακρύπτοντα τὸν ἐκ τοῦ κλαυθμοῦ τοῦ παιδὸς ἦχον, ἵνα μὴ μάθῃ ὁ Κρόνος τὸ κρύπτειν τὸ παιδίον, τοῦτο λαβὼν καταπίῃ. διὸ καὶ πατὴρ μεταπειθὴς λέγεται ὁ Κρόνος. παιδὸς δὲ κλαυθμυρίζετο ὁ Ζεὺς κατὰ τοὺς ποιητάς. οἱ δὲ Κουρῆτες λέγονται οἱ μετὰ τῶν Κορυβάντων ταχθέντες, αὐτὸν τῆς Ῥέας ὀρχήσασθαι. ἐνόπλιοι δὲ οὗτοι οἱ Κορύβαντες, καὶ ἐνόπλιον δὲ ὄρχησιν καλοῦσι τὴν Πυρρίχην. κτύπον γάρ τινα ἐν τοῖς ἀσπίσιν ἐποίουν οὗτοι, πρὸς τὸ ὑπερηχῆσαι τὸν κλαυθμὸν τοῦ παιδίου. ὁ δὲ Ζεὺς αὐξηθεὶς καὶ μαθὼν, ὅτι ταῦτα ὑπὸ Κρόνου πεπράχθη, ἐπανίσταται αὐτῷ, καὶ ἀφαιρεῖ ἀπ' αὐτοῦ τὴν βασιλείαν. καὶ τοῦ ἐκπεσόντα τῆς ἀρχῆς τὸν Κρόνον τὸν ἴδιον πατέρα, κατὰ μίμησιν αὐτοῦ ὃν καὶ αὐτὸς ὁ Κρόνος ἐποίησε τῷ ἰδίῳ πατρὶ Οὐρανῷ· μὴ βουλόμενος γὰρ γεννᾶσθαι τῷ πατρὶ ἕτερον παῖδα, λαβὼν δρέπανον, ἐξέτεμε τὰ αἰδοῖα αὐτοῦ, καὶ ῥίπτει αὐτὰ εἰς τὴν θάλατταν. ἀφροῦ δὲ γενομένου, ὡς λέγουσιν, ἐγεννήθη ἡ Ἀφροδίτη. ὅθεν καὶ Ἀφροδίτη ὠνομάσθη ἐκ τοῦ ἀφροῦ. καὶ ὅτε ἔλαβε τὴν βασιλείαν ὁ Κρόνος ὕστερον πάλιν ἐξεβλήθη ὑπὸ τοῦ Διός, εἰς Ἰταλίαν ἀφικόμενος καὶ Λατίνων βασιλεὺς ἐγένετο· τιμῆς θεοῦ αὐτοῖς, καὶ γεωργίαν ἀποδείξας, ὃν καὶ ὡς θεὸν ἀποθανόντα ἐτίμησαν, ὡς ἡ δημώδης ἱστορία. καὶ αὐτὸν γὰρ τὸν Δία τάφον ὄντα Κρητῶν, θέλοντες δὲ ὑπήκοοι θεραπεύειν, ἐμυθολόγησαν, ἐκ Κρόνου θεοῦ καὶ Ῥέας ἔχειν τὴν γένεσιν, καίπερ ἄνθρωπον ὄντα εἶναι.

Περὶ δὲ τὸ διὰ δίδεται λαμπρὰν ἰσχὺν τὸν Δία, λέγεται ὅτι ὁ Ζεὺς ἀπελθὼν ἐν τῇ Ἀλθαίᾳ ἐπὶ ἄριστον ὃ οἱ Αἰθίοπες ποιήσαντες, ἐκάλεσαν αὐτὸν καὶ τοὺς ἄλλους θεούς, σὺν αὐτῷ τε δ'

ἀμείνω τῶν Αἰθιόπων, ἢ ἡ αἰτία, ἄλλη ἐστί, θυσία ὃ ἡμεῖς τοῦ Διὸς τις δ' ἐστι περὶ ταῦτα·

Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο.

Καὶ ἄλλως· τινὲς ἱστορικῶς ἐκλαμβάνων θεραπεῦσαι τοῦτο, λέγουσιν ὅτι ἐν Διοσπόλει, μέγιστον ἐστι Διὸς ἱερὸν, καθ' ὃ λαβόντες Αἰθίοπες Διὸς ξόανον, καὶ ἄλλων δαιμόνων τῶν αὐτοῦ, κατὰ τινα καιρὸν τεταγμένον περιάγουσι τὰ κατὰ τὴν Λιβύην, καὶ πανηγυρίζουσι πανδήμως ἐπὶ δώδεκα ἡμέρας, ἐπεὶ καὶ τοσούτων περ αὐτοῖς οἱ θεοὶ. τοῦτο γοῦν φασιν ἄλλως Ὅμηρος, ὡς καὶ ποίησιν ἐθῶν ἔμπειρος, ὃν καὶ Αἰγύπτιον γενεαλογοῦσί τινες, πλάττων ἐνταῦθα δωδεκαήμερον ἀποδημίαν Διὸς ἐξ ἱστορικῆς ἀφορμῆς, εἰς τὸ πλάσμα ἐλθών.

Λέγεται δ' καὶ Ζεὺς καταχθόνιος, ὁ Ἅδης, ὡς ὄντων αὐτοῖς τῆς ὑπὸ καταγείους· εἰ δὲ κατὰ παλαιὸν ἱερέων, ἀλλὰ τινα Κορινθίων τέμενος Ζηνὸς Ποσειδῶνος ἐστιν ἱερόν. ἔστι τι Ζεὺς, ἥτις τι Ζεὺς, κοινὸν ὄνομα Διὸς καὶ Ποσειδῶνος καὶ Ἅδου τῶν ἀδελφῶν. ἄλλως δ' Ζεὺς καταχθόνιος, ἤγουν καταχθόνιος, ὁ τῆς μάλιστα Πλούτων Περσεφόνη δὲ, ἀκοίτις αὐτοῦ.

Ἔστι δ' ὁ Ζεὺς ἁπλῶς λέγεται πατὴρ, διὰ τὸ τῶν αἰτίας ζωογόνου· εἴποτε δ', πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, ἤτοι καθόλου· ὁ μόνον ταγχεῖον καὶ ἀστέρων καὶ ἥλιον, τῶν θεοποιῶν, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν, τουτέστιν ἀνθρώπων, ὡς ἀπὸ μέρους ἀπὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων τῷ τιμιωτάτῳ γένει, καὶ εἰς τὰ ἄλλα διαδεῖξαι τὸ ζωογόνον. ὁ δὲ μῦθος πατέρα θεῶν καὶ ἀνδρῶν, ἄλλως τὸν Δία φησὶ λέγων, ἐπεὶ κατὰ τὰς ὁμηρικὰς μυθικὰς τῶν ἄλλων δαιμόνων, οἱ μὲν μόνων θνητῶν πατέρες λέγονται, ὡς Ποσειδῶν Κύκλωπος καὶ Ὤτου, καὶ Ἐφιάλτου· Ἀφροδίτη, Αἰνείου· Θέτις, Ἀχιλλέως· καὶ ἄλλοι ἄλλων· οἱ δ', μόνων ἀθανάτων, ὡς Κρόνος Διὸς, Ἥρας, Ἅδου, Ποσειδῶνος. Ζεὺς δ' μόνος καὶ ἀθανάτων πατὴρ ἐστιν Ἀπόλλωνος, Ἡφαίστου, Ἄρεος· καὶ θνητῶν δ', ὥσπερ Σαρπηδόνος, Αἰακοῦ, Μίνωος, Ἡρακλέος, ἐκ τῆς Ἀλκμήνης, Περσέως, ἐκ τῆς Δανάης, Κάστορος καὶ Πολυδεύκους, ἐκ τῆς Λήδας, Ἰασίωνος, ἐκ τῆς Ἡμέρας, Ἰασίωνος καὶ Δαρδάνου, ἐκ τῆς Ἠλέκτρας, Βοιωτοῦ, ἐκ Θρᾳκὸς τῆς Τριτωνίδος, καὶ ἄλλων πλειόνων, ὡς ὁ μῦθος.

Περὶ τοῦ Διὸς πάντα γινομένου διὰ τῆς γονίμης

Λέγεται δ' ἀεὶ τὸ Διὸς, ὅτι ἀστὴρ μὲν γνώριμος διὰ μεγα-

γυναίκας τινας, ἥρπασε τὸν Γανυμήδην, ἐρασθεὶς αὐτοῦ πρὸς παιδεραστίαν. Φρὺξ δὲ ὁ Γανυμήδης. ὁ δὲ μῦθος ἔχει ὅτι ἥρπασεν ὁ Ζεὺς τὸν Γανυμήδην, ἵνα ποιήσῃ αὐτὸν οἰνοχόον, ὅπως ἀμφοτέροις τοῖς θεοῖς καὶ πάλιν γυναῖκα τινὰ γέγονε χρυσῆς, καὶ Δανάην συνεγένετο πάλιν ταῦρος καὶ τὴν Εὐρώπην ἥρπασε. κύκνος δὲ γενόμενος, Λήδην ἐπορνεύσατο. Σάτυρος δὲ γενόμενος, τὴν Ἀντιόπην ἔφθειρε. καὶ ἄλλα μυρία κακὰ ἔπραξε, ταῦτα γινώσκων διὰ φιλήδονος καὶ λαγνείας ὁ παρ' Ἕλλησιν ἀρχηγέτης θεός.

Περὶ τοῦ κεφαληγερέτου Διὸς, πρὸς τὴν Ἥραν.

Ἔστι μῦθος ἐπιπλασθεὶς ὅτι τοιοῦτον αὐτὸν ὁ Ζεὺς μέλλων χαρίζεσθαι τῆς Τρωσὶ, καὶ ποιῆσαι ἡττηθῆναι τοὺς Ἕλληνας διὰ τὴν ἱκεσίαν τῆς Θέτιδος, ἕνεκεν τοῦ Ἀχιλλέως, ἵνα ζητήσωσι τὸν Ἀχιλλέα οἱ Ἕλληνες ἡττώμενοι. ἡ δὲ Ἥρα ἐφρόντιζε τῶν Ἑλλήνων φροντίζουσα δὲ βούλεται ἀπατῆσαι τὸν Δία πρὸς μίξιν αὐτῆς. καὶ μετὰ τοῦτο, ὕπνον αὐτῷ ἐπιπεσεῖν, καθευδήσοντα πρὸς αὐτῆς ἵνα, καθεύδοντος τοῦ Διὸς, κινδυνεύωσιν οἱ Τρῶες γενόμενοι, ἡττηθῶσιν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. ταῦτα βουλευσαμένη λαμβάνει τὸν κεστὸν καλλωπίσματα ἐν τῷ κεστῷ τῆς Ἀφροδίτης. ὁ δὲ κεστὸς μυθεύεται ὅτι καμφθῆναι τὸ ἦθος ἐν ᾧ πάντα τὰ πρὸς καλλονὴν καὶ ἐρωτικῶν, καὶ χάριτας, καὶ λαμπρότητας πρόσωπα ἐκαλλωπίσατο ἐκεῖ ἀπατηλά. οὕτω κοσμηθεῖσα ἄνεισι πρὸς τὸν Δία καὶ κοινοῦ αὐτὸν ἐν τῷ πλάσματι τούτῳ, πρὸς ἑαυτὴν, καὶ λαγνείας. ἐκ γῆς δὲ ἀνέβαλεν αὐτῷ, καὶ τὰς τῶν μύρων ἀναθυμιάσεις· καὶ γὰρ ἡ γῆ, φησὶν ὁ μῦθος, ἐβλάστησε βοτάνας, οἷον κρόκον, ῥόδα, λωτὸν, ἴα, κρίνα, κασίαν, κινάμωμον, νάρδον, καὶ τὰ λοιπὰ ἀρώματα ἔργα ποιοῦντα ἀφροδίσια.

Περὶ τοῦ ἐμπεσόντος φόβου τῷ Διΐ.

Τοῦ Ἀχιλλέως κατακράτος κρατοῦντος, φόβος ἔλαβε τὸν Δία, μήπως παρὰ τὸ εἱμαρμένον ὁ Ἀχιλλεὺς πορθήσῃ τὸ Ἴλιον. τοῦτο φοβούμενος, ἐπιτρέπει τοῖς θεοῖς τὸν βουλόμενον ᾧ βούλεται ἀπελθεῖν καὶ βοηθῆσαι· ἵνα οἱ μὲν τοῖς Τρωσὶν, οἱ δὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθήσωσι. τούτων ἐπιτραπέντων, ὁ μὲν Ζεὺς, κατὰ τὸν μῦθον, ἐβρόντησεν ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ δὲ Ποσειδῶν σείει τὴν θάλασσαν· ὁ δὲ Ἅδης, συνιδὼν τὰς θαλάσσας καὶ τὸν οὐρανὸν, ἐφοβεῖτο, μήπως συνθλάσῃς τῆς γῆς, ἀναρρήξῃ γένηται τῶν καταχθονίων, καὶ δημοσιευθῇ τὰ κατ' αὐτόν.

Πε-

Περὶ τῆς συνθέσεως τῶν ἀγρίων καὶ συγκαύσεως τῶν τριχῶν τοῦ Διός.

Ὅμηρος ἐπαίρει τὸν Δία μετὰ τὴν τῆς Θέτιδος ἱκετείαν ὑπὲρ τοῦ Ἀχιλλέως ἐπινεύσαντος, κινοῦντα αὐτὸν τὰς ὀφρῦς, ὅτι τῇ ἐπινεύσει σείσαντι δὲ τὰς τρίχας ἐπὶ κατανεύσει τῆς κεφαλῆς, καὶ συγκινήσαντι ὅλον τὸν οὐρανὸν, τὴν τριχῶν αὐτῶν κινουμένων. ἀμβροσίας δὲ τὰς τρίχας εἶπεν ὁ Ποιητὴς, ὡσεὶ, ὡς ἐλεῖν βροτὸς ἰδιώτης ἔχει.

Περὶ τοῦ ἐν Κρήτῃ τάφου τοῦ Διός.

Ὁ Ζεὺς λέγεται ἐν Κρήτῃ, ὡς εἴρηται, καὶ τραφῆναι καὶ ἀποθανεῖν, καὶ εἶναι αὐτοῦ τὸν τάφον ἐν ᾧ ἐπιγέγραπται ἐνθάδε κεῖται Ζὰν, ὃν Δία κικλήσκουσι. καὶ εἶναι ἐλέγχειν τοῦτο κατὰ τῶν λεγόντων τὸν Δία μὴ εἶναι τὸν Δία. καὶ εἶναι ἐλέγχειν τοῦτο κατὰ τῶν λεγόντων τὸν Δία τραφῆναι ἐν Κρήτῃ καὶ γεννηθῆναι. ἐπιζήτησε δὲ τὸ αἴτιον ἐν ᾧ τὸ ἐλέγχεσθαι ὑπὸ Ἑρμοῦ, πλάττει ζήτημα ... καὶ ... τῶν ἱερέων ... ἀποθάνε ... ἐν Κρήτῃ τῇ νήσῳ· ἐν ᾧ ἐπιγέγραπται, ἐνθάδε κεῖται θανὼν Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς μετὰ ... τοῦ τάφου τούτου ... συγγράμματα ἐλέγχουσι δὲ ... ὅτι ... ἀθάνατος ἦν, καὶ τέθνηκε, καὶ κεῖται ἐν Κρήτῃ.

Ποσαχῶς ὁ Ζεὺς ... περὶ τῶν ἐπωνυμιῶν αὐτοῦ.

Μετὰ δὲ ταῦτα, ἄλλως ὁ Ζεὺς πατὴρ λέγεται θεῶν καὶ ἀνθρώπων εἶναι, διὰ τὴν τοῦ κόσμου φύσιν αἴτιον γεγονέναι τῆς τούτων ὑποστάσεως, ὡς οἱ πατέρες γεννῶσι τὰ τέκνα.

Νεφεληγερέτης δὲ καὶ ἐριγδουπος ὀνομάζεται, τὸ ὑπὸ τοὺς πατέρας καὶ βροντὰς, ... καὶ τὸν κεραυνὸν ἀκούει, καὶ τὸν κατέχοντα ... ἄλλοι, ... ἐπισκήπτων ... Δία, διὰ ... τὰς ... ἀκριβῶς, ἐν ... τὴν αἴσθησιν, τὸ ἔμψυχον, ... ἐπικλήθη δι' ἄλλας ... καὶ ... αἰτίας, ... καὶ ἱκεσίου, καὶ καταιβάτης, καὶ ἀστεροπητὴς, καὶ ἱκέσιος, καὶ ... καὶ ... καὶ ... καὶ ... καὶ ... καὶ πολιοῦχος, καὶ ... καὶ ... καὶ ... καὶ ... καὶ Καπετωλιος, καὶ ..., καὶ ... καὶ ἄλλως δὲ πολλαχῶς, κατὰ διαφόρους ἐπινοίας ... καὶ σωτὴρ, καὶ πολιεὺς, καὶ ... καὶ ξένιος, καὶ κτήσιος, καὶ ..., καὶ ... καὶ ἐλευθέριος αὐτὸς προσαγορεύεται, ... ἰδίως ... ταῦτα ... πᾶσαι ... καὶ ... καὶ πάντων αἴτιος καὶ ... ὄντα

ἄνω δὲ ἐρρέθη καὶ τῆς δίκης πατὴρ εἶναι· ὁ γὰρ συναγαγὼν εἰς τὰ πράγματα τὴν κοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων, καὶ παραγγείλας αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν ἀλλήλους, οὗτός ἐστι. καὶ τῶν Χαρίτων· ἐντεῦθεν γὰρ αἱ ἀπὸ τοῦ βασιλεύοντος καὶ εὐεργετοῦντος ἄρχει. καὶ τῶν ὁρίων κατὰ τὸ ἐπέχοντος ποιεῖται μεταβολὰς συνηθῶν, καὶ τῶν γινομένων ἐπὶ τῆς γῆς ἄλλων, καὶ ἀπηλλαγμένων ἀπὸ τῆς φύσεως, εἶδος ἐστὶ ταραχῆς. λέγεται δὲ ὅτι τιμωρὸς καὶ ἀλάστωρ, καὶ παλαμναῖος, τῷ τοὺς ἀλάστορας καὶ παλαμναίους κολάζειν· τῶν μὲν ἀνηκέστων ἀπὸ τοῦ τε τοιαῦτα ἁμαρτάνειν, ἐφ' οἷς ἐστιν ἀλαστῆσαι καὶ στενάξαι· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ τὰς παλάμας μιάσματος ἀνεπλήστους ἀποπλύειν.

Καὶ ὑψίζυγος, ὁ ἐν ὕψει τὰ κάτω καθίζων, καὶ ἀπὸ ζυγοῦ κυβερνητικοῦ, ἢ ὁ ἄνωθεν ταλαντεύων, ὅσα τὰ κατὰ ἀνθρώπους. διὸ λέγει Ὅμηρος, ὅτι ὑψόθεν, ὅτι ἐκ θεοῦ, ταῖς τελευταῖς ἔχονται, καὶ γίνεται τότε ἐκτενῆ τῷ φρασθῆναι τὸν Δία μεταχειριζόμενον τάλαντα, ὡς ἐν ζυγοστατήματι· τοῦτο δὲ ποιοῦσιν οἱ παιδευθέντες ἐν πόλεσι, ζυγὸν εἰδότες ἅρματος καὶ ἁμάξης· ὅθεν καὶ ζυγόδεσμον Ὅμηρός φησιν ἱμάντα τὸν ζυγὸν δεσμοῦντα τῶν ζώων ζευγνυμένων. εἰδότες δὲ καὶ ζυγὰ, καὶ καθέδρας ἱερατικάς· ὅθεν, φασὶν, ὑψίζυγος, ὁ ὕψει καθέδραν ἔχων καὶ θρόνον. οἱ μεθ' Ὅμηρον ἔθεντο ζυγὸν καὶ ἐπὶ σταθμοῦ. καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τοῦ ἄγειν ἐτυμολογικῶς. τὰς ἐκατέρωθεν δηλαδὴ πλάστιγγας ἀφ' οὗ καὶ παροιμία τις, ζυγὸν πρὸς δίκην ἀνθέλκεσθαι.

Καὶ ὁμολώιος δὲ προσηγορεύθη ἐν Θήβαις, ἀπὸ Ὁμολωίας προφήτιδος, τῆς Ἐνυέως, ἣ προφῆτις εἰς Δελφοὺς ἐπέμφθη, ὡς Ἀριστόδημος ἐν δευτέρῳ τῶν Θηβαϊκῶν. Ἴστρος δὲ ἐν τῇ ἑκκαιδεκάτῃ τῆς συναγωγῆς, διὰ τὸ παρ' Αἰολεῦσι, τὸ ὁμονοητικὸν, καὶ εἰρηνικὸν, ὅμολον λέγεσθαι. ἔστι δὲ καὶ Ὁμολωὶς ἐν Θήβαις.

Καὶ Σινωπίτης, ἢ ἀπὸ Σινώπης ὄρους Μέμφιδος· ἢ ἀπὸ Σινώπης τῆς Ποντικῆς· φέρεται γὰρ τοιοῦτος λόγος, ὅτι βασιλεῖ τῷ Ἀλεξανδρέως Πτολεμαίῳ τῷ Λάγῳ δαίμων τις ἐπιφανεὶς ἐκέλευσε πέμψαντα ναῦν, κομίσαι αὐτόν· μὴ προσδηλώσας δὲ πόθεν αὐτὸν ἀνακομίσεται. ὁ δὲ πέμπει φησὶ πολλοὺς τῶν ναῶν ὅπη τύχῃ καὶ οἱ προσέβαλεν ἡ ναῦς τῇ Φωκίδι, λαβόντες χρησμὸν ἐν ἐμέλλοντες ἀπελθεῖν εἰς Σινώπην, καὶ ἐνέγκαι τὸ προσταχθὲν, ἤνεγκαν ἐκεῖθεν τι τοῦ Σαράπιδος Διὸς ἄγαλμα. κἀντεῦθεν Σινωπίτης Ζεύς, ἤτοι Σάραπις· ἢ φασί τι ἄγαλμα τῆς ὁμώνυμα ἄλλως τῆς ὡς φύσεως ἦν· οἱ δὲ ἀπὸ Σινώπης ποταμοῦ τὴν Σινώπην τοῦτον Δία παράγουσι.

Καὶ

Καὶ Ἑρκεῖος, ὦ βωμὸς ἐστὶν ἕρκει ἐν τῇ αὐλῇ ἵδρυται· τὸ γὸ περίβολον ἕρκος ἔλεγον. μετῆλθε δὲ τὸ πολιτείας, ὅτι ὁ Ζεὺς Ἑρκεῖος ἐρκεῖος δὲ, τὸ ἀπότεγμα τὸ αὐλῆς, ἢ ὁ τῇ δώματος στέγη. Σοφοκλῆς [illegible] ἔν διθύοις πρὸς κίονα στέγης, μάστιγι πρῶτα φοινιχθεὶς [illegible] καὶ μείλιχος, ἐσμελοῦντο, ὡς τοῖς [illegible] μεταπιθεσθεὶς [illegible] γὸ ἀπὸ [illegible] ἔχει πρὸς αὐτόν. διὰ τοῦτο καὶ ἱκέσιοι Διὸς εἰσὶ βωμοί.

Καὶ πατρῷος, ὥσπερ ὁ Ἀπόλλων, ἐν Ἀθήναις τιμώμενος ὁ Ζεὺς μὲν, μετὰ τὸ ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἢ ὡς οἱ πλείους, μετὰ τὸ ἐν Κρήτῃ ἀνατροφὰς, ὅτι πρῶτον τοῖς Ἀθήναις ὑπέστη, ὃ δοκεῖ [illegible] πατρῷον αὐτοῦ· ἐν τόπεις ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ [illegible] τὸν Ἀπόλλωνα δὲ, ὅτι Ἐρεχθέως θυγατέρα ἔγημε τὸν Κρέουσαν, ἐξ ἧς ἐγένετο ὁ Ἴων ὡς πρόγονον [illegible] καὶ οἱ ἄρχοντες [illegible] ἐκ γὰρ τῇ μὴ [illegible], ξένοι αὐτὸς [illegible].

Οἱ δ᾽, ὅτι τιμᾶται παρ᾽ Ἀθηναίοις Ζεὺς πατρῷος, ὁ Ἀπόλλων, διὰ τὸ πρώτως [illegible] τι θεῖα εἰς τὴν χώραν, καὶ [illegible] συντελέσας κατὰ φρατρίας, καὶ δῆμον, ὁ συγγενείας, [illegible] τοῖς ἀλλήλων.

Καὶ ἑνάκειος, ὁ ἐπὶ τὸ ἄκρον τὸ ὁρῶν ἱδρυμένος· ἐπὶ γὸ τῶν ὁρῶν τοὺς βωμοὺς αὐτῷ ἵδρυον, ὡς [illegible].

Καὶ ὁμομαστήγιος [illegible], ἐπεὶ [illegible] οἱ δὲ ἄλλοι μάστιγα [illegible] καὶ πληγῆς διὰ τοῦτο ὁμομαστηγίας [illegible].

Καὶ Δωδωναῖος, ὥσπερ Ἰλιάδος Π'

Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε, ——

ἐν χωρίῳ τῆς Ὑπερβορέων ἢ Δωδώνῃ τιμώμενος, ἐν Θεσπρωτίᾳ λέγεται γὰρ ὅτι Δευκαλίων, μετὰ τὸν ἐπ᾽ αὐτοῦ γενόμενον κατακλυσμὸν, εἰς τὴν Ἤπειρον ἐμαντεύετο ἐν τῇ φηγῷ [illegible] δὲ τοῦ χρησμοῦ δόντος, κατῴκιζεν τὸν τόπον, συνελθόντας [illegible] ἀπολλυμένους ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ. ἀπὸ τοῦ Διὸς ὁ Δωδωναῖος μὲν, τῆς Ὠκεανίδος, Δωδώνην τὴν χώραν προσηγόρευσεν, ὡς Θρασύβουλος ὁ Ἀκέστωρος ἱστορεῖ.

Καὶ ἄλλως Δωδωναῖος Ζεὺς, ὁ περὶ Δωδώνην [illegible] ἔχων τιμὴν καὶ κατὰ τὴν ποιητικὴν ἑρμηνείαν, Δωδώνης μέδων, ἢ Ἑλλήνων κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐκαλεῖτο [illegible] Δωδώνην [illegible] λέγει ὁ Ποιητὴς, εἰδὼς [illegible] [illegible] τι [illegible] ἱερὸς, κατὰ τοὺς παλαιοὺς [illegible]

Πε-

Πελασγικὸς ὁ αὐτὸς [illegible] ἐπὶ Δωδώνῃ, κατά τινας, ἡ μὲν Θεσσαλίας, ἡ δὲ Μολοσσίας, ἧς καὶ μεμνῆσθαί φασι τὸν Ποιητὴν, διὰ τὸ καὶ δυσχείμερον ἐκείνην ἱστορεῖσθαι καὶ τὸ τοῦ Διὸς δὲ ἱερὸν ἐκεῖσε εἶναι, τὸ κατὰ τὴν μαντείαν φηγόν· ἣν Σοφοκλῆς πολύγλωσσον ἐν Τραχινίαις φησὶν, ὡς πολύφωνον, διὰ καὶ πολλοὺς μαντεύεσθαι. ὅπερ δὲ ἀλληγοροῦντες τὴν Δωδώνην, τὴν γῆν φασιν, [illegible] τὸ δῶ δώσω, ὡς δοτεῖραν, καὶ ἀποδώτειραν, καὶ ζείδωρον, ὡς ὁ αὐτοὶ φυσιολογικῶς ἅμα καὶ ἀναθετικῶς φασι,

Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε,

[illegible], αἰθέρα, καὶ περίγειον. τοῦτο μὲν διὰ τὸ Δωδωναῖε· ἐκεῖνο δὲ, διὰ τὸ ἄνα. καὶ οὕτω μὲν ὁ αὐτὸς προσηγορεῖν ἀρκοῦντως ἔχει. οὕτω δὲ τῶν παρεπιγραφόμενον αὐτῷ ἀποσιωπησάμενος ταῦτα ῥητέον· παρεισάγουσι τὸν Δία τελείαν ἐν ἀνδράσιν ἔλευσιν ἔχοντα, ἐπεὶ ἔστι τὸ περικαμμένον, ἔστι τὸ ἐλλιπὲς ἐμφαίνον. τὸ δὲ κατευθὺ οὐδὲν· διὰ τοῦτο καὶ πλείονα κατὰ θεὸν τὸ δὲ σκῆπτρον, τῆς δυναστείας αὐτοῦ σύμβολον ὂν, πολλαχῆ δὲ καὶ πλείω κρατῶν πλαττεται. ἀθάνατος γὰρ πάντων, καὶ οὐδὲν ὄντως αὐτοῦ δύναται. ἱερὸς δὲ ὄρνις αὐτοῦ ὁ ἀετὸς λέγεται εἶναι, διὰ τὸ ὀξύτατον τοῦτον εἶναι τῶν ἄλλων πτηνῶν.

Σπένεται δὲ ἔλαιον, διὰ τὸ ἀειθαλὲς, καὶ λευκὸν, καὶ πολυχρόνιον· ἢ διὰ τὸ ἐμφέρειαν τῆς περὶ τὸν οὐρανὸν γλαυκότητος. λέγεται δὲ ὑπό τινων καὶ ἀλληγορικώτερον καὶ οὕτω αὐτὸν τοιουτοτρόπως· ὥσπερ οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ ψυχῆς διοικούμεθα, οὕτω καὶ ὁ κόσμος ψυχὴν ἔχει τὴν συνέχουσαν αὐτόν· καὶ αὕτη καλεῖται Ζεὺς πρώτως διὰ τὸ σώζειν, καὶ αἰτία ἐστὶ τοῖς ζῶσι τοῦ ζῆν. διὰ τοῦτο βασιλεύειν ὁ Ζεὺς λέγεται τῶν ὅλων· ἢ ὡς ἐν ἡμῖν καὶ ἡμῶν ἡ ψυχὴ καὶ ἡ φύσις, πάλιν βασιλεύειν λέγεται. Δία δ' αὐτὸν καλοῦμεν, ὅτι δι' αὐτὸν γίνεται καὶ σώζεται τὰ πάντα. [illegible] τισι δὲ καὶ Δεὺς λέγεται, τάχα ἀπὸ τοῦ δεύειν τὴν γῆν, ἢ μεταδιδόναι τοῖς ζῶσι ζωτικῆς ἰκμάδος. καὶ ἡ γενικὴ πτῶσις, ἀπ' αὐτοῦ ἐστι Διὸς, παρακειμένη πως τῷ Διΐ. οἰκεῖν δὲ ἐν τῷ οὐρανῷ λέγεται, ἐπεὶ ἐκεῖ τὸ κυριώτατον μέρος τῆς τοῦ κόσμου ψυχῆς. καὶ γὰρ αἱ ἡμέτεραι ψυχαὶ πῦρ εἰσιν, ὡς οἱ παλαιοὶ λέγουσιν.

Ἀκολούθως δὲ τούτοις λέγεται, καὶ ἐστι πάντ' ἐφορᾶ Διὸς ὀφθαλμὸς, καὶ πάντ' ἐπακούει. πῶς γὰρ ὅσον τὸ ὅλον, διὰ πάντων διηκούσης δυνάμεως, λανθάνει τι τῶν ἐν τῷ κόσμῳ γινομένων. λαμβάνεται δὲ ὁ Ζεὺς ἀλληγορικῶς καὶ ἀντὶ τοῦ νοὸς, [illegible] καὶ τὰς Μούσας, ἤτοι τὰς γνώσεις γεννᾷ· καὶ ἀντὶ τοῦ νοὸς τοῦ κατὰ ἄνθρωπον,

ἀεθυμέλεται τοῖς πολλοῖς καὶ γυναικῶς, ἀντὶ παντοῖ ... σώματι, καὶ τῆς αὐτῆς μορφῆς ... ἀλλὰ τῆς ἄρας, ... τῷ ... δοις κατεστήματος, καὶ ἐμβεῖν ἔλιε πρὸς λέγεις δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀστέρα καὶ πλανήτου ... ἀλλὰ ... αὐτὸ τοῦ ... τοῖς Στωϊκοῖς καὶ ... μὲν ταῦτα ἀλλ. λέξομεν δὲ ... τοῦ γάμου Διός τε καὶ Ἥρας.

Περὶ τοῦ γάμου τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας.

Τὸν Δία μυθολογοῦσι ... τῆς Ἥρας ἐρασθέντα, ... ἴδη χωρισθεῖσαν ἀπὸ τῶν ἄλλων θεῶν. Βουλόμενος δὲ ... καὶ μὴ ὀφθῆναι ὑπ' αὐτῆς, τὴν ὄψιν μεταβαλεῖν εἰς κόκκυγα, καὶ καθέζεσθαι εἰς ὄρος, ὃ πρῶτον μὲν Θρόναξ ἐκαλεῖτο, νῦν δὲ Κόκκυξ. τὸν δὲ Δία χειμῶνα ποιῆσαι δεινὸν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τὴν δὲ Ἥραν πορευομένην ... ἐπὶ τὸ ὄρος, καὶ καθέζεσθαι ἐν αὐτῷ, ὅπου ... ἱερόν ἐστι Τελείας Ἥρας ... τὸν δὲ κόκκυγα ἰδοῦσα, καὶ ... διὰ τὸν χειμῶνα, κατεπετάσθη καὶ καθεσθῆναι ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς, τὴν δὲ Ἥραν ἰδοῦσαν αὐτόν, οἰκτεῖραι καὶ περιβαλεῖν τῷ ... τὸν δὲ Δία ... μεταβαλόντα τὴν ὄψιν, καὶ ἐπιλαβέσθαι τῆς Ἥρας. τῆς δὲ τὴν μίξιν παραιτουμένης διὰ τὴν μητέρα αὐτῶν ..., αὐτὸν ὑποσχέσθαι γυναῖκα αὐτὴν ποιήσασθαι. καὶ παρ' Ἀργείοις δὲ οἳ μέγιστοι τῶν Ἑλλήνων τιμῶσι τὴν θεόν. τὸ δὲ ἄγαλμα τῆς Ἥρας ἐν τῷ ναῷ καθήμενον ἐν θρόνῳ, τῇ χειρὶ ἔχει σκῆπτρον, καὶ ἐπ' αὐτῷ τῷ σκήπτρῳ κόκκυξ.

ΠΕΡΙ ΖΗΘΟΥ ΚΑΙ ΑΜΦΙΟΝΟΣ

Ζῆθος, καὶ Ἀμφίων, μυθεύονται ὅτι κιθάρᾳ τὰς Θήβας ἐτείχισαν. κιθαριζόντων γάρ, αὐτοῖς οἱ λίθοι κατιόντες ἐπὶ τὸ τεῖχος ἐτίθεντο. ἡ δὲ ἱστορία ἔχει οὕτω. Ζῆθος καὶ Ἀμφίων, Θηβαῖοι τὸ γένος, ἄριστοι κιθαρῳδοὶ ἐγένοντο, καὶ ἐπεδείκνυντο μισθοῦ. ἠργύριζον δὲ ἐκ τούτων ... ἐν ἀνθρώποις ... ἀκροάσαιτο τοῦ Ἀμφίονος, καὶ εἴ τις βούλοιτο ἀκοῦσαι αὐτῶν, ἐξηγορθεὶς εἰργάζετο ἐπὶ τὸ τεῖχος· ἡ μέντοι οἱ λίθοι ... ἔλεγον ὁ μῦθος προσανεπλάσθη, ὅτι λύρᾳ τὸ τεῖχος ἐτειχίσθη.

ΠΕΡΙ ΖΗΤΟΥ ΚΑΙ ΚΑΛΑΪΔΟΣ

Ζήτης καὶ Καλαῒς υἱοὶ Βορέου ἐκ Ὠρειθυίας τῆς Ἐρεχθέως πτερωτοὶ ... ἔχον δὲ ἀδελφὴν Κλεοπάτραν ... τὸ Φινεὺς ἔγημε. μετὰ ταύτην Ἰδαίαν τὴν Δαρδάνου ἐπεισηγάγετο ...

ἔχρησε περὶ τῆς προγόνων, λέγω δὲ τῶν ἀπὸ Κλεοπάτρας υἱῶν, ἐπέτρεψε τυφλῶσαι αὐτούς· ὁ δὲ, ἐπεὶ ὁ πατὴρ ἐτύφλωσεν αὐτοὺς, διαβαλούσης τῆς μητρυιᾶς πρὸς αὐτόν.

ΠΕΡΙ ΖΩΠΥΡΟΥ ΤΟΥ ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΥ

Δαρεῖος, ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ἐπολιόρκει τὴν Βαβυλῶνα ἐπὶ χρόνον πολύν· καὶ δυσπορήτως εἶχε αὐτῆς, καὶ ἐγχρονίζοντος ἐπὶ πολὺν χρόνον, Ζώπυρος τις ἀνδρεῖος τὴν ψυχὴν, ὡς ἔδοξε τὸ πρᾶγμα, ὢν οὐκ ἄδοξος παρὰ τῷ Κύρῳ, μηχανᾶται τοιάδε· ἀποκόψας ἑαυτοῦ τὴν ῥῖνα καὶ τὰ ὦτα, καὶ μαστίξας ἑαυτὸν ξέσας, ἦλθεν αὐτομολῶν πρὸς τοὺς Βαβυλωνίους, ὡς δεινὰ πεπονθὼς παρὰ τοῦ Κύρου· οἱ δὲ ἀπελθὼν προσποιοῦνται δοκεῖν τοῖς Βαβυλωνίοις, στρατηγήσας ὑπὲρ Βαβυλωνίων, καὶ ἀπελαύων πολλοὺς τῶν Δαρείου στρατιωτῶν· συνθήκας δὲ ποιησάμενος μετὰ τοῦ Δαρείου ἡμέραν ὡρισμένην ἐν ᾗ δεῖ καὶ προσβαλεῖν ἐν τῇ Βαβυλῶνι, ἐν ταύτῃ πείθει τοὺς Βαβυλωνίους λαβεῖν τὰς κλεῖς τῶν πυλῶν, οὕτω λαβὼν ἤνοιξε καὶ εἰσήγαγε τοὺς Πέρσας καὶ οὕτως ἐχειρώθη ἡ Βαβυλών.

ΡΗΤΟΡΕΣ.

ΠΕΡΙ ΖΗΝΟΒΙΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

Ζηνόβιος σοφιστὴς, παιδεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀδριανοῦ ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῶν παροιμιῶν Διδύμου καὶ Ταρραίου ἐν βιβλίοις τρισί· μετέφρασεν Ἑλληνιστὶ τὰς ἱστορίας Σαλλουστίου τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ἱστορικοῦ καὶ τὰ καλούμενα αὐτοῦ Βελῶν· γενεθλιακὸν εἰς Ἀδριανὸν Καίσαρα, καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΖΩΙΛΟΥ.

Ζωΐλος Ἀμφιπολίτης (πόλις Μακεδονίας) ὃς ἐπεκλήθη Ὁμηρομάστιξ, ὅτι ἐπέσκωπτεν Ὅμηρον· ῥήτωρ ἦν καὶ φιλόσοφος· ἔγραψε τινὰ γραμματικὰ κατὰ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως λόγους ἐννέα· ἱστορίαν ἕως τῆς Φιλίππου τελευτῆς, βιβλία δέκα· περὶ Ἀμφιπόλεως βιβλία τρία· καὶ κατὰ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

ΠΕΡΙ ΖΩΣΙΜΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

Ζώσιμος Γαζαῖος, ὁ Ἀσκαλωνίτης, σοφιστὴς κατὰ τοὺς χρόνους Ἀναστασίου· ἔγραψε λέξιν ῥητορικὴν κατὰ στοιχεῖον· καὶ ὑπόμνημα εἰς τὸν Δημοσθένην καὶ εἰς Λυσίαν.

Z
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

ΠΕΡΙ ΖΗΝΟΔΟΤΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Ζηνόδοτος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός· ὁ ἐν ἄστει κληθεὶς, ὃς τὰ ὑπὸ Ἀριστάρχου ἀθετούμενα τοῦ ποιητοῦ ἔγραψε πρὸς Πλάτωνα περὶ θεῶν· περὶ τῆς Ὁμηρικῆς συνηθείας· λύσεις Ὁμηρικῶν ἀπορημάτων· εἰς τὴν Ἡσιόδου Θεογονίαν, καὶ ἄλλα πολλά.

ΠΕΡΙ ΖΗΝΟΔΟΤΟΥ ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΟΥ

Ζηνόδοτος, ἐποποιὸς γραμματικὸς καὶ ἀστυνόμος Ἐφέσιος· μαθητὴς Φιλητᾶ, ἐπὶ Πτολεμαίου γεγονώς· ἔγραψε περὶ ἀρ-θυτικῶν, καὶ ἀσυντάκτων.

ΠΕΡΙ ΖΩΝΑΙΟΥ

Ζωναῖος, ἔγραψεν ἐρωτικὰς ἐπιστολὰς, καὶ περὶ τοῦ σχηματίζειν. φέρονται δὲ αὐτοῦ καὶ ἕτεραι ἐπιστολαὶ ἀγροικικαὶ, καὶ ἄλλα γραμματικά τε καὶ ῥητορικά.

ΠΕΡΙ ΖΗΝΩΝΟΣ ΤΟΥ ΕΛΕΑΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Ζήνων Τελευταγόρου Ἐλεάτης φιλόσοφος τῶν ἐγγιζόντων Πυθαγόρᾳ καὶ Δημοκρίτῳ κατὰ τοὺς χρόνους· οὗτος πλέων, καὶ χειμῶνος συμβάντος, καὶ ναυαγίου γενομένου, ἀχρεῖον, φασὶ τὸ ἐσώθη αὐτῷ πλοῖον, πρὸς τὴν τύχην ἀποφθέγξασθαι τοῦτο, ὦ Τύχη, χάριτάς σοι ὁμολογῶ, ὅτι τὸ ἐμὸν ὑπὸ ἄγει τὸ τρίβων. ἐπιβουλεύσας ὡς δέλεαρ ποιῶν τὸ ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ ἐπιβουλεύσας τῇ πόλει, καθελεῖν δὲ θελήσας Νέαρχον, ἢ ὡς Διομέδοντα τὸν Ἐλέας τύραννον, ἑάλω· καὶ ἐρωτώμενος ὑπ' αὐτοῦ, τὴν γλῶτταν αὐτοῦ ὀδοῦσι ἀποτεμὼν, προσέπτυσε τῷ τυράννῳ· καὶ ἐν ὅλμῳ βληθεὶς, συνετρίβη πτισσόμενος. τοῦτόν φασιν εὑρετὴν εἶναι διαλεκτικῆς, ὡς Ἐμπεδοκλέα τῆς ῥητορικῆς· καθὰ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Σοφιστῇ. ἔγραψεν Ἔριδας, ἐξήγησιν τῶν Ἐμπεδοκλέους, πρὸς τοὺς φιλοσόφους περὶ φύσεως.

ΠΕΡΙ ΖΗΝΩΝΟΣ ΤΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ

Ζήνων Μουσαίου, Σιδώνιος, φιλόσοφος Στωϊκὸς, μαθητὴς Διοδώρου τοῦ καλουμένου Κρόνου, διδάσκαλος Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως· ἔγραψεν ἀπολογίαν ὑπὲρ Σωκράτους, καὶ Σιδωνιακά.

ΠΕΡΙ ΖΗΝΩΝΟΣ ΤΟΥ ΤΑΡΣΕΩΣ

Ζήνων Διοσκορίδου, Ταρσεύς· ὡς δὲ ἄλλοι, Σιδώνιος φιλόσοφος· μαθητὴς Χρυσίππου τοῦ Ταρσέως φιλοσόφου Στωϊκοῦ.

ΠΕΡΙ ΖΗΝΩΝΟΣ ΤΟΥ ΜΝΑΣΕΟΥ

Ζήνων Μνασέου, Κιτιεὺς, (πόλις Κύπρου) φιλόσοφος· ὃς ἦρξε τῆς Στωϊκῆς αἱρέσεως· ἐκλήθη δὲ καὶ αὐτὸς Στωϊκός.

ΠΕΡΙ ΖΗΝΩΝΟΣ ΤΟΥ ΚΙΤΙΕΩΣ

Ζήνων ἕτερος Κιτιεὺς, οὗ δὲ ῥήτωρ τις ἦν, ἢ φιλόσοφος, ἄδηλον· ἔγραψε περὶ στάσεως, περὶ σχημάτων· ὑπόμνημα εἰς Ξενοφῶντα, εἰς Λυσίαν, εἰς Δημοσθένην, περὶ ἐπιχειρημάτων.

ΠΕΡΙ ΖΩΡΟΑΣΤΡΟΥ.

Ζωροάστρης, Περσομήδης, σοφὸς ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ. ἔγραψε περὶ φύσεως βιβλία τέσσαρα· περὶ λίθων τιμίων ἕν· ἀστεροσκοπικὰ ἀποτελεσματικὰ βιβλία ε.

ΠΕΡΙ ΖΩΡΟΜΑΣΔΡΟΥ

Ζωρομάσδρης Χαλδαῖος σοφός· ἔγραψε φυσικὰ καὶ μαθηματικά.

ΠΕΡΙ ΖΩΣΙΜΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Ζώσιμος Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος· ἔγραψε χημευτικὰ πρὸς Θεοσέβειαν τὴν ἀδελφήν· ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον ἐν βιβλίοις κβ. ἐπιγράφεται δὲ ὑπό τινων χειρόκμητα, καὶ Πλάτωνος βίος.

Η

ΠΕΡΙ ΗΒΗΣ

Ἥβη, θυγάτηρ Ἥρας καὶ Διός· ἣν ὁ Ἡρακλῆς μετὰ θάνατον εἰς οὐρανὸν ἀνελθὼν ἔγημε, ὡς λόγος. ταύτην πάλιν ὁ μῦθος θεαῖς φησι παρθένον οἰνοχοεῖν, ἀλληγορικῶς δὲ

ἡ Ἥβη Διὸς καὶ Ἥρας λέγεται, διὰ τὸ ἀκμαστὸν καὶ ἀεὶ πάλιν τῶν στοιχείων, εἰς ἅπερ ἀλληγορεῖται Ἥρα καὶ Ζεύς.

ΠΕΡΙ ΗΕΤΙΩΝΟΣ

Ηετίων, ὁ πατὴρ Ἀνδρομάχης βασιλεὺς Θήβης. Κίλικες δὲ οἱ περὶ τὴν Θήβην ἐλέγοντο ὧν ἦρχεν Ηετίων, ὅτως ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὁμωνυμίας.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΥΤΟΥ ΠΑΙΔΩΝ

Ὁ Ἥλιος μυθεύονται δὴ υἱὸς τοῦ Θείας, ἤτοι καὶ Δίου λέγεται, ὥσπερ καὶ ἡ Σελήνη τοῦ δὲ Ἡλίου παῖδες γεγόνασι παῖδες οὗτοι, Κίκερφος, Τριαγὴς, Τρίοπος, Ἀκτὶς, Μάκαρ, καὶ Φαέθων ὁ νεώτατος, καὶ αἱ καλούμεναι Ἡλιάδες καὶ ἄλλοι, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ καταγραφῇ. ἡ δὲ Φαέθοντα κατενεγκεῖν τοῦ πατρὸς ἡλιακοῦ ἅρματος μυθεύσαντες καὶ τὸ Ἠριδανῷ ποταμῷ ἐμπεσόντα. ὅτε γε καὶ αἱ αὐτοῦ ἀδελφαὶ Ἡλιάδες νυκτὸς σκυλευθεῖσαι· καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἀπέσταζον δάκρυον ἤλεκτρον οὕτω αἴγειροι γενόμεναι ἀποστάζουσι τὸ τοιοῦτο δάκρυον.

Ἔστιν δὲ ὅτι ἤλεκτρος, ὡς τὸ ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κρᾶμα ἤ ἀλλά τις λίθος χρυσοειδὴς ἐξ οὗ καὶ λιθικὰ γίνονται μαχαίρας ἔτι δὲ ἀχύρων ἑλκυστική, ὡς ἡ μαγνῆτις σιδήρου. τινὲς δὲ τῶν παλαιῶν λέγουσιν ὅτι ἡ λίθος οὐδὲν ὁ τοιοῦτος ἤλεκτρος, ἀλλὰ δένδρου δάκρυον, πεπηγὸς εἰς σῶμα λιθῶδες.

Λέγεται δὲ Ἥλιος, οἱονεὶ δηλαδὴ τις ὤν, καὶ σκοπεῖ, καὶ ἀφαιρέσει ἔλιος. ἢ ἀλαὸς τις ὤν, ὡς ἐξ ἅλος, ἤγουν θαλάσσης τὴν γένεσιν ἔχων. ἔστι δὲ ἀξονίσκος ὁ ἥλιος ὑπὲρ τὰς λοιπὰς τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων. ἡ μὲν ὥσπερ τὸ ἡμεῖς. ὅ γὰρ ὑμεῖς ὡς περὶ μέγα διάστημα περιστρέφονται, τοῦτο ὁ ἥλιος περιδινεῖται ἐνιαυτοῦ· τοσοῦτον ὁ ἥλιος τοῦ οὐρανοῦ μὴ ζυγιζόμενος, Κρόνος δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων ταχύτερος· Κρόνος μὲν γὰρ τριάκοντα ἔτεσι περιδινεῖ τὸν τοῦ οὐρανοῦ, ἢ ἴσον κινητικοῦ περιστρεφόμενος. Ζεὺς δὲ, ἔτεσι ιβ'. Ἄρης, ἥλιος, ὡς ὑμεῖς, ἐνιαυτῷ· Ἀφροδίτη, μησὶ ιβ'. Ἑρμῆς, ἐνιαυτῷ, ἢ μᾶλλον μησὶ ιβ'. ἡ δὲ σελήνη, ἐν μόνῳ μηνί.

ΠΕΡΙ ΗΡΑΣ

Ἡ Ἥρα, εἰς βασιλείαν, ἀλληγορεῖται, καὶ αἰθέρα μεταλαμβάνεται ἔθει καὶ ἀέρα ζωὴ, ἡ βασιλικὴ διὰ ἀέλλαν καὶ γονὴ τὰ Διὸς παραλλάττουσι· σωματῶται γὰρ ἀθρ. αὐτῶν, καὶ περιλλεται,

τες, αἰρομένη ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκεῖσε αὐτῷ ἐπιδεδεκότος. καὶ γεγόνασιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας· ῥέουσα γὰρ ὡς λεπτότητι ἡ οὐσία, τὸ, τε πῦρ, καὶ τὸν ἀέρα ὑφίστατο· ὑφ᾽ ᾧ καὶ Ῥέαν τὴν μητέρα αὐτῶν ἐμυθεύσαντο εἶναι, πατέρα δὲ τὸν Κρόνον. ἤτοι διὰ τὸ ἐν τεταγμένοις μέτροις χρόνου γίνεσθαι ταῦτα, ἢ διὰ τὸ κατὰ σύγκρισιν καὶ κρασμὸν τῆς ὕλης, ἢ ὡς τὸ συγχύσει διέκειτο ἀποπληροῦσθαι· ἢ ὅτι ὑποθαλπόμενοι, διὰ τὸ τοιαύτης ὑφίστασθαι τὸν ἀέρα, καὶ ὥσπερ ἐν πυρὶ ἐκπεσεῖν ἡ φύσις, ὑπὸ τι κρατοῦσα καὶ ἀποπλέουσα τὰ ὄντα. ὑστέραν δὲ αὐτῆς καὶ ποιοῦντα τὴν Ἥραν ὁ μῦθος ἔδειξεν εἰ καὶ ἄλλας κοσμεῖ Ἀθηνᾶ ταῖς ποιοῦσι ἐφίστησι. Ἅρπασιν δὲ μεγέθους τῶν κατὰ γυναῖκας, Ἀθηνᾶν δὲ τῶν γυναικείων ἐφιστᾶσι τεχνῶν· Ἀφροδίτην δὲ, γάμους. εἰ καὶ ἑτέρως Ἥρα γάμων ἐπιστατεῖν λέγεται μυθικῶς δὲ Ἥρα καὶ Ἅδης βάλλονται· ἡ μὲν ἐν Πύλῳ συμμαχοῦσα τῷ Νηλεῖ κατὰ τοῦ Ἡρακλέους, ὅτι καὶ τὴν Πύλον ἐκεῖνος ἐπόρθησε φυγαδεύσας, ὃ καὶ ἄλλως τρεφομένη παῖδας ἐν Γερήνοις τοῦ Νέστορος. ὁ δὲ Ἅδης, κατὰ τὸ γλῶσσ᾽ ἐπικεχωρηκέναι ὁ μῦθος Ἡρακλῆς, ὑπὸ Πλούτωνος ἄνω ἀναπίδιος καὶ πύλαις χρησάμενος, ὡς διὰ τὸ ἔξω, τὸν Κέρβερον, ὥσπερ τὰ μὲν λῃστῇ ἀνω αὐτοῦ χρησάμενος, τοῖς δὲ βέλεσι λιθίνοις ἐπιμελῶς ἀκίδας, ὅπως πολλαχῇ ἐκρήξεται, τὸν κύνα κατηγωνίσατο μετὰ δὲ τὴν εἰκὼν, συντόμως τὸν Ἅδην καταπέμψαι, καὶ οὕτω τὸν Κέρβερον ἀνήγαγεν.

Περὶ τῆς Ἥρας τῆς ἐν τῷ αἰθέρι καὶ ταῖς νεφέλαις κρεμαμένης ἐνδιαιτήσεως.

Ἡ Ἥρα, ὡς πολλάκις ἴσμεν, ἐζηλοτύπει τὸν Ἡρακλέα. τοῦτο αὐτὸ μετὰ τὸ πορθῆσαι ἐν τῇ Τροίᾳ, ὅπου μετὰ Τελαμῶνος ἐπορθήσαντο αὐτὴν, ἐλυμαίνετο διηγούμενα γὰρ αὐτῷ, διαπεράσει ἡ Ἥρα τὴν θάλασσαν, καὶ ἐχείμαζεν αὐτὸν, καὶ διὰ ἀνέμους διήγειρεν. καὶ οὕτω τὸν τοῦ Ἡρακλέα, σκάφος τῇ βίᾳ καὶ τῷ κλύδωνι ἐχειμάζετο. μαγγανείᾳ δὲ τινι χρησαμένη, ἀποτελέσθαι ἐποίησε τὸν ὕπνον τῷ Διῒ, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἵνα μὴ ἐγρηγορὼς βοηθήσῃ τῷ Ἡρακλεῖ χειμαζομένῳ. μαθὼν δὲ μετὰ τὸν ὕπνον ὁ Ζεὺς τὸ κατασκεύασμα τῆς Ἥρας, τιμωρεῖται αὐτὴν οὕτως· δύο ἄκμονας δήσας αὐτῆς ἀπὸ τῶν ποδῶν, περὶ δὲ τὰς χεῖρας πέδας ἀλύτους, κρεμάσας αὐτὴν ἐν τῷ ἀέρι τιμωρεῖ αὐτήν.

Οὕτω μυθικῶς χρηστότερόν τινες λέγουσι, ὥσπερ καὶ περὶ τοῦ γάμου αὐτῆς προείρηται ἐν τῷ τοῦ Διός.

Περὶ

Περὶ τοῦ τῆς Ἥρας ἐν τῷ Ἄργει ἱδρύματος.

Τὴν Ἥραν πολλάκις οἱ Ἀργεῖοι αὐτοῖς ἡγοῦνται· καὶ διὰ τοῦτο καὶ πανήγυριν αὐτῇ πεπηγμένην ἦγον. ὁ δὲ τῆς ἑορτῆς τρόπος, ἅμαξα βοῶν, τὸ χρῶμα λευκῶν· ἀπὸ δὲ τῆς ἁμάξης ἔδει τὴν ἱέρειαν ἐπὶ δὲ ἔχειν ἄχρι τοῦ ναοῦ. τὸ δὲ ἱερὸν, ἔξω τοῦ ἄστεος ὅπου καὶ τὸ αὐτῆς ἄγαλμα ἵδρυται· ὃ καὶ ψέλλιον χαλκοῦν ἀνεκρέμαζον ἀπὸ μετεώρου τῆς κεφαλῆς ψέλλιον πρὸς τεῖχος, καὶ κάθαρσιν ἀποδεικνύουσι τὸ σῶμα· ὅπερ ὁ ἀὴρ καθαίρει, ὡς ἐν ἀλληγορεῖται ἡ Ἥρα.

Ἥκεν δέ ποτε ὁ χρόνος φέρων τὴν ἑορτήν· ὁ δὲ νόμος ἀπὸ τῶν βοῶν ἦν ὅπως, ὀχλοῦσαι ἀλλ᾽ ἡ ἱέρεια τὴν ἀναγκαίαν ἀνεποίσατο, μητρὸς οὖσα νεανίσκων δύο Βίτωνος καὶ Κλεόβιδος, ἀντὶ βοῶν τῷ ζεύγματι γενομένων. οὕτω τύπον τὸ αὐτῶν τῶν βοῶν, αὐτῶν τῆς παίδων ἐγένετο, ὅπως κατὰ τὸ κύκλον, μέχρι ἀπήνην τοῦ ναοῦ καὶ ἔλαυνον, φασὶν, ἡ θεός. ὕστερον δὲ ὁ καιρὸς, καὶ τῶν βίων πέρας γενόμενος· τοῦτο αὐτὴν τῶν Ἀργείων εὐθυμήσατο.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ

Ἡρακλῆς, υἱὸς ἔργῳ μὲν Διὸς, λόγῳ δὲ Ἀμφιτρύωνος, ἐκ τῆς Ἀλκμήνης κατὰ τὰς μύθους· καὶ γὰρ ὁ Ζεὺς ἀπεικασθεὶς τῷ Ἀμφιτρύωνι, συνεγένετο τῇ Ἀλκμήνῃ καὶ ἐγεννήθη ὁ Ἡρακλῆς· ὃς καὶ τοὺς μεγάλους ἐκείνους ἄθλους διήνυσε περὶ ὧν λέξομεν. ἀπ᾽ αὐτοῦ δὲ πολλοὶ γεγόνασιν, ὧν πρῶτος καὶ ἔνδοξος ὁ Ὕλλος. ἐξ οὗ καὶ οἱ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεῖς, Ἡρακλεῖδαι λέγονται· καὶ γὰρ οὐ μόνον Δηϊάνειραν, καὶ Μεγάραν, ὡς ὁ μῦθος, ἔγημεν, ἀλλὰ καὶ Ὀμφάλην, καὶ ὕστερον μετὰ θάνατον δὲ εἰς οὐρανὸν ἀνελθὼν, τὴν Διὸς καὶ Ἥρας θυγατέρα Ἥβην ἔγημεν· ἐν ᾧ μύθῳ θεαῖς φασὶ παρθένοις οὔσαις οἰνοχοεῖν.

Πρῶτον τοίνυν ὁ Ἡρακλῆς ἆθλον κατειργάσατο, φονεύσας τὸν ἐν Νεμέᾳ λέοντα, ὡς σεμνόμενον καὶ ἀφανίζοντα τοὺς ἐν Ἄργει τόπους· Νεμέα δὲ, ὄρος ἐν Ἄργει.

Δεύτερον, ἀνελὼν τὴν πεντηκοντακέφαλον Ὕδραν· περὶ δὲ τῆς Ὕδρας μυθεύονται, ὅτι θηρίον ἦν περὶ τὴν Λέρναν, ἔχον πεντήκοντα κεφαλάς· τῶν δὲ κεφαλῶν μίαν ἀθάνατον. ὁ θηρίον, ἐλθὼν ὁ Ἡρακλῆς, ἀπέκτεινε· τεμνομένης δὲ μιᾶς κεφαλῆς, δύο ἀεὶ ἀντὶ τῆς ταμνομένης ἐγίνοντο· ἐπὶ τὸ δυσκολώτερον ἑκάστη κεφαλή. Ἰόλαος δὲ ὁ Ἰφικλέους, ἀδελφιδοῦς ὢν τοῦ Ἡρακλέους, γενναιότερον ἐμηχανήσατο καὶ πῦρ ἔφερε· καὶ τὴν τεμνομένην κεφαλὴν κατέκαιον·

αυτα. καὶ ὅπως ἔχοντα ἀνεῖλε τὴν Ὕδραν ὁ Ἡρακλῆς. Ἡσίοδος δ' λέγει ταύτην γῆν τεθῆναι ἐν τῷ σώματι τῶν Γιγάντων. παραγενόμενος δὲ εἰς Καλυδῶνα, τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύετο· καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς τὸν Ἀχελῷον εἰκασθέντα ταύρῳ, περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων· καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειραν γαμεῖ· τὸ δὲ κέρας Ἀχελῷος λαμβάνει, δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀμάλθεια δὲ ἦν Αἱμονίου θυγάτηρ, ἣ κέρας εἶχε ταύρου. τοῦτο δ', ὡς Φερεκύδης φησί, δύναμιν εἶχε τοιαύτην, ὥστε ποτὸν, ἢ βρωτὸν, ὅπερ ἂν εὔξαιτό τις, παρέχειν ἄφθονον. στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων, ἐπὶ Θεσπρωτοὺς· καὶ πόλιν ἑλὼν Ἔφυραν, ἧς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχῃ τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν, πατὴρ Τληπολέμου γίνεται. γινομένου δὲ τούτου, δειπνῶν παρ' Οἰνεῖ, κονδύλῳ πλήξας, ἀπέκτεινεν Εὔνομον τὸν Ἀρχιτέλους παῖδα, κατὰ χειρῶν διδόντα· συγγενὴς δὲ οὗτος Οἰνέως. καὶ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς, ἀκουσίως γεγενημένου τοῦ συμβεβηκότος, συνεγνωμόνει. Ἡρακλῆς δὲ κατὰ τὸν νόμον, φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε· καὶ δὴ ἔγνω πρὸς Κήϋκα εἰς Τραχῖνα ἀπιέναι. ἄγων δὲ Δηϊάνειραν, ἐπὶ ποταμὸν Εὔηνον ἦλθεν· ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσος ὁ Κένταυρος, τοὺς παριόντας διεπόρθμευε μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν ταύτην τὴν πορθμείαν εἰληφέναι διὰ τὸ δίκαιος εἶναι. αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη. Δηϊάνειραν δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς, ἐπέτρεψεν ἑαυτῷ κομίζειν· ὁ δὲ, πορθμεύων αὐτὴν, ἐπεχείρει βιάζεσθαι· τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος, ἐξελθόντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ὁ δὲ, μέλλων τελευτᾶν, (ἀφῆκε γὰρ τὰ βέλη τῷ Ἡρακλεῖ, ὡς κεχρισμένα τῷ ἰῷ τῆς Ὕδρας) προσκαλεσάμενος Δηϊάνειραν, εἶπεν· ἐγὼ μὲν ὑπὸ σοῦ πλανῶ, τοῦτο δέ σοι χαρίζομαι φίλτρον· ἐπειδὰν δ' ἐθέλῃς, ἐγχέουσα τὸ λύθρον κείμενον ἐν τῷ αὐτοῦ τραύματι, ἀπαίτησαι τόπῳ αὐτὸν δεῖ σε λέγω· εἴπερ Ἡρακλέα ποιήσῃ, ἱμάτιον τούτῳ κατακεχρισθέντι, ἐνέχρισε τούτῳ τῆς ἱματίας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν σε πάλιν ἀντιστρέψει τὸν πόθον. ἡ δὲ, λαβοῦσα, ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῇ. διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν, καὶ τροφῆς ἀπορῶν, σὺν τῷ παιδὶ αὐτοῦ Ὕλλῳ, ὄντι ἐπ' ὤμων βαστάζων, ἀπαντήσαντι, λεγομένῳ Θειοδάμαντι, βοηλατοῦντι, καὶ ᾔτησεν αὐτὸν δοῦναι αὐτῷ ἄρτον. ὁ δὲ, οὐκ ἔδωκεν, ἀλλὰ καὶ ἔθλιψε τὸν Ἡρακλέα. εἶτα ὁ Ἡρακλῆς ἕνα τῶν ἀροτριώντων βοῶν λαβὼν, ἔσφαξε, καὶ ἐθοινήθη, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ αὐτός. καὶ ἐκλήθη διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην Βουθοίνας, ἐπειδὴ ὅλον ἐθοι-

ἤθη τοῦ βίου ἔνθεν αὐτῷ γέγονεν, ὁ ἄρος τῆς Δρύοπος πόλεως. τῷ γὰρ Θεσσαλικῷ ἀπελθόντος εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀποθανόντος πολέμου ἦλθεν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν, λέγων αὐτὲ τῷ Ἡρακλεῖ, ἐξελθὼν κατ' αὐτοῦ καὶ νενίκηκε πάντας ὁ Ἡρακλῆς. αὖθις δὲ Αἰγιμίῳ βασιλεῖ συμμαχῶν Δωριέων Λαπίθαις γὰρ περὶ γῆς ὅρων πρὸς αὐτὸν ἐπολέμουν, Κορώνου στρατηγοῦντος αὐτοῖς, πολιορκούμενος, ἐπεκαλέσατο Ἡρακλέα, βοηθεῖν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοηθήσας δ' Ἡρακλῆς, ἀπέκτεινε Κόρωνον μετ' ἄλλων· καὶ τὴν γῆν ἅπασαν ἐλευθέραν ἐποίησεν. ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαογόραν μετὰ παίδων, βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει, Λαπιθῶν σύμμαχον. παριόντα δ' Ἴτωνα εἰς μονομαχίαν, προεκαλεῖτο αὐτὸν Κύκνος ὁ Ἄρεος καὶ Πελοπίας· συστὰς δὲ, καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ὡς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἧκεν, Ἀμύντωρ ὁ βασιλεὺς οὐκ εἴασεν μεθ' ὅπλων αὐτὸν παρελθεῖν. κωλυόμενος δὲ παρελθεῖν, καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν.

Ὕστερον δὲ καὶ Ὀιχαλίαν πορθήσας, καὶ τὸν Εὔρυτον θυγατέρα Ἰόλην καλὴν οὖσαν ἤγαγεν, ὡς ἔγνω ἡ Δηιάνειρα τὸν Ἡρακλέα αὐτῆς κρατηθῆναι τῷ ἔρωτι, ἐπιχρίσασα τῷ αἵματι τοῦ Κενταύρου, ὅπερ λαθοῦσα ἐτήρει, τὸν Ἡρακλέους ἱμάτιον, μετὰ θεράποντος Λίχα ἰδίου ἀπέστειλεν. περὶ δὲ τὸ Κήναιον Εὐβοίας ἀκρωτήριον θύων ὁ Ἡρακλῆς Διὶ χαριστήρια, ἐνδύεται τὸν παρακληθέντα τοῦτον χιτῶνα· ἀφ' οὗ θερμανθέντος καὶ τοῦ φαρμάκου παθὼν τῷ πικρῷ πλάσματι, ἀρπάσας ἀπὸ τῶν ποδῶν τὸν Λίχαν ἔρριψε, καὶ ἀπώλετο. τὰ δὲ τόξα αὐτοῦ Ἡρακλῆς τῷ Φιλοκτήτῃ καταλιμπάνει, ὡς τοῦ πατρὸς Φιλοκτήτου Ποίαντος τὴν πυρὰν ὑφάψαντος. τὰ δὲ τόξα ταῦτα ὁ Δουκίφων φησὶν, ὅτι παρὰ Τευτάρου Σκύθου βουκόλου τοῦ Ἀμφιτρύωνος ἔγνω Ἡρακλῆς, ἐκ Τευτάρου καὶ τοξεύειν τοῦτον ἐδιδάχθη. ἄλλοι δὲ Εὔρυτόν φασι διδάξαι τοῦτον τὴν τοξείαν, ἢ Ῥαδάμανθυν τὸν Κρῆτα, πατρὸς τρόπον γενόμενον. μετὰ γὰρ τὸν θάνατον Ἀμφιτρύωνος, Ῥαδάμανθυς ἀνελὼν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν φεύγων ἐκ Κρήτης, καὶ εἰς Ὠκαλέα Βοιωτίας ἐλθὼν, γαμεῖ τὴν Ἀλκμήνην, καὶ Ἡρακλῆς διδάσκει τὴν τοξικήν.

Καὶ ἄλλως, καὶ περὶ τῆς γενέσεως αὐτοῦ, καὶ διατί τριέσπερος. λεοντοφόρος.

Ὁ Ἡρακλῆς τριέσπερος λεοντοφόρος, ὅτι Ἀμφιτρύωνος τὰ Τηλεβόας στρατεύσαντος, ὑποκρίνεται Ζεὺς τὰς ἐλπίδας τῆς αὐτοῦ γυναικὸς Ἀλκμήνης, καὶ τὸ παῖδα ἄριστον αὐτοῖς διηγήσατο ὑφ' αὐτὴν παῖδα· Περσέως καὶ Ἀνδρομάχης ἀπογόνους ἐγένετο τε

δες Ἀλκαῖος, Σθένελος, Μήστωρ, καὶ Ἠλεκτρύων, ὁ τῆς Ἀλκμήνης πατήρ. Περσεὺς δὲ πάντας τοὺς κοινῇ τὴν βασιλείαν εἶχεν ὑπὲρ Μήστωρος δὲ θυγάτηρ Ἱπποθόη, ἐξ ἧς καὶ Ποσειδῶνος Πτερέλαος· τοῦ δὲ, Τηλεβόας, καὶ Τάφιος, ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ Τάφου, ἡ νῆσος Τάφος ἐκλήθη, μία οὖσα τῶν Ἐχινάδων, ἣν ᾤκει· ἀπ' ἀμφοτέρων δὲ Τάφιοι καὶ Τηλεβόαι ἐκλήθησαν. ἐλθόντες οὖν οἱ τοῦ Πτερέλα παῖδες ἤτουν παρὰ τοῦ Ἠλεκτρύωνος τι τῆς μάμμης αὐτῶν Ἱπποθόης χρήματα. ὡς δὲ ἐνέστη ὁ Ἠλεκτρύων, αὐτόν τε ὁ Τηλεβόαι, καὶ τοὺς υἱοὺς ἀπώλεσεν· καὶ τὰς βοῦς τοῦ Ἠλεκτρύωνος ἐκεῖθεν ἀπελάσαι στρατεύσαντι. ἐπὶ τέλος τοῦ Ἀμφιτρύωνος, ὁ Ζεὺς τρεῖς νύκτας εἰς μίαν μεταβαλών, συγκαθεῦδε τῇ Ἀλκμήνῃ κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν ἑσπέραν, καὶ Ἀμφιτρύων πάλιν νοστήσας, καθεῦδεν τῇ γυναικί. ἡ δὲ διδύμους παῖδας γεννᾷ, ἐκ μὲν Διὸς Ἡρακλέα, ἐκ δὲ Ἀμφιτρύωνος, Ἰφικλέα διὰ τοῦτο καὶ τριέσπερον αὐτὸν καλοῦσιν. ὅτι δὲ ὁ Ἡρακλῆς Ἀχελώῳ μονομαχῆσαι τῷ ποταμῷ ἀπὸ Ἀχελώου, μεταξὺ ῥέων Αἰτωλοὺς καὶ Κουρῆτας, πολλὰ τῆς χώρας ἀπέτεμνεν, ποτὲ μὲν τούτοις, ποτὲ δὲ ἐκείνοις προστιθείς· ἐφ' ᾧ καὶ πόλεμος ἦν ἑκατέροις. Ἡρακλῆς οὖν ἐλθὼν, καὶ τὸν ποταμὸν περιελάσας, εἰς τὸ ῥεῖθρον καὶ μέσον ἐκβαλὼν ἐπέδωκε τοῖς Αἰτωλοῖς τὴν ἑαυτοῦ γῆν, καὶ τὴν Οἰνέως Δηϊάνειραν ἔλαβεν εἰς μισθαποδοσίαν. γήμας δὲ αὐτὴν καὶ διάγων ἐν Καλυδῶνι παρὰ τῷ Οἰνεῖ, ἐν συμποσίῳ Κύαθον, τὸν Οἰνέως οἰνοχόον, Ἀρχιτέλους δὲ παῖδα, πλήξας ἀπέκτεινεν, ἐπιλέγοντα αὐτῷ τὰ ποδονιπτῆρα ὕδατι ἀγνοοῦς ἐπὶ τῶν χειρῶν ἐκχεῖν. ὑπ' ἄγαν ἰδὼν τὸν φόνος, καὶ ὑπὸ τῆς γαμετῆς συλλαβόμενος, ἀπελθὼν ἐν Εὐήνῳ ποταμῷ τῷ Κένταυρον Νέσσον, ὡς Ἀρχίλοχος ἱστορεῖ. ἔπειτα ἀφικόμενος εἰς τὴν Ὕλαν τινὰ ὄρος, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Δρυόπων, (ληστρικὸν δὲ τὸ ἔθνος, ὅμορον τοῖς Μηλιεῦσιν) τῷ παιδὶ πεινῶντι, καὶ τῷ παιδαγωγῷ λίχα ἀπολιπεῖν ἠβουλήθη, συντυχὼν τῷ Θειοδάμαντι, ᾔτει ὀλίγην τροφήν· ὁ δὲ οὐκ ἔδωκεν· ὀργισθεὶς δὲ ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ἀποσπάσας αὐτοῦ ἕνα τῶν βοῶν, θύσας κατεχρήσατο. ὁ δὲ Θειοδάμας ἐλθὼν εἰς τὴν τῶν Δρυόπων πόλιν, ἐξήγαγε αὐτούς καθ' Ἡρακλέα· καὶ εἰς τοσαύτην ἀνάγκην κατέστη ὁ Ἡρακλῆς, ὡς καὶ τὴν γυναῖκα Δηϊάνειραν καθοπλίσαι· ὥστε δὴ καὶ τρωθῆναι φασὶν αὐτὴν κατὰ τὸν μαζόν. περιγενόμενος δὲ αὐτῶν, καὶ ἀνελὼν τὸν Θειοδάμαντα, ἀπέδειξεν τὸν τοῦτου υἱὸν Ὕλαν· καί τινα δὲ ἔθνος διὰ τὸ ληστεύειν μετῴκισε περὶ Τραχῖνα τὴν Θεσσαλικὴν πόλιν, καὶ Οἴτην τὸ ὄρος πρὸς τοῖς ὅροις τῆς Φωκίδος,

ἵνα τῇ πολλῇ τῶν ἀνθρώπων ἐπιμιξίᾳ τὸ λῃστρικὸν ἦθος ἀπέχωνται· τούτων δὲ καὶ Καλλίμαχος μέμνηται.

Καὶ ἄλλως περὶ τοῦ Ἀχελώου, καὶ τοῦ τῆς Ἀμαλθείας κέρατος, καὶ τῆς κλάσεως αὐτοῦ.

Ἀχελῷος λέγεται ὅτι κλασθεὶς τὸ ἀριστερὸν κέρας ὑφ' Ἡρακλέους, τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἀντέδωκεν, δι' οὗ πᾶν ἀγαθὸν ἐχορηγεῖτο τῷ ἔχοντι. τοῦτο δὲ οἱ τὸν μῦθον θεραπεύοντες πρὸς ἀλήθειαν συμβιβάζοντες, τοιοῦτόν τι φασὶν αἰνίττεσθαι. Ἡρακλέα ἀνυστοῦ οὔσης τῆς ἀπείρου γῆς, οὗτος καὶ τὸν ποταμὸν τοῦτον μάλιστα πλημμυροῦντα ῥέοντα, καὶ ταῖς καμπαῖς πολλὴν τῆς Αἰτωλίας περιλαμβανόμενον, καὶ ὕπως ἐλάσαντα, περιχυμένου τισὶ καὶ διώρυξι, καὶ ἐνεχυτοίαις αὐτὸν ἐδείξατο. καὶ περιστρέψας, καὶ ῥέουσαν σωφρόνως ποιήσας, ἀνέψυξε τὴν γῆν, καὶ ὡς ἀγαθοποιὸν ἐργασίας μετήγαγε, καὶ τὸ τῆς ἐγχωρίου ὑπαρχούσης κέρας τὸ ποταμοῦ, τὴν ἄτακτον καμπὴν δηλαδὴ τὴν, ὡς εἰκός, ἀπρεμεῖ καὶ σκληρὰ τινὶ ἔχει, εἰς μαλθακὴν ἴσως ἀντιπαρέστησε δεξιὰν· καὶ ταύτῃ ἐστὶ τὸ κέρατι τοῦ Ἀχελώου, ἢ, τὸ βίαιον, τὸ κατασταθὲν, καὶ τὸ πλημμυροῦν, τὸ ἀνταλθὲν, δι' ὃ καὶ Ἡρακλῆς ἀθέμιτος ἐγένετο· τῆς γὰρ τε τῶν ποταμίων ῥεύθρων καμπτὰς, κέρατα ἐκάλουν οἱ παλαιοί· καὶ διὰ τοῦτο ταυρόκρανον, καὶ προσωποποιοῦσιν αὐτούς· καὶ ὅτε μὲν τινες περὶ τῶν καὶ τοῦ Ἀχελώου.

Ἕτεροι δὲ αὐτῆς μὲν ἐάσαντες ὅπως βούλοιτο ῥέειν, τὸ δὲ τῆς Ἀμαλθείας μόνον κέρας τὸ ἐδέσματα ἐν λόγῳ ἔθεντο· καὶ τὸ αὐτοῦ τοῦ μύθου τούτου ἐκθεραπεύοντες, ἐνομίσαν γραῦν τὴν Ἀμάλθειαν γυναῖκα κερδαλέαν, ἐμπορικὴν, τὸ πολὺ τῆς ἐμπολῆς εὐτυχήσασαν κέρατι, ὃ διὰ τοῦτο Ἀμαλθείας κέρας ἐνόμιζον, πλεονεκτοῦν καὶ βουλόμενος. ὅτε δὲ ὁ Ἡρακλῆς ἀφελόμενος αὐτὴν πλῆθος τῶν ἐγκειμένων κέρματος, καὶ χρησάμενος ἐξῆλθε πρὸς τροφὴν, λόγος ἐπὶ τοῦτο διεδόθη κενὸς, ὡς ἄρα τῷ Ἡρακλεῖ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἐκόλυσε πᾶν ἀγαθόν· ἢ τὸ τῆς μυθικῆς αἰγὸς τῆς θρεψαμένης τὸν Αἰγίοχον Δία, ἀλλὰ τὸ τῆς εὐθέσεως γραός. ἄλλοι δὲ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, δι' ὅπερ ἂν ἔχει τὸ καὶ τὸν Ἡρακλέα, τὸ σκληρὸν φασὶ τῆς διαίτης εἶναι, καὶ τὸν τοπικὸν ἐμὸν βίον αἰνίττεσθαι, σκληρὰ ἡμίγυμνον, πεζεύων καὶ ἐκκαθαίρων κακῶς τὴν γῆν, ἢ μαλθακοῖς εἶχεν, ἀλλὰ σκληροτέροις φαύλοις περιεστάμενος.

Περὶ τῆς λεοντῆς.

Τὴν λεοντῆν καὶ γὰρ μόνον τοῦ λέοντος, ὅνπερ ἀνεῖλεν, ἐνδέδυτο ὅτι

ὄντος ἐν Νεμέᾳ τῇ χώρᾳ τῇ τοῦ Ἄργους, ὡς εἴρηται, ἄτρωτον σιδήρῳ, καὶ [illegible] ταύτης· ὃν Ἡρακλῆς συνθλάσας ταῖς ὀξείαις χερσὶ, σκεπαστηρίῳ τῷ τούτου δέρματι ἐχρῆτο, ὡς ἔνδοξον ἔργου πεποιηκώς. τὸ τοίνυν τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἦν, ἡ ἀμάλθακος πρὸς πόνους ἀντιτυπία τοῦ ἥρωος.

Πῶς ἐκτίσε τὴν τοῦ Ἡρακλέους τιμήν.

Ὅτι μέντοι ἐμελέτησεν ἀσκητικὴν, ἀλαστωθεὶς ὑπὸ γυναικὸς, ᾧ συνετράφησαν, καὶ ἱμάτια [illegible] θάλποντα, καὶ ἀεί τι πρὸς ψῦχος ἐγυμνάζετο, ἀλλ' ἐθάλφθη, καὶ ἀπημελήχθη πρὸς τρυφὴν ἀποκλίνας, κατακαίει ὁ λόγος τὸν ἥρωα, τὴν ἐκ τῆς περιβολῆς θάλψιν εἰς πυρὸς αὐτοῦ μεταλήψας.

Ἄλλος δέ τις λόγος Λίβυσσαν τινὰ χρυσοῦ πλείστου, ἥντινα βοὸς κέρατι κατὰ τὸ σχῆμα ἐπέοικεν, καὶ εἰς κτῆμα γυναικός τινος Ἀμαλθείας [illegible]· ὑπὲρ δὲ τὸ κέρατι παντὸς τῶν πολλαπλασίων [illegible], ἡ μαθὼν ὡς βοὸς κέρας μεταλαβεῖν, τὴν θεραπείαν [illegible] αὐτοῦ παρέδωκεν. εἰ δέ τι παραπέλευσεν ἀγαθὸν τοῦ τοιούτου κέρατος, ὁ δὲ Ἡρακλῆς, ὅτε εἰς Λιβύην ἀπεδήμησε, λέγεται δὲ καὶ μετεῖναι τῷ Ἡρακλεῖ τοῦ παντὸς τῆς Ἀμαλθείας κέρατος· καὶ ἰδίᾳ εἰς τοσοῦτον ἱκανῶς, ἕως τὸ κατὰ τὸν Ἀχελῷον ἔτος τε τοιοῦτον [illegible] [illegible]. [illegible] δὲ καὶ [illegible] τοῦ [illegible] Ὕλα τίνα τρόπον αὐτὸν ὁ Ἡρακλῆς ἀπώλεσεν.

Περὶ τῆς ἁρπαγῆς τοῦ Ὕλα.

Μετὰ τῆς Ἀργοῦς εἰς Κόλχους, σὺν Ἰάσονι, πλέων ὁ Ἡρακλῆς, ἐν Κίῳ τῇ πόλει ἐξελθὼν, καὶ πέμψας τὸν ἐρώμενον αὐτοῦ Ὕλαν ὕδωρ ἀντλῆσαι, ἀφῃρέθη αὐτοῦ. τοῦ δὲ [illegible] ὑπὸ Νυμφῶν ἀρπαγέντος, Ἡρακλῆς πολὺν χρόνον ἐζήτει, ἀλλ' οὐδὲν ἤνυσεν. ὕστερον δὲ ὑπὸ [illegible] [illegible] [illegible] ἀπῆλθε, ποθῶν τὸν ἐρώμενον, καὶ μάτην καλῶν· ὃ καὶ εἰς παροιμίαν ἐλήφθη, ἐπὶ τῶν μάτην ἀγωνιζόντων.

Περὶ τῶν Στυμφαλίδων ὀρνίθων.

Περὶ δὲ τῶν Στυμφαλίδων ὀρνίθων τάδε θρυλλοῦνται. ἐν Ἀρκαδίᾳ Στύμφαλος πόλις ἦν, ὅπου καί τις λίμνη Στυμφαλὶς καλουμένη, ἐν ᾗ ὄρνιθές τινες πλάττονται [illegible] [illegible] δὲ τινες ὡς ἀποστόμους [illegible], τοὺς ἀνθρώπους ἀνέκτεινον· ταύτας ὡς ἀδύνατον ἐκτοξεῦσαι Ἡρακλῆς, εἰ μὴ κρόταλον χαλκοῦ ψόφον ποιοῦν ἐποίησε. καλοῦνται δὲ αὐτὰς καὶ Πλωΐδας, διὰ τὸ ἐν τῇ λίμνῃ ἰσχύειν. Μνασέας δὲ τὰς Στυμφα-

φαλίδας φασὶ θυγατέρας γενέσθαι Στυμφάλου ἥρωος, καὶ Ὄρνιθος γυναικὸς, ἃς ἀνελεῖν τὸν Ἡρακλέα, ὅτι οὐ προσεδέξαντο αὐτὸν, ἀλλ' ἐξένισαν τοὺς Μολίονας. ὁ δὲ Φερεκύδης οὐ γυναῖκάς φησιν, ἀλλ' ὄρνιθας εἶναι, ἃς ἀναιρεθῆναι ὑπὸ Ἡρακλέους, πλαταγῆς δοθείσης αὐτῷ πρὸς τὸ κτυπεῖν καὶ ταράξαι αὐτάς. τὴν δὲ Στυμφαλίδα λίμνην φασὶ, διὰ βερέθρου ἐκδοθεῖσαν ξηρανθῆναι.

Περὶ τῶν Γηρυονίου βοῶν.

Τὰ δὲ περὶ τῆς εἰς τὴν Γηρυόνου ἐπιδημίας αὐτοῦ ὧδε ἔχει· Ἡρακλῆς ἀφικόμενος ἕνεκα τοῦ τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐλάσαι, ἀπήμαντον τὰς βοῦς εἰς Ἑλλάδα ἐπομένων, καὶ τῷ Λιγύων κωλυθεὶς, ἀφ' οὗ καὶ οἱ Λίγυες ἐπισυνεστήθησαν, ηὔξατο τῷ πατρὶ Διῒ ἐπιμένει· καὶ γὰρ αὐτῷ πᾶς ἐμμαυθήσαν βέλος, ὡς ὁ μῦθος, ἐπιλιπεῖν· ὁ δὲ ἀναγαγὼν ἐπέλλων, λίθους ἄνωθεν ὗσεν· ἐξ ὧν καὶ τὸ λίθινον πεδίον μεταξὺ Μασσαλίας καὶ Ῥοδανοῦ, μεστὸν χερμάδων λίθων μυθεύεται· καὶ ὅτι, ἀφελὼν, ὡς Ἐρύθειαν ἀπέλασε νῆσον τοῦ Γηρυόνος περὶ τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος. βοτόφορον εἶναι καὶ ἀνίκητον τῆς ἄλλας διὰ τὸ ἐκεῖσε καλοῦνται. εἶναι δὲ ὁ Γηρυόνης τρικέφαλος καὶ τρισώματος. Στησίχορος δὲ καὶ ἓξ χεῖρας φησὶν ἔχειν αὐτὸν, καὶ ἓξ πόδας. ἀλλ' ὅμως ὁ πλάνης Ἡρακλῆς εἰς αὐτὴν πλεύσας χαλκῷ λέβητι, ὡς φησιν ὁ Εὐφορίων,

Χαλκοῦ ἀκάτου βεβηκὼς ἐξ Ἐρυθείας

ὁμοίως καὶ ὁ Ἐφέσιος Ἀλέξανδρος

Χαλκείῳ δὲ λέβητι μέγας διεπέξατο πόντον.

αὐτὸν καὶ τὸν αὐτοῦ κύνα Ὄρθον ἀδελφὸν Κερβέρου ἀποκτείνας, τὰς Γηρυονείας ἀπήλασε βοῦς. τάχα δὲ ὁ ῥηθεὶς λέβης, πλοῖον ἦν, ᾧ καὶ ὁ Λαιστρυγόνος λέμβος ἐοικε παραχρῆμα, καὶ χαλκοῦ ὀνομασίαν τινὰ τὸ δὲ τοῦτο χαλκοῦν συγκρισθὲν τινα χαλκοῦ ἐπ' αὐτῷ, ὡς εἴγε τυχὸς χαλκέμβολον ἦν, ἢ περιεσμένα τινα, ὡς ἔοικε, ἐκ τοιαύτης οὐχ ἄλλη ταῖς τῷ κατὰ ἀφόμενα, ἢ κατὰ ἀφόρεν παραπλέων δὲ τὴν πόσιν Χαρύβδεως τε καὶ Σκύλλης μετὰ τῶν βοῶν, ἀπώλεσεν αὐτόθι τινὰς ἐξ αὐτῶν, καὶ ἀνακαθάρας τὸν τόπον περὶ τὸ Ῥήγιον τότε μηχανῆς ὅθεν καὶ ἐπεθάσατο τὴν Σκύλλαν αὐτοῦ ἀνελεῖν. Φέρεις δὲ, ὅτι ἡ θάλασσα, ὁ τόπος ταῦτα, ἡ γὰρ θάλασσα δεχομένη ταύτῃ ἐποίει, λαμπεῖν αὐτοὺς πάλιν ἀνεξώωσεν, ἢ κινῆσαι· καὶ χρόνου πολλοῦ τοῦ ὑφ' Ἡρακλέους ἀνακαθαρτον, καὶ τὸ μηχάνημα, ἡ θάλασσα χώσασα, μετέτρεψεν εἰς τὴν ἀρχαίαν δυσχέρειαν.

Ἰσ-

Ἴστησιν δ᾽ ὅτι ὁ Ἀῤῥιανὸς δοξάζων τὸν Τύριον Ἡρακλέα τοὺς περὶ τὰ Γάδειρα τόπους ἐπιφοιτῆσαι, (σημειοῦται γὰρ ὡς πολλαχοῦ πολλοὺς γενέσθαι Ἡρακλέας,) λέγει, ὅτι καὶ τῷ λογοποιῷ Ἑκαταίῳ, ὁ Γηρυόνης, ἐφ᾽ ὃν ὁ Ἀργεῖος Ἡρακλῆς ὑπ᾽ Εὐρυσθέως ἐστάλη, οὐδέ τι προσήκει τῇ γῇ τῇ Ἰβήρων, ἤγουν οὐκ ἦν τῆς Ἰβηρίας, ἀλλὰ τῆς ἠπείρου τῆς περὶ Ἀμπρακίαν, βασιλεὺς ἐγένετο. καὶ ἐκ τῆς ἠπείρου ταύτης ἀπήλασεν ὁ Ἡρακλῆς τὰς βόας, οὐδὲ τοῦτο φαῦλον ἆθλον τιθέμενος. οἶδα δὲ, φησὶν, ἐγὼ καὶ νῦν, τοῦτο ἔτι τὴν ἤπειρον ταύτην εὔβοτον, καὶ βοῦς τρέφουσαν καλλίστας· καὶ ταῦτα μὲν οὕτω.

Περὶ τοῦ Κερβέρου.

Ῥητέον δὲ καὶ περὶ τοῦ προῤῥηθέντος Ὄρθου ἀδελφοῦ, λέγω δὴ τοῦ Κερβέρου. Κέρβερος τοῦ τοῦ Ἅιδου κύων, κύνος μὲν κεφαλὰς προσάπτουσι τρεῖς, οὐρὰν δὲ προσπλάττουσι δράκοντος, ἐπὶ δὲ νώτω προσφυομένας ὄφεων κεφαλάς. τοῦτο νεκροφύλακα ἐν Ἅιδου φασὶ καταστῆναι χαλκεόφωνον ὄντα· ὃν ὁ μεγαλότολμος Ἡρακλῆς, ταχθεὶς ὑπὸ Εὐρυσθέως ἀνάξαι, προσίσχει τῷ Ἀχέροντι, ὃ ἦν ἐν Ἅιδου ποταμός. ἰδὼν δὲ ἀχερωΐδα, ἢ καὶ λεύκην καλουμένην, καὶ ἐκ τῆς λευκῆς θαυμάσας τὸ δένδρον, ἐστεφανώθη, καὶ ἀνήγαγεν ἅμα τὸν Κέρβερον ἔν τινι χ. τοῦ ἡλίου ἔδειξεν ὡς ἄκαρπον, ὅ δὲ Ἀχέρων, τοῦ Ἅιδου ὑπάκουσεν, ὃς καὶ ὅτι καὶ ἀλγοῦσα τὰ τῆς Περσεφόνης πληγῶσι λειμῶνα ἀνθελκόμενος ὁ χαλκεοφωνος κύων, καὶ λυττήσας, ἀφρὸν κατὰ τῶν Ποντικῶν Ἡρακλειας ἔβαλε πεδίον· ὃ δεξαμένη ἡ γῆ αὐτόθεν βλάστε. ἐτύπωσε τὸ ἀκόνιτον. ὄνομα δὲ δηλητηρίῳ φαρμάκῳ τοῦτο ἦν, ἀφὸς ὃ ως ἕτι καταναλοῖ, καὶ ὅτου πελάσῃ, καὶ ἀντιπολεμεῖται. διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἀκόνιτον λέγεται, ὥσπερ ἀκαταμάλακτον. λέγουσι δὲ καὶ ὅτι τὸ ἀκόνιτον πάλαι μὲν ἄγνωστον ἦν. ὕστερον δὲ κακόν τι γέγονε φάρμακον, διά τινι τοῖς, ὅτι τὸν ἐγχώριον ἀποπνίξας, εἶτα τὸν τοῦ Κερβέρου κεφαλὰς ἐκπεφυκότα, ἔβλαψε τὴν πόαν. καὶ πίχει τις ἀπολέσθαι, ὥρα τὸν μῦθον, καὶ τὸν Ἡρακλέους τοῦτον ἆθλον κατωτέλειον, ὅτε δὲ καὶ ὁ μῦθος, ἐγὼ μᾶλλον ἀγαθὸν τὸν Ἡρακλῆ ἐνταῦθα κατασκευάζω. εἰ γὰρ πρώτου ἀνθρώπου ἦν τάμα τὸν Κέρβερον κάτω μένοντα, ὅπου ἄνω γενομένου τοῦ γὰρ νεκροῖς ἐπικαθῆται, ὡς καὶ ὡς ἔστι διὰ θανεῖν ἄνω δὲ φανεὶς, καὶ τὸ ἀκόνιτον ἐκφύσας, κακὸν μέγα τοῖς ζῶσιν ἐγένετο. μετὰ δὲ τὸν τοῦ Κερβέρου ἀναγωγὴν, εἰς Θήβας ἐλθὼν ὁ Ἡρακλῆς, Λύκον Θηβῶν βασιλεύοντα, καὶ βιαζόμενον Μεγάραν τὴν Κρέοντος, μὲν θυγατέρα-

Digitized by Google

τῆρα, γυναῖκα δ' Ἡρακλέα, πνίξας ἀνεῖλε. μανίᾳ δὲ συσχεθεὶς, τῇ τῆς Ἥρας ὀργῇ, καὶ τὰ ἴδια γυναῖκα τῆς Μεγάρας, καὶ τοὺς τέσσαρας αὐτῆς παῖδας, Ὀΐτην, Θηρίμαχον, Δηικόωντα, πνίξας, ἀπώλεσε. ὁ δὲ Πίνδαρος ὀκτὼ λέγει παῖδας Μεγάρας ἀπολέσαι Ἡρακλέα. ἕτεροι δὲ, καὶ δύο υἱοὺς Ἰφικλέους τοῦ ἀδελφοῦ, σὺν τοῖς τε Μεγάρας παισὶ λέγουσιν ἀνελεῖν.

Περὶ δὲ τῶν χρυσῶν μήλων ταῦτα λέγεται· γυναῖκάς τινας ἤτοι Ἑσπερίδας καλεῖσθαι, διὰ τὸ ἑσπέρας ἐκπεφυκέναι, ἃ καὶ τῇ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ κατοικεῖν, Φόρκυ καὶ Κητοῦς θυγατέρας τυγχ. ἐν δὲ τὰ μῆλα χρυσᾶ ἐπὶ μηλέαις, ἃ ἐφύλαττε Δράκων, ὃ καὶ Λάδων ὀνομαζόμενον. ἐφ' ἃ μῆλα Ἡρακλῆς ἐστρατεύσατο τοῦτο δὲ κατέτυχε. Ἀγροίτας δὲ ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν φησι, μὴ μῆλα εἶναι ἀλλὰ πρόβατα κάλλιστα, ἃ χρυσᾶ ὠνομάσθη· ἔχειν δὲ ταῦτα ποιμένα ἀγριον, ὃς διὰ τὸ ἀγριώτερον, δράκοντα ἐκαλεῖτο. Φερεκύδης δὲ ἐν δεκάτῳ, τῆς Ἥρας φησὶ γαμουμένης τῷ Διί, τὴν Γῆν ἀνελθοῦσαν ἐν τῷ Ὠκεανῷ μῆλα χρυσᾶ, ἢ μηλέας χρυσῶν καρπῶν φερούσας. φυλάττειν δὲ αὐτὰ Δράκοντα τὸν Τυφῶνος καὶ Ἐχίδνης, ἔχοντα κεφαλὰς ἑκατὸν, καὶ φωνὰς παντοίας. καὶ ὅτι αἱ νύμφαι Διὸς καὶ Θέμιδος. οὗτος ἐν σπηλαίῳ κατὰ τὸν Ἠριδανὸν ὤν ἐν τῷ Ἠριδανῷ Ἡρακλεῖ ἐπιδεῖξαι, μαθεῖν παρὰ Νηρέως ποῦ ἂν εἴη τὰ χρυσᾶ μῆλα. ὡς δὲ συνελήφθη ὁ Νηρεὺς ὑπὸ Ἡρακλέους, ἄλλοτε πρῶτον μὲν μεταμορφωθεὶς εἰς ὕδωρ καὶ πῦρ, τὸ δὲ τελευταῖον εἰς τὴν παλαιὰν ἀπέστη μορφὴν, ἐδήλωσε περὶ τῶν μήλων τὴν ἀκολουθίαν. ἐλθὼν δὲ ἐπὶ τὰ μῆλα ὁ Ἡρακλῆς, πρῶτον μὲν ἀπαντήσας εἰς Ταρτησσόν· ἐκεῖθεν δ' εἰς Λιβύην ἀφικόμενος, ἀναιρεῖ Ἀνταῖον τὸν Ποσειδῶνος, ὑβριστὴν ὄντα. ἔπειτα ἀπαντήσας ἐπὶ Νεῖλον εἰς Μέμφιν, παρὰ Βούσιριν τὸν Ποσειδῶνος· καὶ αὐτὸν τε ἀναιρεῖ καὶ τὸν παῖδα Ἀμφιδάμαντα, καὶ τὸν κήρυκα Χάλβην, καὶ τοὺς ὀπάονας παρὰ τῷ βωμῷ τοῦ Διός. ἔνθα ἀξιωθεὶς εἰς Θήβας δ' ἀπελθεῖν προελθὼν, καὶ διὰ τῶν αὐτῶν τὴν ἔξω Λιβύην, καὶ πολλὰ τῶν ἐκεῖ θηρίων τοῖς τόξοις ἀναιρεῖ. καθήρας δὲ τὴν Λιβύην, ἀπαντήσας εἰς τὴν ἔξω κεχυμένην θάλασσαν καὶ λαβὼν δέπας χρυσοῦν παρὰ Ἡλίου, διαβαίνει ἐν αὐτῷ εἰς Πηγάδα, διά τε τῆς ἔξω γῆς, καὶ διέπλευσε καὶ ἐπὶ τὸν Ὠκεανὸν πλέων

Ἡρακλῆς ἀπαντήσας τῷ τοῦ Ἡρακλέους ξένῳ ἐνδιάσας αὐτόν.

Ἐπελθὼν δὲ εἰς Γρυμαθίαν, καὶ ἰδὼν ἐν αὐτῇ, ... καὶ τὰ αὐτὰ, ὡς αὐτὰ τὸ ἦτορ ἐπάθειτο, ἀπολιπὼν ἐξῆν.

ξάντας προσπεπόμενον τῷ Προμηθεῖ. αὐτὶ δὲ τότε Προμηθεὺς μὴ αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα ἀποτίθεται· ἐλθόντα δὲ πρὸς Ἄτλαντα κελεύειν ἐνεγκεῖν αὐτά, καὶ ἀντὶ Ἄτλαντος αὐτὸν διέχειν τὸν οὐρανόν, ἕως ἂν ἐνέγκῃ τὰ μῆλα παρὰ τῶν Ἑσπερίδων.

Ἡρακλῆς ἐν ὤμοις δέχεται τὸν οὐρανόν.

Ἡρακλῆς δὲ πεισθεὶς ἔρχεται πρὸς Ἄτλαντα, καὶ κελεύσας αὐτὸν ἐνεγκεῖν τὰ μῆλα παρὰ τῶν Ἑσπερίδων, τελεῖ λαβόντα, διαπεπόμενον τὸν ἆθλον· θεὶς δὲ Ἄτλας ἐπὶ τῶν ὤμων Ἡρακλεῖ τὸν οὐρανόν, καὶ ἐλθὼν πρὸς τὰς Ἑσπερίδας, δεξάμενος παρ' αὐτῶν τὰ μῆλα, ἐλθών τε πρὸς τὸν Ἡρακλέα, τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς ἔφασκεν ἀποίσειν Εὐρυσθεῖ, τὸν δ' οὐρανὸν ἐκέλευεν ἐκεῖνον ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὑποσχόμενος, δόλῳ ἀντεπέθηκε τῷ Ἄτλαντι· ἔφη γὰρ αὐτὸν αὐτῷ ὁ Προμηθεὺς ὑποθέμενος κελεύειν δέξασθαι τὸν οὐρανόν, ἕως ὃ σπεῖραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ποιήσεται. ὁ δὲ καταθεὶς τὰ μῆλα εἰς τὴν γῆν, ὑποδέχεται τὸν οὐρανόν. Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν τὰ μῆλα, χαίρειν εἰπὼν τῷ Ἄτλαντι, ἀπέρχεται εἰς Μυκήνας παρ' Εὐρυσθέα, καὶ παρέχει αὐτὰ τῷ Εὐρυσθεῖ.

Εἰδέναι δὲ χρὴ καὶ ὅτι τοὺς ταῦτα τὰ περὶ Ἡρακλέους, ἀπιστοῦσι ὡς μυθώδη, καὶ κολακείας ἀναπλάσματα· πάντως γὰρ, φασί, τὰ κατὰ τὸν δεσμὸν τοῦ Προμηθέως ὑποθέμενοι ἐν τῷ ἀρκτώῳ μέρει Καυκάσῳ, οἱ Μακεδόνες κολακείᾳ τῇ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον, μετήνεγκαν τῷ λόγῳ τὸν Καύκασον ἐς τὴν ἑῴαν θάλασσαν, καλοῦντες Καύκασον ὄρη ταῦτα τὰ Ἰνδικά. οἱ δ' αὐτοὶ κόλακες καὶ τὸ σπήλαιον ἱερὸν ἐν Παροπαμισάδαις τῷ Ἀλεξάνδρῳ δεικνύοντες, Προμηθέως δεσμωτήριον αὐτὸ ἀπέφαινον, καὶ τὸν Ἡρακλέα ἐλθόντα ἐκεῖ ἔλεγον ἐκλῦσαι τὸν Προμηθέα, ἐναγόμενοι περὶ τὸν λόγον, καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν αὐτόθι ὄντων ἐγκεκαυμένας ῥόπαλον, τὸ τοῦ Ἡρακλέους παράσημον· ὥστε τούτῳ τῷ λόγῳ ἐφ' ἑκατέρας τιμώσας γῆς ἐλθεῖν τὸν Ἡρακλέα, καὶ οὕτως καὶ τὸν Ἀλέξανδρον διὰ τοῦτο κατὰ τοὺς κόλακας ἀνεικάζειν τοῦ Ἡρακλέους διὰ τὸ καὶ αὐτὸν ἐκείνῳ ἀκολουθῆσαι.

Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο ὅτι οἱ μυθογράφοι λέγουσι παῖδα τὸν τοῦ Ἀμφιτρύωνος Ἡρακλέα, καὶ Τυνδάρεων καὶ Γλαῦκον ζῶντας καὶ ἀναβιῶναι· τινὲς δὲ καὶ τὸν Ἄλκηστιν. ἔτι δὲ ταῦτ' οὕτω καθ' ἱστορίαν καὶ ἀλληγορίαν περὶ τοῦ Ἡρακλέους φασκουσιν. Ἡρακλῆς ἐστιν ὁ ἐν τῷ ὅλῳ λόγος, καθ' ὃν ἡ φύσις ἰσχυρὰ καὶ κραταιὰ ἐστιν, ἀνίκητος καὶ ἀπεριγένητος οὖσα, μεταδοτικὸς ἰσχύος, καὶ τοῖς κατὰ μέρος ἀλκῆς ὑπάρχων. ὀνόμασται δὲ τάχα ἀπὸ τοῦ ἐπιπίπτειν

σὲ τὰς ἥρωας, ὡς αὐτὸ ὄντος τοῦ κληθῆναι τοὺς ἡρωικοὺς τοιούτους. ἥρωας γὰρ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ, τοὺς ῥώμῃ τῷ σώματι καὶ ταῖς ψυχαῖς, καὶ μετὰ τοῦτο τοῦ θείου γένους μετέχειν δοκοῦντας. ὧν ὑπὸ σωτῆρας ἐν πᾶσιν ἐπιταρκεῖται. ὅτι γὰρ πρῶτον ἔξωθεν τῷ Θεῷ τιμῶντες προσηγορίᾳ, Ἀλκμήνης καὶ Ἀμφιτρύωνος υἱὸς ὤν. τὸ δὲ ἀναμφίκριτα γεγονέναι τα τοῦ Θεοῦ εἶναι, ἀπὸ τῶν ἔργων τοῦ ἥρωος ἐστημασμένον τάχα δ᾽ ἂν ἡ λεοντῆ καὶ τὸ ῥόπαλον, ἐκ τῆς παλαιᾶς θεολογίας ἐπὶ τοῦτο μετασκευασμένα εἴη. στρατηγοὶ γὰρ ἄνευ γλώμμασιν ἀγαθὸν, καὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς μετὰ δυνάμεως ἐπελθόντες, οὐχ ὅπλα τε γυμνὰ ἐδόξων ἀποληλεθέναι ἕξελω μεταπλισμένον, ἀλλὰ τοὺς τρόπους τοῦ Θεοῦ μετά τι ἐπιθυμεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀργυροταμίων κατασημαῖσθαι. σύμβολον γὰρ ἀνδρειότερον εἶναι ῥώμης τὴν γενναιότητος. ὁ μὲν γὰρ λέων, τὸ ζῴων ἀλκιμώτατον τῶν θηρίων ἐστί. τὸ δὲ ῥόπαλον, τὸ κεχρηματικὸν τῶν ὅπλων. καὶ τοξότης δ᾽ ὡς ὁ Θεὸς παρεισάγεται, κατά τι τὸ πανταχοῦ ἐπιπεμπειν κατὰ τὸ ἔντονον τι ἔχειν, καὶ τὴν τῶν βελῶν φορὰν συνεπλάττει δ᾽ ὡς εὔλογον, τὰ ἄλλα ὅπλα περιθέντες οἱ, τοῖς κεραστῆς ἀπαντᾶν. οἰκεῖος δὲ παρεδόθη αὐτῷ Καὶ, τῇ Ἥβη ζωοποιοῦντι, ὁμογενέστερον τὴν ἰσχύιν ὄντα ὡς γὰρ νέοι τι δρᾶν εὐλυτώτεραι αἱ χεῖρες, ἧττον ψυχὰς ἐμμένει τῶν γηραιτέρων πολὺ ἀντιτίθεσθαι. τὴν παρ᾽ Ὀμφάλῃ λατρείαν, ἐκείνω πεπλασμένην ἀναφέρουσι, ἐμφαινόντων πάλιν διὰ τοὺς τῶν παλαιῶν ὅτι ἔφη καὶ τῆς ἰσχυρότητος ὑποτάττεσθαι δεῖ αὐτὸν τῷ λόγῳ, καὶ τὰ ὑπὸ τούτου προστασσόμενα ποιεῖν, εἰ καὶ θηλυπρεπῆ τι μετὰ τὴν θυσίαν καὶ τὴν λογικὴν σοφίαν προσπίπτει τῆς ὀμφῆς, ἐὰν οὐχ ἧττον ἂν δόξαιεν ὀμφαλὸς προσαγορευόμενος. τῆς δὲ δόξης ἄλλοις ἀλλὰ ἐνδέχεται μὲν συγγραφὴν ἐκ ἀλλοτρίων ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους, ὡς καὶ Κλεάνθης ἐποίησεν. καὶ περὶ μὲν Ἡρακλέους ἅλις ὅσα δὲ τῆς συγγενῶν αὐτῷ ἡρώων ὡς ἐν βραχεῖ διαληψόμεθα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΕΛΛΗΣΙΝ ΗΡΩΩΝ.

Ἥρωας οἱ παλαιοὶ σοφοὶ γένος τι θεῖον ἐδόξαζον, μέσον θεῶν καὶ ἀνθρώπων. καὶ τὸ μὲν θεῖον φῦλον εἰς θεοὺς διαιρεῖται καὶ δαίμονας· οἱ δὲ ἄνθρωποι, εἰς τε ἥρωας, καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους. καὶ προσεδέχθησαν μὲν ὑπὸ θεοῖς δαίμονας, ὑπ᾽ ἀνθρώποις δὲ ἥρωας, ὡς καὶ ἐκ θεῶν καὶ ἀνθρώπων σύμμικτοι εἶναι λέγονται. διὸ καὶ Ἡσίοδος ἡμιθέους αὐτοὺς φησιν ἢ ἐκ θεῶν ὄντας καὶ θνητῶν ἀνδρῶν, ὁποῖος καὶ Ἀχιλλεὺς ὁ ἐκ Θέτιδος καὶ

Πη-

Πηλέως καὶ Ἀντίας, ὁ δὲ Ἀφροδίτης καὶ Ἀγχίσου, ὁ ἀνακαλεῖ ἐπὶ τοῦ ὁ Λυκάονι Ἕκτορι παραδίδωσι, πατρὸς μὲν Ἀπόλλωνος, θνητῆς δὲ μητρός. ὅτι μὲν τινες ἥρωες καταριθμοῦνται φρόνιμοί φασιν ἄκρα μὲν θεοὶ καὶ ἄνθρωποι μέσοι δὲ γένος ἡμιθέων, τὸ ἡρωϊκὸν, θεοὺς μὲν ὑποβεβηκὸς, ἀνθρώπων δὲ ὑπερκείμενον, διὰ μετουσίαν ἀρετῆς ἀφ᾽ ἧς καὶ ἐκλήθη παρωνυμιάζεται καὶ ἄλλοι, ὡς ἐν τούτῳ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς βούλονται καλεῖσθαι τοὺς ἥρωας, ἀνθρώπους μὲν ὄντας, διὰ δὲ τὸ θεῖον τῆς ἀρετῆς ἡμιθέους νομισθέντας. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ ἔρωτος, τροπῇ τοῦ Ε εἰς Η, παράγουσι τὸ ἥρωας καὶ τίθεσθαι παρ᾽ ὅσον ἐς κάλλος θεῶν ἐρῶντα, καὶ ἀνακαλοῦσιν εἰς τὸ ἄκρον ἀρετῆς, καὶ τῶν κάτω μὲν ἀπέχοντος τῶν ἀνθρώπων, τοῖς δὲ ἀνωτάτω θεοῖς προσπελάζοντος, ὡς ὅτι ἀληθῶς ἡμίθεοι κλῆσιν αὐτοῖς ἢ καὶ ἄλλως, οὐ μυθικῶς ἔρωτος καὶ ἐμπεσόντες ἡμῖν γὰρ καλοῖς ἀμυθήτῳ πολὺς μυθικὸς ἐκκαυθεὶς τὰ ἀνομοίως ἔχοντα γένη συμπλέξας, οἷον πρὸς γάμον ὁμιλεῖν. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῆς ἔρας τῆς ἥρωας οὕτως καλεῖσθαι γῆθεν γὰρ ἦσαν, οἱ καὶ δι᾽ ἀρετὴν, ὥσπερ κραιπνοῖς. ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀέρος, ὡς δηλοῦται καὶ ὅσα τοιαῦτα Πορφυρίου συγγραμματων, ἐν ᾧ κεῖται τό·

Σῆμα μὲν ἐν πόντῳ κεῖται, πνεῦμα δ᾽ ἀὴρ ἀπ᾽ ἔχη. φησὶ δὲ καὶ Ἡσίοδος

Ἥρα ἑσσάμενοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐπ᾽ αἶαν. ἤγουν ἐνδυθέντες ἀέρα, ὡς μετὰ τὸ ἄριστον λυθῆναι τῶν σωμάτων, μὴ κάτω ἀπιόντες, ἀλλ᾽ ἐν ἀέρι ὄντες, καὶ γέρας ἔχοντες, τὸ πανταχῇ γῆς φοιτᾷν, καὶ τὰ κατ᾽ ἀνθρώπους ἐπισκοπεῖσθαι. τὸ δέ φασι καὶ εἰς τὸ Ἠλύσιον συναγελάζεσθαι αὐτοὺς λιμένα

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ἩΛΥΣΙΟΥ ΠΕΔΙΟΥ.

Ὥσπερ ὁ χριστιανικὸς λόγος ὑπογράφει τινὰ τῶν παράδεισον, οὕτω καὶ Ἕλληνες ὑπογράφουσί τινα χῶρον, ὃν καλοῦσιν Ἠλύσιον. τινὲς δὲ λέγουσι περὶ αὐτὸ τὸ Ἄλλων τῶν. οἱ δὲ αὐτὸ Αἰγύπτου, οἱ δὲ αὐτὸ Λίβυον· οἱ δὲ τὸ κεκεραυνωμένον χωρίον, ἢ πεδίον, τὰ δὲ τοιαῦτα ἐστιν ἄβατα, ἅτινα καὶ Ἐνηλύσια καλοῦσι. οἱ δὲ περὶ τὰ τῆς κατὰ δύσιν πέρατα τῆς γῆς τὸ Ἠλύσιον τὸ λέγουσι, ὃ καὶ νῆσοι μακάρων αὐτὸς πῶς ὕστερον λέγεται. τοῦτον μὲν, ὅτι αὐτὸ τὸ ἔξω θαλάσσης ἐστι, ὃ ἐστιν αὐτοῦ τὸ Ὠκεανὸν μακάρων δὲ, διὰ τὸ τῶν τινα ἐνδαιμον καὶ μακάριον, ὃ τοῖς κάτω τεθρύλληται. λέγεται δὲ Ἠλύσιον,

Ee 2 πα-

αὐτῷ τὸ ἐλέγχειν ἕκαστα τὰς ἀγαθὸν τι βεβιωκότας ἢ κακὰ τὸ λοιπὸν μὴ ἔχειν.

Ὁ δ' Ῥαδάμανθυς λέγεται τιμὴ δικαστικὴν ἀξίαν ἔχειν, καὶ τοὺς ἐν Ἅδη δικάζειν καὶ τοὺς μὴ ἀξίους κολαστέους πέμπειν πρὸς τὸν Κωκυτὸν, καὶ τὸν Πυριφλεγέθοντα, τοὺς δὲ ἀγαθοὺς ἠγαπημένους πέμπειν αὐτὸς τὸ Ἠλύσιον.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ἡμῶν μικρὸν ἐπεμνήσθημεν, λέξομεν, τοὺς τῶν φιλομάθων τούτων ἀνακεφαλαιουμένη, καὶ ἐστιν θυμέλαις ἐνεκεν, τίνες οἳ πάλαι θεολογουμένην τοῖς ποιηταῖς ἥρωες εἰσήγαγον Ἀργὼ, χάριν τοῦ χρυσομάλλου κωδίου, εἰς Κολχοὺς, ἐλθεῖν χρυσοῦ ἐπλευσαν.

Ἐστὶ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις πρῶτος ὁ μουσικώτατος Ὀρφεὺς, ὁ καὶ κιθαρίζων, ἐντόνως τὰς κώπας εἰς τὸ ἐρέσσειν παρεσκεύαζεν.

ΠΟΣΟΙ ΚΑΙ ΤΙΝΕΣ ΟΙ ΑΡΓΟΝΑΥΤΑΙ ΗΡΩΕΣ, ΚΑΙ ΤΙΝΩΝ, ΚΑΙ ΠΟΘΕΝ

Ὀρφεὺς, Καλλιόπης καὶ Οἰάγρου, ἐκ Θρακικῆς Πιμπλείας.

Ἡρακλῆς, Ἀμφιτρύωνος καὶ Ἀλκμήνης, Ἀργεῖος.

Ἀστερίων, Κομήτου, ἐξ Ἀτρεσίας.

Πολύφημος, Εἰλάτου, ἐκ Λαρίσσης.

Ἴφικλος, μήτρως Ἰάσονος, ἐκ Φυλάκης.

Ἄδμητος, Φέρητος τοῦ Κρηθέως, ἐκ Φερῶν.

Ἔρυτος, καὶ Ἀγγίων, υἱοὶ Ἑρμοῦ, ἐξ Ἀλόπης.

Αἰθαλίδης, Φθειάδος Εὐπολεμείας.

Κόρωνος, Καινέως, ἐκ Γυρτῶνος.

Μόψος, Ἀμπύκου καὶ Χλωρίδος τῆς Ὀρχομενοῦ.

Ἀμπυκος, Τιταρήσιος, ἐκ Τιτῶνος.

Εὐρυδάμας, Κτιμένου, ἐκ τῆς Ξυνιάδος λίμνης, ἐκ Κτιμένης.

Μενοίτιος, Ἄκτορος, ἐξ Ὀπόεντος.

Εὐρυτίων, Ἶρος Ἀκτορίδου.

Εὐρυβώτης, Τελέοντος.

Οἰλεύς.

Κάνθος, Κανήθου Ἀβαντιάδου, ἀπ' Εὐβοίας.

Κλυτίος καὶ Ἴφιτος, Εὐρύτου, ἐξ Οἰχαλίας.

Πηλεὺς, καὶ Τελαμὼν, Αἰακοῦ, ἐξ Αἰγίνης.

Φάληρος, Τελέοντος, Κεκροπίδης.

Τῖφυς, Ἀγνιάδης, ἐκ Σιφῶν τῆς Βοιωτίας.

Ἄργος, Ἀρεστορίδης

Φλιά-

Google

Φλίας, Διονύσε, Ἀραιθυρέηθεν.
Ταλαὸς, καὶ Ἀρήϊος, καὶ Λεωδόκος, Βίαντος καὶ Περοῦς Νηλῆΐδος, Ἀργεῖοι.
Ὕλας, Θειοδάμαντος, τοῦ Δρυόπος.
Ναύπλιος, Κλυτονήου τοῦ Ναυβολίδου, τοῦ Λέρνου, τοῦ Προίτου, τοῦ Ναυπλίου, τοῦ Ποσειδῶνος ἐκ τῆς Δαναΐδος.
Ἴδμων, Ἀπόλλωνος υἱὸς, Ἀπόλλωνος καὶ Ἀβάντος ἐξ Ἀργόλιδος.
Κάστωρ, καὶ Πολυδεύκης, Λήδας καὶ Διὸς, Σπαρτῆθεν.
Λυγκεὺς, καὶ Ἴδας, Ἀφαρέως, Ἀρήνηθεν.
Περικλύμενος, Νηλέως, Πυλόθεν.
Ἀμφιδάμας, καὶ Κηφεὺς, Ἀλεοῦ τοῦ Ἀφείδαντος, Ἀρκαδίηθεν.
Ἀγκαῖος, Λυκούργου τοῦ Ἀλεοῦ.
Αὐγέας, Ἡλίου ὡς δ', Φόρβαντος ἐκ τῆς Ἠλείας Ὑρμίνης· ὡς δ', Νηλέως· ὡς δὲ, Ἐπόχου.
Ἀστέριος καὶ Ἀμφίων, Ὑπερασίου τοῦ Πέλλης, Πελλήνηθεν.
Εὔφημος, ὁ ἐπὶ θαλάσσῃ θέων, Ποσειδῶνος καὶ Εὐρώπης τῆς Τιτυοῦ, ἐκ Ταινάρου.
Ἐργῖνος, Ποσειδῶνος, ἐκ Μιλήτου.
Ἀγκαῖος, Ποσειδῶνος, ἐξ Ἰμβρασίας.
Μελέαγρος, Οἰνέως, ἐκ Καλυδῶνος.
Λαοκόων, ἀδελφὸς Οἰνέως.
Ἴφικλος, Θεστίου, ἐκ Καλυδῶνος.
Παλαίμονιος, Λέρνου τοῦ Ὠλένου, ἐκ Καλυδῶνος.
Ἴφιτος, Ναυβόλου, Ὀρνυτίδου, ἐκ Φωκίδος.
Ζήτης καὶ Κάλαϊς, Βορέου καὶ Ὠρειθυίας Ἐρεχθέως ἐκ τῆς Θρᾴκης. καὶ ἄλλοι ἀλλόθεν.
Ἄκαστος, Πελίου.
Ἰάσων, Αἴσονος καὶ Ἀλκιμέδης τῆς Κλυμένης τῆς Μινύαδος.

Λεκτέον δ' πρὸς τούτοις, καὶ ἄξι' ἐστι τὴν εὔσημον συνταχθέντων θήρας τοῦ Καλυδωνίου συὸς ὧν πρώτη ἡ γυμνοτάτη καὶ παγχυ- Ἀταλάντη· ἣ καὶ πρώτη τὸ βέλος τῷ πεφυραγμένῳ συὸς κεφαλίῳ τρώσασα. διὸ καὶ αὐτὸ γέρατος ὁ Μελέαγρος αὐτῷ ἐδωρήσατο· ἥν τινα καὶ εἰς φιλομαθῆ γάμον ὡς Ἔρωτος συ- παρεσκεύασεν.

'ΟΙ

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΟΙ ΤΟΝ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΝ ΣΥΝ ΚΤΕΙΝΑΝΤΕΣ.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ	ΦΑΤΕΥΣ
ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ	ΤΕΛΑΜΩΝ
ΙΑΣΩΝ.	ΠΗΛΕΥΣ
ΚΑΣΤΩΡ	ΑΔΜΗΤΟΣ.
ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.	ΙΟΛΑΟΣ.
ΠΕΙΡΙΘΟΟΣ	ΕΥΡΥΤΙΩΝ
ΘΗΣΕΥΣ	ΕΧΙΩΝ
ΛΥΓΚΕΥΣ	ΛΕΛΕΞ
ΘΕΣΤΙΑΔΑΙ	ΠΑΝΟΠΕΥΣ.
ΛΕΥΚΙΠΠΟΣ.	ΥΛΑΣ
ΑΚΑΣΤΟΣ.	ΙΠΠΑΣΟΣ
ΚΑΙΝΕΥΣ	ΝΕΣΤΩΡ
ΙΠΠΟΘΟΟΣ	ΙΠΠΟΚΟΩΝ.
ΑΡΓΑΣ	ΑΓΚΑΙΟΣ
ΦΟΙΝΙΞ	ΜΟΨΟΣ
ΜΕΝΟΙΤΙΟΣ.	ΟΙΚΛΕΙΔΗΣ.
ΙΔΑΣ	

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΦΑΙΣΤΟΥ

ΤΟν Ἥφαιστον ἐκ τῆς Ἥρας ἄνευ συζυγίας φασὶ γεννηθῆναι. τούτου γυνὴ ἦν Ἀφροδίτη, ἣν ὁ Ἄρης ἐμοιχεύσατο. ὁ δὲ Ἥφαιστος στήσας πάγας, [illegible] [illegible] εἰς παραδειγματισμὸν αὐτῶν, ἕως ἂν καλέσῃ τοὺς θεοὺς καὶ [illegible] αὐτούς. καὶ τότε οἱ θεοὶ ἰδόντες [illegible], ἐν ταῖς πάγαις [illegible] [illegible] [illegible], ὁ [illegible] χος. καὶ ἡ [illegible], πολὺν ἐπ' αὐτοῖς [illegible] γέλωτα. καὶ τότε λύεται ὁ Ἄρης, [illegible] λύτρα δοὺς τῷ Ἡφαίστῳ. χωλὸς δὲ ὁ μῦθος λέγει τὸν Ἥφαιστον [illegible] [illegible] γὰρ, [illegible] [illegible] [illegible] αὐτὸν ἡ χωλεία δι' αἰτίας τοιαύτης [illegible] γὰρ [illegible] τε ἄχθος [illegible] τῇ Ἥρᾳ, διὰ τὸ [illegible], καὶ [illegible] αὐτῇ, καὶ [illegible] τῷ [illegible] καὶ [illegible] [illegible] αὐτὸς [illegible] γίνεται ὡς βδέλυγμά τε [illegible] [illegible] [illegible] λέγεται ὅτι καὶ ἐχωλεύθη. [illegible] δὲ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] γὰρ [illegible] τὸν Δία [illegible] καὶ Ἥρας [illegible] τῷ Ἀχιλλέως [illegible] διὰ τὴν [illegible] τῆς Θέτιδος, τὸν Ἥφαιστον [illegible] [illegible] [illegible] τῷ Δία [illegible] [illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible] τῷ Διὶ [illegible] καὶ εἰς τὴν Λῆμνον [illegible] [illegible] ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διὰ μιᾶς [illegible] ρας.

μοι κλωπήχειον δὲ αὐτὸν καλῆναι, χαλκέα ὄντα τῇ τέχνῃ, ἐπει-
δὴ παλαιοὶ ἔνδοξον εἶχον τὴν χαλκευτικὴν διὸ καὶ κατηθαλω-
μένον καὶ κεκακωμένον, προσέτι δὲ καὶ Θερσίτην Ὀλύμπιον, διὰ
ταύτην αἰτίαν· ὁ Ὅμηρος εἰσφέρει τοῦ Θερσίτου σώματα,
χωλὸν καὶ κυρτὸν, καὶ στρεβλὸν, καὶ μαδαρὸν, καὶ προσέτι καὶ φρ-
σὶν ἦν, ἀκολουθεῖ τῷ στρατοπέδῳ, οὐ διὰ τὸ πολεμεῖν, ἀλ-
λὰ διὰ τὸ γελᾶσθαι· ἐπεὶ οὖν ὁ Ἥφαιστος χωλὸς ἦν, καὶ κεκα-
κωμένος, καὶ ὅλως παρόμοιος τῷ Θερσίτῃ, τῶν νεωτέρων τινὲς
οὕτως αὐτὸν προσηγόρευσαν.

Ἐν τῇ Λιπάρᾳ δὲ καὶ Στρογγύλῃ, (ἐν τῶν Αἰόλου δὲ νήσων
αὗται,) φασί τὸν Ἥφαιστον διατρίβειν χαλκεύοντα· διὸ καὶ πυρὸς
ἔκφυσιν ἀκούεσθαι καὶ ἦχον σφοδρόν. Ἀγαθοκλῆς δὲ ἐν τοῖς ὑπομνή-
μασι τῶν χαλκείων τοῦ Ἡφαίστου λέγων, φησὶ κατὰ Σικελίαν
δύο νήσους, ὧν ἡ μὲν καλεῖται Ἱερὰ, ἡ δὲ Στρογγύλη· αἵ τι-
νες ἀεὶ καὶ νυκτὸς πῦρ ἀφιᾶσι· καλεῖται δὲ ἡ μὲν Αἰόλου, ἡ
δὲ Ἡφαίστου· ἐν ᾗ πυρὸς πνεῦμα, φασὶν ἀπιέναι· καὶ ἄλλοι δὲ
ἐν αὐτῇ τῇ Ἱερᾷ φασὶν αὐτὸν χαλκεύειν· ὁ δὲ Καλλίας
ἐν τῇ ἑ΄ τῶν αὐτοῦ ἱστοριῶν ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν περὶ Ἀγαθο-
κλέα, καὶ ὄρθιον πρὸς ὕψος ὄψεσθαι ἐκεῖ, ἀφ' οὗ κρατῆρές εἰσι δύο· ὧν
ὁ ἕτερος ὕλη τῶν περιμέτρων ἐστάδια· ἀφ' οὗ πολὺ φέρεται φέγ-
γος, ὥστε ἐπὶ πολὺν τόπον διάκειν τὸ φωτισμόν, ἔνεστι ἐν τῷ
χάσματι ἀναφέρονται διάπυροι λίθοι ἐκπλεομεγέθεις, καὶ τε-
ῥίβρωμος γίνεται, καθ' ὃν καιρὸν συμβαίνει τεχνάζεσθαι
μίσχον, ὥστε ἐπὶ πεντήκοντα στάδια ἀκούεσθαι τὸν ἦχον· ἐν
δὲ ἐν τῷ φυσήματος ἀναφερομένων μυδρῶν διὰ τῶν ἐκπυρου-
μένων, ἀεί, καὶ διακεκαυμένων τῷ ἀφῷ, καὶ τῇ δυνάμει κα-
τέχουσι. διὸ πως μὲν ἐν πάντα τὰ εἴδη τῆς ἐργασίας τὰ θεῖα
γινόμενα καλῶς ὁρᾶται· μεθ' ἡμέραν δὲ ἐκ τῆς κορυφῆς, ὅθεν ἡ
φλὸξ ἀφίησιν, ὥσπερ νέφει συνερχόμενον ὁρᾶται. περὶ τούτου δὲ
ἀληθεύοντες τι αὐτὸν, ὅτι φησὶ διὰ τὰς πλήξεις τὴν πηγὴν,
καὶ διὰ τῷ πυρὸς ἐνέργειαν ἀποδείκνυσι τὰ ἑαυτῶν ἔργα· ὁ μὲν γὰρ
καὶ τὸ διαυγὲς καὶ καθαρὸν πῦρ, Ζεὺς ἐστί· τὸ δ' ἐν χρή-
σει ἐρχόμενον, Ἥφαιστος, ἀπὸ τοῦ ἧφθαι ὀνομαζόμενος· ὅθεν
Διεὶ καὶ Ἥρας ἔφασάν τινες αὐτὸν γενέσθαι, ἄλλοι δὲ μόνης
Ἥρας· αἱ γὰρ φλόγες παχυμερέστεραι τυγχάνουσι, ὡς ἐκ μόνου
τοῦ ἀέρος διακεκριμένης τῇ ὑποστάσει λαμβάνουσι. χωλὸς δὲ παρα-
δέδοται, τάχα μὲν διὰ τὸ παχύτατον τῇ τῆς ὕλης πορείας ποιεῖσθαι
τὰς ἐπισκιάζουσα ὁμοίως· τάχα δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι προ-

Βαί-

Βαίνειν δίχα ξυλάδιος τινὸς ὥσπερ βάκτρου τινὸς. ἢ, διὰ τὸ τὴν ἄνω κίνησιν τῆς κάτω πρὸς τροφὴν ἄπειρον καὶ ἀνώμαλον ποιεῖν, βραδυτέρας αὐτῆς οὔσης, χωλάζειν αὐτὸν ἔφασαν. ῥιφῆναι δ᾽ ἐκ τοῦ Διὸς εἰς γῆν λέγεται, διὰ τὸ τοὺς πρώτους ἴσως ἀρχομένους χρῆσθαι πυρὶ, ἐκ κεραυνοβόλων καταφλεχθέντων ἀνευρίσκειν, μηδέπω ὅπως τοῖς πυρείοις ἐπιτηδεῦσαι ἐπισταμένους. γυναῖκα δ᾽ αὐτοῦ τὴν Ἀφροδίτην ἔφασαν εἶναι, καθ᾽ ὃν λόγον καὶ τὴν Χάριν. μίαν ὡς γὰρ χάριν φαμὲν ἔχειν τὰ τεχνικὰ ἔργα, οὕτω καὶ τὴν Ἀφροδίτην τινὰ αὐτοῖς ἐπιτρέχειν λέγομεν. οἱ μὲν πρὸς τὸ πλάσαι, πολὺ τὸ πυρῶδες εἶναι ἐν τοῖς πρὸς τὰς μίξεις ὁρμαῖς, πέπλασται τοῦτο. διδάσκειν δὲ μυθολογοῦσι τὸν Ἄρη, μοιχεύοντα τὴν γυναῖκα. καὶ γὰρ ὁ μῦθος παρὰ τῷ Ποιητῇ ἐστι, παλαιότερος ὤν· ἐπειδὴ τῇ τοῦ πυρὸς δυνάμει ὁ σίδηρος καὶ ὁ χαλκὸς δαμάζονται. τὸ δ᾽ τῆς μοιχείας πλάσμα παρέστησεν, ὅτι ἡ τάξις μὲν πάσχει κατάλληλον τῷ μάχιμον καὶ βίαιον τῷ ἱλαρῷ καὶ μειλιχίῳ, ὡς κατὰ τὸν φυσικὸν ὁ νόμος ἐκπλέκεται. ἀποτελεσθῆναι δὲ ποτε τὴν μίξιν αὐτῶν, καλὴν καὶ γενναιοτάτην Ἁρμονίαν, τὴν ἐξ ἀμφοῖν ἁρμοσθεῖσαν ἀποτελεῖσθαι ᾔδοντο. λέγεται δὲ Ἥφαιστος μαιώσασθαι τὸν Δία, ὅτε τὴν Ἀθηνᾶν ἔτικτε. διελὼν γὰρ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, ἐξέθορεν ἐκείνην ποιῆσαι. τὸ γὰρ πυρὶ ᾧ χρῶνται αἱ τέχναι, συνεργεῖν φασὶ, τὴν ἀπόδειξιν τῆς φυσικῆς τῶν ἀνθρώπων ἀγχινοίας γεγονέναι, ὥσπερ κεκρυμμένην αὐτὴν εἰς φῶς προαγαγὸν τὰς γὰρ ζητοῦντάς τι, οἱ ἀφροδίσιοι, κινεῖν αὐτὸ, καὶ ἄλλοι φαμέν.

Περὶ ἀναθημάτων Ἡφαίστου, Ἀφροδίτης τε, καὶ Ἀρτέμιδος, καὶ Ἀπόλλωνος, Ἑρμοῦ τε καὶ Ἐρώτων

Τὸ τῆς πάλης δέλεαρ τῷ Ἡφαίστῳ ἀνάκειται. ἢ μόνον ὅτι ἐπεξεργάζεται, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ὕλην, ὅτι ἀπὸ τοῦ θείου, τὸ χαῖος, παράγεται καθὰ καὶ ἐκ τοῦ αἰθέρος, ὁ Ἥφαιστος. ἡ δὲ τρίγλη τῇ Ἀρτέμιδι ταρίχου ἡ τρίγλα μὲν, κατὰ τὴν Κίλικα τοποθεσίαν, τριγένης γενεὰς ἐπωνόμασται, τρὶς τίκτουσα τῷ ἔτει καὶ Ἄρτεμις ταύτην δ᾽ αὐτοῖς σελήνης τριταία, μετὰ τὴν γέννησιν σαφῶς διαφαίνεται. ἐπὶ δ᾽ αὐτῇ Ἀρτέμιδι, ταύτην δ᾽ αὐτοῖς Ἑκάτη, μοναχῶς θεσπίζει φασι, διὰ τὸ δοκεῖν μακρὰν αὐτὴν εἶναί τινα, ὡς ἐπὶ αὐτοῖς τοὺς σεληνιαζομένους. καὶ ἄλλοι δὲ ἰχθύες ἀνάκεινται τισὶ κατὰ οἰκειότητα. ὅτι Ἀπόλλωνι μὲν κίθαρος, ὅτι κιθάρα ἐστὶ κιθαριστὴς ἐκεῖνος παραδέδοται. Ἑρμῇ δὲ ὁ σκάρος, ὡς κήρυκι, διὰ τὴν βοήν. παρ᾽ ἣν καὶ βοῶπες, κήρυκες ὄνομα. Ἀφροδίτῃ δὲ, ἀφύη, ὅτι καὶ ἀφρίτης, διὰ τὸ ἄμφω ἐξ ἀφροῦ φῦναι, τήν τε ἀφύην φασὶν.

καὶ τὸν δαίμονα φυσικῶς. ὅτι καὶ λύκιον Ἀπόλλωνι ἀνάθημα διὰ τὴν ἀμφιλύκην νύκτα, μεθ' ἣν ἐκφαίνεται ὁ ἥλιος. καὶ λέγεις, Ἑρμοῦ ἀνάθημα, διὰ τὸ τάχιον τῆς κατὰ κλῆσιν γενέσεως. λέγεις τε γὰρ ἀπὸ τοῦ λύκου, καὶ Ἑρμ. ἀπὸ τοῦ ὕψου, ὅπερ τὸ ἕλικον μηνύουσι.

Θ

Θεῶν δὲ τὸ γένος, ἢ μᾶλλον Θεογονίας, ἡ κατὰ τὰς παλαιὰς, ὡς μοι δοκεῖ παρεᾶσαι, ἀλλ' ὅτι γε ἐς τὸ Θῆτα στοιχεῖον κατατέταχα, αὐτῶν γραμματικῶς ἐκτίθεμαι.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΤΙΔΟΣ.

Θέτις, Νηρηΐς. ταύτης ἐκ Πηλέως ὄντα παῖδας ἀρρένας τεκεῖν λέγουσι· καὶ τὰς μὲν ἕξ εἰς λέβητα ὕδατος ζέοντα ἐμβαλεῖν· οἱ δὲ, ὅτι εἰς πῦρ βάλλουσα ἀπώλεσε, βουλομένη εἰδέναι εἰ θνητοὶ εἶεν· ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀχιλλέως ἐφωράθη καὶ ἐκωλύθη ὑπὸ Πηλέως ἐμβαλεῖν αὐτὸν εἰς λέβητα. Χείρωνος δὲ βουλαῖς ὁ Πηλεὺς κατεῖχεν αὐτὴν, ὡς παντοίας μορφὰς μεταβάλλουσαν, καὶ ἔμιγεν αὐτῇ ἐν εἴδει σηπίας, καίτοι ὁ γάμος ἐν Πηλίῳ, καὶ οἱ Θεοὶ δῶρα ἔδωκαν· Ποσειδῶν, ἵππους, Ξάνθον καὶ Βαλίον· Ἥφαιστος, μάχαιραν· καὶ οἱ λοιποὶ, ἄλλα. γεννήσαντα δὲ ἡ Θέτις, ὥς φησι, κατὰ τὸν Ἀπολλόδωρον, Λιγύρων καλούμενον, ὕστερον δ' Ἀχιλλέα μετακληθέντα, διὰ τὸ δοθῆναι τῷ Χείρωνι, ᾧ εἶχε κοινῆς τροφῆς ἀπεστέρησε, ἀπείρατον αὐτὸν εἰς πῦρ ἔβαλε, ἡμέρας δ' ἔχρισεν ἀμβροσίᾳ, ὡς ἀθανατοῦσα τόπον ἠθέλησεν. ἰδόντος δὲ τοῦ Πηλέως τὴν Θέτιν βάλλουσαν αὐτὸν εἰς πῦρ, καὶ βοησάντος, σιωπῇ ταύτην πρὸς τὰς Νηρηΐδας ἀπεχώρησεν· ὁ δὲ Πηλεὺς τῷ Χείρωνι τῷ ἱπποκενταύρῳ τὸν παῖδα δέδωκε τρέφειν. καὶ ταῦτα μὲν φησιν Ἀπολλόδωρος. Ἀγαμήστωρ δ' ἐν Φαρσαλίᾳ, πρῶτον λέγει τον Ἀχιλλέα καλεῖσθαι, ἐν τῷ ἐπὶ Θέτιδος ἐπιθαλαμίῳ· οὕτω τοιουτοτρόπως αὐτὸν Ἀχιλλέα καλεῖσθαι, ὡς τότε σιωπῇ ἐνθηλάσαντα παῖδα. γαῦ δ' ἄρμα. Θῆρε προσῆλθεν ἄλλον Ἀχιλλέα Πηλεὺς κέκληκεν, ἔχιδνα, οὐκέτι μοι κείμενον ἐπὶ κοινῇ τροφῇ, ἐπὶ τὸν ἀπέμεινε χεῖλος, ἀπὸ θῶν ἀπο-

 φα-

φέτας ἐτίμα. ὁ δ' Εὐριπίδης, ἅπαξ φησὶ μιγῆναι Ἀχιλλέα τῇ Θέτιδι ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ ἔπειτα σὺν αὐτῷ. Σοφοκλῆς δὲ ὑπὸ Ἀχιλλέως ἐραστὰς φησὶν, ὑπὸ Πηλέως λοιδορηθεῖσαν τὴν Θέτιν, καταλιπεῖν αὐτόν. ἄλλοι δὲ φασὶν ὅτι ἡ Θέτις λαμβάνουσα τοὺς παῖδας ἐκ Πηλέως γεννωμένους, περιέκαιε τὸ θνητὸν κατὰ σῶμα, βουλομένη αὐτοὺς ἀθανάτους ποιεῖν, καὶ πάντας ἔκαυσε, καὶ τὸν Ἀχιλλέα ἐν παισί. ἐπέθηκεν εἰς τὸ πῦρ, καὶ γνοὺς ὁ Πηλεὺς ἐβόησεν· ἡ δὲ λυπηθεῖσα ἐχωρίσθη. Σταφύλος δὲ ἐν τρίτῳ τῶν Θεσσαλικῶν, ἱστορεῖ Χείρωνα σοφὸν ὄντα, καὶ ἀστρονομίας ἔμπειρον, βουλόμενον τὸν Πηλέα ἔνδοξον ποιῆσαι, μεταπέμψασθαι τὴν Ἀκτόρου θυγατέρα τοῦ Μυρμιδόνος, καὶ λόγον διασπεῖραι, ὅτι μέλλει γαμεῖν τὴν Θέτιν ὁ Πηλεύς, Διὸς διδόντος αὐτῷ. καὶ δὴ θεοῦ, μετ' ὄμβρων καὶ χειμώνων ἀξίωσε εἰς τὸν γάμον. ταῦτα δὲ μίσας τηρήσας τὸν χρόνον ἐν ᾧ ἔδει ἔμελλεν ἔσεσθαι ὕσομένειο, καὶ πνεύματι ἐξέπεσε, καὶ διδόντι Πηλεῖ φιλοσοφίαν χάριν ἐπικρατῆσαι τὴν φήμην, ὅτι τὴν Θέτιν ἔγημε. Πίνδαρος δὲ λέγει, Ποσειδῶνα καὶ Ἀπόλλωνα, καὶ Δία, ἀξιοῦν τὸν γάμον τῆς Θέτιδος ἐρᾶσθαι· κωλυθῆναι δὲ αὐτοὺς κατὰ τὰς τῶν ἱστορικῶν ὑπὸ Ἐπιμηθέως· κατὰ δὲ Αἰσχύλον, ὑπὸ Προμηθέως· φησὶ γὰρ, ὅτι τέξεται γε παῖδα φέρτερον πατρός. Ἀπολλόδωρος δὲ Δία καὶ Ποσειδῶνα μετὰ τὸν γάμον τῆς Θέτιδος ἐρίσαι. Θέτιν δὲ ὡς ἐραστὴν σαι ὑφ' Ἥρας, μὴ λέγειν Διὶ συνελθεῖν. ἔδει ὀργισθέντα τὸν Δία Θέτιδι, συζεῦξαι αὐτὴν τῷ Πηλεῖ.

ΠΕΡΙ ΘΑΜΥΡΙΔΟΣ

Θάμυρις παῖς ἦν Φιλάμμωνος καὶ Ἀργιόπης νύμφης, τὸ γένος Θρᾷξ· ὃς ἔσχεν ἀνδρὸς ἔρωτα, ἀρξάμενος ἐξελθεῖν ἀρρένων. οὗτος κάλλει πολλῷ διήνεγκεν, καὶ κιθαρῳδίᾳ ἀεὶ μετ' αὐτῶν ἐρίσας ταῖς Μούσαις, συνέθετο ἐὰν μὲν κρείττων εὑρεθῇ, πλησιάσαι πάσαις· ἐὰν δὲ ἡττηθῇ, στερηθῆναι οὗ ἂν ἐκεῖναι θέλωσι. καθυπέρτεραι δὲ αἱ Μοῦσαι γενόμεναι, τῶν ὀμμάτων αὐτὸν καὶ τῆς κιθαρῳδίας, καὶ τῶν ἐστέρησαν. διὸ καὶ παροιμία λεγεται, Θάμυρις μαίνεται, ἐπὶ τῶν κατὰ συνήθειαν παράλογα διαπραττομένων.

ΠΕΡΙ ΘΕΡΣΙΤΟΥ

Θερσίτην λέγει ἡ κοινὴ ἱστορία, ἀναιρεθῆναι ὑπὸ Ἀχιλλέως κονδυλισθέντα, ἐπειδὴ τῆς Ἀμαζόνος Πενθεσιλείας ἐκκο-

ἀκόντιον ἀνελών, ὅπερ εἶχεν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ· ὁ μὲν γὰρ ἐθαύμασε τὸ κάλλος καὶ ὡς καλλίω ἅμα καὶ ἀνδρείαν, ἀνδρειότατος καὶ κάλλιστος ἦλθεν κομιστής, τὸ ὄμμα ἐσκεπασμένος· ὁ δὲ πεδιοκόμητος, ὡς ἱστορεῖται, ἐπὶ λαγωὸν σκοπεῖ τὸ ἦμαρ· ὁ τόπον Ἀχιλλεὺς γογγύλῃ χειρὶ παίσας τὸν [illegible], τῇ καλῇ Πενθεσιλείᾳ συγκατακλίνει.

ΠΕΡΙ ΘΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΙΘΟΟΣ

Θησεὺς καὶ Πειρίθους, ὁ μὲν Διός, ὁ δὲ Ποσειδῶνος ὤν, ἐφάμιλλον ἐποιεῖτο τὴν πρᾶξιν. Θησεὺς μὲν γὰρ τὴν Ἑλένην ἁρπάσας, συνεργοῦντος αὐτῷ τοῦ Πειρίθου ἔσχε· ὁ δὲ Πειρίθους μετὰ ταῦτα τὴν Περσεφόνην ἁρπάσαι ἐθελήσας, ἐπορεύετο ἄγων αὐτῷ τὸν Θησέα· καὶ δὴ διὰ Ταινάρου εἰς Ἅδου κατελθόντες, καὶ ἐπί τινος πέτρας καθίσαντες, οὐκ ἐδύναντο ἐκεῖθεν ἀναστῆναι. ὕστερον δὲ Ἡρακλῆς ἐπὶ τὸν Κέρβερον κατελθών, Θησέα μὲν διὰ τὸ ἄκοντα κατελθεῖν ἀνέστησε· Πειρίθουν δέ, διὰ τὸ ἑκόντα ἁμαρτεῖν, κατέλιπεν, ὥσπερ. ἔτι δὲ τοῦ Θησέως ἐν Ἅδου ὄντος, στρατεύσαντες μετὰ τῆς Τροιζῆνος οἱ Διόσκουροι Ἀθήνας, τὴν Θησέως μητέρα αἰχμάλωτον εἷλον.

Καὶ ἄλλως περὶ τοῦ Θησέως λέγουσι μετὰ τὸ χειρίσασθαι αὐτὸν τῆς δημοκρατίας τοῖς Ἀθηναίοις, Λύκον τε, συστήσαντας ἐπιστάσει ἐξοστρακισθῆναι τὸν ἥρωα· ὁ δὲ πεπλανημένος εἰς Σκῦρον, ἦλθε παρὰ Λυκομήδην τοῦ δυνάστου τῆς νήσου, ὃς ζηλοτυπήσας, ἀπέκτεινεν αὐτὸν δόλῳ. Ἀθηναῖοι δὲ λιμώξαντες καὶ χαλεπήναντες ἐκδικάσαι τοῦ Θησέως, τὸν μὲν Λυκομήδην ἀνεῖλον, τὰ δὲ ὀστᾶ μεταστειλάμενοι, καὶ Θησεῖον κατεσκεύασαν, ἰσοθέους αὐτῷ τιμὰς νέμοντες· διενομαὶ δὲ καὶ ἀγῶνες τοῖς Θησείοις γίνονται, ταῖς δὲ ὀγδόαις τοῦ Θησέως ἤγετο, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας ἐπαγγέλεσι, ὡς τιμῶν τὸν ἥρωα. ἑορτὴ αὐτοῦ ἐπετελεῖτο, ἐπειδὴ αὐτὸς συνήγαγε τὴν Ἀττικήν, πρότερον σποράδην καὶ κατὰ κώμας οἰκουμένην.

ΠΕΡΙ ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ

Θέογνις, εἷς ἦν τῶν παρ' Ἀθηναίοις τυράννων· καθάπερ φασὶν ἄλλοι τε καὶ Ξενοφῶν ἐν δευτέρῳ Ἑλληνικῶν.

Καὶ Θέογνις ἕτερος Μεγαρεύς, τῶν ἐν Σικελίᾳ Μεγάρων, γεγονὼς ἐν τῇ πεντηκοστῇ ἐνάτῃ Ὀλυμπιάδι· ἔγραψεν ἐλεγείας εἰς τοὺς σωθέντας τῶν Συρακουσίων ἐν τῇ πολιορκίᾳ, καὶ γνώμας δι' ἐλεγείας εἰς ἔπη δισχίλια ὀκτακόσια. ἔγραψε δὲ καὶ γνώμας

ἀφηγητικὰς καὶ θίγνου, τραγῳδοποιὸς πάνυ ψυχρὸς ὃς καὶ Χιὼν ἐλέγετο. ἔστι δὲ καὶ κωμικὸς Μεγαρικός, ἄλλος τις Θέογνις.

ΠΕΡΙ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΥ

Θρασύβουλος, ἐραστὴς ὢν τῆς δημοκρατίας, καὶ εὔψυχος, καὶ ἀδωροδόκητος, καὶ ἐπιμελὴς τοῦ δήμου, ἠθέλησεν δι' αὐτοῦ τοῦτο καταστῆσαι. ὁρμηθεὶς δὲ καταλῦσαι τοὺς τριάκοντα, καταλαβὼν Φυλὴν φρούριον, κἀκεῖσε συμμάχους λαβών, καπλοῦς καὶ ἔτι ἀλαζονικῶς ἐφθέγξατο, ἤκουσε μὴ μυστικεῦσαι, καὶ ἐγένετο κατορθωτικός. Φυλὴ δὲ, δῆμος τῆς Ἀττικῆς καὶ οἱ ἐκεῖθεν, Φυλάσιοι. τὸ δὲ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες, ἀντὶ τοῦ εἰ ἐπλήσσες, ἢ μέγας γέγονας. Φυλὴ γὰρ, πέτρα ὑπὸ καλύμμασι.

ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΑΛΗ

Θαλῆς τῶν ἑπτὰ φιλοσόφων εἷς γέγονεν, Μιλήσιος· ὡς δὲ Ἡρόδοτος, Φοῖνιξ, γεγονὼς πρὸ Κροίσου. πρῶτος οὗτος τὸ σοφὸς ἔσχεν ὄνομα· καὶ πρῶτος τὴν ψυχὴν εἶπεν ἀθάνατον. ὃς δὲ ἐπὶ γεωμετρίας διεβεβαιοῦτο, πρῶτος τι τῶν ἀδε παρά ἐμάθε. ἦν μὲν ἄλλα καὶ ἄκρος μηχανικὸς τῷ. στρατεύοντος γὰρ Κροίσου πρὸς Κῦρον, καὶ μὴ δυναμένης τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ διαβῆναι τὸν Ἅλυν ποταμὸν μέγιστον, τοῦτο τι μηχανᾶται· ἄνω τῆς στρατιᾶς ἰὼν, τὸν μὲν τὸν ποταμὸν ἐτέρωσε βάλλει, ὡς τοῦτο, ἀλλὰ τὸ ῥεῖθρον αὐτοῦ σχισθέν, τὸ μὲν εἰς τὸ ἀρχαῖον πορείαν ἐχώρει· ὥσπερ δὲ ἐπ' ἀγκάλην εἶχε τὴν στρατιάν, καὶ οὕτως ἐπεραιώθησαν. ἐποίησε δὲ τὸ εἰς δύο τμῆμα, ἵνα καὶ ἑκατέρωθεν περαιωθήσονται. φέρεται αὐτοῦ ἀποφθέγματα πλεῖστα. ἔγραψε περὶ μετεώρων ἐν ἔπεσι, περὶ ἰσημερίας καὶ ἐκλείψεως καὶ ἄλλα πολλά.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΑΝΟΥΣ

Θεανὼ Κρῆσσα φιλόσοφος, θυγάτηρ μὲν Πυθώνακτος, γυνὴ δὲ τοῦ μεγάλου Πυθαγόρου. φέρεται αὐτῆς ὑπομνήματα πολλὰ φιλόσοφα καὶ ἀποφθέγματα, καὶ ποιήματά τινα δι' ἐπῶν. ἔστι καὶ ἑτέρα Θεανὼ Μεταποντίνη, ἢ Θουρία, ἔγραψε περὶ Πυθαγόρου, Πυθαγορικὴ οὖσα· περὶ ἀρετῆς ὑποθῆκαι Θεανοῦς· παραινέσεις γυναικείας καὶ ἀποφθέγματα Πυθαγορείων.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ ΤΟΥ ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΥ.

Θεαίτητος, Ἀθηναῖος φιλόσοφος, καὶ ἐν τῷ ἄκρως ἀστρολόγος, μαθητὴς Σωκράτους, ἐδίδαξεν ἐν Ἡρακλείᾳ. πρῶτος δὲ τὰ πέντε καλούμενα στερεὰ ἔγραψε. γέγονε μετὰ τὰ Πελοποννησιακά.

ΠΕΡΙ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΙΠΟΛΙΤΟΥ

Θεοδόσιος, φιλόσοφος Τριπολίτης· ἔγραψε Σφαιρικὰ ἐν βιβλίοις τρισί· διαγραφὰς οἰκιῶν ἐν βιβλίοις τρισίν· ὑπὲρ περὶ οἰκήσεων· ὑπόμνημα εἰς τὰ Θευδᾶ κεφάλαια· περὶ ἡμερῶν καὶ νυκτῶν β'· ὑπόμνημα εἰς τὸ Ἀρχιμήδους ἐφόδιον· καὶ δι' ὅλων εἰς τὸ ἴσαρ, καὶ ἕτερα διάφορα.

ΠΕΡΙ ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ

Θεόφραστος, Μελάντα γναφέως, ἀκουστὴς Ἀριστοτέλους· ἔγραψε ἀναλυτικὰ προτέρων τρία· ἀναλυτικῶν ὑστέρων ἑπτά· ἀναλύσεως συλλογισμῶν· ἀναλυτικῶν ἐπιτομῶν· ἀνηγμένων τόπων· περὶ λίθων· περὶ φυτῶν· περὶ μετάλλων· περὶ ὀσμῶν· τοὺς καλουμένους χαρακτῆρας καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΘΕΩΝΟΣ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ

Θέων, Ἀλεξανδρεύς, φιλόσοφος Στωικὸς ἐπὶ Αὐγούστου. ἔγραψεν ὑπόμνημα τῆς Ἀπολλοδώρου φυσιολογικῆς εἰσαγωγῆς· περὶ τεχνῶν ῥητορικῶν βιβλία τρία.

Καὶ ἕτερος Θέων Σμυρναῖος φιλόσοφος· καὶ Θέων Ἀντιοχεὺς τῆς ἐν Δάφνῃ φιλόσοφος Στωικός· ἔγραψεν ἀπολογίαν Σωκράτους. καὶ ἄλλος πρὸς τούτοις, ὁ ἐκ τοῦ Μουσείου Αἰγύπτιος φιλόσοφος, σύγχρονος Πάππου τοῦ φιλοσόφου, καὶ αὐτοῦ Ἀλεξανδρέως, ἀκμάζων ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ πρεσβυτέρου· ἔγραψε μαθηματικά, ἀριθμητικά, περὶ σημείων καὶ σκοπῆς ὀρνέων, καὶ τῆς τῶν κοράκων φωνῆς, περὶ τῆς τοῦ κυνὸς ἐπιτολῆς, περὶ τῆς Νείλου ἀναβάσεως, εἰς τὸν Πτολεμαίου πρόχειρον κανόνα, καὶ εἰς τὸν μικρὸν ἀστρολάβον ὑπόμνημα.

ΠΕΡΙ ΘΕΟΔΕΚΤΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΙΚΟΥ.

Θεοδέκτης, Ἀριστάνδρου Φασηλίτης ἐκ Λυκίας ῥήτωρ. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν ἐν μέτρῳ, καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην· καὶ τραγῳδίας. ἔτρεψε γὰρ καὶ ἐπὶ τραγῳδίας. ἀκουστὴς Πλάτωνος, Ἰσοκράτους, Ἀριστοτέλους. ὅπου ἔχειν καὶ υἱὸν Θεοδέκτην ῥήτορα καὶ αὐτόν· ὅστις ἔγραψεν ἐγκώμιον Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἠπειρώτου· ἱστορικὰ ὑπομνήματα, νόμιμα βαρβαρικά, τέχνην ῥητορικὴν ἐν βιβλίοις ἑπτά, καὶ ἄλλα τινὰ ὑπομνήματα.

ΠΕΡΙ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ.

Θεόδωρος Βυζάντιος σοφιστής, ὃς ὑπὸ Πλάτωνος λογοδαίδαλος ἐκλήθη. ἔγραψε κατὰ Θρασυβούλου, κατὰ Ἀνδοκίδου, καὶ ἄλλα τινά.

ΠΕΡΙ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΓΑΔΑΡΕΩΣ.

Θεόδωρος, Γαδαρεὺς σοφιστής, ἀπὸ δούλων, διδάσκαλος γεγονὼς Τιβερίου Καίσαρος ἐπὶ Ἀλεξαν. ἔγραψε περὶ τῶν ἐν φωναῖς ζητουμένων βιβλία τρία· περὶ ἱστορίας Α'· περὶ θέσεως Α'· περὶ διαλέκτων ὁμοιότητος καὶ ἀποδείξεως Β'· περὶ πολιτείας Β'· περὶ Κοίλης Συρίας Α'· περὶ δυνάμεως ῥήτορος Α'.

ΠΕΡΙ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

Θεόκριτος Χῖος, ῥήτωρ· μαθητὴς Μητροδώρου τοῦ Ἰσοκρατικοῦ, ἔγραψε χρείας. φέρονται δὲ αὐτοῦ ἱστορίαι Λιβύης, καὶ ἐπιστολαὶ θαυμάσιαι καὶ λόγοι πανηγυρικοί.

ΠΕΡΙ ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ.

Θεόπομπος Χῖος ῥήτωρ, υἱὸς Δαμασιστράτου, γεγονὼς κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἀναρχίας Ἀθηναίων ἐπὶ τῆς ϟγ' Ὀλυμπιάδος, ἅμα καὶ Ἐφόρῳ· Ἰσοκράτους ἀκουστής, ἀμφὶ Ἔφορον. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῆς Ἡροδότου ἱστορίας ἐν δυσὶ βιβλίοις· Φιλιππικὰ ἐν βιβλίοις οβ'· Ἑλληνικὰς ἱστορίας· ἕπονται δὲ ταῖς Θουκυδίδου καὶ Ξενοφῶντος, καὶ εἰσὶν ἐν βιβλίοις ια'· ἔχουσι τὰ ἀπὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου καὶ λοιπά. ἔγραψε δὲ καὶ ἕτερα πλεῖστα.

ΠΕΡΙ ΘΕΩΝΟΣ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

Θέων, Ἀλεξανδρεὺς σοφιστὴς, ὃς ἐχρημάτισεν Αἴλιος. ἔγραψε τέχνην περὶ προγυμνασμάτων· ὑπόμνημα εἰς τὸν Ξενοφῶντα· εἰς τὸν Ἰσοκράτην· εἰς Δημοσθένην· ῥητορικὰς ὑποθέσεις καὶ ζητήματα περὶ συντάξεως λόγου καὶ ἄλλα.

Καὶ ἕτερος σοφιστὴς Θέων ὁ Οὐαλέριος. φέρεται αὐτοῦ εἰς Ἀνδοκίδην ὑπόμνημα καὶ ἄλλοι λόγοι ῥητορικοί. σοφιστὴς γεγονὼς κατὰ τοὺς ἱερᾶς Μαρκέλλου, τὸ γε κέκληθεν, τὸ δ' ἐξ ὑπογυίου πατρόθεν ἀπὸ Ὑελίκου διδασκάλου· ἔγραψε τέχνην ῥητορικήν· ἀρχαίων ἱστορίαν καὶ ἄλλα τινά. ἔστι καὶ ἄλλος Σιλβανὸς, σοφιστὴς καὶ αὐτὸς Γυμνασίου τοῦ σοφιστοῦ παῖς, πολιτεύσας κατὰ τὴν πατρίδα, ἐπὶ Κωνσταντίνου.

ΠΕΡΙ ΘΗΡΑΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

Θηραμένης Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, μαθητὴς Προδίκου τοῦ Κείου· ὃς ἐπεκαλεῖτο Κόθορνος. ἔγραψε μελέτας ῥητορικὰς καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΘΗΡΑΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΚΕΙΟΥ

Θηραμένης Κεῖος σοφιστής. ἔγραψε μελετῶν βίβλια τρία· περὶ ὁμαλότητος λόγου· περὶ εἰκόνων, ἤτοι παραβολῶν· περὶ σχημάτων.

ΠΕΡΙ ΘΡΑΣΥΜΑΧΟΥ

Θρασύμαχος, Χαλκηδόνιος σοφιστὴς ἐν Βιθυνίᾳ, ὃς πρῶτος περίοδον καὶ κῶλον κατέδειξε, καὶ τὸν νῦν τῆς ῥητορικῆς τρόπον εἰσηγήσατο, μαθητὴς Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου, καὶ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος. ἔγραψε συμβουλευτικοὺς· τέχνην ῥητορικήν· παίγνια· ἀφορμὰς ῥητορικάς.

ΠΟΙΗΤΑΙ.

ΠΕΡΙ ΘΑΛΗΤΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

Θαλήτας Κρὴς, ἢ Ἐλλιεὺς λυρικὸς, γεγονὼς πρὸ Ὁμήρου, ἔγραψε μέλη. καὶ ἕτερος Κνώσσιος ῥαψῳδός· συνέθηκε ποιήματα τινα μυθικά.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΘΕΟΓΝΗΤΟΥ

Θέογνητος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Φάσμα, ἢ Φιλάργυρος· Φιλοδέσποτος· Κένταυρος.

ΠΕΡΙ ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ

Θέογνις, Μεγαρεὺς ἐκ Σικελίας. ἔγραψε γνώμας· ἐλεγείας εἰς ἔπη βω'· καὶ πρὸς Κύρνον τὸν αὐτοῦ ἐρώμενον, γνωμολογίαν δι' ἐλεγείων· καὶ ἑτέρας ὑποθήκας παραινετικάς· τὰ πάντα ἐπικῶς. καὶ ἕτερος Θέογνις τραγῳδοποιός.

ΠΕΡΙ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Θεόδωρος ποιητής, ὃς ἔγραψε διάφορα δι' ἐπῶν· καὶ εἰς Κλεοπάτραν δι' ἐπῶν.

ΠΕΡΙ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Θεόκριτος Πραξαγόρου καὶ Φιλίννης Συρακούσιος, κατὰ δέ τινες, Κῷος. ἔγραψε τὰ καλούμενα βουκολικὰ ἔπη Δωρίδι διαλέκτῳ. τινὲς δὲ ἀναφέρουσιν εἰς αὐτὸν καὶ ταῦτα, Προιτίδας, ἐλπίδας, ὕμνους, ἡρωίνας, ἐπικήδεια μέλη, ἐλεγείας, καὶ ἰάμβους· ἐπιγράμματα.

ΠΕΡΙ ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ

Θεόπομπος, Θεοδέκτου, Ἀθηναῖος κωμικός. ἐδίδαξε δράματα κδ'. ἔστι δὲ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας κατὰ Ἀριστοφάνην.

ΠΕΡΙ ΘΕΟΦΙΛΟΥ.

Θεόφιλος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν ἰατρός, Ἐπίδαυρος, παγκράτια, Βοιωτία, Προιτίδες, Νεοπτόλεμος.

ΠΕΡΙ ΘΕΣΠΙΔΟΣ

Θέσπις, Ἰκαρίου πόλεως Ἀττικῆς, τραγικὸς ἑκκαιδέκατος ἀπὸ τοῦ πρώτου γενομένου τραγῳδοποιοῦ Ἐπιγένους τοῦ Σικυωνίου τιθέμενος. καὶ πρῶτον μὲν χρίσας τὸ πρόσωπον ψιμυθίῳ ἐτραγῴδησεν· εἶτα ἀνδράχνῃ ἐσκέπασεν ἐν τῷ ἐπιδείκνυσθαι· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσήνεγκε καὶ τὴν τῶν προσωπείων χρῆσιν. δράματα αὐτοῦ, ἆθλα Πελίου, Φορβάς, ἱερεῖς, ἠΐθεοι, Πενθεύς.

ΙΣΤΟ-

ἹΣΤΟΡΙΚΟΙ

ΠΕΡΙ ΘΕΜΙΣΤΟΓΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ἹΣΤΟΡΙΚΟΥ.

Θεμιστογένης Συρακούσιος, ἱστορικός· ἔγραψε Κύρου ἀνάβασιν καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος.

ΠΕΡΙ ΘΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ἹΣΤΟΡΙΚΟΥ.

Θησεὺς ἱστορικός· ἔγραψε τοὺς τῶν ἐνδόξων βίους ἐν βιβλίοις τρισί. Κορινθιακῶν ἐν βιβλίοις τρισίν· ἐν οἷς ἐστι καὶ περὶ κατασκευῆς τοῦ Ἰσθμικοῦ ἀγῶνος.

ΠΕΡΙ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

Θουκυδίδης Ὀλόρου Ἀθηναῖος, μαθητὴς Ἀντιφῶντος. ἔγραψε τὸν Πελοποννησιακὸν καὶ Ἀθηναίων πόλεμον. ὕστερος δὲ ἦν τοῖς χρόνοις τοῦ Ἡροδότου.

I

ΠΕΡΙ ἸΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Ἰανουάριος, ἄγαλμα τετράμορφον διὰ τὰς τέσσαρας τροπάς· ὃ δὲ πλάττουσιν αὐτὸν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κλεῖδα κατέχοντα, ὡς ἀρχὴν τοῦ χρόνου καὶ ἀνοιξιν τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ ὅμοιόν τινες ἐν τῇ δεξιᾷ Τ', τῇ δὲ ἀριστερᾷ ΞΕ' κατέχοντα, ὥσπερ τὸ ἐνιαυτὸν ὅθεν καὶ ὁ Λογγῖνος ἀνωτερέων αὐτὸν ἑρμηνεύεται βαβζοντα, ὑπάρχειν αἰῶνος πατέρα.

ΠΕΡΙ ἸΑΣΙΩΝΟΣ

Ἰασίων, κατά τινας Ἑλλάνικον, Διὸς υἱὸς καὶ Ἠλέκτρας, παρ᾽ ᾧ μετά τινα κατακλυσμὸν ἐφάνη, φασὶ, σπέρματα. ὅθεν ἡ Δημήτηρ, κατά τινα μῦθον, ἐφίλει αὐτόν, ὡς καὶ Ἡσίοδος δηλοῖ καὶ μίγνυται ἐν τῷ Θαλάμῳ, ἀλλὰ ἐν νειῷ τριπόλῳ· ἣν ὁ αὐτὸς Ἡσίοδος ἐξαίρει ἀλεξικάκων καλέσας, καὶ παίδων ἀναδότειραν· καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης μίξεως ὁ Πλοῦτος γεννᾶται, ὁ ὡραῖος δηλαδὴ ὁ δὲ τῷ Ἰασίωνι τούτῳ ἐνσκήψας κεραυνὸς εἰς πολλὴν ευχμον

 ποι-

ποιεῖται, ὡς τὸν κλῆρον ἀπενεγκεῖν ἥκοι τὴς γεωργίας ἀπ γένηται, τὸ δ' ὅλον αὐτοῖς, ὅτι γεωργήσαντες ὁ Ἰασίων, ἥκει Δήμητρι συνοικήσειν, καὶ τὸν Πλοῦτον παιδί κατ' Ἡσίοδον. δοκεῖ δ' ἀφορμὰς εἰληφέναι Ἰασίων, περὶ τὸ σιτίον, δια τὴν σπορίμων ἴσω, ὁ δὲ πέμψω ἐξ τῆς γῆς. ὁ δ' Ἀριστοτελ ἱστορεῖ, καὶ ὅτι Ἰασίων ἀδελφὸς Αἰτιῶνος καὶ Δαρδάνε, γενόμενος Γραικίας, ὃν Δημήτριος καὶ Κορ κατηχεῖ ἠρώησε εἰς τὸ Σικελίαν ἦλθε, καὶ πολλῶν ἄλλων γίον ἐπλαίσθη, τὰ ὄργια δεικνὺς διὸ λέγω ἴσχει, ὡς Δημήτης ἀπὸ μίσγεται.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΔΑΙΩΝ ΔΑΚΤΥΛΩΝ

Ἰδαῖοι Δάκτυλοι Ἀγχιάλης Νύμφης λέγονται ὅπως Προμαχίδας δὲ λέγει, ὅτι Νύμφη τις Ἀγχιάλη Ὀιάξιδος γῆν δραξαμένη, ἐποίησε τοὺς Ἰδαίους Δακτύλους, καὶ ὅτι διὰ τὸ ποιῆσαι αὐτοὺς διὰ τῶν χειρῶν, Δακτύλους ἐκάλεσεν. οἱ δὲ τοὺς Ἰδαίους Δακτύλους ἓξ καὶ πέντε φασὶν εἶναι καὶ τοὺς μὲν δεξιοὺς, ἄρρενας τοὺς δ' ἀριστεροὺς, θηλείας. Φερεκύδης δὲ τοὺς μὲν δεξιοὺς εἴκοσί φησιν εἶναι τοὺς δ' εὐωνύμους, τεσσαράκοντα. γόητες δὲ ἦσαν καὶ φαρμακεῖς καὶ δημιουργοὶ σιδήρου λέγονται πρῶτοι, καὶ μεταλλεῖς. ὀνομάζονται δ' Ἰδαῖοι, ἀπὸ τῆς μητρὸς Ἴδης. οἱ μὲν ἀριστεροὶ γόητες, οἱ δ' δεξιοὶ, ἀναλύοντες. οἱ δὲ φασιν ὅτι Ἰδαῖοι ἐκλήθησαν, ἐπειδὴ ἐν τῇ Ἴδῃ συντυχόντες τῇ Ῥέᾳ ἐδεξιώσαντο τὴν θεὸν καὶ τῶν δακτύλων αὐτῆς ἥψαντο. Μνασέας δὲ λέγει Δάκτυλοι λέγονται ἀπὸ Δακτύλου τοῦ πατρὸς καὶ Ἰδαῖοι, ἀπὸ τῆς μητρὸς Ἴδης. δεῖ δ' εἰδέναι ὅτι Ἰδαῖοι, καὶ Δάκτυλοι, καὶ Κουρῆτες, καὶ Κορύβαντες, οἱ αὐτοί εἰσι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΑΣΟΝΟΣ

Τυρὼ, ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ, ἔτεκε τῷ Ποσειδῶνι Νηλέα καὶ Πελίαν. αὕτη γαμεῖται Κρηθεῖ τῷ Αἰόλου παιδὶ καὶ τίκτει αὐτῷ Αἴσονα, Φέρητα, καὶ Ἀμυθάονα· καὶ γίνεται ἐκ μὲν Αἴσονος, Ἰάσων ἐκ δ' Φέρητος, Ἄδμητος ἐκ δ' Ἀμυθάονος, Μελάμπους. καὶ ὁ μὲν Ἰάσων, ἐκδίδοται Χείρωνι τρέφεσθαι, καὶ τὴν ἰατρικὴν μανθάνει, Αἴσονος τοῦ πατρὸς τὴν βασιλείαν τῷ ἀδελφῷ Πελίᾳ καταλιπόντος, ἄχρι τὸ καὶ κρατεῖν τὸν Θεσσαλίας κελεύσαντος, ἕως ἂν ἐπανέρχηται Ἰάσων ἀπὸ Χείρωνος χρησμὸν δ' ὁ Πελίας ἔλαβεν παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὁ Πελίας φυλάττεσθαι τὸν ἐπιόντα πρὸς αὐτὸν μονοσάνδαλον τοῦτο ἐξ γῆς δὲ ἐκεῖ

δὲ Ἰάσων αὐξηθεὶς, ἤγγειλε πρὸς τὸν ἀδελφὸν τοῦ πατρὸς, μεθέξειν καὶ αὐτὸς τῆς βασιλείας τοῦ πατρός. γενόμενος δ' ἐν τῷ Ἀναύρῳ ποταμῷ, (ἔστι δὲ οὗτος τῆς Θετταλίας) καὶ βουλόμενος παρελθεῖν, εὗρεν ἐπὶ τῆς ὄχθης τὴν Ἥραν γραῒ ὁμοιωθεῖσαν, διαπεράσαι μὴ βουλομένην, φοβουμένην δὲ, καὶ ἐδεῖτο. εἶτα τοῦτο γε. Ἰάσων, λαβὼν ἐπὶ τῶν ὤμων, διασώζει. κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῦ ποταμοῦ, τὸ ἓν πέδιλον ἀποβάλλει τοῦ ποδός. εἶτα ἀφικνεῖται εἰς τὴν πόλιν, μονοπέδιλος, καὶ εὗρεν πανήγυριν δημοτελῆ, καὶ θυσίαν ἀγομένην τοῖς θεοῖς, ὑπὸ Πελίου. θεασάμενος δὲ μονοπέδιλον τὸν Ἰάσονα ὁ Πελίας, ἀναμιμνήσκεται τοῦ χρησμοῦ. ἀναλαβόμενος δὲ αὐτὸν κατ' ἰδίαν, ἄθλον αὐτῷ προτείνει τοῦτο, εἰπὼν ὅτι, ἀπελθὼν εἰς τὴν Σκυθίαν, τὸ χρυσόμαλλον δέρας κόμισον, καὶ λήψῃ τὴν βασιλείαν τοῦ σοῦ πατρός. τοῦτο δὲ προσέταξεν, οὐχ ὡς τοῦ ἀθλοῦ τοῦ χρυσοῦ δεόμενος, ἀλλ' οἰόμενος αὐτὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀναιρεθήσεσθαι ὑπό τινος, ἢ ἐν τῇ θαλάσσῃ ναυαγήσειν. ὁ δὲ Ἰάσων πλεύσας διὰ τῆς Ἀργοῦς εἰς Κόλχους, καὶ μετακομισάμενος τὸ χρυσοῦν δέρας, ἐπανῆλθε καὶ τὴν ἀποκειμένην αὐτῷ βασιλείαν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀπεδέξατο τοῦ Πελίου φυγόντος.

Τὰ δὲ περὶ τοῦ χρυσομάλλου δέρατος οὕτως ἔχει. Ἀθάμας, υἱὸς Αἰόλου, ἀδελφὸς Κρηθέως, ὡς Ἀπολλώνιός φησιν (ἄμφω γὰρ Κρηθεὺς Ἀθάμας τ' ἔσαν Αἰόλου υἷες,) ποιεῖ ἐκ Νεφέλης δύο παῖδας, Φρίξον καὶ Ἕλλην. πλανηθείσης δὲ αὐτῆς, γαμεῖ δευτέραν γυναῖκα τὴν Ἰνώ. αὕτη δὲ, ὡς μητρυιὰ, ἐπεβούλευε τοῖς παισὶ, τοῖς ἐκ τῆς προτέρας γυναικός· καὶ φρύξασα τὰ σπέρματα, παρέσχε τοῖς γεωργοῖς πρὸς σπόρον. οἱ δὲ, κατασπείραντες μὲν ἐν τῇ γῇ· ἡ δὲ γῆ λαβοῦσα, οὐκ ἔφυσε τοὺς καρποὺς τοὺς ἐτησίους διὰ τὸ πεφρύχθαι τὸν σπόρον. Ἀθάμας δὲ, ὡς ἑώρα, συναγαγὼν τοὺς μάντεις, ἤρετο αὐτούς, μαθεῖν βουλόμενος τὴν αἰτίαν τῆς ἀφορίας. ἡ δὲ Ἰνὼ πέμψασα πρὸς αὐτοὺς, δῶρα ἐπηγγείλατο δώσειν, εἰ φήσουσι πρὸς Ἀθάμαντα, ὡς εἰ μὴ ἀναιρεθείη τὰ τέκνα τὰ ἐκ τῆς προτέρας γυναικὸς αὐτῷ γεγονότα, Φρίξος καὶ Ἕλλη, οὐκ ἂν καρποφορήσοι ἡ γῆ τοὺς καρπούς. πεισθέντες δὲ οἱ μάντεις λέγουσι ταῦτα. ἀπειλήσαντος τοῦ Ἀθάμαντος, μελλόντων δὲ τῶν παίδων τῆς Νεφέλης Φρίξου καὶ Ἕλλης σφάζεσθαι, κριὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς τὸν χρυσόμαλλον κελεύουσα. οὗτος ἐπὶ τῶν νώτων λαβὼν ἀνέστειλεν εἰς θάλασσαν καὶ ταχυνόμενος ἔφερεν αὐτούς. ἐλθόντων δ' εἰς τὸ Τρωϊκὸν πέλαγος, ἀποβάλλει τὴν Ἕλλην· ὅθεν καὶ ἀπ' αὐτῆς Ἑλλήσποντον ὠνομάσθη. τὸν δὲ Φρίξον ἐπὶ τὴν Σκυθίαν

διακομίζει, ἔνθα αὐτὸς σφάζει μὲν τὸν κριὸν, ἐκ δὲ Φρίξῳ Διΐ· ὅτι ἔξέφυγε τὴν ἐπιβουλὴν τῆς μητρυιᾶς· γαμεῖ δὲ Χαλκιόπην τὴν θυγατέρα Αἰήτου τοῦ Σκυθῶν βασιλέως· καὶ ποιεῖ ἐξ αὐτῆς παῖδας τέσσαρας, Ἄργον, Κυτίσσωρον, Μέλανα, καὶ Φρόντιν, καὶ οὕτως ἐκεῖ τελευτᾷ.

Ἰάσονος γενεαλογία, καὶ πῶς ἀπῆλθεν αὐτοῦ κληρονομήσας τὸ χρυσόμαλλον δέρας.

ΣΑΛΜΩΝΕΥΣ, ὁ τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος βασιλεὺς, γεννᾷ

ΤΥΡΩ,

ἥτις πρῶτον ἐκ Ποσειδῶνος γεννᾷ

ΝΗΛΕΑ, ΠΕΛΙΑΝ.

γεννήσασα δὲ τοὺς δύο τούτους παῖδας, ἀπὸ τοῦ Ἐνιπέως τοῦ ποταμοῦ ῥεῖθρον, καπηλεῖ· ὃν μὲν ἔτι ἕνα κίνδυνον, ἀπερρίφθη τῆς τῶν τέκνων, περιέχοντα θάλον, ὕστερον· τὸν δὲ ἕτερον ἀφ' ἵππων καὶ τὸ μέτωπον ἐπάταξεν. ἐπελθόντι δὲ οἱ ἱπποφορβοὶ, ἀνελόμενοι τὰ παιδία ἔτρεφον· καὶ τὸν μὲν, ὅτι ἐκ συνεχομένης τῆς ἐπιλαθείσης, Πελίαν ὠνόμασαν· τὸν δὲ ἕτερον, ὅτι κίνδυνον τεθλίψε, Νηλέα. ὕστερον δὲ ἡ Τυρὼ γαμεῖται Κρηθεῖ τῷ Αἰόλου παιδὶ, ἐξ οὗ τοῦ ἱπποτάδου ἐξ ἧς γεννᾷ

ἈΙΣΩΝΑ, ΦΕΡΗΤΑ, ἈΜΥΘΑΟΝΑ,

ἐξ οὗ ἐξ οὗ ἐξ οὗ

ἸΑΣΩΝ, ἌΔΜΗΤΟΣ ΜΕΛΑΜΠΟΥΣ.

ὃς ἐκ τῆς Ὑψιπύλης

τῆς Λημνίας,

ἘΥΝΕΩΣ, καὶ ἘΥΗΝΟΣ.

ἈΘΑΜΑΣ, υἱὸς Αἰόλου, ἀδελφὸς Κρηθέως πάππου ἸΑΣΟΝΟΣ ἐκ τῆς ΝΕΦΕΛΗΣ γεννᾷ

ΦΡΙΞΟΝ, ἙΛΛΗΝ.

ὃς καὶ

Χαλκιόπης

τῆς Αἰήτου τοῦ Σκυθῶν βασιλέως, ᾗ ἔγημεν ἐκεῖ συνελθὼν διὰ τοῦ χρυσομάλλου κριοῦ,

ἌΡΓΟΣ, ΚΥΤΙΣΣΩΡΟΣ, ΜΕΛΑΣ, ΦΡΟΝΤΙΣ.

ὥστε τὸν Ἰάσονα δίκαιον ἀπελθεῖν τοῖς παισὶ τοῦ Φρίξου ὑπὸ τῆς κατακλυσμοῦ. τότε ἦσαν καὶ οἱ κληρονόμοι τοῦ χρυσομάλλου τοῦ δέρους ἐλθεῖν εἰς Κόλχους. ἔθανον γὰρ οἱ υἱοὶ Φρίξου εἰς τὸ τῆς Ἀλβανῶν πέλαγος, μὴ δυνηθέντες σωθῆναι. Ἀλβανοὶ δὲ, οἱ νῦν Μεγαρεῖς.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ἼΔΟΥ

Ἴδας, Ἀφαρέως μὲν υἱὸς, ἀδελφὸς δὲ Λυγκέως· οὗτος ἄριστος τοξότης ὑπάρχων, τῷ Ἀπόλλωνι, κατὰ μῦθον, ἀντικατέστη, ἀγωνίζοντι κατ' ἔρωτα τὴν Μάρπησσαν τὴν αὐτοῦ γαμετὴν, καὶ ἐθέλοντα· ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων ἱστορεῖ καὶ φαίνεται μὲν ἀσυνθέτως κάλλους αἴνιγμα τὸ ὁ τοῦ Ἀπόλλωνος ἥλιε, ὡς τὴν παῖδα λευκὴν ἔρος, ὡς ἀξιωθέντα, καὶ ὅσον ἠλιώθη τὸ εἶδος, καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἡλίῳ ἀρέσασα· ἀξιοῦται δὲ ὅμως, ἄλλως τι φιλανθρώπου τῆς Μαρπήσσης, ἣν ὁ μῦθος λέγει πολλά τι κλαύσασαν, ὅτι ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἐκλαπῆ, καὶ αἱρεσιν γνῶναι προσλαβεῖν Ἀπόλλωνα, ἢ αὐτῷ συγγηράσαντι θνητῷ Ἴδα. ὁ δὲ θυγάτηρ Εὐήνου τοῦ γαμβροκτόνου ὃς ὡς ἁμαρτηλασίαν τοὺς μνηστῆρας τῆς θυγατρὸς προκαλούμενος, καθὰ καὶ ὁ Οἰνόμαος, καὶ τῷ διακοσμεῖν αὐτὸν δυναμένῳ, ὡς ἔπαθλον διδοὺς αὐτὴν καὶ τοὺς λειπομένους, ὁ δὲ ἐκτεμῶν, καρατομῶν, καὶ τὰς κεφαλὰς τῆς οἰκίας ἀπαιωρῶν ὡς ἐφοβεῖτο ἕνεκα ἐκείνου. ὅτε δὲ ὁ Ἴδας ὑφαρπάσας αὐτὴν, ὑπεκπάγε τὴν Μάρπησσαν, καὶ ἐκεῖνος ἐπιδιώξας, οὐ κατέλαβε, κατασφάττει μὲν τοὺς ἵππους, ἑαυτὸν δὲ ῥίπτει εἰς τὸ νῦν μὲν Λυκόρμαν ποταμὸν, ἀπ' ἐκείνου δὲ, Εὔηνον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ἼΔΜΩΝΟΣ

Ἴδμονα Χαμαιλέων τὸν Θέσπιος φησὶ καλεῖσθαι δι' ἐμπειρίας. Φερεκύδης δὲ τὸν Ἴδμονα Ἀστερίας τῆς Κορώνου, καὶ Ἀπόλλωνός φησι γενέσθαι· τοῦ δὲ, κατὰ Λαθάρας, Θέστορα τοῦ δὲ, Κάλχαντα· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, Ἄβαντος φησιν· συμμαρτυρεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Ἡρόδοτος, ὅν τινα καὶ Ἀπολλώνιον λέγει ὅτι Ἄβαντι τοῦ Ἕλληνος γίνεται Κρηθεὺς καὶ Ἀθάμας· Κρηθέως δὲ Ἀμυθάων καὶ Αἴσων· Ἀμυθάωνος δὲ, Μελάμπους· τοῦ δὲ Ἄβας, οὗ Ἴδμων.

ΠΕΡΙ ἸΑΛΩΝΟΣ

Ἰάλων, ἥρως, Ποσειδῶνος υἱός· ἀφ' οὗ Ἀκροτήριον ἐν Τριπόλει, Ἰάλωνος ἔστι τῆς θαλάσσης μετέωρον, ὡς ὑπερβάλλοντος τῷ μεγέθει, ὥστε ἔλεγε Τιτᾶνα, ἤ τινες παῖδας. ἄλλοι δὲ θεὸν Πελασγὸν φασίν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ἸΝΟΥΣ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ ἐκ τῆς Δαναῆς τῆς Βήλου γήμει
ΑΓΗΝΟΡΑ,
ἐξ ἧς Ἀργιόπης τῆς Νείλου ποταμοῦ
ΦΟΙΝΙΞ, ἸΣΑΊΗ, ΜΕΛΙΑ, ΚΑΔΜΟΣ, ΈΥΡΩΠΗ.
ἐξ ὧν
Ἁρμονίας,
ἸΝΩ, ΣΕΜΕΛΗ, ἈΓΑΥΗ, ἈΥΤΩΝΗ.

Ἰνώ, γυνὴ τοῦ Ἀθάμαντος, μετὰ τῆς Νεφέλης [illegible] ἐν τῷ [illegible] Ἀθάμαντος εἴρηται [illegible] μετὰ τοῦ παιδὸς αὐτῆς Παλαίμονος, τοῦ πρότερον Μελικέρτου λεγομένου, διὰ τὸ [illegible] ὑπ' Ἀθάμαντος μανέντος, εἰς θάλασσαν ἐκείνην ἐξεγχθὴ δὲ περὶ Κόρινθον ὑπὸ δελφῖνος. Ἀμφίμαχος δὲ καὶ Διοξίππος [illegible] τὸ σῶμα, ἄγουσι εἰς Κόρινθον. ὁ δὲ Σίσυφος ἀδελφὸς ὢν Ἀθάμαντος, βασιλεύων Κορίνθου, ἀγῶνα καὶ θυσίαν [illegible] αὐτοῖς ἐποίει, [illegible] ὅθεν καὶ [illegible] καὶ Λευκοθέα ἀπὸ τῆς [illegible] θαλάσσης [illegible], ἡ Ἰνὼ [illegible] καὶ [illegible] Βίος, ἡ αὐτὴ [illegible] Λυκόφρων [illegible], Βύθος [illegible], Βυθοῦσαν δὲ καὶ [illegible] εἴρηται δὲ, [illegible] τὸ εἰς βυθὸν δῦναι, Βυθοῦσαν, ἡ κατοῦσα εἰς [illegible] συγκοπὴν, [illegible] ἡ [illegible] τὸ δύω, δύω, ἡ [illegible] τὸ βίω, τὸ κολυμβῶ θάλασσαν, καὶ Βύνη κατὰ [illegible] ἡ [illegible] τὸ βύω, τὸ κρύπτω, ὅπερ καὶ [illegible] ὅθεν καὶ ἡ αὐτὴ Βύνη.

ΠΕΡΙ ἸΞΙΟΝΟΣ.

Ἰξίων, κατὰ μὲν Εὐριπίδην, Φλεγύα παῖς ἦν· κατὰ δὲ Φερεκύδην, Ἀντίωνος· ὃς γαμήσας Δίαν τὴν Ἠιονέως, [illegible] ὑπέσχετο δῶσειν ἕδνα. ἐλθόντος δὲ ἐπὶ ταῦτα τοῦ Ἠιονέως, [illegible] βόθρον ποιήσας ὁ Ἰξίων, καὶ [illegible] ἀπολέσθαι καὶ κόνιν λεπτὴν [illegible] εἰς τοῦτο ὁ Ἠιονεύς, ἀπώλετο. λύσσα δὲ τὸν Ἰξίονα [illegible] ἐπὶ τούτῳ καὶ οὐδεὶς ἤθελεν αὐτὸν ἁγνίσαι [illegible] θεῶν, [illegible] ἀνθρώπων ὅτε πρῶτος ἐμφύλιον [illegible] ἀνεῖλεν. ἐλεήσας δὲ ὁ Ζεὺς ἥγνισεν αὐτόν. ὁ δὲ ἀχάριστος ὢν Ἥρας ἠράσθη. ὁ δὲ Ζεὺς νεφέλην ὁμοιώσας Ἥρᾳ [illegible] καὶ ὕστερον ποιήσας τροχὸν πτερόεντα, καὶ δεσμεύσας αὐτὸν τιμωρεῖται.

Ἄλλως δὲ, ἔοικεν ὁ Ἰξίων φαντασιωθείς τις [illegible], καὶ πραγμα-

μάτων ἐφιέμενος ὥσπερ αὐτοῦ ἔτυχον, ὁπόσας πολλάς ὁ μακρὸς χρόνος ἤνεγκε. διότι ὁ μῦθος ἐρᾶν αὐτὸν λέγει τῆς Ἥρας, ὅ ἐστι τῆς δηλαδὴ ἡγεμονικῆς· καὶ γὰρ ἐν παλαιοῖς καὶ ὡς ποιητής τι, ὡς εἴρηται, τὴν Ἥραν ἐνηγκαλίσατο, ζωὴν ὑμῖν λέγοντες τῆς βασιλείας· ἔτι λεκτέον ὁ Ἰξίων παίζη, φησί, τῇ νεφέλῃ, σκιὰν δηλαδὴ καὶ φαντασίαν τῆς φιλοτιμίας ὑψηλῆς ζωῆς, καὶ ἐδέξατο τὸ πλῆθος καὶ ἀπέτεκε Ἱπποκενταύρους, ἀσυστάτους δηλονότι ἐννοίας, καὶ ὡς ἐκ γῆς φύσεις πλεοναζομένων· οὐδὲν γὰρ ἔστιν ὁ ἐπιταλαίπωρος, ὥσπερ οὐδὲ ὁ τραγέλαφος.

ΠΕΡΙ ΙΚΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΤΗΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ

Ἰκάριος, Λάκων τὸ γένος, ὁ πατὴρ Πηνελόπης, ἀδελφὸς δὲ Τυνδάρεω τοῦ Λάκωνος, τοῦ πατρὸς τῆς Ἑλένης. ἐκ τῆς δυνάμεως ἐκπεσόντες ὑπὸ Ἱπποκόωντος, ἦλθον εἰς Θέστιον Πλευρωνίων ἄρχοντα· καὶ τὴν πέραν Ἀχελώου συγκατεκτήσαντο. ὕστερον δέ, Τυνδάρεως μὲν τὴν Θεστίου θυγατέρα Λήδαν λαβών, ἐπανῆλθεν εἰς Σπάρτην αὐτοῦ, Ἑλένη καὶ οἱ Διόσκουροι. Ἰκάριος δὲ γήμας, μένει, φασίν, ἔχων τὴν Ἀκαρνανίαν· ἔνθα καὶ πεπαιδοποιηθεῖσα Πηνελόπη ἐν Πλευρῶνι, τῷ Ὀδυσσεῖ πρὸς γάμον ἐδόθη.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΠΠΟΔΑΜΕΙΑΣ

Ἱπποδάμεια ἔτεκεν ἐκ τοῦ Πέλοπος, Ἀτρέα, Θυέστην, Πιτθέα, Ἀλκάθουν, Πλεισθένην, Χρύσιππον· οἱ δέ, Ἀτρέα, Θυέστην, Ἀλκάθουν, Ἵππαλκον, Πιτθέα, Δίαντα, ὁ Χρύσιππος ἐκ τῆς Ἀξιόχης. καλεῖ Πίνδαρος, ἔγνω ἡγεμόνας καὶ Ἱπποδάμεια, ἀγορὰ ἐν Πειραιεῖ ἔστι καλουμένη, ἀπὸ Ἱπποδάμου Μιλησίου ἀρχιτέκτονος, τοῦ οἰκοδομησαμένου Ἀθηναίοις τὸν Πειραιᾶ.

ΠΕΡΙ ΙΠΠΟΔΑΜΟΥ

Ἱππόδαμος τὸν Πειραιᾶ πρῶτος κατὰ τὰ Μηδικὰ συνήγαγεν· ἦν καὶ κατῴκει, καὶ οἰκίαν εἶχεν, ὥσπερ πάσας δημοσίας· ἦν δὲ Ἀθηναίοις ἐλήλυθε διαβάλλεται δὲ ἐπὶ πολυπραγμοσύνῃ. Ἀριστοφάνης· ὁ δὲ Ἱππόδαμος οἰκιστὴς ἐν τῇ πόλει, κατακλείεται τοὺς δήμους, ἀνάξιος ὁρῶν σε τῆς πόλεως καρπούμενον.

ΠΕΡΙ ΙΣΙΔΟΣ

Ἶσις, δαιμόνιόν ἐστιν ὄνομα τιμώμενον παρὰ Αἰγυπτίοις. ἐκ τοῦ ἴσου δὲ γίνεται Ἶσις· ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῇ γῇ· καὶ γὰρ ἡ γῆ

ἴση

ἔστι ἐπὶ ἐ σφαιροειδές. ἄλλοι δὲ λέγουσι, ὅτι αὕτη [illegible] τοῦτο χάριν διὰ τὸ ι γράφεται ἐπειδὴ [illegible] τὰ πάθη [illegible] γὰρ πολλὰ ἐπλακέσθη ἡ Ἰὼ μεταβληθεῖσα εἰς βοῦν [illegible] δὲ τὸ Ἴωσι, τῷ κανόνι τῷ Βιθυνίῳ ἐ γὰρ ἔχει τὸ Ι [illegible] ἐπὶ τῆς συλλαβῆς, ὡς Ἴωσι.

ΠΕΡΙ ΙΣΤΙΑΙΑΣ.

Ἱστιαία, θυγάτηρ Ὑρίεως, ἀρχαία ἡρωΐς, ἀφ' ἧς ἡ πόλις [illegible] μασται Ἱστιαία. κεῖται δὲ ἡ Ἱστιαία [illegible] ἐπὶ τὸ [illegible] λαιον ποταμοῦ ἐπὶ πέτρας ὑψηλῆς· διὸ καὶ Ὠρεὸς [illegible] σαν δηλαδὴ τὸ Ο εἰς Ω, διὰ τὸ ὄρεος, φασίν, [illegible] κέκληται. δοκεῖ δὲ, φασί, καὶ Ὠρεὸν ἐνταῦθα τραφῆναι, [illegible] ὅπως αὐτὴ εἰς [illegible] ἀνεκαλεῖτο, ὅτι ἐ ὁ Ὠρεὸν [illegible] οὕτω λέγεται ὀνομασθῆναι [illegible] ἐ γυνὴ [illegible] Ἀλεξάνδρου τοῦ Γεωργίου, Ἱστιαία ἐ Ἑστιαία.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΤΥΟΣ

Ἴτυς, υἱὸς ἦν Τηρέως ἐ Πρόκνης τῆς ἑαυτοῦ γαμετῆς. [illegible] γὰρ, ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς, Πρόκνην [illegible] πρὸς γάμον ἐκδίδωσι τῷ Τηρεῖ Θρακῶν [illegible] τοῦ γάμου [illegible] Θρακῶν μετὰ Πρόκνης, [illegible] Ἴτυν μετὰ δὲ χρόνον συχνὸν, ποθέσης τὴν ἀδελφὴν Φιλομήλαν τῆς Πρόκνης [illegible], ὁ Τηρεὺς Ἀθήναζε ἀπελθὼν, καὶ λαβὼν [illegible], αὐτῆς διεκόρησε καὶ τὴν γλῶτταν αὐτῆς ἀπέτεμεν, [illegible] θεὸν τὸ [illegible] Πρόκνη [illegible] μαθοῦσα τὸ συμβὰν [illegible] Πρόκνη μετὰ [illegible] μαθοῦσα τὸ [illegible], σφάξασα τὸν υἱὸν Ἴτυν, εἰς βρῶμα παρέθηκε τῷ Τηρεῖ [illegible] δὲ γνοὺς, ἐδίωκεν αὐτὰς ξίφει, τὸ τῷ φθεγγομένῳ. Πρόκνη [illegible], κατὰ τινας, ὡς ἐν τῷ [illegible] Πανδίονος λέγονται, [illegible] θρηνεῖ τὸν φόνον Φιλομήλα [illegible] Ἴτυν θρηνοῦσα, [illegible] ἐλεεινὸν φθέγγεται τὰ [illegible] Διὸς ἐλθόντος, [illegible] Φιλομήλα [illegible] εἰς ἀηδόνα, ἡ δὲ Πρόκνη, εἰς χελιδόνα μετεβλήθησαν, [illegible] καὶ Τηρεὺς εἰς ἔποπα, ταῦτα φθέγγεσθαι [illegible] ἀεί.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ

Ἰφιγένεια, κατά τινας, Νεοπτολέμου τοῦ Ἀχιλλέως [illegible] χεν μετὰ δὲ τὴν ἐκ' Ἐλευσῖνι Ἰφιγενείας θυσίαν, ὡς [illegible]

δαρθ. Ἰφιγένεια δὲ ἐκ Ἐπείου συγγεῖσα, παρῆσαν, ὥς τινές φασιν, Ἀχιλλεῖ τὸν παῖδα Δηϊδαμείας ἐν Σκύρῳ τῇ νήσῳ. Τρεφόμενος δὲ ἐν λοιποῖς τάσσει Δηϊδαμείας τῆς Λυκομήδους θυγατρὸς καὶ Ἀχιλλέως παῖδα τὸν Νεοπτόλεμον ἔτεκεν· φησὶ γὰρ ὁ Τροφέδαμος οὕτως·

Υἱοῦ Ἀχιλλέως, καὶ ἐκείνης Δηϊδαμείας.

τὴν δὲ Ἰφιγένειαν κατά τινας, ἀκεσθεῖσαν τῶν ... , ἢ γυναῖκα ἔχειν Ἀχιλλέα, ἀλλὰ κατεχρήσαντο τῶν ἁπάντων ἐν τῷ ἀνάγειν τοὺς Ἕλληνας, ἐν Αὐλίδι, πέμπουσιν εἰς Μυκήνας ἐφελκῦσαι πρὸς θυσίαν τὴν Ἰφιγένειαν. ἐρομένης δὲ τῆς Κλυταιμνήστρας τῆς αὐτῆς μητρὸς, τίς ἡ χρεία αὐτῆς, ἔφασαν Ἀχιλλεῖ μέλλειν συνάψαι αὐτήν. οἱ δὲ τὸ ὄντι λέγουσι, διὰ Ἀχιλλέως ταύτην κομισθῆναι ἐν Αὐλίδι, καὶ διὰ τὸ συμβαίνειν τὸ σφαλῆναι ἀεὶ τὰς ἀνέμους, ἔμελλεν αὐτὴν θύειν, ὅτι ἄνευ τῆς Ἑλλάδος ἀναπλεῖν τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ Τροίαν ἐγένετο. ἐν τῇ Αὐλίδι πόλει τῆς Βοιωτίας, θυσίας γινομένης τῇ Ἀρτέμιδι, καὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀγαμέμνονος τῆς Ἰφιγενείας, ἐπιτεθείσης τυθῆναι, ἡ Ἄρτεμις ἐλεήσασα τὴν παρθένον, ἁρπάζει μὲν ταύτην καὶ ἀποφέρει αὐτὴν εἰς Ταύρους ἐν Σκυθίᾳ, (ἔθνος δὲ ἐστὶ τῆς Σκυθίας οἱ Ταῦροι) ἔλαφον δὲ ἀντὶ τῆς παρθένου φαίνεσθαι ἐποίησεν, ἥντινα λαβόντες ἔθυσαν οἱ Ἕλληνες. κατὰ δὲ Φανόδημον τὸν ἱστορικὸν, εἰς ἄρκτον μετέβαλε· κατὰ δὲ Νίκανδρον, εἰς ταῦρον· καὶ κατ' ἄλλους εἰς γραῦν. αὐτὴ δὲ ἡ Ἰφιγένεια οὖσα ἐν τοῖς Ταύροις, διὰ τὸ μὴ ἐπιγνωσθῆναι αὐτὴν τῶν ... τῆς ..., ἐπέτρεψε θύειν αὐτὰς τῇ Ἀρτέμιδι. ὕστερον δὲ Ὀρέστης διωκόμενος ὑπὸ τῶν Ἐρινύων, καὶ ἐλθὼν αὐτὴν ἐπὶ Ταύρους, καὶ συλληφθεὶς ὡς ξένος ἐν ... , καὶ προστεθεὶς, ὡς ἱερεὺς τῇ ἀδελφῇ Ἰφιγενείᾳ, ἐγνωρίσθη διὰ τῶν ἐλεφαντίνων ὤμων, καὶ ἐρρύσθη τῆς θυσίας. ὅτε λοιπὸν ὁ Ὀρέστης, ὡς φασι, λαβὼν τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν, κομίζει πάλιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ δ' ἀληθὲς ἀεὶ τῆς θυσίας οὕτως ἔχει· περισωθεῖσα τὴν Ἰφιγένειαν τῇ θυσίᾳ, καὶ μελλούσης θύεσθαι, ἔλαφος, ἢ ταῦρος, ἢ γραῦς, ἢ ἔλαφος, διέδραμε μέσον τῶν Ἑλλήνων ..., καὶ προσ... τοῦ μάντεως, τὸ διελθὸν ἐκεῖνο φαίνεται. ἡ δὲ Ἰφιγένεια σωθεῖσα, ἀπάγεται παρὰ Σκύθαις, ἐν ᾗ πόλει Ἀρτέμιδος λέγεται ..., ἀεὶ οἱ πάντες τοὺς Ἕλληνας ἀποκτείνουσι. τινὲς δὲ τὴν Ἰφιγένειαν ταύτην, ὥσπερ καὶ Δοῦρις, οὐκ Ἀγαμέμνονος θυγατέρα λέγουσιν, ἀλλὰ Θησέως. καὶ Ἑλένης γεννηθεῖσαν· ἄλλοι δὲ καὶ

 ἐν

ἐκ Κλυταιμνήστρας λέγουσι τὴν Ἰφιγένειαν, ἀλλὰ ἐκ τῆς Χρυσηΐδος καὶ Ἀγαμέμνονος, παῖδας γίνονται, Χρύσης, καὶ ἡ ῥηθεῖσα Ἰφιγένεια. μετὰ δὲ τὸ πορθῆσαι Ἴλιον, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Ἀπολλωνι, Χρύσης μὲν ἐν τῇ λεγομένῃ Χρύσῃ πόλει τοῦ Εὐξείνου πόντου· τὴν δὲ Ἰφιγένειαν τὴν αὐτῷ ἀδελφὴν Ταυροσκύθαι αἰχμαλωτίσαντες, ἱέρειαν Ἀρτέμιδος, κατὰ νόμους, ἐποίησαν ὡς ἐπὶ [illegible] δέ τι θυομένης τῆς Ἰφιγενείας ἀνειρημένης ἔλαφον, καὶ ταύτης Ἕλληνες ἀκηκοότες, καὶ τὴν κορὴν [illegible] καὶ γὰρ Ἰταλοὶ [illegible] ῥώμης αὐτῆς, ὅπως ἐσώθη [illegible] γὰρ αὐτῆς, [illegible] ἀπὸ τοῦ δαιμονίου, ἢ ἱέρειαν, ἐγκάζει ἐν τῷ ξίφει, καὶ [illegible] μαλλον ἐπιρρίπτει πλησίον τοῦ νεὼ [illegible], ἐν καὶ [illegible] ἀντ' αὐτῆς

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΚΑΡΙΟΥ, ΤΟΥ ΠΑΡΑ ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΛΑΒΟΝΤΟΣ ΤΟ ΤΗΣ ΑΜΠΕΛΟΥ ΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΦΥΤΕΥΣΑΝΤΟΣ

Οὗτος λέγεται, ὅτι περὶ τὸ Δηοῦς [illegible] ἔσομαι τὸ ἄμπελον λέγουσιν αὐτῷ. ὅτι δὲ ὁ Διόνυσος ἐλθὼν Ἀθήναζε, Ἰκαρίῳ τινὶ περιτυχών, δίδωσιν αὐτῷ κλῆμα ἀμπέλου φυτεῦσαι· καὶ ποιήσας καὶ ἐγεώργησεν οἶνον· καὶ ἔπιε [illegible] αὐτός, καὶ δέδωκε καὶ τοῖς ποιμέσι τοῖς [illegible] οἱ δὲ ποιμένες μεθυσθέντες, διὰ τὸ μὴ [illegible] φαρμαχθῆναι [illegible] τὸν Ἰκαρίον, ἀποκτείνουσιν αὐτόν. ἡ δὲ Ἠριγόνη, ἡ τούτου θυγάτηρ, διὰ τὸν κύνα τοῦ Ἰκαρίου ὑλακῆς, γνοῦσα ὅτι ἀπέθανε, [illegible] καὶ ἔγχαλε. καὶ καθὼς μυθεύουσι, τούτων, φασίν, [illegible] ἐν θεοῖς διὰ τὸ πάθος, μετέθηκαν ἀυτὸν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ [illegible] ἐν τοῖς ἄστροις ἡ Ἠριγόνη. οἱ δέ φασι περὶ Χοὸς [illegible] [illegible] μέλανα οἶνον· οἱ δὲ φυτεῦσαι καὶ θεραπεῦσαι ἀμπέλους μαθόντα, παρ' Ὀπωπέως Διονυσίου, τοῦ καὶ [illegible] σου, τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους μεταδοῦναι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΦΙΚΛΟΥ

Ἴφικλος, υἱὸς τοῦ Φυλάκου καὶ Κλυμένης τῆς Μινύου [illegible] διὰ τὴν τῶν ποδῶν ἀρετὴν, καὶ ἀνέμοις ἁμιλλᾶσθαι, καὶ τοὺς ἀσταχύων ἐπιθεῖναι οἷον καὶ μὴ κατακλᾶν αὐτά.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΟΥΣ

Ἰώ, Ἰνάχου θυγάτηρ ἦν· ἧς ποτε Ζεὺς ἐν τῷ Ἄργει ἠράσθη καὶ φοβηθεὶς τὴν Ἥραν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, μετέβαλε τὴν Ἰὼ
εἰς

εἰς βῦς, καί ποτε μὲν εἰς λευκὴν, ποτὲ δὲ εἰς μέλαιναν, ποτὲ δ' εἰς ἰάζουσαν· καὶ οὕτω, ἐπλανᾶτο μετ' αὐτῆς. ἦλθεν δὲ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πλανώμενος μετ' αὐτῆς· καὶ διὰ τοῦτο τιμῶσιν οἱ Αἰγύπτιοι τὴν Ἰῶ, ἥτις ἡ Ἶσις· αὕτη γὰρ ἑρμηνεύεται παρ' αὐτοῖς. διὸ ἐπὶ τοῦ ἀγάλματος αὐτῆς ἀεὶ τὴν κεφαλὴν κέρατα βοὸς ἐγγλύφουσι, σημαίνοντες τὴν κόρην, τὴν εἰς βοῦν μεταβολήν. ὅθεν καὶ Ἀρριανὸς περὶ τοῦ Βοσπόρου λέγων οὕτω πορθμὸς ὁ κατὰ Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον, ὁ ποτὲ Μύσιος, διότι Μυσοὶ ἀντιπέραν ᾤκουν τῆς Θρᾴκης· ὕστερον δὲ, Βόσπορος, ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τῆς Ἰοῦς, ἣν κατὰ μῆνιν Ἥρας οἰστρωθεῖσαν, εἰς τὴν χώραν ταύτην ἀφικέσθαι, καὶ ταύτῃ διαπεραιώσασθαι ἐν μύθοις παρέδοσαν. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι, κατά τινας, οὐκ ἀπὸ τῆς ῥηθείσης βοὸς ὁ τοιοῦτος Βόσπορος, ἀλλ' ἀπό τινος ἑτέρας ὠνόμασται, ἥτις, φησὶ, Φρυγῶν ἐπικειμένων, ἐκβάλλει αὑτὴν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ περαιοῦται ἀβλαβῶς τὸν κατὰ Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον Βόσπορον. καὶ οὕτω καθηγεμὼν ἐκείνοις γίνεται, κατά τινα θεοφορίαν, ἤγουν μαντείαν, ἥτις ἀπαλλαγῆς βοῦν ἡγεμόνα τῆς ὁδοῦ ποιήσασθαι· ὁ δὲ ποιήσαντες ἐσώθησαν, διαπεραιώσαντες ἀσφαλῶς. καὶ μνῆμα, φησὶ, τῆς βοὸς ταύτης ἔστηκε βοῦς χαλκῆ, ὕστερόν ποτε χρόνῳ ὑπὸ Χαλκηδονίων ἱδρυθεῖσα. καὶ τόπος ἐκ ταύτης κλῆσιν ἔχει, ὅστις καλεῖται Δάμαλις, τοῦ τοιοῦ. ὁ δὲ Ἔφορός φησιν, ἁρπασθῆναι τὴν Ἰὼ ὑπὸ Φοινίκων, καὶ διακομισθῆναι εἰς Αἴγυπτον, ὅθεν τὸν βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων πέμψαι Ἰνάχῳ ταῦρον ἀπολλύντος δι' ἐκείνην, περιέλθειν αὐτοὺς ὑπερθνήσκοντες, καθὰ πρότερον ἐκ ἐγένετο τὸ ζῶον. ἡ δὲ τὸν ἀγωγὸν ἐκομίσθη, δι' ὃ ἐν τῷ ταῦρον ἔχοντες, ἐκάλεσαν τὸν Βόσπορον. ἄλλοι δὲ πάλιν οὕτω φασὶ περὶ τῆς Ἰοῦς μὴ πιθανὰ τὰ δὲ μύθοις νομίζοντες. Ἰὼ, βασιλέως τοῦ Ἀργείων οὖσα θυγάτηρ. ταύτῃ ἐκ τῆς πόλεως τιμὴν εἴληχε, τὸ, ἱέρεια εἶναι τῆς Ἀργείας Ἥρας· αὕτη ἔγκυος γεγονυῖα, καὶ δείσασα τὸν πατέρα καὶ τοὺς πολίτας, ἔφυγεν ἐκ τῆς πόλεως. οἱ δὲ Ἀργεῖοι κατὰ ζήτησιν ἐξελθόντες, ὅπου ἂν εὕρωσι συλλαμβάνοντες, ἐν δεσμοῖς εἶχον. Ἰὼ γὰρ δὲ, ὅτε ὥσπερ βοῦς οἰστρηθεῖσα, διαπεραιοῦσα εἰς Αἴγυπτον· ἔνθα ἀφικομένη, τίκτει· ὅθεν ὁ μῦθος ἀνεπλάσθη. ταῦτα δὲ ἐν οἷς καὶ ὁ Γοργίας, καὶ ὑπὸ τῆς Ἰοῦς τὸ Ἴασον οἶδεν βασιλέα Πελοποννήσου. διὸ καὶ Ἴασον Ἄργος αὐτὸ καλεῖ Ὅμηρος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΑΜΒΛΙΧΟΥ.

Ἰάμβλιχος ὁ φιλόσοφος, Χαλκίδος τῆς Συρίας, μαθητὴς Πορφυρίου φιλοσόφου τοῦ Πλωτίνου ἀκουστοῦ, ἐπὶ Κωνσταντίνου βασιλέως. ἔγραψε διάφορα βιβλία φιλόσοφα.

ΠΕΡΙ ΙΑΣΟΝΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Ἰάσων Μενεκράτους Νυσαεὺς ἐκ πατρός, ἀπὸ δὲ μητρός, Ῥόδιος φιλόσοφος, μαθητὴς καὶ θυγατριδοῦς, καὶ διάδοχος τῆς ἐν Ῥόδῳ διατριβῆς Ποσειδωνίου τοῦ φιλοσόφου. ἔγραψε βίους ἐνδόξων, καὶ φιλοσόφων διαδοχάς, καὶ βίον Ἑλλάδος ἐν βιβλίοις δ΄. ἔγραψε καὶ περὶ Ῥόδου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἱεροκλῆς, φιλόσοφος Ἀλεξανδρεύς, ἔγραψε σύγγραμμα εἰς τὰ χρυσᾶ ἔπη τῶν Πυθαγορείων βιβλίον, καὶ περὶ προνοίας, ἐν ἑπτὰ βιβλίοις συγγραφέν· ἐν οἷς φαίνεται ὁ ἀνὴρ τὴν μὲν ζωὴν εὐφρόσυνον, τὴν δὲ γνῶσιν ἐκ σχεδίας.

ΠΕΡΙ ΙΠΠΑΡΧΙΑΣ.

Ἱππαρχία ἀδελφὴ Μητροκλέους τοῦ Κυνικοῦ, Μαρωνεῖτις φιλόσοφος, Κράτητος γυνὴ τοῦ Κυνικοῦ, ὃς ἦν Ἀθηναῖος, Βρύσωνος μαθητὴς τοῦ Ἀχαιοῦ, ἢ, ὥς τινες, Διογένους. ἔγραψε φιλοσόφους ὑποθέσεις, καί τινα ἐπιχειρήματα καὶ προτάσεις πρὸς Θεόδωρον τὸν ἐπικληθέντα ἄθεον.

ΠΕΡΙ ΙΠΠΑΡΧΟΥ.

Ἵππαρχος Νικαεὺς φιλόσοφος ἐπὶ τῶν ὑπάτων. ἔγραψε περὶ τῶν Ἀράτου φαινομένων, περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν συντάξεως, καὶ τοῦ καταστηρισμοῦ, περὶ τῆς κατὰ πλάτος μηνιαίας τῆς σελήνης κινήσεως, καὶ εἰς τοὺς ἀστέρας.

Καὶ ἕτερος Ἵππαρχος Σταγειρίτης φιλόσοφος, Ἀριστοτέλους γνώριμος καὶ συγγενής. ἔγραψε περὶ τοῦ τί τὸ ἄρρεν καὶ θῆλυ παρὰ θεοῖς, καὶ τίς ὁ γάμος, καὶ ἄλλα τινά.

ΠΕΡΙ ΙΠΠΟΒΟΤΟΥ.

Ἱππόβοτος φιλόσοφος, ὃς ἔγραψεν ἐννέα αἱρέσεις τῶν φιλοσόφων.

ΙΠ-

ΠΕΡΙ ΙΣΤΙΑΙΟΥ

Ἱστιαῖος, Σάμιος ἦν τὸ γένος. φιλόσοφος δὲ γενόμενος Δαρείῳ τῷ Περσῶν βασιλεῖ, ἐλήφθη ὑπ' αὐτοῦ εἰς Πέρσας. ἐπεὶ δὲ ἐκρατεῖτο, ἐπεθύμει ἰδεῖν τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα. μὴ ἀπολυόμενος δὲ, γράφει τῷ ἰδίῳ ἀνεψιῷ τῷ Ἀρισταγόρᾳ μελετᾷν ἀποστασιν, καὶ πείθειν καὶ τοὺς τῶν Ἰώνων ἀποστῆναι. γράφει δὲ οὕτως· λαβὼν τινὰ οἰκέτην, καὶ τούτου τὴν κεφαλὴν ξυρήσας, ἐγχαράττει τῇ κεφαλῇ ὃ δηλῶσαι ἐβούλετο· εἶτα μέλανι ἐγκαυστῷ τὸν χαραχθέντα ἐγκαλεῖ, καὶ ἀνεὶς ἀνεγκαῖ τὰς τρίχας, καὶ μετὰ τὸ χρονίσαι αὐτὸν, ἀποπέμπει λέγων τῷ οἰκέτῃ τελεῖν ἐκεῖσε γενόμενον ἀποξυρηθῆναι, ἵνα ἀναγνῷ Ἀρισταγόρας τὰ γράμματα. ἀναγνοὺς τοίνυν ὁ Ἀρισταγόρας Ἱστιαίου τὰ γράμματα, καὶ μαθὼν, ἐποίησε τὴν ἀπόστασιν σχεδὸν πάντων τῶν Ἰώνων. εἶτα μανθάνει ὁ Περσῶν βασιλεὺς, καὶ σύμβουλος γίνεται τῷ Ἱστιαίῳ ὡς Ἕλληνι, τί δεῖ ποιῆσαι· καὶ συμβουλεύεται ὑπὸ τοῦ Ἱστιαίου αὐτὸν πέμψαι εἰς τὴν Ἀσίαν, ὡς ἱκανὸς εἴη διαλῦσαι τὰ περὶ τὴν ἀπόστασιν. ἐλθὼν οὖν ὁ Ἱστιαῖος ἐν τῇ Ἀσίᾳ, καὶ ὡς ὕποπτος γενόμενος ἐν τῷ πράγματι ὑπὸ τοῦ Ἀρταφέρνου τοῦ ὑπάρχου Σαρδίων, ἔφησε ταύτην τὴν ὑπόδημα ἔρραψας μὲν Ἱστιαῖος, ὑπεδύσατο δὲ Ἀρισταγόρας· ὑπόδημα δὲ τὴν ὅλην κατασκευὴν ἔλεγε. ταῦτα Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἱστορίᾳ.

ΠΕΡΙ ΙΑΣΟΝΟΣ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ.

Ἰάσων Ἀργεῖος, νεώτερος Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνέως ἔγραψε περὶ τῆς Ἑλλάδος βιβλία δ΄. ἔχει δὲ ἀρχαιολογίαν Ἑλλάδος καὶ τὰ ἀπὸ τῶν Μηδικῶν καὶ τὰ κατ' Ἀλέξανδρον ἕως τῆς πλάνης αὐτοῦ καὶ τὰ μέχρι τῆς Ἀθηναίων ἁλώσεως τῆς γενομένης ὑπὸ Ἀντιπάτρου τοῦ πατρὸς Κασσάνδρου.

ΠΕΡΙ ΙΠΠΥΟΣ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ

Ἵππυς Ῥηγῖνος, ἱστορικὸς γεγονὼς ἐπὶ τῶν Περσικῶν· ὃς πρῶτος τὰς Σικελικὰς πράξεις ἔγραψεν, ἃς ὕστερον Μύης ἐπετέμετο· κτίσιν Ἰταλίας· Σικελικῶν βιβλία ε΄· χρονικὰ ἐν βιβλίοις ε΄· ἀρχαιολογικῶν τρία. οὗτος πρῶτος ἔγραψε παρῳδίαν, καὶ χωλίαμβον, καὶ ἄλλα.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΙΣΤΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ.

Ἴστρος, Μενάνδρου Κυρηναῖος συγγραφεὺς, Καλλιμάχου δοῦλος καὶ γνώριμος. Ἕρμιππος δέ φησιν αὐτὸν Πάφιον, ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν διαπρεψάντων ἐν παιδείᾳ δούλων. ἔγραψε δὲ πολλὰ καὶ καταλογάδην καὶ ποιητικῶς.

ΙΑΤΡΟΙ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

Ἱπποκράτης Κῷος ἰατρὸς, Ἡρακλείδου υἱὸς, γόνος μαθητὴς πρῶτον τοῦ πατρὸς, εἶτα Ἡροδίκου τοῦ Σηλυβριανοῦ, καὶ Γοργίου τοῦ ῥήτορος καὶ φιλοσόφου, ὡς δέ τινες, Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου καὶ Προδίκου. διέτριψεν ἐν Μακεδονίᾳ φίλος ὢν τοῦ βασιλέως Περδίκκα. παῖδας ἔσχε δύο Θεσσαλὸν καὶ Δράκοντα. κατέστρεψε τὸν βίον γηραιὸς δ' ὢν ρ' ζ' καὶ θάπτεται ἐν Λαρίσσῃ τῆς Θετταλίας. πρώτη βίβλος αὐτοῦ, ἡ τὸ ὅρκιον περιέχουσα. δευτέρα, ἡ τῆς προγνώσεως ἐμφαίνουσα τέχνη, ἡ τῶν ἀφορισμῶν ἀνθρωπίνην ὑπερβαίνουσα σύνεσιν ... τετάρτη ἡ πολυθρύλλητος καὶ πολυθαύμαστος ἑξηκοντάβιβλος, ἡ πᾶσαν ἰατρικὴν ἐπιστήμην τε καὶ σοφίαν ἐμπεριέχουσα.

Ἱπποκράτης Γνωσιδίκου Κῷος καὶ αὐτὸς τοῦ γένους τῶν Ἀσκληπιαδῶν, ἰατρός.

Ἱπποκράτης Θεσσαλοῦ, Κῷος ἰατρὸς, ἔγγονος Ἱπποκράτους τοῦ πρώτου τοῦ υἱοῦ Ἡρακλείδου· ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἰατρικά τινα.

Ἱπποκράτης τέταρτος Δράκοντος ἰατρὸς Κῷος καὶ αὐτὸς τοῦ αὐτοῦ γένους, ὃς ἰάτρευσε Ῥωξάνην. ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἰατρικά.

Ἱπποκράτεις δύο, πέμπτος καὶ ἕκτος ἰατροὶ, Θυμβραίου παῖδες Κῷοι, καὶ αὐτοὶ τοῦ γένους τοῦ αὐτοῦ. ἔγραψαν ἀμφότεροι τῆς αὐτῶν ἐπιστήμης.

Ἱπποκράτης ἕβδομος Κῷος, καὶ αὐτὸς ἰατρὸς, Πραξιάνακτος παῖς· καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους. ἔγραψε καὶ αὐτὸς ὡς τὸ αὐτῆς τρόπον.

ΡΗΤΟΡΕΣ

ΠΕΡΙ ΙΠΠΙΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

Ἱππίας Διοπείθους Ἠλεῖος ῥήτωρ καὶ φιλόσοφος μαθητὴς Ἡγεσιδάμου· ὃς τέλος ἀρετῆς ἔταξε τὴν αὐτάρκειαν· ἔγραψε πολλά.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΙΣΑΙΟΥ.

Ἰσαῖος εἷς μὲν τῶν δέκα ῥητόρων μαθητὴς μὲν Ἰσοκράτους, διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους, Ἀθηναῖος τὸ γένος. οὗτος ἐπαινεῖται καὶ ὡς ῥήτωρ, καὶ ὡς Δημοσθένην αὐτοῦ προσαγαγών.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Ἰσοκράτης Θεοδώρου αὐλοποιοῦ Ἀθηναῖος ῥήτωρ, γνώριμος μετὰ τὰ Πελοποννησιακὰ ἔγραψε λόγους λβʹ, βιώσας ἔτη τρία πρὸς τοῖς ἑκατόν.

Ἰσοκράτης Ἀμύκλα τοῦ φιλοσόφου μαθητὴς καὶ διάδοχος τοῦ μεγάλου Ἰσοκράτους διακούσας δὲ καὶ Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου, λόγους πέντε Ἀμφικτυονικόν, προτρεπτικόν, περὶ τοῦ τύφου μὴ ποιῆσαι Φίλιππον, περὶ τοῦ μετοικισθῆναι, περὶ τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας.

ΠΕΡΙ ΙΦΙΚΡΑΤΟΥΣ.

Ἰφικράτης Σκυτέως πατρός, Ἀθηναῖος ῥήτωρ, καὶ στρατηγός, ὃς ἀριστεύσας ἐν τῇ λιθίνῃ ἐπίγραμμα ἐποίησε μεμνημένος τοῦ στρατηγοῦ ἀρίστου μόνον τῆς πόλεως ἐπιγραφομένου.

ΠΕΡΙ ΙΒΥΚΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

Ἴβυκος Φυτίου υἱὸς, ποιητής. ἔγραψε Δωρίδι διαλέκτῳ βιβλία ζʹ. ὅτε συλληφθεὶς λῃσταῖς, καὶ μηδένα μὲν σύμμαχον, μηδὲ μάρτυρα τῆς ἐπιβουλῆς ἔχων, θεωρῶν τὰς γεράνους, ὑμεῖς, εἶπεν, ὦ γέρανοι, τιμωροί μου τοῦ φόνου. τῆς δὲ πόλεως ζητούσης τοὺς φονεύσαντας, καὶ μὴ εὑρισκόντων, τινὲς ἐκπληττόμενοι θεάτρῳ, καὶ τῶν λῃστῶν καθεζομένων, γεράνων διπτοσάντων. θεασάμενοι δὲ οἱ φονεῖς ἐγέλασαν καὶ εἶπον, αἱ τιμωροὶ τοῦ Ἰβύκου. τῶν δὲ πλησίον καθεζομένων τινὸς ἀκούσαντος, ἀπαγγείλαντος τοῖς ἄρχουσι, καὶ συλληφθέντες ὡμολόγησαν τὸν φόνον, καὶ τὴν φόνου δίκην ἔδοσαν.

Ὅρα τὴν ἀνίκητον πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ, καὶ δικαιοσύνην.

ΠΕΡΙ ΙΔΑΙΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

Ἰδαῖος Ῥόδιος, ὃς Ἀντιπάτρου παρεμβαλὼν στίχον στίχῳ, ἐδιπλασίασε τὴν ποίησιν Ὁμήρου. ἔγραψε καὶ ἄλλα Ῥόδια εἰς ἔπη γʹ.

ΠΕΡΙ ΙΟΦΩΝΤΟΣ ΤΟΥ ΤΡΑΓΙΚΟΥ.

Ἰοφῶν Ἀθηναῖος τραγικὸς υἱὸς Σοφοκλέους τοῦ τραγῳδοποιοῦ γνήσιος ἐδίδαξε δράματα πεντήκοντα· ὧν ἐστιν Ἀχιλλεύς, Τήλεφος, Ἀκταίων, Ἰλίου Πέρσις, Δεξαμενός, Βάκχαι, Πενθεὺς καὶ ἄλλα τινὰ τοῦ πατρὸς Σοφοκλέους.

ΠΕΡΙ ΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

Ἴων Χῖος, τραγικὸς καὶ λυρικὸς, καὶ φιλόσοφος. δράματα δὲ αὐτοῦ ΙΒ΄ οἱ δὲ λ΄ οἱ δὲ μ΄. ὅπου ἔγραψε περὶ μετεώρων καὶ συνθέτους λόγους· ὃν παίζει Ἀριστοφάνης ὁ Κωμικὸς ἀοῖον φησιν.

ΠΕΡΙ ΙΠΠΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ.

Ἵππαρχος κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας· δράματα αὐτοῦ περὶ γάμων.

ΠΕΡΙ ΙΠΠΩΝΑΚΤΟΣ ΤΟΥ ΙΑΜΒΟΓΡΑΦΟΥ.

Ἱππῶναξ Ἐφέσιος Ἰαμβογράφος· γράφει δὲ πρὸς Βούπαλον καὶ Ἄθηνιν ἀγαλματοποιούς, ὅτι αὐτοῦ εἰκόνας πρὸς ὕβριν εἰργάσαντο.

K

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΔΜΟΥ.

Κάδμος υἱὸς Ἀγήνορος ἦτοι, ὡς Ἑλλάνικος ἱστορεῖ ἐκ πρώτου Φοίνικος, ἀπέκτεινε τοὺς ὀδόντας τοῦ δράκοντος, καὶ Ἄρεος θελήσει καὶ σπείρας πέντε ἄνδρας ἐνόπλους, Οὐδαῖον, Χθόνιον, Πέλωρ, Ὑπερήνορ, Ἐχίων. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος πολλὰς ἄπτει καὶ ἄλλους πολεμίους, τετολμηκότας. ἐν δὲ τῷ τέταρτῳ Μουσῶν Τετρογραφίας λέγεται, ὡς Κάδμος ἐν τῷ Δελφικῷ στομίῳ, ἀρχιχαθηγησαμένης αὐτῷ τῆς βοός. ἴστεται δὲ ὁ Διόνυσος ἐν τούτῳ ὀνομαστικὰ φησιν, ἔθος τε καλοῦσι σπαρτοὺς καὶ ὁμίλους ἐν τούτῳ. Ἀντίμαχος Φερεκύδης δὲ ἐν τῷ πέμπτῳ οὕτω φησίν· ἐπειδὴ Κάδμος κατῳκίσθη ἐν Θήβαισιν, Ἄρης διδοῖ αὐτῷ καὶ Ἀθηναίη τοὺς

ἄρα, τοὺς ἡμίσεας εἰπόντας, τοὺς δὲ ἡμίσεας, Ἄρεω ὁ Κάδμος ὄφιος σπείρει οὕτως εἰς τὴν ἄρουραν, Ἄρεω κελεύσαντος, καὶ αὐτῶν ἀναφύονται ἄνδρες ὁπλισμένοι· ὁ δὲ Κάδμος δείσας, βάλλει αὐτοὺς λίθοισιν· οἱ δὲ δοκέοντες ὑφ' ἑωυτῶν βάλλεσθαι, κτείνουσι ἀλλήλους ἀπέκτειναν, πλὴν πέντε ὑπελείφθησαν, Οὐδαῖος, Χθόνιος, Ἐχίονος, Πέλωρος, Ὑπερήνωρ· καὶ αὐτοὺς Κάδμος πολίτας κατοικίζει ἐν Θήβαις. λέγει δὲ Ἑλλάνικος, ὅτι Κάδμος ὀφείλας τὸ ἡμισυ τῶν εἰπόντων, ἔσπειρε, ἐκ δὲ αὐτῶν πέντε ἄνδρες ἔφυσαν ἐν προσφερθέντες. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος λέγει ὅτι καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἔφυσαν.

ΔΙΑΤΙ ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΠΑΛΑΙΟΙΣ ΕΠΟΙΟΥΝ

Κλάοντες τοὺς νεκρὸς, ὁ δὴ καὶ νῦν ἔτι σῴζομένον παρὰ τῶν Βοιωτῶν βαρβάρων, ὅπως αὐτοῖς ἔλεξαν τότε μὲν θύειν τὸ ἐνθερμὸν ἄνω φερηθεν, ὥσπερ ἐν ἐχέμενη τῷ πυρὶ, ἀναπεμφθεὶς τὴς οὐρανόν· τὸ δὲ γηῖνον κάτω μένειν, τὸ μὴ πυρὶ δαπανηθὲν, τὸ δὲ ἐνασπομένον λειψάνου, ὅπως θε· ὁ δὲ φησιν, ὅτι τὸ μὴ νεκρὸν ὃ καθαρὸν ἔθεσαν· ἡγοῦμαι δὲ τις ἦν, ἡ διὰ πυρὸς δαπάνη τῷ ἐκκαυθέντος, οἷον καὶ τὸ τοὺς ἁγνιστεον· διὸ καὶ οἱ καθαρμοὶ διὰ πυρὸς ἐγίνοντο. καὶ Εὐριπίδης δὲ τοιοῦτόν τι ἐμφαίνει, ὅτι φησιν, ὅτι ἐπὶ τοῦ Κλυταιμνήστρας δέμας πυρὶ καθήγνισαι. ὁ δὲ Λυκόφρων τῇ ἀρχαίᾳ ἐνέδρα ἐπιτρέψων, ἐν ἦσι τὴ Σκύλλας καυθεῖσα ἀπεμοίρα φησιν, ἐγὼ ἀναλεφθεῖσα, ἀναζωσθῆναι, καὶ γενέσθαι καθ' τὸν Ποιητὴν, κακὸν ἀθάνατον. ἔδοξε δὲ τοῦτο, ἢ μὴν ἀληθῶς, τὸν Ἡρακλέα κατηξίου τῆς τοῦ νεκρῶν καύσεως

ΠΕΡΙ ΚΑΙΝΕΩΣ

Καινέα μυθολογοῦσιν πρότερον γεγονυῖαν γυναῖκα· ὥστε Ποσειδῶνος αὐτῇ πλησιάσαντος, μεταβληθῆναι εἰς ἄνδρα· τοῦτο γὰρ ᾔτησε καὶ ἄτρωτον εἶναι. ἔσεσε δὲ Ἀπολλων, καὶ ἐπαινέθη. φησὶ δὲ καὶ Πλάτων περὶ αὐτοῦ, ὅτι παρθένος ἐντυχὼν ποτὲ ἐγένετο τῷ Ποσειδῶνος αὐτῇ συμμιγέντος, ἠτήσατο ἀνὴρ γενέσθαι, καὶ ἄτρωτος μόνον, ὧν ἤθελεν ἔτυχε. λέγεται δὲ καὶ ἀποσφαγῆναι. ἀκόντιον γὰρ, φησιν, ἐν ἀγορᾷ μέσῃ πήξας ἐκέλευε, θεὸν τοῦτο προσέταξεν ἀεὶ ἡμᾶς· ὅθεν ὁ δίκη ποινὴν τῆς ἀσεβείας εἰσπραττομένη, ἐποίησεν ὑπὸ τοὺς Κενταύρους, ὅ

ὀμοῦ τι ἐ ἐλάξας αὐτὸν εἰς γῆν ὤρυσσεν, ἄρρηκτον ἐ ἀκαμπτον ὄντα ὑπὸ γῆν, θνησκόμενον στιβαραῖς κατέγχωσαν ἐλάταις, ὡς φησιν Ἀπολλώνιος· ἐκέλευε δὲ ἐ τοὺς παρόντας ὁμοίως τὸ δόρυ αὐτοῦ ἔνθα ἡ παροιμία, τὶ Καινέως δόρυ τινὲς δὲ φασι Καινέα συναπλεύσαι τοῖς Ἀργοναύταις, ἢ Κόρωνον. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος τὰ Πινδάρου ἄλλως λεγόντος, ὁ δὲ χλωροῖς ἐλάταισι τυπεὶς ᾤχετο Καινεύς, σχίσαις ὀρθῷ ποδὶ γᾶν. τοῦτο δὲ αὐτὸ σαφέστα, ὅτι τε μήτε θύειν τοῖς Θεοῖς, μήτε εὔχεσθαι, ἀλλὰ τῷ ἑαυτοῦ δόρατι. διὸ Ζεὺς ἐφορμᾷ αὐτῷ τοὺς Κενταύρους ὡς τινες κατὰ γῆν αὐτὸν ὤθουν.

Τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει περὶ τοῦ Καινέως· ἦν Θετταλὸς τὸ γένος, ἀγαθὸς ἐ ἀνδρεῖος τὰ πολεμικά, ἐ ἐπιστήμων τοῦ μάχεσθαι. γενόμενος δὲ ἐν πολλαῖς μάχαις, οὐδέποτε ἐτρώθη, καθὰ ἐ ὁ Τελαμῶν Αἴας παρ' Ὁμήρῳ φαίνεται, ὅτε Λαπίθαις συμμαχῶν, πρὸς τοὺς Κενταύρους ἀπέθανεν, ἀλλὰ συλλαβόντες αὐτὸν μόνον, κατέχωσαν, ἐ οὕτως ἐτελεύτησε. ἔλεγον δὲ οἱ Λαπίθαι ἀνελόμενοι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἐ εὑρόντες μὴ τετρωμένον τὸ σῶμα· Καινεὺς τό γε ἄλλος βίος ἄτρωτος ἦν, ἐ ἀπέθανεν ἄτρωτος. λέγεται δὲ ἐ ὅτι κάλλος ἀξιεπαινὸν εἶχεν.

ΔΙΑΤΙ ΤΗΝ ΚΟΜΗΝ ΕΤΡΕΦΟΝ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Ἔθος ἦν τοὺς Ἀχαιοὺς κόμην τρέφειν, ὡς καὶ ὁ Ποιητὴς καρηκομόωντας λέγει, ἤτοι κομόωντας τὰ κάρηνα, ἐ πολύτριχας, οὐ μόνον εἰς κάλλος, ἀλλὰ ἐ διά τι φοβερὸν ὅπου καὶ λίαν χρεττόνες, φοβερώτεροι τῶν μὴ χαίτην ἐχόντων. λέγονται δὲ, τὸ μὲν ἄλλον πάντα χρόνον κομᾷν οἱ Ἕλληνες, ἐν δὲ τινὶ ἑκάστῳ καιρῷ ἀποκείρεσθαι· ἔν τε καιρῷ ἀκμῆς, ἤτοι ἡλικίας τελείας, τοσαύτη γὰρ πλοκάμων κείραντες, ἀνέθεσαν Ἀπόλλωνι κουροτρόφῳ, ἐ ποταμοῖς, καθάπερ Ὅμηρος ἱστορεῖ ἐ ὡς ἦν ἔθος μάθε ὁ πλόκαμος θρεπτήριον, κατὰ τοὺς Ἀχιλλέα τεθρέφει, ὁ ἥρως. λέγεται δὲ τὴν τιμὴν τῶν θρεπτηρίων πλοκάμων καταρξάσθαι Θησέα· κειράμενος γάρ, φασιν, ἱμερόεσσαν κόμην, εἰς Δῆλον ἀνέθετο τῷ Ἀπόλλωνι. οἱ δέ τινες τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἦσαν καρηκομόωντες, παρεσημειώσατο αὐτοὺς ὁ ποιητής, Κουρῆτας αὐτοὺς ὀνομάζων λέγωσι, τοὺς δ' ἀντιθέτως αὐτοῖς, Ἀκερσεκόμας.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΚΑΡΝΕΩΝ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ.

ΚΆρνος, μάντις τις ὢν, ὤφθη τοῖς Ἡρακλείδαις, ὥσπερ τινὰ τοῖς μαντευόμενος ὄντως ἐστρατευμένοις τῶν Ἡρακλειδῶν, Ἱππότης τοῦνομα, λόγχῃ βαλὼν ἀπέκτεινε· δι' ὃν λοιμὸς ἐγένετο ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, καὶ ἀπελθόντες ἔλαβον χρησμὸν παρὰ Ἀπόλλωνος, Κάρνειον τιμῆσαι Ἀπόλλωνα. καὶ τοῦτο ποιήσαντες, ἐπαύσαντο τοῦ λοιμοῦ. ταύτην δὲ τὴν ἑορτὴν Κάρνεα καλεῖσθαι, καὶ ἐν μετοικήσασιν ἐκ Πελοποννήσου εἰς ἑτέρας πόλεις, διὰ τὸν λοιμὸν ἐπιτελεῖν.

Ἄλλως. Κάρνεα ἑορτὴ Δωρικὴ πλημμέλη Καρνείου Ἀπόλλωνος κατὰ τὴν Πελοπόννησον, ἀπὸ Κάρνου μάντεως, ὃς εἵπετο τοῖς Ἡρακλείδαις· ἀπ' αὐτοῦ δὲ Κάρνειον Ἀπόλλωνα προσαγορεύεσθαι. ἢ δὲ ἱστορία παρὰ Θεοπόμπῳ, ὅτι τινὲς αὐτὸν καὶ Δία καὶ ἡγήτορα καλεῖσθαι Ἀργεῖοι, διὰ τὸ τὸν Κάρνον ἡγήσασθαι τοῦ στρατοῦ, ὅτε οἱ Ἡρακλεῖδαι ἀπέκτειναν ἀπερχόμενοι εἰς Πελοπόννησον, ἐπιβουλεύοντες καταστρατεύσασθαι τοῦ στρατεύματος. ἐν ὑστέρῳ ἐτίμησαν τὸν λοιμὸν φθειρόμενοι. ὁ δὲ Πράξιλλας ἀπὸ Καρνείου φησὶν ὀνομασθῆναι, τοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης υἱοῦ, ὃς ἦν ἐρώμενος τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἀλκμαίων δὲ, ἀπὸ Καρνέου τινὸς Τρωϊκοῦ. Δημήτριος δὲ ἀπὸ τοῦ κράνους, ὃ δὴ τελεῖται φησὶ γὰρ, ὡς ὁ Μενέλαος στρατεύων εἰς Ἴλιον, ηὔξατο τιμῆσαι αὐτὸν ἐκ κρανείας. ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτε Κάρνεια, ἑορτὴ ἐπὶ Διὸς, Καρνεία ὀνομαζομένη παρ' Ἕλλησι δὲ πλῆθος, διὰ τὸ τὸν Δαίρεον γενέσθαι ἐκ κρανείας τὸ ξύλον.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΣΤΑΛΙΑΣ.

ΠΗγὴ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐστὶν· ἐν ᾗ λέγεται τὸν Ἀπόλλωνα παρεδρεύειν, καὶ χρησμοὺς ποιεῖν ἐρχομένοις ἐπὶ τὸ ὕδωρ λέγεσθαι. λέγεται δὲ ὅτι ὁπόταν ἐμαντεύετό τις, ἀρεῖ καὶ ποιεῖ καὶ ἀπλῆν τινα ἔχει, κ φυλλ, ὡς τινὲς λέγουσι, τὸ ὕδωρ ἀπεῖπεν. καὶ ἀναδιδομένου τοῦ τοιούτου πράγματος, ὁ ἐπιμελούμενος τῆς πηγῆς ἱερεὺς εἶπεν τὰ συμβάντα, ἔλεγεν ὃ ἤθελεν ὁ ἐπερωτῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΕΚΡΟΠΟΣ.

ΚΈκροψ βασιλεὺς γέγονεν Ἀθηναίων· ὃς μεγάλως τῆς Ἀττικῆς κατακέκτηται. οὗτος δὲ ἦν ὁ διφυὴς καλούμενος. ἐκαλεῖτο δὲ διφυὴς, ὅτι δύο φωνὰς ἦν ἐπιστάμενος· μίαν μὲν, τὴν τῆς Ἑλλάδος, ἑτέραν δὲ, τὴν τῆς Αἰγύπτου. λέγεται γὰρ ὅτι ἐν Ἀθη-

ταῖοι ἀποικοί εἰσιν Αἰγυπτίων ἀπὸ Σάεως πόλεως. γράμμα δὲ τῆς ἀποικίας γέγονεν ὅτι ὁ Κέκροψ ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔμαθε τὴν Ἑλλάδα φωνὴν καὶ τὴν Αἰγυπτίαν. ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα, φωνὴν ἔχει καὶ τὴν Αἰγυπτίαν. ὁ δὲ λόγος ὁ λόγος ἀπήχθη. οὕτως Ἀθηναῖος, μῦθος [illegible] λαβὼν τὸ πλάσμα ἀπὸ τῶν μυθικῶν ἀναθεῖναι, μᾶλλον δὲ ἀναθεῖναι τὴν [illegible] εἰς τὴν Ἀττικήν. λεπτόγεων, γὰρ ἐστιν ἡ χώρα, ἡ τὰ [illegible] ζηλωτὴ καὶ ἄλλως εὐτυχοῦσα.

Καὶ ἄλλως. Κέκροψ ἐλθὼν ἀπὸ Σάεως πόλεως Αἰγύπτου, τὰς Ἀθήνας συνῴκισε. Σάις δὲ, κατ' Αἰγυπτίους, ἡ Ἀθηνᾶ λέγεται, ὥς φησι Χάραξ. διμορφος δὲ λέγεται, καὶ διφυὴς γεγονέναι ὁ Κέκροψ, διὰ τὸ ὑπὲρ ἀνδρῶν φωνὴν καὶ μέγεθος ἔχειν· ἢ διὰ τὸ δύο φωνὰς ἐπίστασθαι, Αἰγυπτίαν καὶ Ἑλληνίδα· ἢ, ὡς λέγουσι, τὰ ἄνω ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω δράκοντος ἔχειν. ὅπερ ἀλληγορῶν Δημοσθένης, ὅτι κατὰ ἡλικίαν ὅμοιος τῷ δράκοντι, ἀνθρώπῳ δέ γε τὴν φρόνησιν. ἄλλοι δὲ τοῦτο πάλιν ἀλληγοροῦντες λέγουσιν ὅτι ἀγαθὸς βασιλεὺς γεγονὼς, πάσας θηριώδεις ἐθάδας [illegible], ὡς μίαν συμφωνίαν πάντας ἔχειν αὐτοῦ, καὶ ἀγαθὸν ἡγεμόνα καὶ αὐτοκράτορα. διὰ τοῦτο γὰρ λέγουσιν αὐτὸν διφυῆ, ὡς ἔοικεν ἐν Ἀττικῇ, ὅτι πρότερον αἱ κατὰ Ἑλλάδα γυναῖκες θηριωδῶς, ὥσπερ τὰ ἄλογα, καὶ ἡ κατὰ συζυγίαν ἐμίγνυντο· ὁ γὰρ παῖς, τὴν μητέρα τοῦ πατρὸς [illegible] μητέρα γὰρ μόνον, πατέρα δὲ οὐκ ἐγίνωσκον. βασιλεὺς δὲ Κέκροψ τῆς Ἀττικῆς κατέπαυσε τὸ θηριῶδες τῆς μίξεως, καὶ ἀνδράσι νομίμως ἐποίησε τὰς γυναῖκας συνοικεῖσθαι. ἐπεὶ γὰρ ἐκ τούτου ὁ παῖς, πατέρα καὶ μητέρα ἐγνώριζε, τῆς αἰτίας αὐτῷ τῆς γνώσεως, διὰ τὸ γεγενῆσθαι αὐτοῖς, διφυὴς ὁ Κέκροψ ἐκλήθη, ὡς τοῦτο ποιήσας αὐτοῖς.

Ἄλλως. Κέκροψ, Αἰγύπτιος ὢν τὸ γένος, ᾤκισε τὰς Ἀθήνας· οὗτοι οἱ Ἀθηναῖοι Κεκροπίδαι. τοῦτον δέ φασιν ἴσως καὶ διφυῆ κληθῆναι ἐν μύθῳ, ὅτι τὰ ἄνω ἀνθρώπου εἶχε, τὰ δὲ κάτω, δράκοντος· ἄλλοι δὲ, ὅτι νόμους πολλοὺς ἔταξε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἀπὸ ἀγριότητος εἰς ἡμερότητα ἤγαγεν. ἄλλοι δὲ, ὅτι τῶν ἀνδρῶν ὡς ἔτυχε μισγομένων ταῖς γυναιξὶ, καὶ ἐκ τούτου μὴ γινωσκομένων, ἢ τὰ παιδὸς αὐτῷ τοῦ πατρὸς, ἢ πατρὸς αὐτῷ τὰ παιδὸς, αὐτὸς νόμους ἔθηκεν, ὥστε φανερῶς συγγίνεσθαι αὐταῖς, καὶ μιᾷ συνεῖναι, καὶ σχεδὸν εὑρεῖν τὰς δύο φύσεις τοῦ τε πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς, τοῦτο χάριν διφυὴς ἐκλήθη. εἰσί τινες, οἵ φασι τὸν Κέ-

κρο-

τα δισσὰ γεγονέναι, καὶ τὰ κατὰ ὄψεις ἐγχελεῖς· καὶ διὰ τοῦτο ὡς τέρατα κεκρατῆσθαι. καὶ περὶ μὲν Κέκροπος ἅλις εἰρήσθω· δὲ περὶ τῆς Κελαδεινῆς Ἀρτέμιδος, μηδὲ περὶ τούτου λέξομεν τὸ περὶ Ἀρτέμιδος.

ΔΙΑΤΙ ΚΕΛΑΔΕΙΝΗ Η ΑΡΤΕΜΙΣ ΛΕΓΕΤΑΙ

Κελαδεινὴ Ἄρτεμις λέγεται, ὡς αἰτία τοῦ ἐν κυνηγεσίοις κελάδου, καὶ ἡ καλὰ δόνακα ἔχουσα, τουτέστι βέλη· ἢ ὅτι ἐγκελεύσασα τινὰ τὸν Ὠρίωνα ἀνεῖλε διαζωσθεῖσα αὐτόν· ἢ διὰ τοὺς κελάδους, ὅτι θορυβῶς ὡς ἡ μὲν μυθικὴ Ἄρτεμις κυνηγετοῦσα· ἡ δὲ ἀλληγορουμένη αὔξουσα καὶ φθίνουσα σελήνη γὰρ πάθη ἢ αὐξομένη, ὅτι κέλαδοι ὡς ἐπὶ πολὺ περὶ αὐτὴν γίνονται.

ΠΕΡΙ ΚΕΝΤΑΥΡΩΝ

Κενταύρους ἐκ δύο φύσεων ἡρμοσμένους, ὁ τῆς ἱστορίας μυθολογεῖ γεγονέναι· τὰ μὲν κάτω ἵππους ὥσπερ ἔχειν, καὶ τὰ ἄνω ἀνθρώπους τῇ δ' ἐπιφανείᾳ, ἀνθρώπους, καὶ τὸ ὅλον σῶμα ἵππων τὰς κεφαλὰς, καὶ ἀνθρώπους ἔπειδεν· ὅθεν καὶ αὐτοῖς ἐκεῖνο εἴρηται, ὅτε δηλαδὴ ἐν τῷ τῶν ὑποκειμένων φύσιν, ἵππος μὲν ὑπομένεται ἄνδρα, ζῶντος δὲ ὑποτίθεται ἔκπτωμα· ἡ δ' ἀλήθεια τοιαύτη ὥστε ἔχει κατὰ τὴν ἱστορίαν. Ἰξίονος βασιλεύοντος Θετταλίας, ἐν τῷ Πηλίῳ ὄρει, ἀπηγριώθη ταύρων ἀγέλη, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὀρῶν ἄβατα ἐποίει· εἰς γὰρ τὰ οἰκούμενα κατιόντες οἱ ταῦροι, ἐσίνοντο τὰ δένδρα καὶ τοὺς καρποὺς, καὶ τὰ ὑποζύγια διέφθειρον. ἐκήρυξε δὲ ὁ Ἰξίων, ὡς εἴ τις ἐξελάσει τοὺς ταύρους, δώσειν χρήματα παμπολλά. νεανίσκοι δέ τινες ἐκ τῆς ὑπωρείας, ἐκ κώμης τινὸς καλουμένης Νεφέλης, ἐπινοοῦσιν ἵππους κέλητας διδάσκεσθαι· πρότερον γὰρ οὐκ ἠπίσταντο ἐφ' ἵππων ὀχεῖσθαι, ἀλλὰ μόνον ἅρμασιν ἐχρῶντο. οὗτοι δ' ἀναβαίνοντες τοὺς κέλητας, ἤλαυνον ἔνθα οἱ ταῦροι ἦσαν, καὶ ἐπεισβάλλοντες τῇ ἀγέλῃ, ἠκόντιζον· καὶ ὅτε μὲν ἐδιώκοντο ὑπὸ τῶν ταύρων, ἀπέφυγον οἱ νεανίαι· ποδωκέστεροι γὰρ ἦσαν οἱ ἵπποι· ὅτε δὲ ἔστησαν οἱ ταῦροι, ὑποστρέφοντες ἠκόντιζον· καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἀνεῖλον αὐτούς. καὶ τὸ μὲν ὄνομα ἐντεῦθεν ἔλαβον οἱ Κένταυροι, ὅτι τοὺς ταύρους κατεκέντησαν· οὐδὲν γὰρ ἀπέχει ταύρων ἡ τῶν Κενταύρων, ἀλλ' ἵππων ἰδέα ἐστὶν ἀπὸ ἔργου λαβόντες· οὗτοι δὲ οἱ Κένταυροι χρήματα λαβόντες, καὶ γαυρώσαντες ἐπὶ τῇ πράξει καὶ τῷ πλούτῳ, ὑβρισταὶ καὶ ὑπερήφανοι, καὶ πολλὰ κακὰ εἰργάζοντο,

καὶ δὲ ἐν κατ' αὐτῇ Ἥβοντες, ὅς οὐκ ἐπὶ τῶν καλουμένων Λαπιθῶν σώματα πόλιν. οἱ δὲ τότε τῷ τῶν χωρίῳ ὄντες, Λαπίθαι ἐκαλοῦντο. καλοῦμενοι δὲ οἱ Κένταυροι παρὰ τῶν Λαπιθῶν ἐπὶ θοίνην, μεθυσθέντες, ἁρπάζουσι τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ ἀναβάντες ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτάς, ᾤχοντο φεύγοντες εἰς τὴν ἑαυτῶν· ὅθεν ὁρμώμενοι ἐπολέμουν τοῖς Λαπίθαις, καὶ καταβαίνοντες νύκτωρ εἰς τὰ πεδία, ἐνέδρας ἐποίουν ἡμέρας δὲ ἁρπάσαντες, ἀπεχώρουν ἀνατρέχοντες ἐπὶ τὰ ὄρη. οὕτω δ' ἀποχωρούντων αὐτῶν, ἵππων οὐρὰς καὶ ἀνθρώπων κεφαλὰς μόνον ἐφαίνοντο. ξένην δὲ ὁρῶντες θέαν, ἔλεγον· οἱ Κένταυροι ἡμᾶς, κατατρέχοντες ἐκ Νεφέλης, πολλὰ κακὰ ἐργάζονται. ἀπὸ δὴ ταύτης τῆς ἰδέας τοῦ λόγου, ὁ μῦθος ἀπίστως ἐπλάσθη, ὡς ἐκ τῆς Νεφέλης ἵππος τε καὶ ἀνὴρ ἐγένοντο ἐν τῷ ὄρει.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΕΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΜΑΛΘΕΙΑΣ

Κέρας τὸ Ἀμαλθείας τὸ τῆς μυθικῆς αἰγὸς τῆς θρεψάσης τὸν αἰγίοχον Δία εἶναί φασιν ὃ ὁ θεῖος τοῦτο ἔχει Ἡρακλῆς, ἐγίνετο αὐτῷ ὅσα ἐβούλετο. ἄλλοι δὲ φασιν ὡς Ἀχελῴου κλασθὲν τὸ ἕτερον κέρας ὑφ' Ἡρακλέους, τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας καλοῦσιν, δι' οὗ πᾶν ἀγαθὸν ἐγίγνετο τῷ χρήζοντι. τὸ δὲ ἐν τῷ μύθῳ θεραπεύεται πρὸς ἀλήθειαν συμβιβάζοντι· ποταμός τε πᾶσιν ἀδύνατος. Ἡρακλῆς εὐεργετεῖν εἰδώς, τὸ τότε γῆς, ὅτι ἐν τῷ ποταμῷ τούτῳ μᾶλλον πλημμυροῦντι ἐν ταῖς χαμαιαῖς πεδίοις τῆς Αἰτωλικῆς περιτετραμμένον, καὶ πολλοὺς ἀδικοῦντα, περιεγνωμένον τινὶ ἐν διώρυξι, καὶ διοχετεύσας ἰθύνας ἐν περιστρέψας ἐν ῥεῖν συνέχοντα, ποιήσας, ἀνεψύξε τὴν γῆν, καὶ εἰς ἀγαθὸν τοῖς εὐχρηστίαν μετήγαγε, καὶ τὸ τῆς χώρας ἑκατέρωθεν κέρας τοῦ ποταμοῦ, τὸ ἄτακτον χαμαιλέχης, τό, ὡς ἐστίν, ἀπέραντον καὶ πελάγιον τοῖς ἐκεῖ, ὡς μόλις ἕως κατεσκεύαστο δεξιότητι. ἐν ταύτῃ δὲ ἤδη τε κέρας τὸ Ἀχελῴου, τό, τε κλασθέν, τὸ κατεπαυσθέν, ἐν τῷ πλήσαντι καὶ καταλυθέν, δι' οὗ καὶ Ἡρακλῆς εὐεργέτης ἐγένετο. τὰς γὰρ τοῦ ποταμοῦ ῥεῖθρον χαμαίας, κέρατα ἐκάλει ἐν παλαιοῖς. ἐν διὰ τοῦτο παρακελεύεται ἐν κερατοφόρον ἐπίδειν αὐτόν.

Ἄλλοι δὲ πάλιν φασὶν ὅτι Ἡρακλῆς ἀποδημῶν μετὰ Βοιωτίας μετὰ Ἰολάου τοῦ ἀδελφιδοῦ, κατέλυσεν ἐν Θεσπιεῦσιν, ἐν τινι τῷ χωρίῳ ἐν ᾧ ἦν τις γυνὴ καλουμένη Ἀμάλθεια, ὡραία καὶ καλή· ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἡσθεὶς αὐτῇ, πλείονα χρόνον ἐξέτεινε. Ἰόλ-

δὲ βαρέως φέρων, ἐποιεῖ τὸ ἐμπολὰς τ̓ Ἀμαλθείας ἐν κέρατι κειμένω, ἀπώλεσθαι ἐξ ἧς ἐμπολῆς, ὅ τι ἤθελεν, ὠνεῖτο τῷ Ἡρακλεῖ. ἔλεγον ἐν διὰ τοῦτο οἱ συνήθεις, Ἡρακλῆς τὸ κέρας ἔχει τ̓ Ἀμαλθείας, ἐξ ὧ ὠνεῖται ὅσα βούλοιτο ἐπ̓ αὐτῷ ἐξ ὧ ὁ μῦθος προσανεπλάσθη. οἱ δὲ, ὡς ἐκεῖ ἡ ὡραία τῶν Ἀμαλθεία ζήλοντες ἠρέσθαι, ἀλλὰ γραῦν κεκλεῖσθαι, κ̓ ἐμπορίαν, τὸ πολὺ τῆς ἐμπολῆς ἐντιθεῖσαν κέρατι, ὃ δια τοῦτο Ἀμαλθείας κέρας ἐνομίζετο, πλούσιον κ̓ βαρύπλουτον. ἐπεὶ γ̓ ὁ Ἡρακλῆς ἀπολαμβάνει αὐτὸ πλεῖον, τῷ ἐγκειμένῳ κέρματι, καὶ χρησάμενος ἔχειν πρὸς τροφήν, λόγος ἐντεῦθεν διεδόθη τοιοῦτος, ὡς ἄρα τῷ Ἡρακλεῖ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἐκβλύζει πᾶν ἀγαθὸν ὁ τῆ μυθικῆς αἰγος, ἀλλὰ τὸ τῆ μυθούσης γραός, ἄλλος δὲ τις λόγος διαθέσει τι χρυσίου πέμφοιτο, ἐοικὸς βοὸς κέρατι κ̓ τὸ σχῆμα ἐκτίθεται, ὃ ὡς κτῆμα γυναικί τινι Ἀμαλθείᾳ ἔδωκε ὅπερ διὰ τὸ καρπὸν πάντας ὡς πολυπλασίονα δοτέον ἦ), ὁ μῦθος, ὡς, βίαιοι κέρα, μεταλαβὼν, τὸ θρυλλούμενα ἀπὸ αὐτῷ ἔδωκε ὁ δὲ τι ἀξιοπλαστον ἀγαθὸν τὸ τιμίω κέρατι ὃ ὁ Ἡρακλῆς, ὅτι ὡς λαβεῖν ἐπεδήμησε, λέγοιτο δὲ ὅτι μετεῖναι τῷ Ἡρακλεῖ τὸ τ̓ Ἀμαλθείας κέρατος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΕΡΒΕΡΟΥ

ΜΥθεύεται ὅτι ἔστι τις κύων ἔχων τρεῖς κεφαλὰς, ὃς καλεῖται τρίκαρηνος, ἐν τῷ Ἅδη ὁ τ̓ κλῆσιν Ὅμηρος μὲν σιγᾷ, οἱ δ̓ νεώτεροι Κέρβερον αὐτὸν καλοῦσι κ̓ περιπλάττουσιν αὐτῷ δράκοντας, ἐπὶ δὲ νῶτα προσφύοντο ὄφεων κεφαλὰς οὗτος, φασι, φυλάττει τὰς πύλας τῷ Ἅιδη κ̓ ἵνα μὴ κατιβαίνοντες ἐς τὸν Ἅδην, σαίνει ὃ ὑλακτεῖ, τοὺς δ̓ ἀπιόντας δάκνει, κ̓ ἐκ τῆ ἀνελθεῖν φασὶν ἐν ὅτε ὁ Ἡρακλῆς, ὅτι κατῆλθε συμπράξαι τῷ Πειρίθῳ τ̓ Περσεφόνην, ἀνὰ ἀνήγαγε τ̓ τρίκαρηνον Κέρβερον οἱ δὲ, ὅτι ἀπήγαγε ζῶντα, ὃ τῷ Εὐρυσθεῖ ἔδειξεν ἵνα φασιν ἐν τῷ Ἡρακλέους ἄθλων μέγιστον, ὃς ἐν μονὴ κ̓ ἔτυχεν ὅλω ἐκείνω ἐποίησεν ὃ ταῦτα μὲν ὁ μῦθος, οἱ δ̓ ἱστορίας λέγουσιν, ἔφυγεν ἐν κάτω τὸν Κέρβερον Ἀιδωνέως Θρακῶν ζητεῖν. ἔνθα πέλεται τ̓ Ἡρακλέα ὑπὸ Εὐρυσθέως, ἀνεκομίσατο τὸ κυνός, κ̓ τὸ μῦθον ἐντεῦθεν πλασθῆναι, διὰ τ̓ Ἀΐδωνα τ̓ Θρᾷκα τῷ ὑπὸ γῆν Ἅδη ὁμώνυμον. οἱ δὲ φασιν ὅτι Γηρυόνη ἐν Τρικαρηνίᾳ πόλει τῷ Εὐξείνω πόντω διάγοντι ἐπὶ ταῖς βουσὶ ἦσαν κύνες μεγάλοι τε ὃ ἐνεργοί. ὧν ὁ

μὲν

μὲν Κέρβερος τετρακέφαλος, ὁ δὲ, Ὄρθος. τὸν μὲν οὖν Ὄρθον Ἡρακλῆς ἐν Τρικαρηνίᾳ, περιελαύνων τὰς βοῦς, ἀνεῖλεν· ὁ δὲ Κέρβερος συνηκολούθει ταῖς βουσίν. ἐπιθυμήσας δέ τις τοῦ κυνὸς ἀνὴρ Μυκηναῖος, τοὔνομα Μολοττός, τὸ μὲν πρῶτον ᾔτει τὸν Εὐρυσθέα ἀποδόσθαι τὸν κύνα· οὐ βουλομένου δὲ τοῦ Εὐρυσθέως, ἀναπείθει τοὺς βουκόλους, καὶ τὸν κύνα κατακρύπτουσιν ἐν τῇ Λακωνικῇ ἐπὶ Ταινάρῳ ἐν σπηλαίῳ τινὶ, καὶ ἀφιᾶσιν αὐτῷ κύνας θηλείας συμβαίνειν. Εὐρυσθεὺς δὲ, πέμπει Ἡρακλέα ἐπὶ ζήτησιν τοῦ κυνός. ὁ δὲ πᾶσαν περιελθὼν τὴν Πελοπόννησον, ἦλθεν ὅπου ὁ κύων αὐτῷ ἐμηνύθη εἶναι, καὶ καταβὰς, ἀνάγει ἐκ τοῦ ἄντρου τὸν κύνα. ἔλεγον οὖν οἱ πάντες, ὅτι διὰ τοῦ ἄντρου καταβὰς εἰς Ἅδου ὁ Ἡρακλῆς, ἀνήγαγε τὸν κύνα. ἡ δὲ ἀλληγορία εἰς μῦθον οὕτως ἐκτεθεῖσα, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον κακὸν, οὐδὲ τὴν χεῖρα βαρύνει, ὃ δὴ τὴν ψυχὴν· ὃν δὴ Κέρβερον περιεγένετο Ἡρακλῆς, ὁ εἰς τὸν λόγον ἀναγόμενος.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΕΡΑΜΙΚΩΝ

Κεραμικοὶ τόποι δύο τινές εἰσιν Ἀθήνῃσιν ὑπὸ καλούμενοι· ὁ μὲν, ἔνδον τῆς πόλεως, ὁ δὲ, ἔξω· ἔνθα καὶ τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτήσαντας ἔθαπτον δημοσίᾳ, καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον. ἦσαν δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν στῆλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμμένοις, ἔχουσαι ἐπιγραφὰς, πῶς ἕκαστος τέθαπται. ἐν δὲ τῷ ἔσω ἦσαν καὶ προεστῶσαι αἱ πόρναι. οἱ δὲ, Κεραμικὸν φασὶ τινα Ἀθηναίων, ἀπὸ θεῶν τι ἀγάλματα εἰργάσθαι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΕΡΔΩΟΥ ΘΕΟΥ

Κερδῷον θεὸν καλοῦσι τὸν Ἑρμῆν οἱ Ἕλληνες, ὡς κέρδους ἐπιστάτην καὶ ἔφορον. διὸ καὶ μαρτύριον αὐτὸν ἐσεβάζοντο, ὡς καὶ ἔφορον τῆς εὑρέσεως. ὅθεν καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ, ἀπορῶν τινα διὰ καλέσαι τὸν Ἑρμῆν, φησὶν ἐμπολαῖον αὐτὸν ὀνομαζόμεθα, τουτέστι, κέρδους ἔφορον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΗΤΟΥΣ ΤΟΥ ΤΡΩΙΚΟΥ

Περὶ τοῦ Τρωϊκοῦ κήτους μυθεύεται ὅτι τοῖς Τρωσὶν ἐκ τῆς θαλάττης ἐφοίτα. καὶ εἰ μὲν αὐτῷ δοῖεν κόρας, ἀπῄει· εἰ δ' οὖν, τὴν χώραν αὐτῶν ἐλυμαίνετο. ὡς δὲ μάταιον, τὸ ἀνδρας ἐκτιθέναι τὰς ἑαυτῶν θυγατέρας, τίς ἂν ἄλλος, ἀλλ' ἦν τις βασιλεὺς μέγας, καὶ πολλὴν ἔχων δύναμιν, καὶ ναυτικὸν πολ-

λύ,

λὺ, ὃν κατέστρεψε τι ϖρῶτον θαλάσσιον τῆς Ἀσίας ἰλυ, ὃ Τρῶες εκτῶντο. ἴδιον δὲ φασι, ως τινες δεσμοι καλῶσι ἀργοέσεις μὴ ἦν ἐν τούτῳ ἄνθρωποι ἐκ γειτόνων, ἀλλὰ σκύνοις. ϖροσέταξε δὲ ὁ βασιλεὺς, ᾧ ὄνομα Κῆτος, τῶν πολιων, τινας μὲν ἵππους, δέλφινας, τινας δὲ κόρας, τῳ δὲ βασιλέα, ᾧ ὄνομα Κῆτος, ὡς Βαρβαροι εκαλουν Κῆτος. ϖαρεσχεθῆναι δὲ ὁ Κῆτος κϚ' τω δόντοι χρόνον, ἀπαιτῶν τὸν δασμὸν· τῶν δὲ μὴ ἀποδιδόντων, ἐκάκε τας χώρας, ἐξήρχοντας δὲ τας Τρώων, καθ' ὃν χρόνον ὁ Ἡρακλῆς ἔπεσεν, ἔχων στρατὸν τῶν Ἑλλήνων, μισθῶται δὲ τὸν Ἡρακλέα Λαομέδων ὁ βασιλεὺς, ἀρῆξαι τοὺς Τρῶας. ἀποδιδόντος δὲ τὸ στρατοῦ ὁ Κῆτος, ἐδιώκετο· ϖαραστήσαντος δ' αὐτῷ Ἡρακλῆς, καὶ Λαομέδων, ἀναιρεῖται αὐτὸν ὃ γέγονεν, ὁ μῦθος ϖροσανεπλάσθη.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΟΛΑΣΕΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡ' ΕΛΛΗΣΙ ΔΟΞΑΖΟΜΕΝΩΝ

ΟΙ παλαιοὶ ὃ ϖαρὰ ζήλοντας τῇ κολαστήρια, ἔνθα αἱ τῶν ἁμαρτανόντων ψυχαὶ κολάζονται· ὡς ἔστι κὴ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδωνι λέγων ϖερὶ τῶν λήξεων ὃ τῶν ἀποκληρώσεων τῶν ψυχῶν λέγει, ὅτι αἱ ἀδίκως βεβιωκότες κολάζονται ἐν τῷ Κωκυτῷ, ὃ ἐν τῷ Πυριφλεγέθοντι, καὶ ἐν τῷ Ταρτάρῳ· ποταμοὶ δὲ ἔστι οὗτοι· ὁ μὲν Κωκυτὸς ψυχρότατος· ὁ δὲ Πυριφλεγέθων θερμότατος· ὁ Τάρταρος μέσος τις τόπος τῶ παντὸς ἐν ᾧ ἀίμνηστι ὕδωρ ὑπάρχον, ὃ κατώτατον, ἄχρι τῶ πέρατος τῶ παντὸς σκοτεινός τι ὃ ἀσυγκλείς· κὴ ὅτι ἐν τούτῳ τῶ τόπῳ κολάζονται οἱ ἄδικοι· ἡ δὲ Ἀχέρων ὃ αὐτοῖς μέσος τις ὤν, καθαρτήριον ἔοικε, καὶ οὐχὶ κολαστήριον· ῥύπτων κὴ σμήχων τα τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΟΛΟΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΤΕΡΩΝ ΑΥΤΟΥ

ΚΡίνειν ἦν, ὡς φασι, ϖερὶ κάλλους ὀρνίθων, ὃ ὁ Ζεὺς δοκιμαστὴς ὑπῆρχε τῆς κρίσεως. ἧ δὲ ὡρισθείσα ἡμέρα, ἐν ᾗ ἔδει συναυλισθῆναι τα ὄρνεα ϖαρὰ τὸν Δία. τῇ ϖροτέρᾳ δὲ τῆς ὡρισθείσης ἡμέρας, ϖαρὰ τινι ποταμῷ φοιτήσαντα τα ὄρνεα, τοῖς ῥεύμασιν ἀπονίζοντο τα πτερά, ἵνα τὸ συνεχὲς ἑκάστῳ διαλάμψῃ κάλλος· ὁ δὲ κολοιὸς, (ἔστι δὲ τοῦτο ὄρνεον, ἣν μάλα μικρὸν μεν τῷ σώματι, ακαλλὲς δὲ τὸ εἶδος) τῶν εκπιπτόντων ϖαρὰ τοῖς ὕδασι πτερῶν ἀθροίσας ἑαυτῷ, ἧκε ὃ αὐτὸς ϖαρὰ τὸν Δία, ὡς ληψόμενος τῶ κάλλους τα νικητήρια. ἤδη μὲν ὃ ὧδε πλάσαντος,

καὶ

καὶ ἀποσκευάσαντες τὰ ἀλλόφυλα τῆς πηγῆς, γυμνὸν ἐφάνη τὸ ἀλληγορεῖν. ἔχων δὲ τὴν ἐν φύσει αὐτῷ ἀξιωματικὴν ἐμφαίνει, ὅτι τῆς αἰσχύνης ἀπήλλακται.

ΠΕΡΙ ΚΟΤΤΟΥ ΚΑΙ ΒΡΙΑΡΕΩΣ.

Κόττος καὶ Βριάρεως, ἄνδρες ὄντες, μυθεύονται ὡς ἑκατὸν χεῖρας ἔχειν, οἱ μετὰ τῶν Θεῶν ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς Γίγαντας. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. τῇ πόλει τὸ ὄνομα Ἑκατοντοχειρία ἐν ᾗ ᾤκουν. ὅθεν ἡ πόλις τὴν νῦν καλουμένην Ὀρεστιάδος ἐκάλεσεν οἱ ἄνθρωποι Κόττος καὶ Βριάρεως οἱ ἑκατοντοχεῖρες, βοηθήσαντες τοῖς Θεοῖς, αὐτοὶ ἐξήλασαν τοὺς Γίγαντας ἐκ τοῦ Ὀλύμπου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΡΟΝΟΥ.

Κατὰ τὸν μῦθον, ὡς εἴρηται, ὁ Οὐρανὸς γίνεται Κρόνου πατήρ. ὁ Κρόνος δὲ μετ' ἐπιβουλῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἤπειξε, λαβὼν δρέπανον, ἐξέτεμε τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς, καὶ ἔρριψεν αὐτὰ εἰς τὴν θάλασσαν· ἐκ τῆς ἀφροῦ γενομένης, ἐγεννήθη ἡ Ἀφροδίτη· ὅθεν καὶ Ἀφροδίτη ὠνομάσθη ἐκ τοῦ ἀφροῦ. λέγεται δὲ πρὸς τούτοις ὁ Κρόνος πρῶτον μὲν καταπίνειν τὰ ἐκ τῆς αὐτοῦ γαμετῆς Ῥέας γεννώμενα αὐτῷ τέκνα· διὸ καὶ παιδοφάγον αὐτὸν καλοῦσιν. ὁ δὲ τῶν μύθων θεραπευτὴς ἐν θεολόγοις τῶν Ἑλλήνων ἀλληγορῶν, φασὶν, ὅτι ἀλλήγοροι μὲν οἱ ὅσα περὶ τούτων εἰκότως, ὅτι ὅσα ἂν γίνηται κατὰ τὸν τῆς κινήσεως λόγον, πάλιν κατὰ τὸν αὐτὸν ἀνάλυσιν ἀφανίζεται. καὶ ὁ χρόνος δὲ πάντα ὅσα δαπανᾷ· γὰρ ὑπ' αὐτοῦ τὰ γενόμενα. εἶτα τὴν Ῥέαν φασὶ, γενομένην αὐτῇ τὸν Δία, λίθον ἀντ' αὐτοῦ προσενεγκεῖν ἐσπαργανωμένον τῷ Κρόνῳ, τὸν δὲ τοῦτον καταπιεῖν· ἐκεῖνον μὲν καταποθῆναι ὑπ' αὐτοῦ τὸν δὲ Δία τραφέντα, βασιλεῦσαι τοῦ κόσμου. ἐνταῦθα δὲ ἄλλως ἀλληγορεῖ ἡ κατάστασις συμπεπηκται γάρ, φασὶν, ὁ μῦθος περὶ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως, ἐν ᾧ τὴν ἀνατροφὴν ἡ δυνάμις αὐτοῦ φύσις ἐπικράτησεν, ὅτι εἰς τὸ μεταίτιον αὐτῷ ὁ λίθος ἦν, ὡς καλύψαι γῆν, ὥσπερ καταποθεὶς, ἐγκατηνέχθη. οὐ γὰρ ἂν ἄλλως συμβῆναι τὰ ὄντα, εἰ μὴ ἐπὶ θεμελίῳ τούτῳ ἐρείδοιτο, γεννώμενα καὶ τρεφόμενα ἐνταῦθα πάντα. πῶς δὲ ὁ Κρόνος ἐκτέμνεται συνεχῶς χάσκων ἐπὶ τὸ μέγεθος τῆς γῆς, τοῦτο δὲ ἐκτεμών, καὶ παύσας τῆς ὕβρεως· ὁ μὲν γὰρ Ζεὺς ἐκβαλὼν αὐτὸν τῆς βασιλείας, κατεταρτάρωσε. διὰ γὰρ τούτων αἰνίττονται, ὅτι ἡ τῆς ἄλλης γε-

ημέσεως τάξει ἐν ὥραις ἀπὸ τῶν κρείσσων, Κρόνον εἰρῆσθαι, τὸν γενομένων πως πολλὴν ῥύσιν τὸ περιέχοντος ἐπὶ τὴν γῆν ἐνεῖλε, λεπτοτέρας ποιήσαντα τὰς ἀναθυμιάσεις. ἡ δὲ τῶ κόσμε φύσις ἐπιχύσεις ἐπιχέουσα, ὃν ᾗ Δία λέγουσι καλεῖσθαι, τὸ λίαν φερόμενον τῆς μεταβολῆς ἐπέσχε, ᾗ ἐπειδήπερ μακρότερον διεξήγαγεν, ᾗ διὰ αὐτὸ τῶ κόσμε πάνυ δ' εἰκότως ᾗ ἀγκυλομήτην φασὶ καλεῖσθαι τὸν Κρόνον, ἀγκύλων ὄντων ᾗ δυσπαρακολουθήτων, ἃ μὴ πλείσται ποσάκις ἀριθμοῖς ἐλελίττοιν.

Η δὲ ἱστορία Κρόνον βασιλέα Κρήτης οἶδε, ὁμοίως ᾗ Δία τὸν ᾗ Ἀστερίου νομοθέτην Κρητῶν ᾗ ἄλλων Ἑλλήνων ὄντα. ἀλλ' ὁ μὲν Κρόνος ἐξωσθεὶς ὑπὸ τε υἱῶν τῶ Διὸς, εἰς Ἰταλίαν ἀφικνεῖτο, βασιλεύς τε γενέσθαι Λατίνων, νόμους θεῖς αὐτοῖς ᾗ γεωργίαν διδάξας, ὃν ᾗ ὡς θεὸν ἀποθεώσαντες ἐτίμησαν. ᾗ ἀλληγορήσαντες φασιν, ὅτι ἡ νοερὰ ζωή. δηλ ἔστιν, χόρος ὢν τῶ νῶ μάλλον δὲ κόρος νῶ ᾗ καθαρός. πάντες γὰρ οἱ νοερὰ ζῶντες, κρονίαν ἔχουσι πολιτείαν φασίν. ὅθεν καὶ βασιλεὺς αὐτῶν ὁ Κρόνος λέγεται. ὃς ἐν τῷ κρᾶν ᾗ κορεῖν ἐκεῖνα τῶν χρεθλημάτων φησὶ, ᾗ μίξαντα τὸ θῆλυ τῷ ἄρρενι. Χρύσιππος δέ φησι, καθύγρον ὄντων τῶν ὅλων, ᾗ ὄμβρων καταφερομένων πολλοὺς, τὴν ἔκκρισιν τούτων, Κρόνον ὠνομάσθαι.

ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΙΣΤΟΥΣ

ΚΑλλιστώ, τὴν Λυκάονος, χόλῳ Ἥρας διὰ τὸν Διὸς ἔρωτα, μεταπεσοῦσαν εἰς ἄρκτον λέγουσι ᾗ τοξευθῆναι μὲν ὑπὸ Ἀρτέμιδος, ἀναχθῆναι δὲ εἰς ἀστέρα ὑπὸ τῶ Διός. ὅπερ δὲ, ᾗ τῆς ἄρκτου ὁ μῦθος κατὰ ζωοποιΐαν τι τῆς Καλλιστοῦς ἀνάκειτο ἀστροθέτημα, ὁ δὲ Ὠρίων κυνηγέτης ὑπόκειται, χαριέντως οὕτω ὁ Ὅμηρος φησὶν,

Ἥ τ' αὐτῶ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει

ἀληθῶς μὲν, διότι τὴν αὐτὸν ἡ ἄρκτος τῶ Ὠρίωνι ποιεῖται κίνησιν ἀνεύως δ', ὡς περὶ τὸ μῦθον, δεῖξαι θέλων ὡς ἄρκτος τὸν κυνηγέτην, καὶ διὰ τοῦτο περὶ τὸ τῶ Ὠρίωνος ἀποβλέπει ἄστρον. ἡ δὲ ἀρκτώου δὲ Καλλιστὼς μὲν λέγουσι Ἀρκάδα καλούμενον, ὃς ἐπιχειρούμενον τὴν μητέρα ἐν κυνηγεσίῳ κατ' αὐτῆς, μεταβαλλομένην εἰς ἄρκτον, τῷ Διὸς μιγνυμένῃ αὐτῇ, ὡς εἴρηται, ἀνεῖλεν· ᾗ ὁ Ζεὺς ἐλεήσας αὐτοὺς κατηστέρισε· ἔστι δὲ αὐτῆς ἐπὶ τῆς ζώνης τῶ ἀρκτοφύλακος.

ΠΕΡΙ ΚΕΦΑΛΟΥ

Κέφαλος Δηϊονέως υἱὸς, πατὴρ Ἀρκεισίου τοῦ πάππου Ὀδυσσέως, ὃς ἐγένετο ἐκ τῆς ἄρκτου μεταβληθείσης εἰς γυναῖκα ἔθεν Ἀρκείσιος. τούτου δὲ τῷ μαντείῳ ὑπὸ κελεύσει ... ἡ Κεφαλληνία νῆσος.

ΠΕΡΙ ΚΗΫΚΟΣ.

Κήϋξ ὁ Φωσφόρου τοῦ ἀστέρος, γήμας Ἀλκυόνην τὴν Αἰόλου, μέγα φρονῶν τῷ ἑαυτοῦ, ... ἐβούλετο ... τοὺς γαμετὴν ... Δία, ... Ἥραν τὴν γυναῖκα Ζεὺς δὲ ἀγανακτήσας, μετέβαλεν αὐτοὺς εἰς ὄρνεα, ... ἀλλήλων ... ἡ μὲν Ἀλκυόνα, ὁ δὲ Κῆϋξ. ... δὲ τοῖς αἰγιαλοῖς τῆς Ἀλκυόνης τικτούσης, ... τὰ κύματα, τὰ ἔγγονα αὐτῆς κατεσύρετο. Ζεὺς δὲ ... αὐτὴν ... ἐπέταξε τοῖς κύμασι, καθ' ὃν ἂν καιρὸν ἡ Ἀλκυόνη τίκτῃ, μὴ ποιεῖν μέχρι ποσῶν δὲ δέκα ἡμερῶν, τοῦ χειμῶνος αὐξανομένου. ... δὲ Ἀλκυών, παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν.

ΠΕΡΙ ΚΗΦΕΩΣ

Κηφεὺς, ὡς Εὐριπίδης φησὶν, ἦν Αἰθιόπων βασιλεὺς, Ἀνδρομέδας δὲ πατήρ. ταύτην δ' αὐτοῦ θυγατέρα ... ἐκτεθεῖσαν τῷ κήτει ... ἐν Περσεὺς ὁ Διὸς ἔσωσε. ... αὐτοῖς ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκεν Ἀθηνᾶ γνώμῃ.

ΖΕΥΣ γεννᾷ
ΒΗΛΟΝ, ὃς ἦν
βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ὁ
ΚΗΦΕΥΣ, βασιλεὺς
Αἰθιόπων, ὁ
ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ
ἐξ ἧς Περσέως τοῦ Διὸς,
ΓΟΡΓΟΦΟΝΤΗΣ, ΑΛΚΑΙΟΣ, ΣΘΕΝΕΛΟΣ, ΗΛΕΙΟΣ, ΜΗΣΤΩΡ, ΗΛΕΚΤΡΥΩΝ

Ἰστέον δὲ ὅτι δύο προσέτι ἐνεφάνησαν Κηφεῖς· ὧν ἡ γενεαλογία οὕτως ἔχει·

ΔΙΟΣ καὶ ΘΕΜΙΣΤΟΥΣ	ΔΙΟΣ καὶ ΛΟΡΙΤΙΠΗΣ
γίνεται ΑΡΚΑΣ,	γίνεται ΕΛΛΗΝ,
ὁ ΑΦΕΙΔΑΣ	ὁ ΑΙΟΛΟΣ,
ὁ ΑΛΕΟΣ,	ὁ
ὁ ΚΗΦΕΥΣ	ΚΗΦΕΥΣ, ΔΗΙΟΝΕΥΣ, ΣΑΛΜΩΝΕΥΣ & ἄλλοι.

ΠΕ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΙΡΚΗΣ

Κίρκην τινὲς μὲν Αἰήτου ἀδελφὴν, τινὲς δὲ θυγατέρα φασὶν εἶναι. τούτων Διονύσιος ὁ Μιλήσιος ἐν πρώτῳ τῶν Ἀργοναυτικῶν, θυγατέρα Αἰήτου καὶ Ἑκάτης τῆς Πέρσου, ἀδελφὴν δὲ Μηδείας λέγει· ἡλίου γὰρ ὄντα υἱοὺς γενέσθαι δύο ἐκ τῆς πόσεως ἐκείνης, οἷς ὀνόματα εἶ Πέρσαις καὶ Αἰήτης. τούτων δὲ κατασχεῖν τὴν χώραν καὶ Αἰήτην μὲν Κολχίδος καὶ τῆς Μαιώτιδος, Πέρσην δὲ τῆς Ταυρικῆς βασιλεῦσαι, καὶ γῆμαι γυναῖκα τῶν ἐγχωρίων τινὰ, καὶ γεννῆσαι αὐτῷ θυγατέρα, ἣν ὀνομάσαι Ἑκάτην. ἣν δὲ, ἐν ἀκμῇ τινος ἐγχωρίας τὴν Ἑκάτην φασὶν αὐτοῦ γῆμαι, ἀδελφὴν οὖσαν τῷ κασιγνήτῳ, καὶ πρώτην θανασίμους εὑρεῖν, καὶ ἐμπειροτάτην γενέσθαι τῶν τε δηλητηρίων, καὶ τὸν ἴδιον πατέρα καὶ τὸν ἴδιον πατέρα φαρμάκοις ἀποκτεῖναι. ταύτην γυναῖκα μεταπεμψαμένης ἐν Κόλχις Αἰήτη τῷ πατραδέλφῳ, ἀφ' ἧς γεννῆσαι Κίρκην, καὶ Μήδειαν. τὴν δὲ Κίρκην πρεσβυτέραν οὖσαν Μηδείας, παραδοθῆναι τὴν ἑαυτῆς μητέρα. τὰ μὲν διδάξασαν παρ' αὐτῆς, τὰ δὲ καὶ αὐτὴν ἐξευρεῖν πολλὰ καὶ δεινὰ φάρμακα. Μηδείαν δὲ σωφρονεῖν Κίρκης, καὶ πραοτέραν δὲ αὐτῆς. ταῦτα μὲν οὕτω. Ἡσίοδος δὲ φησι τὴν Κίρκην τοῦ ἡλίου θυγατέρα εἶ.

ΠΕΡΙ ΚΛΥΜΕΝΗΣ

Κλυμένη θυγάτηρ Ἴφιος, ἣ Μινύου, ἀπὸ Φυλάκου τοῦ Δηΐονος. Ἴφικλον τίκτει παῖδα ποδώκη. Ἡσίοδος δέ φησι συμμιγῆναι αὐτὴν Ἡλίῳ, καὶ τεκεῖν Φαέθοντα.

ΠΕΡΙ ΚΟΙΣΤΡΑΣ

Κοίστρα, γυνὴ Ἀθήνησι γυμνὴς καὶ πλούσια, μήτηρ Μεγακλέους καὶ Ἱππαρίχου, Ἀλκμαιωνίδαις γαμηθεῖσα, ἥτις ἐπὶ θηλείαις διεβεβλήθη. καὶ Κοισυρῶται, καὶ κοισυρῶσαι, ἀπὸ τῆς Κοισύρας.

ΠΕΡΙ ΚΟΝΝΑ

Κοννᾶς, αὐλητὴς ἦν, καὶ μέθυσος, ὃς οὐ στεφανίτας στεφάνους ἔστεμμένος ὑπὸ Ὀλυμπιονίκης ψηφίσμου, καὶ εὐλάβειας στεφανοῦσθαι, πενιχρὸς ὢν, μηδὲν ἔχων ἀλλ' ἢ κότινον· ἀφ' οὗ Κρατῖνος φησι,

Ἔνθα, καὶ σοῦ γαστρὶ δῶρα χάρι, ὥστε σε δῆμος
Ἐχθαιρε· Κοννᾶς δὲ πολυστέφανος ἐλεήσιν

λέγει δὲ αὐτὸς τοιαῦτα ποιήσαντα, μιλήσιον ποιηθῆναι· ἡ δὲ παροιμία

— Στέφανον μὲν ἔχων, δίψη δ' ἀπολωλώς.

καὶ πάλιν

Δελφὸς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχων, δίψη δ' ἀπολωλώς.

πρὸς τὸ Κρατῖνον δὲ καὶ τόπῳ, ὅτι μέθυσος ἦν.

ΠΕΡΙ ΚΟΡΔΑΛΟΥ

Κόμβος, ἢ Κορδαλὸς, τὸ ζωΰφιον, τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀνεστηκότα πτερὰ, ὥσπερ λόφον· ὃν λόφον οἱ τῶν Ἑλλήνων μῦθοι τὸν τάφον εἶναι θέλονται τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· φασὶ γὰρ αὐτὸν εἶναι πρὸ τῆς γῆς γεγονότα· ἀποθανόντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅπου καὶ οὐκ ἔχειν εἶναι θάψοντα, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς θάψαι· κεφαλῆς τοῦτο γὰρ βούλεται δηλοῦν καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ, τὸ, τυμβίδιον κορυδαλλίδες, ὅτι αἱ ἐπὶ τῆς ἑαυτῶν κεφαλῆς τὸ τύμβον τοῦ πατρὸς φέρουσαι.

ΠΕΡΙ ΚΡΗΘΕΩΣ

Κρηθεὺς, Σαλμωνέως ἦν ἀδελφὸς, ὡς δὲ ἴσως, καὶ Ἀθάμαντος· ἀμφότεροι δὲ παῖδες Αἰόλου καὶ Ἀναξιβίας τῆς Ἀλαίου.

ΠΕΡΙ ΚΡΙΟΥ

Κρῖον, Διονύσιος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς φησι γενόμενον τροφέα Φρίξου ἐν αἰσθήσει τῆς ἐπιβουλῆς Ἰνοῦς, ὑποθέσθαι τῷ Φρίξῳ τὴν φυγὴν ποιήσασθαι καὶ συμπλεύσαντα αὐτῷ εἰς Κόλχους ἐκεῖ καὶ μεμνῆσθαι ὡς ὑπὸ Κριοῦ διασωθεὶς, καὶ ἐκδεῖν αὐτοῦ θυσίας αὐτῷ. Ἡρόδωρος δέ φησιν Ἀθάμαντος καὶ Θεμιστοῦς γενέσθαι παῖδας, Σχοινέα, Ἐρύθριον, Λεύκωνα, Πτῶον, συμπαθεῖς δὲ Φρίξου καὶ Ἕλλης ὡς διὰ τῆς Ἰνοῦς ἐπιβουλῆς ἐκχωρήσας, πλεύσαντας δὲ τὴν Ἕλλην ἐν τῇ ἀποχωρήσει· οἱ δὲ φασιν αὐτοὺς ὑπὸ κριοπρώρου σκάφους πλεῦσαι φεύγοντας τὴν ὀργὴν τῆς μητρυιᾶς.

ΠΕΡΙ ΚΤΙΜΕΝΗΣ

Κτιμένη, Ὀδυσσέως ἦν ἀδελφὴ, ἣν ἀπὸ Εὐρυλόχου γεγαμῆσθαι ἱστορεῖται· ἣν Ὅμηρος ἰφθίμην λέγει, καθὸ καὶ τὴν τοῦ Λαέρτου ἄλοχον, διάφορον ὁμοίως καὶ τὴν Πηνελόπην.

ΠΕ.

ΠΕΡΙ ΚΥΓΧΡΕΟΣ

Κυγχρεὺς, Σαλαμῖνος καὶ Ποσειδῶνος υἱὸς, ἐβασίλευσε δ' Σαλαμινίων, ὥς φησιν Εὐφορίων. τοῦτο δὲ τινες τὴν ἀρχὴν Κίκροπα φασι. ἔλθοι δ' ἐν ... ἐλυμαίνετο τὴν Σαλαμῖνα, καὶ ἀοίκητον ἐποίει ὃν ὁ Κυγχρεὺς ἀπώλεσεν. ὅθεν καὶ ἀνάξιος ἐκλήθη.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΥΔΩΝΟΣ

Κύδων, βασιλεὺς Κυδωνίας πόλεως ἐν Κρήτῃ. οὗτος λέγεται υἱὸς γεγονέναι Ἑρμοῦ, διὰ τὸ λέγεσθαι καὶ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῃ Κρητικῶν φησι, τῇ Ἀκακαλλίδι συνελθὼν τὸν Ἑρμοῦ καὶ τὸν Ἀπόλλωνα· καὶ ἐκ μὲν Ἀπόλλωνος γενέσθαι Νάξον, ἐκ δὲ Ἑρμοῦ, Κύδωνα· ἀφ' οὗ ἡ πόλις Κυδωνία, κτίσματα αὐτοῦ καὶ βασιλέως ὥσπερ καὶ Κνωσσὸς Μίνωος καὶ Γόρτυνα, ταύτας ἐκεῖνα τοῦ Φωνέως Ἐλευσίνα ἀρξάσαντος. μεγάλαι δὲ αὗται αἱ πόλεις, καὶ ἡ Γνωσσός, αὗται πόλεις Κρήτης μέγισται, Γόρτυνα, Κυδωνία, καὶ Κνωσσός.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΥΚΛΩΠΩΝ

Ἐν τῇ Σικελίᾳ τῇ νήσῳ, περὶ τὰ ἔρημα αὐτῆς, λέγονται οἱ Κύκλωπες γενέσθαι, ποιμένες τὸν βίον ἐπιτηδεύοντες, ζῶντες δὲ βαρβάρως. λέγονται δὲ οὗτοι ἀνθρωποφάγοι εἶναι, καὶ καταβοσκήσαι τοὺς τοῦ Ὀδυσσέως ἑταίρους. εἶναι δὲ ἕνα τὸν Κύκλωπα τὸν τοῦ Ποσειδῶνος υἱὸν, καλεῖσθαι δὲ τὸν Πολύφημον. οἱ μὲν ἔφασαν ὥσπερ τοὺς Αἰγυπτίους, χάριν τερπτικὴν σομα, ὑπὸ καὶ τὸν Κύκλωπα ἐξ ἰδίας ἐν κόσμῳ μετέωρον, ἀξιώσαμεν τοῦ Πολύφημον τὸ κοινὸν, καὶ τῶν παλαιοτάτων Οὐρανοῦ καὶ Γῆς υἱῶν, Κυκλώπων καὶ αὐτῶν ὄντων, Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἄργην οἱ τινες γαλακοῦ τὴν τέχνην μαθόντες ἐξεχάλκευσαν διὰ τὴν βροντὴν καὶ τὴν στεροπὴν τῷ Διὶ κατασκευάζουσι. Ἡσίοδος δὲ φησιν ὅτι Κύκλωπες ἐπωνομάσθησαν, ὡς ἕνα ἔχοντες κυκλοτερῆ ὀφθαλμὸν ἐν τῇ ὄψει. Ἑλλάνικος δὲ, ἀπὸ Κύκλωπος υἱοῦ Οὐρανοῦ, λέγων τὸ πρῶτον τῶν παρ' Ὁμήρῳ Κυκλώπων, ἀλλὰ περὶ τῶν Θεῶν. Κυκλώπων γὰρ γένη τρία· Κύκλωπες, οἱ τὰ Μυκήνια τειχίσαντες, οἱ περὶ τὸν Πολύφημον, καὶ αὐτοὶ οἱ Θεοί.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚ ΚΥΝΟΣΑΡΓΕΣ ΑΠΟΓΡΑΠΤΟΜΕΝΩΝ ΝΟΘΩΝ

ΤΟ Κυνόσαργες τόπος ἦν Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ οἱ νόθοι ἐξεβάλλοντο, ὡς τοῦδε ὄντος γέγονεν υἱός, ἢ ἐκείνης. ἦσαν δὲ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῆς ἀπελευθέρας νόθοι· νόθοι δὲ καὶ ὅσοι μητρὸς ἐκ ξένης ἐλεύθεροι· ὅσοι δὲ ἐκεῖσε ἐδοκιμάζοντο ὡς ὅλως ἐλευθερωθῆναι.

Κυνόσαργες, δὲ ἐκλήθη ὁ τόπος, ἀπὸ τούτου. θύοντος τοῦ Διομέου ἐν ἱερῷ γυμνάσιον, εἰσελθὼν κύων ἀρπάσας ὄρνεις τοῦ θύματος, καὶ ἤγαγεν ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ· καὶ ἱερὸν ἐδείματο ἐκεῖ, καὶ ἐκλήθη Κυνόσαργες, ὅτι Κυνόσαργες, ἀπὸ τοῦ σαρκῶν καὶ τοῦ κυνὸς. ὅπερ δὲ τοῦ κατὰ ἀργῶς ἐξελθόντος, εἰσῆλθε τὸ γράμμα διὸ καὶ κυνόσαργες καλεῖται.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΥΚΝΩΝ

ΚΥκνοι, δύο εἰσίν, ὁ μὲν, Ἄρεως, ὁ δὲ, Ποσειδῶνος καὶ ὁ μὲν Ἄρεως, κατὰ τὴν Θεσσαλικὴν θάλασσαν λῃστεύοντα, Ἡρακλῆς ἐφόνευσεν ἐν τῇ Ἀσπίδι Ἡσιόδου δηλοῖ· ὁ δὲ Ποσειδῶνος, Ἀχιλλεῖ, στρατευσάμενος ἐν συμμαχήσας τοῖς Τρωσὶν, ὡς καὶ Πίνδαρος φησὶν. οὗτος ἐλέγετο ἄτρωτος εἶναι τὸ πᾶν τὸ σῶμα, πλὴν κεφαλῆς. τοῦτο δὲ μῦθος, ὅτι καὶ τὴν κεφαλὴν πληγεὶς ὑπ᾽ Ἀχιλλέως ὁ Κύκνος ἀπέθανεν. ἄλλο δὲ ἔδοξεν ἐν στρατείᾳ ὁ Κύκνος, καὶ κατὰ τὸν παρ᾽ ... ἐν τοῖς ἄλλοις, ὡς μελέτη τρωθῆναι, ἀποστάντες τῆς μυθίας, ὅτι ἄτρωτος ἦν Κύκνος. ἐν δὲ χρόνῳ, ἐπειδὴ λευκὸς ἐγένετο, ἐκλήθη ... Θαλάσσης ... κατακτεῖναι, ... τῆς ... Κύκνου ὀνόματα, ἡ δὲ ... ἔγημε Προκλείαν τὴν Λαομέδοντος, καὶ γεννᾷ Τένην καὶ Ἡμιθέαν. ἀποθανούσης δὲ τῆς Προκλείας, ἐπέγημεν ὁ Κύκνος Φιλονόμην τὴν Τραγάσου· ἥτις ἐρασθεῖσα τοῦ Τένου, καὶ μὴ τυχοῦσα, κατηγόρησε πρὸς τὸν πατέρα, πειθομένη ὑπ᾽ αὐτοῦ, συμμαρτυροῦντος αὐτῇ καὶ αὐλητοῦ τινος Μόλπου. ὁ δὲ ὀργισθεὶς, εἰς λάρνακα βαλὼν Τένην καὶ Ἡμιθέαν, ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν· τῆς δὲ λάρνακος προσενεχθείσης τῇ πρὶν Λευκοφρύι νήσῳ, νῦν δὲ ἀπὸ τοῦ Τένου, Τένεδος καλουμένῃ, ἐλθὼν ὁ Τένης τὸ συμβὰν, καὶ μαθὼν τὸ δρᾶμα, βασιλεὺς οὗτος ὁ Τένης γέγονεν· καὶ τὴν νῆσον οὕτως, Τένεδον προσηγόρευσεν. γνοὺς δὲ ὁ Κύκνος τὸ ἀληθὲς, ἀπέπλευσε

μῆ Φιλονόμην· οὗτος δὲ ἐλθὼν συνῴκησε τῷ πατρὶ ἐν Τενέδῳ. Ἀχιλλεὺς δὲ ἐνστρατεύσας τῇ Τροίᾳ, ἀπέκτεινε τὸν Κύκνον, καὶ Τέννην τὸν υἱὸν Κύκνου, λόγῳ, ἔργῳ δὲ, Ἀπόλλωνος· καὶ δὴ Ἡμιθέα ἐκκομίζει, φεύγουσα τὴν μῖξιν, ἐις γῆν κατεπόθη· μετὰ δὲ τὸ ἀπολέσαι Ἀχιλλέα Κύκνον, καὶ Τέννην, ὡς ἔπειτα ἐλθὼν, ὕστερον ἀπέκτεινε καὶ Μνήμονα, ὅντινα ἡ Θέτις συνεξέπεμψεν Ἀχιλλεῖ δεδωκυῖα, ὑπομιμνήσκειν αὐτὸν μὴ ἀνελεῖν Ἀπόλλωνος παῖδα· ἡμαρτήθη γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ ἀποθανεῖν, εἰ ἀνέλῃ παῖδα Ἀπόλλωνος· ὁ δὲ Τέννης, ὡς ἔφην, υἱὸς Ἀπόλλωνος. Λέγεται δὲ καὶ περὶ τῆς μεταμορφώσεως τοῦ Διὸς εἰς Κύκνον.

Ὁ Ζεὺς ἐρασθεὶς, ὡς οἱ μὲν λέγουσι τῆς Νεμέσεως, οἱ δὲ, τῆς Λήδας, βουλόμενος τῷ συγγενέσθαι καὶ μὴ ἐπιγνωσθῆναι ὑπὸ τῆς Ἥρας, ἐξομοιωθεὶς Κύκνῳ, καὶ συνεγένετο τῇ ὁρμῇ· καὶ διὰ τοῦτο ὁ Κύκνος καταστερισθεὶς ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἔστιν, ὡς φασι, κατεζευγμένος καὶ ὄρνις ὁ κύκνος. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ὁ κύκνος τὸ ζῶον ἀφιέρωται τῷ Ἀπόλλωνι, ὁ μὲν διὰ τὸ μέλος, ὡς μουσικὸς, ἄλλο καὶ διὰ τὸ λευκὸν, ὅπερ ἐκ τοῦ λευκοῦ, ἐπιβλέψειν, ὥσπερ γὰρ ὁ Ἀπόλλων ἐπὶ ἐφορεύει. Οὗτος ὁ Δήλιος ἐπιθετικῶς ὀνομάζεται, ὡς δῆλα καὶ φανερὰ πάντα ποιῶν.

ΠΕΡΙ ΚΥΛΩΝΟΣ

Κύλων, Ἀθηναῖος ἀνὴρ, Μεγαρέως γυναῖκα γήμας Θεαγένους γυναῖκα, φίλων περιουσίᾳ, ἔλαβε χρησμὸν τῇ μεγάλῃ ἑορτῇ τοῦ Διὸς, καταλαβεῖν τὴν πόλιν. Ἐν Ὀλυμπίᾳ δὲ στεφθεὶς, νομίζων ταύτην τὴν μεγάλην ἑορτὴν, δύναμιν λαβὼν παρὰ Θεαγένους, μὴ γνοὺς ὅτι τὰ Διάσια ἦν ἡ μεγάλη ἑορτὴ, ἐπιθέμενος τῇ Ἀκροπόλει, ἀλίσκεται. Ἐλήφθη δὲ συλῶν τι τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν καὶ οὕτω μὲν ὁ Κύλων φεύγει, τοὺς δὲ ἄλλους φονεύσαντες δὲ καὶ λαβόντες ἐκ τῶν βωμῶν ἀπέσπασαν καὶ ἀπέκτειναν· τοὺς δὲ ἁμαρτόντας εἰς τὰς ἱκέτας ἐναγεῖς ἐκάλουν, καὶ ἐξέβαλον τῆς πόλεως, ὅτι ἐν τῷ ἀρχαίῳ νόμῳ παρέβησαν, τοὺς ἱκέτας φονεύσαντες.

Ἄλλως. Κύλων τὴν Ἀκρόπολιν κατέλαβεν, ἐπὶ τυραννίδι, καὶ ἐλήφθη ποτὲ συλῶν τι τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν καὶ ὑπὸ Ἀθηναίων ἐκλείσθη· καὶ ὅτι, ἐκεῖνος ὅτε ἐχώρει, συνηθροίζοντο καὶ οἱ φίλοι ἔφυγον εἰς τὸν βωμὸν τῶν Θεῶν· οἱ δὲ τούτους ἀποσπάσαντες ἀπέκτειναν· ὅθεν ἐναγεῖς ἐκλήθησαν· ἐκλήθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ οἱ ἐναγεῖς. Λιμὸς κατέλαβέ ποτε τοὺς Ἀθηναίους, καὶ οἱ τύχης

τὰ τῶν ἀλόγων ἔλαφος ἐξήρπαζεν ἀπὸ γῆς ἔχουσα κατεχρη- σαμένη τὰς τοιαύτας ἐλπίζειν ἐκάλει. καὶ τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ μὴ ἔχειν τι ὑπάρχον, ἀπὸ τῆς οὐσίας τῆς κατὰ τὸν Ἀπολλώνιον κάλαμον γραφεῖσα. ἔστι δὲ καὶ πεζογράφος ἀπὸ τῶν ἀλεξάνδρου, ὁ τῶν ἁμαρτιῶν. λαμβάνεται δὲ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει τὸ ἀλλότριον, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀποχρῆσθαι καὶ ἀναχωρεῖν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΥΣΑΤΙΔΟΣ

Δαρεῖος ὁ μακρὸς υἱὸς Ξέρξου, γήμας ἐκ τῆς Παρυσάτιδος δύο υἱούς, Κῦρον καὶ Ἀρταξέρξην· ἀποθανόντος δὲ τοῦ Δαρείου, ἀμφισβήτησιν ἐν δύο περὶ τῆς βασιλείας· καὶ τῷ μὲν ὡς πρεσβυτέρῳ ἦγεν ὁ χρόνος ἐπὶ τὸ βασιλεύειν· τῷ δὲ Κύρῳ, ὡς νεωτέρῳ καὶ φιλίμῳ, ἡ μήτηρ προσεβάλλετο. κρατεῖ δὲ ὁ Ἀρταξέρξης διὰ τὸν χρόνον καὶ βασιλεύει αὐτός. ὁ δὲ Κῦρος μὴ θέλων ὑποπεσεῖν τῷ Ἀρταξέρξῃ, αὐτὸς τὴν ἀρχὴν ἀπολέσαι, ἐδόκει αὐτῷ τῆς Ἀσίας σατραπείαν, ὅσην ὑπερχόμενος, ὁ δὲ λαβών, κατελθεῖν ἐπὶ τὴν Ἰωνίαν κακῶς τε καθεζομένους, ὡς ἐπὶ τὸν πλῆθος τὸν τῆς βασιλείας, καὶ ὑποποιήσας Λακεδαιμονίων ἄνδρας τινάς, καὶ ἄλλους Ἕλληνας. ὡς μισθῷ, ἔπεισεν αὐτοὺς συμπολεμῆσαι αὐτῷ. τούτων συμπολεμησάντων, ἀνῆλθεν ἄχρι Περσίδος καὶ συμβολῆς γενομένης μεταξὺ τοῦ Ἀρταξέρξου καὶ τοῦ Κύρου, νικῶσι οἱ Κύρου καὶ ταῦτα πολλοὶ ἐλέγχονται ὄντες περὶ τὸν Ἀρταξέρξην στρατιᾶς. οἱ γὰρ Ἕλληνες ἔδοξαν καλῶς ἀγωνίσασθαι, καὶ ὀλίγοι ὄντες, περιγενέσθαι τῶν πολλῶν. ὁ δὲ Κῦρος ἐπεμβὰς τῇ περὶ ὀλίγου νίκῃ, ἐφορμᾷ κατὰ τῆς αὐτοῦ φάλαγγος, ἔνθα ἡ φάλαγξ Ἀρταξέρξου, ὡς ἐλθὼν κατὰ τὸν Ἀρταξέρξην κατεσφάξατο, καὶ διεφθάρησαν μόνον ὧν καὶ ὑπὲρ πλῆθος μὴ βασιλεύσας.

ΔΙΑΤΙ ΚΩΛΙΑΣ Η ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΕΚΛΗΘΗ

Κωλιάς, ἡ Ἀφροδίτη ἐκλήθη, ἀπὸ τινος κατὰ λιμένα, ἡ ἀπὸ τινος, κατασχεθεὶς ἐκ τῆς κώλου. ὅτι τῶν αἰχμαλώτων καὶ τῶν χωρῶν, ἐδέθη ὁ δὲ θυγάτηρ, ἡ τὰ ἀρχαῖα, ἐν τῇ τιμῇ αὐτοῦ, ἱδρύσατο αὐτῇ, ἐπίκλησιν αὐτῆς, μιγεῖσα τούτῳ, ὁ δὲ Ἀφροδίτης ἱερὸν κωλιάδος ἱδρύσατο εἰς ἀρχαιοτέρου αὐτῆς, ὅτι δεδεμένος ἦν ἐκ τῶν κώλων, ἐρρύσατο.

ἹΣΤΟΡΙΚΟΊ.

ΠΕΡΙ ΚΑΔΜΟΥ ΤΟΥ ἹΣΤΟΡΙΚΟΥ.

ΚΆδμος Πανδίονος, Μιλήσιος ἱστορικὸς· ὃς πρῶτος κατά τινας συγγραφὴν ἔγραψε καταλογάδην, μικρῷ νεώτερος Ὀρφέως. συνέταξε δὲ κτίσιν Μιλήτου, καὶ τῆς ὅλης Ἰωνίας ἐν βιβλίοις τέσσαρσιν· ὅτι ὁ Κάδμος φασὶ πρῶτος εἰς τὴν Ἑλλάδα κομίσαι τὰ γράμματα, ἅπερ πρῶτον Φοίνικες ἐξεῦρον. ἐστὶ καὶ ἕτερος Κάδμος Ἀρχελάου, Μιλήσιος καὶ αὐτὸς ἱστορικὸς, νεώτερος. τινὲς δὲ καὶ Λυδὸν τὸν Κάδμον ἀπαγγέλουσιν. ἀλλ' ἴσως ἐστὶν ἕτερος, ἔγραψε δὲ λύσιν ἐρωτικῶν παθῶν ἐν βιβλίοις ιδ' καὶ Ἀττικὰς ἱστορίας, ἐν βιβλίοις ις'.

ΠΕΡΙ ΚΑΠΙΤΩΝΟΣ.

ΚΑπίτων Λύκιος ἱστορικὸς· ὃς ἔγραψεν Ἰσαυρικά, βιβλία η'. μετάφρασιν τῆς ἐπιτομῆς Εὐτροπίου Ῥωμαϊστὶ ἐπιτεμόντος Λίβιον Ῥωμαῖον τὸν Πτολεμαΐδος καὶ περὶ Λυκίας, καὶ Παμφυλίας.

ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΙΞΕΝΟΥ.

ΚΑλλίξενος, ὁ Διαλεκτικὸς, ἔγραψε περὶ Περσῶν· ὧν τὰς πραγματείας ἐπεξειργάσατο Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης, ὡς λέγει ἐν τοῖς ἑπομένοις.

ΠΕΡΙ ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ.

ΚΛήμης ἱστορικὸς ἔγραψε τοὺς Ῥωμαίων βασιλεῖς, καὶ ἀντιρρητικὸν καὶ αὐτῆς ἁρμονίας, περὶ τῶν Ἰσοκράτους σχημάτων καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΚΡΙΤΩΝΟΣ.

ΚΡίτων Πιερίτης πόλις, ἥ ἐστι Μακεδονίας ἡ Πιερία. ἔγραψε Παλληνιακὰ, Συρακουσῶν κτίσιν, Περσικὰ, Συρακουσῶν περιήγησιν, καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Μακεδόνων. καὶ ἕτερος Κρίτων Νάξιος, ἱστορικὸς, ἔγραψεν ὀκταετηρίδα, ὡς Εὔδοξος φασίν.

ΠΕΡΙ ΚΤΗΣΙΟΥ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Κτησίας, Κτησιάρχου, ἢ Κτησιόχου, Κνίδιος ἰατρὸς ὃς ἰάσατο ἐν Πέρσαις Ἀρταξέρξην τὸν Μνήμονα κληθέντα· καὶ συνέγραψε Περσικὰ ἐν βιβλίοις κγ΄.

ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

Καλλίνικος Γαΐου, ὁ καὶ Σουητώριος ἐπικληθεὶς, ῥήτωρ Σύρος ἢ ὥς τινες, Ἀράβιος τὸ δ᾽ ἀληθὲς, Πετραῖος, σοφιστεύσας· ἔγραψε πρὸς Λοῦπον περὶ κακοζηλίας ῥητορικῆς· προσφωνητικὸν Γαλλιηνῷ· πρὸς Κλεοπάτραν περὶ τῶν κατ᾽ Ἀλεξάνδρειαν ἱστοριῶν βιβλία δέκα· πρὸς τοὺς φιλοσόφους αἱρέσεις· περὶ τῆς Ῥωμαίων ἀνανεώσεως· καὶ ἄλλα τινὰ ἐγκώμια καὶ λόγους.

ΠΕΡΙ ΚΑΣΤΟΡΟΣ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

Κάστωρ, Ῥόδιος ἢ, ὥς τινες, Γαλάτης, ῥήτωρ φιλορώμαιος κληθείς. ἔγραψεν ἀναγραφὴν τῶν θαλασσοκρατησάντων ἐν δυσὶ βιβλίοις· χρονικὰ ἀγνοήματα καὶ περὶ ἐπιχειρημάτων ἐν βιβλίοις θ΄· περὶ πάθους β΄· περὶ τοῦ Νείλου· τέχνην ῥητορικὴν, καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΚΑΙΚΙΛΙΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

Καικίλιος Καλαντιανὸς, (Καλάκτη δὲ πόλις Σικελίας) ῥήτωρ, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τοῦ Καίσαρος Αὐγούστου, καὶ ἕως Ἀδριανοῦ· πρότερον καλούμενος Ἀρχάγαθος· τὴν δὲ δόξαν Ἰουδαῖος· ἔγραψε βιβλία πολλά· κατὰ Φρυγῶν β΄· ἀπόδειξιν τοῦ εἰρῆσθαι πᾶσαν λέξιν καλλιρρημοσύνης· ἐν δὲ κατὰ στοιχεῖον· σύγκρισιν Δημοσθένους καὶ Κικέρωνος· τίνι διαφέρει ὁ Ἀττικὸς ζῆλος τοῦ Ἀσιανοῦ· περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν δέκα ῥητόρων· σύγκρισιν Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου· περὶ Δημοσθένους, ποῖοι αὐτοῦ γνήσιοι λόγοι, καὶ ποῖοι νόθοι· περὶ τῶν κατ᾽ ἱστορίαν, ἢ παρ᾽ ἱστορίαν εἰρημένων τοῖς ῥήτορσι, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

ΠΕΡΙ ΚΕΦΑΛΩΝΟΣ

Κεφαλίων, ἢ Κεφάλων, Γεργίθιος, ῥήτωρ καὶ ἱστορικὸς γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ· ἔφυγε δὲ τὴν πατρίδα καὶ ἀπηχθημένος διατρίβων καὶ ᾤκησεν ἐν Σικελίᾳ. ἔγραψε παντοδαπὴν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις ἐννέα ἅτινα ἐπιγράφεται Μοῦσαι, Ἰάδι διαλέκτῳ· μελέτας τε ῥητορικὰς, καὶ ἄλλα πολλά.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΚΕΦΑΛΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

Κέφαλος Ἀθηναῖος ῥήτωρ καὶ δημαγωγός, ὃς πρῶτος προοίμια καὶ ἐπιλόγους συνέθηκε. γέγονε κατὰ τὴν ἀρχὴν ϞΕ' Ὀλυμπιάδος.

ΠΕΡΙ ΚΗΦΙΣΟΔΗΜΟΥ

Κηφισόδημος Ἀθηναῖος ἄλλος ῥήτωρ, δεινὸς περὶ τὰς δίκας, ἀλληλοτυπομαχῶν Γεραιοῦ.

ΠΕΡΙ ΚΟΡΑΚΟΣ.

Κόραξ ῥήτωρ ὃν εὑρετήν φασι τῆς ῥητορικῆς γενέσθαι.

ΠΟΙΗΤΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Καλλίμαχος, υἱὸς Βάττου καὶ Μεσάτμας, Κυρηναῖος, μαθητὴς Ἑρμοκράτους. ἔγραψε ποιήματα εἰς πᾶν μέτρον συνταξάμενος καὶ καταλογάδην πλεῖστα. καὶ ἔστιν αὐτῷ τὰ γεγραμμένα βιβλία ὑπὲρ τὰ Ω'. ἦν ἐπὶ Πτολεμαίου Φιλαδέλφου μέχρι τοῦ Εὐεργέτου παρέτεινε. τῶν δὲ βιβλίων, Ἰοῦς ἄφιξις, Σεμέλη, Ἄργους οἰκισμοί, Ἀρκαδία, Γλαῦκος, ἐλπίδες, Σατυρικὰ δράματα, τραγῳδίαι, κωμῳδίαι, μέλη, μουσεῖον, πίνακες τῶν ἐν πάσῃ παιδείᾳ διαλαμψάντων, καὶ ὧν συνέγραψαν, ἐν βιβλίοις κ' καὶ ρ'. πίναξ τῶν Δημοκρίτου γλωσσῶν καὶ συνταγμάτων. μηνῶν προσηγορίαι κατὰ ἔθνος καὶ πόλεις. περὶ τῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ ποταμῶν. θαυμάτων τῶν εἰς ἅπασαν γῆν κατὰ τόπους ὄντων συναγωγή. κτίσεις νήσων καὶ πόλεων, καὶ μετονομασίαι. περὶ μετονομασίας ἰχθύων, περὶ ἀνέμων, περὶ ὀρνέων, καὶ ἄλλα πολλά, ὡς οἴονται. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Κυρηναῖος Καλλίμαχος, ἐποποιός, ἀδελφιδοῦς τούτου.

ΠΕΡΙ ΚΑΝΘΑΡΟΥ

Κάνθαρος Ἀθηναῖος κωμικός· μέμνηνται τούτου δράματα, Μήδεια, Τηρεύς, συμμαχία, μύρμηκες, ἀηδόνες καὶ ἄλλα τινά.

ΠΕΡΙ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

Καρκίνος, Ἀκραγαντῖνος τραγικὸς καὶ ἔπους ποιητὴς Ἀττικός· καὶ ἄλλος Θεοδέκτε, Ἀθηναῖος τραγικὸς ὃς ἐπέδειξε δράματα ρξ΄, ἐνίκησε δ΄ α΄. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἀχιλλεύς, Σεμέλη· καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΙΒΕΡΙΟΥ

Καῖσαρ Τιβέριος ἔγραψεν ἐπιγράμματα, καὶ ἀρχαῖα μιμεῖται.

ΠΕΡΙ ΚΟΡΙΝΝΗΣ

Κόριννα, Θηβαία, ἢ Ταναγραία, μαθήτρια Μύρτιδος, Ἀχελωδώρου καὶ Προκρατίας· ἐπωνόμαστο αὕτη λυρική· ἐνίκησε δὲ πεντάκις, ὡς λέγεται, Πίνδαρον· ἔγραψε βιβλία πέντε καὶ ἐπιγράμματα, καὶ νόμους λυρικούς. ἔστι καὶ ἑτέρα Κόριννα Θεσπία, (οἱ δὲ Κορινθίαν,) λυρικὴ ἔγραψε καὶ αὐτὴ νόμους λυρικούς.

ΠΕΡΙ ΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΥ

Κηφισόδωρος, Ἀθηναῖος τραγικὸς τῆς ἀρχαίας τραγῳδίας· φέρεται αὐτοῦ δράματα, Ἀμαζόνες, Τροφώνιον δὲ

ΠΕΡΙ ΚΙΚΙΛΙΟΥ

Κικίλιος, Ἀργεῖος ἐποποιὸς ἀλιευτικὰ γέγραφε· καὶ περιήγησιν Ἑλλάδος καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥ

Κλαυδιανὸς Ἀλεξανδρεύς, ἐποποιὸς νεώτερος γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀρκαδίου καὶ Ὁνωρίου τῶν βασιλέων.

ΠΕΡΙ ΚΛΕΟΦΩΝΤΟΣ

Κλεοφῶν Ἀθηναῖος τραγικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἀκταίων, Ἀμφιάραος, Ἀχιλλεύς, Βάκχαι, Δεξάμενος, Ἠριγόνη, Θυέστης, Λεύκιππος, Περσίς, Τήλεφος.

ΠΕΡΙ ΚΛΕΙΤΑΓΟΡΑΣ

Κλειταγόρα, ποιήτρια Λακωνική· μέμνηται Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσι.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΚΟΛΟΥΘΟΥ.

Κόλουθος Λυκοπολίτης, Θηβαῖος ἐποποιός· γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε Καλυδωνιακὰ ἐν βιβλίοις ἕξ, ἐγκώμια δι' ἐπῶν, καὶ Περσικά.

ΠΕΡΙ ΚΟΡΙΝΝΟΥ.

Κόριννος Ἰλιεὺς ἐποποιὸς τῶν πρὸ Ὁμήρου, ὡς τινές φασι· καὶ πρῶτος γράψας Ἰλιάδα, ἔτι τῶν Τρωϊκῶν συνισταμένων. ἦν δὲ Παλαμήδους μαθητὴς καὶ ἔγραψε τοῖς ὑπὸ Παλαμήδους εὑρεθεῖσι Δωρικοῖς γράμμασιν. ἔγραψε καὶ τὸν Δαρδάνου πρὸς Παφλαγόνας πόλεμον. ὡς ἐκ τούτου λαβόντα καὶ τὴν ποίησιν πᾶσαν ὑποθέσθαι Ὅμηρον, καὶ ἐντάξαι τοῖς αὐτοῦ βιβλίοις.

ΠΕΡΙ ΚΡΑΤΗΤΟΣ.

Κράτης Ἀθηναῖος κωμικός· οὗ ἦν ἀδελφὸς Ἐπίλυκος ποιητὴς ἐπῶν. δράματα αὐτοῦ ἐστιν ἑπτά· Γείτονες, Ἥρωες, Θηρία, Λάμια, Πεδῆται, Σάμιοι· καὶ ἕτερος Ἀθηναῖος κωμικὸς καὶ αὐτὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. φέρεται αὐτοῦ δράματα τρία· Θησαυρός, Ὄρνιθες, Φιλάργυρος.

ΠΕΡΙ ΚΡΑΤΙΝΟΥ.

Κρατῖνος Καλλιμήδους, Ἀθηναῖος κωμικός, λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα. ἔγραψε δράματα κά, ἐνίκησε δὲ θ΄.

ΠΕΡΙ ΚΡΕΩΦΥΛΟΥ.

Κρεώφυλος Ἀστυκλέους, Χῖος, ἢ Σάμιος, ἐποποιός. τινὲς δὲ ἱστοροῦσιν Ὁμήρου γαμβρὸν ἐπὶ θυγατρὶ οἱ δ', φίλον αὐτοῦ Ὁμήρου μόνον γεγονέναι καὶ ὑποδεξάμενον Ὅμηρον, λαβεῖν αὐτοῦ τὸ ποίημα τὴν τῆς Οἰχαλίας ἅλωσιν.

ΠΕΡΙ ΚΥΡΟΥ.

Κῦρος Πανοπολίτης ἐποποιός, γέγονεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου βασιλέως· ἐφ' οὗ καὶ ἔπαρχος Πραιτωρίων καὶ πόλεως προεβλήθη.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΡΝΕΑΔΟΥΣ

Καρνεάδης Λίβυς ἀπὸ Κυρήνης, υἱὸς Φιλοκώμου, φιλόσοφος· ἀφ' οὗπερ ἡ νέα ἤρξατο Ἀκαδημία· φασὶ δὲ πλησιφεγγοῦς τῆς σελήνης ἐκλιπούσης, καὶ τὸν ἥλιον κνεφώδη γενέσθαι.

ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΙΠΠΟΥ

Κάλλιππος, Ἀθηναῖος φιλόσοφος, Σωκράτους μαθητής. φέρονται αὐτοῦ διάλογοι τρεῖς, Ἑβδόμη, Φρύνιχος, Πίναξ (ἔστι δὲ τῶν ἐν Ἅιδου διηγήσεις) καὶ ἄλλα τινά.

ΠΕΡΙ ΚΕΛΣΙΝΟΥ

Κέλσινος Εὐβοεύς, Κασταβαλεὺς φιλόσοφος ἔγραψε συναγωγὴν δογμάτων πάσης αἱρέσεως φιλοσόφου.

ΠΕΡΙ ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ

Κλεάνθης, ὃς ἦν καὶ αὐτὸς τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων, Κλεάνθους μαθητὴς Κράτητος, εἶτα Ζήνωνος οὗ καὶ διάδοχος γέγονε, διδάσκαλος Χρυσίππου τοῦ φιλοσόφου τοῦ Σολέως, καὶ Ἀντιγόνου βασιλέως. οὗτος ἐπωνομάσθη Φρεάντλης, ὅτι ἐν τοῖς ὀρύγμασιν ἑαυτὸν ἔγραφε, κηπουρῶν ὕδωρ τοῖς κηπεύουσι καὶ διδοὺς αὐτό, ἐλάμβανε παρ' αὐτῶν ἄρτον, καὶ οὕτω θαυμάζεται δὲ οὗτος τῶν φιλοσόφων ὅτι ... καὶ ὅπως ὡς καρτερικός. οὗτος δὲ γέγονε φιλόπονος, ὥστε καὶ δεύτερος Ἡρακλῆς κληθῆναι.

ΠΕΡΙ ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ

Κλεόβουλος Εὐαγόρου Λίνδιος, εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν ... καὶ κάλλει διαφέρων τῶν κατ' αὐτόν, μετέσχε δὲ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ φιλοσοφίας. ἔγραψεν ᾄσματα καὶ γρίφους εἰς ἔπη Γ.

ΠΕΡΙ ΚΛΕΟΒΟΥΛΗΣ

Κλεοβουλίνη Λινδία, θυγάτηρ Κλεοβούλου τοῦ σοφοῦ· ἔγραψεν ἔπη καὶ γρίφους, καὶ τὸ ἀδελφοῦ ὡς τὸ ἑαυτῆς αἴνιγμα, τὸ ἡ ἀρχὴ εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δυώδεκα· τῶν δὲ ἑκάστῳ παῖδες, τριάκοντα ...

ΠΕΡΙ ΚΛΕΟΜΒΡΟΤΟΥ

Κλεόμβροτος, Ἀμβρακιώτης τὸ γένος (φίλος ἦν τοῦ Πλάτωνος ὁ Ἡπείρου) ἐντυχὼν τῷ τοῦ Φαίδωνι τῷ περὶ ψυχῆς

τῷ διαλόγῳ Πλάτωνος, καὶ μαθὼν ὡς ἄμεινόν ἐστι τῇ ψυχῇ ὁ χωρισμὸς τοῦ σώματος, ἔρριψεν ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ τείχους, καὶ ὥσπερ ἔλεγεν, ἵνα δέξηται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐξελθεῖν χωρὶς τοῦ σώματος.

ΠΕΡΙ ΚΟΡΝΟΥΤΟΥ.

Κορνοῦτος Λεπτίτης (ἡ δὲ Λέπτις πόλις Λιβύης) φιλόσοφος γεγονὼς ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τοῦ Νέρωνος καὶ πρὸς αὐτοῦ ἀναιρεθεὶς σὺν τῷ Μουσωνίῳ. ἔγραψε δὲ πολλὰ φιλόσοφα καὶ ῥητορικά.

ΠΕΡΙ ΚΡΑΤΗΤΟΣ.

Κράτης, Ἀσκώνδου, Θηβαῖος, ἐκ τῆς Βοιωτίας τὸ γένος, μαθητὴς Διογένους καὶ Βρύσωνος τοῦ Ἀχαιοῦ. ὅστις φιλοσοφήσας ὅλως τὴν κυνικὴν φιλοσοφίαν, λαβὼν τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ, ἔρριψε τῷ δήμῳ, κηρύξας οὕτω· Κράτης ἀπολύει τὸν Κράτητα, καὶ τὸ Κράτητος κρείττων ὁ Κράτης. καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ εἰς τὴν μηδὲν μανθάνοντα, μαθόντα δὲ ἔτι χρήσιμα εἰς τὸ μέλλοντα ἀπέθανεν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ, μέλλει γὰρ κελεύσαντι τὸ ἀπέθανεν ὅτι καὶ μανθάνειν ἐν παισὶ καὶ μάθοιμι ἂν ἀπὸ τοῦ ἀποθανεῖν. ἔτερος δὲ ὁ ἕτερος Κράτης Τιμοκράτους, Μαλλώτης, φιλόσοφος στωικός, ὃς ἐπεκλήθη Ὁμηρικὸς καὶ κριτικός, διὰ τὴν περὶ τὰς γραμματικὰς καὶ ποιητικοὺς λόγους αὐτοῦ ἐπιστήμην, σύγχρονος Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ, ἐπὶ τοῦ Φιλομήτορος Πτολεμαίου. συνέταξε διόρθωσιν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας ἐν βιβλίοις Θ καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΚΡΙΤΩΝΟΣ.

Κρίτων, Ἀθηναῖος φιλόσοφος, Σωκράτους μαθητὴς ὃς καὶ γνησίως διετέθη πρὸς Σωκράτην καὶ τι πρὸ τοῦ χρόνου τελευτῆς αὐτοῦ ἔγραψε Σωκράτους ἀπολογίαν.

Λ

ΠΕΡΙ ΛΑΔΩΝΟΣ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ.

Λάδων, ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ ποταμός, τῇ Γῇ συγγενόμενος, γεννήσας Δάφνην παρθένον ὡραίαν τῷ εἴδει. ταύτης ἐρασθεὶς ὁ Ἀ-

φύλλων, ἐδίωκεν αὐτήν· ἡ δὲ συλλαμβάνεσθαι μέλλουσα, ηὔξατο τῇ μητρὶ αὐτῆς Γῇ· ἡ δὲ χανοῦσα, ὑπεδέξατο αὐτήν· ἡ Γῆ δὲ Ἀπόλλωνα παραμυθουμένη, ἀμοιβὴν τῆς κόρης φυτὸν ἀνέδωκεν, ὃ καὶ Δάφνη καλεῖται· ἔστι δὲ ἀειθαλές, καὶ μάλιστα μαρτύριον ἔστω καὶ ἡ κόρη ἄφθαρτος ἐκ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐμεινε. Ἀπόλλων δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυτοῦ τῶν φύλλων, στέφανον ποιήσας ἐστεφανώσατο, διὰ τὸ τῆς ἀμοιβῆς χάριν ἐστιν· ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος στέμματα ἀπὸ δάφνης ἦσαν κατεσκευασμένα· ὅθεν λαβόντα ἐπὶ τὸ μαντεῖον, ἐν ἱεροτάτῳ Ἀπόλλωνος δάφνης ἐκ[illegible] καὶ ταῦτα μὲν τὰ μυθικά· τὸ δ' ἀληθὲς ἄλλως ἔχει· οἱ χρησμολόγοι καὶ μάντεις δάφνης φύλλοις στέφονται, ὡς ἀειθαλοῦς ὄντος τοῦ φυτοῦ καὶ ἀλεξικάκου, καὶ οὐ χρῆσθαι τοὺς χρησμοὺς λέγοντες, καὶ λαμβάνοντες τι ἐξ αὐτοῦ, καὶ οὐ διατεταγμένοι, τὸ μῦθον ἐπέθηκαν, ὅτι διαπορθένοι [illegible] ὑπὸ τοῦ τοῦ στεφανοῦσθαι δάφνη, καὶ λέγειν τοὺς χρησμοὺς, ἔχουσι τὰς τροφάς.

ΠΕΡΙ ΛΑΚΡΑΤΕΙΔΟΥ

Λακρατείδης, ἀρχαῖος ἄρχων Ἀθήνησιν· ὡς καὶ Φιλόχορος. Ἦρξε δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Δαρείου ἐν ᾧ ἔπεσεν χιὼν τοσαύτη, καὶ ἐπεπήγει πάντα, ὡς μὴ δύνασθαί τινα προϊέναι· ὅθεν τὰ ψυχρὰ πάντα Λακρατείδας ἐκάλουν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΛΑΚΩΝΙΚΩΝ ΕΦΗΒΩΝ ΤΩΝ ΞΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΤΑΙΣ ΜΑΣΤΙΞΙΝ

Οἱ Λακεδαιμόνιοι πρὸς καρτερίαν γυμναζόμενοι, ἑορτὴν ἐποίουν, ἐν ᾗ ἐμάστιζον ἀλλήλους, καὶ ἀνδρείαν τινὰ ἐκ τούτου ποιεῖσθαι ἐδόκουν· ἵνα καρτερικῶς ἔχωσι περὶ τὰς πληγάς. Ἐγίνετο δὲ ἐν Λακωνικῇ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν μαστίγων τῆς Ἀρτέμιδος· ταύτην γὰρ λέγουσι παρθένον θεὰν καρτερικὴν γὰρ ἡ θεὸς, καὶ ἐστερημένη τάσης ἡδονῆς καὶ ἐμπαθείας· αἱ δὲ ἐν τούτῳ παρὸν, ὅτι τε παῖδας ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἔξαινον τῶν ἐλευθέρων καὶ τοῦτο, εἰδέναι αὐτοὺς ὑπὸ τὴν βωμοῦ ἔξαινον τῶν ἐλευθέρων· καὶ τοῦτο, εἰδότες τοὺς ἀπομονητικῶς καὶ καρτερικῶς ἔχειν τὰς μάστιγας· καὶ τὸ μὴ ἀλγήσαντας, ἀλλὰ γενναίως ἐνεγκόντα, ἆθλον ἐδίδοσαν.

ΠΕΡΙ ΛΑΜΙΑΣ

Λάμια Βήλου καὶ Λιβύης θυγάτηρ· ταύτης ἐρασθῆναί φασι τὸν Δία, μετενεγκεῖν δὲ αὐτὴν ἀπὸ Λιβύης εἰς Ἰταλίαν, ἀφ' ἧς καὶ πόλις ἐν Ἰταλίᾳ Λαμία προσηγόρευται· ὅθεν αὐτῇ συν-

ἐλθὼν ὁ Ζεὺς, ἵνα λάθῃ τὴν Ἥραν ἤδη ζηλοτυποῦσαν τὴν Λαμίαν, τὰ γεννώμενα αὐτῆς παιδία ἀπώλει· ἡ δ' ἀποθνήσκοντα αὐτῆς τὰ παιδία θρηνοῦσα, τὰ τῶν ἄλλων παιδία διὰ φθόνον ἀναλίσκουσα ἀπώλει· διὰ τοῦτο καὶ τὰς τίτθας ἐκφοβείσας τὰ βρέφη, καλεῖν τὴν αὐτὴν, τὴν Λάμιαν. μυθεύεται δὲ ὡς αὐτὴν ἀεὶ ἀγρυπνεῖν βουλήσει Ἥρας, ἵνα καὶ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ πένθει ᾖ, ὡς δ' αὐτὴν ἐλέησεν ὁ Ζεὺς, ἀφαιρετοὺς αὐτῆς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐποίησεν, ὅπως ἐν αὐτῇ ᾖ ἐξαιρεῖν καὶ πάλιν θεῖναι. λέγεται δὲ καὶ ἰσχύειν παρὰ Διὸς καὶ τι μεταμορφοῦν εἰς ὅ, τι ἂν θέλῃ.

ΠΕΡΙ ΛΑΜΠΕΤΙΑΣ.

Λαμπετία, καὶ Φαέθουσα, Ἡλίου καὶ Νεαίρας θυγατέρες, ποιμένες τῶν τοῦ Ἡλίου βοῶν ἐν Σικελίᾳ τελέθουσαι.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΛΑΟΔΑΜΕΙΑΣ.

Λαοδάμεια, ἡ Ἀκάστου, φίλανδρος τινὶς, καὶ μὴ ἀνεχομένη ζῆν μετὰ τὸν τοῦ ἀνδρὸς θάνατον· ἀλλ' ὥς λέγεται εὔχεται τοῖς θεοῖς Πρωτεσίλαον. καὶ μετὰ θάνατον ἰδεῖν τῇ γυναικὶ καὶ μόνον Ἀφροδίτης, ἔπειτα τὰς κατοικούσας, ἀπελθὼν καὶ ἀπελθὼν, ὅμως ἐκείνου ἀγάλματι ἀντὶ ἀξιοχρέως· αὐτήν ποτε δὲ, φασὶ, μὴ ὑπομεῖναι αὐτὴν, ζῆν δὲ διεχρήσατο ἑαυτήν. ἕτεροι δ' ἄλλως φασὶ τὴν Λαοδάμειαν καὶ ποθοῦσαν τὸν Πρωτεσίλαον, ἐρωτικὸν πάθος, χολῆς Ἀφροδίτης ἐγγελάσαντος δὲ τῷ πάθει, ὁ μόνον χελεύειν ἐκείνης, φασὶν, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαζομένη πρὸς τοῦ πατρὸς, γάμῳ δευτέρῳ ζευχθῆναι, ἵνα ἄπιστα τὰ ἐρῶν, ἀλλὰ κατηχομένη συνεχῶς μετὰ τὸ ἀνδρὸς, μᾶλλον ηὐξήθη τὸν ἔρωτα. ὁ ποθοῦσα, φασὶ, συνουσίαν, ὡς τὴν πρὸς τοὺς ζῶντας ὁμιλίαν καὶ ἐξέλιπεν ὑπὸ ἐπιθυμίας. μεμαθηκότες δὲ ταῦτα, διὰ τὸ ἐκείνης φίλανδρον, ἀποβαλόντες αὐτὴν, ὡς οἶκος, τὸν ἀνδρὰ καὶ συνοικίᾳ δοκεῖν αὐτοῦ καὶ θανόντι.

ΠΕΡΙ ΛΑΠΙΘΩΝ.

Λαπίθαι, γένος ἦν ἡρώων ἐν Θεσσαλίᾳ, Κενταύροις πολεμοῦντες ἀεί ποτε. Λαπίθης υἱὸς Ἀπόλλωνος, καὶ Στιλβῆς Νύμφης, ἔσχηκε τὴν τοῦ γένους ἀρχήν.

ΠΕΡΙ ΛΕΥΚΟΘΕΑΣ.

Λευκοθέα, ἡ Ἰνὼ, ὅτι ἐμμανὴς γενομένη, διὰ τοῦ λευκοῦ πεδίου θέουσα, ὃ ἐστὶ ἀπὸ τῆς Μεγαρίδος, ῥίπτει εἰς τὴν θάλασσαν ἑαυτὴν μετὰ Μελικέρτου. καὶ οὐ μόνον ἡ Λευκοθέα Ἰνὼ φασιν, ἀλλὰ καὶ τὰς Νηρηΐδας, Λευκοθέας ὀνομάζουσι.

ΠΕΡΙ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ.

Λευκωσία, μία τῶν Σειρήνων. ἡ δὲ Παρθενόπη, ἀφ' ἧς ἐν αὐταῖς Παρθενόπην λέγουσι, διὰ τὸ ἔχειν παρθένου μικρὰν φωνήν· ἢ διὰ τὸ ὁμοίως παρθένου μικρᾶ. Λιγεῖα δὲ τῇ ᾠδῇ, ἡ Λευκωσία ἐχρῆτο λευκῇ ὠτία· ἢ λευκοῦ τινος ὄψεως, ἢ τὰ λευκὰ ὦτα ἔχουσα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΝ ΟΥΡΑΝΩ.

Λέων, ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ· ἔστι μὲν τῶν ἐπιφανῶν ἄστρων. δοκεῖ δ' ὑπὸ Διὸς τιμηθῆναι τοῦτο τὸ ζώδιον, διὰ τὸ τῶν τετραπόδων ἡγεῖσθαι. τινὲς δέ φασιν, ὅτι Ἡρακλέους πρῶτος ἆθλος ἦν εἰς τὸ μνημονευθῆναι· φιλόδοξος γὰρ, μόνον τοῦτον οὐχ ὅπλοις ἀνεῖλεν, ἀλλὰ συμπλακεὶς ἀπέπνιξε. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ Πείσανδρος ὁ Ῥόδιος, ὅθεν καὶ τὴν δορὰν αὐτοῦ ἔχει, ὡς ἔνδοξον ἔργον πεποιηκώς.

Ἄλλως. Λέων τις ἦν τῆς Νεμέας, (χώρα δὲ αὕτη τῆς Πελοποννήσου,) ἄτρωτος σιδήρῳ, καὶ βολαῖς τοξικαῖς, ὃ τῆς ἐν τῇ χώρᾳ ἀπεγεώργει ἐλυμαίνετο. Εὐρυσθεὺς δὲ βασιλεύων τῶν Μυκηνῶν, καὶ μισῶν τὸν Ἡρακλέα, πέμπει αὐτὸν ἐπὶ ἀναίρεσιν τοῦ λέοντος. καὶ ἐλθὼν ὁ Ἡρακλῆς κατέλαβεν αὐτόν· καὶ οἱ Θεοὶ δὲ λαμπρὰν ἐπίδοξον ποιῆσαι τὸν ἀγῶνα τοῦ Ἡρακλέους, δι' ἄστρων ἐζωγράφησαν ἐν τῷ οὐρανῷ τὸν λέοντα, καὶ νῦν ἐστιν ὁ λέων ἐν ἄστροις.

ΠΕΡΙ ΛΗΔΑΣ.

Λήδα ἡ Αἰτωλοῦ ἦν, Πλευρωνία· παῖς μὲν Θεστίου, Τυνδάρεω δὲ, καὶ τοῦ Γενετέου, παράκοιτις τοῦ ἐν Λακεδαίμονι· ἧς παῖδες Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης· περὶ ὧν ἀρκούντως ἐν τῷ περὶ Διοσκούρων εἴρηται.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΛΗΤΟΥΣ

Λητώ, ἡ μήτηρ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος. Διὸς δὲ παράκοιτις λεγομένη, ἄλλως πάντως λέγεται ὅπερ ἡ Ἥρα λέγεται· ἡ δὲ Λητώ, παρὰ τὸ λήθω τὸ λανθάνω ἐπιλησμονικὴ γὰρ καλεῖται ἡ θεός, ὡς Ἕλληνες μυθολογοῦσιν ἀλληγοροῦνται δ' οὐ μόνον ἐπὶ λήθης, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ νυκτός, τῷ τῷ ἀέρι Διὶ προσήκουσα, ὅτε μὴ φωτὶ καταλάμπονται, ὡς ἂν εἴη τις [illegible] λόγος ἀγνοεῖ.

Ἄλλως ἡ Λητὼ παλλακίς τοῦ Διὸς λέγεται, ἄλλως πάντως ὅπερ ἡ Ἥρα καὶ καθὰ μνηστῆρα ἄλλην γυνὴ ὁ Ὅμηρός φησί τινας τοῦ Ὀδυσσέως δμωάς, ὑπὸ δὲ καὶ τῷ Πειράμῳ παῖδας μὴ παῖδα, καὶ ἡ κατ' ἐξαίρετον γυνὴ Ἑκάβη, ἐτέκετο δ' αὐτῷ καὶ γυναῖκες ἄλλαι. Διὸς δὲ συγγινομένη Λητοῖ, καὶ τικτούσης αὐτῆς ἐγκύου, Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα, ζήλῳ τῆς Ἥρας μήτε ἐν γῇ, μήτε ἐν θαλάσσῃ ὑποδεχομένης τῆς Λητοῦς πρὸς ἀπόκυξιν, κελεύει τῷ Ποσειδῶνι Ζεύς, καὶ ἀνάγει τὴν Ὀρτυγίαν νῆσον, ἣ καὶ Ἀστερία λεγομένη, ἄγκυραν κρατουμένην τῷ κύματι, ἐπὶ δὲ καὶ τρέμουσαν καὶ ἐν τῷ φαίνεσθαι αὐτήν, Δῆλον ὠνόμασεν. Ἀστερία γὰρ ἀδελφὴ οὖσα φεύγουσα τῆς Ἥρας τὴν μῖξιν τῷ Διί, μεταβαλοῦσα ἑαυτὴν εἰς ὄρτυγα, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο νῆσος ἥτις Ἀστερία καὶ Ὀρτυγία ἐκαλεῖτο, ὕστερον δὲ ἐλθοῦσα ἡ Λητώ, καὶ ἄνασσα καὶ φανεῖσα πρῶτον καὶ φαίνεσθαι αὐτὴν, τὴν Ἄρτεμιν γεννᾷ ἡ δὲ ταύτην μαιωσαμένη, καὶ τίκτει τὸν Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν καὶ Ἄρτεμις δὲ τὴν Δῆλον κατέλαβεν, Ἀπόλλων δὲ εἰς Λυκίαν ἀπῆλθεν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΙΝΟΥ

Λίνος, Οὐρανίας υἱός, ᾠδῆς τινος εὑρετὴς ἣν ἀνελεῖν Ἀπόλλων, ἐπεὶ τὸ λίνον καταλύσας, χορδὰς ἐποίησεν ὄργανον ὁμοίως καὶ Φιλόχορος φησὶν ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεθῆναι, ὥστε πρῶτον τὸ λίνον καταλύσας, χορδῇ ἐχρήσατο εἰς μουσικὸν ὄργανον. ἐτάφη δὲ ἐν Θήβαις, καὶ ἐτιμᾶτο ὑπὸ τῶν ποιητῶν θρηνῳδίαις ἀπαρχαῖς· ὡς ἐν τῷ ἐπιγράμματι τούτῳ·

'Ω Λίνε, πᾶσι θεοῖσι τετιμένε, σοὶ γὰρ ἔδωκαν
Ἀθάνατοι πρώτῳ μέλος ἀνθρώποισιν ἀεῖσαι,
Ἐν ποδὶ δεξιτερῷ· Μοῦσαι δέ σε θρήνεον αὐταί,
Μυρόμεναι μολπῇσιν, ἐπεὶ λίπες ἡλίου αὐγάς.

καὶ Ἡσίοδος·

> Οὐρανίη δ' ἄρ' ἔτικτε Λίνον πολυήρατον υἱόν,
> Ὃν δὴ ὅσοι βροτοί εἰσιν ἀοιδοί, καὶ κιθαρισταί,
> Πάντες μὲν θρηνοῦσιν ἐν εἰλαπίναις, ἠδὲ χοροῖσιν.
> Ἀρχόμενοι δὲ Λίνον καὶ λήγοντες καλέουσι.

ὁ μέντοι τὸν Ἡρακλέα διδάξας μουσικὴν Λίνος, καὶ τῆς παλαιᾶς ἱστορίας ἔπος, περὶ τούτου ἔδει, ὃ Θεόκριτος μέμνηται ὁ τὰ [illegible], ὅτι ὁ Ἡρακλῆς γράμματα Λίνου ἐξεδίδαξε, ὡς Ἀπολλώνιος περὶ [illegible] πολλ[illegible] ξενίας. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ, καὶ ὅτι λίνον ἐστὶ χορδὴ τῆς παλαιᾶς χρησίμου πρὸς τὴν κιθάραν, ὅπερ μάλιστα τὸ εὐφωνεῖν, ἡ χορδὴ λίνον καλεῖται ὥσπερ φασὶ καὶ λίθος ὁ ἄγκυρα, ἐπεὶ πάλαι ποτὲ λίθος εἰς ἀγκύρας ἐσχημάτιστο. Ἡρόδοτος δὲ λέγει, ὅτι παρ' Αἰγυπτίοις λίνος τις ᾄδεται, ὁ θαυμάζειν [illegible] ὅτι ὁ λίνος, ὁπόθεν ἔλαβε τὸ ὄνομα. λέγει δὲ, καὶ ὅτι κατ' Αἰγυπτίους, βασιλέως παῖς ἐκεῖνος. μονογενὴς ὢν ἀποθανὼν δὲ ἄωρος, θρήνοις ὑπ' Αἰγυπτίων ἐτιμήθη, ὁ ἐστι καὶ [illegible] μόνη [illegible] σπουδάζεται, ὅτι καί[illegible] ὁ ἐπὶ πᾶσι λίνος αἴλινος, ὡς [illegible] [illegible] τῇ [illegible] καὶ τὸν Ἀδώνιον [illegible], ὡς ἐν [illegible] [illegible] δὲ πένθος, [illegible] λίνος δὲ [illegible] [illegible] [illegible], ὁ ἐν [illegible] μολπῇ κατ' Εὐριπίδην. ἡ δὲ ἱστορία καὶ [illegible] τοῖς [illegible] λίνος ὃ τὸ Καλλιόπης, καὶ ὃ τὸ Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης, ὃ ὁ Νέρωνος [illegible] ἐν τοῖς παλαιοῖς, ὃ ἐπὶ χορδῆς [illegible] Ὅμηρος, [illegible] λίνον καλόν, καθὰ καὶ χαλκὸς [illegible], [illegible].

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΛΙΤΩΝ.

Τὰς Λιτὰς ὁ Ποιητὴς ἔφη, Διὸς θυγατέρας [illegible] χωλάς μὲν εἶναι, διὰ τὸ [illegible] [illegible] γονυπετοῦντας ἐπὶ [illegible] δὲ τῆς [illegible] αὐτῶν, πάλιν [illegible] [illegible] δὲ, τῇ [illegible] [illegible] [illegible] τινας, ὅπερ ἀνάγκη ἔχειν λυπουμένους [illegible] Λιτὰς ὁ Ποιητὴς, ὡς δαίμονάς τινας. χωλὰς μὲν αὐτὰς κέκληκε, διὰ τὸ βραδέως καὶ μόλις προσιέναι, τὰς λυπουμένους τούτους ὡς [illegible] [illegible]. ῥυσὰς δὲ καὶ δακρυούσας τὰς ὄψεις, [illegible] [illegible] ὁ [illegible] τοῦ προσώπου [illegible] [illegible] τὰς [illegible], [illegible] [illegible] συγγνώμην. Διὸς δὲ θυγατέρας [illegible], ὡς [illegible] [illegible].

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΟΚΡΟΥ.

Ἀμφικτύονος καὶ Χθονοπάτρας ἀπόγονος, Φύσκος τε Λοκρός. ὧν ὑπὸ μὲν Φύσκου, Φύσκοι ἀφ᾽ ὧν καὶ ἐν τῇ Λοκρίδι, Λοκροὶ ἐν ταύτῃ ὠνομάσθησαν. Λοκρὸς δὲ, Ὀπῶς πρὸς δὲ διενεχθεὶς ὑπὸ Λοκροῦ, καὶ μὴ ἄρχων ἐκείνου, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῆς πρὸς ἑσπέραν τοῦ Παρνασοῦ ἔχων ἀφ᾽ ἑαυτοῦ τὰς ὀνόματα. ὧν τε Ἐπιζέφυροι καὶ Ὀζόλαι ἐκαλοῦντο, καὶ Ἀπουλίαι καὶ τὰς ὕστερας ἔπειτα πλησίας οἰκήσαντες, καὶ Κρισαῖοι τιθέασιν ἀφ᾽ ὧν ὕστερον καὶ ἀποικία εἰς Ἰταλίαν ἐστάλη, ἔνθα Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι, ὡς Πίνδαρος ἐπαινεῖ, ὡς εὐνομωτάτους καὶ λογίους, καὶ μαχίμους.

ΠΕΡΙ ΛΥΓΔΑΜΙΔΟΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΚΑΥΣΑΝΤΟΣ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ.

Λύγδαμις, ὄνομα οὗτος ἐνέπρησε τὸν ἐν Ἐφέσῳ ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος. ἡ δὲ Ἔφεσος πόλις Ἰωνίας, ἣ καὶ Τραχεῖα ποτὲ ἐκλήθη, καὶ Ὀρτυγία, καὶ Πτελέα κατὰ τὸν Ἡρόδοτον, Δαίνας ... καὶ παραλίαν λέγει, καὶ μεγίστην πόλιν Ἀρτεμίδος καὶ ναὸς φασὶν ἐκεῖ ἦν, ὃν αἱ Ἀμαζόνες ἐποίησαν ἐν ἀρχαίᾳ, ὃ ἦν ἐν κόσμῳ πάλαι, μέγιστος καὶ θαυμαστότατος ὃ ἐπί... κατακαυθέντα πρός τινος θέλοντος ὅπως ἑαυτοῦ ... τι τῷ ὀνόματι ἀθάνατον καὶ τε ἔχει τυχὼν ἐκείνου ὃ ἤθελεν ... ἐνθάδε, μηδένα τὸ λοιπὸν τι ἐκείνου ... ὄνομα, ὡς ... ... καὶ μὴ ἔχοι ὃ βούλεται.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΥΓΚΕΩΣ.

Λυγκεὺς, ὀξυδερκέστατος ἐλέγετο, ὥστε καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὁρᾷν ὑπὸ μὲν μυθολογεῖται. φησὶ δὲ τὸ ἀληθὲς τοῦ λόγου, ἐπινοήσαντα ὅτι πρῶτος οὗτος ἤρξατο μεταλλεύειν χαλκὸν, καὶ ἄργυρον, καὶ χαλκὸν, καὶ τὰ ἄλλα. ἐν δὲ τῇ μεταλλεύσει λύχνους μετεφέρεν ὑπὸ τὴν γῆν, τοὺς μὲν κατέλιπεν ἐκεῖσε, αὐτὸς δὲ ἀνέφερε τὸν χαλκὸν, καὶ τὸν σίδηρον, καὶ τι λοιπὸν ἔλεγον οἱ ἄνθρωποι, ὅτι Λυγκεὺς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὁρᾷ καὶ καταδύσας ἀργύριον ἀνεφέρε.

ΔΙΑΤΙ ΛΥΚΗΓΕΝΗΣ Ο ΑΠΟΛΛΩΝ.

Λυκηγενὴς ὁ Ἀπόλλων λέγεται κατὰ τὸν μῦθον, ὅτι Λυκηγενὴς, ὡς ἐν Λυκίᾳ γεγονὼς ἢ τῇ μεγάλῃ κατά τινας, ἢ

τῇ

τῇ μητρὶ, καὶ Πάνδαρος ἦρχεν ἀπὸ τοῦ καὶ ὁ πατὴρ Λυκάων περισώματι ὡς ἦν ποτε μετὰ τὸ γενέσθαι ἀπόλλυσθαι ἡ Λητὼ, τὴν τῆς Ἥρας ζηλοτυπίαν ἐκκλίνουσα.

Καὶ ἄλλως. Λυκηγενὴς λέγεται, ὅτι λύκος, φασὶ, ὑπέστη τῇ Λητοῖ ἐν τῷ τοκετῷ. ὅθεν καὶ πτύει τι τῆς ἐξ αὐτῆς Ἀπόλλωνα ἐτιμῶμεν. διὸ ὁ Ἀπόλλων καθ' μῦθον ὁ λύκος αὐτῷ, καὶ νομισματι ἐνεχαράττετο. καὶ λύκειος δὲ ἐκ τοῦ τοιοῦτο, ὅστις τε ὁ Ἀπόλλων, καὶ ἀγορὰ τις ἐν τῷ Ἄργει.

Καὶ ἄλλως. ὥσπερ ὁ κύκνος ἱερὸς τῷ Ἀπόλλωνι, ὡς ἄδων, διὰ τὴν λευκότητα, καὶ ὁ κόραξ διὰ τὴν μαντείαν μελανίαν τε ὅσα ὁ μάντις ἀπογεννᾶται, οὕτω καὶ λύκος ἀνάκειται αὐτῷ, διὰ τὸ μέσον τῶν ἀμφοῖν τι λευκὸν χρῶμα περιέχει γὰρ, καὶ ἐπιφανεῖ, ἢν ἄκρως μέλαν, ἀλλ' οἷόν τι τὸ πρὸ τῆς ἀρχαιοτάτης ἀπουσάπρου χρῶμα, ὁ καὶ λυκοφῶς ἢ ἐκθυμηθησθαι γλώσσῃ καλεῖ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΛΥΡΑΣ ΤΗΣ ΕΝ ΟΥΡΑΝΩ

ΛΥ'ρα, κεῖται ἐν τοῖς ἄστροις· ἔστι δὲ Μουσῶν· κατεσκευάσθη δὲ τὸ μὲν πρῶτον, ὑπὸ Ἑρμοῦ ἐκ τῆς χελώνης, καὶ τῶν Ἀπόλλωνος βοῶν, εἶχε δὲ χορδὰς ἑπτὰ ἀπὸ τῶν ἀτλαντίδων. μετέβαλε δὲ αὐτὴν Ἀπόλλων, καὶ συναρμοσάμενος ᾠδὴν Ὀρφεῖ δέδωκεν, ὃς Καλλιόπης υἱὸς ὢν μιᾶς τῶν Μουσῶν, ἐποίησε τὰς χορδὰς ἐννέα, ἀπὸ τῶν Μουσῶν ἀριθμὸν καὶ ἐπηύξησεν ἐπὶ πλεῖστον τὴν ἀνθρώπων διεξαγόμενος, ὥστε καὶ ὑπόληψιν ἔχειν περὶ αὐτοῦ τοιαύτην, ὅτι καὶ τὰς πέτρας, καὶ τὰ θηρία ἐκήλει διὰ τῆς ᾠδῆς, ὅς τις μὲν Διόνυσον οὐκ ἐτίμα, τὸν δὲ Ἥλιον μέγιστον τῶν θεῶν ἐνόμιζεν εἶναι, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα προσηγόρευσεν. Ἀποθανόντος δὲ αὐτοῦ διὰ Βασσάρων τὴν λύραν Ἀστέρισιν ὑπὸ Μουσῶν Δουκαλίδος δὲ, ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ Φερεκύδης δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ ἱστοριῶν, ὑπὸ Μουσῶν.

ΡΗΤΟΡΕΣ.

ΠΕΡΙ ΛΑΧΑΡΗΤΟΣ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

ΛΑχάρης Δυκχάρη, Ἀθηναῖος ῥήτωρ, μαθητὴς Ἡρακλέωνος σοφιστοῦ Ἀθηναίου, διδάσκαλος δὲ πλείστων, ἐπιδόξων δὲ, Εὐσεβίου καὶ Νικολάου καὶ Ἀστερίου· ἤκμασεν ἐπί τε Μαρκιανοῦ καὶ Λέοντος τῶν Βασιλέων. Ἔγραψε περὶ κώλου, καὶ κόμματος, καὶ περιόδου διαλέξεις, ἱστορίαν τῶν καθ' Κορίνθου ἐκλογὰς ῥητορικὰς κατὰ στοιχεῖον.

ΠΕ.

ΠΕΡΙ ΛΕΟΝΤΟΣ ΑΛΑΒΑΝΔΕΩΣ

ΛΕων Ἀλαβανδεὺς ῥήτωρ. ἔγραψε Καρικῶν βιβλία τέσσαρα· Λακωνικὰ ἐν βιβλίοις ϛ΄· ἱστορίαν περὶ στάσεως τοῦ ἱεροῦ πολέμου Φωκέων πρὸς Βοιωτούς.

ΠΕΡΙ ΛΕΩΝΑ

ΛΕωνᾶς σοφιστὴς Ἴσαυρος τὸ γένος· ἐνδοξευμένος ἐν τῷ πλήθει τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμοτέχνων.

ΠΕΡΙ ΛΙΒΑΝΙΟΥ

ΛΙβάνιος Ἀντιοχεὺς σοφιστὴς ἐπὶ τῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου χρόνων, καὶ μέχρι Θεοδοσίου τοῦ πρεσβυτέρου. ἔγραψεν ἄπειρα· ἐν οἷς καὶ Κωνσταντίου τοῦ Σεβαστοῦ ἐγκώμιον· ἔτι εἰς Ἰουλιανὸν· μελέτας ῥητορικὰς πλείστας, καὶ ἐπιστολάς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΛΟυκιανὸς Σαμοσατεὺς ἐπὶ Τραϊανοῦ Καίσαρος, τὸ πρὶν δικηγόρος ἐν Ἀντιοχείᾳ, δυσπραγήσας ἐν τούτῳ, ἐπὶ τὸ λογογραφεῖν ἐτράπη· καὶ γέγραπται αὐτῷ ἄπειρα.

ΠΕΡΙ ΛΟΛΛΙΑΝΟΥ

ΛΟλλιανὸς Ἐφέσιος σοφιστὴς, μαθητὴς Ἰσαίου τοῦ Ἀσσυρίου· γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος, ἔγραψε πολλά.

ΠΕΡΙ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

ΛΥκοῦργος Λυκόφρονος, Ἀθηναῖος ῥήτωρ. ἔγραψε λόγους πολλοὺς ἐν οἷς οἱ σωζόμενοι γνήσιοι, κατὰ Ἀριστογείτονος, κατὰ Αὐτολύκου, κατὰ Λεωκράτους, κατὰ Λυκόφρονος, δύο κατὰ Πανκάλου, κατὰ Μενεσαίχμου, κατὰ Δημάδου· περὶ τῆς αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς διοικήσεως· πρὸς ἰσχυρίσεις· περὶ τῆς μαντείας· περὶ τῆς διοικήσεως· περὶ τῆς ἱερείας· περὶ τῆς ἱερωσύνης· ἐπιστολαὶ καὶ ἄλλα τινά.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΥΣΙΟΥ

ΛΥσίας Κεφάλου, Συρακούσιος ῥήτωρ, μαθητὴς Τισίου καὶ Νικίου· ὃς ἦν εἷς τῶν μετὰ Δημοσθένους δέκα ῥητόρων. λόγοι δὲ αὐτοῦ λέγονται δὴ γνήσιοι ὑπὲρ τοὺς τ΄ καὶ ἔτι πρὸς τούτοις ἀμφιδοξούμενοι. τῷ δὲ καθαρῷ τῆς φράσεως οὐδένα ἔχει μιμητὴν, πλὴν

Ἰσοκράτης. ἔγραψε δ' καὶ πέμπε ῥητορικὰς, καὶ δημηγορίας ἐγκωμιά τε καὶ ἱκετικάς· καὶ ἐπιστολὰς ζ' μίαν μὲν πραγματικὴν, τὰς δὲ λοιπὰς ἐρωτικάς.

ΠΕΡΙ ΛΕΣΧΙΔΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

Λεσχίδης ἐποποιὸς, ὃ συνεστράτευσεν Εὐμένει τῷ Θεσσαλῷ, ὃς καὶ ἐπιγραμματοποιὸς τῶν ποιητῶν· τούτῳ καὶ Πυθίας ὁ συγγραφεὺς, καὶ Μενέδημος ὁ ἰατρός.

ΠΕΡΙ ΛΕΥΚΩΝΟΣ

Λεύκων Ἀθηναῖος, γεγονὼς ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· Ὄνοι, ἀσκοφόροι, φράτερες.

ΠΕΡΙ ΛΙΝΟΥ

Λίνος Χαλκιδεὺς, Ἀπόλλωνος καὶ Τερψιχόρης οἱ δ', Ἀμφιμάρου καὶ Οὐρανίας οἱ δὲ, Ἑρμοῦ καὶ Οὐρανίας. λέγεται δὲ πρῶτος οὗτος ἀπὸ Φοινίκης γράμματα εἰς Ἕλληνας ἀγαγεῖν· γενέσθαι δὲ καὶ Ἡρακλέους διδάσκαλον γραμμάτων· καὶ τῆς λυρικῆς μούσης πρῶτος [illegible] ἡγεμών. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Λῖνος Θηβαῖος, νεώτερος ποιητής.

ΠΕΡΙ ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ

Λυσίμαχος, οὗ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀδελφῶν μνημονεύει, Ἀριστείδου ἦν υἱὸς τοῦ δικαίου· οὗ δὲ Δείναρχος μνημονεύει [illegible].

ΠΕΡΙ ΛΥΣΙΠΠΟΥ

Λύσιππος, τραγικός· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Βάκχαι, καὶ ἕτερα αὐτοῦ δράματα.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΙ.

ΠΕΡΙ ΛΟΥΠΕΡΚΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Λούπερκος, Βηρύτιος γραμματικὸς, γεγονὼς μικρῷ πρὸ τῶν Κλαυδίου τοῦ δευτέρου Καίσαρος χρόνων. ἔγραψε περὶ τοῦ ἂν βιβλία τρία· περὶ τοῦ τινὸς· περὶ τῆς Καρδίας· περὶ τοῦ παρὰ Πλάτωνι ἀλεκτρυόνος· κτίσιν τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Ἀρσινόητε· Ἀττικὰς λέξεις· τέχνην γραμματικὴν· περὶ γενῶν ἀρσενι-

ικῶν, Θεσσαλικῶν, καὶ ἕτερον βιβλία γ´ ἐν οἷς πολλὰ καταλόγου Ἡρωικοῦ.

ΠΕΡΙ ΛΥΓΚΕΩΣ

Λυγκεὺς, Σάμιος γραμματικὸς, Θεοφράστου γνώριμος, ἀδελφὸς Δούριδος τοῦ ἱστοριογράφου, τοῦ καὶ τυραννήσαντος Σάμου· σύγχρονος Μενάνδρου τοῦ Κωμικοῦ· καὶ ἀντεπεδείξατο κωμῳδίας, καὶ ἐνίκησεν.

ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ

ΠΕΡΙ ΛΕΟΝΤΟΣ

Λέων Βυζάντιος φιλόσοφος, περιπατητικὸς, καὶ φοιτητὴς μαθητὴς Πλάτωνος ἢ, ὥς τινες, Ἀριστοτέλους. Ἔγραψε τὰ κατὰ Φίλιππον, καὶ τὰ Βυζαντίων βιβλία ἑπτὰ· Ἱστορικὸν περὶ Βοιωτίων τὸν ἱερὸν πόλεμον· περὶ στάσεως· τὰ κατὰ Ἀλέξανδρον.

ΠΕΡΙ ΛΕΣΒΩΝΑΚΤΟΣ

Λεσβῶναξ Μυτιληναῖος φιλόσοφος, ἐπὶ Αὐγούστου γεγονὼς, πατὴρ Πολέμωνος τοῦ φιλοσόφου. Ἔγραψε πλεῖστα φιλόσοφα.

ΠΕΡΙ ΛΟΓΓΙΝΟΥ

Λογγῖνος ὁ Κάσσιος, φιλόσοφος, διδάσκαλος Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου, πολυμαθὴς καὶ κριτικὸς γενόμενος· ὢν δὲ ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ Καίσαρος καὶ ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ, ὡς σύμβουλος Ζηνοβίας τῆς Ὀδαινάθου γυναικός. Ἔγραψε περὶ τοῦ αὐτοσυνθέτου· ἀπορήματα ὁμηρικά, εἰ φιλόσοφος Ὅμηρος, προβλήματα Ὁμήρου καὶ λύσεις, ἐν βιβλίοις ζ´, τίνα παρὰ τὰς ἱστορίας οἱ γραμματικοὶ ὡς ἱστορικὰ ἐξηγοῦνται, περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ πολλὰ σημαινουσῶν λέξεων ἐν βιβλίοις δ´, Ἀττικῶν λέξεων ἐκδόσεις, β´, εἰσὶ δὲ κατὰ στοιχεῖον· λέξεις Ἀντιμάχου καὶ Ἡρακλέωνος, καὶ ἄλλα.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ

ΠΕΡΙ ΛΑΜΠΡΙΟΥ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ

Λαμπρίας Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνέως υἱός· ἔγραψε πίνακα ὧν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔγραψε περὶ πάσης Ἑλληνικῆς καὶ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας.

ΠΕΡΙ ΛΥΚΟΥ

ΛΥκος, ὁ καὶ Βουθήρας Ῥηγῖνος ἱστορικὸς, πατὴρ Λυκόφρονος τοῦ τραγικοῦ, ἐπὶ τῶν διαδόχων γεγονὼς, ὃς ἐνεδρεύθη ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως. οὗτ. ἔγραψεν ἱστορίας Λιβύης καὶ περὶ Σικελίας.

M

ΠΕΡΙ ΜΑΚΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ

ΜΑκαρία Ἡρακλέους θυγάτηρ· ἥτις ἑαυτὴν ἐπέδωκεν εἰς σφαγὴν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἀθηναίων πατρῴων σωτηρίας, ἡνίκα ἐπεστράτευσεν ὁ Εὐρυσθεὺς τοῖς Ἀθηναίοις· διὸ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι στεφανοῦντες αὐτὴν ἔθαψαν. ὅθεν καὶ τὸ, βάλλ' ἐς Μακαρίαν, ἤγουν εἰς Ἅδην, ἐπὶ τῶν ἑκόντως εἰς κίνδυνον κατ' ὀργὴν ἰόντων λέγεται.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΜΑΓΩΝ ΘΥΤΙΚΗΣ ΠΡΟΓΝΩΣΕΩΣ

ΟἹ μάγοι διὰ τῶν θυσιῶν ἔλεγον τὰς προγνώσεις, διὰ τῆς κατασκευῆς θυσίας γὰρ καὶ ἐπικλήσεως τινος, ἐθύοντο εἰς τὰς τιμὰς, καὶ ἐν τῷ, ἐνοπῇ, καὶ εἰ λίαν ἔλαθεν, δι' ὧν ἔλεγον τὰ συμβησόμενα. γένος δὲ Περσικὸν οἱ μάγοι, ἐξ ὧν οἱ ἐπαοιδοὶ ἐξῆλθον. λέγονται δὲ ὅτι τὰ θεῖα θεσπίζειν οἱ Χαλδαῖοι ἐξεῦρον, ἃ οἱ Κορινθίοι διεσπάρθαι γὰρ ἡ ἱστορία Χαλδαίοις δὲ καὶ αἴτιοι εἰσὶν Περσικοί· καὶ ὅτι ἡ μαγεία παρὰ Μήδοις. διαφέρει δὲ μαγεία, γοητείας καὶ φαρμακείας, ὅτι ἡ μὲν μαγεία ἐπίκλησίς ἐστι δαιμόνων ἀγαθοποιῶν δῆθεν πρὸς ἀγαθοῦ τινος σύστασιν· ὥσπερ τὰ τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως θεσπίσματα δι' ἀγαθοῦ γεγόνασι. γοητεία δὲ ἐστιν ἐπίκλησις δαιμόνων κακοποιῶν περὶ τοὺς τάφους εἰλουμένων ἐπὶ κακοῦ τινος σύστασιν. γοητεία δὲ κέκληται ἀπὸ τῶν γόων καὶ τῶν θρήνων τῶν περὶ τοὺς τάφους γινομένων. φαρμακεία δὲ, ὅταν διά τινος σκευασίας θανατηφόρου διὰ τοῦ στόματος φίλτρου, ἢ καὶ ἄλλου τινὸς διὰ σώματος

ΠΕΡΙ ΜΑΙΡΑΣ.

ΜΑῖρα Προίτου καὶ Ἀντείας θυγάτηρ βασιλέως Ἄργους, καλὴ τὸ εἶδος, παρθένιον ἔλαμψε, σύνθηρος Ἀρτέμιδος· ταύτῃ συνῆλθε Ζεύς, ἐξ οὗ Λοκρός, ὃς τὰς Θήβας συνῴκισε Ζήθῳ καὶ Ἀμφίονι, τέθνηκε δὲ ὑπ' Ἀρτέμιδος· ἕτεροι δέ φασι τὴν Μαῖραν παρθένον ἀποθανεῖν.

ΠΕΡΙ ΜΑΡΙΑΝΔΥΝΟΥ.

ΜΥθεύεται παῖς Τιτυοῦ ὁ Μαριανδυνός· ὃς τὴν θρηνητικὴν αὐλῳδίαν ἐξεῦρεν, καὶ ἐδίδαξε τὸν Μάρσυαν τὸν αὐλητὴν πατέρα, ἐξ οὗ καὶ Μαριανδυνοὺς αὐλοὺς ἐπωνόμασε τοὺς θρηνητικούς. ὅπως εὐπηγνυτὸν, φασίν, ἀπώλετο· καὶ οἱ Μαριανδυνοὶ κατὰ θέρος θρηνοῦσιν αὐτόν.

ΠΕΡΙ ΜΑΡΠΗΣΣΗΣ.

ΜΑρπῆσσα, θυγάτηρ Εὐήνου, γαμετὴ δὲ Ἴδα· ἣν τινα φιλανδρον περιφέρεται, ὅτι καὶ ὁ μῦθος λέγει εἰς πολλά τι ἔκλαυσεν, ὅτι ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἡρπάγη· καὶ ὅτι αἱρεῖσθαι ἔφη μᾶλλον ἀντὶ Ἀπόλλωνος, τὸν αὐτῇ συγγηράσαντα θνητὸν Ἴδαν· ὥσπερ ἐν τῷ περὶ Ἴδα ἀρχαίως εἴρηται.

ΠΕΡΙ ΜΑΡΣΥΟΥ.

Ο Μαρσύας, αὐλητὴς ἦν· γίνεται δὲ ἐπὶ μουσικῆς ἐμπειρίᾳ· Ἀθηνᾶ τοὺς αὐλοὺς καὶ ἔλεγχον διὰ κάτοπτρον τοῦ κάλλους ἡ πηγὴ τῆς εἰκόνος διέξελθεν, τὸ στόμα ἐκδιδάξαι· ὅτι καὶ ἐρριμμένον τῶν αὐλῶν, ὁ Μαρσύας ἀνελόμενος, προκαλεῖται δὲ τοὺς χρυσέους αὐλοὺς ὁ πατὴρ αὐτοῦ· καὶ ἦλθε, φασί, θεὸς δυνάμενος, καὶ ἡττηθεὶς τῇ χρυσῇ· ἀγχόνην ὁ Μαρσύας ἐλήφθη ἀπὸ τῆς δυνάμεως καὶ χειρὸς αὐτοῦ, χειρὶ δὲ κατὰ Ἀπόλλωνα λέγων, ὅτι δῆλον εἶναι λοιπόν, ὡς μὴ πλεονεκτεῖν τὰ δαίμονος εἰς τὰ ἐπὶ τῇ φιλονεικίᾳ νικᾶται· καὶ τὸ δέρμα μετὰ τῆς ὕστερον ἐκδῦσαι· ὅτι δὲ καὶ ποταμὸς ἐν Φρυγίᾳ Μαρσύας καλούμενος· οἱ δὲ Φρύγες, ὥς φασι, διέξεισι τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ Μαρσύου.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΜΑΥΣΩΛΟΥ ΤΟΥ ΚΑΡΟΣ

Μαυσωλὸς, Καρίας γέγονε τύραννος· ὃς ἐποίησεν ἑαυτῷ τάφον πολυτελέστατον ἐν σχήματι τινι ἐξ ἐπιμίξεως λίθων, ἴδιον καμβῆ(?)· τῷ καθ' ὃ χρώνται δὲ ἐν ὁ Καρικοὶ τάφοι, ἐπεὶ ἂν ἀπεικόσι γράφονται δὲ ἐν Καρίᾳ, ἵνα ἂν ἔθνεσι, τὰ Μαυσωλεῖα καὶ Καρες. οὗτοι δὲ καὶ αἱ Πυραμίδες θαυμασαι, αἵτινα ἔξω ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ἐπεστήθησαν πολυτελέστατοι καὶ αὗται. οἱ τοίνυν Χριστιανοὶ μὴ λεγόμενοι τὰ ἱερὰ τοῦ Ἰωσὴφ Ἕλληνες. γ, παρὰ βασιλέων τινῶν ὧν ἔξι καὶ Ἡρόδοτος. ὡς δὲ κατὰ μετὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἰωσὴφ, ἐν τῷ ἐξόδῳ τοῦ Ἰσραὴλ, ἐποίησαν αὐτὰς παρὰ βασιλέων οἱ Ἕλληνες.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΡΑΣ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ

Μεγάρα, Κρέοντος θυγάτηρ βασιλέως Θηβῶν, Ἡρακλεῖ γαμηθεῖσα, ἔσχε παῖδας τρεῖς. Ἡρακλῆς δὲ καλέσαντος ἐπὶ τὰς ἄθλους, ἐκεῖνος τῆς Ἡρακλέους καὶ Λύκος, βασιλεὺς τυγχάνων Θηβῶν. Ἡρακλῆς δὲ εἰς γῆρας ὁρμήσας, ἀπέλασε ἐκεῖνος αὐτῇ γυναικὶ καὶ παισί. Ἥρας δὲ χόλῳ ἐν μανίᾳ ἐμπεσὼν, διεχρήσατο ἐν καὶ παῖδας, ὧν χρεία ἄλλων τὸν Λύκον ἀπό τε τεκνωμένης αὐτῆς αὐτὸν Λυκόφρονι. ὡς δὲ κατὰ ταῦτα τὴν Μεγάραν διεχρήσατο, μέλλων δὲ, φησὶ, ἐν τοῖς ἀλλήλων Ἐριννύων ἐκδίδοσθαι τῇ ἥρωϊ, ἐκολάσθη, φθάσαντος ἐκείνου καὶ φύσιν θανεῖν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΛΑΜΠΟΔΟΣ

Μελάμπους ὁ μαντικώτατος ἀδελφὸς Βίαντος, ὅντινα οὕτως γενεαλογοῦσιν Ἀμυθάονος, καὶ Κρηθέως, καὶ Αἰόλου, καὶ Ἕλληνος, τοῦ Διὸς καὶ Δευκαλίωνος γίνεται Μελάμπους, ὡς φησι Διογένης. κληθῆναι δέ φασιν αὐτὸν, διὰ τὸ παιδίον ὄντα ἐν μεσημβρίᾳ ἐκτεθέντα αὐτὸν ἐν σκιᾷ ἠλίου ἐν ἡλίῳ· τὸν πόδα μελανθῆναι, διὰ τὸ ἐν κοίλῳ. ἐν δὲ ταῖς κληρώσεσι μεγάλαις Ἥρας. λέγεται, ὡς ἄρα Μελάμπους φίλος ὢν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐπιδημήσας κατήλθεν αὐτῷ. Πυλίοιςτε ἄλλα δὲ αὐτοῦ Βίαντι, δῶρα ἀνεπτοιωὶ κατέφυγε ἐν τῷ Πελοποννήσῳ διέτριβεν. χελιδόνας δὲ ὁ βασιλεύς, ἀποκτείνων τὸν δράκοντα. Μελάμπους δὲ ἐκείνον μὴ θάπτειν· τε δὲ ἔκγονα αὐτοῦ ἐκθρέψαι· κἀκεῖνα τελειωθέντα τὰ ὦτα αὐτοῦ ἐκκαθάρασαι αὐτῷ καὶ μαντείαν. καλοῦντες

δὲ

δὲ ὁ Μελάμπους τὰς βόας τοῦ Ἰφίκλου, καὶ συλληφθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἐπειδὴ τὸ τέγος ἔμελλεν ὅσον οὔπω πεσεῖσθαι τῆς οἰκίας, κατανοήσας ὑπὸ μαντικῆς, ἐν δεσμωτηρίῳ κατεχόμενος, εἶπεν τῇ θεραπαίνῃ τοῦ Ἰφίκλου· παρ' ἧς Ἴφικλος μαθὼν τὸ ῥηθὲν, αὐτός τε ἀπαλλάττεται τῆς δουλ., καὶ Μελάμποδα αἰδεσθεὶς ἀπέλυσεν, ἐπιδοὺς αὐτῷ καὶ τὰς βόας, ἃς ἀδίκως ἔκλεψεν. οὗτος ὁ Μελάμπους ἤγαγε τὰ ἐν Ἀργείοις ἱερὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι δὲ συνιέναι ἐλέγετο, ὅπερ ἐμάνθανον Ἕλληνες. ἐκ δὲ τῶν μεταμορφωμένων, ὡς οὗτος ὁ μαντικώτατος, ὥσπερ καὶ ὁ Πρωτεύς· οἱ γὰρ τοιοῦτοι ἄνθρωποι εἶχον αὐτοῖς τοιοῦτόν τινα τέχνην, ὡς μεταμορφοῦσθαι εἰς ὃ ἂν θέλωσιν ὥστε μὴ γινώσκεσθαι παρὰ τῶν πρὸς αὐτοὺς διαλεγομένων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Μελέαγρος υἱὸς Οἰνέως ἦν, ὅς τινά φασι κατηγωνίσατο τὸν Καλυδώνιον σῦν, καὶ ἀποδείραντα δοῦναι τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν καὶ τὸ δέρμα τῇ ἐρωμένῃ Ἀταλάντῃ· καὶ γὰρ ἦν κατὰ συγκυνηγέτις. οἱ δὲ Θεστίου παῖδες, Πλεξίππου υἱοὶ ὄντες, μήτρως δὲ Μελεάγρου, ὁ ἦν Θέστιος πρὸς μητρός, ἀγανακτήσαντες, αὐτῆς τῆς Ἀταλάντης ἀφείλοντο βίᾳ, καὶ Μελεάγρῳ ἐπεβάλλοντο· ὁ δὲ μαθὼν, τούτους ἀπέκτεινε, ἐφ' ᾧ ἡ μήτηρ λελύπηται. ἐν δὲ Πλευρῶνι διὰ ταῦτα Καλυδωνίοις πολεμοῦντι, ὁ Μελέαγρος ἕως μὲν οὐ συνεμάχει τοῖς ἐν Καλυδῶνι συμμαχοῦσι, ἀγανακτῶν πρὸς μητρὸς καταρωμένην· πεισθεὶς δὲ ὕστερον τῇ γυναικὶ Κλεοπάτρῃ, ἀπεκρούσατο ἐκ τῆς πόλεως τοὺς Κουρῆτας· ἐπὶ δὲ τὴν εὐτυχίαν ἀποστρεφομένη, καὶ ὡς ἡ μήτηρ ἔτι μισοῦσα τὸν υἱὸν Μελέαγρον, διὰ τῆς ἀδελφῆς τὸν τῶν Μοιρῶν αὐτῷ δοθέντα δαλὸν, ὅπερ ἦν τῆς τοῦ υἱοῦ ζωῆς, κατέφλεξε· πληρωσάσης δὲ τὸ ἀπόφθεγμα αὐτῷ, μεταμεληθεῖσα ἑαυτὴν ἀνῄρησεν ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς τιμῇ. αἱ δὲ τοῦ Μελεάγρου ἀδελφαὶ κλαίουσαι θρηνοῦσαι, ὡς φασι, τὰς λεγομένας μελεαγρίδας μετεβλήθησαν. ὁ δὲ Γεωγράφος λέγει, ὅτι, ὡς τὸ πεδίον, περὶ μέρους τῆς χώρας ἐμάχοντο Κουρῆτες, καὶ Αἰτωλοί· ἐπεὶ Θέστιος Ἀλθαίας πατὴρ, Κουρήτων ἄρχων, ..., Οἰνεὺς, κτίστης Πλευρῶνος, καὶ ὡς πόλεμος τοῖς Θεστιάδαις πρὸς Οἰνέα καὶ Μελέαγρον.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΔΟΥΣΗΣ

ΜΕδουσα Φόρκυνος κ̀ Κητοῦς θυγάτηρ ἦν· αὕτη παρὰ κάλλος τῇ Ἀθηνᾷ ἐρίζειν. Ἀθηνᾶ ἢ τὸ Περσέα κατ' αὐτῆς ἔπεμψεν, [illegible] ζωγραφήσασα αὐτῇ τὴν ἢ Γοργόνων καλλονὴν, μὴ ἔτι [illegible] τῆς Σέλμου Δικτύος ἐλεηθεῖσα, [illegible] ταῦτα αὐτὸς ἐλθὼν δὲ παρὰ τὰς Φορκίδας, ἀφεῖλε τὴν [illegible], καὶ τὸν Ἐνυώ, τὰς ἐν γήρατι γραῖς, ἀδελφὰς δὲ τῶν Γοργόνων, ἔλαβε παρ' αὐτῶν τὸν ἕνα ὀφθαλμόν, κ̀ [illegible], ὁ μόνον εἶχον καὶ [illegible] αὐτοῖς ταῦτα [illegible], ὡς ὑφηγήσαιτο αὐτῷ εἰς Νύμφας· κ̀ λαβὼν τὰ πτερωτὰ τῶν Νυμφῶν πέδιλα, ἢ κυνῆν, ἔτι πήραν, ἢ κίβισιν, κ̀ τὴν κυνῆν τοῦ Ἅιδη, καὶ παρ' Ἑρμοῦ ἀδαμαντίνην ἅρπην, ἔχων αὐτὸς τῆς Ἀθηνᾶς κάτοπτρον, πετόμενος ἦλθεν ἐπὶ τὰς Γοργόνας ἐν Ὠκεανῷ οὔσας [illegible] Τερμητήν [illegible] δρακοντοφολίδας εἶχον, κεφαλὰς στιλβ, μεγάλας ὀδόντας, χεῖρας χαλκᾶς κ̀ πτέρυγας, ἀς [illegible] γῆς πετόμενος, ἐπ' αὐτὰς ἐλθών, ἢ κοιμωμένας εὑρών, καρατομεῖ τὴν Μέδουσαν, ἐν τῷ κατόπτρῳ βλέπων, [illegible] αἱ δὲ λοιπαὶ αὐτῆς ἀδελφαὶ θηρῶν μὴ [illegible], ἐν τῷ [illegible] κεφαλῶν [illegible] ἐπ' Ἀθηνᾶ, κ̀ Πίνδαρος, [illegible] κεφαλὴν [illegible] νόμον. Περσεὺς δὲ τὴν [illegible] κεφαλὴν [illegible] φέρων αὐτὴν, [illegible] τὰ δὲ τῶν Νυμφῶν πέδιλα ἢ [illegible] Ἑρμῇ [illegible] λαβών, [illegible] Ἀ[illegible] τὴν δὲ κεφαλὴν τὸ Γοργόνος Περσεὺς παρέχει τῇ Ἀθηνᾷ, ἡ δὲ [illegible] τὸ μέσον τὸ [illegible] αὐτῆς [illegible], [illegible] κόσμον, [illegible] ἀπὸ τὸ Γοργόνος καὶ ὁ [illegible] κόσμος, γοργόνειον ἐκλήθη.

ΠΕΡΙ ΜΕΜΝΟΝΟΣ

Ο Μέμνων Αἰθιόπων βασιλεύεται καὶ [illegible] Ἡμέρας εἶναι υἱὸν ὡς δὴ κ̀ Τιθωνοῦ [illegible], ἢ ὡς [illegible] Αἰθιόπων [illegible] ἦλθεν εἰς Τροίαν, κ̀ ὡς Ἀχιλλέα [illegible] [illegible] Ἀχαιοῖς, [illegible] Μέμνων κ̀ [illegible] Ἀντίλοχον, ἡ ἱστορία δηλοῖ. ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΜΕΝΟΙΚΕΩΣ

Μενοικεὺς, Κρέοντος ὑπάρχων υἱὸς βασιλέως Θηβῶν, ἔπεσε, τῆς ἰδίας πατρίδος τῶν Θηβῶν πολεμουμένης, ὑπὸ τῶν ἑπτὰ στρατηγῶν, ἐγχρησμῳδήσαντος Τειρεσίου, ὁ μάντις, παρ' αὐτὰ παύσειν τὸν πόλεμον, καὶ ἐκ τούτου αὐτοὺς νικῆσαι, εἰ τῶν βασιλικῶν γένους τῶν ἀπαχθέντων τῶν ἀναδιδόντων ἐκ τῶν ὀδόντων τοῦ δράκοντος τις ἑαυτὸν δὴ πρὸς σφαγὴν, δίχα τοῦ πατρὸς, αὐτοῦ Κρέοντος, ἑαυτὸν σφάξας ἀπὸ τῶν τειχῶν πέπτωκε, καὶ τὸν πόλεμον ἔπαυσεν.

ΠΕΡΙ ΜΕΡΟΠΗΣ ΚΑΙ ΚΛΑΙΟΘΗΡΑΣ

Μερόπη καὶ Κλαιοθήρα θυγατέρες Πανδαρέου ἦσαν μαθοῦσαι ἐν ἀγκάλαις εἰδέναι, διὰ τὸ αὐτῶν ἀφαιρ. Ἐρινύσι δὲ παραδοθῆναι ἀμφοτέρας.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΒΟΥ

Μέταβος, υἱὸς Ἀλιβάντος λέγεται δὲ τὸν Ἡρακλέα ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βόας ἐλθόντα, ξενωθῆναι παρὰ Ἀλιβάντι, καὶ τὸν γεννηθῆναι τὸ παιδίον, καὶ διὰ τοῦτο Μέταβον προσαγορευθῆναι, ἐπεὶ μετὰ τὰς βόας τοῦ Γηρυόνου ἦν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΗΔΕΙΑΣ

Μήδεια, ἡ θυγάτηρ Αἰήτου, ἀφεῖσα τὴν Ἀσιανῶν, ἀπῆρεν ἐκ Κόλχων, ἀπὸ καὶ τῆς χώρας τῶν Μήδων τὸ ἐπ' αὐτῆς ὄνομα κληθῆναι, διὰ τὸ ὑπὸ Αἰγέως φυγεῖν, ὑπ' ἀοργῷ φάρμακα τῷ αὐτοῦ υἱῷ Θησεῖ ἐπιβουλεύσασα αὐτὸν, ὥσπερ, ὅτι ταύτης, διὰ σοφὴ φαρμακευτὴ, ὅτε οἱ Μῆδοι πολυφάρμακοι εἰσί. τὸ ἔστι δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἐν ἄλλῳ, ὡς τινες, ἀλλὰ πρὸς ἔλιπε τὰς Ἀθήνας, διωχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Αἰγέως, διότι τῷ Αἰγέως Θησεῖ, ὡς εἴρηται, ἐπεβούλευσε κεραστικὰ θανάσιμα φάρμακα, ἡνίκα ἐκεῖνος ἐκ Τροιζῆνος ἥκοι ἐλθὼν μετὰ τὰ ξίφους, καὶ τῶν πεδίλων τῶν πατρικῶν, ἃ καὶ Λυκούργου ἐπ..., ἀνείλετο μὲν ἀγνοοῦντι τῷ πατρὶ Αἰγεῖ ταῖς κακαῖς καὶ ἐπίβουλος βασιλεὺς, μικροῦ δὲ ἂν λαθὼν ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ πατὴρ γνωρίσας τὸ ἐν πολλῷ ἔτι διαδοχῇ τῆς Σκυλλείας ... ταῦτα ἀφανίσαντι, καὶ τὴν διεξέφυγε τῆς κύλικος, ἀπώσατο τὴν Μήδειαν, ἣ ἐξ ἧς ἔγημε πολύστροφος ἐκστραγηγέγετο.

Φασὶ δὲ αὐτὴν ... ἐν Μήδοις, καὶ ἐπιμιγεῖσαν ...

τὴν ὄψιν, ἐπειδὴ ἀπεγήρασε, καταβάψαι τι ἐθέλοντα [illegible] ἐκεῖ, ἐν ταῖς ἀρτίως κατεργασθείσαις τῆς σκευασίας [illegible] γεται δὲ καὶ ὅτι πάντων τῶν φαρμακειῶν ἐπεφύκαστο [illegible] δέον· διὸ καὶ ἐμυθεύθη ὡς ἐφθόνησε τῆς ἀφροδίτης [illegible] γεγονέναι, τέλος δὲ ταύτην ἡ Μήδεια ἔσθ᾽ ὅτι πρώτη [illegible] βάψασα ἐν λευκὰς τρίχας τὰς τρίχας ἐν μελαίνας τὰς [illegible] μέτης, ἐκ τῶν πολιῶν ἔχειν, μελαίνας τρίχας ἐποίει [illegible] ποιεῖν ἂν πρώτη Μήδεια ἐξεῦρεν· τοῦτο δὲ τῆς [illegible] ἐν τῷ ἀφανεῖ, ἵνα μὴ τις μάθῃ τὸ ἰατρεῖον [illegible] τῷ πράγματι, περιέψυξε· οἱ γὰρ ἄνθρωποι τοὺς τηρ[illegible] ἐγένοντο κρύπτειν, καὶ ἀγνοεῖσθαι ἐν δὲ τούτῳ, ἀμέσως [illegible] μεγάλου, λέβητας, καὶ ξύλα, ἐν πῦρ, νομίσαι ὡς [illegible] θρέψαι· οἱ δὲ Ἕλληνες, οἱ φασὶν ὑπὸ τὴν [illegible] Μ[illegible] πλάσαι, ἄνθρωπος γέρων ἐν αὐτῷ ὤν, [illegible] ἐπιλύεσθαι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΙΔΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΜΑΝΟΥΣ

ΜΙδας, βασιλεὺς ὢν Φρυγίας πλουσιώτατος, φιλαργυρ[illegible] χρυσομανὴς τις γέγονεν, ὡς τῷ ἔργῳ [illegible] καὶ γὰρ τοῦτο αὐτῷ, ὥς φασιν, ὁ [illegible] γένος, ὁ [illegible] χρυσὸν γένοιτο εὐτυχηθῇ [illegible] καὶ ὁ [illegible] [illegible] γένοιτο καὶ [illegible] χρυσὸν [illegible] δειπνοῦντος, [illegible] καὶ γὰρ ἡ τροφὴ ἡ ἐσθιομένη αὐτῷ [illegible] ματι, [illegible] τῷ λιμῷ [illegible] χρυσὸν λαβών, [illegible] ὁ χρυσὸς, [illegible] τι, καὶ [illegible], τὸ [illegible] στόμα, [illegible] [illegible] τῆς Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας [illegible] [illegible] ποταμὸν [illegible] τὸ [illegible], καὶ [illegible] τ Μίδ[illegible] [illegible] ἡ πόλις, ἐν ἐκλήθη Ἄγκυρα. ἔλεγον δὲ [illegible] [illegible] τὸ Μίδου, [illegible] ἔσχεν ὦτα, διὰ τὸ [illegible] [illegible], ὡς πάντα ἔχειν [illegible] τὰ [illegible] [illegible] καὶ [illegible], ὁ ὅτι [illegible] Φρυγ[illegible] [illegible], ὅτι ὦτα ὄνου ἔλεγεν. οἱ δὲ φασὶν [illegible] Διόνυσον ὁ Μίδας, [illegible] ὁ ὅτι [illegible] [illegible] διὰ [illegible] ὁ θεός, ὥστε ὅτι αὐτὸ [illegible] τὸ δὲ, ὅτι ὦτα μεγάλα [illegible] λέγεται [illegible] μα, ὅτι τὰ [illegible] λανθάνουσιν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΜΙΘΡΟΥ ΚΟΛΑΣΕΩΣ

Ο Μίθρας νομίζεται παρὰ Πέρσαις εἶναι ὁ ἥλιος· καὶ θυσιάζουσιν αὐτῷ πολλὰς θυσίας, καὶ πλεῖστοι τινες τελεταὶ εἰς αὐτόν. οὐδεὶς δὲ δύναται εἰς αὐτὸν τελεσθῆναι, εἰ μὴ πρότερον διὰ τῶν βαθμῶν πασῶν τῶν κολάσεων παρέλθῃ, καὶ δείξῃ τινα ἀπαθῆ καὶ ὅσιον. Βαθμοὶ δέ εἰσι κολάσεων, ἃ μὲν ἀριθμῷ ὀγδοήκοντα, ἔχουσι δὲ ὑπόβασιν καὶ ἀνάβασιν· κολάζονται γὰρ πρῶτον τὰς ἐλαφροτέρας, εἶτα τὰς δραστικωτέρας· καὶ μετὰ τὸ παρελθεῖν διὰ πασῶν τῶν κολάσεων, τότε τελεῖται ὁ τελούμενος. αἱ δὲ κολάσεις εἰσὶ τοιαῦται· πρότερον ἐλαύνουσιν αὐτὸν τὰς περιλήψεις ὑπὸ πεντήκοντα ἡμέρας ὡς τύχῃ· εἶτα εἰ ἔτι καρτερικός, ἐπιδέει αὐτὸν διακριβῶς ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἄλλας· εἶτα εἰς τὸ πῦρ ἐμβάλλει αὐτόν· ἔπειτα πάλιν εἰς χιόνα ῥιπτεῖ εἴκοσι ἡμέρας· εἶτα ἔπειτα αὐτὸν πάλιν ξεσθῆναι ὑπὸ δύο ἡμέρας, εἶτα ἐν ἐρήμῳ διενεχθῆναι καὶ ἀπιέναι· καὶ ἄλλα τινὰ ἔχει, ὡς εἴπομεν, τὰς ὀγδοήκοντα κολάσεις παρέλθῃ· καὶ εἰ ὁ πλάμμος καρτερῶν ἐφαίνετο, τότε λοιπὸν ὁ πλάμμος ἐπλεῖτο τὰ τελεώτατα.

ΠΕΡΙ ΜΙΛΩΝΟΣ ΤΟΥ ΚΡΟΤΩΝΙΑΤΟΥ

Μίλων ὁ Κροτωνιάτης, ἰσχυρότατος καὶ ῥωμαλεώτατος ἀθλητὴς ἦν, ὃς καὶ ζῶντα ταῦρον ἐν μέσῳ θεάτρῳ ἄρας, ὥσπερ τὸν αὐτὸν ἐβάστασεν, καὶ τὸν Ζεῦξιν Ἡρακλέα τοῦτόν γε ἀνδρειότατον· μέμνηται αὐτοῦ Θεόκριτος καὶ Λεωνίδας, ὃς καὶ πολύθρυλλος ἐστὶ καὶ ᾄδεται. ἀλλά τι ἐξ ἀπὸ τῶν ξύλων διελεῖν τῷ ἀνέμῳ, ἔτι γε οὐδὲ δύναται διατεῖναι· ἐλθὼν γὰρ εἰς ὕλην, καὶ εὑρών τινας δένδρον σχίζοντας, σφῆνα δὲ βάλλοντας ἐν μέσῳ τῶν ξύλων, θέλων αὐτὸς ἐκβαλεῖν τὸν σφῆνα, ἐν τῷ τῇ οἰκείᾳ ῥώμῃ πιεράσαι, ἐπεσπάσθη τῷ δένδρῳ τὰς χεῖρας, καὶ ὑπὸ σφιγκτοῦ θανάτῳ τὸν βίον μετήλλαξε.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΙΝΩΟΣ.

Ο Μίνως λέγεται υἱὸς τοῦ Διὸς· ἀφ' οὗ καὶ τὴν νομοθετικὴν ἐδέξατο· νομοθέτης γὰρ καὶ βασιλεὺς ἐγένετο Κρήτης· ὃς πρῶτος τὴν νῆσον ἐξημέρωσε νόμοις καὶ πολιτείαις, καὶ πόλεις συνῴκισε· μετὰ ταῦτα θαλασσοκράτωρ, καὶ Κᾶρας καὶ Φοίνικας τοὺς τότε λῃστὰς ἐξελάσας, πασῶν τῶν νήσων ἐκράτησε· διό

καὶ Μινωΐδες τὰς Κυκλάδας λέγουσι. ἐκράτησε γὰρ καὶ Σικελίας αὐτὸς ἄτερον, ἐν ᾗ καὶ τέθνηκε· τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ μετακομισθὲν ἐν Κρήτῃ, ὅπως ἐγένετο Δευκαλίωνα, καὶ ἡ Ἰδομενεὺς ὁ καὶ Τροίας στρατεύσας κατὰ τὴν μυθολογίαν δὲ, ὁ Μίνως, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ῥαδάμανθος, κριταὶ τῶν ἐν Ἅδου ὑπὸ τοῦ κοσμοκράτου Διὸς κατεστάθησαν. λέγει δὲ περὶ αὐτῆς ὁ Πλάτων, ὅτι ἐν τῷ τέλει τοῦ δικαίου βίου ἔρχεται εὐσεβὴς, ἀλλὰ εἰς Μακάρων νήσους, καὶ τὸ Ἠλύσιον πεδίον.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΟΡΜΟΥΣ.

Μορμὼ, κατὰ τοὺς μυθολόγους, δαιμόνιόν τι φοβερὸν καὶ ἐκπληκτικόν, ὃ τὰ βρέφη δεδίττονται καὶ ὁ Καυκασος, ... τὸ φοβερὸν πολύκεφαλον, μορμὼ τὸ θρασὺ φασὶν ... καὶ πάλιν μορμολύττω, τὸ φοβῶ, ... ὡς ἡ Γοργώ, ... Λάμια ... ἀπὸ τοῦ προσώπου, ... μορμολύκειον ... τραγικὸν καὶ κωμικὸν ... Ἀμφοτέρων, ... μορμολύκειον ἔχον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΟΛΙΟΝΙΔΩΝ

Γῆς τε ἔφη ... Θρᾳκῶν Μολιόνη κεκλῆσθαι. ... ἐν Ἤλιδι, ... Βούλλειος ... ἐπιστρατεύοντα, κατὰ μὲν τὸ μάχεσθαι, ... γεγόνασι δὲ ὅτι ... καὶ τούτῳ ἐβούλευσεν, ... Θεοὶς εἶναι τὸν Ὦτον τὸν Ἄδου ... καὶ ... αὐτῶν ... ὁ δὲ Ὦτος, καὶ ὁ Ἄδης, ... ἐκ τῶν Ὀρεάδων ὁ τοῦ Ζεὺς ... καὶ κεραυνοῖς ... αὐτοὺς, καὶ ... ἀπὸ τῶν κεραυνωθέντων αὐτῶν ... λίθους τῇ μετὰ αὐτῶν, ... αὐτὸν κεραυνωθέντας.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΟΙΡΩΝ

Μοῖρα καὶ ὁ Ζεὺς, ὥς φασιν, ... διὰ τὸ μὴ ... τῶν ... ἑκάστῳ ... ἄλλων μερίζειν, μετρῶν ... ὁ ... γινομένων ... δὲ ... ὡς ... εἰμαρμένη ...

καθ'

καθ' ἣν μεμοιράμεθα καὶ συνειλήχαμεν πάντα ἐν τάξει τοῦ χρόνου μὴ ἔχοντος πέρας, γινόμενα, ὥστε ἡ ἀρχὴ συλλαβὴ ἀπεζεύχθη, καθάπερ καὶ ἐν τῷ νομῷ. ἀνάγκη δέ ἐστιν, ἣ ἄγει καὶ ἣν ἀβιάστως οὐκ ἔστιν ἢ τὸ ἣν ταῦτα ἐξ ὧν ἤρτηται, τὴν ἀνάγκην λαμβάνει. κατ' ἄλλον δὲ τρόπον, τρεῖς Μοῖραι παρεισάγονται, κατὰ τὸ τρισσὸν τοῦ χρόνου. καὶ Κλωθὼ μὲν ὠνόμασται μία, ἀπὸ τοῦ κλώσει ἔργῳ ἐοικέναι τὰ γινόμενα, ἄλλων ἄλλοις ἐπιγιγνομένων· καθὸ καὶ νῆμα αὐτὴν οἱ πρεσβύτεροι διατυποῦσιν. ἄλλη δὲ Λάχεσις, ἀπὸ τοῦ τῇ κατὰ κλῆρον λήξει τὰ ἀπονεμόμενα ἑκάστῳ προσεοικέναι. Ἄτροπος δὲ ἡ τρίτη, διὰ τὸ ἀτρέπτως ἔχειν τὰ κατ' αὐτὴν διατεταγμένα. ἡ δ' αὐτὴ δύναμις οἰκείως ἂν δόξαι τῇ τριῶν προσηγορεῖν τυγχάνειν. αὕτη δὲ ἐστὶ καὶ Ἀδράστεια, ἤτοι διὰ τὸ ἄδραστος καὶ ἀνέκφευκτος εἶναι ὠνομασμένη, ἢ παρὰ τὸ ἀεὶ δρᾶν τὰ κατ' αὐτήν, ὡσανεὶ ἀειδράστεια οὖσα· ἢ τὸ στερητικὸν μόριον τὸ πολὺ ἐπιδηλοῦντος, ὡς ἄξυλος ὕλη πολυξυλοτάτη γάρ ἐστι. Νέμεσις δὲ, ἀπὸ τῆς νεμήσεως προσηγορεύθη. Ὦπις δὲ, ἀπὸ τοῦ λανθάνουσα ἐποπτεύειν, καὶ ἐπιτηρεῖν τὰ πραττόμενα ὑφ' ἡμῶν, καὶ κολάζειν τὰ κολάσεως ἄξια.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ.

Τὰς Μούσας ὁ Ζεὺς ἐκ Μνημοσύνης γεννῆσαι λέγεται, ἐνίοτε συγκαθευδήσας αὐτῇ ἐν Πιερίᾳ, καὶ γὰρ ἐκεῖθεν μὴ ἐν Πιερίᾳ, ὅθεν τὸ Ἑλλήνων γένος, καὶ τὸν αὐτῶν πατέρα γεγενῆσθαι. ὁ Ζεὺς δὲ αὐτὰς ἐγέννησεν, ἐπειδὴ καὶ τῶν κατὰ παιδείαν μαθημάτων εὑρετὴς ἐγένετο, ἃ δεῖ καὶ ἐκ μελέτης καὶ ἀκριβῶς ἀναλαμβάνειν πίστιν, καὶ ὡς ἀναγκαιότατα πρὸς τὸ ζῆν. ἐκλήθησαν δὲ Μοῦσαι, ἀπὸ τῆς μώσεως, ὅ ἐστι ζητήσεως, ὅθεν τὸ μῶσθαι τὸ ζητεῖν, ἢ τῆς πλείστων ζητήσεως, ὅθεν τὸ ἀεὶ πολλῶν ζητεῖν, καὶ φιλομαθεῖν, καὶ ταύτης ἀνάκεινται τῇ αὐτῶν ἐγγύτητι. ἐννέα δ' εἰσί, διὰ τὸ πρέπειν, ὡς φασί τινες, καὶ ἀεὶ τὰς προσηκούσας αὐτῶν ἐπιπλοκάς. τοῦτο γάρ ἐστιν ὁ τῶν ἐννέα ἀριθμός, τετράγωνος κατὰ τὸ ἀπὸ περισσοῦ γεγονὼς, καὶ τὸ τοῦ τελειοτάτου κατὰ τινας μετέχων λόγον ἀριθμοῦ ἢ ἐκ τετραγώνου γεγονὼς τετράγωνος, ὁ ἐννέα ἐστὶν ἀριθμός, τιμῶνται δὲ καὶ αἱ γυναῖκες, διότι ὁ ἐννέα, πολλάκις πολλά ἐστιν, ὁ δὲ τέλειος ἀριθμὸς, ἀρχὴ πλήθους· καὶ γὰρ ὁ ἐννέα τρεῖς τρίς, ἔχων πολλάκις πολλὰ καὶ ἡ καθόλου γνῶσις μαθήματα ἐστι, καὶ ἀπολαμβάνει ἐν ταῖς κατὰ μέρος περιγραφαῖς καὶ εὑρέσεσιν, εἰς ἅπαν-

προ

ςιν παρασκευάζουσιν αἱ γῆ ἐν ἀνθρώποις γνῶσιν, ἀμύητοι καὶ μετεωρίσαντες, ἐκ ἐν ἔνα αὐτῶν τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ τε κ᾽ αλλήλους γεννῶνται δὲ αἱ παρ᾽ ἡμῖν αὐτοῖς γνῶσεις αἱ Μοῦσαι, ἐν τῇ Πιερίᾳ, τῇ τοῦ Διὸς, ὄρει τῷ ὄντι, οἰκοῦσαι, τῷ ἀεὶ ἢ ἀποβάλλει κρυφθῆ τόπῳ ἔνθα τε τίκτει κ᾽ τιμαλφεῖ, ἐκ ἐγχωρίου μόνη, τοῦ Διὸς ἐπὶ πάντας μιγνύντος τῇ Μνημοσύνῃ τοῦτο τοῦ ὄντος πολλάκις ἀναπολήσαντος, καὶ μνημονεύοντος, ἃ οὐ γινώσκει γιγνώσκει δ᾽ αἱ γνῶσεις ἐν τῇ πιόνῃ Πιερίᾳ, ἐν τῷ Ἑλικῶνι χορεύουσιν, τὸν αὐτῶν πατέρα Δία ὑμνοῦσαι τοῦτον ἐγχωρεύουσαι ταῖς βίβλοις, ἑλίσσουσαι, κ᾽ ἀδιαφόρως πανταχοῦ, διὰ τῶν χωρίων, κατέστησαν τὴν αὐτοῖς γλῶτταν ἀσκεῖν τὸν καὶ τὰ τοῦ ὄντος ἐρίων, Πιερίας δεικτικοὶ τῆς πολλῆς τῆς βίβλου, Ἑλικῶνι κληθεῖσι, Πιερίας δεικτικῶς τῆς πολλῆς ... ἐν αἷς ἐπεχωρεύοντο αἱ Μοῦσαι, γνῶσεις καὶ αἱ συγγράμματα. ἀλλ᾽ Ἑρμηλάου μετὰ ὁ Κρατῖνος τρεῖς φησιν εἶναι τὰς Μούσας, κ᾽ θυγατέρας Ἀπόλλωνος, Κηφισοῦ, Ἀπολλωνίδα, Βορυσθενίδα. Ἄρατος δ᾽ ἐν τῇ ε᾽ ἀστρικῇ τοῦ Ἀστερικοῦ, τέσσαρας λέγει, Διὸς τοῦ αἰθέρος, κ᾽ Πλουσίας νύμφης Ἀρχήν, Μελέτην, Θελξινόην, καὶ Ἀοιδήν. τινὲς δὲ κ᾽ δύο μόνας εἶναι φασὶν· Ἐπίχαρμος δὲ ἐν τῷ τῆς Ἥβης γάμῳ, ἑπτὰ λέγει, θυγατέρας Πιέρου κ᾽ Πιμπληΐδος νύμφης· Νειλοῦν, Τριτώνην, Ἀσωπόν, Ἑπτάπορον, Ἀχελωΐδα, Τιτοπλοῦν, κ᾽ Ῥοδίαν. κ᾽ τρεῖς μὲν λέγεσθαι τὰς ... τῶν τε τελείων πλειόνων κ᾽ ἐκ τε τῶν γενῶν ... ἐπ᾽ ὅσον ὁ κύκλος φιλοσοφίας λόγος συμπληροῦται. ... τάχα διὰ τὰ παλαιὰ τῶν μουσικῶν ὀργάνων τοσαῦτα εὑρίσκεσθαι, ἐννέα δὲ ... καὶ τὸ θαυμαστὸν τὸ τελειότατον τοῦ ἀριθμοῦ, κ᾽ ἐν ἴσοις πάντας συνάπτειν τὸν ... τὰς Μούσας πάντα φασὶ ... κ᾽ ὀνόματα ἔχουσιν ... ἐν Ἡσιόδῳ κ᾽ ... Κλειὼ, Εὐτέρπη, Θάλεια, Μελπομένη, Τερψιχόρη, Ἐρατώ, Πολύμνια, Οὐρανία κ᾽ Καλλιόπη. ... Μούσας γεγονέναι Καλλιχόρην, Εὐτερπίαν, Εὐκλειδίαν, Δίαν, Ἐρατίαν, Ἑλικῶνα, Εὐκλείαν, Θελξινόην κ᾽ Τερψιχόρην, κ᾽ ... τρεῖς, Τρεῖς δὲ μουσικὰς ... τὰς τρεῖς προσῳδίας, ὀξεῖαν, βαρεῖαν, ... κ᾽ περισπωμένην ... τρεῖς χρόνους, ἐνεστῶτα, παρεληλυθότα, κ᾽ μέλλοντα. κ᾽ τὰ τρία πρόσωπα, πρῶτον, δεύτερον, τρίτον. κ᾽ πολλὰ τοιαῦτα τῆς τριάδος ἀριθμοῦ κ᾽ ... τὰ τρία ... αἱ δὲ τέσσαρες, ... δια-

[illegible], Ἰάδα, Ἀτθίδα, Δωρίδα, Αἰολίδα, καὶ πολλὰ [illegible] τε [illegible] αἱ δὲ [illegible], [illegible] αἰσθήσεις, καὶ [illegible] ἄλλα πλεῖστα. αἱ δέ γε ἐννέα, ἢ [illegible] λέγω, καὶ τὰς [illegible] ζώνας, καὶ τοὺς [illegible] ἀστέρας, καὶ [illegible] Κλειώ, ἱστορίαν Θάλεια, φυτηκομίαν Εὐτέρπη, αὐλοὺς Μελπομένη, ᾠδὴν Τερψιχόρη, χορείαν Ἐρατώ, [illegible] καὶ ὀρχήσεις Πολύμνια, γεωργίαν Οὐρανία, ἀστρολογίαν Καλλιόπη, ποίησιν [illegible] καὶ [illegible] τὰς τοιαύτας [illegible], [illegible] καὶ [illegible] πᾶς ἀνὴρ καὶ πᾶσα γυνή, [illegible], μουσικῶν καὶ [illegible] [illegible] ἐπιμελούμενοι καὶ [illegible] Διονύσου Ὀσίριδος [illegible] τὴν γεωργίαν [illegible], [illegible] μουσικῶν [illegible], [illegible] Μούσας [illegible] πολλὰ [illegible] καὶ διαφόρου [illegible] τὰς Μούσας, τῷ ἔργῳ καὶ τῷ ὀνόματι. καὶ [illegible] Μουσῶν [illegible], [illegible] γεωργικῶν [illegible] τεχνῶν, καὶ [illegible] τὰς Μούσας [illegible], [illegible] ἀληθῶς [illegible], τὸ γνωστικὸν [illegible] καὶ [illegible] μούσας [illegible] καλοῦσι, καὶ [illegible], [illegible] ἀλλήλαις, [illegible] τῆς ἀρετῆς [illegible], [illegible]. [illegible] Θεῶν [illegible] θεραπείαν [illegible] μαθήματα, [illegible] καὶ ἀρχὴν παιδείας [illegible] τὰ ἄρχαια [illegible] θεῶν. καὶ [illegible] τῷ βίῳ [illegible], [illegible] συγχορεύειν [illegible] καὶ ὁ Ἀπόλλων, διὰ τὴν [illegible] τῆς μουσικῆς [illegible], [illegible] καὶ [illegible] μιμούμενοι καὶ [illegible] φιλοσοφίας, [illegible], κατὰ τὸν Κωμικὸν [illegible], καὶ [illegible] λέγεται [illegible] Ζεὺς [illegible] τῇ Μνημοσύνῃ [illegible] αὐτάς. καὶ [illegible] ζητοῦντας [illegible] παιδείας [illegible] ἄλλο τι [illegible], [illegible] αὐτῇ, [illegible] καὶ Εὐτέρπη [illegible] εὐθυμοῦντας καὶ [illegible] Οὐρανία [illegible] ἔρωτας [illegible] τούτου [illegible] καὶ Θάλεια [illegible] παρέχουσα, [illegible] ἀρετῆς καὶ τῆς παιδείας, [illegible] σύμβολον

τοῦ

[illegible] Θάλεια δὲ [illegible] Μελπομένη δ' [illegible] Τερψιχόρη δὲ [illegible] Ἐρατὼ [illegible] Πολύμνια [illegible] Οὐρανία δὲ [illegible] Καλλιόπη δὲ [illegible]

—— [illegible]

[illegible]

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

Μυστήρια δύο τελεῖται ἐν Ἐλευσῖνι τῆς Ἀττικῆς, τὰ μὲν μεγάλα τε καὶ μικρὰ· καὶ τὰ μὲν μεγάλα, ὥσπερ [illegible]

σιν ὃ περιηγούμενοι τῶν μεγάλων μὲν ὄντων ἢ σμικροτέρων μυστηρίων, ἐλθόντος Ἡρακλέους, καὶ θέλοντος μυηθῆναι, ἐπειδὴ νόμος ἦν Ἀθηναίοις μηδένα ξένον μυεῖν, αἰτηθέντος τοῦ αὐτοῦ ἀξιοῦν, καὶ ὅτι φίλος τε ἦν τῇ πόλει, καὶ υἱὸς τοῦ Διὸς, ἐποίησαν μικρὰ μυστήρια, ἐν οἷς αὐτὸν ἐμύησαν. ἔστιν δὲ τὰ μὲν μεγάλα, τῆς Δημήτρος, τὰ δὲ μικρὰ, Περσεφόνης, τῆς αὐτῆς θυγατρός, τῆς καὶ Κόρης λεγομένης. ὅτε δὲ μυηθεὶς τε ἱμάτιον ὃ ἐφόρει ἐν τῇ μυήσει, ὑπὸ τοῦ ἀπελθεῖν, μέχρι ἂν πάλιν ἀναστῆ διαρραγῆ. Ἀριστοφάνης μετὰ τοῦ ἐμυήθης, παίζει ὁ ποιητὴς ἀπὸ τῆς Ἐλευσῖνι νόμου· ἔθος γὰρ ἦν, ὡς ἔφην, ἐν οἷς δεῖ Ἰμαντικῶς μυηθῆναι ἐπὶ θεοῖ τινος, ταῦτα ἀνατίθεναι. ὥσπερ δηλοῖ καὶ Μελάνθιος ἐν τῷ περὶ Μυστηρίων, πάτριον ἦν τοῖς θεοῖς ἀνιερῶν, ὃ τις ἐνδύας τοῖς μύσταις ἐν οἷς τύχοιεν μυηθέντες

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΥΡΜΙΔΟΝΩΝ

Αἴγινα, νῆσός ἐστι πρὸ τῆς Ἐπιδαυρίας ἐνδοξοτάτη, κύκλον σταδίων ρπ', κλυζομένη τῷ τε Κρητικῷ πελάγει καὶ τῷ Μυρτώῳ, τῷ μεταξὺ Κρήτης καὶ Ἀργείας καὶ Ἀττικῆς ἐν ἔχθει μὲν γεώδης, ἐπιπολῆς δὲ πετρώδης, διὸ καὶ ὑψηλή ἐστι, κριθοφόρος δὲ ἱκανῶς. Ὅθεν φασὶ ἐπισκοπουμένης τῆς νήσου ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς. ἐν δ' ἐν αὐτῇ πρῶτον Μυρμιδόνες ἐκλήθησαν, ὡς ἔστι, κατὰ τὸν μῦθον, λοιμοῦ τῇ νήσῳ συμπεσόντος, καὶ τῶν ἐκεῖ ἐκτεθνειότων τῇ νήσῳ, οἱ μύρμηκες ἄνθρωποι ἐγένοντο, Αἰακοῦ εὐξαμένου, ἀλλὰ ὅτι μυρμήκων δίκην, τὴν ψαφαρὰν γῆν αὐτοὶ ὅπως ἀνορύττοντες ἐπέφερον ταῖς πέτραις, ἵνα ἔχοιεν γεωργεῖν, ἐν δὲ τοῖς ὀρύγμασι κατῴκουν, φειδόμενοι τοῦ πλινθοποιεῖν, ἵνα ἔχοιεν γῆν. Δωριεῖς δὲ ἐπῴκησαν οἱ Ἀργεῖοι, ἀπὸ Ἐπιδαύρου, καὶ τῆς Ἡρακλείας.

Καὶ ἄλλως Μυρμιδόνες ποθὲν μυθικῶς λέγονται, πάντη δῆλον. ἐν δὲ τῷ μύθῳ ὑπερετίθεντες ἱστορικῶς, γεωργεῖν τὴν Αἴγινης φασι, κελευσθέντες τῆς γῆς ἀλλὰ ἐπελθεῖν, καὶ ὑπὸ μὲν τῆς κατοικήσεως ἀφῆντες τὸ δὲ ἀναβληθὲν μὲν χῶμα εἰς ἔγχυτον καρπὸν γῆν διεκπεπέσοντα, διὰ τὸ τὸν νῆσον τε μὲν ἄνω τραχεῖαν εἶναι, ἀγαθὴν δὲ τε ἐπιβῆναι. διὰ τοῦτο πάλιν τις ταύτης ταύτης μύρμηξιν εἰκάζοντες οἱ ἔθνος, διὰ τὸ τὸ ἤπειρος, ὡς αὐτοῦ, ἀπομιμούμενοι, Μυρμιδόνας ἐκάλεσαν αὐτούς. ἐκεῖθεν δὲ ὕστερον τῷ Αἰακοῦ συμμετοικισθέντες τοῖς εἰς Φθίαν συναπήγαγον ἐκεῖθεν καὶ τὴν κλῆσιν καὶ τῆς μὲν κατῳκίσαι ταύτας Αἰγι-

 νη-

νήσας ἐπίκαι καλοῦσι. τὰς δὲ Φθιώτας ἐξ αὐτῶν τὰς Μιμαλλόνας μεταθέσθαι, ἐν ἄλλῳ μὴ ταῦτα. ἐπεὶ δὲ ἀγαθῶν τῷ Ἀπόλλωνι ἱστορίας, τὰ ἐς τὴν ἀρχήν, φασὶν ἀπὸ πολλῆς ὑπὸ μάλιστα Ἀλεξάνδρου τοῦ ἀπ᾽ αὐτῶν γένους πολυανθρωπίας ἐπαυξηθείσας κατοικισθῆναι διαλυθῆναι τὸ μῦθον, ὡς ὥσπερ αἱ κατὰ χώρας μιμηκοτιῶσαι ὄχθαι τῇ Ἀττικῇ ἐγένοντο κατ᾽ ἀρχήν. ἔνθεν δὲ ἡ παροιμία καὶ ἐν ἄλλοις τὸ πολὺ τῆς εὐτυχίας ἀπὸ μιμήσεων καλεῖν, ὡς ὅτι μιμήσεως ἐστὶν ἀγαθῶν. πολλοὶ δὲ τὸ ἐνταῦθα ἐν Θεσσαλίᾳ εἶναι, μιμήσεις δεινοί, ὅσα πολυπλεῖστοις λαοῖς.

ΠΕΡΙ ΜΥΡΡΑΣ.

Μύρρα Θείαντος θυγάτηρ ἐγένετο· αὕτη ἐρασθεῖσα τοῦ πατρὸς καὶ λάθρα μιγεῖσα αὐτῷ, ἐν ἐγκύῳ γενομένη, ὑπὸ τῆς μεταδιώξεως τοῦ πατρός, ηὔξατο τοῖς Θεοῖς εἰς ὕπερ ἐν τῷ μεταβληθῆναι. ὅθεν καὶ εἰς δένδρον αὐτὴν μετέβαλον, ὃ ἔτι καὶ λέγεται ὅτι καλεῖται μύρρα, ἥτις ὠδίνει Ἄδωνιν μετὰ γῆς οἱ μυθοί, ἢ λεγομένου μύρρα, ἥτις μυρσίνων οὖσα. ὅτι δὲ Ἀριστοτέλης τὸν μύρρας μνείαν, ἥτις μυρσίνων οὖσα. ὅτι δὲ Ἀριστοφάνης πάλιν λέγει αὐτὴν φύσιν ὅτι μετεβλήθη εἰς μύρρα, συνεχῶς τῷ χρόνῳ τὸ τοιοῦτο διαρραγέντος τοῦ φλοιοῦ, ἐτέχθη ὁ Ἄδωνις ὃν ἔτρεφεν ἡ Ἀφροδίτη ἐφίλησε, ἐν ἀποθανόντος θρῆνον ἔσχηκεν.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ.

ΠΕΡΙ ΜΑΡΣΥΟΥ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ.

Μαρσύας Περιάνδρου Πελλαῖος ἱστορικός· ὅστις ἀνετράφη γραμματοδιδασκάλους ἦν, καὶ ἀδελφὸς Ἀντιγόνου τοῦ μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντος, σύντροφος δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνων βασιλέως. ἔγραψε Μακεδονικὰ ἐν βιβλίοις δέκα. ἄρχεται δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος Μακεδόνων, ἐν μέχρι τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου ἐπὶ τῆς Συρίας ὁδοῦ, μετὰ τῆς Ἀλεξανδρείας κτίσεως. Ἀττικά, ἐν βιβλίοις ιβ΄, ἐν αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου ἀγωγῆς. καὶ ἄλλος δύο ἱστορικοί· ὁ μὲν, Κεφάλων Φιλιππεὺς ὁ νεώτερος· ὁ δέ, Μαρσύας Ταύρου, ὃς ἐν ἐγκυκλοπαιδείας ἔγραψεν ἐν βιβλίοις ιβ΄ μυθικά, ἐν βιβλίοις ζ΄ καὶ ἕτερά τινα ἀξία τῆς ἀξίας κατεῖδον.

ΠΕΡΙ ΜΑΝΑΙΧΜΟΥ.

Μάναιχμος Σικυώνιος, ὡς Ἀλκιβίδης, ὁ Ἀλεξάνδρῳ, ἱστορικὸς γέγονε ἐπὶ τῶν Διαδόχων· ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον.

ΠΕΡΙ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Μένανδρος Προτίκτωρ ἱστορικὸς ἔγραψε τὰ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν Ἀγαθίαν ὥσπερ διάδοχος τῆς ἐκείνου ἱστορίας.

ΠΕΡΙ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ.

Μάρκελλος Σιδήτης, ἰατρὸς ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου· οὗτος ἔγραψε δι' ἐπῶν ἡρωϊκῶν βιβλία ἰατρικὰ δύο πρὸς τοῖς τεσσαράκοντα· ἐν οἷς καὶ περὶ Λυκάν.

ΠΕΡΙ ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ.

Μενεκράτης Συρακούσιος ἰατρός· οὗτος μὲν μισθὸν οὐδένα ἐκομίζετο τῆς θεραπείας· ἐθεράπευε γὰρ τὴν ἱερὰν νόσον, ἠξίου δὲ αὐτῷ ὁμολογεῖν τοὺς θεραπευομένους ἕπεσθαι ὡς Δία ἐκάλουν, θεοὺς δὲ τοὺς ἰαθέντας ὑπ' αὐτοῦ, τιθεὶς ἑκάστῳ προσηγορίαν, τὸν μὲν, Ἑρμῆν· τὸν δὲ, Ἀπόλλωνα.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΩΝΟΣ.

Μέτων ἰατρὸς ἄριστος, καὶ μαθηματικὸς, ἀστρονόμος· τούτου ἐστὶν ὁ λεγόμενος Μέτωνος ἐνιαυτός.

ΠΕΡΙ ΜΑΝΑΙΧΜΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Μάναιχμος Ἀλωπεκοννήσιος, φιλόσοφος Πλατωνικὸς ἔγραψε φιλόσοφα καὶ εἰς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν βιβλία τρία.

ΠΕΡΙ ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΤΥΡΙΟΥ.

Μάξιμος Τύριος, φιλόσοφος· διέτριψεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κομόδου· ἔγραψε πολλά, φιλοσοφουμένα λόγια, ὧν πρῶτος, τίς ὁ θεὸς κατὰ Πλάτωνα· περὶ Ὁμήρου, εἰ τίς ἐστι παρ' αὐτῷ αἵρεσις φιλοσοφίας· εἰ καλῶς Σωκράτης οὐκ ἀπελογήσατο· καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα ζητήματα.

ΠΕΡΙ ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΟΥ.

Μάξιμος Ἠπειρώτης, ἢ Βυζάντιος φιλόσοφος, διδάσκαλος Ἰουλιανοῦ Καίσαρος τοῦ Παραβάτου· ἔγραψε περὶ ἀλύτων ἀντιθέσεων, περὶ καταρχῶν, περὶ ἀριθμοῦ, ὑπομνήματα Ἀριστοτέλους, καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς τὸν αὐτὸν Ἰουλιανόν.

ΠΕΡΙ ΜΑΡΙΝΟΥ ΤΟΥ ΝΕΑΠΟΛΙΤΟΥ.

Μαρῖνος Νεαπολίτης φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ, μαθητὴς Πρόκλου τοῦ φιλοσόφου καὶ διάδοχος· ἔγραψε Βίον Πρόκλου τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου καὶ καταλογάδην καὶ ἐπικῶς, καὶ ἄλλα τινὰ φιλοσόφων ζητήματα.

ΠΕΡΙ ΜΟΥΣΩΝΙΟΥ ΚΑΠΙΤΩΝΟΣ.

Μουσώνιος, Καπίτωνος Τυῤῥηνὸς, πόλεως Βουλσινίων, διαλεκτικὸς φιλόσοφος καὶ Στωϊκὸς· γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος· γνώριμος Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως.

ΠΕΡΙ ΜΥΡΟΥΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Μυρὼ, Ῥοδία φιλόσοφος· ἔγραψε χρείας γυναικῶν βασιλίδων καὶ μύθους, τόμους μικροὺς καὶ διετάξας αὐτῶν στοιχεῖά τινα καὶ κατείας ἐπιστάσας τοῖς λεχθεῖσι περὶ μυστικῶν στρατῶν θεραπείας.

ΡΗΤΟΡΕΣ.

ΠΕΡΙ ΜΑΙΩΡΟΣ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

Μάϊωρ Ἀράβιος σοφιστής· ἔγραψε περὶ στάσεων βιβλία ΙΓʹ· συνήκμασεν Ἀψίνῃ καὶ Νικαγόρᾳ ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Καίσαρος καὶ ἑτέροις.

ΠΕΡΙ ΜΑΛΧΟΥ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Μάλχος Βυζάντιος σοφιστής· ἔγραψεν ἱστορίαν ἀπὸ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου ἕως Ἀναστασίου, ἐν ᾗ τὰ κατὰ Ζήνωνα καὶ Βασιλίσκον, καὶ τὸν ἐμπρησμὸν τῆς δημοσίας βιβλιοθήκης, καὶ τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Αὐγουσταίου, καὶ ἄλλα τινὰ διεξέρχεται μετὰ σεμνότητος, καὶ τραγῳδίας δίκην ἀποθρηνῶν αὐτά.

ΠΕΡΙ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ.

Μάρκελλος, Περγαμηνὸς ῥήτωρ, ἔγραψε βιβλίον, Ἀδριανὸν, ἢ περὶ βασιλείας.

ΠΕΡΙ ΜΑΡΨΙΟΥ

Μαρψίας, ὄνομα κύριον· ποιητὴς φλύαρος καὶ θρυλλώδης. Ἀριστοφάνης· πρὸς ταῦτα τίς ἀντερεῖ Μαρψίας,

ΠΕΡΙ ΜΕΛΗΣΕΡΜΟΥ

Μελήσερμος Ἀθηναῖος σοφιστὴς ἔγραψεν ἐπιστολῶν ἑταιρικῶν βιβλία ιδʹ καὶ ἀγροικικῶν ἓν· μαγειρικῶν ἐπιστολῶν ἓν· στρατηγικῶν βιβλίον ἕν.

ΠΕΡΙ ΜΕΛΗΤΟΥ

Μέλητος Λάϊου Ἀθηναῖος ῥήτωρ ὅστις ἐγράψατο Σωκράτην μετὰ Ἀνύτου. πεποίηται δὲ αὐτῷ καὶ τραγῳδίαι· κωμῳδεῖται δὲ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. ἔγραψε περὶ τοῦ ὄντος, ἦν ἐπὶ Ζήνωνος καὶ Περικλέους καὶ Σοφοκλέους,

ΠΕΡΙ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ

Μένανδρος Λαοδικεύς, τῆς πρὸς Λύκῳ τῷ ποταμῷ, σοφιστὴς ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην, καὶ Μινουκιανοῦ προγυμνάσματα, καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ

Μητροφάνης Εὐκαρπίας τῆς Φρυγίας σοφιστὴς ἔγραψε περὶ τῆς Φρυγίας αὐτῆς βιβλία δύο· περὶ ἰδεῶν λόγου· περὶ στάσεων· εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἀριστείδου ὑπόμνημα. καὶ ἕτερος Μητροφάνης Κορνηλιανοῦ ῥήτορος Λεβαδεὺς πόλεως τῆς Βοιωτίας, ἢ Λεβαδεὺς· σοφιστὴς περὶ τῶν χαρακτήρων Πλάτωνος, ἔγραψε τῶν καλῶν, Ξενοφῶντός τε καὶ Νικοστράτου μελέτας λόγων πανηγυρικῶν, καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΜΙΝΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Μινουκιανὸς, Νικαγόρου τοῦ σοφιστοῦ, Ἀθηναῖος σοφιστὴς γέγονεν ἐπὶ Γαλιηνοῦ ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν, καὶ προγυμνάσματα, καὶ λόγους διαφόρους.

ΠΟΙΗ-

ΠΟΙΗΤΑΙ

ΠΕΡΙ ΜΑΓΝΗΤΟΣ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ

ΜΑ'γνης Ἰκαρίου πόλεως ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητής. ἐδίδαξε κωμῳδίας ἐννέα. εἰκὰς ὅλας β'. ἔγραψε καὶ Λυδοὺς, καὶ Ψῆνας, καὶ Βατράχους. παῖδας δ' ἐμμέτρους φασὶν ὥσπερ ὑμᾶς καὶ γαλεομυομαχίαν.

ΠΕΡΙ ΜΕΛΑΝΙΠΠΙΔΟΥ

ΜΕλανιππίδης, Κρίτωνος, γεγονὼς κατὰ τὴν ξε' Ὀλυμπιάδα, Μήλιος, ἔγραψε διθυράμβων βιβλία πλεῖστα, καὶ ποιήματα ἐπικὰ καὶ ἐπιγράμματα, καὶ ἐλεγεῖα, καὶ ἄλλα πλεῖστα. καὶ ἕτερος Μελανιππίδης, θυγατριδοῦς τοῦ πάλαι Κρίτωνος Διαγ[illegible] καὶ κατὰ [illegible] ἐν τῇ τῶν διθυράμβων μελοποιίᾳ ἐκαινοτόμησε πλεῖστα. ἔγραψε καὶ αὐτὸς ᾄσματα λυρικὰ καὶ διθυράμβους.

ΠΕΡΙ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ

ΜΕ'νανδρος Ἀθηναῖος κωμικὸς ἀρχαῖος, καὶ ἱερεὺς Ἀθηναῖος, Διοπείθους καὶ Ἡγησιστράτης. περὶ τὰς ὄψεις στραβὸς, τὴν ὄψιν, [illegible] ὁ λόγος. ἦν δὲ τῆς νέας κωμῳδίας [illegible] ὃν ἐν [illegible] καὶ περὶ γυναῖκας ἐκμανέστατος. γέγραφε κωμῳδίας ρη', καὶ ἐπιστολὰς πρὸς Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα, καὶ λόγους ἑτέρους πλείστους καταλογάδην.

ΠΕΡΙ ΜΕΝΕΛΑΟΥ

ΜΕνέλαος Αἰγαῖος ἐποποιός. ἔγραψε Θηβαΐδα ἐν βιβλίοις ιβ' καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ

ΜΕ'νιππος κωμικός· τῶν δραμάτων αὐτοῦ Κέρκωπες· ἔφυ[illegible] καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΜΕΣΟΜΗΔΟΥΣ

ΜΕσομήδης Κρὴς λυρικὸς ἦν Ἀδριανοῦ· ἔγραψεν εἰς Ἀντίνοον ἔπαινον καὶ ἄλλα διάφορα μέλη.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΓΕΝΟΥΣ.

Μεταγένης Ἀθηναῖος, ἄλλα παῖς κωμικός· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστι ταῦτα· Αὖραι, Μαρμάκυθος, Θουριοπέρσαι, Φιλοθύτης, Ὅμηρος, ἢ Ἀσκηταί.

ΠΕΡΙ ΜΙΜΝΕΡΜΟΥ.

Μίμνερμος Λιγυρτιάδου, Κολοφώνιος, ἢ Σμυρναῖος, ἢ Ἀστυπαλαιεύς, ἐλεγειοποιός· γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς ΛΖ' Ὀλυμπιάδος, ὡς πρεσβύτερος τῶν ἑπτὰ σοφῶν· τινὲς δὲ αὐτοῖς συγχρονεῖν λέγουσιν. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Λιγυαστάδης, διὰ τὸ ἐμμελὲς καὶ λιγύ. ἔγραψε βιβλία πολλά.

ΠΕΡΙ ΜΝΗΣΙΜΑΧΟΥ.

Μνησίμαχος ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστιν Ἱπποτρόφος, Βούσιρις, Φίλιππος, ὡς Ἀθήναιος, ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

ΠΕΡΙ ΜΟΡΣΙΜΟΥ.

Μόρσιμος Φιλοκλέους τραγικοῦ υἱός, ποιητὴς ψυχρός· ἦν δὲ καὶ ἰατρὸς ὀφθαλμῶν μάρος, κατάψυχρος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΟΥΣΑΙΟΥ.

Μουσαῖος Ἐλευσίνιος ἐξ Ἀθηνῶν υἱὸς Ἀντιφήμου τοῦ Εὐμόλπου, τοῦ Ἐκφάντου, τοῦ Κερκυῶνος· ὃν κατεπολέμησεν ὁ Θησεὺς ὑπὸ τῆς Ἐλεύσινος γυναικός· μαθητὴς Ὀρφέως ἐποποιὸς μᾶλλον ἢ πρεσβύτερος· ἤκμαζε δὲ κατὰ τὸν β' Κέκροπα. ἔγραψεν ὑποθήκας Εὐμόλπῳ τῷ υἱῷ, καὶ ἄλλα.

Καὶ ἕτερος Θηβαῖος, Θαμύρα υἱὸς τοῦ Φιλάμμωνος, μελοποιός· γεγονὼς πρὸ τῶν Τρωικῶν πολλῶν· ἔγραψε μέλη καὶ ᾄσματα.

Καὶ ἄλλος Ἐφέσιος ἐποποιὸς τῶν ὑπὸ τοὺς Περγαμηνοὺς ἢ αὐτῆς κοίλης· ἔγραψε Περσηΐδος βιβλία δέκα καὶ εἰς Εὐμένη καὶ Ἄτταλον.

ΠΕΡΙ ΜΥΙΑΣ.

Μυῖα Θεσπιακὴ λυρική, μέλη πρὸς λύραν ἁρμόζοντα. καὶ Μυῖα Σπαρτιᾶτις ποιήτρια εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ὕμνον καὶ ἄλλα. Σαμία, Πυθαγόρου τοῦ μεγάλου καὶ Θεανοῦς

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΜΥΡΟΥΣ.

ΜΥρω Βυζαντία, ποιήτρια ἐπῶν καὶ ἐλεγείων καὶ μελῶν· Ὁμήρου τοῦ τραγικοῦ θυγάτηρ, γυνὴ Ἀνδρομάχου τοῦ ἐπικληθέντος φιλολόγου.

ΠΕΡΙ ΜΥΡΤΙΛΟΥ.

ΜΥρτίλος Ἀθηναῖος κωμικός, υἱὸς μὲν Λύκιδος, ἀδελφὸς δὲ Ἑρμίππου τοῦ κωμικοῦ· δράματα αὐτοῦ Τιτανόπανες, Ἔρωτες.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΙ.

ΠΕΡΙ ΜΙΘΑΙΚΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

ΜΙθαικος γραμματικός· ἔγραψεν ὀψαρτυτικά, κοσμητικά, καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΜΟΣΧΟΥ.

ΜΟσχος Συρακούσιος γραμματικός, Ἀριστάρχου γνώριμος, οὗτός ἐστιν ὁ δεύτερος ποιητὴς μετὰ Θεόκριτον τῶν βουκολικῶν ποιητής.

N

ΠΕΡΙ ΝΑΝΝΑΚΟΥ.

ΝΑννακος, παλαιός, ἀνὴρ πρὸ Δευκαλίωνος· τοῦτον φασὶ βασιλέα γενέσθαι πρὸ τοῦ Δευκαλίωνος· ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμὸν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὸ ἱερὸν, μετὰ δακρύων ἱκέτευσε· καὶ παροιμία ἀπὸ Νάννακος, ἐπὶ τῶν σφόδρα παλαιῶν καὶ ἀρχαίων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΑΡΚΙΣΣΟΥ.

ΝΑρκισσος, υἱὸς μὲν ἦν Κηφισοῦ ποταμοῦ Φωκικοῦ, καὶ Λειριόπης νύμφης, κάλλος δὲ ἔχων ἀμήχανον, ἐπιχωρίως τῇ γῇ ἦν, καὶ τὴν ἑαυτοῦ σκιὰν ἐρασθεὶς, ἔρριψεν αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ ἐνέπιπτε τῇ ἐρωτικῇ ὕδατι· ἡ δὲ γῆ ἀνέδωκε φυτὸν ὁμώνυμον τῷ παιδί.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗΣ ΤΙΜΗΣ ΤΩ ΝΕΙΛΩ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ.

ΝΕῖλος, ποταμὸς ἐστὶν ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ὃς ἐπισημότατος διὰ τὰς αἰτίας ἃς φησιν ὁ Ἡρόδοτος, τιμᾶται παρὰ τῶν Αἰγυπτίων· ἐν γὰρ τῇ ἀναβάσει τιμῶσιν αὐτὸν ὡς θεὸν, καὶ ἐνομίζον ὡς εὐθηνίας αἴτιον νομίζοντες τὸ ὕδωρ τὸ αὐξανόμενον τοῦ θεοῦ. περὶ δὲ ταύτης τῆς ἱστορίας Ἡρόδοτος οὕτω λέγει· αἴγυπτοι δὲ παρὰ Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μητροπόλει, ὅτε ἑορτάζουσι καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἑορτὴν πανδημον, πάντες καὶ πᾶσαι ἐρχόμενοι περὶ τὰ θέατρα τῶν πόλεων. κἀκεῖσε θυσιῶντες ἕκαστος καὶ ἑκάστη ὁ χορὸς χορεύει δὲ ... εἶναι τοῦ Νείλου εἶδος, ὡς τοῦ Διὸς ... ὡς τοῦ Νείλου τὸ τοῦ Διὸς ἔργον ποιοῦντος καὶ ἄρχοντος τῆς χώρας ... δὲ δοκεῖ λέγειν τιμᾶς τοῦ ποταμοῦ τῆς ἀρχαίας μετὰ τῶν γυναικῶν ἐκβακχευθῇ, καὶ πολλάκις ... μέθης καὶ ἀπληγκῶσι.

ΠΕΡΙ ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΥ.

ΝΕοπτόλεμος ὁ υἱὸς Ἀχιλλέως ἐκαλέσθη, διότι νέος ὢν ὡς πόλεμον ἤχθη τῷ Ὀδυσσεῖ· τὸ δὲ ἄλλως κύριον αὐτοῦ, Πύῤῥος ἦν, ὡς ἀποφαίνει ὁ Σοφοκλῆς ... ἐμεμήνει καὶ ὁ ἕτερος ... ἀποπτολέμηθεὶς ὑπὸ Ζεφυραίου τὰ πορφύρα, ... ποιεῖ· ἐστὶν δὲ ὅτε Ὅμηρος καὶ τὸν πλείονα, ὃν παῖδα λέγουσιν Δηϊδαμείας καὶ Ἀχιλλέως τὸν Νεοπτόλεμον. Δημήτριος ὁ Ἴλιος, διὸ φησὶ, Ὀρέσθ ... καὶ Νεοπτόλεμον ... ὑπὸ Φωκέων Ὀρέστης ..., ὥσπερ δὲ γνοὺς, ... ἀπέκτεινε περὶ Δαυλίδα ... τι ἔχειν, ... αὐτὸν, ἀπῆλθεν εἰς τὴν Αἴγινα ..., ... ὁ ... καλοῦ καὶ τὸν Ἀχιλλέα ...

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΗΛΕΩΣ.

ΝΗλεὺς ὁ τοῦ Νέστορος πατὴρ, υἱὸς ἦν Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦς· ἔτυχεν δὲ Κρηθέως, καὶ πρὸ μῦθον ... γήμας Χλῶριν τὴν τοῦ Ἀμφίονος· ἔτεκε παῖδας Νέστορα, Χρόμιον καὶ Περικλύμενον. ἀνῃρέθη δὲ ὑφ' Ἡρακλέως, ... Ἔργινος ὁ Ὀρχομένιος τῆς ἐν Βοιωτίᾳ βασιλεὺς, ... τῆς θυγατρὸς ... γάμον τοῦ καὶ τῆς ... αὐτὸν ..., ..., ὡς ... τοὺς παῖδας ... γὰρ Ἀπόλλωνος ... τῆς ... Ἡ-

[illegible] ἀγανακτήσας ὁ Εὔρυτος, [illegible] τὸν ἀέθλον. ὀργισθεὶς δὲ Ἡρακλῆς, [illegible] τὰν Οἰχαλίαν, [illegible] Ἰόλην αἰχμάλωτον ἤγαγεν [illegible] καὶ Ἴφιτον τὸν Εὐρύτου εἰς Τίρυνθα [illegible] Ξείνας [illegible] Νηλέα, καθάρσεως [illegible] ὁ Νηλεὺς ἐξέβαλεν αὐτὸν [illegible] Δηιφόβῳ [illegible] τῷ φόνῳ [illegible] Νηλεῦ, ὁ μόνος τῆς Πύλου [illegible] Ἥρα Νηλέα [illegible] Νέστορα. [illegible] Γερήνιος [illegible] Γερηνος ὁ Ἱππεὺς [illegible].

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΗΡΕΩΣ

Νηρεύς, μυθικός μὲν [illegible] δαίμων θαλάσσης [illegible] τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός, αἱ Νηρεΐδες [illegible] θάλασσα [illegible] μυθολογεῖται δὲ αὐτὸν Πόντου καὶ Γῆς υἱὸν [illegible] Λευκοθέα [illegible] θυγάτηρ Νηρέως [illegible] τὸ ἀφρῷ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΝΗΡΗΙΔΩΝ

Νηρεΐδες, [illegible] τοῦ Νηρέως θυγατέρες. [illegible] ἄλλως, [illegible] Νηρεΐδων [illegible] καὶ Νηρέως θυγατέρων [illegible] Νηρεΐδας [illegible] τοῦ Νηρέως θυγατέρων [illegible] Δωρίδος [illegible] αὐτοῦ θυγατέρας [illegible] Νηρεΐδας καλοῦσι [illegible] Δωρίδος [illegible] ἄλλων [illegible] Νηρέως θυγατέρας [illegible] Νηρεΐδας δὲ [illegible] Νηρεΐδας [illegible] καὶ Ἀττικῶν [illegible] Νηρεΐδας, [illegible] τοῦ Νηρέως [illegible].

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΝΙΟΒΗΣ

Νιόβη, οἱ μὲν Ταντάλου, οἱ δὲ Πέλοπος [illegible] γυναῖκα μὲν τινες Ζήθου φασίν, οἱ δὲ, Ἀμφίονα [illegible]

ἢ, Ἀλαλκομενεὺς καὶ ἡ γυναῖκα δὲ αὐτῆς, κατὰ μὲν τινας, ἐν Λυδίᾳ, κατὰ δὲ τινας, ἐν Θήβαις γήμασθαι φασί. Σοφοκλῆς δὲ τὰς μὲν παῖδας αὐτῆς ἐν Θήβαις ἀπολέσθαι φησι, αὐτὴν δὲ εἰς Λυδίαν ἐλθεῖν. ὁ δὲ τῶν παίδων αὐτῆς ἀριθμὸς Ὅμηρος μὲν κατὰ ἓξ ἄρρενας μετρεῖται θυγατέρας, καὶ ἓξ [illegible] προστιθέασιν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν θηλειῶν ἢ ἀρρένων, ὡς Ὅμηρος ἔδοξε, ἢ καὶ συνδιατιθεμένης τῆς ποιήσεως, ἵνα προστεθέντων ὁ μέτρος [illegible] Εὐριπίδης δὲ θυγατέρας ἑπτὰ Νιόβη. [illegible] τῶν δὲ ἐν [illegible], οἱ μὲν [illegible] παῖδας [illegible]. δοκεῖ δὲ ὁ τῶν παίδων τῆς Νιόβης θάνατος κατὰ αἰτίας λοιμώδης γενέσθαι, ἢ καὶ ἄλλως, ἀπὸ αἰφνιδίων καθὼς ποιεῖ ἔθει Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι ἀνατιθέασι, [illegible] θανάτου [illegible] λεγόμενοι βάλλειν τὰς [illegible] φασὶν, ἵνα ἡ Νιόβη ζῶσα, ἀπελιθώθη ἐπὶ τῷ τύμβῳ τῶν παίδων· ἀλλ' ἡ ἀλήθεια [illegible] ἡ Νιόβη, ἀποθανόντων τῶν παίδων αὐτῆς, [illegible] εἰκόνα λιθίνην, ἔστησεν ἐπὶ τῷ τύμβῳ τῶν παίδων· ὅθεν καὶ ἀπολελιθῶσθαι αὐτὴν ἐμυθεύσατο.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΝΥΜΦΩΝ.

Νύμφαι εἰσὶ τὰ ἐν γυναικείοις σχήμασι ἐν τοῖς ὄρεσι φαινόμενα δαιμόνια· αἳ τινες Ἀδρυάδες, καὶ Ἁμαδρυάδες, καὶ Ὀρειάδες καλοῦνται, ὥσπερ καὶ Νηρεΐδες, αἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ Ναΐδες, αἱ ἐν ταῖς λίμναις. τῶν Νυμφῶν γὰρ αἱ μὲν εἰσιν οὐράνιαι, αἱ δὲ ἐπίγειοι, αἱ δὲ ποτάμιαι, αἱ δὲ λιμναῖαι, αἱ δὲ θαλάσσιαι· καὶ καθόλα τὸ τῶν Νυμφῶν γένος εἰς πολλὰ διαιρεῖται, ὡς φησι Μνησίμαχος. λέγονται δὲ Νύμφαι, διὰ τὸ κατά τι νέον, ὁ ἐστι κατά τι ἱερόν, μάλιστα ἐκφαίνεσθαι· Διὸς δὲ θυγατέρες, [illegible] καὶ αἰθέρος, διὰ τὴν ἄνωθεν [illegible] αὐτοῖς ὑγρότητα καὶ θερμότητα [illegible] καθάπερ [illegible] γυναικὶ κόρη, τουτέστι παρθένῳ ἡ μυθευομένη τῆς Δήμητρος Κόρη, ἢ καὶ Περσεφόνη, οὕτω καὶ αἱ μυθικαὶ [illegible] ὁμωνυμοῦσι ταῖς παρ' ἀνθρώποις· ὅτι καθάπερ παρθένοι κόραι, καὶ μετὰ γάμον κόραι, καὶ κόραι λέγονται, διὰ τὸ [illegible], ὡς καὶ Ὅμηρος δηλοῖ, καὶ αἱ τὸ μὲν Νύμφαι, ὡς [illegible] ἐν τῇ ποιήσει, καὶ [illegible], καὶ παῖδες, Νύμφαι καλοῦνται, κατά τινα χρωνυμίαν.

ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ.

ΠΕΡΙ ΝΕΟΚΛΕΟΥΣ

Νεοκλῆς Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, ἀδελφὸς Ἐπικούρου, ἔγραψε περὶ τῆς ἰδίας αἱρέσεως καὶ Νεοκλέους ἔτη τι, λάθε βιώσας.

ΠΕΡΙ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Νικόλαος Δαμασκηνὸς φιλόσοφος Ἀριστοτελικὸς, ὁ πλατωνικὸς ἔγραψεν ἱστορίας καθολικὴν ἐν βιβλίοις ἑκατὸν ἑκκαίδεκα, καὶ τὰ περὶ Καίσαρος ἀγωγῆν· φίλτατος Καίσαρι Αὐγούστῳ.

ΠΕΡΙ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ

Νικόμαχος Σταγειρίτης φιλόσοφος, υἱὸς μὲν Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, μαθητὴς δὲ Θεοφράστου· ἔγραψεν ἠθικῶν βιβλία ἐξ καὶ περὶ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

ΠΕΡΙ ΝΟΥΜΗΝΙΟΥ

Νουμήνιος, Ἀπαμεὺς ἀπὸ Συρίας, φιλόσοφος Πυθαγορικὸς. οὗτός ἐστιν ὁ τὴν τοῦ Πλάτωνος ἐξελέγξας διάνοιαν, ὡς ἐκ τῶν Μωσαϊκῶν τὰ περὶ θεοῦ καὶ κόσμου γενέσεως ἀποσυλήσαντα· καὶ διὰ τοῦτό φησι· τί γάρ ἐστι Πλάτων ἢ Μωσῆς ἀττικίζων.

ΙΑΤΡΟΙ.

ΠΕΡΙ ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ

Νίκανδρος ὁ ἰατρὸς, ὁ καὶ ποιητὴς, Ἀπολλωνιάτης τὸ γένος ἦν καὶ ἱερεὺς Κλαρίου Ἀπόλλωνος, ἐκ συγγενείας τὴν ἱερωσύνην διαδεξάμενος. ἦγε δὲ πατέρα Δαμαῖον. χρόνῳ δὲ ἐγένετο κατὰ τὸν Ἄτταλον, τὸν τελευταῖον ἄρξαντα Περγάμου, ὃς κατελύθη ὑπὸ Ῥωμαίων. διέτριψε δὲ ἐν Αἰτωλίᾳ τὸν πλείονα χρόνον, ὡς φανερὸν ἐκ τῶν περὶ Αἰτωλίας συγγεγραμμένων καὶ τῶν ἄλλων ποιημάτων, τοῦ περὶ τῶν περὶ Αἰτωλίας καὶ τόπων τῶν ἐκεῖσε τε καὶ ἄλλων διατριβῶν διηγητικῶν. ἔτι δὲ καὶ φυτῶν ἐλέγχους, εἶδος τε καὶ φαρμακείας.

ΠΕΡΙ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ

Νικόμαχος ἰατρὸς, Σταγειρίτης, Μαχάονος τοῦ Ἀσκληπιοῦ υἱός· ἐξ οὗ κατάγεται Νικόμαχος ὁ πατὴρ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς ἰατρὸς. ἔγραψεν ἰατρικῶν βιβλία ἕξ, καὶ φυσικὸν ἕν.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ.

ΠΕΡΙ ΝΥΜΦΙΔΟΣ

Νύμφις Ξενάγου Ἡρακλεώτης ἐκ Πόντου ἱστορικός. ἔγραψε περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν διαδόχων καὶ ἐπιγόνων βιβλία τέσσαρα πρὸς τοῖς εἴκοσι· περὶ Ἡρακλείας βιβλία δεκατρία. ἔχει δὲ μέχρι τῆς καθαιρέσεως τῶν τυράννων τῶν μετὰ τὰς Ἐπιγόνων, καὶ μέχρι τοῦ τρίτου Πτολεμαίου.

ῬΗΤΟΡΕΣ.

ΠΕΡΙ ΝΕΑΝΘΟΥΣ ΤΟΥ ῬΗΤΟΡΟΣ

Νεάνθης Κυζικηνὸς ῥήτωρ, μαθητὴς Φιλίσκου τοῦ Μιλησίου· ἔγραψε περὶ κακοζηλίας ῥητορικῆς, καὶ λόγους πολλοὺς πανηγυρικούς.

ΠΕΡΙ ΝΙΚΑΓΟΡΟΥ

Νικαγόρας Μνησαίου ῥήτωρ Ἀθηναῖος, σοφιστής· γέγονε δὲ κατὰ Φίλιππον τὸν Καίσαρα. ἔγραψε βίους ἐνδόξων, περὶ Κλεοπάτρας τῆς ἐν Τρῳάδι, πρεσβευτικὸν πρὸς Φίλιππον τὸν Ῥωμαίων βασιλέα.

ΠΕΡΙ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ῬΗΤΟΡΟΣ

Νικόλαος ῥήτωρ, γνώριμος Πλουτάρχου καὶ Πρόκλου, Πλουτάρχου δ' λόγῳ τοῦ Ἰταλικοῦ Νικαεύς. ἔγραψε προγυμνάσματα καὶ μελέτας ῥητορικὰς, καὶ ἄλλα τινά. ἤκμαζεν ἐπὶ Λέοντος βασιλέως τοῦ πρεσβύτου καὶ ἕως Ζήνωνος καὶ Ἀναστασίου.

ΠΕΡΙ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

Νικόλαος Μύρων, Λυκίας, ἀδελφὸς Διοσκορίδου γραμματικοῦ, καὶ ὑπάρχου καὶ ὑπάτου Πατρικίου, σοφιστεύσας καὶ αὐτὸς

ἐν

ἐν Κωνσταντίνου πόλει, μαθητὴς γεγονὼς Λαχάρους· ἔγραψε τεχνῶν ῥητορικῶν.

ΠΕΡΙ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ

Νικόστρατος Μακεδὼν ῥήτωρ· ἐτάχθη δ' ἐν τοῖς κριθεῖσι δευτέροις δέκα ῥήτορσι· σύγχρονος Ἀριστείδου καὶ Δίωνος τοῦ Χρυσοστόμου. ἦν γὰρ ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου τοῦ Καίσαρος· ἔγραψε δεκαμυθίαν, εἰκόνας, πολυμυθίαν, θαλαττουργοὺς καὶ ἄλλα πλεῖστα, καὶ ἐγκώμιον εἰς τὸν Μάρκον καὶ ἄλλους.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΟΥΜΗΝΙΟΥ

Νουμήνιος ῥήτωρ, ἔγραψε περὶ τῶν τῆς λέξεως σχημάτων, ὑποθέσεις τῶν Θουκυδίδου καὶ Δημοσθένους χρονικῶν συναγωγήν· Ἀδριανῷ παραμυθητικὸν εἰς Ἀδριανόν.

ΠΕΡΙ ΝΑΥΣΙΚΡΑΤΟΥΣ

Ναυσικράτης κωμικός, τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ναύκληροι, Πέρσαι.

ΠΕΡΙ ΝΕΟΦΡΩΝΤΟΣ

Νεόφρων, Σικυώνιος τραγικός· οὗ φασιν εἶναι τὴν Εὐριπίδου Μήδειαν· ὃς πρῶτος εἰσήγαγε παιδαγωγοὺς, καὶ οἰκετῶν βάσανον. ἐδίδαξε τραγῳδίας ρκ΄. συνὼν δὲ μετὰ ταῦτα Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι καὶ δόξας φίλος εἶναι Καλλισθένει τῷ αἰνεσάμενῳ σὺν ἐκείνῳ, καὶ αὐτὸς ἀπώλετο κολασμοῖς.

ΠΕΡΙ ΝΕΣΤΟΡΟΣ

Νέστωρ Λαρανδεὺς ἐκ Λυκίας, ἐποποιὸς, πατὴρ Πεισάνδρου τοῦ ποιητοῦ, γεγονὼς ἐπὶ Σευήρου τοῦ βασιλέως. Ἰλιάδα γράψας λειπογράμματον, ἤτοι ἀστοιχείωτον. ὁμοίως δὲ αὐτῷ καὶ ὁ Τρυφιόδωρος ἔγραψεν Ὀδύσσειαν. ἐν γὰρ ἐν τῷ Α μὴ εὑρίσκεσθαι Α καὶ κατὰ ῥαψῳδίαν οὕτω, τὸ ἑκάστης ἐκλιμπάνειν στοιχεῖον. ἔγραψε δὲ μεταμορφώσεις, ὥσπερ ὁ Παρθένιος, ὁ Νικαιεὺς καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ

Νικόμαχος Ἀλεξανδρεὺς τῆς Τρῳάδος, τραγικός· γράψας τραγῳδίας ια΄, ὧν εἰσιν αὗται· Ἀλέξανδρος, ἡ Ἐριφύλη, Γη-

ρυ-

αὐτοῦ, Ἀλεξίδας, Ἐιλείθυια, Νεοπτόλεμος, Μυσοί, Ὀιλεὺς, Περσεὺς, ἢ Πολυξένη· Τριλογία, Μειξοβάρβαροι, Τυνδάρεως ἢ Ἀλκμαίων, Τεῦκρος. καὶ ἕτερος Νικόμαχος Ἀθηναῖος τραγικὸς, ὁ προσελέγξας Εὐριπίδην καὶ Θέογνιν νικήσας· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστιν Οἰδίπους.

ΠΕΡΙ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ

Νικόστρατος κωμικός· μέμνηται αὐτοῦ Ἀθήναιος ἐν τρίτῳ. λέγει δράματα αὐτοῦ Πάνδροσος εἶναι ἢ Ἀντερῶσα· οἱ δὲ Φιλεταίρου ἐκεῖνό φασι· καὶ Ἱεροφάντης καὶ Κλίνη ἐστὶ, Ἄβρα καὶ Ἡσίοδος· καὶ Διάβολος, καὶ Ἀπελαυνόμενος, καὶ Ἑκάτη, Μάγειρος, Ὧραι, Πλοῦτος, Σύρος ἀπελευθερούμενος, Ψευδοστιγματίας.

ΠΕΡΙ ΝΙΚΟΦΩΝΟΣ

Νικοφῶν Θέρωνος, Ἀθηναῖος κωμικὸς, σύγχρονος Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. τῶν δραμάτων αὐτοῦ, ἐξ Ἅδου ἀνιών, Ἀφροδίτης γοναὶ, Πανδώρα, Ἐγχειρογάστορες, Σειρῆνες.

ΠΕΡΙ ΝΙΚΟΧΑΡΗΤΟΣ

Νικοχάρης Φιλωνίδου τοῦ κωμικοῦ, Ἀθηναῖος κωμικὸς, σύγχρονος Ἀριστοφάνους. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἀμυμώνη, Πέλοψ, Γαλάτεια, Ἡρακλῆς γαμῶν, Ἡρακλῆς χορηγὸς, Κρῆτες, Λάκωνες, Λήμνιαι, Κένταυρος, Χειρογάστορες.

ΠΕΡΙ ΝΟΝΝΟΥ

Νόννος Πανοπολίτης ἐξ Αἰγύπτου, λογιώτατος· ὃς καὶ τὸν παρθένον Ἰωάννην μεταπέφρακε δι' ἐπῶν.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΙ.

ΠΕΡΙ ΝΙΚΑΝΟΡΟΣ

Νικάνωρ ὁ Ἑρμείου, Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός· γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος, ὅτε καὶ Ἑρμείας ὁ βαρύτονος· ἔγραψε περὶ στιγμῆς τῆς παρ' Ὁμήρῳ, καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν διαφορᾶς ἐν τῇ διανοίᾳ· περὶ στιγμῆς τῆς καθόλου βιβλία ἕξ· ἐπιτομὴν τούτων, βιβλίον ἕν· περὶ στιγμῆς τῆς παρὰ Καλλιμάχῳ· κωμῳδούμενα· περὶ ναυστάθμου· περὶ τοῦ ὀνόματος· περὶ στιγμῆς, καὶ ἄλλα· ἐκ δὲ τῆς πραγματείας σκωπτόμενος πρός τινων, στιγματίας ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ἔστιν ὡς δῆλος ὅτι ἐγράφη τοῦτο.

O

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΩΣ

[illegible]

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ

[illegible]

μένας τ̃ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Πολυνείκου. φυγὰς δ' ἐκεῖνος εἰς Ἄρ-
γος παραγενόμενος, ἔγημε τ̃ θυγατέρα τοῦ βασιλέως Ἀδράστου.
κατελθεῖν δὲ εἰς τ̃ πατρίδα φιλοτιμούμενος, καὶ πείσας τ̃ πενθε-
ρόν, συναθροίσας ἐξήλασεν στρατὸν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ εἰς Θή-
βας ἐληλύθει. ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Ἰοκάστη ἔπεισεν αὐτὸν ὑπόσ-
πονδον ἐλθεῖν εἰς τὴν πόλιν, καὶ διαλεχθῆναι περὶ τοῦ ἀδελφοῦ
τ̃ ἀρχῆς. δυσωπουμένου δὲ ὑπὸ τῆς τυραννίδος τοῦ
Ἐτεοκλέους, ἡ μὲν Ἰοκάστη συναγαγοῦσα τε πάλιν ὡς ἤλπισε
περὶ φιλίας. Πολυνείκης δὲ ὡς πρὸς πολέμου λοιπὸν ἐξετα-
ξάμενος, ἀνεχώρησε τ̃ πόλεως. ἔχρησε δὲ ὁ Τειρεσίας νίκην
ἔσεσθαι τοῖς Θηβαίοις, εἰ ὁ παῖς Κρέοντος, Μενοικεύς, σφάγιον
Ἄρει γένηται. ὁ μὲν οὖν Κρέων, ἠρνήσατο ἐκδοῦναι τῇ πόλει τ̃
παῖδα. ὁ δὲ νεανίσκος ἐβούλετο· καὶ τοῦ πατρὸς αὐτὸν φυγεῖν μετὰ
χρημάτων δόντος, ἑαυτὸν ἀπέσφαξε καὶ ἔσφαξε. Θηβαῖοι
δέ, τοὺς ἡγεμόνας τῶν Ἀργείων ἐτρέψαντο. Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πο-
λυνείκης μονομαχήσαντες, ἀνεῖλον ἀλλήλους. ἡ μὲν οὖν μήτηρ αὐ-
τῶν εὑροῦσα παρὰ τοῖς υἱοῖς, ἀνεῖλεν ἑαυτήν. ὁ δὲ ταύτης ἀδελ-
φὸς Κρέων, παρέλαβε τὴν βασιλείαν. οἱ τε Ἀργεῖοι ἡττηθέντες
τ̃ μάχῃ, ἀνεχώρησαν. Κρέων δὲ δεινῶς φέρων, τοὺς μὲν ἐν
τῇ Καδμείᾳ τῶν πολεμίων πεσόντας, οὐκ εἴασεν εἰς ταφήν. Πο-
λυνείκην δὲ ἀτάφους ἔρριψεν. Οἰδίπουν δὲ συγκλείσας τ̃ πατρίδος
ἐξέπεμψεν· ἐφ' ὧν μὲν φυλάξω τ̃ ἀνθρώπινον νόμον, ἐφ' ὧν
δὲ τ̃ ὀργὴν λογισάμενος, ἀλλὰ μετὰ τ̃ δυστυχίαν ἐλεήσας. οἱ δὲ
φασὶν ὅτι Οἰδίπους ἀποβαλὼν Ἰοκάστην, ἐπέγημεν Ἀστυμέδου-
σαν, ἥτις διέβαλε τοὺς προγόνους ὡς πειράσαντας αὐτήν. ἀγανα-
κτήσας δὲ τούτοις, ἐπηράσατο αὐτοῖς δι' ὄμματος παραλαβὼν τ̃ γυ-
ναῖκα, καὶ παρέλαβε τ̃ βασιλείαν ὁ Ἐτεοκλῆς. ὃς ἐξέβαλε Πο-
λυνείκην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὡς πρεσβύτερον ἐπιγενόμενος. ὁ δὲ
ἦλθεν εἰς Ἄργος, ὅτε Τυδεὺς φυγὰς ἦλθε. φονεύσας γὰρ κηδεστὴν τοῦ
πατρός, καὶ τοὺς ἐπιβουλεύσαντας ἀποκτείνας ἔφυγεν. Ἄδραστος
δὲ θεασάμενος αὐτοὺς ἀμφοτέρους θηρίων δοράς, Τυδεὺς μὲν, συός,
Πολυνείκης δέ, λέοντος, συνέβαλε τὸν χρησμόν· ἦν γὰρ αὐτῷ
δεδομένος, κάπρῳ καὶ λέοντι ζεῦξαι τὰς θυγατέρας, καὶ δίδωσι
Τυδεῖ μὲν, Δηιπύλην Ἀργείαν δὲ Πολυνείκῃ. πέμψας δὲ εἰς
Μυκήνας, συμμαχεῖν ἦγεν ἐπὶ Θηβαίους. Θηβαῖοι μετὰ τῶν πολ-
λῶν ἐκεῖ σημεῖα δὲ αὐτοὺς ἐξελθόντας τῶν εἰς τὰς
Θήβας Ἀργείων, πέμπουσι πρεσβευτὴν Τυδέα, ὃς καταλαβὼν
γυμνικὸν ἀγῶνα, καὶ συμμαχήσας Ἀθηνᾶς, πάντα

ἀποστρέψαι δ', πειθόμενα [illegible] ἐνθύμησις σφάλμα αὐτοῖς ἐποίει.

ΠΕΡΙ ΟΙΝΟΜΑΟΥ

Οἰνόμαος Ἄρεος μὲν υἱός, ἐκ Ἀρπίνης τῆς Ἀσωποῦ, ὁ Εὐρυθέως τοῦ Δαναοῦ, θυγατέρα ἔχει Ἱπποδάμειαν. λαβὼν δ' χρησμὸν ὅτι ἀποθανεῖται ὑπὸ τοῦ ταύτης γαμβροῦ, ἐκ ἐβούλετο ἐκδοῦναι αὐτήν, εἰ μὴ τῷ νικήσαντι αὐτὸν δι' ἵππων. ἀγωνισθέντες αὐτοῖς, ἀνεῖλεν μὲν, Κλεόνας εἴτουν, ἤτοι δ', ὁ Ἰσθμιος καὶ ἄλλοι τινὲς πρὸ δέκα μνηστῆρες, ὡς Πίνδαρος φησί, αὐτὴν αὐτὸν ἦσαν Μάρμαξ, Ἱππόθοος, Πέλοψ ὁ Πελίτης, Ἀκαρνάν, Εὐρύμαχος, Εὐρύλοχος, Αὐτομέδων, Λάσιος, Χάλκων, Τρικόλωνος, Ἀλκάθοος ὁ Πορθάονος, Ἀριστόμαχος, Κρόταλος. τῷ ἀριθμῷ τῶν ἀπολλυμένων μνηστήρων καὶ Ἡσίοδος καὶ Ἐπιμενίδης ὁμολογοῦσι· τοῖς δὲ ἦσαν τεσσαρεσκαίδεκα, ἀγωνισθέντες Ἱπποδάμειαν, καὶ Διονύσιος ἐλθόντος δὲ τοῦ Πέλοπος ἐπὶ τὸν ἀγῶνα μετὰ ἵππων δεδομένων αὐτῷ ὑπὸ Ποσειδῶνος, ἐρασθεῖσα ἡ Ἱπποδάμεια Πέλοπος, πείθει Μυρτίλον τὸν υἱὸν τοῦ Ἑρμοῦ, ἡνίοχον ὄντα τοῦ Οἰνομάου, ἐμβαλεῖν ἧλον ταῖς χοινικίσιν, ἢ κηρὸν ἀντὶ τοῦ ἐμβόλου, ὡς φασὶν. Οἰνόμαος δὲ καταληφθεὶς τοῦ ἀγῶνος, ἀπώλετο, καὶ Ἱπποδάμειαν Πέλοψ ἔλαβεν καὶ τὸ τοῦ Οἰνομάου ἀρχήν. φασὶν καὶ Ἄρτεμιν· ὁ δὲ Μυρτίλος, Ἑρμοῦ υἱὸς ἐκ μιᾶς τῶν Δαναοῦ θυγατέρων Φαεθούσης ἢ ὡς Κλυμένης, ἢ Μυρτοῦς μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων.

ΠΕΡΙ ΟΙΝΩΝΗΣ

Οἰνώνη, θυγάτηρ Σκεβρήνος ποταμοῦ, πρὸ Ἑλένης ἐγήματο Ἀλεξάνδρῳ, ἐξ ἧς αὐτῷ Κόρυθος. ὁ δὲ Κόρυθος ἐπελεύσεται τῷ Πριάμῳ, δεῖ ὁ ψόγος ἐκ τῆς μητρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, [illegible] τὸν πολεμοῦντα γάμον τῆς Ἑλένης. ἀγρευθεῖσα Ἑλένη, [illegible] τοὺς Ἕλληνας τῶν ἐκ Τροίας [illegible] φασὶ δὲ ὅτι ἡ Οἰνώνη φαρμακεύειν ᾔδει, βουλομένη θεραπεῦσαι Ἀλέξανδρον, ἐκωλύθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῆς· τελευτήσαντος δὲ ἐκείνου, [illegible] ὁ, καὶ Κόρυθος, ἑαυτὴν ἐμβαλοῦσα εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου πυράν, ἢ ἀπαγχθεῖσα ἢ, καὶ ἡ Δικαιοσύνη, κατὰ τοῦ πύργου [illegible] δι' ὃ [illegible] ὅτι πληγεὶς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, καὶ ἰαθῆναι [illegible] ὅτι ἀρχιατρεῖα [illegible]

λη Φιλοκτήτε, οἷς Ἀλέξανδρος ἐτοξεύθη τὰ ἐφ' τ' Ὕδρας ἢ γὰρ Ὄπουτ, ἐκλεκτο & μουσικοῦ ἥρωος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΣΤΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΟΥΡΑΝΩ.

Οἰστὸς ἔστι, βέλος ᾧ πεμιζηθεὶ Ἀπόλλωνος ἐχρήσατο κατὰ Κυκλώπων, τῶν ἐργασαμένων Διὶ τὸ κεραυνὸν, δι' ὃ ἀνῄρητο Ἀσκληπιός. ἔκρυψε δ' αὐτὸν ἐν Ὑπερβορέοις ὃ & ὁ νεὼς ὁ Πτερινός.

ΠΕΡΙ ΟΜΦΑΛΗΣ

ΤΗ' Ὀμφάλῃ λέγεται ὅτι Ἡρακλῆς λατρεῦσαι. ὁ δὲ λόγος μυθώδης· ἔξω γὰρ εὐκαίως & τῶν ὑπαρχόντων αὐτῇ ἐντεῦξεν ἐγένετο δὲ τοιαῦδέ τι. Ὀμφάλη ἦν Ἰορδάνε θυγάτηρ Λυδῶν βασιλέως· αὕτη ἀκούσασα τὴν ἰσχὺν Ἡρακλέους, προσενοσθεῖσα αὐτῷ. Ἡρακλῆς δ' πλησιάσας, ἔρωτι κάλῳ αὐτῆς· γενᾶται γάμος ἐξ αὐτῆς ὑπὸ Ἀγαθύλου. πλήμμος δ' αὐτῇ, ἐποίει ὁ, τι προστάττοι ἡ Ὀμφάλη· ὅτι ἐπιλάβετο λατρεῦσαι αὐτὸν αὐτῇ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΝΕΙΡΟΜΑΝΤΕΙΑΣ.

Οἱ ἐν Τελμισσῷ, (πόλις δ' αὕτη Παμφυλίας παλαιοτάτη ἐν τῷ χρόνῳ Κροίσε) πρῶτοι λέγονται τοὺς ὀνείρους διακρῖναι· ἔλεγον γὰρ εἰ γενοιτό τι παράδοξον, ὅτι τόδε σημαίνει κὰ πάντα, ὅσα ἐν εἴδει, συμβάσει ἐξηγήσαι. λέγεται δὲ ὅτι ἐν ὀνείροις, πρὸς τὸ μέλλον ἀληθεῖς ὡς ἤδη πεπτομένης τῆς ψυχῆς, κὰ τῷ λογιστικῷ νήφοντος, κὰ μὴ ὑπερπροθυμίαις τοῖς ἐν τῶν βρωμάτων ἀτμοῖς ἐπισκοτοῦνται διὸ κὰ ἐν μέσῳ ἐν ὕπνῳ, ὅτε Ὅμηρος εἶπεν, ὅπερ ἄγειν ἀποστέμφαι διὸ κὰ Εὐριπίδης τὴν γῆν μελανοπτερύγων μητέρα ὀνείρων καλεῖ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΙΩΝΙΚΗΣ.

ΤΗ'ς οἰωνικῆς, τὸ μὲν ἐστιν ὀρνιθοσκοπικὸν, ὃ ἐξεῦρεν Φρύγες τι δὲ, οἰκοσκοπικὸν τὶ δὲ, ἰνδάλμα τι δ', χειροσκοπικὸν τὶ δὲ, παλματικὸν. ὀρνιθοσκοπικὸν δὲ ἐστιν, ὅταν πετομένη τύδε, ἢ τάδε φθέγξη, ἢ ἔμπροσθεν, ἢ ὀπίσω, ἢ δεξιὰ, ἢ ἀριστερὰ, σημαίνει ὅτι τόδε σημαίνει· λέγεται δὲ τοῦτο εὑρεῖν πρῶτον Τελμισσεῖς. οἰκοσκοπικὸν δὲ ἐστιν, ὅταν τὰ ἐν τῷ οἴκῳ συμβαίνοντα ἐξηγεῖται, & αὐτὴ, τόδε σημαίνει, ὅταν φανῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐφάνη γαλῆ, ἢ ὄφις, ἢ μῦς, ἢ κα-

πάθη ἔλαιον, ἢ μέλι, ἢ οἶνος, ἢ ὕδωρ, ἢ πέτρα, ἢ ἄλλο τι, τὶ τοῦτο σημαίνει· ταῦτα δὲ συνεγράψατο Ξενοκράτης. ἐνίοτε δὲ ἔθη, ὅπως ἐξηγοῦνται τὰ ἐν τῷ σῶμα σπασμοὺς ὅτι ἐν ... περὶ τοῖς τόδε βαστάζων, τόδε σοι συμβήσεται· ἐάν δὲ ... δέξια, τόδε ὅπερ συνεγράψατο Πόλλης. χειροσκόπον δὲ ἔθη, ὅταν διὰ τῆς ἐκπτώσεως τῶν χειρῶν, ἢ ὅτι τὸ ... ὡσαύτως, ἢ τι τόδε αὐτὸς μέλλει ἢ ὅτι μεταπίπτει, ἢ ὅτι παλαίει, ἢ τι τοιοῦτον ὃ συνεγράψατο Ἕλενος. παλμικὸν δὲ ἔθη, τὸ ἀπὸ τῶν παλμῶν τοῦ σώματος γνωριζόμενον· ὅπου ἐὰν πάλλῃ ὁ ἰξύος ὀφθαλμὸς, τόδε σημαίνει ἢ ὁ μηρὸς ἢ ὁ ὦμος ἢ τι τῶν τοῦ σώματος, ὃ συνεγράψατο Ποσειδώνιος.

Ὁ ΟΝΟΣ ΔΙΑ ΤΙ ΕΝ ΤΩ ΟΥΡΑΝΩ ΤΙΜΑΤΑΙ

Ὁ ὄνος τιμᾶται ἐν τῷ οὐρανῷ δι' αἰτίαν τοιάνδε· ὅτε γὰρ οἱ γίγαντες ἐστρατεύοντο σὺν ὄνοις, λέγεται Διόνυσος καὶ Ἥφαιστος καὶ Σάτυροι ἐπ' ὄνων τεχθέντες ... ἐφ' ἑαυτοῖς φωνὴ τῶν Γιγάντων, πλησίον ὄντες, ὡς ἤκουσαν οἱ ὄνοι ... Γίγαντες τῆς φωνῆς ἔφυγον· διὸ ἐτιμήθησαν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ δυσμαῖς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΡΕΣΤΟΥ

Ὀρέστης, υἱὸς Ἀγαμέμνονος καὶ Κλυταιμνήστρας· ἀγαγόντος ... τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ναῦς εἰς Ἴλιον, καὶ ἐκπορθήσαντος αὐτὸν, ... ἀποστρέψας τὸ οἴκαδε, ἀναιρεῖται αὐτὸς ὁ Ἀγαμέμνων ὑπὸ Αἰγίσθου τοῦ Θυέστου διὰ ... ἐπιχεῖ ... ὅτι γὰρ περὶ τὸν καιρὸν τῆς ἀποδημίας, ἐμοίχευε τὴν Ὀρέστου μητέρα· κατὰ δὲ τὸν τραγικὸν ... ἡ Κλυταιμνήστρα ἀνεῖλεν αὐτὸν, χιτῶνα μὴ ἔχοντα ἔκδυσιν ... τράχηλον. Ὀρέστης δὲ ταῦτα μὴ φέρων, ἐκδικήσας τὸν φόνον τοῦ πατρὸς, ἀνεῖλεν Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν, μητροκτόνος δὲ γενόμενος, ... ἐδιώκετο ὑπὸ τῶν Ἐριννύων. Τυνδάρεως δὲ τοῦ πατρὸς τῆς ἀνῃρημένης, ... αὐτῷ, ἔμελλεν ὑπὸ Ἀργείων ψήφου καταδικασθῆναι τότε, ἢ ... Μενέλαος ἐκ τῆς πλάνης καθεὶς τὴν ... κατὰ τύχην ὁ Μενέλαος ἐκ τῆς ... τὴν Ἀργείων ... Ἑλένην ... Ὀρέστης μεθ' ἡμέραν δὲ αὐτὸς ἦλθε καὶ ... βοηθῆσαι αὐτῷ, ἀντιλέγοντι Τυνδάρεω ... ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ... δὲ λόγων ἐν τῷ ὄχλῳ, κατεψηφίσθη τε ... Ὀρέστης. συνὼν δὲ τούτῳ ὁ Πυλάδης ὁ φίλος ...

αὐτῷ, συνεβάλοντο πρῶτον Μενελάῳ τιμωρίαν λαβεῖν, Ἑλένην ἀποκτείνοντας. αὐτοὶ μὲν ὃν καὶ τάυτῃ ἐλθόντες, διαψεύσθησαν τῆς ἐλπίδος, θεῶν τὴν Ἑλένην, ὡς ὁ μῦθος, ἁρπασάντων. τὴν δ' Ἑρμιόνην δόξας ὁ Ἀπόλλων, ἔδωκεν εἰς χεῖρας αὐτῶν· οἱ δὲ, ταύτην φονεύειν ἔμελλον· ἐπιφανεὶς δὲ Μενέλαος, καὶ ἐλεήσας ... γυναῖκας καὶ πάνυ ἐπιγαμίαν ... αὐτῶν, ἐπειδὴ ... τὰ βασίλεια πορθεῖν· οἱ δὲ, ... ἐπιφανεὶς δὲ ὁ Ἀπόλλων, Ἑλένην μὲν ἔφησεν εἰς θεοὺς ἀποκομίζειν. Ὀρέστην δὲ Ἑρμιόνην γυναῖκα λαβεῖν· Πυλάδην δὲ Ἠλέκτραν συνοικῆσαι· καθαρθέντα δὲ τοῦ φόνου, Ἄργους ἄρχειν.

ΟΡΕΣΤΟΥ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ

ΖΕΥΣ γεννᾷ Τάνταλον ἐκ τῆς Πλωτοῦς.

ΤΑΝΤΑΛΟΣ

ΠΕΛΟΠΑ, ὃ ἐκ τῆς Ταϋγέτης, ... Πέλοψ, λέγεται δὲ, ἐγέννησεν, ΑΤΡΕΥΣ, ΘΥΕΣΤΗΣ, ΠΙΤΘΕΥΣ, ΑΛΚΑΘΟΥΣ, ΠΛΕΙΣΘΕΝΗΣ, ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ.

ὁ ΠΕΛΟΠΟΣ

ΑΤΡΕΥΣ	ΘΥΕΣΤΗΣ,	ΠΛΕΙΣΘΕΝΗΣ
ὁ	ὁ	Ἡσιόδου ἔπη Πλεισθένους τὴν Ἀγαμέμνονα λέγει.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ, ΜΕΝΕΛΑΟΣ,	ΑΙΓΙΣΘΟΣ	
ὁ ΟΡΕΣΤΗΣ, ἡ ΕΡΜΙΟΝΗ		
(ΑΥΣΑΜΕΝΟΣ) ἐξ ΕΛΕΝΗΣ		
ΗΛΕΚΤΡΑ,		
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ,		
ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ,		
ΛΑΟΔΙΚΗ		

Φασὶ δὲ τὴν Ὀρέστου φιλίαν τοσαύτην ἐγχεῖναι πρὸς τὸν Πυλάδην, καὶ Πυλάδην πρὸς τὸν Ὀρέστην, ὥστε ... ἀποθανόντος Πυλάδου, συγκατελθεῖν Ὀρέστην μέχρι τοῦ Ἅδου.

ΠΕΡΙ ΟΡΝΙΘΟΣ ΤΟΥ ΕΝ ΟΥΡΑΝΩ.

Οὗτός ἐστιν ὁ Ζεὺς ὃν, εἰς κύκνον μεταβληθεὶς, ὅτι Νεμέσεως ἤρα, ... μορφὴν ἀμείψασα, καὶ τῷ τῆς παρθενίας φυλάξαι κατέπτη ... εἰς Ῥαμνοῦντα τῆς Ἀττικῆς, ... Νεμέσεως ... ὠὸν τίκτει ἐξ οὗ ἡ Ἑλένη ... ἐκγεννηθῆναι Κράτης φησὶν ὁ ποιητής ... ἀνέδραμε εἰς οὐρανὸν, ... γράφεται ... τῇ Λήδᾳ ταῦτα ἐμυθεύσαντο.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΡΦΕΩΣ.

Ὀρφεὺς γέγονε μουσικὸς, Θρᾶξ τὸ γένος. ὃς λέγεται ἐπὶ τοσοῦτον προελθεῖν, ὥστε κηλεῖν τῇ ᾠδῇ ὑπό, μᾶλλον δ' τῇ μαγικῇ ᾠδῇ, τὰς δρῦς, καὶ τὰ ζῶα τὰ ἄλογα, καὶ τὰς λίθους, καὶ τοὺς ποταμούς. δοκεῖ δὲ ταῦτα βάκχας μανῆναι, ἃς τινες προσῆκαν ἐκμανεῖς ἐν τῇ Πιερίᾳ. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα δεινὰ εἰργάζοντο, προβαίνει τι ὡς ἐπὶ ὄρος, ἔξω καὶ διατελοῦν τὰς ἡμέρας. ὡς δὲ ἔμενεν ἐν πολίταις, δεδιότες περὶ τῶν γυναικῶν καὶ θυγατέρων, μεταπεμψάμενοι τὸν Ὀρφέα, εὕροντο μηχανὴν, ἐν τρόπον κατηγαγεν αὐτὰς ἐκ τῶν ὀρῶν. καὶ δὴ ταύτα χαλέσας τῷ Διονύσῳ ὄργια, κατήγαγεν αὐτὰς βακχευούσας καθεζομένας. αἱ δὲ νάρθηκες τὸτε πρῶτον ἔχουσαι, καθέβαινον ἐκ τῶν ὀρῶν, καὶ κλῶνας δένδρων παντοδαπῶν. τοῖς δ' ἀνθρώποις θαυμασίως ἐν τῷ θεωρεῖν, ἐνεφάνησαν πρῶτον τὰ ξύλα κατηγμένα καὶ ἔσχισαν, ὅτι Ὀρφεὺς κιθαρίζων ἄγει τὴν ὕλην ἐκ τῶν ὀρῶν, καὶ ἐκ τούτου ὁ μῦθος προσανεπλάσθη. φασὶ δὲ Οἰάγρου καὶ Καλλιόπης υἱὸν τὸν Ὀρφέα, καὶ πρὸ τῶν Τρωικῶν γεγονέναι καὶ μαθητὴν Λίνου. βιῶναι δὲ γενεὰς ἐννέα. οἱ δὲ, ια΄. ἔγραψε ποιήματα, ἀφ' ὧν θεολογίας ἔσχον Ἕλληνες. οἱ δὲ ταῦτα, οὐκ ἀναπτύσσει διὰ μυθικῶν συμβόλων λέγει τὰς τῶν θεῶν τάξεις τε καὶ γενέσεις καὶ τινας ἴδια ἄργια, καὶ ποιεῖ τινας πλάσματα καὶ τινας ἐπὶ τῶν ἱερῶν τελεσμάς. λέγονται δὲ Ἱερὸς τῶν τραγῳδῶν ἐν τόποις τὰ ἱεροστολικὰ καλούμενα. κλήσεις κοσμικαὶ. Θεογονία. ἔπη δὲ λέγει ἐν ῥαψῳδίαις κδ΄. λέγονται δὲ Θεσπρωτοῦ τοῦ Θεσσαλοῦ. οἱ δὲ, Κέρκωπος τοῦ Πυθαγορείου. χρησμοὶ οὓς ἀναφέρουσιν εἰς Ὀνομάκριτον. πάλιν, καὶ ταῦτα οἱ Ὀνομάκριτον ἀναφέρουσι. τελετὰς καὶ λίθων γλυφὴς τὴν ὀγδοηκοντάλιθος ἐπιγράφεται. σωτήρια ταῦτα Τιμοκλέους τοῦ Συρακουσίου, ἢ Περσίνου τοῦ Μιλησίου λέγεται. κρατῆρας ταῦτα Ζωπύρου φασί. θρονισμοὺς μητρῴους καὶ Βακχικά ταῦτα Νικίου τοῦ Ἐλεάτου φασίν. εἰς Ἅιδου κατάβασιν ταῦτα Ἡροδίκου τοῦ Περινθίου. πέπλον καὶ δίκτυον καὶ ταῦτα Ζωπύρου τοῦ Ἡρακλεώτου. οἱ δὲ, Βροντίνου. ὀνομαστικὸν ἔπη ασ΄. ἀστρονομίαν, ἀμμοσκοπίαν. θυηπολικὸν ᾠοθυτικὰ, ἢ ᾠοσκοπικὰ κατὰ τὸ κατάζωστικὸν ὕμνους. κορυβαντικὸν καὶ φυσικὰ, ἃ Βροντίνου φασίν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΣΙΡΙΔΟΣ.

Ὄσιρις, βασιλεὺς ὑπάρχων Αἰγύπτου, παρ' Αἰγυπτίοις ἐνομίσθη θεός· καὶ οἱ μὲν λέγουσιν αὐτὸν τὸν αὐτὸν εἶναι τῷ Διονύσῳ· οἱ δὲ, ἕτερον. τοῦτον δὲ ὁ Ὄσιρις ὑπὸ τοῦ Τυφῶνος (δαίμων δὲ οὗτος ἦν) καὶ τοιοῦτον, ὑποπραχθῆναι φασὶ, καὶ κατακομισθῆναι μελλήσει· καὶ μέγα πένθος γενέσθαι τοῖς Αἰγυπτίοις· ὥστε ἐπὶ πάντα χρόνον μνήμην ποιεῖσθαι τοῦ ἀφανισμοῦ τοῦ Ὀσίριδος· ὥσπερ δὲ φασι, ὁ Διόνυσος ὑπὸ τοῦ Τιτάνος διασπασθῆναι, οὕτω καὶ ὁ Ὄσιρις ὑπὸ τοῦ Τυφῶνος. ὁ Ὄσιρις δὲ καὶ ἡ Δήμητρα γυνὴ Διονύσου, μετ' Ὡρίας τὰ ὅλα αὐτὸν τοῦ Τυφῶνα καὶ πάντας τοὺς ἐκείνου φονεῖς ἀνῃρεῖ· τὰ δὲ τοῦ Διονύσου μέλη καὶ μέρη συλλέξασα, ναὸν καὶ ἱερὸν ᾠκοδόμησεν ἐν Φιγάλαις. Φιγάλη δὲ, πόλις Αἰγύπτου, ἐν μεγίστῳ ἱερῷ ἱερὸν ἐν καὶ μέγας ὅρκος τοῖς Αἰγυπτίοις ἐτύγχανε μία τῶν ἐν Φιγάλῃ ὁ Ὄσιρις. πάντα γὰρ νεκρὰ τὰ μέλη, ὡς ἔθος, καὶ διαμεμένηκε πάντας ναούς, τὰ δὲ ἀπολογοῦσι μέλεσι μὴ εὑρόντα, τὸν δερματίνον φαλλὸν ἐποίησε κρεμαστὸν ἑκάστῳ ναῷ, καὶ τὸν ἴδιον ἀρχεῖον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΦΙΟΥΧΟΥ.

Ὀφιοῦχος, ὁ Ἀσκληπιὸς, λέγεται ὑπὸ τῶν ἰατρικῆς ἐφόρων. τιμᾶσθαι δὲ ὁ ὄφις τῷ ἀγῶνι λέγεται γὰρ ἀποδύεσθαι ὁ ὄφις τὸ γῆρας, καὶ ἀνανεοῦται· οὕτω ἐν ὁ Ἀσκληπιὸς διὰ τῆς ἰατρικῆς ἀνανεοῖ τὰ ἀνθρώπινα σώματα, ταύτῃ αὐτὸν ἀμφότερον τὸν ὄφιν κατέχειν καὶ τὸ ὅσον ἐπισκεπεῖν. Θέλοντες ἐν οἱ Θεοὶ ἐν ἀγάλμασιν αὐτὸν ἀνεγέρσει, δι' ἄγρων αὐτὸν ἐν τῷ κρατεῖ ἀνέφυσαν καὶ γὰρ ὑπ' αὐτῶν συνήθεις ἰατρεύοντα αὐτοὺς ὑπάρχων, ὡς καὶ τοὺς ἤδη τεθνεῶτας ἐγείρειν, κεραυνοῦται. οἱ δὲ φασιν διὰ τὸ ἕνεκα τοῦ Ἀπόλλωνος ἀναιρεθῆναι, ὃ ἐχρᾶτο κατὰ Κύκλωπα τῶν ἐργαστηρίων Διὸς τοῦ κεραυνοῦ.

ΠΟΙΗΤΑΙ

ΠΕΡΙ ΟΡΦΕΩΣ ΤΟΥ ΚΙΚΟΝΑΙΟΥ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ.

Ὀρφεὺς, Κικοναῖος, ἢ Ἀρκὰς, ἐκ Βισαλτίας τῆς Θρᾳκικῆς, ἐποποιὸς γέγονε ἐν καὶ ἔτος πρὸ Ὁμήρου δύο γενεὰς πρεσβύτερος ὢν τῶν Τρωικῶν· ἔγραψε μυθοποιΐαν ἐπιχειρήματα,

ἡμ-

ὕμνους καὶ ἔπος εἰς Δήμητρα, ἐποποιΐαν. Διονύσιος δὲ τοῦτον γεγονέναι λέγει· ὅμως ἀναφέρονται εἰς αὐτὸν τινα ποιήματα. καὶ ἄλλος Κροτωνιάτης ἐποποιὸς, ὃν Πεισιστράτῳ συνεῖναι τῷ τυράννῳ Ἀσκληπιάδης φησὶν ἐν τῷ ἕκτῳ βιβλίῳ τῶν τραγῳδουμένων· δεκαετηρίαν, Ἀργοναυτικὰ, καὶ ἄλλα τινά. καὶ ἄλλος Καμαριναῖος ἐποποιὸς, ὃ φασιν εἶναι τὴν εἰς Ἅδου κατάβασιν τὰ Ὀρφέως.

ΟΤΙ ΑΙΓΥΠΤΙΟΣ Ο ΟΜΗΡΟΣ.

Ὅτι Ὅμηρος ὡς Αἰγύπτιος, Δμασαγόρου καὶ Αἴθρας, Ἀθηναίων τῷ Πυθίῳ συνέγραψε. τροφὸς δὲ αὐτοῦ, φασί τις, θυγάτηρ Ὥρου ἱερέως Ἴσιδος ἣ ἐκ τῶν μαστῶν μέλι ἔσταζεν εἰς τὸ στόμα τοῦ παιδίου· καὶ τῇ νυκτὶ ὁ παῖς φωνὰς ἐννέα ἀφίησι, χελιδόνος, ταῶνος, περιστερᾶς, κορώνης, πέρδικος, πορφυρίωνος, ψαρὸς, ἀηδόνος καὶ κοττύφου· εὑρεθῆναί τε ποτε ἐν τῷ κλινιδίῳ μετὰ τοῦ παιδίου ἐννέα περιστερὰς παίζειν καὶ τὴν κλίνην συγκειμένων αὐτῷ τοῖς τοῦ παιδὸς τὴν Σίβυλλαν, ἔμμετρα γεγωνεῖν, ἧς ἀρχὴ σχεδιάζειν, ὧν ἀρχή

Δμασαγόρα πολύνικε, ——

ὡς ὅτι καὶ μεγαλεῖ καὶ στεφανίτην αὐτὸν προσειπὼν καὶ παῖδα κελεύσαι ἐννέα πελειάδας[*] εἶναι δὲ τοῦ Μέντου τῆς αἰτίας, τοῦτο τοκέως, καὶ τοῦ παιδὸς ἐκλελοῦσθαι ἐξηγητὴς τὸ ἀρχὴν καὶ τὸν τοκεῦσιν ὅτι σημαίνει τι ζῶα τῶν βιβλίων ὡς στωϊκὸς καὶ τοῦτο αὐτῷ, τῷ Διῒ τὴν ἀμβροσίαν κομίζοντα

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΑΡΚΑΔΙΑ ΤΕΛΕΥΤΗΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ὅμηρος περὶ Ἴον Ἀρκαδίαν γεγονὼς, (χώρα δὲ αὕτη τῆς Πελοποννήσου) περιέτυχεν ἁλιεῦσι φθειριζομένοις, καὶ ἤρετο αὐτοὺς οἱ ἄνδρες Ἀρκάδες, ἁλιεῖς ἦ ἤχθον, ἆρα ἔχομέν τι, οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀπεκρίναντο τοῦτο τὸ ἔπος,

Οὓς ἕλομεν λιπόμεσθ', οὓς δ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα. οἱ δὲ τῆς πόλεως τὸ ἔπος τοῦτο οὐκ ἦσαν μαθόντες ἐθαύμασαν ἀπεκτόνασιν ἐνταῦθα. ὡς δὲ ἐκ ἱστοριῶν θηρώντες, εἰρομένων τοὺς ἱματίων. μὴ εἶναι δὲ, φασὶν, Ὅμηρε, τοῦτο τι ἔπος καὶ κρυμνοῦ συγγνώμονας, καὶ ἰδόντα αὐτὸν λύπης λέγουσι δὲ καὶ χρησμοὺς τῇ χρησμῳδήσαντι Ὁμήρῳ, ὅτι ὅτε αὐτὸ ἀποθεῖν ζήτημα, καὶ μὴ εὕρῃ, τότε ἀποθανεῖται. Πε-

* Ad marg. ἀγγέλους.

Π

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ

Παλαμήδης, ὁ Ναυπλίου καὶ Κλυμένης, Εὐβοεὺς τὸ γένος (Εὔβοια δὲ, νῆσος ἀντικρὺ τῆς Ἀττικῆς,) σοφώτατος ὤν, εὗρε τὸ ἀριθμεῖν, καὶ ἀπὸ τοῦ πεσσεύειν κεχρῆσθαι καὶ ἄλλας πολλὰς μαθήσεις. Οὗτος οὖν ἤδη τῶν συστρατευσάντων ἐπὶ τὸ Ἴλιον ἀπώλετο δὲ ἐν Τροίᾳ κατ' ἐπιβουλὴν τοῦ Ὀδυσσέως. Ὀδυσσεὺς γὰρ εἶχεν ἔχθραν, διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Τοῦ Ἀγαμέμνονος στρατευμένου τὸν Ὀδυσσέα ἐπὶ τὴν κατὰ Τροίας ἔξοδον, καὶ μὴ θέλων ἀπελθεῖν ὁ Ὀδυσσεὺς, καὶ μανίαν προσποιησάμενος, καὶ βαλὼν ὄνον, καὶ βοῦν ἀροτριῶν ἐν μανίας προσποιήσει, ὁ Παλαμήδης ἐλέγξειν ὅτι δὴ οὐ μαίνεται, ἐλέγξει δὲ αὐτὸν οὕτως. Τηλέμαχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀφελόμενος ἀπὸ τοῦ κόλπου, ὅταν φθάσας ὁ Ὀδυσσεὺς περὶ τὸ παιδίον, ἐπέσχε τὸ ἄροτρον ἵνα μὴ κλάσῃ τὸ παιδίον, καὶ ἐγνώσθη ὅτι προσποιεῖται. τούτου δὲ τὴν μῆνιν μνησικακῶν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐν τῇ Τροίᾳ, ποιήσας πλαστὴν ἐπιστολὴν, ὡς ἀπὸ Πριάμου ὡς πρὸς τὸν Παλαμήδην περὶ προδοσίας τῶν Ἑλλήνων, καὶ ὑποτίθησιν ἐν τῇ τοῦ Παλαμήδους σκηνῇ· ἑτέρου δὲ κατηγορήσαντος κατὰ γράμματα τοῦ Παλαμήδους ὡς προδότου, εὑρέθη ἡ ἐπιστολὴ κατακειμένη αὐτοῦ, καὶ τεθνήκει ὑπὸ Ἀγαμέμνονος καὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων, λιθοβοληθείς. γέγονε δὲ ἐν Ἀριστείῳ, ὄρει Μυθήμνης, ἱερὸν τοῦ καιροῦ. Ἐπεὶ μαθὼν τὴν ἐπιτοῦ ἀναίρεσιν ὁ τούτου πατὴρ Ναύπλιος, ἔπλευσε πρὸς τοὺς Ἕλληνας, καὶ τὴν τοῦ παιδὸς ἀπῄτει ποινήν. ἄπρακτος δὲ ὑποστρέψας, πάντας χαριζομένους τῷ βασιλεῖ Ἀγαμέμνονι, μεθ' οὗ Παλαμήδην ἀπώλεσεν Ὀδυσσεὺς, ἀποπλεύσας δὲ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν χώραν, παρεσκεύασε τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας μοιχευθῆναι. Κλυταιμνήστραν Αἰγίσθῳ, Αἰγιάλειαν, τῷ υἱῷ Σθενέλου, Μήδαν τὴν Ἰδομενέως ὑπὸ Λεύκου, ὃν καὶ ἀνεῖλε Λεῦκος, καὶ Κλεισιθύραν τὴν θυγατέρα αὐτῆς, ἐν τῷ νεῷ καταφυγοῦσαν· καὶ δέκα πόλεις τῆς Κρήτης ἀποσπάσας, ἐτυράννευσε, καὶ μετὰ τὸν Τρωικὸν πόλεμον, καὶ τὸν Ἰδομενέα τῇ Κρήτῃ καταχθέντα, ἐξήλασε. ταῦτα πάντα πρὸς τοῦ Ναυπλίου γέγονε σκευωρίᾳ. ὕστερον δὲ ἀκούσας τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀνακομιδὴν ἐπὶ τὴν πατρίδα, ἧψε φρυκτὸν ἐπὶ τὰ κοῖλα τῆς Εὐβοίας, Καφηρέα λεγόμενα, ὅπου δὴ Ξυλοφάγον καλούμενον, ὅπου προσπλεύσαντες οἱ Ἕλληνες, κατὰ δοκοῦν λιμένα εἶναι, διεφθάρησαν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΛΛΑΔΙΟΥ

Παλλάδιον, ζώδιον ἦν μικρὸν ξύλινον ἐν Τροίᾳ [illegible], ὅπερ ἐξ οὐρανοῦ [illegible] πεσεῖν. φασὶ δὲ αὐτὸ ἀνδρὸς δόρυ [illegible], σχῆμα τε ἔχειν καὶ ἠλακάτην. ἐν δὲ τῇ [illegible] πέλτην, καὶ δόρυ ἐν τῇ δεξιᾷ κινούμενον [illegible] φυλάττειν τῆς βασιλείας τῆς Τροίας. ὅπερ καὶ Ὀδυσσεὺς λαθὼν εἰσελθὼν αὐτὸ ἔκλεψε.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΛΛΑΔΟΣ

Παλλὰς ἡ Ἀθηνᾶ, αὕτη τε πάντων τῶν ὅπλων πολεμικῶν [illegible] ἀπὸ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς, ἐξῆλθε τὰ ὅπλα πάντα [illegible] φρόνησις λέγεται, [illegible] καὶ τὸ [illegible] πολεμικῶν [illegible] τοῦ Διονύσου καρδίαν [illegible] τῷ Διΐ. Διόνυσον γὰρ τὸν Ζαγρέα καλούμενον, υἱὸν Διὸς καὶ Περσεφόνης ὑπάρχοντα, [illegible] οἱ Τιτᾶνες κατέσφαξαν, [illegible] καρδίαν ἔτι πάλλουσαν ἀνήνεγκεν. ἢ ὅτι ἐν ταῖς συμβολαῖς τοῦ [illegible] γίγνεται [illegible] θεῶν, Πάλλαντα ἕνα τῶν γιγάντων ἀνεῖλεν. ἢ Πάλλαντα [illegible] θυγατέρα σύντροφον ὑπάρχουσαν, [illegible] παίζουσα ταύτην [illegible] ἢ τῆς παρθενίας τιμῶσα, τούτου [illegible] περιεβάλλετο· καὶ [illegible] οἱ Ἕλληνες, καθὼς [illegible] πολεμικωτάτην Ἀθηνᾶν. [illegible] ὑπάρχουσα θυγάτηρ. Ἰοδάμα δὲ ἀδελφὴ [illegible] ἄλλοι, ὡς φησὶ Σιμωνίδης ὁ γενεαλόγος Παλλάδιον

[illegible]

Ἔργον Ἀθηναίας Παλλάδος, [illegible]

Ἥρωες χρύσεον [illegible]

Φερεκύδης δὲ Παλλάδιον λέγει [illegible], καὶ [illegible] ἐξ οὐρανοῦ [illegible] ἐν τῷ Παλλαδίῳ δὲ τὴν Ἀθηνᾶν, [illegible] τρίπηχυ, ξύλινον, ἐξ οὐρανοῦ κατεπεσεῖν, ὥς φασιν, ἐν Πεσινοῦντι τῆς Φρυγίας. [illegible] ἐν τῇ συμβολῇ τοῦ πολέμου, [illegible] Γανυμήδης [illegible] Γανυμήδης, καὶ Ἶλος ὁ ἀδελφός [illegible] ἐξ οὐρανοῦ λέγει [illegible] Παλλάδιον. Ἄλλοι δέ τινα φιλόσοφον μαθηματικὸν ποιῆσαι [illegible]

τὸ τῆς πόλεως ἱερεῖον, ἔνθα ἐν τούτῳ μόνῃ κατειλημμένοι καὶ ἄνω-
θεν, χαρίσαντα δὲ τὸ πρῶτον Παλλάδιον τῷ Τρωΐ. Ἀπολλόδω-
ρος δὲ λέγει, μετὰ τὸ κτίσαι Ἶλον τὸ Ἴλιον, τῷ Διῒ εὐξά-
μενον, αἰτῆσαι σημεῖον, καὶ τότε ἰδεῖν τὸ Παλλάδιον, ὃ
τρίπηχυ ἦν τῷ μεγέθει, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκός· τῇ δεξιᾷ
δόρυ ἔχον, τῇ δὲ ἑτέρᾳ ἠλακάτην καὶ ἄτρακτον. φασὶ δὲ, Ἀθηνᾶν
παρὰ τῷ Τρίτωνι τραφεῖσαν, ᾧ θυγάτηρ ἦν Παλλάς, ἀμφοτέρας δὲ
ἀσκούσας τὰ κατὰ πόλεμον εἰς φιλονεικίαν ἐλθεῖν· μελλούσης δὲ πλήτ-
τειν τῆς Παλλάδος, φοβηθέντα τὸν Δία, ἐπισχεῖν τὴν αἰγίδα,
τρωθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς πίπτειν. Ἀθηνᾶ δὲ περιλυπὸς γενο-
μένη, ξόανον ἐκείνης ὅμοιον κατεσκεύασε, περιέθηκε τοῖς στέρ-
νοις, ὃ λέγεται αἰγίδα· καὶ ἐτίμα ἱδρυσαμένη παρὰ τῷ Διΐ. ὕσ-
τερον δὲ ἡ Ἠλέκτρα τούτῳ προσφυγούσα, ἔῤῥιψεν εἰς τὸ Ἴλιον τὸ
μιγνύμενον τοῦτο ἄγαλμα, ὅτι ἡ τιμῶσα παρθένον, ταῖς τιμ-
ωθείσαις μετὰ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΝΟΣ

Πηνελόπη τὴν τοῦ Ὀδυσσέως γυναῖκα, τούτου πλανωμένου τὴν
πλάνην ἐν ἐπλανῆτο μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον, πολλοὶ
τινες ἄλλοι μνηστευόμενοι, ἡ δὲ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἀνεβάλλετο,
μηδένα θέλουσα γαμηθῆναι διὰ τὸ ἀδελφὸν κακῶς τὸν Ὀδυσσέα
τὸ ἄδμα αὐτῆς πάντες ἦν ἀρεξάμενοι, συγγινέσθαι αὐτῇ καὶ
ἐγκυμονήσασα, ἔτεκε τὸν Πᾶνα, ὃς καὶ Πὰν καλεῖται, ὅτι ἐκ
πάντων ἐγένετο. λέγουσι δὲ οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι τῆς μίξεως τῷ
Ἑρμῇ τὸν Πᾶνα, ὅθεν καὶ τραγοσκελῆ αὐτὸν ποιοῦσι διὰ τὸ
κατ' ἐμοὶ τὸν τράγον, ὃν καλοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι Μένδητα. ἕτε-
ροι δὲ λέγουσιν ὅτι πάσι συμμορφοτάτῳ καὶ σώματι ἦν ἡ Πηνελόπη
καὶ διὰ τοῦτο ἠράσθη αὐτῆς ὁ Ἑρμῆς, καὶ μεταβληθεὶς εἰς τράγον
καὶ ταυτότητα κατὰ μανίαν, ἠράσθη τὸ τράγου καὶ ἐνταῦθα
ὑπ' αὐτῇ, συνέλαβε ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἔτεκε τὸν Πᾶνα, καὶ ἐθεοποιή-
σαν αὐτόν. Ἐπιμενίδης δὲ ἐν τοῖς ἀυτοῦ ποιήμασι, Διὸς καὶ Καλ-
λιστοῦς Πᾶνα καὶ Ἀρκάδα, διδύμους φησί. Ἀρίστιππος δὲ ἐν τῷ
Ἀρκαδικῷ, Διὸς καὶ Νύμφης Οἰνόης. οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι τοῦτο
Πᾶν, ὅτι τῆς ὥρας δηλοῖ σημεῖον, τοῦτ' ἐστὶ τὸ παντὸς· ὅθεν κα-
ρίως ἀρχηγετεῖσθαι Πὰν συγκαλεῖται γὰρ ἡ μορφὴ τοῦ θεοῦ τῷ
περιέχοντι καὶ τὸ μὲν τῶν κεράτων, ἀπομίμημα ἡλίου καὶ σελήνης,
καὶ μυστικῶς φησι τὸ δὲ πέρδαλιν ἐνῆφθαι, τῆς γῆς, φαν-
τασίας ἕνεκα· τὰ δὲ κάτω λάσια, τῶν τῆς γῆς μερῶν, καὶ τῶν ἐν

Ss 2 αυ-

[illegible]

παριστῶσι μάλιστα δὲ τὸ ποικίλον, καὶ τὸ ἐπιτεταμένως, τὸ [illegible] τοῦ χειμῶνος πεπλῆσθαι αἱ κῆποι [illegible] ὡς [illegible] αὐτῷ καὶ τῷ ἀνθεῖ ἔχουσι. [illegible] δὲ ἐν τῇ [illegible] χρείᾳ [illegible], [illegible] τὸ [illegible] τούτῳ χρῆται πρὸς τὴν κάθαρσιν τῶν ἀμπέλων [illegible] καὶ τὸ [illegible], καὶ [illegible] πρὸς [illegible] αὐτὸ [illegible] ὡς τοιαύτης δυνάμεως [illegible] τὸ [illegible] τοῦ [illegible], [illegible] εἶναι, καὶ [illegible] ἀγαθὸς δὲ δαίμων, ὅτι [illegible] ὁ κόσμος [illegible] αὐτὸς τοῖς καιροῖς, [illegible] τῷ λόγῳ, καθ᾽ ὅσον δέεται [illegible] τὸ [illegible], [illegible] [illegible] πρίν [illegible] τῶν [illegible] τοῦ σώζει καλῶς [illegible] οἶκον, καὶ [illegible] περιέχει ἕκαστα [illegible] τοὺς ἄλλους τὸ δὲ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, [illegible] πάντα [illegible] τὰ [illegible] τὰς [illegible] καιρὸς [illegible], ἀλλ᾽ [illegible] ἐν τῷ αὐτῷ [illegible] τόπους [illegible] ἐμπεριέχειν ἀμάλθειαν, [illegible] ὅλην ἀμείζω [illegible], διὰ τὴν [illegible] αὐτῷ πρὸς τὸ [illegible] [illegible] τῶν ἀγαθῶν τοῖς, μὴ μαλακιζομένοις [illegible].

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΝΔΑΡΕΩ.

Πανδάρεω, ὡς [illegible] Μέροψ ὁ Μιλήσιος, κόραι Μερόπη, Κλεοθήρα καὶ Ἀηδών [illegible] τὴν [illegible] πρεσβυτάτην Ἀηδών. Ζῆθον [illegible] ἀδελφοῦ γεγαμηθεῖσα, ἔσχεν υἱὸν ἕνα τὸν Ἴτυλον [illegible] δὲ τῇ [illegible] Ἀμφίονι, πολυπαιδίᾳ, (στοιχεῖ γὰρ κατὰ [illegible] παῖδας ἐκ Νιόβης τῆς Ταντάλου, ἢ [illegible],) [illegible] τὸν [illegible] Ἴτυλον [illegible] [illegible], [illegible] καιρὸν τῶν παίδων [illegible] [illegible], κατά τινας, τὸν [illegible] [illegible], ὡς ἄν, [illegible] αὐτὴ [illegible], [illegible] τῶν Ἀμφίονι. [illegible], [illegible] Ἀμάλθειαν τὸν [illegible] Ἴτυλον [illegible], [illegible] ἄλλως [illegible], [illegible] Ἀηδών, [illegible] [illegible] Ἴτυλον, [illegible] Ἀμάλθεια [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τῇ [illegible] κακὰ [illegible] [illegible] Ἴτυλον, [illegible] [illegible] [illegible] τῷ [illegible], [illegible] θεοὶ [illegible] ἀνθρώπων [illegible] [illegible] [illegible] τῶν [illegible], [illegible] τὸν Ἴτυλον [illegible] [illegible] ἀλλὰ [illegible] στόματος ἔχει [illegible] [illegible] δὲ τὸν ἀνθρώπων Ἀηδόνα, [illegible] φησι τὸν Ἴτυλον [illegible], ἀλλὰ [illegible] γὰρ, φησι, [illegible] τὸ Ἀμφίονος Ἀ[illegible], [illegible] δὲ φόβῳ τῆς [illegible] γυναικὸς [illegible] τὸν Ἴτυλον

[illegible]

ἐνέπραξε θάλαμον τὸν ἐλεφαντίνον ἐκ τῆς ... τὸν ἀπὸ τῶν Πανδάρου [illegible] ... κατὰ ... περὶ αὐτῆς ... μεθ' Ὅμηρον ... Πανδάρου. λέγεται δὲ ἄλλως Πανδαρέω, ... Ἀφροδίτη ... Ἄρτεμις, ... [illegible] ... Ἑρμοῦ ... Ὅμηρος ... Τάνταλος ... Διὸς ... Κρήτῃ ... Ἡφαίστου ... Ζεὺς ... Πανδάρεως ... Ἀηδόνα ... μετὰ τῆς γυναικὸς Ὀμηρίδης [illegible]

ΠΕΡΙ ΠΑΝΔΑΡΟΥ.

Πάνδαρον λέγει ὁ Ποιητὴς ... Ἀπόλλωνος ... τόξον ... [illegible] ... Ἀπόλλων ... [illegible]

ΠΕΡΙ ΠΑΝΔΙΟΝΟΣ

ΠΑΝΔΙΩΝ γεννᾷ		
ΤΕΥΘΡΑΝ,	ΠΡΟΚΝΗΝ,	ΦΙΛΟΜΗΛΑΝ
ὃς	ἣ	
ΘΕΣΠΙΑΔΑΣ,	ΙΤΥΝ.	
[illegible]		
[illegible]		

Πανδίονι, Ἀττικῷ τυράννῳ, γίνεται Πρόκνη καὶ Φιλομήλα· λέγω ἡ Πρόκνη, γαμεῖται Τηρεῖ τῷ Θρακὶ καὶ γίνεται τῷ μεταπεσμῷ, ἐξ Ἀττικῆς γυναικὸς, Θρᾳκικὴ. μελλοντος δὲ ποτὲ ἐκ Θρᾴκης Ἀθήναζε τοῦ Τηρέως ἰέναι, ναίουσα ἡ γυνὴ τὴν ἀδελφὴν Φιλομήλαν ἐν τῇ ἐπανόδῳ συνεπάγεσθαι· ὁ δὲ, ποιεῖ μὲν τοῦτο, πρὸς δὲ τῇ ὁδῷ ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας, βιάζεται τὴν κόρην καὶ φθείρει, γλωσσοτομεῖ, ὡς ἂν μὴ ἔχοι τῇ ἀδελφῇ ἐκλαλῆσαι τὸ πάθος. ἀλλ' ἡ Φιλομήλα εἰς Θρᾴκην ἐλθοῦσα, ἐν πεπλῷ ἐξυφαίνει τὴν βίαν καὶ ἔτι μὴ ἔχει τῇ γλώττῃ, ἐμφαίνει τῇ χειρὶ καὶ ἡ Πρόκνη τῇ τῆς ἀδελφῆς γλώττῃ ἀντιτιμωρεῖται τὸ πάθος· καὶ ἀνελοῦσα τὸν υἱὸν Ἴτυν, παρατίθησι τῷ ἀνδρὶ φαγεῖν. ὁ δὲ παῖδα τὸν ζητεῖν, ἀλλ' ὕστερον γνωρίζει τὸ πάθος, λειψάνοις μικροῖς περιπεσὼν καὶ διώκει τὰς ἀδελφὰς, τῷ παιδὶ συγκατατεθεῖσαν αὐτὰς αἱ δὲ, φυγοῦσαι καὶ θεοὺς κρείττονας ἐπικαλέσασαι, μεταπλάττονται· εἰς χελιδόνα μὲν, ἡ Πρόκνη, Φιλομήλα δὲ, εἰς ἀηδόνα. τοῦ δὲ τῆς Φιλομήλας γαμέτου Τηρέως ἢ εἰς ἔποπα μεταμορφωθέντος. Πρόκνην δὲ τὸ θαυμάσιον, καὶ ὡς χελιδόνα ὑποψευσμένην διὰ τραχύφωνος μὴ ὄντος ἡ χελιδὼν καὶ αὐτὸς τὸ μέλος, διὰ κολασθεῖσαν τὴν γλῶτταν, καὶ συχνὰ τοῦ Τηρέως ἀντιβοᾶν λέξεις κατὰ στόμα πρόφερειν, Τηρεὺς με, λέγουσα, ἐβίασε· ἀηδὼν δὲ τὸν Ἴτυν τῷ μέλει προσκαλεῖ· Ἴτυ, Ἴτυ, ἐλεεινῶς φθεγγομένη. Τηρεὺς δὲ ὡς ἔποπα μορφωθεὶς, τῷ τοῦ ὄρους τὸ ἐπανωροφώνῳ συχνῷ, ὡς μὲν τὸν παῖδα πρὸς ἀοίκιον παρεῖσεν. Ὁμηρικῶς τελέως τὸν Ἴτυν, Ἴτυλον λέγων· καὶ ὧν μέμνηται Πανδίονος, ἐν μὲν ὄρει διώκων ἐκάστοτε τὰς Πανδιονίδας· καὶ Πανδίων κολυμβὸς, καὶ Πρόκνη, καὶ Τηρεύς.

ΠΕΡΙ ΠΑΝΔΩΡΑΣ.

Πανδώρα, τοῦ Ἡφαίστου ποιεῖ τῆς γῆς ἀναπλασθείσης ἀνθρώπων, καὶ ἐντεχνηθεῖσα γυνὴ, ἔχει ἡ πάντα δωρηθεῖσα τῷ βίῳ συναγωγὴν τῶν πηγῶν· ἢ ἡ ἐκ πάντων τῶν θεῶν καὶ τὴν ψυχικὴν δυνάμεων καθ' Ἡσίοδον συγκεκραμένη, καὶ δῶρα λαβοῦσα ἐκ μὲν γὰρ πρὸς Ἡφαίστου, τὸ ὑλικὰ καὶ ὀργανικά· ἐκ δὲ τῆς φρονήσεως Ἀθηνᾶς, τὸ κατασκευαστικὸν καὶ ἀρχικὸν· ἐκ δὲ τῆς Ἀφροδίτης, ἔχειν τὸ συγκείμενον, τὸ ὡραῖον· τὸ δ' αὐτὸν καὶ ἐραστὸν, καὶ ἀεὶ τὰς ἐμποιεῖν ὁμιλίας, ἐκ δὲ Ἑρμοῦ, ἤτοι τῷ προφορικῷ λόγῳ. ἐπεὶ δ' ἐκ πυρὸς καὶ φρονήσεως ἡ γυνὴ, ἔχειν τὸ κοσμικὸν σφαῖρα τῶν πηγῶν, καὶ ὁ πολυτέμων ἴτυς, καὶ ἡ σύνεσις τῶν

[illegible] τῶν τῆς τύχης ἀλλάχθη κατὰ [illegible], ὃ [illegible] ... [illegible] ... ἐπ' Διος, [illegible] ... [illegible] ... [illegible]

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΟΥΡΑΝΩ ΠΑΡΘΕΝΟΥ

ΤΗν παρθένον, Ἡσίοδος ἐκ Θεογονίας Διος καὶ Θέμιδος λέγει καλεῖσθαι Δίκην, [illegible] ... Ἀστραίου θυγατέρα, [illegible] ... Δημήτραν [illegible] ... Ἴσιν [illegible] ... Ἀταργάτιν, [illegible] ...

ΠΑΡΙΔΟΣ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ

ΖΕΥΣ γεννᾷ ἐκ τῆς Ἠλέκτρας, τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς, ΔΑΡΔΑΝΟΝ, ([illegible])

ΕΡΙΧΘΟΝΙΟΣ,

ΤΡΩΣ, ([illegible])

ΑΣΣΑΡΑΚΟΣ ΙΛΟΣ ([illegible]) ΓΑΝΥΜΗΔΗΣ

ΛΑΟΜΕΔΩΝ

ΙΚΕΤΑΩΝ ΚΛΥΤΙΟΣ, ΠΡΙΑΜΟΣ, ΤΙΘΩΝΟΣ ΛΑΜΠΩΝ

ΠΑΡΙΣ, ἝΚΤΩΡ, ΕΛΕΝΟΣ, ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ ΔΗΙΦΟΒΟΣ, ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ ΠΟΛΥΞΕΝΗ [illegible]

ΑΣΤΥΑΝΑΞ

Κατὰ [illegible] τὸν Πάριν ἡ μήτηρ Ἑκάβη, [illegible]

ωσαν, ὅτι ἐπεὶ ἐάλω, ἀφ' ὃ κατηλλάχθη πᾶσα ἡ πόλις, καὶ
ἡ ἑστῶσα ἐν τῇ Ἴδῃ ὕλη. τῦτο δὲ τι ἐπέτησε ἀκέσεως οἱ μάν-
τεις, ἐς τὰ ἀπὸ τῶν ταύτης ξύλων, εἶπεν τὸ πλῆθος πειθόν ἐν-
θέως μικρὸς ὤν, φασὶν θεωρὸν πλῆθος ταγμάτων ὁ Ἀ-
λέξανδρος ἐξέθηκεν ἐν τῇ Ἴδῃ, Ἀρχέλαον οἰκέτην ἀπόδειλον
ὃν ἀρχετο ἐκκομίσαι, πέντε ἡμέρας, φασίν, ἐθήλαζεν. ὅτε πα-
λιν ὁ Ἀρχέλαος εὑρηκὼς ὄντα ἐπεδείκνυεν, ἀνελόμενος, ἐπὶ τ
χωρίον, ὡς ἴδιον ἔτρεφε, Πάριν κατονομάσας, ὅτι τὴν μοῖραν πα-
ρῆλθεν, ὕστερον δὲ καὶ Ἀλέξανδρος ἐκλήθη, διὰ τὸ πατρίδα ἀλέ-
ξασθαι, ὅ ἐστιν, ἐβοήθησε, πολέμου ἐπελθόντος. ἐτράφη δὲ ὑ-
πὸ ... τὸ εἶδος γεγονὼς, ... τῶν φωνῶν, καὶ τι ἔθος,
ἐν τῇ Πελοποννήσῳ ἐνομίζετο. καὶ Τρῶας μὲν ἀπηχθάνετο πά-
..., καθὸ δ' ... τὰ πολέμια, ἀλλὰ μεγάλως πάντας τρώσας,
... ἐπεστήμων, ὥσπερ τόξων, ὡς λέγεται τὸ Πανδάρε. Ὁ-
... μόνον, ὡς δηλοῖ, ἐλαύνων ἐξέβαλεν ... τοῦτο γὰρ τι ζῶον.
... δὲ φιλαδελφος ἦν ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος, δηλοῖ καὶ ἡ κλῆσις, ...
... Ἕκτωρ συνεδίζει. ἐπειδὲ δὲ καὶ τὰς ὄψεις τῶν χειρῶν, καὶ
... καὶ λυκαι, καὶ τὸ ὄμμα ἐγέγραπτο. ἡ δὲ ἑτέρα
..., ... τὸ ἄμματον. ἀλλὰ καὶ ... ἦσαν, περιεσπεῖρεν
... ἑαυτῶν, περιεκεκόπει δὲ τὰ ὅπλα. δοραὶ δὲ παρδάλεων ἐνή-
... ὤμους ... δὲ ... τοὺς ... , ... αὐτὸν
..., ... φασὶ δὲ αὐτὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα ... πλεῦ-
..., ὅτι δὲ ξένος τῷ Μενελάῳ γενέσθαι αὐτὸν, καὶ τῆς Ἑλένης
... τῷ ... Στησίχορος δὲ φησιν, ὅτι ... Ἀλέξανδρον
... Αἰγύπτῳ, ... Πρωτεὺς Ἑλένην ἀφελόμενος, ... Ἑλένης
... ἔδωκε καὶ ... ἐλάσαι εἰς Τροίαν. τοῦτον Φιλοκτήτης πα-
..., βέλει ... κατὰ χεῖρα λαιὰν ... δὲ δεύτερον ...
..., ... τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν· καὶ τρίτον ... κατὰ
... πόδας, ... τελευτήσαντος, φασὶ δὲ ὅτι ἡ
... Σκεβρῆνος θυγάτηρ, φαρμακευτικὴ οὖσα, καὶ ... θε-
... Ἀλέξανδρον, ἐκωλύθη ... τὸ ποτὸν αὐτῆς τελευ-
... δὲ ἑαυτὴν, ... κατὰ Κοΐντον, ἑαυτὴν
... εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου πυρὰν, ὃ ... κατὰ τὴν
..., ... τὰ ... ἐν ... δὲ τι ... ἢ
... ἦν ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ ... ἢ ὅτι
... ἦν τὸ βέλος Φιλοκτήτου, ὃς Ἀλέξανδρος ...
... τὸ Ὕδρας ... καὶ ... τὸ Οἰνώνην ... Ἑλένης ...
Ἀλέξανδρος, ... ἐπὶ Κέβρην ... ὡς Κέβρηνα, ... παρὰ

Tt τῷ

τῇ Ἑρμίμῃ, διὰ τὸ ψόγου χάριν τὸ μνῆμα τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ διὰ τῆς ἐπιστάσεως γάμους τοῦ Ἕλληνος ἡγεμονεύοντος, ἐπεμψεν ἐπιστολὴν τοῖς Ἕλλησι τοῖς ἐκεῖ Τροίαν ἐλθ. εἰ δὲ φασὶν ὅτι τὰ πρῶτα ἐκστρατεύσαντος τῇ Τροίᾳ οἱ Ἕλληνες, ἡμαρτον τῆς ὁδοῦ, καὶ τὸ μὲν ἐπὶ αὐτοῖς εἰς τὴν Μυσίαν ἀφίκοντο, γῆν ἐλθόντες καὶ ἐπὶ τὸν Τηλέφου Μυσίαν. ὁ δὲ Τήλεφος ἀντιστάς, ἐπειδὴ ἦν κακὸν καὶ ἐπιθυμεῖ πολεμῆσαι μάχη τραύματα ἔλαβε ὑπὸ Ἀχιλλέως, ἀμπέλου κλάδοις περιπλακέντος αὐτοῦ τοῦ ἵππου, κατὰ Διονύσου ὀργὴν, καὶ πεσόντος εἰς γῆν. ἐστὶ δὲ τὸ πᾶσαν τῶν ἀνιάτων, ἐμαντεύσατο τοῖς Ἕλλησιν ὡς δὲ τὸ τραῦμα ἔχει ἀθεράπευτον, ἐμαντεύσατο καὶ ὁ χρησμὸς αὐτῷ τὸ θεραπεύειν, ὡς ἂν ὁ τρώσας ἰάσεται. πλεῖν γὰρ τὴν ταχίστην ἐπὶ Ἀχιλλέα, καὶ ἱκετεύσας τὸν ἰδεῖν τὸ τραῦμα ἐπιτελῶν, ὁ δὲ ὤμοσε μηδὲν τοῦ γινώσκεσθαι. Τροίας ἡγεμόνα ὡς ἂν ἅπαξ καὶ τὴν ἀρχὴν ἐκλανθάνεσθαι, ἀλλ' ὅμως τὸ δόγμα δεῖσαι Ἀχιλλέα μὴ πάλιν πλαγχθῶσι. εἰ δὲ ἐγνωκότα μὲν τοῦτο, παραλυθέντος καὶ τοῦ Τηλέφου ἐκείνου, καὶ ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος τέλος Μυσίαν, ὡς Τροίαν ἀφίξεσθαι, παραλαβόμενοι αὐτούς. ἄλλοι δὲ, οὐκ ἀπεσκέψαντο φασί, ὅτι καὶ τὸ πάλιν ἐλαίνοντι τῷ κατεσθίοντι καὶ τὴν ἀνάθεσιν τοῦ Πατρὸς, καὶ τὸν θεραπευτὴν τὸν Τηλέφου, τὸ ἔλκος τοῦ ἀνιάτου. τὸν κάλαμον τοῦ ἐπὶ τὸν Ἴλιον, ἀλλὰ καὶ τοῦ μάντεως Κάλχαντος λέγων γὰρ, ὅτι οὐ δύναντο Ἴλιον, ἀλλὰ διὰ τοῦ αὐτοῦ ὑποτεταμένου, ἡγήσατο τοῖς τῶν Ἀχαιῶν πρὸς τὸ Ἴλιον.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΣΙΦΑΗΣ

Πασιφάη, ἡ Ὠκεανοῦ ἐκ τῆς Κρήτης, γυνὴ δὲ Μίνωος, μυθεύεται ὅτι ἠράσθη ταύρου· μηχανὴν Δαίδαλος δὲ ταύτῃ ἐποίησε ξυλίνην. καὶ ἐγκλεισθεῖσα τῷ Ποσειδῶνι αὐτὴν, ὑπὸ τοῦ ταύρου ἐπεβάθη. μιγεῖσα τῷ γυναικί, τὸν δὲ κοινωνίαν ταύτης τῷ χαλκώματι Μινώταυρον, ἔχοντα μὲν σῶμα ἀνδρὸς, κεφαλὴν δὲ βοός. ἡ δὲ ἱστορία οὕτως ἔχει. Μίνως φασὶν ἀλγῶν τὰ αἰδοῖα ἐθεραπεύθη ὑπὸ Κέφαλου τοῦ Πανδίονος. καὶ ἐν τούτῳ δὲ ἦν ὁ Ταῦρος, ὁ Κέφαλος, ἀκολουθῶν ἅμα Μίνωι, νεανίας ὡραῖος, ὀνόματι Ταῦρος. ἡ Πασιφάη ἐρασθεῖσα αὐτοῦ, μίγνυται αὐτῷ. καὶ γενομένου τοῦ Μίνωος δ' ἐπιλογισάμενος τὸν χρόνον τῆς ἀλγηδόνος τῶν αἰδοίων, ἔγνω ὡς ἐκ τοῦ Ταύρου ἐστὶ κοινὰ τὰ παιδία. οὐκ ἠθέλησε συγγενέσθαι αὐτῇ τῇ Πασιφάῃ, ἔγνω ὡς ἐκ τοῦ Ταύρου ἐστὶ τὸ κύημα ἀναγκάσαι τοῦτον μὲν ἀκοῦσαι τὸ παιδίον, διὰ τὸ δοκεῖν ἀδελφὸν εἶναι τῶν

ἑαυτοῦ παίδων. ἀποκτείνει δὲ αὐτοὺς εἰς ὅρος, ὡς οἱ θηράσοντες μοῖραν ἀπέχειν τοὺς ποιμένας. ὁ δὲ, οὐχ ὑπενόησατο τοὺς βουκόλους. ποθούμενος δὲ ὁ Μίνως τὰ κατ' αὐτούς, ἐκέλευσεν αὐτῷ τῷ πολίτῃ κρατηθῆναι καὶ εἰ μὴ ἔσοιτο, λελυμένοι ἐλθεῖν εἰ δὲ μὴ, [illegible] δὲ ὁ ναίας, ἀφίκετο ἐς τὰ ὄρη καὶ [illegible] βοσκήματα, ὅπου δείξῃ [illegible] Μίνως καὶ ἵππον ὄχλον τελεῖος, διὰ τὸ συλληφθῆναι αὐτὸν, [illegible] ἔργημα ποιήσας βαθὺ, καθεῖρξεν ἑαυτὸν εἰς ἐκεῖνο. [illegible] ὅτι τῷ Ταύρῳ, [illegible] αὐτῷ τῷ Μίνως ἐραστὴς τις [illegible] αὐτῷ τὸν Ταῦρον [illegible], ὡς ὁ Ταῦρος αὐτὸν τιμωρήσεται. καὶ [illegible] δὲ τὸν Μίνως τὸν Θησέα πολέμῳ, καὶ τὸν Ταῦρον ἀπέστειλεν, ὡς ἀποθανούμενον· γνοῦσα δὲ τοῦτο ἡ Ἀριάδνη, [illegible] πέμπει ξίφος εἰς τὸ [illegible], δι' οὗ ὁ Θησεὺς ἀναιρεῖ τὸν Μινώταυρον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΚΛΟΥ.

Πάτροκλος, ὁ καὶ Πατροκλῆς, ὁ τοῦ Μενοιτίου, βέλτιστος ἦν τῶν Ἀχιλλέως· δύο καὶ τούτοις πιστοὺς φίλους κατηριθμοῦνται, οὕστινας παροιμιακῶς ἤδη πάσι ὑμνοῦσιν· εἰσὶ δὲ οὗτοι, Πυλάδης καὶ Ὀρέστης, Πειρίθους καὶ Θησεὺς, Πυθίας καὶ Δάμων, Ἀχιλλεὺς καὶ Πάτροκλος. ἡ παλαιὰ ἱστορία καὶ συγγενῆ τοῦ Ἀχιλλέως ἀποδείκνυσι, λέγουσα, ὅτι Ἡσίοδος φησὶ Μενοίτιον τὸν Πατρόκλου πατέρα Πηλέως εἶναι ἀδελφὸν, ὡς εἶναι ἀνεψιοὺς οὕτως ἀμφοτέρους ἀλλήλοις· ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Διὸς, Μυρμιδόνα [illegible] Ἄκτωρ [illegible] Αἴγιναν γήμας, μετὰ τὸ παῖδα τὸν ἐκ Διὸς Αἰακὸν, ποιεῖται Μενοίτιον· ὁ Πάτροκλος τούτῳ τῷ λόγῳ, Ἀκτορίδης [illegible] παῖδες ἀμφοτέρους, Αἰακὸς καὶ Μενοίτιος. καὶ οὕτω πάλιν γίνεται συγγένεια τῷ Πατρόκλῳ καὶ τῷ Ἀχιλλεῖ.

ΔΙΑΤΙ ΠΑΤΡΩΟΣ Ο ΖΕΥΣ ΚΑΙ Ο ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΛΕΙΤΑΙ.

Πατρῷος Ζεὺς, καὶ πατρῷος Ἀπόλλων, ἐν Ἀθήναις τιμῶνται. ὁ Ζεὺς μὲν, μετὰ τὴν ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἢ, ὥς τινες, μετὰ τὴν ἐν Κρήτῃ ἀνατροφὴν, [illegible] πρῶτος τοῖς Ἀθηναίοις [illegible] καὶ [illegible] τοὺς πατρῴους [illegible] ὅστις [illegible] τῇ [illegible] αὐτοῖς. Ἀπόλλων δὲ, ὅτι Ἐρεχθέως θυγατρὶ [illegible] μετὰ [illegible] Κρεούσῃ, ἐξ ἧς γίνεται Ἴων· ὡς ἀρχηγὸς ἦν αὐτὸς [illegible] καὶ οἱ [illegible] ὑπὸ [illegible] τὰ μὴ [illegible] ξένοι αὐτοὺς [illegible]

Ἄλλως· οὕτω τιμῶνται παρ' Ἀθηναίοις Ζεὺς πατρῷος, καὶ Ἀπόλ-

λων, ἐπὶ τὸ [illegible] ὑποδέξασθαι τῷ θεῷ εἰς τὴν χώραν, καὶ [illegible] συμπλέκεσθαι κατὰ φρύγας, καὶ λέγει, καὶ συγγενεῖς, μέ[illegible] ἀλλήλων

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΟΣ

ΠΕλοψ, υἱὸς γέγονε Ταντάλου, Φρυγίας βασιλέως. ὁ Τάνταλος δ' ἔτι, πόλεμον ἐγείρει μετὰ Ἴλου τοῦ κτίσαντος τὸ Ἴλιον καὶ Τρωὸς, καὶ φοβηθεὶς [illegible], ἐπέτρεψε τῷ Πέλοπι [illegible] λαβόντι χρήματα, [illegible] τὴν Ἥπειρον [illegible] ταῦτα, [illegible] ὑποστρέψαι πάλιν εἰς τὴν Φρυγίαν [illegible], μετὰ [illegible] λαβεῖν [illegible] ὁ Πέλοψ [illegible], ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα [illegible] Ἀσίας [illegible] ἐν Ἀσίᾳ [illegible], βασιλεὺς [illegible] τοῦ Οἰνόμαος ἔχοντι θυγατέρα [illegible] ἀγωνισάμενος [illegible] ὁ Πέλοψ [illegible] ἀγῶνα μετὰ Οἰνομάου, καὶ νικήσας, ἔλαβε γυναῖκα τὴν τοῦ Οἰνομάου θυγατέρα Ἱπποδάμειαν, καὶ κατέσχε τὴν χώραν [illegible] Πελοπόννησος, [illegible] Ἀτρεὺς, Θυέστης, Ἀγαμέμνων, Μενέλαος, καὶ [illegible] ὁ Πέλοψ [illegible] καὶ [illegible] Πέλοψ [illegible] ἐπὶ τοῦ [illegible] Ταντάλου [illegible] Θεῷ [illegible] Ταντάλου, [illegible] τοῦ Πέλοπος [illegible] τὸ Ἴλιον [illegible] Ἕλληνας [illegible] Πέλοπος [illegible] Ἑλλάδα καὶ Νεοπτόλε[illegible] Ἤλιδος [illegible] Ἑλλάδα [illegible] Ἀχιλλέως [illegible] τοῦ Ἡρακλέους, [illegible] εἰς τὴν Ἑλλάδα [illegible] γενέσθαι, [illegible] Πέ-

[illegible] τὸ Ἴλιον

ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΚΛΥΜΕΝΟΥ

Περικλύμενος, υἱὸς Νηλέως· ὅτι δὲ οὕτως ἔχει, μαρτυρεῖ ὁ Ποιητὴς λέγων·

Νέστορά τε, Χρόμιόν τε, Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.

τοῦτον ἔγγονον ὄντα Ποσειδῶνος, ἄλλοις τε δεδώρητο, καὶ δύνασθαι αὐτὸν εἰς πάντα μεταβάλλεσθαι, ὥς φησιν Εὐφορίων·

Ὃς δὲ πάσῃ εἴκετο θαλάσσῃ τ' ἐπὶ Πρωτεύς.

ἐν δὲ τῷ πρὸς Πυλίους πολέμῳ, ἀναιρεῖται ὑφ' Ἡρακλέους, εἰς μέλιτταν μεταβληθεὶς τῷ ῥοπάλῳ γὰρ αὐτὸν πλήξας, καὶ συμβουλῇ Ἀθηνᾶς, ἐμπεσόντα ὥσπερ μέλιτταν τῷ ἀέρι, ὅτως ἀπέκτεινεν. Ἡσίοδος δέ φησι μεταβληθέντα εἰς τινα τῶν συνήθων μορφῶν, ἐπικαθεσθῆναι τῷ ζυγῷ τῶν Ἡρακλέους ἵππων, βουλόμενος εἰς μάχην καταστῆναι τῷ ἥρῳ· τὸν δὲ Ἡρακλέα καιρίως αὐτὸν κατατοξεῦσαι, τῆς Ἀθηνᾶς ὑποδειξάσης. φησὶ δὲ οὕτως Ἡσίοδος,

—— Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον,
Ὄλβιον ᾧ πόρε δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Παντοῖ' ἄλλοτε μὲν γὰρ ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσκεν
Αἰετός· ἄλλοτε δ' αὖτε πελέσκετο θαῦμα ἰδέσθαι,
Μύρμηξ· ἄλλοτε δ' αὖτε μελισσέων ἀγλαὰ φῦλα·
Ἄλλοτε δεινὸς ὄφις καὶ ἀμείλιχος· εἶχε δὲ αὐτὸς
Παντοῖ', οὐκ ὀνομαστὰ τὰ μὲν καὶ ἔπειτα δόλωσεν
Εἰς βουλῇσιν Ἀθηναίης.

ΠΕΡΙΚΛΥΜΕΝΟΥ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ.

ΚΡΟΝΟΣ γεννᾷ ἐκ τῆς Ῥέας

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ,

ὁ ἐξ Ἀμυθάονος (?)

ΝΗΛΕΥΣ,		ΤΥΡΩΝ.
ἐκ τῆς Χλωρίδος,	ἐκ τῆς Φύλας,	
ΝΕΣΤΟΡ,	ΣΚΥΡΟΣ,	
ΠΕΡΙΚΛΥΜΕΝΟΣ,	ΑΣΤΕΡΙΟΣ,	
ΧΡΟΜΙΟΣ	ΛΥΚΑΩΝ,	
	ΕΥΡΥΒΙΟΣ,	
	ΔΟΜΑΧΟΣ,	
	ΕΠΙΜΗΣ,	
	ΦΡΑΣΙΣ,	
	ΑΝΤΙΜΕΝΗΣ,	
	ΕΥΑΓΟΡΑΣ	

Ὅμηρος·

Δώδεκα μὲν Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΕΡΣΕΩΣ.

Περσεὺς Δανάης ἦν υἱὸς, ἐκ τοῦ Διὸς ἐρασθέντος γὰρ ὁ Ζεὺς τῆς παιδὸς, ὡς ὁ μῦθος, καὶ εἰς χρυσὸν, ὡς λαθεῖν, μεταμείψας, ἀχθεὶς διὰ τοῦ ὀρόφου, ἐμίγνυ αὐτῇ. τῷ δὲ γενομένῳ Περσεῖ ἀνδρὸς καὶ [illegible] αὐτῷ ὁ [illegible] Δανάης, καὶ ἡ τροφὸς, κλειομένω Ἀκρισίου τοῦ αὐτῆς πατρὸς ὄντι. τῷ γὰρ ἐν ἐπιτηδείῳ ποιήσας θάλαμον, [illegible] αὐτὴν, οὕτω τὰς τροφὰς [illegible] μόνῃ παρθένῳ χορηγεῖσθαι αὐτὴν, [illegible] τῆς ἐκ αὐτῆς [illegible] ὁ θεὸς ἐν Πυθοῖ, μόνον γὰρ αὐτῷ περὶ ἄρρενος παιδὸς [illegible] ὁ θεὸς ἐν Πυθοῖ. [illegible] ἔτι αὐτῷ μὴ [illegible] ἐκ δὲ τῆς θυγατρὸς, [illegible] αὐτὸν διὰ [illegible] ὁ δὲ παραλαβὼν εἰς Ἄργος, τὸν χαλκοῦν θάλαμον ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας κατὰ γῆς, [illegible] Δανάην [illegible] αὐτὴν [illegible] μετὰ τῆς τροφοῦ ἐν ᾧ αὐτὴν ἐφύλαττε, [illegible] ὁ Περσεὺς [illegible] χορηγεῖν. ἀλλ' ὁ Ζεὺς, [illegible] ὁ Ἀκρίσιος [illegible] καὶ διὰ τῆς θεραπαίνης τῆς Δανάης [illegible] τῇ τροφῷ [illegible] τῷ Ἑρκείῳ Διὸς βωμῷ [illegible] ἐκ Διὸς ὁ [illegible] [illegible] ἀλλ' εἰς λάρνακα ξυλίνην [illegible] κατεπόντισε καὶ φυγαδεύων, [illegible] Σέριφον [illegible] νῆσον, [illegible] Πολυδέκτης [illegible] Δίκτυς [illegible] ἐκ τοῦ [illegible] καὶ [illegible] εἰς λάρνακα, καὶ μαθὼν τίνες εἶεν, ἄγει [illegible] εἰς αὐτὴν οἰκίαν καὶ τρέφει ὡς [illegible] Περσέα, καὶ [illegible] γυναῖκα. ὁ δὲ Πολυδέκτης ὁ [illegible] ὁ συγγενὴς Δίκτυος, [illegible] Δανάην, [illegible] αὐτῇ [illegible] Περσέως [illegible] ὁ Περσεὺς [illegible] Πολυδέκτη [illegible] ὁ Περσεὺς, [illegible] Πολυδέκτου [illegible] ὁ Περσεὺς [illegible] Γοργόνος [illegible] κεφαλὴν [illegible] ὁ Περσεὺς Πολυδέκτης [illegible] Γοργόνος [illegible] Δανάην [illegible] Περσεὺς δὲ [illegible] Ἑρμῆς δὲ [illegible] αὐτῷ πυνθάνεται παρ' αὐτῇ [illegible]

ὄντων θαρρεῖν, ἀφίκοντο μὲν ἡγοῦντο αὐτῷ παρὰ τὰς τῆς Φόρκου γραίας, Πεμφρηδώ τε Ἐνυώ, καὶ Δεινώ, Ἀθηνᾶς φραζούσης, ἀφαιρεῖται αὐτῶν τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν καὶ ὀδόντα, ὃν ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλαις ὤρεγον· αἱ δὲ βοῶσαι ἱκέτευον, ζητοῦσαι τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὸν ὀδόντα· ἕνα γὰρ, ὥς φησιν, ὀφθαλμὸν καὶ ἕνα ὀδόντα εἶχον αἱ τρεῖς, ἐκ διαδοχῆς ἐχρῶντο. Περσεὺς δὲ ὑπισχνεῖται ἀποδώσειν, ἐὰν ταύτας ἀποδείξωσιν αὐτῷ τὰς Νύμφας, αἳ τὴν ἔχουσι τὰ ὑπόπτερα πέδιλα, καὶ τὴν Ἄϊδος κυνέην καὶ τὴν κίβισιν. ὡς δὲ ὑπέδειξαν, ἀπέδωκε τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὸν ὀδόντα· οἱ δέ φασιν ὅτι ἀφανίσας αὐτά, βάλοι εἰς τὴν Τριτωνίδα λίμνην. σὺν Ἑρμῇ δὲ εἰς τὰς Νύμφας παρελθὼν, λαμβάνει παρ' αὐτῶν τὰ πέδιλα, καὶ τὴν κυνῆν, καὶ τὴν κίβισιν· καὶ ὑποδησάμενος μὲν τὰ πέδιλα ἀναβάλλεται δὲ ἐπὶ τοὺς ὤμους τὴν κίβισιν καὶ τῇ κεφαλῇ ἐπιτίθησι τὴν κυνῆν. ἣν ὡς ἀποκαλυψάμενον δοκεῖ δὲ καὶ ἅρπην παρ' Ἡφαίστου λαβὼν ἐξ ἀδάμαντος, ὡς Αἰσχύλος ἐν Φόρκισι φησὶν ὁ τῶν τραγῳδιῶν ποιητής. ἄλλοι δὲ αὐτὸν τὸν Ἑρμῆν τήν τε κυνῆν καὶ τὰ πέδιλα αὐτῷ παρεσχηκέναι φασίν. ὅτε δὲ ὁ Περσεὺς καθωπλισμένος, ἀνίπταται ἀφικνούμενος εἰς τὸν Ὠκεανὸν καὶ τὰς Γοργόνας, συμπαρισταμένης αὐτῷ τῆς Ἀθηνᾶς. καταλαμβάνει δὲ τὰς Γοργόνας κοιμωμένας, ὑποτίθεται δὲ αὐτῷ Ἀθηνᾶ ὅπως χρὴ τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος ἐκτεμεῖν ἀπεστραμμένον ἐν κατόπτρῳ ἐχόντα, ὅπερ ἔλαβε παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς. δείκνυσι δὲ αὐτῷ ἐν τῷ κατόπτρῳ τὴν Μέδουσαν, ἥτις μόνη τῶν Γοργόνων ἦν θνητή. πλησιάσας δὲ αὐτῆς ἀπεστραμμένος, ἵνα μὴ ἀπολιθωθῇ ἰδὼν αὐτὴν, καὶ ἐν τῷ κατόπτρῳ ὁρῶν τὴν εἰκόνα καὶ ἀπέκοψε, τῇ ἅρπῃ καρατομεῖ αὐτὴν καὶ θεὶς τὴν κεφαλὴν εἰς τὴν κίβισιν, φεύγει. αἱ δὲ Σθενὼ καὶ Εὐρυάλη, διώκουσι, καὶ ἀδυνατοῦσι διὰ τὸ μὴ ὁρᾶν, καὶ ἐπεί τι ἐγένοντο καταλαβεῖν. Περσεὺς δὲ ἀφικόμενος εἰς Σέριφον ἔρχεται παρὰ Πολυδέκτην καὶ κελεύει αὐτὸν συναθροίσαι τὸν λαὸν, ἵνα δείξῃ αὐτοῖς τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλὴν, εἰδὼς ὅτι ἀπολιθωθήσονται ἰδόντες, ὡς δὲ Πολυδέκτης συναθροίσας τὸν λαὸν, ἐκέλευσε δεικνύειν, ὁ Περσεὺς ἀποστραφεὶς τὴν κεφαλὴν τῆς κιβίσεως ἐδείκνυεν· οἱ δ' εὐθὺς λίθοι ἐγένοντο. Ἀθηνᾶ δὲ λαβοῦσα παρὰ Περσέως τὴν Γοργόνος κεφαλὴν, ἐνετίθετο εἰς τὴν ἑαυτῆς αἰγίδα· τὰ δὲ πέδιλα, καὶ τὴν κυνῆν, καὶ τὴν κίβισιν, ἀποδίδωσιν ὁ Περσεὺς ταῖς Νύμφαις. ταῦτα ἱστορεῖ Φερεκύδης ἐν τῇ Β. ἄλλοι δέ φασι τὸν Περσέα καρατομήσαντα τὴν

Γορ-

Γοργόνα, [illegible] διὰ τ̃ [illegible] [illegible] τ̃ σώματος, [illegible] πολλὰ [illegible] διὰ τοῦτο τὴν λιθίνην [illegible] λέγουσι, [illegible] Ἀλέξανδρος [illegible] τῷ Περσέως [illegible] [illegible] Ἀθηνᾶς [illegible] Περσεὺς [illegible] [illegible] Γοργόνα, [illegible] Γοργόνη [illegible] τὴν Μέδουσαν, [illegible] θάλασσα, [illegible] [illegible] Μέδουσαν [illegible] Χρυσάωρ [illegible] Πήγασος [illegible] [illegible] Χρυσάωρ [illegible] Πήγασον [illegible]

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ

Περσεφόνη θυγάτηρ [illegible] Δημητρὸς [illegible] Διὸς, [illegible] Πλούτων [illegible] Δημήτηρ [illegible] Ἀττικῇ [illegible] Ἐλευσῖνι [illegible]

και ἔμαθε δὲ παρ' τῷ Κελεῷ καὶ τῷ Τριπτολέμῳ, ὅτι ἡ κόρη ἥρπαγη ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος, καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἅδη. μαθοῦσα δὲ ἡ θεὸς ταῦτα, ἔληξε τῆς πλάνης. ἀμειβομένη δὲ τοὺς ἄνδρας ὑπὲρ τῆς χάριτος ταύτης, δίδωσιν αὐτοῖς τὰ σπέρματα, ὅπερ ἐστὶ, κελεῦον, ὡς ὅπερ λέγεται γὰρ τὸν σπερματικὸν καρπὸν εἶναι τροφὴν ἡ Δημήτηρ. δοῦσα δὲ τὰ σπέρματα, δίδωσι καὶ δράκοντας καὶ ἅρματα πτηνὰ πρὸς τὸ διελθεῖν καὶ δῶναι πᾶσι τὸν σῖτον καὶ κελεύει. ὥσπερ γὰρ ἤσθιον οἱ ἄνθρωποι βαλάνους ἄρτον, ἢ χρῆσθαι σίτῳ ἀλλὰ σημαίνει βίον ἔχειν. ἡ μόνη δὲ τὸν σῖτον, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς σπερματικοὺς καρποὺς δίδωσι καὶ τὰ μυστήρια ἐνδείξασα αὐτοῖς καὶ ἔδειξε πῶς δεῖ πλεῖν καὶ πλοῖα. ἐκάλεσαν δὲ Φερσεφόνην τὴν τῆς Δημήτρος θυγατέρα, διὰ τὸ ἐκεῖνον τὴν ... τὴν εὐτελῆ γεωργίαν, ἣ τὸ ἐν πάντων ἀπαιτοῦσι ...καὶ ἐγγύτατα αὐτὴν ὁ Ἅδης ἐκαλέσθη, διὰ τὸ γνώριμον τῇ χώρᾳ ... τῶν σπερμάτων κατὰ γῆς σπειρομένων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΗΓΑΣΟΥ.

ΤΗΣ Πετασεὺς χιμαίρας ἀναιρεθείσης, καὶ λυμαινομένης τὴν χώραν τῶν Λυκίων, καὶ τοῦ Προίτου βασιλεύοντος τῶν Ἀργείων, προσετάχθη ὁ Βελλεροφόντης ἀναιρῆσαι τὴν χίμαιραν τὸ θηρίον, τοῦτο ἀρχὴν μὲν, λέων ὄπισθεν δὲ, δράκων μέσσον δὲ, χίμαιρα. ἐκ δὲ τῆς χιμαίρας τὸ πῦρ ἀνέβλυσε καὶ τὸ δυσάλωτον τὸ θηρίον. ὁ δὲ Βελλεροφόντης τὸν ἵππον τὸν Πήγασον, ὡς ἐλέγετο ἔχων πτερὰ, καὶ ὅλος ἐκεῖ τῶν ὀχλῶν ἀπεσάλευσεν, ἦλθε σύμμαχον ἔχων τὸν ταῦρον τὸν ἵππον, διὰ τὸ τῇ πτερωτὸν, ὡς ἐκεῖνον καὶ σφαῖραν μολυβδῆν τεθεῖσαν ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὁ Βελλεροφόντης, ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα τῆς χιμαίρας. λέγεται δὲ ὁ Πήγασος γεννηθῆναι τοιῶσδε πῶς. Περσεὺς ἐπὶ τὰς Γοργόνας προστάξει τῆς Ἀθηνᾶς, τὰς μὲν Σθεινὼ καὶ Εὐρυάλην ἀθανάτους οὔσας, παρέδραμε, καρατομεῖ δὲ τὴν Μέδουσαν. ἐκ τοῦ τραχήλου δὲ ταύτης ὁ Πήγασος ἵππος ἀνέθορε καὶ ὁ Χρυσάωρ ... λέγεται δὲ ἵππον κρήνην ἀναδοθῆναι ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Πηγάσου ... γὰρ τῷ Ἄργει διαβαίνοντος τοῦ Βελλεροφόντου, ὁ Πήγασος τοῖς ποσὶ τὴν γῆν πατάξας, ἐξέβαλεν ὕδωρ, καὶ ἐκλήθη ἵππου κρήνη ... δὲ Πηγασίαν αὐτὴν ὀνομάζουσι. διὰ δὲ τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ ... λέγεται κατὰ διάφορον δόξαν. οἱ μὲν γὰρ τὸν Πήγασον εἶναί ... τὸ εἰς τὸν ἀέρα ἀνέπτη ... ἕτερον τὸν τοῦ Βελλεροφόντου ... ἕνεκα, διὰ τὸ μὴ ἔχειν πτέρυγας. Ἄρατος δὲ φησιν εἶναι

ὃν ἐπὶ τῷ Ἑλικῶνος τῇ πηγῇ τῆς καλῆς, τινὲς καλοῦσι ποιήσαντα ὑφ' οὗ καλεῖσθαι κρήνη Ἵππου. Εὐριπίδης δὲ φησι Μελανίππην τῷ Χείρωνι θυγατέρα, ὑπὸ Αἰόλου φθαρεῖσαν, ἐξ αὐτῆς δὲ συγγενῆ ὠλέσαι, δεισασαν δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς, πρὶν ἵππον ἐξαίφνης μεταμορφωθῆναι ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος. καὶ τοῦτο θεοῖς ἐπιτίθεσθαι αὐτῆς τι καὶ τῷ Χείρωνι. διὰ τοῦτο καὶ παραπεμφθῆναι μόνον ἄμορφον κατὰ τὸν ἐκείνου τι αὐτῆς τ' ἐν ἀμφιβολίᾳ στῆναι, πρὸς τὸ μὴ αἰσχυνθῆ. Θέλουσα εἶναι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΗΛΕΩΣ

Πήλεως ὁ τοῦ Αἰακοῦ συμφρονήσας ἐγένετο· καὶ ποτε ξενολύτης τῆς γυναικὸς. Ἀκάστου ἐρασθεῖσα ποτὲ, καὶ μὴ δυνηθεῖσα πεῖσαι, εἶτα διαβολὴν χρησαμένη, ὡς ἐμὲ συγχωρῆσαι βιάσασθαι αὐτὴν, ὁ Ἄκαστος μαθὼν, καὶ μὴ βουλόμενος κτεῖναι διὰ τὸ καθῆραι, ἀλλὰ λαβὼν αὐτὸν εἰς ἄγραν, καὶ τῶν θηρῶν γνωσθέντων, ἀφῆκεν αὐτὸν, καὶ συγχωρήσας αὐτῷ, ... ἔμελλεν ὑπὸ θηρίων διαφθαρῆναι. ... μάχαιραν ... ὑπὸ Ἑρμοῦ, καὶ ... Πηλεὺς ... εἰς θήραν ... κοιμηθέντι δὲ αὐτῷ Ἄκαστος καταλιπών, καὶ τὴν μάχαιραν ... τῶν βοῶν κρύψας, ... ἐπανῆλθεν ... κατελήφθη ὑπὸ τῶν Κενταύρων τὴν μάχαιραν, ... σωθεὶς δὲ ὑπὸ Χείρωνος ... καὶ τὴν μάχαιραν ... Ἀκάστου ... ἐλευθερωθεὶς δὲ ὁ Πηλεὺς ὑπὸ Ἀκάστου ... Τελαμῶνι ... Φῶκον ... Ἄκτορος, ... Φθίαν ... Εὐρυτίωνος ... Ἀκτορίων, ... ἐκάθηρε ... τοῦ θηρὸς τοῦ Καλυδωνίου ... ἐλθὼν, Εὐρυτίωνα ... καὶ κτείνας ... Πηλεὺς ἐκ Φθίας ... Ἰωλκὸν πρὸς Ἄκαστον ... καὶ ἐκάθηρεν ... αὐτόν ... Ἄστυδάμεια ... Ἀκάστου ἔπεισε ... τῷ φόνῳ τοῦ παιδὸς ... Θέτις ... Τελαμὼν καὶ Πηλεὺς ... Φῶκον, ... Ψαμάθης τῆς Νηρηΐδος ὄντα, φθονήσαντες ... Ψαμάθη ...

ΠΕΡΙ ΠΛΕΙΑΔΩΝ.

Πλειάδες, θυγατέρες ἑπτὰ Πληϊόνης θυγατρὸς μὲν Ὠκεανοῦ, γυναικὸς δὲ Ἄτλαντος· ἀφ' ἧς καὶ Πλειάδες λέγονται ὄντες ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν, καὶ μῦθος ὅτι ἐν τῷ Διὸς χωρισθῆναι ἑπτὰ ... τῶν γὰρ ἀδελφῶν αἱ μὲν εἰσὶ διὰ τὸ ἐπὶ τῷ θεοῖς πλῆθος, ὡς ὅτι ἦσαν οὐκ αὐταὶ, ἀλλὰ κατατεθεῖσαι, ἐμμελόθεντο τῷ ἀδελφῷ Ὑάδας, καὶ αὐτὸ γεγνωσμένοις· ὅτι δὲ τὸ αὐτὸ μετὰ ταύτας καὶ αἱ ἑπτὰ, διὰ καὶ Πλειάδας, ὡς τοῖς πολλοῖς δοκεῖ, διὰ τὸ πλείους εἶναι τῶν εἰσὶν ἢ πλεῖστας ὁμοῦ κεῖνται· ὡς τινες καὶ θέτρων ἐκάλεσαν· ἢ ὅτι πλησίας ἀλλήλαις εἰσὶν, ἢ ὅτι πλεῖον παρὰ δὲ αὐτὰς συσημαίνεται· ἢ ὅτι πλοΐμα σημαίνουσι τὸ ἔαρ, ὡς καὶ Ἡσίοδος. Ἄτλαντος Ἀτλαγενέων, καὶ τὰ ἑξῆς· περὶ δὲ τινες κατοικοῦσι ἐπὶ τῷ Ἄτλαντος ... ἐχθροποιοὶ τοὺς μιθυομένους· εἰσὶ δὲ αὗται, κρυμμέναι αἱ ἐβδόμη ... μετὰ δὲ σύμβολοις μετὰ καὶ αὐτῶν Ταϋγέτην μὲν καὶ Μαίας, ... Διΐ, καὶ ὧν Ταϋγέτης μὲν Λακεδαίμων· Μαίας δὲ Ἑρμῆς· Ἠλέκτρας δὲ Δάρδανος· τῆς Ἀλκυόνης δὲ ... τῆς Στερόπης δὲ, τῷ Ἄρει, ὡς Οἰνόμαος υἱὸς τῆς ..., Σισύφῳ, καὶ ὧν Γλαῦκος· οἱ δὲ, παρθένους φασὶν αὐτὰς, καὶ συγκυνηγετεῖν τῇ Ἀρτέμιδι. Ὠρίωνος δὲ ἐρῶντος, παρεκάλεσαν τὴν θεὸν ... μεταλλαγῆναι δὲ αὐτὰς ... οὕτω καὶ κατηστερίσθαι, ὅθεν καὶ Πλειάδας καλεῖσθαι ... Πλειάδας μετὰ συγκοίτου διὰ καὶ τέλλειν τὴν ἀστέρα τὸ ἄστρον τοῦτο καλεῖται. λέγει δὲ καὶ Πίνδαρος περὶ τῶν ... αὐτῶν, ὅτι τὸ Πληϊόνης συγγνωμένης μετὰ τῆς θυγατρὸς ... τὸ Βοιωτίαν, ... αὐτῆς Ὠρίωνα ... ἐρασθέντα ... τὸ ἀρτέσαι ... τῶν θυγατρῶν, ... διώκειν ... δὲ αὐτὰς τὸν δρόμον, εἶτα ἐπὶ ... διὰ τὸ κατεστάθησαν αὐτῶν, οὕτως μυήματι κατηστερίσθαι ... Πλειάδας συμφέρειν τὸν Ὠρίωνα, ... δὲ καὶ θέρος καὶ χειμῶνα εἶναι ... τὸ πλεῖον, ... τὸ πλῆρες γίνεται, καὶ πλεῖον ... ὁ χρόνος, ὁ ἀπὸ τῷ πλείστῳ χρόνῳ ... τὸ πολλοῖς καὶ ἄρχεται μετὰ τῆς ... τοῦ φυτοῦ ... ἀναστρέφεσθαι ... γίνεται. καὶ γὰρ αἱ Πλειάδες, σημαί-

τε-

τικοὶ ἔσονται τὸ ἐνιαυτοῦ· δύονται μὲν γὰρ, ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐνιαυτοῦ λοιπὸν· ἀνατέλλονται δὲ, τὸ τέλος. καὶ εἰσι ζ΄. ἡ ὑιὸς τοῦ τελ... ἡ δὲ Κάδμου Ἠλέκτρα, ἣν καὶ ἀμαυρὰν φασιν, ὡς αἰσχυμένην Ἰλίου ἅλωσιν ἰδεῖν, μεταστῆναι τῶν ἀδελφῶν ἀλλαλοχίας μυθεύουσιν, καὶ ἀμαυρωθῆναι. καὶ ἄλλως. Πλειάδες, ἑπτὰ ἀριθμοῦνται, καὶ ... ἐπὶ τὴν πλάκα τοῦ τόξου ... ἀλλ' ἕως τῶν ... οὗται δὲ εἰσιν Ἄτλαντος, ἐκ τῶν γιγάντων, καὶ Πληιόνης τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς. ὧν τὰ ὀνόματα, Μαῖα, Ταϋγέτη, Κελαινώ, Μερόπη, Ἀλκυόνη, Στερόπη ... τῇ Ἀρτέμιδι ... ὁ Ὠρίων, ... καὶ ἐδίωκεν αὐτάς, ... θεοὺς ... Ζεὺς δὲ ἐλεήσας αὐτάς, ... εἰς Πλειάδες ... ἀστέρων κατηρίθμησεν ... Πλειάδες, ... Ἠλέκτραν ... μητρὸς αὐτῶν ... Ἰλίου ... θυσίαν ... κατοικοῦσι ... ἀφανὴς ἐστὶ, ... πρὸς Κυλλήνην.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΒΩΤΟΥ.

Πολυβώτης, εἷς ἐκ τῶν γιγάντων ὃς ... Διὸς ... ἐπεὶ ... Ποσειδῶν δὲ ... τὸ τέλειον, ... ἐκάλεσε, καὶ ... ἀπὸ τῶν ... τῇ ...

ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΓΝΩΤΟΥ

Πολύγνωτος, ὅτος ζωγράφος μὲν ἐκ τῶν ... γένος, ... καὶ μαθητὴς Ἀγλαοφῶντος ... τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, ... ἐκ τῶν ... ὡς ... τῷ Θησαυρῷ, καὶ ... Δάκτυ ...

ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΖΗΛΟΥ

Πολύζηλος ... ὡς φάσμα ... τοῦ Γαλ... τὸν ... ἔστησεν ... χάσματος μεγάλας ... θεὸς καὶ ... τῇ φωνῇ ... καὶ τῆς πολεμίους φασὶ δὲ ... τῶν Πανὸς συμμαχίαν αὐτῷ ...

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΟΛΥΞΕΝΗΣ

Πολυξένη ἡ θυγάτηρ Πριάμου, ἧς ὁ Ἀχιλλεὺς ἠράσθη, καὶ βουλόμενος γῆμαι αὐτήν, εἰσῆλθεν ἐν τῇ Τροίᾳ, καὶ κατὰ λόγον τινὰ τοξευθεὶς ὑπὸ Πάριδος ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ, καὶ θνήσκει. ἐν ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν ἀναιρεθέντι Πύρρῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, ἐφάνη κατ' ὄναρ ἐπὶ αὐτοῦ ποθῆσαι τὴν Πολυξένην δι' ἣν ἀπώλετο. δι' ὃ οἱ ἥρωες τῷ τάφῳ αὐτῆ ἐκ Νεοπτολέμου, τοῦ καὶ Πύρρου τοῦ παιδός, ἐκείνην σφαγιάζουσι, ὡς ἐν Ἑκάβῃ Εὐριπίδης φησίν. ὁ δὲ Φιλόστρατος Φλάβιος, μόνην τὴν Πολυξένην φησὶ μετὰ ἅλωσιν τῆς Τροίας, ἵνα μὴ παραδοθεῖσα καὶ ἀποσφάξαι ἑαυτὴν ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ, τοῦτο κατηγορηθεῖσα τοῦ ἥρωος καὶ δικαίως λογισαμένην, ὡς οὐχ ὑπὲρ τοιούτου συμμαχίσαι ἀνδρὸς καὶ νυμφίου.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΦΗΜΟΥ

Πολύφημος, κατὰ Ἀπολλώνιον, Ἐλάτου παῖς ἦν· κατὰ δὲ Ἰσοκράτη καὶ Εὐφορίωνα, Ποσειδῶνος. ὅστις ἐν Μυσίᾳ ἔκτισε πόλιν Κίον, τὴν ὕστερον ὠνομασθεῖσαν ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ. μαχόμενος δὲ πρὸς Χάλυβας, ἐτελεύτησε, ὥς φησι Νυμφόδωρος. ὅτι δὲ οὗτος τὴν Κίον ἔκτισεν, Αὐτόχειρι ἐν πρώτῳ χρόνων μαρτυρεῖ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ

Ποσειδῶνα Κρόνου καὶ Ῥέας υἱὸν οἱ παλαιοὶ ἔφασαν εἶναι, διὰ τὸ ἐκ τῆς μεταβολῆς τὸ ὕδωρ γίνεσθαι, δηλοῦντες τὴν ῥύσιν, ἥτις λέγεται ἡ Ῥέα. Κρόνου δὲ, διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς γῆς ῥύσιν. Ποσειδῶν γὰρ ἐστιν ἡ ἐπιγιγνομένη ἐν τῇ γῇ καὶ περὶ τὴν γῆν ὑγρὰ δύναμις· ἥτις ἀπὸ τοῦ ποτοῦ ὑπὸ κληθεῖσα, καὶ τῷ δεδέσθαι [illegible] ἢ καθ' ἕτερον λόγον, Ποσειδῶν ὠνόμασται, διὰ τὴν παρεχθεισομένην κατὰ εἴδησιν. ἔδωκαν δ' αὐτῷ οἱ πάλαι τρίαιναν, διὰ τι τρίτην τῆς θαλάσσης, ἢ ὅτι ἔρημα πορφύρα γαλήνη. ταύρους δὲ, διὰ τὸ τῆς κατὰ σφοδρότητα κινήσεως πλανητικόν· ὅτι καὶ ὡς τι μυκητικόν, καὶ διὰ τὸ ἐν τῷ ὕδατι καμπτάς. ἵππους δὲ κάμπου δὲ, διὰ τὸ τῆς ὑγρᾶς γένεσιν συστατικόν γὰρ ὁ ἀγρὸς κάμπος ἰδεῖν καμπῆ, τί ἐπι τρυγεῶνα· καὶ χαμψάς γαιῶ, ἡ ὅπως ἐμμένει. δίδωσι δ' αὐτῷ ὁ μῦθος καὶ παῖδας, Ἐριβύλλου καὶ Γλαῦκον, ἢ Ἐγκέλαδον καὶ Σθένοντα

τὸν-

[illegible] Νηρηΐδων [illegible] [illegible] Σικελίας [illegible] Ποσειδῶνα [illegible] Ῥήγιον [illegible] Ἑλλησπόντου [illegible] Εὔριπον [illegible]

γιε ἤδη κωκοχαίτην αὐτὸν ποιήσειεν, ἢ ὡς ἰσθῆτι ἐπάγοντα ταῦτα. τοῦτο δ' ἴσως καὶ διὰ τοὺς ποιητικοὺς χαρακτῆρας καὶ τοὺς ἀναπλάττοντας, ὥσπερ βουλόμενοί τι τῆς ποιᾶς αὐτοῦ ἢ μακρὰν ἔχοντες. ἢ γὰρ ὁ Σκάμανδρος παρὰ τῷ Ποιητῇ, κόσμος, ὡς ἐν ἰδίοις. κατ' ἄλλον δὲ τρόπον γαιήοχος λέγεται ὁ Ποσειδῶν, καὶ θεμελιοῦχος ὑπό τινων, ὡς ὄντος αὐτοῦ ἀσφαλείας πολλαχῶς, ὥσπερ τε αὐτὸ κινεῖν ἢ ἀσφαλῶς ἱστάναι τὰ οἰκήματα ἐπὶ τῆς γῆς. φέρει δὲ τρίαιναν, ποιμὴν ὢν αὐτὸς χρῆται πρὸς τὴν τῶν ἰχθύων θήραν, ἢ ὡς ἐπιτηδείαν ταύτην τὸ ὄργανον πρὸς τὴν κίνησιν τῆς γῆς. εἴρηται γὰρ ὅτι

Καὶ δ' αὐτὸς ἐννοσίγαιος ἔχων χείρεσσι τρίαιναν,
Ἡγεῖτ'· ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια θῆκε θέρας.

ἐλέχθη τινὶ ἀποκεκριμένον, ἄλλως δ' ἀπὸ τοῦ Τρίτωνος Ἀμφιτρίτη. ὁ δὲ Τρίτων, εἴτε ἀπὸ τῆς φύσεως ἐπεί τις ὢν μικτός, πλεονάζοντος τοῦ Τ στοιχείου, ἀπὸ τοῦ τρεῖς, τὸ τρίμοιρον, καὶ ἀντίφρασιν. δίμορφος δὲ ὁ Τρίτων· ἢ τὸ μὲν ἔχει μέρος ἀνθρώπου, τὸ δὲ, κήτους. ἐπειδὴ καὶ τὸ εἰρημένον ὕδωρ, τὴν μὲν ἀφελητικὴν δύναμιν, τὴν δὲ βλαπτικὴν ἔχει· πολυγλώχινα δὲ σίδηρον οἱ ποιηταὶ τὴν τοῦ Ποσειδῶνος καλοῦσι τρίαιναν, ἀντὶ τοῦ τριγλώχινα, τρεῖς ἀκίδας ἔχουσαν. οἱ δὲ γὰρ τρεῖς, φασί, τὸ καὶ πολλὰ, ἡ μὲν καὶ κατάλεπτον, οἱ πολλὰ, ὅθεν ἀσεγκὰς καὶ τρίαινα γὰρ ἐντεῦθεν ὁ λόγος. σύνθεται δέ, φασίν, ἡ λεγομένη, τὰς τρεῖς τῶν ὑδάτων ποιότητας· τὴν ἀλμυρὰν, ἀπὸ ἤθει ἡ τῆς θαλάσσης· τὴν γλυκεῖαν, οἵα ἡ τῶν ποταμῶν· καὶ τὴν μέσην, τὴν λιμναίαν. ἢ γὰρ παρὰ τὸ σχίζειν, ἢ εἴ τι τε ἄλλο πάντα, ἡ προσηγορία, διὰ τὸ σείειν. καλοῦνται δ' ἀσφαλεῖς ὁ Ποσειδῶν, διὰ τὸ πλάτος τῆς θαλάσσης ὡς εἴρηται·

—— Καὶ ἐν ἰσχίῳ τοῦτο θαλάσσης.

λέγεται δὲ κατὰ τοῦτο καὶ εὐρυμέδων, ἢ ἐνοσίχθων. ἵππιος δὲ, ἤτοι ἀπὸ τοῦ ταχέος τῶν διὰ θαλάσσης πλοίων, καθάπερ ἱππικῶς τοὺς ἱππεῖς χρωμένων. ἐντεῦθεν ἀπὸ καὶ ἐνεργείας αὐτοῦ τῶν ἵππων, παραδεδεγμένων τῶν μετὰ ταῦτα· διὸ ἢ τὰς προλεχθείσας ἵππους αὐτῷ διδόασι. λέγεται δὲ πρὸς τούτοις καὶ κυανοχαίτης, καὶ κρηνοῦχος, διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας. Νύμφας γὰρ ἐστιν αἱ τῶν ποτίμων ὑδάτων πηγαί, ἀπὸ τοῦ ἀεὶ νέας φαίνεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ φαίνειν, ὅπερ ὑπομνήματα· τὰς δὲ γεννωμένας Νύμφας καλοῦσι, ἀπὸ τοῦ νῦν πρῶτον φαίνεσθαι, προστιθεμένας. τὸ δ' αὐτοῦ λόγου ἔχεται, ἢ τὸ Ποσειδῶνος, ὡς εἰπεῖν τὸν

Πέ-

ἐξήγαγον, ἀπὸ τῶν πηγῶν ἀναμετρήσιν, ἀλλ' ἐκ τῆς [illegible] τῶν [illegible] τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ πεδία [illegible] καὶ [illegible] γενομένα, ὡς τὴν Κύκλωπα, καὶ [illegible] καὶ τὰς Ἀλφειάς, Ποσειδῶνος [illegible] [illegible] τε καὶ ὅτι ὁ Ποσειδῶν σὺν Ἀπόλλωνι, ὀργῇ Διὸς, [illegible] Λαομέδοντι, καὶ ἀποτειχίσαντες τὸ Ἴλιον, ὅτε μισθὸν [illegible] τῆς λατρείας μισθὸν οὐκ ἐδέξατο, ἀγανακτήσαντος [illegible] δοντος, ἔπεμψε κῆτος θαλάσσιον, ὅπερ τὴν χώραν [illegible] ἀνιὸν ἀπὸ θαλάσσης. ὁ χρησμὸς δὲ Λαομέδοντι [illegible] Ἡσιόνην τὴν θυγατέρα κατωμήσας βασιλικῶς, ὡς [illegible] κήτει ἐκθεῖναι. διαχωρήσας δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Ἰάσονος [illegible] τὸ πλεῖν ἐπὶ τὴν Κολχίδα γῆν, μέλλων λαβεῖν τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ὃ ὁ δράκων ἐφύλαττε μετὰ τῆς [illegible] ποις, ἐφ' ὃ Ἀργοναῦται συστρατεύσαντο τῷ Ἰάσονι, [illegible] Ἡσιόνην ἐν τῷ αἰγιαλῷ δεδεμένην, καὶ μαθὼν τὴν αἰτίαν, ὁ Ἡρακλῆς ὑπὲρ δωρεῶν ἔχειν μετὰ τῶν [illegible] παρὰ Λαομέδοντος ἀθανάτους ἵππους λαβεῖν, οὓς Ζεὺς [illegible] αὐτῷ πάντας Τρωῒ ὑπὲρ Γανυμήδους τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, [illegible] [illegible], καὶ ὅπως ὑπλισμένος [illegible] τὸ στόμα [illegible] [illegible] τὸ κῆτος ἀθρόον, τὸ τότε ἐμπνεῦσαν [illegible] ἡμέραις κατασθέμενος αὐτὰ [illegible] ἀπεκόμισε [illegible] [illegible], μὴ δεξάμενος δὲ τὰ [illegible] Λαομέδοντος [illegible] ὕστερον [illegible] τῆς Ἑλλάδος [illegible], [illegible] [illegible], πορθεῖ τὸ Ἴλιον, Τελαμῶνος πρώτου [illegible] καὶ [illegible], Λαομέδοντα μετὰ τῶν [illegible] [illegible] Ποδάρκη τὸν Πρίαμον [illegible], καὶ Ἡσιόνην [illegible] καὶ Ἡσιόνην δὲ γάμῳ δίδωσι Τελαμῶνι, [illegible] Τελαμῶνι τὸν Τεῦκρον [illegible] [illegible] καὶ τῇ Ἡσιόνῃ [illegible], ὃν ἂν θέλῃ τῶν [illegible] [illegible] ἡ δὲ τὴν ἑαυτῆς [illegible], τὸν Ποδάρκην [illegible] [illegible] Πρίαμος. [illegible] [illegible] μήτε Ποσειδῶν, μήτε Ἀπόλλων τὸ [illegible] ἀλλ' ὁ Λαομέδων οὐχ ὅσιος. [illegible] [illegible] [illegible] Ἀπόλλωνος [illegible], [illegible] Λαομέδων [illegible] τὰ χρήματα εἰς τὸ τοῦ τείχους κατασκευή.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΙΑΜΟΥ

ΠΡίαμος, παρὰ τὸ πριασθῆναι λέγεται· ἀεὶ τοῦτον ἱστοροῦσι Δυκόφρων· ὅτε γὰρ ποτὲ ἡ Τροία ἑάλω ὑφ' Ἡρακλέους, αἰχμαλώτου, ὡς ἔοικεν, αὐτοῦ Ἡσιόνη ἐδέηθη, δοῦσα καλύπτρας γυναικείας, αὐτὸν μὴ ἀπελθεῖν αἰχμάλωτον, ὑπὸ Τελαμῶνι ὄντα. τὸ δὲ ὄνομα ἔτι Ζώπυρος γενέσθαι, ἔχοντα ἐκ λύτρων τοῦ πριασθῆναι ὄνομα· καὶ ὁ μετωνομάσθη Πρίαμος, Ποδάρκης πρώην καλούμενος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΙΑΠΟΥ

ΠΡίαπος ἀσελγής τις ὢν καὶ ὑψηλὸς θεὸς ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. λέγεται γὰρ μυθικῶς τὸ ἐλθεῖν τὴν Ἀφροδίτην ἐκ τῆς Αἰθιοπίας, κάλλος ἐμφαινομένη ἐπισημότατον, ὥστε καὶ τὸν Δία ἐρασθῆναι αὐτῆς καὶ συγγενόμενος αὐτῇ, ζήλου ἐπείγοντος τῇ Ἥρᾳ κατέλιπεν. εὐθὺς δὲ ἡ Ἥρα τὸ μέλλον συνιδοῦσα, καὶ ὅτι παῖδα τὸν ἐκ ταύτης τικτόμενον βρέφος, κάλλος ἔχον ὑπερφυὲς κατακρατοίη πάντων τῶν ἐκ τοῦ Διὸς τεχθέντων, ἀφανίσασα ἡ Ἥρα μαγγανείᾳ τινὶ, ἔψαυσε τῆς κοιλίας τῆς Ἀφροδίτης, καὶ παρεσκεύασε τὸ βρέφος κακόσχημον τεχθῆναι· τεχθέντος δὲ τοῦ βρέφους ἀμόρφου καὶ ἀγρίου, αἰσχύνῃ τε καὶ περιστάσει, ὁ νομίσασα αὐτὸ ἡ μήτηρ τὸ τεχθὲν ἐλάττωσιν αὐτῇ τὸ ψόγον ὑπερβολῇ κακοπλάστου, τοῦτο λαβοῦσα ἔρριψεν εἰς ὄρος· περιτυχὼν δὲ τοῦτο τις ποιμὴν, ἀνέθρεψεν αὐτὸ καὶ ἀνέτρεψεν καὶ ὡς παρὰ εὐκαρπίας τῆς γῆς, καὶ τῶν κήπων καὶ πτερυγίων, μάλιστα δὲ τὸ αἰδοῖον ὑπέρογκον πάθος, λέγω δὲ τὸ τοῦ αἰδοίου, λαβὼν θρέψατο καὶ ἐτίμησε, καὶ ὠνόμασε Πρίαπον· δηλοῖ κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶτταν, ὁ ἐν πλάνῃ τῆς ἐν πλάνῃ, καὶ ἐν ἐρημίᾳ σώζοντα καὶ διὸ ἐκεῖνος λέγεται παρὰ τοῖς ποιμέσι τιμᾶσθαι· τὸ δὲ ἄγαλμα αὐτοῦ, τὸ παρ' Αἰγυπτίοις, Ὧρος καλούμενον, ἀνθρωποειδὲς ποιοῦσι, ἐν τῇ δεξιᾷ σκῆπτρον κατέχον, ὥσπερ παρ' αὐτὰ φανέντα ἰδοῦ ξηράν. καὶ τὴν θάλασσαν· ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ, κρατεῖν τὸ αἰδοῖον αὐτὸ ἐντεταμένον· διότι τὰ κεκρυμμένα ἐν τῇ γῇ σπέρματα, φανερὰ καθίστησι. τὰ δὲ πτερὰ, τὴν ταχύτητα τῆς κινήσεως δηλοῖ· ὁ δὲ κύκλος τῷ δίσκῳ, τὴν σφαιροειδῆ· αὐτὸς γὰρ τὸν ἥλιον δοξάζουσι.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΚΝΗΣ

ΕΝ τῷ περὶ Πανδίονος, ἱκανῶς ἐρρέθη.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΚΡΙΔΟΣ.

Πρόκρις, Ἐρεχθέως θυγάτηρ ἦν· ταύτην Κέφαλος ὁ Δηιονέως γήμας, καὶ θέλων ἀποπειρᾶσαι εἰ σωφρονεῖ, ἀποδημήσας ὡς αὐτὴν τῷ νομίσαντι μετὰ δὲ χρόνον, συνταξάμενος τὸν ἑτέρῳ σχήματι, ἔρχεται εἰς τὴν οἰκίαν καὶ αἰτεῖ χρυσὸν εἰς χεῖρας περιβαλόμενος, πείθει τὴν Πρόκριν μιχθῆναι αὐτῷ καὶ πεισθείσης, ἐκφαίνει ὁ Κέφαλος ἑαυτὸν καὶ αἰτιᾶται αὐτὴν ἄκουσαν ὡς μὴ ἑαυτῆς ἐγκρατῆ οὖσαν. ἡ καταιδεσθεῖσα τὸ ἐντεῦθεν ἐξεῖναι τὸ ἐκεῖνο συγχαίρει ἐπὶ θήρας, ὑποπτεύσασα, καὶ κελεύσασα τὸν συμπαίκτην, ἐρωτᾷ τί ποιεῖ ὁ Κέφαλος συγχάσει ἀπολαμβάνων. ὁ δὲ, ὅτι ὡς ἐπί τινος καμάτου ἐπικαλέσας ἐπιστάμενος, βοᾷ, ὦ Νεφέλη ἐλθέ μοι. καὶ ἡ Πρόκρις ὑπονοήσασα τὸ τῆς Νεφέλης ὄνομα, μήποτε λανθάνῃ κύριον ἐκεῖ, ἐκείνα σκοπεῖ, κρύπτεται. καὶ τοῦ Κεφάλου ἀναβοῶντος τὸ σύνηθες, ἐξέρχεται αὐτή, καὶ τρέχει εἰς αὐτόν. ὁ δὲ τοῦ κλονηθέντος διαταραχθεὶς, βάλλει αὐτὴν τῷ μετὰ χεῖρας ἀκοντίῳ καὶ κτείνει. ἑτέρα δὲ φησι, βάλλει αὐτὴν τῷ μετὰ χεῖρας ἀκοντίῳ καὶ κτείνει, ὅτε περιθεῖται ἐπ᾽ ἀνδρός καὶ ἡ Πρόκρις αὐτὴ, καθὰ καὶ τις Ἀργαθώνη, καὶ ἑτέρα Ῥοδογύνη, καὶ ἄλλη Ἀταλάντη.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ

Προμηθεὺς, εἷς ὑπάρχων τῶν λεγομένων κλέψαι τι τῶν θεῶν, καὶ ποιῆσαι τοὺς ἀνθρώπους καὶ ὅτε αὐτὸ τὸ ἱερὸν τῆς θυσίας, ἀπατήσας τὸν Δία, ὡς ἐκεῖνος ἐκεῖνον. ἐπὶ τούτοις θέλων τιμωρήσασθαι, ἐκέλευσεν αὐτὸν τὸν Ἥφαιστον ἐν τῷ Καυκάσῳ δεδεμένον κατιδεῖν· φασὶ δὲ ὅτι τὴν μὲν ἡμέραν ἀετὸς τὸ ἧπαρ αὐτοῦ ἐσθίει· τῇ δὲ νυκτὶ τὸ λειπόμενον ηὔξανεν, καὶ ἐγίνετο τέλειον, καὶ Ἡσίοδος φησι τὸν αἰετὸν ἐπιπεμφθῆναι αὐτῷ, διὰ τὸ τὰ πυρὸς κλέψαι. ὁ δὲ Δῶρις, διὰ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἐρασθῆναι. ἄλλοι τὸν ἀετὸν Καυκάσιον ἐκάλεσαν μέσον Διὶ καὶ Ἀθηνᾷ μὴ θύσει, διὰ τὸ κελεύσαι αὐτοὺς Προμηθεῖ χρῆναι καθ᾽ ἑαυτοῦ. διὰ τὸ κελεύσαι αὐτὸν Ἡρακλέα τῇ τῷ αὐτῷ τάξεως χάριν. Φερεκύδης δὲ ἐν ἀνεκείνῳ Ἡρακλέα τῇ τῷ αὐτῷ τάξεως χάριν. Φερεκύδης δέ ἐστιν ἐπιτιμωθέντα, Τυφῶνα ὁ Ἐχίδνης τῷ Φέρεκυδης φησὶ τὸν αἰετὸν ἐπιπεμφθῆναι τῷ Προμηθεῖ. ὁ δὲ Ἡρόδωρος ξένον αὐτὸν τῶν Σκυθῶν τὸν Προμηθέα Ἰωάννα ἦν· γὰρ τοῦτο Σκυθῶν βασιλέα φησὶ καὶ μὴ δυνάμενον τροφὴν παρέχειν τοῖς ὑπηκόοις τὸ καλούμενον ἀετὸν ποταμὸν ἐπικλύζειν τὰ πεδία, δεθῆναι ὑπὸ τῶν Σκυθῶν. Ἀετὸν ποταμὸν ἐπικλύζειν τὰ πεδία, δεθῆναι ὑπὸ τῶν Σκυθῶν· ἐπιφοιτήσαντα δὲ Ἡρακλέα, τὸν μὲν ποταμὸν ἀποτρέψαι εἰς τὴν θάλατ-

λεσαι, καὶ διὰ τοῦτο μεμυθεῦσθαι ἀπηγχόνισαι τὸν αὐτὸν Ἡρακλέα, τὸν δὲ Προμηθέα λῦσαι τῶν δεσμῶν. οἱ Αἰγύπτιοι ἐν γῇ τῶν Σκυθικῶν, διατακῆναι φασι τὸ ὄνομα Προμηθέως δόξαι ὑπὸ αὐτοῦ, διὰ τὸ τῆς κρατίστην τὲ Προμηθέως χώραν τὸν ποταμὸν καλέσθαι Ἀετὸν ἐφθειρεν· ὕδωρ δὲ ἐπὶ πολλοὺς, ὥσπερ καὶ ὕδωρ τῆς ἐκείνου λέγεσθαι γὰρ Ἡρακλέους δὲ ἐξοχετεύσαντος ἀναμῖξαι τὸν ποταμὸν, εἰς τὸ αὐτὸ δόξαι ὑπ᾽ αὐτοῦ κεχωρίσθαι, καὶ τὸν Προμηθέα λελύσθαι τῶν δεσμῶν περιδεδεμένα δὲ ὑπὸ τῶν παλαιῶν, ὅτι ὁ Προμηθεὺς ἐν γῇ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἔπλασε, ὑπονοοῦσιν Προμηθέα, τὴν ἐν τῇ τῶν ὅλων ψυχῇ κειμένην ἣν ἐκάλεσαν οἱ νεώτεροι πρόνοιαν. κατὰ γὰρ ταύτην τά τ᾽ ἄλλα ἐγένετο, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἐφύησαν οἱ ἄνθρωποι, ἐπιτηδείως πρὸς ἔχειν ἔχοντα κατ᾽ ἀρχὰς, τῇ τοῦ κόσμου συστάσει. λέγεται δὲ συνόντα ποτὲ ὁ Προμηθεὺς τῷ Διῒ πολλῶν γὰρ προμηθείας, πάντα μὲν ἀρχὰ, καὶ προστασίας πληρῶσαι, μάλιστα δὲ ἡ τοῦ Διὸς δύναμις καὶ κλέψαι δὲ φασιν αὐτὸν τὸ πῦρ τοῖς ἀνθρώποις, ὡς τῆς ἐμπειρίας ἤδη συνιέντες, καὶ προνοίας, ἐπινοούσης τὴν χρῆσιν τοῦ πυρὸς κατασκευάσθαι. δὲ αὐτὸ ἐμυθεύσαντο ἐν τῷ οὐρανῷ, διὰ τὸ πλεονάζειν ἐκεῖ· ἢ ἐπεὶ οἱ κεραυνοὶ ἐκεῖθεν κατασκήπτουσι, διὰ πληγῆς τοιαύτης ἐξάπτοντες, τάχα δὲ ἴσως καὶ διὰ τὸ νάρθηκος ἀνεστράφθαι. δεθεὶς δὲ ἐπὶ τούτῳ ὁ Προμηθεὺς ἐκολάσθη, τὸ ἧπαρ αὐτοῦ ὑπ᾽ ἀετοῦ κατεσθιόμενον· ὁ γὰρ ἀετὸς ἐπείχεται, τὸ προμηθευόμενον πλεονέκτημα, σὺν τοῖς ἄλλοις ἔχουσα, τοιαύτας τινας παρ᾽ ἑαυτὸν ἐνεχυρασίας, προστεθεισῶν ταῖς κατὰ τὸν βίον φροντίσιν ἐδωρήθη ὥσπερ, καὶ ὥσπερ εἰς τὰ σπλάγχνα ἐν λεπτομερείαις ἐσθιόμενος. Θεόφραστος δὲ τὸν Προμηθέα φησὶ σοφὸν γενόμενον, μεταδοῦναι πρῶτον τοῖς ἀνθρώποις φιλοσοφίας, ὅθεν καὶ διαδοθῆναι τὸν μῦθον, ὡς ἄρα πυρὸς μεταδοίη. λέγεται δὲ ὑπό τινων καὶ τῆς τέχνης ἱερατικὸν γενέσθαι, ἐν ἄλλοις ἄλλο, ἢ ὅτι συνέσεως καὶ προμηθείας διὰ πρὸς τὴν ἑορτήν αὐτῶν ἄλλων δ᾽ ὑφάναι [illegible] τὲ Προμηθέως τὸν Ἐπιμηθέα, ἀπηθέστερον τινας ὄντα τὸν τρόπον, διὰ τὸ προτιμᾶν τῇ τάξει τὴν προαίρεσιν τὴν ἐν τῶν ἀποβαινόντων παθόντας καὶ ἐπιμηθεῖσι τῷ γὰρ ὄντα ἐνεχθεὶς, καὶ παθὼν ὕστερος ἔγνω. διὰ τοῦτο γὰρ τὸ πρώτη ὁρμῇ γυναικὸς, συνοικῆσαι τὴν Πανδώραν. προεστήριον γὰρ τινας δεῖν ὃ τὰ ἄλλα εἶναι, καὶ ἐπιμηθεύεσθαι μᾶλλον ἢ προμηθεύεσθαι τὰ πρακτέα.

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ.

Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ἐκ τῆς Γῆς γεννᾷ

ΩΚΕΑΝΟΝ, ΙΑΠΕΤΟΝ, ΥΠΕΡΙΟΝΑ.	ΚΡΟΝΟΝ ΘΕΙΑΝ	ΡΕΑΝ
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, ΕΠΙΜΗΘΕΥΣ	ἣ ἐξ Ὑπερίονος, ΗΛΙΟΣ, ΣΕΛΗΝΗ, ΗΩΣ.	ἣ ἐκ Κρόνου ΖΕΥΣ, ΠΟΣΕΙΔΩΝ, ΑΔΗΣ, ΗΡΑ, ΔΗΜΗΤΗΡ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΠΙΝΕΙΝ

Πάντες οἱ ἀρχαῖοι [illegible] φιάλαις χρυσαῖς, ἢ ἀργυραῖς, [illegible] τὸν κόλπον [illegible] βάλλει [illegible] φιλίας [illegible] καὶ τὴν κύλικα. [illegible] λέγομεν φιλοτησίαν.

ΠΕΡΙ ΠΡΥΛΙΔΟΣ

Πρύλις, [illegible] τῇ Ἴσσῃ, ὅτις τῇ Λέσβῳ, [illegible] τοῦ Καδμίλλα καὶ Κάλμ[illegible], ὅτι Ἑρμῆς καὶ Ἴσσης [illegible] οἱ Ἕλληνες τῇ Λέσβῳ [illegible] Ἰλίου ἁλώσεως [illegible] Παλαμήδης [illegible] Κάδμιλος [illegible] τῇ Ἴσσῃ [illegible] Ἑρμῆς [illegible] θαλάσσης [illegible] Ἑρμῆς [illegible] Ἑλλήνων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΕΩΣ

Πρωτεὺς, Θρᾷξ μὲν ἦν τὸ γένος [illegible] λέγουσι [illegible] Ἡρακλῆς [illegible] θάλασσαν [illegible] Ἀλεξάνδρειαν [illegible] Ὀσίριδος λέγεται, [illegible] Θρᾳ-

Θρᾳκικῆς Παλλήνης ἀπαλλαγείς, ἀνοστείλας εἰς Φάρον μετὰ τῶν θυγατέρων Εἰδοθέας, ἐν διάπλῳ ἐκομίσθη θαλάττης· ἐν ᾗ Πρωτέως νῆσος ἡ Φάρος ἐκλήθη. ἕτεροι δέ φασιν ὅτι Αἰγύπτιος ἦν τὸ γένος, ἐλθὼν δὲ ἐξ Αἰγύπτου εἰς Φλέγραν τῆς Παλλήνης τῆς Θρᾴκης, Τορώνην γαμεῖ· ἐξ ἧς αὐτῷ Τμῶλος, καὶ Τηλέγονος, οἳ καταπαλαίοντες τοὺς ξένους ἀνῄρουν. ὧν τὴν ξενοκτονίαν μὴ φέρων ὁ Πρωτεύς, τῷ αὐτοῦ πατρὶ Ποσειδῶνι εὔξατο, πάλιν κατοικῆσαι αὐτὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον. ὁ δὲ ἀναπετάσας αὐτῷ στόμιον ἐκ τοῦ χάσματος τῆς Παλλήνης πόντιον, ὑποκάτωθεν θαλάσσης, ἔνθα ἀνήγαγεν αὐτὸν ἀβρόχως, μέχρις Αἰγύπτου. Ἡρακλῆς δὲ ἐπὶ Θρᾴκην διερχόμενος, καὶ καταπαλαίσας, ἀνεῖλε τὸν Τμῶλον, καὶ τὸν Τηλέγονον. ὅπερ μαθὼν ὁ Πρωτεύς, ὁ τούτων πατήρ, ἐγέλα μὲν ὅτι παῖδες ἦσαν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ξενοκτονίᾳ, εἰς δακρύειν, κατὰ τὸν μῦθον· τὸ δὲ ἀληθὲς μὴ φέρων ὁ Πρωτεὺς τὰς ξενοκτονίας αὐτῶν, ἔφυγεν ὑπὸ κατά τι χάσμα τῆς Παλλήνης, καὶ ἀπεδάκρυσεν, ἐπὶ δακρύων, ἐπὶ γελῶν. ὅτε καὶ τὴν Ἀλεξάνδρου τὴν Ἑλένην ἔλαβεν ἐλθόντος ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ εἴδωλον αὐτῆς. ὕστερον δὲ Μενελάῳ μετὰ τὴν Τρωικοῦ πολέμου μαθόντες ὡς ἐν Αἰγύπτῳ ἐστὶν ἡ Ἑλένη, καὶ ἐλθόντες ἀπὸ τῆς Τροίας, δέδωκεν αὐτῷ αὐτήν. λέγεται δὲ οὗτος ὁ Πρωτεὺς κατὰ μετὰ τὴν φυσικὴν ἀλλοιοῦσθαι, καὶ μεταμορφοῦσθαι εἰς τὰς ἐντυγχάνοντας καὶ ποτὲ μὲν γίνεσθαι τοιόνδε, ποτὲ δὲ τοιόνδε· τὸ δὲ μὴ δὲ αὐτὸν μαντείας καὶ ἀστρονόμους ἐγκλῆσαι διὰ τὰς πληστιάζοντας αὐτῷ, τὴν τούτων μὴ φέρων ἐγκλήτων, μεταμορφῶσαι μαγικῇ τινί, καὶ ἄγνωστον ἑαυτὸν ποιεῖν τοῖς πρὸς αὐτὸν πλησιάζουσι.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΥΘΟΥΣ

Φωκίς χώρα ἐστὶν ἐν τῇ Ἑλλάδι· ἐν ταύτῃ ἐστὶ πόλις καλουμένη Δελφοί· ἐν ᾗ ἐστὶν ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, ὃ καλεῖται Πυθώ· ἐν τούτῳ τῷ ἱερῷ ἦν ὁ τρίπους καὶ αἱ ψῆφοι αἱ μαντικαί κεῖνται ἐν τῇ φιάλῃ τοῦ τρίποδος· ὅτε δὲ ὁ μαντευόμενος ἤρχετο ἐπὶ τῆς μαντείας, αἱ ψῆφοι ἥλλοντο καὶ ἐκινοῦντο ἐν αὐτῇ· τότε δὲ ὁ μάντις ἀνερχόμενος ἐπὶ τὸν τρίποδα καθημένη, ἔλεγεν ἃ ἤθελεν ὁ Ἀπόλλων· ἥτις Πυθία ἐκαλεῖτο· τὸ δὲ μέρος ἐν ᾧ ἐκάθητο, ὅλμος.

ΠΕΡΙ ΠΕΙΡΙΘΟΟΣ ΚΑΙ ΘΗΣΕΩΣ.

Πειρίθους καὶ Θησεὺς, ὁ μὲν Διὸς υἱὸς, ὁ δὲ, Ποσειδῶνος, γάμων καταφρονῆσαντες, ἀναίσει συνέθεντο τὴν Διὸς θυγατέρα. ἀναρπάσαντες δὲ τὴν Ἑλένην, κατέθεντο ἐν Ἀφίδναις τῆς Ἀττικῆς Αἴθρῃ τῇ Πιτθέως μὲν θυγατρὶ, μητρὶ δὲ Θησέως. Κάστωρ δὲ καὶ Πολυδεύκης οἱ τῆς Ἑλένης ἀδελφοὶ, πορθήσαντες τὴν Ἀττικὴν, Αἴθραν λαμβάνουσιν αἰχμάλωτον, ἁρπαγείσης πάλιν ὑπ' Ἀλεξάνδρου τῆς Ἑλένης, συνεκπλεῖ αὐτῇ Αἴθρα εἰς Τροίαν.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ.

ΠΕΡΙ ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ.

Παλαίφατος Ἀβυδηνὸς ἱστορικὸς ἔγραψε Κυπριακὰ, Δηλιακὰ, Ἀττικὰ, Ἀραβικά. γέγονε δὲ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος· παιδικὰ δ' Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, ὡς φίλων ἐν τῷ Τ στοιχείῳ τοῦ περὶ παραδόξων ἱστορικῶν πρώτῳ βιβλίῳ καὶ Θεόδωρος ὁ Ἰλιεὺς ἐν δευτέρῳ τῶν Τρωικῶν.

ΠΕΡΙ ΠΑΤΑΝΙΟΥ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ.

Πανταίνος Δάκου ἱστορικὸς ἔγραψε περὶ Ἐλλανοδικῶν Λακωνικά, χρονικά, περὶ Ἀμφικτυόνων περὶ τῶν ἐν Λάκωσιν ἑορτῶν καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ ΤΟΥ ΙΛΙΕΩΣ.

Πολέμων Εὐηγέτου Ἰλιεὺς, κώμης Λυκίας, Ἀθήνησι δὲ πολιτογραφηθεὶς, διὸ ἐπεγράφετο Ἑλλαδικὸς, ὁ κληθεὶς Στηλοκόπας, γέγονε κατὰ Πτολεμαῖον τὸν Ἐπιφανῆ, κατὰ δὲ Ἀσκληπιάδην τὸν Μυρλεανὸν, συγχρόνισεν Ἀριστοφάνει τῷ γραμματικῷ καὶ ἤκουσε δὲ τοῦ Ῥοδίου Παναιτίου. ἔγραψε περιήγησιν Ἰλίου ἐν βιβλίοις Γ'· κτίσεις τῶν ἐν Φωκίδι πόλεων καὶ περὶ τῆς πρὸς Ἀθηναίους συγγενείας τῶν ἐν Πόντῳ πόλεων καὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι πόλεων καὶ ἄλλα πλεῖστα. ἐν οἷς καὶ κοσμικὴν περιήγησιν, ἤτοι γεωγραφίαν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΟΛΥΒΙΟΥ.

Πολύβιος, Λύκου υἱὸς, ἀπὸ Μεγάλης πόλεως τῆς Ἀρκαδίας, καθηγητάμενος Σκηπίωνος τοῦ Ἀφρικανοῦ, ὅτε καὶ Παναίτιος ὁ φι-

…ιλόσοφος, γεγονὼς κατὰ Πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα Εὐεργέτην, ὅστις ἔγραψε τὴν μακρὰν ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν, ἐν βιβλίοις μ΄. ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς φυγῆς Κλεομένους τοῦ Σπαρτιάτου, ἐν ᾧ … τὸ Περσέως εἶδ… τῇ διαδοχῇ τῶν Μακεδόνων, τὰ ἑξῆς … Ῥωμαίων.

ΠΕΡΙ ΠΥΛΑΔΟΥ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΕΩΣ ΕΥΡΕΤΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΟΡΧΗΣΕΩΣ

Πυλάδης Κίλιξ, ἀπὸ κώμης Μυθαρηνῶν, ἔγραψε περὶ ὀρχήσεως τῆς Ἰταλικῆς, ἥτις εὑρέθη ὑπ' αὐτοῦ ἐκ τῶν τῆς κωμικῆς καλουμένης ὀρχήσεως, καὶ τῆς τραγικῆς, καὶ σατυρικῆς. … δὲ ὀρχήσεως εἰσὶ τάδε· τραγικὴ, κωμικὴ, σατυρικὴ, γυμνοπαιδικὴ, ὑπορχηματικὴ, πυρρίχη, ἐμμέλεια, κόρδαξ, σίκιννις … τρεῖς δὲ, κατὰ τοὺς Ἀθηναίους, εἰσὶν αἱ τῆς σκηνικῆς ποιήσεως ὀρχήσεις· τραγικὴ, κωμικὴ, σατυρική. ὁμοίως δὲ καὶ τρεῖς … λυρικῆς ποιήσεως· πυρρίχη, γυμνοπαιδικὴ, ὑπορχηματική. … ὁμοία ἡ μὲν πυρρίχη τῇ σατυρικῇ· ἀμφότεραι γὰρ διὰ … πολεμικὴ δὲ δοκεῖ εἶναι ἡ πυρρίχη· ἔνοπλοι γὰρ αὐτὴν … ὀρχοῦνται. τάχους δὲ δεῖ τῷ πολέμῳ εἴς τε δίωξιν, καὶ … ἡττωμένους φεύγειν. καλεῖται δὲ καὶ ἡ σατυρικὴ ὄρχησις, σίκιννις ἀπὸ Κρητὸς Σικίννου. ἡ δὲ γυμνοπαιδικὴ, παρεμφερής … τῇ τραγικῇ ὀρχήσει, ἥτις ἐμμέλεια καλεῖται. ἐν ἑκατέρᾳ δὲ … τὸ βαρὺ καὶ σεμνόν. ἡ δ' ὑπορχηματικὴ, τῇ κωμικῇ οἰκειοῦται, ἥτις καλεῖται κόρδαξ· παιγνιώδεις δ' εἰσὶν ἀμφότεραι. … ξενος δέ φησι τὴν πυρρίχην, ἀπὸ τοῦ Πυρρίχου Λάκωνος … τῶν [illegible] λαβεῖν (Λακωνικὸν δὲ ἔτι μέχρι καὶ … ὄνομα ὁ Πύρριχος) καὶ τὸ μὲν ἀνδρεῖον καὶ γυναικεῖον [illegible] … [illegible], μεγάλην καλοῦσι, τὸν δὲ γυναικεῖον [illegible] … [illegible] τέμνοντος δὲ τῶν Συνταγμάτων [illegible] ὁ [illegible] … οὐδὲ γὰρ χωρίζεται χρῆται δὲ [illegible] … [illegible] χωρεῖν [illegible]. καὶ τὸ μὲν [illegible] … ὡς φησιν ὁ Ἀριστοκλῆς [illegible] … [illegible], ἡ θέλει, ὡς ἐν τῷ αὐλητῷ. [illegible] ὁ [illegible] … ἐν τῷ αὐλῷ, ὁ τῷ ψάλτῃ, [illegible] τῷ αὐλητῇ ὁ … [illegible] ἔχει καὶ κύμβαλα, καὶ πάντα τὰ … [illegible] γυναικεῖα χρῆζεταί τι, καὶ ταῦτα ποιεῖ τὰ … [illegible], τὸν μὲν γυναικεῖον καὶ μικρὸς καὶ μακρὸν … δὲ ἄνδρα μεθύοντα ἐν ἐπὶ κώμῳ [illegible] …

Τοὺς

τῶν ἐρωμένων. φησὶ δὲ ὁ Ἀριστόξενος τὴν μὲν ἐμμέλειαν ἀρχαΐζειν ... τῶν τραγῳδιῶν εἶναι, τὴν δὲ μαγωδίαν ... μαθεῖν τελλέαν ... μαγωδεῖ, καὶ κωμικὰς ... τὰ ... κατὰ τὴν ... ... τὸ ... μαγωδία, ἀπὸ τοῦ οἷονεὶ μαγικὰ προφέρεσθαι ... μακαν ἐμπαίζειν δυνάμεναι.

ΔΙΑΤΙ ΟΙ ΕΡΩΝΤΕΣ ΜΕΤΑ ΧΕΙΡΑΣ ΑΝΘΗ
ΚΑΙ ΜΗΛΑ ΦΕΡΟΥΣΙ

ΚΛέαρχος ὁ Σολεὺς, ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς, διατί, φησί, μετὰ χεῖρας ἄνθη καὶ μῆλα, καὶ τὰ τοιαῦτα φέρομεν. πότερον ὅτι διὰ τῆς τούτων ἀρεσκείας ἡ φύσις μηνύει τοὺς ἐν ὥρᾳ ἔχοντας τὴν ἐπιθυμίαν. διὰ τοῦτο ... οἷον δεῖγμα τῆς ὥρας τὰ ὡραῖα χεῖρας ἔχουσι, καὶ χαίρουσιν αὐτοῖς. ἢ διὰ ... τούτων ... ... ἀρχὴ ... τῆς ἐντυχίας, καὶ παράδειγμα ... ... γίνεται διὰ τούτων, ... τῷ προσαγορευθῆναι, ... καὶ αὐτοὺς μεταδιδόναι τῆς ὥρας ... ... καὶ καρπῶν αἰτοῦσι, ... τῶν τούτων ... ... οἱ λαβόντες ... ... καὶ ... τῆς ἐπὶ τῇ ἐρωμένων ὥρᾳ ... ... ἔχοντα ... ... τοὺς τούτων ... ... κόσμῳ ... ... ἔχει ... ... καὶ χαίρουσιν αὐτοῖς ... ... ἀλλὰ καὶ ... ... ἔχοντα ... ... δ' ἴσως, ... καὶ ... τὰ ὡραῖα φιλικῶς ἔχειν ... ... καὶ ... τῆς ὥρας ... ... καὶ πάντες οἱ ἐρῶντες ... ... ἀξιοῦντες ... ... καλὰ καὶ ὡραῖα ... καὶ ... ... ἔχειν ... .

ΡΗΤΟΡΕΣ

ΠΕΡΙ ΠΑΛΛΑΔΙΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

ΠΑλλάδιος, Μεθωναῖος ῥήτωρ, γέγονε δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου βασιλέως. ἔγραψε περὶ τῶν ... Ῥωμαίων ἑορτῶν ... λόγοις διαφόροις, Ὀλυμπιακόν, πανηγυρικόν, διακοσιῶν. ΠΕ.

ΠΕΡΙ ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

Παγκράτιος Σοφιστής. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὸν Μενεκλέους ἠχεῖον.

ΠΕΡΙ ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΤΥΡΙΟΥ ῬΗΤΟΡΟΣ

Παῦλος Τύριος Ῥήτωρ γεγονὼς κατὰ Φίλωνα τὸν Βύβλιον, ὃς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως πρεσβεύσας, μητρόπολιν τὴν Τύρον ἐποίησεν. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν, προγυμνάσματα, μελέτας.

ΠΕΡΙ ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

Παῦλος Γερμῖνος σοφιστὴς, ὁ γράψας ἔτι γε Λουκίου τοῦ τὰ περὶ τῆς Ἱεραπόλεως δωρεᾶς βιβλία β΄, ὑπομνήματα εἰς Λυσίου λόγους τοῦ Λυσίου. καὶ ἕτερος Παῦλος Αἰγύπτιος σοφιστὴς, ἐκ τῆς Λύκων, ἐν Βηρυτείοις, ἢ καὶ Διδύμων, γεγονὼς ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως.

ΠΕΡΙ ΠΑΥΣΑΝΙΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ.

Παυσανίας, Καισαρεὺς σοφιστὴς, σύγχρονος Ἀριστείδου· οὗ μέμνηται ὡς πάλαι ῥήτορος Φιλόστρατος ἐν τοῖς τῶν σοφιστῶν βίοις. ἔγραψε περὶ συντάξεως βιβλίον ἓν. προβλημάτων βιβλία ιζ΄.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ.

Περικλῆς Ξανθίππου καὶ Ἀγαρίστης, Ἀθηναῖος ῥήτωρ καὶ δημαγωγός· ὅστις πρῶτος γραπτὸν λόγον ἐν δικαστηρίῳ εἶπε, τῶν πρὸ αὐτοῦ σχεδιαζόντων. ἦν δὲ μαθητὴς Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου. καὶ αὐτὸς ὑπέστη αὐτῷ ἐκ θανάτου.

ΠΕΡΙ ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ῬΗΤΟΡΟΣ ΚΑΙ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ

Πέτρος ὁ ῥήτωρ, ὁ καὶ Μάγιστρος, καὶ ἱστορικὸς, πρεσβευτὴς ὡς Χοσρόην σταλεὶς, μάλα ἐμβριθής τε ὢν καὶ ἀνύποπτος ἐν τῷ ῥητορεύειν τῷ καταπλῆξαι φρονήματι βαθυτάτῳ, καλός τε καὶ ἀγαθός. ἔγραψεν ἱστορίας, καὶ περὶ πολιτικῆς καταστάσεως.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΠΟλέμων Λαοδικεὺς, ῥήτωρ καὶ σοφιστὴς, σοφιστεύσας ἐν Σμύρνῃ, διδάσκαλος Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος. ἦν δὲ ἐπὶ Τραϊανοῦ καὶ μετ' αὐτόν. μαθητὴς Τιμοκράτους τοῦ ἐξ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ, φιλοσόφου, ἐν Σκεπτικῶν τῇ αἱρέσει. ἐτελεύτησε δὲ ξε΄ καὶ πεντήκοντα ἐνιαυτῶν ἑαυτὸν ἐν τῷ τάφῳ ἐμβαλὼν, καὶ ἀποκαρτερήσας, διὰ τὸ συνέχεσθαι τῇ ἀρθρίτιδι νόσῳ· διὸ ἐν τῷ συγγενεῖ καὶ τῷ φίλων θρηνούντων, λέγεται αὐτὸν φησὶ δότε ὁ Πολέμων. δότε μοι σῶμα, ἐν μεταμφίεσμαι ἐν τοῖς ἰατροῖς δὲ ἐπὶ συχνῷ τιμῶντι αὐτὸν ἔλεγεν, ἰατρεῖα τοῦ Πολέμωνι λατομίας ὦ. τεχνικά.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ

ΠΟλυδεύκης, Ναυκρατίτης τοῦ δὲ Ἀδριανοῦ σοφιστὴς γεγονὼς τυχὼν. πόλις δὲ Φοινίκη, ἡ Ἀθήναις ἐπαίδευσεν Ἀθήνησιν ἐπὶ Καίσαρος τοῦ Κομμόδου, καὶ ἐπελεύσατο ζῶν ἔτη νη΄. συντάξας βιβλία, ταῦτα ὀνομαστικὸν ἐν βιβλίοις δέκα. ἔστι δὲ συναγωγὴ τῶν διαφόρων κατὰ τὸ αὐτὸ λεγομένων λέξεων, τοὺς διαλόγους μελέτας εἰς Κομμόδον Καίσαρα ἐπιθαλάμιον ῥωμαϊκὸν λόγον σαλπιγκτὴν, ὁ ἀγὼν μουσικός καὶ Σωκράτης καὶ Σπουδὴν πανηγυρικὸν Ἀρκαδικὸν, καὶ ἄλλα πολλά.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

ΠΟλύαινος, Σαρδιανὸς σοφιστὴς γεγονὼς ἐπὶ τοῦ πρώτου Καίσαρος. Γέγραφε λόγους δικανικοὺς καὶ βιβλία, ὡς καὶ ἐγκωμίων ὑπομνήματα Θεμιστόκλ, Γραφὰς, βιβλία γ΄ καὶ ἄλλα ἐν ἴσῃ. Μακεδὼν ῥήτωρ δὲ ἄλλος Θεβαῖος ἔγραψε καὶ τακτικῶν βιβλία τρία.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΚΡΑΤΟΥΣ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΠΟλυκράτης Ἀθηναῖος ῥήτωρ, διαλ. π. καὶ τὴν κατὰ Σωκράτους λόγον δύναμιν Ἀνύτῳ καὶ Μελήτῳ γράψαι.

ΠΕΡΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

ΠΟσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης σοφιστὴς καὶ ἱστορικὸς ἔγραψε περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῶν κατ' αὐτὸν περὶ τῆς Τυριακῆς καλουμένης χώρας Ἀττικὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις τέσσαρσι Λιβυκὰ, ἐν βιβλίοις ια΄.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΠΟΤΑΜΩΝΟΣ

Ποτάμων Μιτυληναῖος, υἱὸς Λεσβώνακτος, ῥήτωρ, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Καίσαρος Τιβερίου. καὶ ἐπ' αὐτῷ εἰς τὴν πατρίδα ἐπανιόντι ὁ βασιλεὺς ἐφοδιάζει τοιῷδε γράμματι· Ποτάμωνα Λεσβώνακτος εἴ τις ἀδικεῖν τολμήσει, σκεψάσθω εἰ μοι δυνήσεται πολεμεῖν. ἔγραψε περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, ὅρους Σαμίων, Βρούτου ἐγκώμιον, Καίσαρος ἐγκώμιον, περὶ τελείου ῥήτορος, καὶ θαυμασίως.

ΠΕΡΙ ΠΩΛΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

Πωλίων ὁ Ἀσίνιος, χρηματίσας Τραλλιανός, σοφιστὴς, καὶ φιλόσοφος, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηΐου τοῦ μεγάλου, καὶ διαδεξάμενος τὴν σχολὴν τοῦ Τιμαγένους, ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῆς Φιλοχόρου Ἀτθίδος, ἀπομνημονεύματα Μουσωνίου τοῦ φιλοσόφου, ἐπιτομὴν τῶν Διοφάνους γεωργικῶν ἐν βιβλίοις β΄. περὶ Ἀριστοτέλους περὶ ζώων βιβλία ι΄, περὶ τοῦ ἐμφυλίου τῆς Ῥώμης πολέμου, ὃν ἐπολέμησαν Καῖσάρ τε καὶ Πομπήϊος.

ΠΕΡΙ ΠΩΛΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

Πῶλος, Ἀκραγαντῖνος ῥήτωρ, μᾶλλον δὲ σοφιστὴς τῶν πάλαι, διδάσκαλον Λικύμνιον. ἔγραψε γενεαλογίαν τῶν ἐπὶ Ἴλιον στρατευσάντων Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων, καὶ πῶς ἕκαστος ἀπήλλαξε· τινὲς δὲ αὐτὸ Ἀμάστῃ ἐπιγράφουσι. νεῶν κατάλογον, περὶ λέξεως.

ΠΕΡΙ ΠΡΙΣΚΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ.

Πρίσκος Πανίτης σοφιστὴς, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. ἔγραψεν ἱστορίαν Βυζαντιακὴν καὶ κατὰ Ἀττήλαν ἐν βιβλίοις ἑπτά, μελέτας τε ῥητορικὰς καὶ ἐπιστολάς.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΑΙΡΕΣΙΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

Προαιρέσιος Παγκρατίῳ Καππαδόκης ἀπὸ Καισαρείας, σοφιστὴς, μαθητεύσας ἐν Ἀντιοχείᾳ, παρὰ Οὐλπιανῷ. γέγονε δὲ μικρὸν πρὸ τοῦ σοφιστοῦ Λιβανίου κατὰ τὰς Ἀθήνας σοφιστεύων, καὶ τιμὴν ἔσχε τὴν μεγίστην τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου. ἔγραψε μελέτας ῥητορικάς.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΠΡοκόπιος Ἰλλούστριος, Καισαρεύς, ἐκ Παλαιστίνης, ῥήτωρ, ἔγραψεν ἱστορίαν ῥωμαϊκὴν ἤγουν τοὺς πολέμους Βελισαρίου, τοῦ ἐν Ῥωμαίων κ᾽ Λιβύων ἀρχηγέτου, γέγονεν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ, καὶ χρηματίσας ὑπογραφεὺς Βελισαρίου. ἔγραψε δὲ τοὺς πολέμους ἀπάσης τῆς αὐτοῦ πράξεως Γοτθικά, Γοτθικά.

ΠΕΡΙ ΠΡΩΤΑΓΟΡΟΥ ΤΟΥ ΑΒΔΗΡΙΤΟΥ

ΠΡωταγόρας Ἀβδηρίτης υἱὸς Ἀρτέμωνος, ἢ δὲ Μαιανδρίου, τίνες δὲ κ᾽ Τήιον ἀπέγραψαν, ὅστις πρῶτος τὸν ἐριστικὸν λόγον, ἔγραψε, καὶ ἀγῶνα λόγων ἐπεποίητο κ᾽ ἰδίᾳ ταῦτα λόγον εἰς ποσὸν δὲ ἐσχολάζε, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν.

ΠΕΡΙ ΠΥΘΙΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΠΥθέας, Ἀθηναῖος ῥήτωρ, υἱὸς δὲ ἦν Μελανδρίου, δὲ θρασύτερος ῥήτωρ — Ἀθήνηθεν ἐκ τῶν δεσμωτηρίων διαδρὰς μετὰ, εἰς Μακεδονίαν ἦλθεν αὐτὸς ἐποίησε πολλὰ ἔγραψε λόγους δημηγορικοὺς δὲ διατριβάς δὲ ἄλλα τινὰ ἅμα μετὰ τῶν λοιπῶν ῥητόρων.

ΠΟΙΗΤΑΙ

ΠΕΡΙ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ

ΠΑλαμήδης, Ναυπλίου δὲ Κλυμένης Ἀργεῖος, ἐποποιός, ἦν δ᾽ ἀνεψιὸς τοῦ βασιλέως Ἀγαμέμνονος ... ἔργῳ τινί, πρὸς τὸ φιλοσοφεῖν δὲ ποιητὴς δὲ ποιητὰς γέγονε τὰ ζήτια στοιχεῖα, δὲ Ψ, δὲ τὸ Χ, ψῆφον τε δὲ κύβον, κ᾽ ζυγὸν, κ᾽ μέτρον, κ᾽ σταθμὸν τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ ἠφάνισεν ὑπὸ τῶν Ἀγαμέμνονος ἀπογόνων ἐπὶ βασκανίας.

ΠΕΡΙ ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

ΠΑλαίφατος ἐποποιός, Ἀθηναῖος, υἱὸς Ἀκταίου καὶ Βοιοῦς, οἱ δ᾽ Ἰοκλέους φασὶ κ᾽ Μετανείρας, οἱ δ᾽ Ἑρμοῦ γέγονε δὲ, κατὰ τινας, μετὰ Φημονόην κατὰ δὲ ἄλλους δὲ πρὸ αὐτῆς ἔγραψε δὲ κοσμοποιΐαν εἰς ἔπη ε, Ἀπόλλωνος κ᾽ Ἀρτέμιδος γονὰς ἔπη Γ, Ἀφροδίτης δὲ Ἔρωτος φωνὰς κ᾽ λόγους, ἔπη Ϛ, Ἀθηνᾶς ἔριν κ᾽ Ποσειδῶνος, ἔπη α, Λητοῦς πλόκαμον.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΠΑΜΠΡΕΠΙΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

Παμπρέπιος Πανοπολίτης, ἐπῶν ποιητὴς ἀκμάσας κατὰ Ζήνωνα τὸν βασιλέα. ἔγραψεν ἐτυμολογιῶν ἀπόδοσιν· Ἰσαυρικὰ καταλογάδην.

ΠΕΡΙ ΠΑΝΟΛΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

Πανόλβιος, ἐπῶν ποιητὴς ἔγραψε βιβλία καὶ πρὸς Ἐθνικοὺς μετὰ ἡ ποίησιν δι' ἐπῶν καὶ πρὸς Ἐρυθραίους, καὶ πρὸς Διοσθένη ἡγεμόνα καὶ κόμητα καὶ εἰς Ἀρθουσον κόμητα καὶ ἐπιτάφιον Ὑπατίας θυγατρὸς Ἐρυθρίας.

ΠΕΡΙ ΠΑΝΥΑΣΙΔΟΣ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

Πανύασις, Πολυάρχου Ἁλικαρνασσεύς, τερατοσκόπος καὶ ποιητὴς ἐπῶν, ὃς σβεσθεῖσαν τὴν ποιητικὴν ἐπανήγαγε. γέγονε κατὰ τὴν οη' Ὀλυμπιάδα, κατὰ δέ τινας ἐπὶ τῶν Περσικῶν. ἀνῃρέθη δὲ ὑπὸ Λυγδάμιδος τοῦ τρίτου τυραννήσαντος Ἁλικαρνασσοῦ. ἐν δὲ ποιηταῖς τάττεται μεθ' Ὅμηρον, κατὰ δέ τινας μεθ' Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον. ἔγραψε δὲ καὶ Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις ιδ', εἰς ἔπη θ' Ἰωνικὰ ἐν πενταμέτρῳ· ἔστι δὲ τὰ περὶ Κόδρον καὶ Νηλέα καὶ τὰς Ἰωνικὰς ἀποικίας εἰς ἔπη ζ.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ ΤΟΥ ΝΙΚΑΕΩΣ.

Παρθένιος Ἡρακλείδου καὶ Εὐδώρας· Ἑρμίππης δὲ Τήθας φησί· Νικαεύς, ἢ Μυρλεανός, ἐλεγειοποιὸς καὶ μέτρων διαφόρων ποιητὴς ἐπὶ Τιβερίου. ἔγραψεν ἐλεγεῖα εἰς Ἀφροδίτην, Ἀρήτης ἐπικήδειον τῆς γαμετῆς καὶ ἐγκώμιον εἰς τὴν αὐτὴν ἐν τρισὶ βιβλίοις.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ ΤΟΥ ΧΙΟΥ.

Παρθένιος Χῖος ἐποποιός, υἱὸς Θέστορος, ὃς ἐπεκαλεῖτο Χάος· Ὁμήρου δὲ ἦν ἀπόγονος. ἐποίησεν εἰς Θέστορα τὸν ἑαυτοῦ πατέρα.

ΠΕΡΙ ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

Πείσανδρος Πείσωνος καὶ Ἀριστοίχμας Καμιρεύς, ἀπὸ Ῥόδου· Κάμειρος γὰρ πόλις Ῥόδου. φέρεται αὐτοῦ ποιήματα Ἡράκλεια ἐν βιβλίοις β'. ἔστι δὲ τὰ τοῦ Ἡρακλέους ἔργα· ἔνθα πρῶ-

τος

του Ἡρακλέους γυναῖκα παρατίθεται καὶ ἕτερα. Πίσανδρος Νέστορος τοῦ ποιητοῦ υἱὸς, Λαρανδεὺς, ἢ Λυκάων· γεγονὼς ἐπὶ Ἀλεξάνδρου βασιλέως τοῦ Μαμαίας παιδός, ἐποποιός. ἔγραψεν ἱστορίαν ποικίλην δι' ἐπῶν, ἣν ἐπέγραψεν ἡρωϊκῶν θεογαμιῶν, ἐν βιβλίοις ξ'. καὶ ἄλλα καταλογάδην.

ΠΕΡΙ ΠΙΓΡΗΤΟΣ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

Πίγρης Κὰρ ἀπὸ Ἁλικαρνασσοῦ, ἀδελφὸς Ἀρτεμισίας τῆς ἐν τοῖς πολέμοις διαφανοῦς, Μαυσώλου γυναικός, ὃς τῇ Ἰλιάδι παρενέβαλε κατὰ στίχον ἐλεγεῖον, οὕτω γράψας·

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Μοῦσα γὰρ σὺ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.

ἔγραψε καὶ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην, καὶ Βατραχομυομαχίαν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΙΝΔΑΡΟΥ

Πίνδαρος, Θηβαῖος, Σκοπελίνου υἱός, κατὰ δέ τινας, Δαϊφάντου, ὃ καὶ ἀληθέστερον. γέγονε κατὰ τὴν ξέ Ὀλυμπιάδα, κατὰ τὴν Ξέρξου στρατείαν ὢν ἐτῶν μ'. ἐτιμᾶτο κατὰ τὸν βίον ἀπολαύξας, κατ' εὐχάς. αἰτήσας γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἀθρόον αὐτὸν ἀπέθανεν ἐν θεάτρῳ ἀνακεκλιμένος εἰς τὰ τοῦ ἐρωμένου Θεοξένου κατὰ γόνατα ἐτῶν π'. ἔγραψε δὲ ἐν βιβλίοις ιζ' Δωρίδι διαλέκτῳ ταῦτα. Ὀλυμπιονίκας, Πυθιονίκας, προσόδια, παρθένια, ἐνθρονισμοὺς, Βακχικά, Δαφνηφορικά, παιᾶνας, ὑπορχήματα, ὕμνους, διθυράμβους, σκόλια, ἐγκώμια, θρήνους, δράματα τραγικὰ ιζ', ἐπιγράμματα ἐπικὰ καὶ καταλογάδην παραινέσεις τοῖς Ἕλλησι, καὶ ἄλλα πλεῖστα. καὶ ὅτι Πίνδαρος Σκοπελίνου Θηβαίου, καὶ αὐτὸ, λαχανᾶς, ἐκ ψάλτου τῆς φαρέτρας.

ΠΕΡΙ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ

Πλάτων Ἀθηναῖος κωμικὸς, γεγονὼς τοῖς χρόνοις κατὰ Ἀριστοφάνην, Φρύνιχον, Εὔπολιν ἢ Φερεκράτην. δράματα δὲ αὐτοῦ κη'. Ἄδωνις, Ἀμφιάραος, γρῦπες, μαγειρικὸς, Δαίδαλος, ἑορταί, Ἑλλὰς, ἢ νῆσοι, Εὐρώπη, Ζεὺς κακούμενος, Ἰὼ, Κλεοφῶν, Λάκωνες ἢ ποιηταὶ, μέτοικοι, μαμμάκυθος, Μενέλαος, νίκαι, ξάντριαι ἢ κέρκωπες, περιαλγὴς, παιδάριον, Πείσανδρος, πρέσβεις, σοφισταὶ, συμμαχία, σύρφαξ, Ὑπέρβολος, Φάων. ἔστι δὲ λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν

ΒΕ-

ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΥ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ

Πολύευκτος κωμικός· τούτου δρᾶμα ἐστὶν ἰσόλοχος, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς φησι.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΖΗΛΟΥ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ

Πολύζηλος κωμικός· δράματα αὐτοῦ, εἰσὶ Δημοτυνδάρεως· Μουσῶν γοναί· Διονύσου γοναί· Ἀφροδίτης γοναί· Ἀ-[illegible] γοναί.

ΠΕΡΙ ΠΟΣΙΔΙΠΠΟΥ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ

Ποσίδιππος κωμικὸς, Κασανδρεὺς, υἱὸς Κυνίσκου, τρίτῳ ἔτει μετὰ τὸ τελευτῆσαι τὸν Μένανδρον, ἐδίδαξε. εἰσὶ δὲ τὰ δράματα αὐτοῦ ἕως τῶν λ'.

ΠΕΡΙ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

Πτολεμαῖος Κυθήρειος ἐποποιός. οὗτος, ἔγραψε περὶ φιλαδέλφου ἐπικῶς, ἐν οἷς ἐστιν ὅτι βοτάνη ἡ [illegible] ἐχρῆτο.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΙ.

ΠΕΡΙ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Παλαμήδης, Ἐλεάτης γραμματικὸς ἔγραψε κωμικὴν καὶ τραγικὴν λέξιν· ὑπόμνημα εἰς Πίνδαρον τὸν ποιητήν.

ΠΕΡΙ ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Παλαίφατος Αἰγύπτιος, ἢ Ἀθηναῖος, γραμματικὸς ἔγραψεν Αἰγυπτιακὴν θεολογίαν, μυθικῶν βιβλίον α', ἀλληγορίαν. τῶν μυθικῶς εἰρημένων ὑποθέσεις, εἰς Σιμωνίδην Τρωϊκὰ, ἅ τινες εἰς [illegible], ταῦτα δὲ εἰς τὸν Πάριον ἀναφέρουσιν. ἔγραψε καὶ ἕτερα. καὶ ἕτερος Παλαίφατος Πάριος, ἢ Πριηνεύς, γεγονὼς κατὰ Ἀρταξέρξην, ἔγραψε περὶ ἀπίστων ἱστοριῶν βιβλία ε'. τινὲς δὲ καὶ ταῦτα εἰς τὸν Ἀθηναῖον ἀναφέρουσιν. ἄλλα καὶ ἕτερα ἔγραψεν.

ΠΕΡΙ ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Πάμφιλος, Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς, Ἀριστάρχειος, ἔγραψε λειμῶνα· ἔστι δὲ ποικίλων περιοχή· περὶ γλωσσῶν, ἤτοι λέ-

λέξεων βιβλία αἵ εἰσι δὲ ἀπὸ τοῦ ā στοιχείου ἕως τοῦ ω̄, ἃ ἀπὸ τοῦ ā μέχρι τοῦ γ̄, Ζηνοδότου ἐπιτομὴν εἰς τὰ Νεοπτολέμου ἀνέγνωκα, ἃ τὰ καλούμενα Ὀπικὰ ἤγουν κατεταξάμενος, ἃ ἄλλα πλεῖστα γραμματικά.

ΠΕΡΙ ΠΩΛΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Πωλίων γραμματικὸς, ἔγραψε περὶ τῶν αὐτῷ γράμμα κατὰ [illegible] πεποίηται.

ΠΕΡΙ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς, ὁ ἐπικληθεὶς Πινδαρίων. υἱὸς δὲ ἦν Ὀρωάνδρου, μαθητὴς Ἀριστάρχου. Ὁμηρικῶν ὑποδειγμάτων βιβλία γ. περὶ τοῦ Ὁμηρικοῦ χαρακτῆρος πρὸς Νεοτελίδην περὶ λέξεων, περὶ τῆς Οὔτιδος, περὶ Ἀριστάρχου τοῦ καθ' Ὅμηρον μνημονευομένων [illegible] κ. λπ.ος Πτολεμαῖος γραμματικὸς, ὁ Ἐπιθέτης [illegible] ὅτι ἐπέθετο τῷ Ἀριστάρχῳ. [illegible] Ἐλλαδίου τοῦ [illegible] Ἀγαθοκλέους, [illegible] Ζηνοδότου τοῦ Ἐφεσίου [illegible] ἀπὸ τῆς παρ' Οὐσίας [illegible] ὑπόμνημα εἰς [illegible] ἃ ἔθνος γραμματεῖς. Πτολεμαῖος ὁ Ἀριστονίκου τοῦ [illegible] πατρὸς, ὁ, αὐτὸς γραμματικὸς [illegible] τὰ ὅμοιας σημαντικὰ [illegible] ἔγραψε περὶ τῶν [illegible] ἔχειν [illegible] περὶ Μουσῶν ἃ Νηρηίδων, ἃ [illegible] Ἀλεξανδρεῖα, γραμματικὸς ἃ αὐτὸς, ὁ τοῦ Ἡφαιστίωνος [illegible] ἐπὶ τε Ἀδριανοῦ, ἃ Τραϊανοῦ τῶν αὐτοκρατόρων, [illegible] Χεννος ἔγραψε περὶ παραδόξου ἱστορίας [illegible] δὲ [illegible] ἱστορικὸν [illegible] ἃ πέμπτος γραμματικὸς Πτολεμαῖος, ὁ Ἀσκαλωνίτης, [illegible] ἐν Ῥώμῃ ἔγραψε προσῳδίαν Ὁμηρικὴν περὶ [illegible] βιβλία κ' περὶ μέτρων περὶ τῶν [illegible] Ἀριστάρχου διορθώσεως, περὶ διαφορᾶς λέξεων, ἃ ἄλλα γραμματικά.

ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ.

ΠΕΡΙ ΠΑΜΦΙΛΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Παμφίλη Ἐπιδαυρία φιλόσοφος ἃ ἱστορικὸς θυγάτηρ [illegible] ἔγραψεν ἱστορικὰ ὑπομνήματα ἐν βιβλίοις λγ' [illegible]

τῶν Κτησίου ἐν βιβλίοις Γ΄· ἐπιτομὰς ἱστοριῶν τε καὶ ἑτέρων βιβλίων παμπλείστας περὶ ἀμφισβητήσεων περὶ ἀφροδισίων, καὶ ἄλλων πολλῶν. τινὲς δὲ πάντα ταῦτα εἰς τὸν αὐτῆς πατέρα ἀναφέρουσιν, ὡς καὶ Διονύσιος ἐν τῷ λ΄ τῆς μουσικῆς ἱστορίας· ὡς δὲ ἕτεροι, εἰς Σωτηρίδαν τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

ΠΕΡΙ ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Πάμφιλος, Ἀμφιπολίτης, ἢ Σικυώνιος, ἢ Νικοπολίτης φιλόσοφος, ὁ ἐπικληθεὶς φιλοπραγμάτης. ἔγραψε πίνακας κατὰ στοιχεῖον, τέχνην γραμματικὴν περὶ γραφικῆς, καὶ ζωγράφων ἐνδόξων, γεωργικὰ βιβλία γ΄.

ΠΕΡΙ ΠΑΝΑΙΤΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Παναίτιος Ῥόδιος, ὁ πρεσβύτης φιλόσοφος· οὗ πολλὰ ἐν φιλοσόφοις λόγοις φέρεται αὐτοῦ βιβλία φιλόσοφα. καὶ ἕτερος Παναίτιος ὁ νεώτερος, Νικαγόρου, Ῥόδιος καὶ αὐτὸς φιλόσοφος στωϊκὸς, Διογένους γνώριμος, ὃς καθηγήσατο τοῦ Σκιπίωνος τοῦ ἐπικληθέντος Ἀφρικανοῦ μετὰ τὸν Μεγαλοπολίτην Πολύβιον· ἐτελεύτησε δ' ἐν Ἀθήναις.

ΠΕΡΙ ΠΑΠΠΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Πάππος, Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος, γεγονὼς κατὰ τὸν πρεσβύτερον Θεοδόσιον, ὅτε καὶ Θέων ὁ φιλόσοφος ἤκμαζεν, ὁ γράψας εἰς τὸν Πτολεμαίου κανόνα. βιβλία δὲ αὐτοῦ, χωρογραφία οἰκουμενική· εἰς τὰ τέσσαρα βιβλία τῆς Πτολεμαίου μεγάλης συντάξεως ὑπόμνημα· ποταμοὺς τοὺς ἐν Λιβύῃ· ὀνειροκριτικά.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΜΕΝΙΔΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Παρμενίδης Πύρητος, Ἐλεάτης φιλόσοφος, μαθητὴς γεγονὼς Ξενοφάνους τοῦ Κολοφωνίου, ὡς δὲ Θεόφραστος, Ἀναξιμάνδρου τοῦ Μιλησίου. αὐτοῦ δὲ διάδοχοι γεγόνασιν Ἐμπεδοκλῆς τε ὁ φιλόσοφος καὶ ἰατρὸς καὶ Ζήνων ὁ Ἐλεάτης. ἔγραψε δὲ φυσιολογίαν δι' ἐπῶν καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην, ὧν μέμνηται Πλάτων.

ΠΕΡΙ ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Παῦλος φιλόσοφος, ἔγραψεν ἀστρολογίας εἰσαγωγὴν, καὶ ἀποτελεσματικά.

ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ.

Περίανδρος Κυψέλου, Κορίνθιος, ὁ εἷς τῶν σοφῶν, γεγονὼς κατὰ τὴν λη' Ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν ὑποθήκας εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον, ἔπη β.

ΠΕΡΙ ΠΕΡΣΑΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Περσαῖος Κιττιεὺς φιλόσοφος στωϊκὸς ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Δωρόθεος. ἦν δὲ ἐπὶ Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ, υἱοῦ Δημητρίου, μαθητὴς καὶ θρεπτὸς Ζήνωνος τοῦ φιλοσόφου. ἔγραψεν ἱστορίας.

ΠΕΡΙ ΠΙΤΤΑΚΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ.

Πιττακὸς Μιτυληναῖος υἱὸς Καϊκοῦ ἢ Ὑρραδίου Θρᾳκός, μητρὸς δὲ Λεσβίας. οὗτος γέγονε κατὰ τὴν λβ' Ὀλυμπιάδα, ἔτι δὲ αὐτὸς εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν ὢν ἔγραψε νόμους. καὶ τῇ μβ' Ὀλυμπιάδι Μέλαγχρον τὸν τύραννον Μιτυλήνης ἀνεῖλε· καὶ Φρύνωνα στρατηγὸν Ἀθηναίων πολεμοῦντα περὶ τοῦ Σιγείου μονομαχῶν ἀνεῖλε, δικτύῳ περιβαλὼν αὐτόν. γνώμη δὲ αὐτοῦ ... στρατηγοῦ ἦν, ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. τότε ... καιρὸν γνῶθι. ἐποίησε δὲ καὶ ἐλεγεῖα ἔπη χ', καὶ ὑπὲρ νόμων καταλογάδην.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Πλάτων, Ἀρίστωνος τοῦ Ἀριστοκλέους καὶ Περικτιόνης, ἢ Ποτώνης, τὸ γένος ἕλκουσα ἀπὸ Σόλωνος. ἀκροατὴς γέγονε Σωκράτους ἔτη κ'. εἰσὶ δὲ οἱ γνήσιοι αὐτοῦ διάλογοι πάντες νϛ' ὧν οἱ μὲν φυσιολογικοί, οἱ δὲ ἠθικοί, οἱ ... διελέχθη. καὶ ἡ μὲν πολιτεία διαιρεῖται εἰς βιβλία ι', οἱ δὲ νόμοι, εἰς ιβ'. τετραλογίαι δὲ λοιπαὶ θ'.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ.

Πλούταρχος Νεστορίου, Ἀθηναῖος φιλόσοφος, διδάσκαλος Συριανοῦ τοῦ φιλοσόφου ἐξηγητοῦ Πρόκλου τοῦ Λυκίου, τοῦ προστάντος τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς. ... ἔγραψε πολλά. καὶ ὁ Χαιρωνεὺς τῆς Βοιωτίας Πλούταρχος, ἐπὶ Τραϊανοῦ καὶ μικρόν τι πρόσθεν. μεταδοὺς δὲ αὐτῷ Τραϊανὸς τῆς τῶν ὑπάτων ἀξίας, προσέταξε μηδένα τῶν κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα ἀρχόντων παρὲξ τῆς αὐτοῦ γνώμης τι διαπράττεσθαι. ἔγραψε πολλά· ὧν τὰ πλεῖστα οὐχ εὑρίσκεται.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΛΩΤΙΝΟΥ.

Πλωτῖνος ὁ ἐπιφανέστατος φιλόσοφος, ἀκουστὴς Ἀμμωνίου τοῦ φιλοσόφου, [illegible]. τινες δὲ Λυκοπολίτην φασὶν, ἀπὸ Λύκου τῆς ἐν τῷ Λυκοπολίτῃ νόμῳ τῆς Αἰγύπτου. οὐ γὰρ περὶ τοῦ αὐτοῦ γένους διηγεῖσθαι ποτε ἠθέλησε τοῖς ἰδίοις μαθηταῖς, οὔτε ἀξία τῆς πατρίδος, ὡς δῆθεν [illegible] αὐτὸς τῷ [illegible], ὡς φησι Πορφύριος ὁ φιλόσοφος, ὁ τὰ ἐκείνου συγγράψας βίον, καὶ Εὐστόχιος ὁ τὰ ἐκείνου πάντα ἀπογραψάμενος αὐτοῦ· παρῆν γὰρ ὁ Εὐστόχιος μέχρι τῆς τελευτῆς τοῦ ἀνδρός. γράφεται δὲ συμπτώματα γεγονέναι αὐτῷ, καὶ ἐν ταῖς συνουσίαις φρένας μὲν ἱκανωτάτας, καὶ [illegible] διακε-τάτατον· καὶ ὅπου ἦλθεν ἐς [illegible] καὶ [illegible] καὶ πλεῖον ἐπαίδευσε, [illegible] καὶ πολλῶν ἀρρένων καὶ γυναικῶν [illegible] καὶ τοῦτο ἐν τῷ γεγραμμένων [illegible] πολλοὺς ἄνδρας καὶ γυναῖκας ἀποθνήσκειν μέλλοντας τῶν εὐγενεστάτων, φέροντας τὰ αὐτῶν παῖδας ἄρρενάς τε καὶ θηλείας μετὰ τῆς ἄλλης οὐσίας, ἐκείνῳ παρέθεντο, ὡς ἱερῷ τινι καὶ θείῳ φύλακι, καὶ καθαρὰν τὴν ψυχὴν ἔχοντι, παρθένους καὶ [illegible] ὅτε καὶ τοῦ Πυθίου περὶ αὐτοῦ πολλὰ τινα εἰπόντος ἐν οἷς καὶ ἐν τῇ τοῦ Μίνω καὶ Ῥαδαμάνθυος χώρᾳ [illegible], καὶ μετὰ Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος συνδιατρίβειν φησι. τοῦτον δὲ γέγονεν ἐν τῷ γράφειν καὶ πολλάκις, βραχύς τε καὶ [illegible] πλεονάζων ἐν λέξει, ἐμφαίνεται δὲ ἐν τοῖς συγγράμμασιν ἐκείνου, καὶ τὰ στωϊκὰ δόγματα, καὶ τὰ περιπατητικὰ καὶ ταῦτα, [illegible] πολυμαθής, ἐπ' οὐδὲν ἐκείνου λέληθεν οὔτε γεωμετρικὸν, οὔτε ἀριθμητικὸν, [illegible] μηχανικὸν, ἢ ὀπτικὸν, ἢ μουσικόν τι θεώρημα. ἀλλ' ἦρχε μὲν [illegible] ἔγραψεν· μετὰ ταῦτα δὲ πρὸς τὸ γράφειν τραπεὶς [illegible] βιβλία [illegible] εἰς ἓξ ἐννεάδας ὁ Πορφύριος [illegible] ἐκεῖνος μετὰ τὴν [illegible] ἀλλ' ἐκ [illegible] πλουτεῖ δὲ τῷ Πλωτίνῳ ἐν Καμπανίᾳ, [illegible] τὴν κλίνην [illegible] ἐν ᾗ κατακείμενος [illegible] ἐν τῷ τοίχῳ τυγχάνοντι, [illegible] ἐν τέλει ἀφεὶς τὸ πνεῦμα, ἔτη γεγονὼς ἓξ πρὸς τοῖς ἑξήκοντα τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς Κλαυδίου βασιλείας πληρουμένῳ [illegible] δὲ ἐν Ῥώμῃ ἔτη κζ.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Πολέμων, Φιλοστράτου, οἱ δὲ, Φιλοκράτους, Ἀθηναῖος φιλόσοφος, μαθητὴς Ξενοκράτους τοῦ Πλάτωνος διαδόχου καὶ αὐτὸς ἡγησάμενος τῆς Ἀκαδημίας. ἐγεγόνει δὲ σφόδρα σώφρων, ὥστε ἐφιλοσόφησε· καὶ πολλὰ μὲν συνεγράψατο βιβλία, οὐδὲ ἓν δὲ αὐτοῦ φέρεται. ἔχαιρε δὲ Ὁμήρῳ τε καὶ Σοφοκλεῖ, καὶ ἦν, ἔχων περὶ αὐτῶν σοφίας ἔλεγεν, ὥστε καὶ εἰώθει Ὅμηρον μὲν Σοφοκλέα ἐπικὸν, Σοφοκλέα δὲ Ὅμηρον τραγικόν.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Πολύαινος Ἀγαῖος, ἀπὸ Αἰγῶν τῆς Ἀσίας (καλεῖται δὲ πλησίον Μαγνησίας καὶ Σμύρνης) φιλόσοφος. ἔγραψε κατὰ συγχύσεως συμβολικὰ ἐν βιβλίοις β΄, ἀποσκοπικὰ, ἐν βιβλίοις γ΄, περὶ τῶν καθ' μολικὰ, ἐν βιβλίοις ς΄, σήματα, ἐν βιβλίοις β΄, περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον ἀποστολῆς, περὶ τῆς Τιμαίου μαντείας ... συμβολικὰ περὶ ... λόγον κατὰ ... τικὸν συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν γ΄, περὶ κεραυνῶν καὶ τῆς αὐτῶν παρατηρήσεως καὶ ἄλλα πολλά.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ

Πορφύριος, φιλόσοφος Τύριος, ὃς καλεῖται ... ἐλέγξας δὲ καὶ μετακληθεὶς, ἢ ὅτι τὸ βασιλεὺς ... τὸν Τύρον πορφύρας, ἢ καὶ ἀπὸ τῆς πορφύρας ὀνομαζόμενος. ἦν ὁ Τύρος ... μαθητὴς δὲ γέγονε τοιοῦτος Λογγίνου τοῦ φιλολόγου, ἐπὶ Πλωτίνου ... διδάσκαλος δὲ Ἰαμβλίχου, ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ, παρατείνας ἕως Διοκλητιανοῦ. ἔγραψε βιβλία πλεῖστα φιλόσοφά τε καὶ ῥητορικὰ καὶ γραμματικά· περὶ θείων ὀνομάτων α΄, περὶ ἀρχῶν ζ΄, περὶ ὕλης ς΄, περὶ ψυχῆς πρὸς Βόηθον ε΄, περὶ ἀσωμάτων, περὶ τοῦ μίαν εἶναι τὴν Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους αἵρεσιν ζ΄, εἰς τὸ Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλδαίου φιλοσόφου ... ἐν βιβλίοις δ΄, περὶ τῆς Ὁμήρου φιλοσοφίας ... φιλολόγου ἱστορίας ἐν βιβλίοις ε΄, περὶ τοῦ ... τῶν ψυχῶν ... πρὸς Ἀριστοτέλην περὶ τοῦ ... βιβλία ε΄, περὶ τῆς ἐξ Ὁμήρου ὠφελείας τῶν βασιλέων, βιβλία ι΄, ... τῆς ... φωνῆς τοῦ Ἀριστοτέλους, λογικῶν πραγματειῶν μεθοδικὰς εἰσαγωγὰς, συμμίκτων ζητημάτων ζ΄, εἰς τὸ Θεοφράστου ... πρὸς Ἀριστείδην ζ΄, εἰς τῶν Μινουκιανοῦ τεχνῶν καὶ ἄλλα

ἄλλα πολλὰ ὁμοίως δὲ καὶ εἰς ὀλίγα ἀστρολογικά· ἐν οἷς καὶ συναγωγὴν ἀστρονομουμένων ἐν βιβλίοις τρισί· καὶ γραμματικὰς ἀπορίας κατὰ Χριστιανῶν λόγους ιε'.

ΠΕΡΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Ποσειδώνιος, Ἀπαμεὺς ἐκ Συρίας, κατὰ δέ τινας, Ῥόδιος· Στωϊκὸς φιλόσοφος, ὃς ἐπεκλήθη ἀθλητής. σχολὴν δ' ἔσχεν ἐν Ῥόδῳ, διάδοχος γεγονὼς καὶ μαθητὴς Παναιτίου. ἦλθε δὲ καὶ εἰς Ῥώμην ἐπὶ Μάρκου Μαρκέλλου. ἔγραψε πολλά. καὶ ἕτερος Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος, Στωϊκὸς καὶ αὐτὸς, μαθητὴς Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως· ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν μετὰ Πολύβιον ἐν βιβλίοις ιβ', ἕως τοῦ πολέμου τοῦ Κυρηναϊκοῦ καὶ Πτολεμαίου. καὶ μελέτας ῥητορικὰς εἰς Δημοσθενικὰς ὑποθέσεις· ταῦτά τινες εἰς Ποσειδώνιον τὸν σοφιστὴν τὸν Ὀλβιοπολίτην ἀναφέρουσι.

ΠΕΡΙ ΠΟΤΑΜΩΝΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Ποτάμων Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος, γεγονὼς πρὸ Αὐγούστου καὶ μετ' αὐτόν· ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὴν τοῦ Πλάτωνος πολιτείαν.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΔΙΚΟΥ.

Πρόδικος Κεῖος, ὁ ἐκ τῆς Κέω τῆς νήσου, πόλεως δὲ Ἰουλίδος, φιλόσοφος φυσικὸς καὶ σοφιστής, σύγχρονος Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου, καὶ Γοργίου, μαθητὴς Πρωταγόρου τοῦ Ἀβδηρίτου. ἐν δ' Ἀθήναις κώνειον πιὼν ἀπέθανεν, ὡς διαφθείρων τοὺς νέους. φέρεται δὲ καὶ βιβλίον Προδίκου ἐπιγραφόμενον Ὧραι· ἐν ᾧ πεποίηκε τὸν Ἡρακλέα τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ κακίᾳ συντυγχάνοντα, καὶ καλούσας ἑκατέρας ἐπὶ τὰ ἤθη αὐτῶν· καὶ προσκλῖναι τῇ ἀρετῇ τὸν Ἡρακλέα, καὶ τοὺς ἐκείνης ἱδρῶτας προκρῖναι τῶν προσκαίρων τῆς κακίας ἡδονῶν.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΚΛΟΥ ΤΟΥ ΣΤΩΪΚΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Πρόκλος Μαλλώτης ἐκ Κιλικίας, φιλόσοφος Στωϊκός, ἔγραψεν ὑπόμνημα τοῦ Διογένους σοφισμάτων· καὶ πρὸς Ἐπίκουρον. καὶ ἕτερος Μαλλώτης φιλόσοφος, Στωϊκὸς καὶ αὐτός· ἔγραψε κατὰ Ἐπικούρου βιβλία δ'. περὶ προνοίας βιβλία β'.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΚΛΟΥ ΤΟΥ ΛΥΚΙΟΥ

Πρόκλος ὁ Λύκιος, μαθητὴς Συριανοῦ· ἀκουστὴς δὲ καὶ Πλουτάρχου τοῦ Νεστορίου τοῦ φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος Πλατωνικός. ἔγραψε πάνυ πολλὰ φιλόσοφά τε καὶ γραμματικά. ὑπόμνημα εἰς πάντα τοῦ Ὁμήρου· ὑπόμνημα εἰς τὰ Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέρας· περὶ χρηστομαθείας, βιβλία δʹ· περὶ ἀγωγῆς ... εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία τέσσαρα· εἰς τὴν Ὀρφέως θεολογίαν· συμφωνίας Ὀρφέως, Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος περὶ τὰ λόγια, βιβλία δέκα· περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ θεῶν· ἐπιχειρήματα κατὰ Χριστιανῶν ιηʹ, καὶ μητρωακὴν βίβλον· ἔτι δὲ περὶ τῶν θεῶν θεολογίαν. ἔγραψε καὶ πολλὰ ἄλλα, ἅπερ ἐν ὑστέροις.

ΠΕΡΙ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Πτολεμαῖος ὁ Κλαύδιος, χρηματίσας Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Μάρκου τοῦ βασιλέως. Οὗτος ἔγραψε μηχανικὰ βιβλία γʹ· περὶ φάσεως καὶ ἐπισημασιῶν ἀπλανῶν βιβλία βʹ· ἅπλωσιν ἐπιφανείας σφαίρας· κανόνα πρόχειρον· τὸν μέγαν ἀστρονόμον, ἤτοι σύνταξιν· καὶ ἄλλα. ὅτι δὲ ὡς ἡ τῶν Πτολεμαίων προσηγορία κατηνέχθη, ... ἐξ ἀρχῆς τοῦ γένους, ἀπὸ Διονύσου τε καὶ Ἡρακλέους κατάγοντες ... Ἡρακλεῖδαι γὰρ καὶ αὐτοί. Σάτυρος τοὺς τῶν Ἀλεξανδρέων δήμους ἱστορῶν, ἀρξάμενος ἀπὸ Φιλοπάτορος τοῦ καὶ Πτολεμαίου προσαγορευθέντος, τοῦτον μηνύει Διόνυσον ἐσχηκέναι ἀρχηγόν· ὅθεν καὶ φυλὴν ὁ Πτολεμαῖος πρώτην κατέστησε ... Διονυσίαν. λέγει δὲ ὁ Σάτυρος οὕτως· Διονύσου καὶ Ἀλθαίας τῆς Θεστίου γίνεται Δηιάνειρα· τῆς δὲ καὶ Ἡρακλέους, τοῦ Διός, Ὕλλος· τοῦ δὲ, Κλεοδαῖος· τοῦ δὲ, Ἀριστόμαχος· τοῦ δὲ, Τήμενος· τοῦ δὲ, Κεῖσος· τοῦ δὲ, Μάρων· τοῦ δὲ, Θέστιος· τοῦ δὲ, Ἄκοος· τοῦ δὲ, Ἀριστομίδας· τοῦ δὲ, Καρανός· τοῦ δὲ, Κοῖνος· τοῦ δὲ, Τυρίμμας· τοῦ δὲ, Ἀλκέτας· τοῦ δὲ, Ἀμύντας· τοῦ δὲ, καὶ Λάγου, Βόκρος· τοῦ δὲ, Μελέαγρος· τοῦ δὲ, Ἀρσινόη· τῆς δὲ καὶ Λάγου Πτολεμαῖος ὁ Σωτήρ· τοῦ δὲ, καὶ Βερενίκης, Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος· τοῦ δὲ, καὶ Ἀρσινόης, Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης· τοῦ δὲ, καὶ Βερενίκης τῆς Μάγα τοῦ ἐν Κυρήνῃ βασιλεύσαντος, Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ. ... Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ... πρὸς Διόνυσον τοῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βασιλεύσασι συγγένεια, ... ἡ δὲ τῶν Πτολεμαίων βασιλείας ἀρχὴ ... Δι-

Δαρεῖον ἐβασίλευσεν Ἀρταβάνης μῆνας ἑπτά· μετὰ δὲ Ἀρταβάνον, ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης ὁ μακρόχειρ ἔτη τεσσαρακοντα- τέσσαρα· ἐφ' οὗ Σοφοκλῆς καὶ Ἡράκλειτος, καὶ Ἀναξαγόρας, καὶ Πυθαγόρας, καὶ Θουκυδίδης, καὶ Εὐριπίδης, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ Ἐμπεδοκλῆς, καὶ Διογένης, καὶ Ζήνων, καὶ Φερεκύδης, καὶ Ἀρίσταρχος, καὶ Ἱπποκράτης, καὶ Παρμενίδης, καὶ Πλάτων, καὶ Ἀριστοτέλης, καὶ Δημοσθένης, κατά τινας, ἐγνωρίζοντο, καὶ Σωκράτης, ὡς φιλόσοφος τῶν νόμων τῶν Ἑλλήνων, θανατωθεὶς, κώνειον πιὼν, ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. μετὰ δὲ Ἀρταξέρξην, ἐβασίλευσεν ἄλλος Ἀρταξέρξης, καὶ οἱ καθεξῆς ἕως Δαρείου Ἀρσάμου, ὃν Ἀλέξανδρος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς, ἕκτον ἄγων ἔτος τῆς βασιλείας, χειρωσάμενος, καθεῖλε· τῆς Περσῶν βασιλείας διαμεινάσης ἀπὸ Κύρου μέχρι Δαρείου ἔτη σλ'· τῆς δὲ τῶν Μακεδόνων βασιλείας κατασχούσης ἀπὸ Καρανοῦ ἕως Ἀλεξάνδρου, ἔτη υοά, καὶ τότε πληρωσάσης ἐν Βαβυλῶνι, διαιροῦνται τὴν βασιλείαν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ μεγιστᾶνες. τῆς μὲν Μακεδονίας Φίλιππος ἐβασίλευσε, τῆς δὲ Ἀσίας πάσης, Ἀντίγονος. ἐκράτησε τῆς δὲ Συρίας καὶ Βαβυλωνίας καὶ Παλαιστίνης, Σέλευκος ἐβασίλευσεν ὁ Νικάνωρ· ὃς καὶ πόλεις κτίσας δύο εἰς τὸ μέρος Κιλικίας, καὶ ἄλλων ἐν Συρίᾳ, τὴν μὲν Σελεύκειαν ὠνόμασε, τὴν δὲ Ἀντιόχειαν· τὴν δὲ Λαοδίκειαν ἐν τῷ ἑαυτοῦ ὀνόματι καὶ τῷ αὐτοῦ υἱοῦ Ἀντιόχου, καὶ τῆς θυγατρὸς Λαοδικείας. καὶ οἱ μετὰ τῆς Συρίας βασιλεύσαντες μετὰ Ἀλέξανδρον, εἰσὶν οὗτοι. μετὰ Σέλευκον τὸν Νικάνορα, Ἀντίοχος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ ἐπικληθεὶς Σωτήρ· Ἀντίοχος ὁ Θεὸς· Σέλευκος ὁ Καλλίνικος· Ἀλέξανδρος, Ἀντίοχος, Σέλευκος ὁ Φιλοπάτωρ· Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανής· Ἀντίοχος ὁ Εὐπάτωρ· Δημήτριος Σέλευκος· Ἀλέξανδρος ὁ τοῦ Βάλα· Δημήτριος ὁ Νικάνωρ· Ἀντίοχος Τρύφων· Πτολεμαῖος· Ἀντίοχος ὁ Σιδήτης· Δημήτριος· Ἀντίοχος ὁ Γρυπός· Ἀντίοχος ὁ Κυζικηνός· Σέλευκος ὁ τοῦ Γρυποῦ· ἐφ' οὗ ἡ Ἀντιόχεια ὑπὸ Ῥωμαίων ἑάλω, καὶ ἡ τῆς Συρίας ἀρχὴ κατελύθη, διαμείνασα ἔτη σϛ'. τῆς δὲ Αἰγύπτου, Πτολεμαῖος ἐβασίλευσεν ὁ Λάγου· καὶ οἱ καθεξῆς Πτολεμαῖοι, ἕως Κλεοπάτρας θυγατρὸς Διονύσου. οἱ δὲ τῆς Αἰγύπτου βασιλεύσαντες μετὰ Ἀλέξανδρον, εἰσὶν οὗτοι. Πτολεμαῖος ὁ Λάγου· ἐφ' οὗ Μένανδρος ὁ κωμῳδοποιὸς ἐγνωρίζετο, καὶ Θεόφραστος ὁ φιλόσοφος· Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος· ἐφ' οὗ οἱ ἑβδομήκοντα Ἑβραίων σοφοὶ τὸν νόμον ἡρμήνευσαν· Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης· Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος ὁ υἱὸς αὐτοῦ· Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ· Πτολεμαῖος ὁ Ἐπιφανής· Πτολε-

λεμαῖος ὁ Φιλομήτωρ Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης Πτολεμαῖος ὁ Σωτὴρ Πτολεμαῖος ὁ Ἀλέξανδρος Πτολεμαῖος ὁ ἐκβληθεὶς ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου ὁ Διόνυσος Κλεοπάτρα ἡ τούτου θυγάτηρ, ἐφ' ἧς Αἴγυπτος ἑάλω. οἱ ἐπὶ κδ' τῆς ἑαυτῶν βασιλείας, ἐκράτησε Αὐγούστος, καθῃρέθη ἡ βασιλεία τῶν Πτολεμαίων διαρκέσασα ἔτη σπ'.

ΠΕΡΙ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ

Πυθαγόρας Σάμιος, φιλόσοφος παιδευθεὶς παρὰ Χαλδαίοις καὶ Αἰγυπτίοις. ὡς δὲ φησι Ἀριστόξενος ὁ Μουσικὸς, ὡς προσποιεῖται ἔγραψε δὲ μόνα βιβλία, ἅπερ εἰσὶ ταῦτα παιδευτικὸν πολιτικὸν φυσικὸν τρία, ὡς Πυθαγόρου. Λυσίδου(?) τοῦ Ταραντίνου μαθητοῦ αὐτοῦ γενομένου τοῖς δὲ ἐπὶ τὰ γνωστὰ ἦσαν μαθηταὶ δ' αὐτοῦ ἦσαν διαφορᾶς, ὧν οἱ μὲν ἦσαν περὶ θεωρίαν κατηγορήμενοι, οἵπερ ἐκαλοῦντο σεβαστικοὶ οἱ δὲ περὶ τὰ ἀνθρώπινα, οἵπερ ἐκαλοῦντο πολιτικοὶ οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα, τὰ γεωμετρικὰ, καὶ ἀστρονομικὰ, οἵπερ ἐκαλοῦντο μαθηματικοί. τούτων οἱ μὲν αὐτῷ συγγινόμενοι τῷ Πυθαγόρᾳ, ἐκαλοῦντο Πυθαγορικοὶ οἱ δὲ τούτων μαθηταὶ, Πυθαγόρειοι οἱ δὲ ἄλλως ἔξω ζηλωταὶ, Πυθαγορισταί. οὗτοι ποιοῦσι ἀπαγγέλματα ... τῶν φιλοσοφίας ἐμάνθανον δόγματα καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ... τοῦτο τὸ αἴνιγμα παρέδωκε, κυάμων μὴ γεύεσθαι ... διδόντες τὸ δίκαιον, δωροδοκοῦντες χρήματα οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ... λοι δικασταὶ, αὐτοὶ ψῆφον κυάμου ἐχρῶντο, ὡς κατακρίνειν τοῖς δικαστηρίοις φησὶν ὅτι ἐκ τῶν κυάμων τῶν ἐκ τοῦ δικαστηρίου μὴ ἐσθίειν.

ΠΕΡΙ ΠΥΡΡΩΝΟΣ

Πύρρων Πλειστάρχου, Ἠλεῖος φιλόσοφος ἦν ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος, κατὰ τὴν ρια' Ὀλυμπιάδα, καὶ ἐπέκεινα. ἦν πρότερον μὲν ὁ ζωγράφος, ὕστερον δὲ ὑπῆρξεν ἐπὶ φιλοσοφίαν, καὶ διήκουσε Βρύσωνος τοῦ Κλεινομάχου μαθητοῦ, εἶτα Ἀλεξάνδρου τοῦ Μητροδώρου μαθητοῦ τοῦ Χίου. καὶ ἐπιγέγραπται Πύρρων Φλειάσιος, Τιμάρχου παῖς, μαθητὴς Τίμωνος φιλόσοφος.

Ρ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΡΕΑΣ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΟΡΥΒΑΝΤΩΝ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΟΜΩΝ ΤΩΝ ΦΡΥΓΩΝ.

ΡΕα γυνὴ Κρόνου μυθεύεται· ὃς, ἅπερ ἔτικτεν αὐτῇ παιδία, λαμβάνων κατέπινε· καὶ ὅτι ἐπὶ πολλοῖς τούτου γενομένοις, ἐ[illegible] ἡ Ῥέα, ὅτε δὴ ἐγέννησε τὸν Δία, ἡ Ῥέα, φοβηθεῖσα μήπως καὶ τὸ βρέφος τοῦτο καταποθὲν ἀπόληται, λίθον μὲν σπαργανώσασα, δέδωκε τῷ Κρόνῳ ὡς βρέφος καταπιεῖν· τὸν δὲ Δία κατέθετο ἐν τῇ Κρήτῃ, καὶ παρέδωκε τὸ βρέφος τοῦτο τοῖς Κορύβαντας καὶ τοῖς Κούρησιν· ὀρχοῦνται καὶ κροτοῦσι καὶ κτυποῦσι τὰ σκεύη αὐτῶν, καὶ [illegible] τὸν ἐκ τοῦ κλαυθμοῦ τὸ παιδίον ἦχον· ὡς μὴ μαθὼν ὁ Κρόνος τὸ κρεῖττον τὸ παιδίον, τοῦτο λαβὼν καταπίῃ. ἔθνος δ' εἰσὶν οἱ Κορύβαντες βακχευτὸν καὶ μανικόν· [illegible] τὸ κρύβειν τὸν Δία, Κρύβαντες, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, Κορύβαντες. [illegible] Ῥέα ἐν τῇ Φρυγίᾳ γενόμενοι πλεῖστοί εἰσιν· καὶ οἱ πλεῖστοι [illegible] [illegible] ἑαυτοὺς ἀπὸ ξιφῶν, [illegible] καὶ αὐλοὶ δὲ αὐτοῖς ὅλως κατηύλουν αὐτοῖς, καὶ [illegible] πρὸς τὴν ἐκτομήν. [illegible] τὰ ὄργια τῆς Κυβέλης Ἕλληνες [illegible] τὴν Ῥέαν, καὶ Κυβέλην, [illegible]

Καὶ ἄλλως, [illegible] τῆς Ῥέας [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τυμπάνοις καὶ κυμβάλοις, καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ζώων, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

αὐ-

αὐτῇ, παραιτίαις ὅτι αἰτία τῆς ζωογονίας αὕτη γέγονε κατά τινα δὲ καὶ ἄλλους τινὰς τόπους. ἀλλὰ τὸ πλῆθος αὐτῆς περιτιθέασιν, ὡς τῇ τῶν ἄνθεν ποικιλίας, καὶ παντὸς χρώματος αὐτὴν γεγονέναι. ἔοικε δὲ ἡ εἰκὼν καὶ τὸ παρὰ Σύροις Ἀταργάτης, ἣν διὰ τὸ μελιφρονεῖν καὶ ἰχθύος ἀπέχεσθαι τιμῶσι. σημαίνουσι γὰρ τὰ μέλη ... τὴν βουλὴν τῆς αὐτῆς αἱρέσει ... Φρύγες ... ἀρχαίως ... καὶ ἔτι καὶ τῶν Γαλλῶν ... παρὰ τοῖς Ἕλλησι ... τοῦ Ὁμήρου ... ὁ Κρόνος λέγεται καταπίνειν ... τὰ τῆς Ῥέας κατὰ γενόμενα τέκνα ... ὁ Κρόνος λέγων, ... καὶ τὸ ... Ῥέα φασί, γέννησιν αὐτῇ τὸ Διός, λίθον ... τῷ Κρόνῳ, ... τὸν δὲ Δία τρέφουσι, ... τοῦ κόσμου ... ὁ μῦθος ... τοῦ κόσμου ... ἐπίφημι ... πάντα.

ΠΕΡΙ ΡΗΣΟΥ

Ῥῆσος, κατὰ μὲν Ὅμηρον, Ἠϊονέως, ὡς δέ τινες, ... Στρυμόνος τοῦ κατὰ Θρᾴκην ποταμοῦ, καὶ Εὐτέρπης Μούσης ... λέγουσι δὲ καὶ χρησμὸν ... Τροίᾳ ... φάγωσιν οἱ ἵπποι αὐτοῦ, καὶ τοῦ Ξάνθου πίωσιν ... ὅτι μιᾷ ἡμέρᾳ ... ὁ Ῥῆσος μεγάλα κακὰ ... Ἀχαιοῖς.

ΠΕΡΙ ΡΟΙΟΥΣ

Ῥοιώ, Σταφύλου τοῦ ἐπὶ Διονύσου θυγάτηρ γίνεται, ἧ ... ὁ Ἀπόλλων ... Σταφύλου, ... τῆς λάρνακος ...

Ἐυβοιαν ἐλθὼν τε ἄντρον, πολλὰ ζηλοῖ καὶ Ἄπιον καλοῦ, διὰ τὸ ἀποθέσθαι δι' αὐτόν. τοῦτο δὲ ὁ Ἀπόλλων ἐπιγνοὺς εἰς Δῆλον ὡς Δυκέστρω γάμας, γεννᾷ τὰς Οἰνοτρόπους, Οἰνώ, Σπερμὼ, καὶ Ἐλαΐδα, αἷς Διόνυσος ἐχαρίσατο ὁπότε βούλοιτο οἶνον, σπέρματα, καὶ ἔλαιον λαμβάνειν.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΙ.

ΠΕΡΙ ΡΗΓΙΝΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Ρηγῖνος γραμματικὸς, ἔγραψε τὸ λεγόμενον Πολυμνῆμα.

ΠΕΡΙ ΡΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Ριανὸς, Κρὴς γραμματικὸς, ἐκ τῆς Βήνης πόλεως ἢ ἐκ τῆς Κρήτης τινὸς ἢ Κεραίτης ἄλλοι ἢ Ἰθώμης τῆς Μεσσήνης ποταμοῦ ἱστόρησαν. γέγονε ἢ σύγχρονος Ἐρατοσθένει. ἔγραψεν ἔμμετρα ποιήματα, Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις δ',

ΙΑΤΡΟΙ.

ΠΕΡΙ ῬΟΥΦΟΥ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Ροῦφος, Ἐφέσιος ἰατρὸς, γεγονὼς ἐπὶ Τραϊανοῦ σὺν Κρίτωνι. φέρεται αὐτοῦ βιβλία πλεῖστα. ἐξ ὧν καὶ ταῦτα περὶ διαίτης, ὧντινα περὶ διαίτης πλεῖστον, ἓν, ἤτοι ἐφοδίων περὶ τραυματικῶν φαρμάκων, ἓν περὶ τραυματισμοῦ ἔρθρων, ἓν περὶ σύκων, ἓν περὶ ἀρχαίας ἰατρικῆς, ἓν περὶ γάλακτος, ἓν περὶ οἴνου καὶ μέλιτος, ἓν περὶ τῶν τοῦ ἀνθρώπου μορίων, δύο περὶ ὀστῶν, ἓν.

Σ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΑΛΜΩΝΕΩΣ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚ ΤΗΣ ΒΥΡΣΗΣ ΒΡΟΝΤΩΝ

Σαλμωνεὺς, Αἰόλου μὲν ὁ υἱὸς καὶ Ἐναρέτης, ἀδελφὸς Δηΐονος, καὶ Κρηθέως βασιλεὺς δ' Θετταλῶν. οὗτος ἀσεβὴς εἰς τοὺς θεοὺς γενόμενος, ἀντιβροντᾶν ἐπειρᾶτο βύρσας ξηρὰς τε καὶ σκληρὰς καὶ λέβητάς τινας μετὰ τῶν βυρσῶν κτυπῶν, ἦχον ἀπετέλει· μετὰ χερσί τε βαστάζων καιομένας λαμπάδας, ἐμεγαλαύχει

καθάπερ Ζεὺς βροντᾷ τε καὶ ἀστράπτει, ὑπὸ δὲ ἀντιβροντῆσαι καὶ ἀντιστράπτειν τῷ Διὶ ἐμηχανᾶτο, ἕως ὑπὸ τῷ Διὸς κεραυνῷ κατεφλέχθη. Θυγατέρα κατέλιπε Τυρώ, ἣ ἐπιθυμήσασα τοῦ Ἐνιπέως ποταμοῦ ... ὑπὸ τῷ Κρηθέως, ἀπὸ τοῦ ἐγγὺς ... ποταμοῦ ὁμοιωθεὶς Ποσειδῶν, ... ποταμοῦ Ἐνιπέως. τούτῳ δὲ τῷ ποταμῷ ... Τυροῦ, καὶ συνέλαβε Πελίαν, καὶ συγγένετο ἀντὶ Ἐνιπέως τῇ Τυροῖ ... Νηλέα, ... ἐγαμήθη δὲ αὐτὴ ὑπὸ Κρηθέως, ... ἐκ Κρηθέως τῇ δὲ ... Τυρώ ... ἐκ Ποσειδῶνος ... ὕστερον δὲ ... αὐτῆς τοῦ Κρηθέως ... Ὅμηρος μέντοι ... περὶ τοῦ Σαλμωνέως, ἀλλὰ ἀμύμονα αὐτὸν καλεῖ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΥ

Σαρδανάπαλος υἱὸς Ανακυνδαράξου, βασιλεὺς Νίνου, Περσικῆς χώρας, ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Ταρσὸν καὶ Ἀγχιάλην ἔκτισεν, ἐκτράπελος τοῖς τρυφαῖς· φασὶ γὰρ ἐγχρίω αὐτὸν καλλωπίζεσθαι, ... καὶ ... ὑπὸ δὲ Ἀπολλόδωρος δὲ ... Ἀριστόβουλος δὲ ... φασιν ἐγγεγράφθαι ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ, Ασσυρίοις γράμμασι· Σαρδανάπαλος Ἀνακυνδαράξου παῖς, Ταρσὸν τε καὶ Ἀγχιάλην ἔδειμεν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. πίνε, ἔσθιε, ὡς τἆλλα τούτου οὐκ ἄξια. ... Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Περσικοῖς, δύο φησὶ Σαρδαναπάλους γεγονέναι· ... αὐτῷ Περσῶν βασιλεῖ, ... ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ... εὐδαιμονίαν. λέγει δὲ ... αὐτῷ, ... Ταρσὸν καὶ Ἀγχιάλην. ... τρυφαλος, καὶ τὸ ... ἐκτράπελος, καὶ τὸ ... ἐπιγεγράφθαι τούτῳ τὸ ἐπίγραμμα· λέγουσι ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐπιγεγράφθαι τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα·

Εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, σὸν θυμὸν ἄεξε,
Τερπόμενος θαλίῃσι, θανόντι σοι οὔτις ὄνησις.
Καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, Νίνου μεγάλης βασιλεύσας.
Ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον, καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
Τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται.
Ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις, οὐδέποτ' αὐτῆς
Κεκτήσθω δ' ὁ θέλων σωρὸν τὸν ἀπείρονα χρυσοῦ.

ΠΕΡΙ ΣΑΡΠΗΔΟΝΟΣ

Σαρπηδὼν, ὃς ἅμα τῷ Γλαύκῳ ἡγεμόνευε τῶν Λυκίων. Βελλεροφόντου παῖδες, Ἴσανδρος, καὶ Ἱππόλοχος, καὶ Λαοδάμεια· τῇ-

τούτων Ἴσανδρος μὲν ἀπώλετο μαχόμενος. Ἱππολόχῳ δ' παῖς ὁ Γλαῦκος. Λαοδαμείῃ δὲ παρελέξατο Ζεὺς, ἡ δ' ἔτεκεν ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστὴν· ὥστε ἀνεψιὸς ὁ Γλαῦκος τῷ Σαρπηδόνι· καὶ οὕτω μὲν ὁ Ποιητής. οἱ δὲ νεώτεροι Εὐρώπης καὶ Διὸς υἱὸν Σαρπηδόνα λέγουσι, καὶ ἀδελφὸν αὐτὸν ποιοῦσι Μίνωος, ἄλλοι ἐκείνου Σαρπηδόνα γενεαλογοῦσι παλαιότερον, ὡς φασιν οἱ ἀκριβέστεροι.

ΠΕΡΙ ΣΕΙΡΗΝΩΝ.

ΣΕιρῆνες, θυγατέρες γεγόνασι Τερψιχόρης Μούσης, καὶ Ἀχελώου, ποταμοῦ μεταξὺ ῥέοντος Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, τὴν καὶ Ἀμβρακίαν, ναίουσι δὲ Νησιδίους ἐν πόντῳ, κατὰ μὲν Ὅμηρον, δύο, καὶ ὀνόματα ἱστοροῦνται· κατὰ δὲ τοὺς ἄλλους ποιητὰς, τρεῖς· καὶ ὀνόματα αὐτοῖς, Παρθενόπη, Λίγεια, καὶ Λευκωσία· κατὰ δέ τινας, τέσσαρες, Θελξιόπη, ἡ Θελξιέπεια, Μολπή, Ἀγλαόφωνος. παραπλεύσαντος δὲ αὐτὰς τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ μὴ θελχθέντος ὑπὸ τῆς μελῳδίας, ἀχθεσθεῖσαι τῇ ἀθυμίᾳ, κατέῤῥιψαν ἑαυτὰς εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπεπνίγησαν, ἄλλη ἀλλαχῇ ἐξεβράσθησαν· ὧν ἡ Παρθενόπη πρὸς τῇ Νεαπόλει ἐκβρασθεῖσα, πόλιν Καμπανῶν ἀδελφήν, καὶ ἐκεῖ ταφεῖσα προσμένει, ὥστε καὶ τὴν πόλιν κληθῆναι Παρθενόπην. ἄλλοι δὲ τὴν Παρθενόπην καὶ λέγουσι Παρθενόπην πολλῶν ἀνδρῶν ἐκβιβλασθεῖσαν, καὶ τὴν παρθενίαν φυλάξασαν, ὑπὸ Μετιόχῳ Φρυγὶ ἐραθεῖσαν, τὰς τρίχας ἔτεμε, καὶ ἀπομεῖναι ἑαυτὴν κατακωφώσασα, καὶ εἰς Καμπανίαν ἐλθοῦσαν φασὶν καὶ τύχῃ διὰ τῆς παρθένου συμφροσύνην ἀγνὴν παρὰ πολλῶν ἐτιμήθη.

ΠΕΡΙ ΣΕΜΕΛΗΣ.

ΣΕμέλη, Κάδμου ἦν θυγάτηρ. ταύτης ἠράσθη ὁ Ζεὺς, καὶ συγγίνεται αὐτῇ· ἡ συλλαβοῦσα, ὤχετο ἐξ αὐτοῦ τὸν Διόνυσον ἔγκυος. ἡ δὲ Ἥρα ζηλοτυπίας φερομένη, σχηματίζεται πρόσωπον τροφοῦ ἐγνωσμένης τῇ Σεμέλῃ, καὶ συμβουλεύσασα αὐτῇ τῇ Σεμέλῃ, ὅτι δεῖ αἰτῆσαι τὸν Δία συγγενέσθαι, ὥσπερ συγγίνεται τῇ Ἥρᾳ. συνεγίνετο δ' ὁ Ζεὺς τῇ Ἥρᾳ μετὰ βροντῶν καὶ κεραυνῶν. ταῦτα δὲ συμβουλεύσασα ἡ Ἥρα τῇ Σεμέλῃ, ἵνα τεχνάσῃ τὸν Δία μετὰ κεραυνῶν πρὸς αὐτὴν, ὡς θνητὴ καταφλεχθεῖσα καὶ μηκέτι ἔχοι τὴν ἀντίζηλον· ὃ δὴ καὶ γέγονε. τοῦ Διὸς ἐλθόντος πρὸς τὴν Σεμέλην, ᾐτήσατο ἡ Σεμέλη οὕτω καὶ αὐτῇ συγγενέσθαι ὡς τῇ Ἥρᾳ· καὶ συγγίνεται, καὶ κεραυνω-

ἐδόθη, καὶ ἀπόλλυται ἐν τόπῳ λαβὼν ὁ Ζεὺς τὸν Διόνυσον ἦμ-
ισυ, καὶ ἐντίθησι τῷ αὐτοῦ μηρῷ καὶ ὕστερον τῷ καθήκον-
τι χρόνῳ ὄντα, ἐγέννησε τῷ αὐτοῦ μηρῷ· καὶ γενο-
μενον ἔλαβεν ὁ Ἑρμῆς, ἀπεστάλη τοῦ μηροῦ τοῦ Διὸς, καὶ γεν-
νήσει, ὥς φασιν, ὁ Διόνυσος καὶ λαμβάνει αὐτὸν, καὶ ἀποδί-
δωσι Νύσαις ταῖς Θρᾳκικαῖς κάτω παρὰ τῶν Νυσαίων γαλακτοτρο-
φοῦνται. Σεμέλη δὲ ἤκουε, παρὰ τῆς τῆς σελήνης μόνου, ἔχων φρο-
νήσειν τὸν γὰρ Δία, ὡς ἐγεγένει, γενέσθαι μετὰ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν
τῶν συγγενέσθαι αὐτῇ τῇ μορφῇ, καὶ κεραυνωθεῖσα, ἐτελεύτησε
τὰ μέλη, καὶ ἐντεῦθεν Σεμέλη

ΣΕΜΕΛΗΣ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ.

Ποσειδῶν ἐκ τῆς Δαμάλεως τῆς Βήλου γεννᾷ
ΑΓΗΝΟΡΑ,
ὃς ἐκ Ἀργείας τῆς Νείλου γεννᾷ
ΕΥΡΩΠΗΝ, ΦΟΙΝΙΚΑ, ΚΙΛΙΚΑ, ΜΕΛΙΑΝ, ΚΑΔΜΟΣ
ὃς ἐξ Ἁρμονίας,
ΣΕΜΕΛΗ, ΙΝΩ, ΑΓΑΥΗ, ΑΥΤΟΝΟΗ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΕΣΟΓΧΩΣΙΔΟΣ

Σεσόγχωσις, βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου μετὰ Ὧρον τὸν Ὀσί-
ριδος καὶ Ἴσιδος παῖδα, ὅστις ἐπέλευσε, Ἀσίαν πᾶσαν κατ-
εστρέψατο, καὶ μέχρι πλείστων τῆς Εὐρώπης. λέγεται δὲ καὶ ἐν τοῖς
πλείσταις τῶν πολέμων κατεστρέψατο, στήλας ἔστησε τῆς νίκης σύμ-
βολα· οἱ δὲ τινες ἄνευ πολέμων χειρώσασι, γυναικῶν αἰδοῖα
ἐπεγράφησαν ταῖς στήλαις, τὸ σφῶν μαλακὸν σημαίνων· κατα-
κράτων δὲ γενναίως, ἤθελεν γνῶναι τὰς ἀρχαιότητας τῶν ἀνθρώ-
πων καὶ τρόπῳ τινὶ γλωσσοτομήσας, ἀπέλιπεν μετὰ ἀμφο-
τέρων αὐξηθέντας ὑπὸ καὶ βοῶντας βέκ, ἔκριναν καὶ ἐγνώσθη ὁ βασιλεὺς,
ὅτι ἀρχαιότεροι ἦσαν οἱ Παφλαγόνες· καὶ αὐτοὺς καὶ γὰρ ὁ ἄρτος
βέκ λέγεται.

ΠΕΡΙ ΣΙΒΥΛΛΩΝ ΚΑΙ ΒΑΚΙΔΩΝ

Σίβυλλαι τρεῖς ἐγένοντο· ὧν ἡ μὲν Ἐρυθραία, ὡς φασίν, ὁ
Ἐφέσιος διὰ τῆς ποιήσεως φησιν, Ἀπόλλωνος ἄλλο ἐν-
νῆρα ϑ, ἡ Ἐρυθραία λέγεται, ἡ Σαρδιανὴ καὶ ἐν ἄλλοις
πίπτουσιν, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς διαληψόμεθα. καὶ Βάκιδες ἐγένοντο
τρεῖς· ὁ μὲν ἐξ Ἐλεῶνος τῆς Βοιωτίας ὁ ϑ, Ἀθηναῖος ὁ
δὲ,

δὲ, Ἀρκάς. Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ ἑνάτῃ τῶν Φιλιππικῶν, τά, τε ἄλλα πολλὰ περὶ τοῦ Ηπειρώτου Βάκιδος ἱστορεῖ παράδοξα, καὶ ὅτι ποτὲ Λακεδαιμονίων μανεισῶν τῶν γυναικῶν, καθαρμοὺς Ἀπόλλωνος αὐταῖς τοῦτον καθαρτὴν δόντος.

ΠΕΡΙ ΣΙΝΩΠΗΣ

Σινώπη, θυγάτηρ Ἀσωποῦ κατὰ Εὔμηλον καὶ Ἀριστοτέλην· κατὰ δέ τινας, Ἄρεος καὶ Παρνάσσης· ὡς δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς Ἄρεως καὶ Αἰγίνης γενεαλογοῦνται ἐν πρώτοις Ἀπόλλων, κατὰ Φιλοστέφανον, ἀπὸ Βοιωτίας, ἀνηρπάσατο εἰς τὸν Πόντον· καὶ μιγεὶς αὐτῇ, ἔτεκεν Σύρον, ἀφ' οὗ Σύροι ἐκλήθησαν. κατὰ δὲ ἄλλους, ἡ παρθένος μέχρι τέλους ἐφύλαξεν· καὶ γὰρ τῷ Ἄλυι ποταμῷ ἐπλανήθη, καὶ τὸν Δία, καὶ Ἀπόλλωνα ἠπατήσατο. ἀπ' αὐτῆς δὲ ἡ ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ πόλις, Σινώπη καλεῖται. ἐπεὶ μὴν ὑπὸ οἱ μῦθοι τῆς Σινώπης πόλεως ὄνομα ἀποδίδωσι περιάπτεται. ἡ δὲ ἀληθὴς ἱστορία αὐτῆς φησὶ Μαιάνδριος Κῷος, ὡς φησὶ καὶ Φλέγων. Ἀσσύριοι δὲ ὁ Τῦρος, μίαν τῶν Ἀμαζόνων φησὶ γενέσθαι ἐκ τῆς ... γυναικὸς τοῦ τῶν τότε ἐκείνων βασιλεῦσι· καλεῖται δὲ ... νομασθῆναι Σανάπην. μετονομασθῆναι δὲ τοῦτο τὸ ὄνομα, ... τὸν πολλὰ πίνουσαν. πάντας γὰρ λέγεσθαι οὕτως Θεσσαλοὶ μέθυσον τῇ διαλέκτῳ καὶ Ἀμαζόνες ἐχρῶντο· ἀπ' ἐκείνης δὲ τὴν πόλιν κληθῆναι Σινώπην.

ΠΕΡΙ ΣΙΣΥΦΟΥ

Σίσυφος ὁ Αἰόλου, τὸ Ἐλληνικὸν, θανὼν κατὰ μῦθον, καὶ δίκην ἐν ᾅδου εἰσπράττεσθαι, ὡς ἔθελε κάτω ἐλθεῖν καθὰ συνέθετο, ... βαθὺ γῆρας λαβὼν αὐτὸν, κατηγορεῖ· ὅθεν κόλασιν ὑπομένει. Ἐν τῷ ἀναγειν τὸν λίθον μυθεύεται δὲ ὅτι καὶ Ἡρακλῆς, καὶ Τυνδάρεως, καὶ Γλαῦκος, δὶς ἔζησε, καὶ ἀνεβίωσε κατὰ ... καὶ Ἄντιππος. λέγεται δὲ Ὀδυσσεὺς ἐκ Σισύφου εἶναι καὶ Αὐτόλυκος Αἴσιμον καὶ Ἀντίκλειαν τὴν Ὀδυσσέως μητέρα ἔτι ὑπὸ Σισύφου διαπαρθενευθῆναι. ἦν δὲ Αὐτόλυκος κλέπτης πάντων ... κλέπτων γὰρ πάντων ἵππους, καὶ βόας, ... τὰς σφραγῖδας αὐτῶν μετεποίει, καὶ ἐλάνθανε τοὺς δεσπότας αὐτῶν, ὡς φησὶ καὶ Ἡσίοδος·

Πάντα γὰρ ὅσσα λάβεσκεν, ἀΐδηλα τίθεσκεν.

Σίσυφος δὲ μονογράμμῳ ὑπομνήματι, τὸ τούτου ὄνομα ἐγχαράττων τῷ ἰδίῳ ζώῳ ὁπλαῖς καὶ χηλαῖς, κατεγίνωσκεν Αὐτόλυ-

λιαν, ἡ ἐφελκόμενος ἐκ τῆς πόντου ζωήν τινα, τῷ παραγγέλλειν, ἡ ἐφιλάτισε ἐκ δὲ τῆς ἄπω λαβὼν τὰ ἔσχατε, τὸ Σιτεῖον συμπεπτωκότα. καὶ δὲ ἡ, ἥτω λαβὼν τὰ ἔσχατε ἦν δὲ αὐτῷ ἐκγονοι· ὁ δὲ λάθρα τῇ αὐτῇ μητρὸς θυγατρὶ ἦν, τελευτᾷ, ἐγκωμιάζεται ὑπὸ Ὀδυσσέα. ὕστερον δὲ ἔγημε διαίρτω.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΚΕΔΑΣΟΥ ΘΥΓΑΤΕΡΩΝ.

ΟΙ Λακεδαιμόνιοι, ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ, μετὰ τὸ κατακρατῆσαι πάσης τῆς Ἀθηναίων, ἠθέλησαν καὶ τὸ ἔθνος συμμάχους πολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι, καὶ Θηβαίους. καὶ προσεγγίσαντες τῇ πόλει, γενόμενοι ἐν Λεύκτροις (πόλις δὲ ἔστι Θηβῶν) συμβαλόντες ἡττήθησαν, Ἐπαμινώνδα στρατηγοῦ Θηβαίων κατακρατήσαντος. τὸ δὲ πάθος τοῖς Λακεδαιμονίοις γέγονεν ἐν Λεύκτροις, ἐξ αἰτίας τοιαύτης· Σκέδασος Λευκτρικὸς, ἔχων τρεῖς θυγατέρας, τινὲς ἐκ τῶν Λακεδαιμονίων πολιτῶν, τὰς κόρας βιασάμενοι, μεῖξαν ταῖς κόραις ἐνέβαλον φθάσαντες ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων μόνων· ἀπελθόντων δὲ ἐκ τῆς ἰδίας γῆς τὸ ἀπέλεγον, ἀνῄρουν αὐτὰ καὶ ἐν ἀγορᾷ ἔτι τῇ ἰδίᾳ πατρίδι· ὕστερον Λεύκτροις ὁ Σκέδασος, καὶ μαθὼν τὸ γεγονὸς, κατηράσατο πᾶσι Λακεδαιμονίοις καὶ αὐτὸς τὸν τόπον τῆς θυγατέρων αὐτοῦ ἀπαγχῆσαι· διὸ καὶ ἡ ἀτυχία ἔφθασεν ἐν Λεύκτροις τοὺς Λακεδαιμονίους.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΚΥΛΛΗΣ.

ΜΥθεύεται ὅτι ἐν τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει ἦν θηρίον παρθενωπὸν Σκύλλα, θηρίον ἦν, ὃ τὸ γυναικὸς πρόσωπον εἶχε μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ· κάτω δὲ κυνῶν κεφαλαὶ περιεσπασμέναι αὐτῇ, ἐξ τὸ δὲ ἄλλο αὐτῆς σῶμα, ὁμοίως ἐν τῷ πελάγει· ἐπιβουλεύειν τοῖς ἀναβαλλομένοις ἐν τῷ πελάγει, κατέδει αὐτοὺς καὶ ἐσθίει, ὥσπερ αἱ Γοργόνες ἐν Ταρτησσῷ τῆς Ἰβηρίας, καὶ τὸ θαυμαστὸν· ὥσπερ αἱ Γοργόνες ἐν Ταρτησσῷ τῆς Ἰβηρίας, καὶ τῷ ἐν Ταρτησσῷ τοιοῦτον λέγουσι, ὥσπερ καὶ κακοί, ἢ δράκοντες ἐν Ταύρῳ ... σχῆμα βοστρύχων, ὡς ἐν Ἀντικυρᾳ ἐν Θρᾴκῃ, ὅτι δράκοντα ἔχουσι, σώματα γυναικῶν, πρόσωπα κεραῶν ἔχουσαι, ἢ ἡ ἔχιδνα ἐν Λυδίᾳ, ἑτέρα ἐκ κεφαλὴν εἶχε, τὰ δὲ κάτω ὄφεως. Ὄρθος Γηρυόνου, κύων ἐν Ἐρυθείᾳ δύο κυνῶν κεφαλὰς ἔχων, τὸν δὲ ἀλλὰ δρακόντων ἐκ Ἀτλήνει, βοῦς ἔχων πρόσωπον, τὰ δὲ ἄλλα σώματα, κεῖρον καὶ Μινώταυρος ἐν Κρήτῃ, ταῦρον ἔχων πρόσωπον καὶ στῆθος, τὸ δὲ ἄλλο σῶμα, βοὸς τῷ δὲ Σκύλλας, θυγατρὸς ἐκ Εκατ μεῦθος λέγει, ἔχουσα ἐκ τῶν

τοῖς πλαγίοις σκύλακας κατέχεσθαι τῷ περὶ Σικελίαν πορθμῷ. Ὅμηρος μὲν, Κράταιϊν μητέρα τῆς Σκύλλης δηλοῖ. μάγοι δὲ Ἑκάτην, φασὶν, αὐτὴν καλοῦσιν. [illegible] Τελχινὲ φασι [illegible] πατέρα τῆς Σκύλλης. Στησίχορος δὲ, Λάμιαν αὐτῆς μητέρα φησὶν ἢν δὴ Λάμιαν, ὁ μῦθος ὑπὸ δαιμονίου τι πλάττει. Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν γλώσσαις, ἰχθὺν αὐτὴν [illegible] ὄνομα, καθὸ καὶ τὴν Σκύλλαν, ὥσπερ ἔστι ὁ καρχαρίας ἰχθὺς, καὶ Λάμια καὶ Σκύλλα καλεῖται. Ὅμηρος δὲ τῇ Σκύλλῃ ἓξ πλάσσων κεφαλὰς, ἔπειτα περικέφαλον αὐτὴν ἐμυθεύσατο. ἐοίκε δὲ καὶ ὡς κατὰ τοὺς παλαιοὺς Ὅμηρος εἰκότως ἐν τῇ δωδεκάτῃ ῥαψῳδίᾳ τῆς Ὀδυσσείας τὸ, ὅτι φωνὴ σκύλακος, προσέπλαττε τῇ Σκύλλῃ καὶ κυνῶν κεφαλὰς ἐκ [illegible]. πιθανώτερον δὲ φασὶ δρακόντων [illegible] κεφαλὰς οὕτως γὰρ πόδας αὐτὴν ἔχειν ιβ΄, ἓξ δὲ δειρὰς ἐν δὲ ἑκάστῃ κεφαλὴν ἔχειν. ἐν δὲ τριστοιχεὶ [illegible] δρακόντων δὲ, ἡ μὲν κυνῶν ἡ δὲ ὀδόντων τριστοιχία. ἔστι δὲ τις καὶ ἱστορία [illegible] γέγονε [illegible] Ἡρακλῆς [illegible] στρατηγὸς, καὶ συμπλέων μετὰ τῶν Γηρυόνου βοῶν, τῷ Σικελικῷ πορθμῷ [illegible] τὸ [illegible] καὶ [illegible] ἔνθα καὶ τὸ τῆς Χαρύβδεως. Ὁμηρικὸς μῦθος γενικῶς λέγει πάθος, καὶ τὸ τῆς Σκύλλης κακὸν, [illegible] γὰρ ἡ θάλασσα κατὰ πάθος [illegible] περιβάλλουσα τὰς παραθαλασσίους πέτρας [illegible] αὐτόθι [illegible] αὐτῶν, καὶ ἀνακαθαίρει [illegible] καὶ ἐμυθεύσατο τὴν Σκύλλαν αὐτοὺς ἀνελεῖν. Φόρκυς δὲ, ἤτοι ἡ θάλασσα, ὁ πατὴρ. [illegible] ἡ γὰρ θάλασσα [illegible] αὐτὴν πάλιν [illegible] καὶ χρόνοις πάλιν τὴν ὑφ' Ἡρακλέους ἀνακαθαρθεῖσαν, καὶ τῇ [illegible] ἡ θάλασσα χεῖται, [illegible] καὶ ταῦτα μὲν κατὰ τὴν μυθοπλασίαν. πλὴν [illegible] ὅτι ἡ Σικελία κατάντικρυ κειμένη τῆς Ἰταλίας, ὁ διὰ μέσου αὐτῶν πορθμὸς [illegible] κατὰ δὲ τὸ ἄκρον τὸ πρὸς Ἰταλίαν [illegible] ὃ καλοῦσι Πέλωρος, κάτω [illegible] ἡ καλουμένη Χάρυβδις. ἐν ᾧ ἡ θάλασσα γίνεται [illegible], καὶ ῥαχία καὶ [illegible] τοῦ πορθμοῦ τῆς θαλάσσης κατὰ τὸν [illegible], εἶτα [illegible] ἡ δὲ Σκύλλα ἐν τῇ Ἰταλίᾳ [illegible] κατάντικρυ τοῦ Πελώρου. ἔστι δὲ ἡ Σκύλλα, [illegible] θάλασσαν, [illegible] καὶ [illegible] ὡς φασι [illegible] κάτω δὲ τῆς [illegible] πέτρας [illegible] μεγάλας καὶ [illegible] ἔχουσαι κοιλότητας καὶ σπήλαια, ἐν οἷς ἡ θάλασσα [illegible] ἔστι

μῦθο

[illegible]

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΥΜΦΑΛΙΔΩΝ ΟΡΝΙΘΩΝ

Στύμφαλος, πόλις ἐστὶν ἐν Ἀρκαδίᾳ, [illegible]

τας πτέρυγας τὰς ἑαυτῶν πτερὰ, ἀκέντεον. ταύτας ὁ Ἡρακλῆς ὡς ἠδύνατο ἀπώσασθαι, εἰ μὴ κρόταλον χαλκοῦν ψόφου ποιῶν ἐφόβησε. καλοῦνται δὲ Ὄρνιθες, διὰ τὸ ἐν τῇ λίμνῃ αὐτὰς οἰκῆσαι τῆς Ἀρκαδίας περὶ ὧν Ὅμηρος, Στυμφαλόν τ' ἐνέμοντο. λέγει δὲ καὶ Φερεκύδης ὄρνιθας εἶναι, καὶ ἀναιρεθῆναι ὑφ' Ἡρακλέους, πλαταγῆς δοθείσης αὐτῷ πρὸς τὸ κτυπεῖν καὶ ἐκφοβεῖν αὐτάς. ὁμοίως καὶ Ἑλλάνικός φησι. τὴν δὲ Στυμφαλίδα λίμνην φασὶ, διὰ βερέθρου ἐκδοθεῖσαν ξηρανθῆναι. μέμνηται δὲ καὶ Στράβων λίμνης Στυμφαλίδος, λέγων ὅτι ἐνταῦθα τὰς ὄρνις μυθολογοῦσι, τὰς ὑπὸ Ἡρακλέους τοξεύμασι καὶ τυμπάνοις ἐξελαθείσας. ὅπερ τοῖς μεγάλοις ἄθλοις προσλογίζεται τῷ ἥρωϊ. Μνασέας δὲ τὰς Στυμφαλίδας φησὶ θυγατέρας γενέσθαι τοῦ ἥρωος τάχα Στυμφάλου, καὶ Ὀρνίθης γυναικὸς, ἃς ἀνεῖλεν ὁ Ἡρακλῆς, ὅτι οὐ προσεδέξαντο αὐτὸν, ἀλλ' ἐξένισαν τοὺς Μολιονίδας.

ΠΕΡΙ ΣΤΥΓΟΣ

Στυξ ἡ ἱστορουμένη παρὰ τοῖς ποιηταῖς ψυχροτάτη ἀλληγορεῖται δὲ καὶ διὰ ποιοῦ ῥηθὲν τοῦ ἐπ' αὐτῇ θάνατον καὶ κατὰ τὸν μῦθον δὲ Πλάτωνος Στὺξ καὶ Τάρταρος συγκαταλέγεται ἀφ' οὗ καὶ τὰς πηγάς καὶ τὸ περιεχόμενον, ἔνθα δὲ ἄγει ῥέγονται λέγεται ἀπὸ στυγερῶν, ἀντὶ τοῦ φοβερῶν, κρυερῶν. παρὰ τὴν Στύγα, τὴν ψυχρὰν ἐν Ἅδῃ πηγὴν ἀφ' ἧς τὸ στυγεῖν ἀσεβεῖς δὲ ἐνδέδεκται, διὰ τὴν τῆς λέξεως δεξιότητα· ἐπειδὴ στυγητὴ ἐστι τοῖς ἐν Ἅδῃ, τιμῆς ἀμείβει. ἡ δὲ ὑπαρξις, πηγὴ αὐτῆς ὕδατος ἐν Φενεῷ, ἢ Νωνάκρις τῇ περὶ Ἀρκαδίαν. ὅτι δὲ ὁ Γεωγράφος ἀποβαλεῖν αὐτὴν ὀλέθρου ὕδατος λέγει, ὅτι ψυχρότατον τὸ κατ' αὐτὴν ὕδωρ, ὃ μηδὲν ἀγγεῖον στέγειν οἷόν τε, πλὴν ὁπλῆς ἵππου ἢ ὄνου, τὴν δέ εἰς πίνοντας, δῆλον. παράγεται δὲ ἀπὸ τοῦ μῦθου Στυγὸς, ὃ μόνον τὸ στυγεῖν, ἀλλ' ὅτι μισεῖν ἐφαίνετο, καὶ ὁ στυγητὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ στυγνός, ὃ δηλοῖ καὶ τὸ στυγνάζοντα, ὁ ἐπὶ λυπούμενον καὶ τὸ μισοῦν, παρὰ Σοφοκλεῖ· παρ' ᾧ καὶ Στυγὸς δόμος, τὰ κάτω καὶ στυγεραὶ Ἐρινύες, αἱ φοβεραὶ, καὶ, ὡς αὐτοῖς, κρυεραί, καὶ ῥιγεδαναί, παρὰ τὴν Στύγα. δεινότης δὲ τοιαύτη αἱ Ἐρινύες, μάλιστα μὲν σκληρὰ τῷ γένει ἀπαραίτητα, δοκοῦσι δὲ ἐν τοῖς λοιποῖς ἐπιπολῆς ἀδικήμασιν, ὡς ἐν ποιητικοῖς δηλοῦσιν. ὅτι ἐκ στυγεραί ἐλάττονται, διὰ τὸ κατ' ἀλληγορίαν που τάχυ τῆς θείας δίκης ἄφυκτον,

καὶ ὅτε τρεῖς εἶσι, καὶ τίνα τούτοις τὰ ὀνόματα, καὶ ὅτι ἄγρια καὶ θηριώδη, καὶ ὅτι μέλανες, διὰ τὸ ἀφανὲς τυγχάνειν τὰς κακίας καὶ ὅτι πτερωτοὶ, διὰ τὸ εἶναι μακροπτέρους, καὶ τοῦ πλάττειν τὴν βεβαίωσιν, καὶ ταχύ, καὶ πανταχοῦ· καὶ ὅτι φέρουσί τι καὶ ἐπιεικές, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῖς ἀνιέναι, ὡς ἄγαν ἀνηλεεῖς, ἢ σεμνὰς ἀνόμασι γὰρ καὶ τὰ σεμνὰ παρ' Ἀττικοῖς, ἢ ὡς ἀπὸ ἐπιεικείας, ἢ ὡς ὅσον ἔλεος ἀντιπραττούσας. αἱ μάλιστα γογγύζει, καὶ ὅπως ἄλλαι τούτων ἐτυμολογίαι, ζητητέον ἐν τοῖς παλαιοῖς· παρ' ὧν ἀεὶ παρθένοι λεγουσένται, διὰ τὸ μὴ λήγειν τῆς ὀργῆς αὐτῶν, καὶ ἐπεὶ ὁρῶσαι πάντα τὰ ἐν βροτοῖς, πάθη, καὶ, ὡς ποιοῦ, ἀλάστορα, διὰ καὶ μηνύουσι αὐταί· ὅθεν καὶ Ζεὺς ἀλάστωρ καὶ ὁ φθονερὸς δαίμων ἀλάστωρ ἐντεῦθεν λέγεται.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΔΜΕΙΑΣ ΣΦΙΓΓΟΣ

Σφιγξ, κατὰ τὸν Ἑλλήνων μῦθον, τερατῶδες ζῶον ἐγένετο ἀνθρωπόμορφον· σῶμα μὲν ἔχον, ὡς κυνὸς, κεφαλὴν δὲ καὶ πρόσωπον κόρης· πτέρυγας ὀρνίθων· φωνὴν δὲ ἀνθρώπου καθεζομένη δὲ ἐπὶ Σφιγγίου ὄρους, αἴνιγμα εἶπε τῶν πολιτῶν ἑκάστῳ λέγε, καὶ τὸν μὴ εὑρόντα ἀνῄρει ἁρπάζουσα· ὁ δὲ Οἰδίπους, τὸ αἴνιγμα, ῥίψασα ἑαυτὴν ἀπώλετο. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· Κάδμος ἔχων γυναῖκα Ἀμαζονίδα, ὄνομα Σφίγξ, ἐλθὼν εἰς Θήβας, καὶ ἀποκτείνας τὸν Δράκοντα, τὴν αὐτοῦ βασιλείαν παρέλαβε· μετὰ δὲ, καὶ τὴν ἀδελφὴν Δράκοντος, ᾗ ὄνομα Ἁρμονία. αἰσθομένη δὲ ἡ Σφίγξ, ὅτι καὶ ἄλλην ἔγημε, πείσασα τῶν πολλῶν πολιτῶν συναπαίρειν αὐτῇ, καὶ τῶν χρημάτων τὰ πλεῖστα ἁρπάσασα, καὶ τὸν Πεδινικὸν κύνα, ὃν εἶχεν Κάδμος ἄγων, λαθοῦσα, μετὰ τούτων ἀπῄει εἰς τὸ λεγόμενον ὄρος Σφίγγιον· κἀντεῦθεν ἐπολέμει τῷ Κάδμῳ. ἐνέδρας δὲ ποιουμένη καθ' ἑκάστην ὥραν ἀνῄρει· καλοῦσι δὲ οἱ Θηβαῖοι τὴν ἐνέδραν, αἴνιγμα. ἐβόων δὲ οἱ πολῖται λέγοντες, Σφίγξ ἡμᾶς ἡ Ἀγρία, ἀνῄρει τι λέγουσα, διαρπάζει. ὑφαρπάζει δὲ τὸ αἴνιγμα τοῦτο εἰπόντι κηρύττει δὲ ὁ Κάδμος, τῷ ἀναιροῦντι τὴν Σφίγγα δώσειν χρήματα πολλά. ἐλθὼν οὖν ὁ Οἰδίπους, ἀνὴρ Κορίνθιος, τὰ τε πολεμικὰ ἀγαθὸς, ἔχων ἵππον ποδώκη, καὶ ποιήσας λόχον μετὰ τῶν τοῦ Καδμείου, κατὰ ἐπὶ τὸ ὄρος, ἀνεῖλε τὴν Σφίγγα· τούτων οὕτως συμβάντων, ὁ μῦθος ἐπενοήθη.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ.

ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΤΙΔΟΣ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ.

Στράττις, Ὀλύνθιος ἱστορικός, ἔγραψε περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου ἐφημερίδων βιβλία πέντε· περὶ ποταμῶν, καὶ κρηνῶν, καὶ λιμνῶν· περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς καὶ ἄλλα,

ΡΗΤΟΡΕΣ,

ΠΕΡΙ ΣΑΒΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

Σαβῖνος, ῥήτωρ ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος· ἔγραψεν εἰσαγωγὰς καὶ ὑποθέσεις μελετικὰς ὕλας ἐν βιβλίοις τέσσαρσιν· εἰς Θουκυδίδην, καὶ [illegible], καὶ ἄλλους, ὑπομνήματα καὶ ἕτερά τινα ἐξηγητικά.

ΠΕΡΙ ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ.

Σαλούστιος, σοφιστὴς· ἔγραψεν εἰς Δημοσθένην, καὶ Ἡρόδοτον ὑπομνήματα καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΣΑΡΑΠΙΩΝΟΣ, ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

Σαραπίων ὁ Αἴλιος, ῥήτωρ Ἀλεξανδρεύς· ἔγραψε περὶ τῶν ἐν ταῖς μελέταις κατορθουμένων ἀκροάσεων βιβλία ζ· προσφώνησιν τῷ Ἀδριανῷ τῷ Καίσαρι· βουλευτικὸν Ἀλεξανδρέων· εἰ δικαίως Πλάτων Ὅμηρον ἀπέπεμψε τῆς πολιτείας· καὶ ἄλλα συχνά· καὶ τέχνην ῥητορικήν.

ΠΕΡΙ ΣΙΒΥΝΤΙΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

Σιβύντιος, Θεσσαλὸς τῆς Φετταλίας ἀναγνώστης καὶ ὑπάτου· ὃς ἐγραμμάτευσεν ἐπειδὴ αὐτοῖς· ἔγραψε τέχνας ῥητορικάς· μελέτας τε καὶ ἐπιστολάς.

ΠΕΡΙ ΣΙΡΙΚΙΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

Σιρίκιος Νεαπολίτης, ἐκ Παλαιστίνης, ῥήτωρ, καὶ σοφιστής, μαθητὴς Ἀνδρομάχου· σοφιστεύσας χρόνον τινὰ καὶ ἐν ταῖς Ἀθήναις· ἔγραψε προγυμνάσματα, καὶ μελέτας τινὰς ὀλίγας.

ΠΕΡΙ ΣΚΟΠΕΛΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ.

Σκοπελιανὸς Κλαζομένιος σοφιστὴς, γεγονὼς ἐπὶ Νέρβα, συνεφίλασεν ἐν Σμύρνῃ. ἐκράτει δὲ ἔγγονον Νικήτου, συγχρονεῖ Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολαὶ φέρονται Ἀπολλωνίου.

ΠΕΡΙ ΣΩΠΑΤΡΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ.

Σώπατρος Ἀπαμεὺς σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος, μαθητὴς Ἰαμβλίχου, ὃν ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Καῖσαρ ἀνεῖλεν ὡς πίστει τῇ μὴ Ἑλληνίζειν ἔτι κατὰ τῶν Θρησκείων. ὅτι γὰρ αὐτοῦ ἐπιθυμοῦντι ... ἔγραψε περὶ προνοίας, καὶ τῶν παρὰ τὴν ἀξίαν εὐπραγούντων ἢ δυσπραγούντων. καὶ ἕτερος Σώπατρος Ἀπαμεὺς ἢ Ἀλεξανδρεὺς, ὃ συναγαγὼν ... ἔγραψεν ἐκλογὰς πλείστας. τινὲς δὲ καὶ τὰς ἐκλογὰς τῶν ἱστοριῶν τούτου εἶναί φασι.

ΙΑΤΡΟΙ.

ΠΕΡΙ ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ.

Σαλούστιος Μαψεάτης ἰατρὸς, ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος ἔγραψε περὶ πυρετῶν περὶ κατασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἄλλα ἰατρικά.

ΠΕΡΙ ΣΩΡΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ.

Σωρανὸς Μενάνδρου καὶ Φοίβης, Ἐφέσιος ἰατρὸς, διατρίψας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν Ῥώμῃ δὲ ἰατρεύσας ἐπὶ Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ τῶν βασιλέων, βιβλία συνέταξε κάλλιστα πλεῖστα. καὶ ἕτερος Ἐφέσιος ἰατρὸς νεώτερος. ἔγραψε γυναικεῖα βιβλία δ΄ ... βίους ἰατρῶν καὶ αἱρέσεις καὶ συντάγματα βιβλία ... καὶ ἄλλα πλεῖστα ἄριστα.

ΠΟΙΗΤΑΙ.

ΠΕΡΙ ΣΑΝΝΥΡΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ.

Σαννυρίων, Ἀθηναῖος κωμικὸς, φέρεται αὐτοῦ δράματα ταῦτα, γέλως, Ἰὼ, Ἰώ, Δανάη, Σαρδανάπαλος, ψυχαστής.

ΠΕΡΙ ΣΑΠΦΟΥΣ.

Σαπφὼ Σίμωνος οἱ δὲ, Εὐμήνου οἱ δὲ Ἠεριγύου οἱ δὲ, Ἐκρύτου οἱ δὲ, Σήμου οἱ δὲ, Κάμωνος οἱ δὲ, Ἐτάρχου ...

αἱ δὲ, Σκαμανδρωνύμου πατρὸς Κλειδὸς, Λεσβία ἐξ Ἐρεσσοῦ, λυρικὴ γεγονυῖα κατὰ τὴν μβ' Ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ Ἀλκαῖος ἦν, καὶ Στησίχορος, καὶ Πιττακός. ἔγραψε δὲ μελῶν λυρικῶν βιβλία θ'. καὶ αὐτὴ πλῆκτρον εὗρεν. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιγράμματα καὶ ἐλεγεῖα.

ΠΕΡΙ ΣΙΒΥΛΛΗΣ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΙΑΣ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ

Σίβυλλα Ἀπόλλωνος καὶ Λαμίας, Ἐρυθραία· οἱ δὲ, Σικελὴν, ἄλλοι Σαρδιανήν· καὶ ἄλλοι ἄλλως. μετὰ τὴν Τρωϊκὴν ἅλωσιν ἔτη υκγ' συνετάξατο βιβλία ταῦτα, ἅπερ πλήρη μέλη χρησμῶν. λέγονται δὲ καὶ τρίγωνοι οὗτοι λόγοι αὐτῆς αὐτοῦ εὑρεῖν θεωρία, ἡ Ἔλισσα. ἔγραψε μαντείας καὶ χρησμοὺς δι' ἐπῶν. τρίτη, ἡ Θεσσαλὴ, ἡ κληθεῖσα καὶ Μαντὼ, ἀπὸ γονῶν Τειρεσίου πατρός, ἡ κληθεῖσα ὑπό τινων Σαμβήθη· ὑπὸ δὲ τινων, Κασσάνδρα, ἄλλων ς, Ταραξάνδρα. ἔγραψε χρησμοὺς πέμπτη, Κύμαια, ἕκτη, Θεσπρωτίς. ἔγραψεν καὶ αὕτη ὁμοίως χρησμοὺς ἑβδόμη, Χαλδαία, πρός τινων Ἑβραία, ἡ καὶ Χριστοῦ προφητεύσασα.

ΠΕΡΙ ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ ΤΟΥ ΛΥΡΙΚΟΥ

Σιμωνίδης Λεωπρεποῦς, Ἰουλιήτης, τῆς ἐν Κέῳ τῇ νήσῳ πόλεως λυρικὸς μετὰ Στησίχορον, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης· γέγραπται αὐτῷ Δωρίδι διαλέκτῳ, ἡ Καμβύσου καὶ Δαρείου βασιλεία, καὶ Ξέρξου ναυμαχία· καὶ ἡ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχία δι' ἐλεγείας· ἡ δ' ἐν Σαλαμῖνι, μελικῶς· θρῆνοι, ἐγκώμια, ἐπιγράμματα, παιᾶνες τραγῳδίαι καὶ ἄλλα. καὶ ἕτερος Σιμωνίδης, Κεῖος, θυγατριδοῦς κατά τινας τοῦ προτέρου, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης, γέγονε πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν· καὶ γέγραφε γενεαλογίαν ἐν βιβλίοις τρισί. καὶ ἄλλος Σιμωνίδης Μάγνης Σιπύλου, ἐποποιὸς, γέγονεν ἐπὶ Ἀντιόχου τοῦ μεγάλου κληθέντος· καὶ γέγραφε τὰς πράξεις αὐτοῦ, καὶ τὴν πρὸς Γαλάτας μάχην, ὅτε μετὰ τῶν ἐλεφάντων τὴν ἵππον αὐτῶν ἔφθειρεν. καὶ ἄλλος Καρύστιος, ὁ Ἐρετριεὺς ἐποποιός· ἔγραψε τὴν εἰς Αὐλίδα συνοδον τῶν Ἀχαιῶν τελευτήσαντα, βιβλία β'. ἅπερ Ἰστορικὰς ἐν καὶ ἄλλος, Κεῖος Ἀμοργῖνος, ἰαμβογράφος· ἔγραψεν ἐλεγεῖα ἐν βιβλίοις β' ἰάμβων. πρῶτος αὐτὸς, κατά τινας, γέγονε μετὰ υ' καὶ ς' ἔτη τῶν Τρωϊκῶν.

ΠΕΡΙ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

Σοφοκλῆς, Ἀθηναῖος τραγικὸς, πρεσβύτερος Σωκράτους ἔτη ιζ'. ἔγραψεν ἐλεγεῖά τε καὶ παιᾶνας καὶ λόγον καταλογάδην, περὶ τοῦ χοροῦ πρὸς Θέσπιν καὶ Χοιρίλον ἀγωνιζόμενος. πρῶτος δὲ μετὰ Εὐριπίδου ἐτῶν ε'. ἐδίδαξε δὲ δράματα ρκγ', ὡς δέ τινες, καὶ πολλῷ πλείω. εἶσι δὲ ἕτεροι ὑπ' ἐκεῖνον, ὡς δέ τινες, καὶ τοῦ πρώτου Σοφοκλέους τοῦ τραγικωτάτου, Ἀρίστωνος, ἔστι δὲ τοῦ πρώτου Σοφοκλέους τοῦ πρεσβυτέρου, Ἀθηναῖος τραγικός. ἐδίδαξε δὲ δράματα μ', κατὰ δέ τινας, ιε. καὶ ἄλλος ἔγραψε καὶ ἐλεγεῖα καὶ ἄλλοι τραγικοὶ καὶ ἄλλοι. Ἀθηναῖος καὶ αὐτὸς, ἀπόγονος τοῦ παλαιοῦ γέγονε. μετὰ τὸ πλεῖστον ἔτη μετὰ τινα τραγικὰ οἱ τινες πλείω ἀναμανθάνονται δράματα αὐτοῦ.

ΠΕΡΙ ΣΩΠΑΤΡΟΥ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ.

Σώπατρος, κωμικὸς τῶν δραμάτων κατὰ τὴν Ἱππολυτον φυσιολόγος ... ἐν Κιλίκ ... τέλει Ὀρέστης φασὶ καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΣΩΣΙΚΛΕΟΥΣ ΤΟΥ ΤΡΑΓΙΚΟΥ.

Σωσικλῆς, Συρακούσιος τραγικὸς, ἐδίδαξε δράματα ογ', ἐνίκησε δὲ ζ'. ἦν δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν ζ' τραγικῶν, οἵτινες ὠνομάσθησαν πλειάς. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τοῦ Φιλαδέλφου.

ΠΕΡΙ ΣΩΤΑΔΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ.

Σωτάδης Κρὴς, Μαρωνείτης, ἰαμβοποιὸς, κιναιδολόγος, ἔγραψε φλύακας, ἤτοι κιναίδους, διαλέκτῳ Ἰωνικῇ. καὶ γὰρ Ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλοῦντο οὗτοι. ἐχρήσαντο δὲ τῷ εἴδει τούτῳ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς, καὶ Πύρρος ὁ Μιλήσιος, καὶ Θεόδωρος, καὶ Τιμοχαρίδας, καὶ Ξέναρχος. οὗτος δὲ κατὰ ἰδίαν ἐλθὼν εἰς μεγαλείας, Ἀδὸς κατάβασις, Πρίηπος, εἰς Βελεστίχην, Ἀμαζόνα καὶ ἕτερα. καὶ ἐγκλεισθεὶς καὶ κατεποντίσθη.

ΠΕΡΙ ΣΩΤΗΡΙΧΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

Σωτήριχος ὁ Ἀσίτης, ἐποποιὸς, γεγονὼς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, ἔγραψεν ἐγκώμιον εἰς Διοκλητιανὸν, Βασσαρικὰ ἤτοι Διονυσιακὰ, βιβλία δ', τὰ κατὰ Πάνθειαν τὴν Βαβυλωνίαν, Πύθωνα, ἢ τὰ κατὰ Ἀλέξανδρον, βίον Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως. ΑΛ-

Ἀλεξανδρεικόν. ἔστι δὲ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι ἐγκώμια ὅτι Θήβας παρέλαβε, καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΣΩΦΙΛΟΥ

ΣΩφιλος, Σικυώνιος, ἢ Θηβαῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. δράματα αὐτοῦ, κιθαρῳδὸς· φύλαρχος· Τυνδάρεως, ἢ Λήδα· ἐκ δημίου ἢ χρυσίου, ἢ παρακαταθήκη.

ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΝΟΣ

ΣΩφρων, κωμικός. ἔστι δὲ δράματα ἢ κωμῳδίαι, πενθερὰ, ὡς Ἀθηναῖος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

ΠΕΡΙ ΣΠΙΝΘΑΡΟΥ ΤΟΥ ΤΡΑΓΙΚΟΥ

ΣΠίνθαρος Ἡρακλεώτης ἦν δὲ τραγῳδίας ποιητής· δράματα δὲ αὐτοῦ, ἀθανατιζόμενος Ἡρακλῆς· Σεμέλη κεραυνουμένη.

ΠΕΡΙ ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΥ ΤΟΥ ΛΥΡΙΚΟΥ

ΣΤησίχορος Εὐφόρβου, ἢ Εὐφήμου· τοῖς δὲ χρόνοις ἦν νεώτερος Ἀλκμᾶνος τοῦ λυρικοῦ, ἐπὶ τῆς λζ Ὀλυμπιάδος γεγονώς. ἔσχεν ἀδελφὸν γεωμετρίας ἔμπειρον Μαμερτῖνον, καὶ ἕτερον Ἡλιάνακτα νομοθέτην. γέγονε δὲ λυρικός· καὶ εἰσὶν αὐτοῦ τὰ ποιήματα Δωρίδι διαλέκτῳ, ἐν βιβλίοις κϛ. φασὶ δὲ αὐτὸν γράψαντα ψόγον Ἑλένης, τυφλωθῆναι· πάλιν δὲ γράψαντα Ἑλένης ἐγκώμιον, ἐξ ὀνείρου τὴν παλινῳδίαν ἀναβλέψαι. ἐκλήθη δὲ Στησίχορος, ὅτι πρῶτος κιθαρῳδίᾳ χορὸν ἔστησεν, ἐπεί τοι πρότερον Τισίας ἐκαλεῖτο.

ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΤΙΔΟΣ

ΣΤράττις, Ἀθηναῖος τραγικός· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· ἀνθρωπορέστης· Ἀταλάντη· ἀγαθοὶ, ἤτοι ἀργυρίου ἀφανισμός· Ἰφιγέρων· Καλλιππίδης· Κινησίας· λημνομέδων· Μακεδόνες· Μήδεια· Τρωΐλος· Φοίνισσαι· Φιλοκτήτης· Χρύσιππος· Παυσανίας· ψυχασταί.

ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ

ΣΤράτων, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας· τῶν δραμάτων αὐτοῦ Φοῖνιξ.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΙ

ΠΕΡΙ ΣΕΛΕΥΚΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

ΣΕλευκος, Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς, ὃς ἐπεκλήθη Ὁμηρικὸς, ἐσοφίστευσε δὲ ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψεν ἐξηγητικὰ εἰς πάντα, ὡς εἰπεῖν, ποιητήν. περὶ τῶν ἐν συνηθείᾳ διαπορουμένων, περὶ τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων, περὶ τῆς παρ' Ἀλεξανδρεῦσι διαλέκτου, περὶ θεῶν βιβλία γ'. καὶ ἄλλα σύμμικτα καὶ ὑπομνήματα, Ἑλληνικῶς γραμματικὸς ἔγραψεν ... βιβλία ... εἰς τὰς λογικὰς ... Παρθένου ...

ΠΕΡΙ ΣΕΡΗΝΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

ΣΕρῆνος ὁ Αἴλιος, ὁ καὶ Ἀθηναῖος, γραμματικὸς ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῆς Φίλωνος πραγματείας περὶ πόλεων καὶ οὓς ἑκάστη ἐνδόξους ἤνεγκε, βιβλία τρία. ἐπιτομὴν τῶν Φιλοξένου εἰς Ὅμηρον α'.

ΠΕΡΙ ΣΗΜΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

ΣΗμος, Ἠλεῖος γραμματικὸς, ἔγραψε Δηλιακὰ βιβλία η'. περὶ νήσων β'. περὶ Πάρου, περὶ Παιάνων ... καὶ ... μιμηταὶ ... ποιητῶν ... φαλλοφόροι ... αὐτὸς ... ἐθυφάλλοι ... Ἰακχος ... ἐθυφάλλους ... χειρῖδας ... χιτῶνας ... μέχρι ... σφυρῶν ... φαλλοφόροι ... ὄψιν ... ἐπικείμενοι ...

ΠΕΡΙ ΣΙΜΜΙΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

ΣΙμμίας, Ῥόδιος γραμματικὸς ἔγραψε γλώσσας, βιβλία τρία. ποιήματα διάφορα, βιβλία τέσσαρα. ἔγραψε ... καὶ ἄλλα διάφορα ἀρχαιολογίαν ...

ΠΕΡΙ ΣΩΣΙΒΙΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

ΣΩσίβιος, Λάκων γραμματικὸς τῶν ἐπιλυτικῶν καλουμένων ... καὶ ... ὅτι ... καὶ ... βιβλίον καὶ ... καὶ περὶ τῶν ... σπουδαίων καὶ ἄλλα.

ΣΤΕ-

ΠΕΡΙ ΣΩΤΗΡΙΔΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

ΣΩτηρίδας γραμματικός· ἀνὴρ Παμφίλης ἱστορεῖται· ὅτις καὶ τὰς ἱστορίας πεπόνηκε. ἔγραψεν ὀρθογραφίαν, ζητήσεις ὁμηρικὰς, ὑπόμνημα εἰς Ὅμηρον, καὶ Μένανδρον, περὶ μέτρων, ὑπόμνημα εἰς Εὐριπίδην, καὶ περὶ κωμῳδίας.

ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ.

ΠΕΡΙ ΣΕΞΤΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

ΣΈξτος, Χαιρωνεὺς, ἀδελφιδοῦς Πλουτάρχου, γεγονὼς κατὰ Μάρκον Ἀντωνῖνον τὸν Καίσαρα, φιλόσοφος, μαθητὴς Ἡροδότου τοῦ Φιλαδελφέως· ἦν δὲ τῆς Πυρρωνείου ἀγωγῆς· καὶ τοσοῦτον πρὸς τιμῆς τῷ βασιλεῖ ἦν, ὥστε καὶ συνδικάζειν αὐτῷ. ἔγραψεν ἠθικὰ ἐπισκεπτικὰ, βιβλία δέκα καὶ ἄλλα. καὶ ἕτερος, Λίβυς φιλόσοφος. ἔγραψε σκεπτικὰ ἐν βιβλίοις ι', Πυρρώνεια.

ΠΕΡΙ ΣΙΛΒΑΝΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

ΣΙλβανὸς, φιλόσοφος· ὃς ἐπιεικὴς μὲν ἦν τὰ ἄλλα καὶ ἱερὸς, ἀφιλόσοφος δὲ τὰ ἤθη καὶ ἀπολίτευτος.

ΠΕΡΙ ΣΙΜΜΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

ΣΙμμίας, Θηβαῖος, φιλόσοφος, μαθητὴς Σωκράτους· ἔγραψε περὶ σοφίας, περὶ φιλίας, περὶ ἀληθείας, περὶ μουσικῆς, περὶ ἀρετῆς καὶ φυσικῆς, περὶ ἐπιμελείας ψυχῆς καὶ ἄλλα φιλόσοφα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΟΛΩΝΟΣ

ΣΟλων Ἀθηναῖος φιλόσοφος, καὶ νομοθέτης· ἔγραψε νόμους Ἀθηναίοις, οἵτινες ἄξονες ὠνομάσθησαν, διὰ τὸ γραφῆναι αὐτοὺς ἐν ξυλίνοις ἄξοσιν. Ἀθήνησι ποίημα δι' ἐλεγείων, ὃ Σαλαμὶς ἐπιγράφεται, ὑποθήκας δι' ἐλεγείων καὶ ἄλλα. ἦν δὲ καὶ οὗτος εἷς τῶν ἑπτὰ ὀνομαζομένων σοφῶν· καὶ εἴρηται αὐτοῦ ἀπόφθεγμα τόδε, μηδὲν ἄγαν· ἢ τὸ γνῶθι σαυτόν. ἀπεδήμησε δ' νομοθετήσας τοὺς νόμους, ἀπαιτήσας τοὺς πολίτας ὅρκους, ὅτι δι' δεκαετίας μένουσι, καὶ στέρξουσι τοὺς παρ' αὐτοῦ τιθεμένους νόμους· καὶ λόγον εἰ μὴ συνορῶσιν αὐτοῖς τί τηνικάδε λύσαι. τοῦτο δ' ἐποίησεν, ἵνα μὴ προστεθεῖεν αὐτοῖς ἐμμείνωσιν ἐπ' ὀλίγον χρόνον τοῖς δόγμασι. ἤδει γὰρ ὡς οὐ γίνονται ἡμιθεσίας, λοιπὸν δογμα-

παιδείας συγκρίνειν αὐτῷ. λαβὼν δὲ νόμους ὅλους τοῦ θέρμου παρὰ τῶν Ἀθηναίων, καὶ νομοθετήσας αὐτοῖς, ἐξῆλθεν ἀπὸ Ἀθηνῶν, ὀμνύων τοὺς δικαστὰς ἔξω ποιήσαι τοῦ ... ἐν τῇ πόλει, ἦλθε καὶ εἰς Λυδίαν πρὸς Κροῖσον τὸν βασιλέα. ὁ ἐλθόντα, εἰς θαῦμα ἦλθεν κελεύσας, ἐπιδείξαι αὐτῷ τοὺς θησαυροὺς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ ὡς πολύχρυσος Κροῖσος. ἐπανελθόντα δὲ ἀπὸ τῶν θησαυρῶν τὸν Σόλωνα, ἤρετο ὁ Κροῖσος τίνα νομίζει εὐδαιμονέστερον πάντων ἀνθρώπων· ὑπολαβὼν ὅτι δὴ αὐτὸν πρὸ πάντων ἐρεῖ. ὁ δ' Σόλων ἀπεκρίνατο, Τέλλον τὸν Ἀθηναῖον. ἀγάζετο γὰρ ὁ Σόλων, ὁ τὸν πλοῦτον ... τοὺς ὑπερηφάνους, εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ τὸν ... ζήσαντα. ... τὸν Σόλωνα ... ὁ Κροῖσος, πλοῦτον τὸν Λυδίων χρυσὸν ... ὁ πλοῦτος ... εὐδαιμονίαν ... ὁ λόγος, ... ψυχῆς ... καὶ τοὺς περὶ τὰ ... Σόλωνος ... τῇ ψυχῇ ... πλοῦτος, πρὸς τὴν ἐκτὸς εὐδαιμονίαν.

ΠΕΡΙ ΣΤΙΛΠΩΝΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Στίλπων Μεγαρεύς, φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς Πτολεμαίου, μαθητὴς Πασικλέους τοῦ Θηβαίου, ὃς ἠκροάσατο Κράτητος τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ Διοκλείδου τοῦ Μεγαρέως. ἔγραψε διαλόγους οὐκ ἐλάττους τῶν κ.

ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

Στράβων, Ἀμασεύς, φιλόσοφος καὶ γεωγράφος.

ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ

Στράτων, Λαμψακηνὸς φιλόσοφος, Θεοφράστου γνώριμος καὶ διάδοχος, ἐπεὶ δὲ Ἀριστοτέλει, ὁ Ἀριστοτέλης ἐτελεύτησε, φυσικὸς ἐπεκλήθη διὰ τὸ περὶ ταῦτα ἐπιμεληθῆναι τῆς φυσικῆς θεωρίας. ἔγραψε πολλὰ καὶ ἔπη. Ἀμασεὺς φιλόσοφος γέγονεν ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος· ἔγραψε γεωγραφικὰ ἐν βιβλίοις ζ.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΕΣΙΟΥ

Συνέσιος, ἐπίσκοπος ἐν Πτολεμαΐδι Πενταπόλεως τῆς ἐν Λιβύῃ Θηβαΐδος, φιλόσοφος τῶν ὑπερτείων γενόμενος ἔγραψε βιβλία διάφορα, γραμματικά τε καὶ φιλόσοφα καὶ λόγους Βα-

βασιλικὰς πρὸς Ἀρκάδιον τὸν βασιλέα κατηγορικὸς, ἢ ἐπιδεικτικὰς ἐγκωμίων φαλάκρας· καὶ περὶ προνοίας λόγον θαυμαστὸν καὶ τὰς θαυμαζομένας ἐπιστολὰς καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ διάφορα βιβλία συνέταξεν.

ΠΕΡΙ ΣΥΡΙΑΝΟΥ

ΣΥριανὸς, Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος, ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς ὅλον τὸν Ὅμηρον ἐν βιβλίοις ἑπτὰ, εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος, βιβλία δ΄ εἰς τὴν Ὀρφέως θεολογίαν, βιβλίον δύο εἰς τὰ Πρόκλου περὶ τῆς ὁμηρικῆς θεῶν συμφωνίας Ὀρφέως, Πυθαγόρου, καὶ Πλάτωνος περὶ τὰ λόγια, βιβλία δέκα καὶ ἄλλα ἐξηγητικά.

ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

ΣΩφρων, Συρακούσιος, Ἀγαθοκλέους, καὶ Δαμνασυλλίδος· τοῖς δὲ χρόνοις ἦν κατὰ Ξέρξην καὶ Εὐριπίδην καὶ ἔγραψε μίμους ἀνδρείους, μίμους γυναικείους· εἰσὶ δὲ καταλογάδην, Δωρίδι διαλέκτῳ. καί φασι Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον ἀεὶ ἐντυγχάνειν αὐτοῖς, ὡς καθεύδειν ἐπ' αὐτῶν ἐσθ' ὅτε.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ

ΣΩκράτης, τὸ μὲν γένος ἦν Ἀθηναῖος, φιλόσοφος δὲ καὶ παιδείας διδάσκαλος Πλάτωνος· ὅπως περιῆγε τοὺς νέους, καὶ τὰ μειράκια συγκροτοῦντο ἐπὶ φιλοσοφίαν, καὶ μελετᾷ καὶ ἐνόμιζεν ἦν πρὸς φιλοσοφίαν ἐπιτήδεια τὰ περικαλλῆ μειράκια τοὺς μὴ εὐμόρφους λέγοιεν ἦν· καὶ ἐκφανὲς ἦν ἐν δόξῃ παρ' Ἀθηναίοις ὅτι παιδεραστὴς ἦν ὁ Σωκράτης, διὰ τὸ ἐπιλέγειν τοῖς ὡραίοις, συνέρχεται γὰρ ὁ Πλάτων ἐν τῷ Θεαιτήτῳ, καὶ πανταχοῦ, ὑπὸ λέγοντα Σωκράτην· ὅτι καλὸς ὁ Θεαίτητος, καὶ καλὸς ὁ Χαρμίδης ἀντεῖπεν. ἐν δὲ τοῖς λόγοις ἐμφαίνει παρέχων ὁ Πλάτων, ὅτι Σωκράτης ἐσπουδάσθη τῇ τοιαύτῃ, διὰ τὰς τοιαύτας, ὡς εἶναι, κακὸς ἀπηρτημένος, ὅτι καλὸς μὲν ἦν, ἀλλὰ καὶ ἴδιον ὄψιν, ἀλλὰ τὴν ψυχήν. ἐσπουδάσθη δὲ ὅτι καὶ τῷ Ἀλκιβιάδῃ συγγίνεται καὶ τὸν αἰσχρὸν ἔρωτα. τοῦτο ὡς δαιμόνιος ὢν παραφθείροντα τὴν πολιτείαν, ἠτιάσαντο Ἄνυτος καὶ Μέλητος· ὃν μιμοῦνται καὶ Ἀριστοφάνης, Μέλητον τὸν Σωκράτην ἐγκαλῶν, οὐχ ὅτι Μήλιος ἐστι, (Ἀθηναῖος γὰρ ὁ Σωκράτης) ἀλλ' ὅτι Διαγόρας, Μήλιος ὤν, διαβάλλεται ὡς θεομάχος, καὶ τὸν Σωκράτην γὰρ ὡς ἄθεον διαβάλλει

ἐπεὶ

διὰ τοῦτο Μηλίων αὐτὸς [illegible] ἀντὶ τοῦ [illegible] Ἀριστογόρας δὲ τοῦ Μηλίου μαθητὴς ὁ Σωκράτης [illegible] καὶ ἄθεος ὁ Μήλιος, ὡς Διαγόρας, [illegible] Μήλιοι [illegible] Ἀττικοὶ [illegible] Ἀριστογόρας [illegible] τὰ Ἐλευσίνια οἱ δὲ Μήλιοι, [illegible] τῆς ψυχῆς τῶν Μηλίων οἱ δὲ, [illegible] ἄλλα [illegible] λέγουσι τοῦ Μηλίου [illegible] Μηλίου [illegible] δείξαντα, [illegible] ψυχὰς [illegible] μεταφορὰς [illegible] μέλος [illegible] παρέλαβεν Διαγόρας ὁ Μήλιος, [illegible] Ἀθηναίων [illegible] Μήλιος [illegible] Ἡρακλῆς [illegible] Σωκράτης [illegible] Μελήτῳ [illegible] Ἀπόλλωνι [illegible]

ΠΕΡΙ ΣΩΤΑΔΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Σωτάδης, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, ὁ γράψας περὶ μυστηρίων βιβλία τρία.

Τ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΑΝΤΑΛΟΥ

Τάνταλος, υἱὸς ἦν τοῦ Διὸς [illegible] μυστήρια [illegible] καλεῖται [illegible] τὸν [illegible] λίθος [illegible] φησί,

φασί, θέλη πιεῖν ἐκ τοῦ παρακειμένου ὕδατος, πίνειν ὁ λίθος ἐπάνω αὐτοῦ ἐπικρέμαται, ὅτι λιμῷ καὶ δίψῃ τέτακται, ὁρῶν μὲν ἀφ' ὧν δεῖ φαγεῖν καὶ πιεῖν, μὴ δυνάμενος δὲ διὰ τὸν ἐπηρτημένον πέτρον. οὐ μόνον δὲ ἔχειν αὐτῷ πρὸς κόλασιν τὴν πέτραν ἐπικρέμασθαι αὐτῷ, καὶ καταπίπτειν ἐπάνω αὐτοῦ, ἀλλ' ἔτι καὶ ἐπιγίνεσθαι ἐπιψαύειν τὸ γένειον αὐτοῦ τῇ λίμνῃ τοῦ ὕδατος προσψαύοντα. ὅπου δὲ καὶ ταῦτα αὐτὸ φασὶν ὅτι ἐν θεοῖς ἐπὶ ἑστίαν ἐκάλεσεν αὐτοὺς εἰς ἑαυτόν, ὁ δὲ τὴν ἐξουσίαν παρασκευάσαντες ἐπειδὴ ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Τάνταλος. τῷ τῷ ἄρα τρόπῳ ἐπειράσατο τοὺς θεοὺς ἐξουσίαν πείρασιν, ἀσεβεῖ ἐπιχειρήματος προφανῆ τὸ ἄπορον ἔχει· διακόψας γὰρ τὸν Πέλοπα, ἐγκαθῆκε λέβητι καὶ ἑψήσας, τοῖς θεοῖς παρέθηκε. μόνην δὲ Δήμητραν τὴν κρεῶν, ἀγνοίᾳ, μεταλαβοῦσαν λέγουσι· ὅπου δὲ τὴν Θέτιδα γνωρίσαντα δὲ τὸν Δία, Ἑρμῆ προστάξαι, ἐγκαθῆναι πάλιν λέβητι τὰ κρέατα, καὶ ἐκ γῆς τὸν παῖδα ἀνέστησε, ὁ δ' Βακχυλίδης, ὁ Ῥέας λόγον τὴν Ῥέαν λέγει ὑγιᾶσαι, καθίσασαν διὰ τοῦ λέβητος.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΤΑΥΡΩΝ ΞΕΝΟΚΤΟΝΙΑΣ

ΟΙ Ταῦροι, ἔθνος Σκυθικόν, παρ' οἷς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος ἦν ἐν ᾧ ἱέρεια ἡ θυγάτηρ Ἀγαμέμνονος Ἰφιγένεια. ἐν τούτῳ τῷ ἱερῷ πάντα ἄνθρωπον ἐπιδημήσαντα ξένον, ἔθυον τῇ Ἀρτέμιδι, ἄχρις οὗ μὴ κατῆλθεν γενέσθαι τὴν Ἰφιγένειαν μετὰ τὴν τῶν ξένων ἐπίδοσιν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΤΗΣΤΕΡΙΣΘΕΝΤΟΣ ΤΑΥΡΟΥ

ΤΑῦροι λευκοὶ τῷ Ποσειδῶνι τελείως ἐθύοντο, διὰ τὴν πολιὰν ἅλα· ὡς Πίνδαρος ἀργᾶντας καλεῖ, ἤδη λευκάς. ὅ τ' παλαιοὶ, ἀργᾶντας, τὰς διὰ λευκάς, ὅπου τημελεῖν λευκοὶ ἐνεκάθηντο καὶ χρήματα λιπαρά, τὰ λευκὰ καὶ λεῖα, καὶ παραπλήσιοι ὅμοιοι αὐτῷ ἐθύοντο, διὰ τὸ τὸ ὕδατος μέλαν, ὃ διὰ λίθων ἐν τῷ πορφύρεον κῦμα, πάντα μέλανα, καὶ ἰοειδέα καὶ ἰοειδέα· ὃ ἐν ἀέρι ταυτὸν ἐπὶ τῷ πορφυρέῳ μέλανι. διὸ καὶ ἱμουθέντα, ὅτι ταῦρός τις ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐπέλθη ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ὡς ἐλυμαίνετο τὴν χώραν, καὶ ἐκτείνε πολλοὺς ἐπὶ τόπῳ ἐλθεῖν ὁ Θησεύς, ἀνεῖλεν αὐτὸν καὶ διελάσαντο Θεοὶ μέγα τὸ ἔργον δεῖξαι τοῦ Θησέως, καὶ θηριώδεις καὶ τὸν Ποσειδῶνα, καταπέμψαι τὸν ταῦρον ἐν τῷ κρατεῖ· ἄλλοι δέ τινες τὸν Εὐρώπην ἀγαγόντα ἐκ Φοινίκης εἰς Κρήτην, διὰ τοῦ πελάγους, ὃν τοῖς ἄστροις

ἀστρας πόθους φασὶ· ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Φρίξῳ [illegible] τάτῳ ἐν τοῖς [illegible], ὑπὸ Διὸς τιμηθέντα [illegible] φασιν [illegible] τῆς Ἠοῦς [illegible] [illegible] ὑπὸ Διὸς [illegible] μόθε τὸ [illegible]

ΠΕΡΙ ΤΕΛΑΜΩΝΟΣ

Τελαμῶν ὁ τοῦ Αἰακοῦ παῖς, φίλτατος ὢν τῷ Ἡρακλεῖ, [illegible] σὺν αὐτῷ, καὶ τὸ Ἴλιον εἷλε [illegible] τι, καὶ θύοντί ποτε τῷ Διὶ, [illegible] ὁ Ἡρακλῆς, ὅτι [illegible] ἐν Νεμέᾳ χώρᾳ τοῦ Ἄργους λέοντα, [illegible] [illegible] [illegible] χερσὶ, [illegible] τοῦ δέρματι χρώμενος, [illegible] αὐτὸ [illegible] κλέα, καὶ θύσας τῷ [illegible] πατρὶ Διὶ ὁ δὲ Ἡρακλῆς [illegible] Λεοντῆ [illegible] γενέσθαι παῖδα [illegible] αὐτοῦ [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] καὶ [illegible] μὴ [illegible] [illegible], καὶ [illegible] Τελαμῶν, [illegible] τοῦ, [illegible] [illegible] αὐτοῦ, [illegible] Αἴαντα, [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible] Αἴαντα [illegible] τῇ λεοντῇ [illegible] Ἡρακλῆς [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] μόνα τὰ [illegible] [illegible] [illegible] τὸ [illegible] [illegible] ὁ Ἡρακλῆς [illegible] [illegible] [illegible] Ἡρακλέους [illegible] τὸν Αἴαντα [illegible] ὁ Αἴας, καὶ [illegible] τὸ [illegible] ὡς [illegible] ὁ Αἴας, [illegible] [illegible], [illegible] τὸ [illegible] [illegible] καὶ [illegible] τὸ [illegible] [illegible] [illegible] ὅπως [illegible], τὸ ξίφος κατὰ [illegible] [illegible], ἢ τὸν τράχηλον, [illegible] μῦθος [illegible] ὅτι [illegible] [illegible] μόνη τρωτός.

ΠΕΡΙ ΤΕΝΝΟΥ, ΑΦ ΟΥ ΤΕΝΕΔΟΣ

Τέννης καὶ Λευκοθέα, παῖδες Κύκνου τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ [illegible] μὴ μητρὸς αὐτῶν [illegible] [illegible] ὁ Κύκνος [illegible] [illegible], [illegible], Φιλονόμη [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], λέγει [illegible] Τέννη, καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] πρὸς αὐτὸν τὸ [illegible] τοῦ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] αὐτοῦ, [illegible] [illegible] αὐτὸν [illegible] ὁ [illegible] [illegible] τῇ [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] εἰς λάρνακα, καὶ [illegible] εἰς [illegible] θάλασσαν [illegible] [illegible], καὶ [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] Γε-

Ποσειδῶν· τὴν γὰρ λάρνακα προσενεχθεῖσαν τῇ Λακεδαίμονι [illegible] ἀνοίξαντες οἱ ἐπιχώριοι θεασάμενοι, καὶ ἀφελόντες τὸ σῶμα, μαθόντες τὸ γεγονός, οὐ μόνον ἐκεῖνον βασιλέα τῆς Τενέδου κατέστησαν, ἀλλὰ καὶ ἀπ' αὐτοῦ Τένεδον τὴν νῆσον προσηγόρευσαν, μὴ πρότερον τοῦτο τὸ ὄνομα ἔχουσαν.

ΠΕΡΙ ΤΗΛΕΒΟΩΝ.

Τηλεβόαι, οἱ πρότερον τὴν Ἀκαρνανίαν οἰκοῦντες, ἄνδρες λῃστρικώτατοι τὸν τρόπον· καὶ εἰς Ἄργος ἐπελθόντες, τοὺς τοῦ Ἠλεκτρύωνος υἱοὺς ἀπέκτειναν τοῦ πατρὸς Ἀλκμήνης [illegible] ἐν μάχαις, καὶ ὁ Ἠλεκτρύων καὶ ἐν ταύτῃ [illegible] ἀνῃρέθη· διὸ Ἀλκμήνη μεταπέμψασα, καὶ ἀνεκήρυξε τὸν ἑαυτῆς γάμον, τῷ τιμωρησαμένῳ τὸν τῶν παίδων φόνον. τιμωρησάμενος δ' Ἀμφιτρύων, ἔγημε. ἡ ἱστορία παρὰ Ἡσιόδῳ [illegible] ἐν τῇ μάχῃ Ἡρόδωρος [illegible], ἀπὸ Περσέως καὶ Ἀνδρομέδας παῖδες ἐγένοντο, Ἀλκαῖος, Σθένελος, Μήστωρ, Ἠλεκτρύων καὶ [illegible] ἔσχεν οὗτος βασιλείαν, μετὰ τὸν Περσέως θάνατον. Μήστορος δ' θυγάτηρ Ἱπποθόη. ἐκ Ποσειδῶνος, Πτερέλαος τὸν [illegible], Τηλεβόας, καὶ Τάφος ὥς δέ τινες, Πτερέλα τοῦ Τηλεβόα ἐγένοντο παῖδες, οἱ καλούμενοι Τηλεβόαι. ἐλθόντες δέ, [illegible] Ἠλεκτρύωνα [illegible] τῆς μητρὸς [illegible] ἀπεπέμφθησαν [illegible] οἱ Ἠλεκτρυωνίδαι, ἀνῃρέθησαν [illegible] αὐτοῦ Πτερέλα παῖδες Τηλεβόαι, καὶ Τάφου ἀφ' οὗ ἡ νῆσος. Τηλεβόαι δὲ οἱ Τάφιοι, [illegible] ἀπὸ τοῦ Ἄργους, τὰς βοῦς ἀπήλασαν, [illegible] ἀπὸ τοῦ Τηλεβόου τοῦ Πτερέλα τοῦ βασιλέως [illegible] ἀδελφὸς Τάφιος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ νῆσος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΗΛΕΜΑΧΟΥ.

Τηλέμαχος, υἱὸς Ὀδυσσέως, ἐκ τῆς Πηνελόπης, ἔγημε δὲ καὶ Ἀρκεσίλαος, κατά τινας, [illegible]. [illegible] Ἀρκεσίλαος πάππος Ὀδυσσέως [illegible] ἐκ Διὸς γὰρ καὶ Εὐρυοδίας γίνεται Ἀρκεσίλαος· ἐκ δὲ τῆς Χαλκομεδούσης γυναικὸς Λαέρτης· ἐξ οὗ Ὀδυσσεύς, ἐκ τῆς Ἀντικλείας. [illegible] οἱ φάσκοντες τὸν Ὀδυσσέα μὴ γόνον Λαέρτου, ἀλλὰ Σισύφου. Αὐτόλυκος γὰρ [illegible] καὶ Ἀντίκλειαν [illegible]. Ἀντίκλεια ὑπὸ Σισύφου [illegible] ὁ Αὐτόλυκος, κλεπτικώτατος πάντων [illegible] ἔκλεπτε γὰρ [illegible] ἵππους καὶ βόας καὶ ποίμνια, τὰς σφραγῖδας αὐτῶν μετ-

τοσαῖον, καὶ ἐλεύθερον τὰς δεσπότας αὐτῶν· ὡς φησι καὶ Ἡσίοδος·

Γάστρα γὰρ ἔορα λάθρουσι, εὔδαλα πίθοισι.

Εἴρηται δὲ μονογενὲς τοσαῦται, τὸ τότε ὄνομα ἐγκαλεῖσθαι δὲ μονογενῶν τοιούματι, τὸ τότε ὄνομα ἐγγεγράψ-ον τοῖς τῶν μακρῶν ζώων ἀπλῶς ἐν χελώναις, ἐπωνύμησαν Ἀντίλοχος δὲ ἀπολήψας ἐν τῷ τοιούτῳ ζώων γένει, τὰς σφραγῖδας μετενέγκαντο· ὡς δὲ καὶ ὑπὸ λαθεῖν νῦν ἔχοντι, τὸν Σίσυφον μετωνόμασεν ὁ δὲ λαθὼν τὴν αὐτὸ μαγεῖ θυγατέρα Ἀλλω αὐτῷ ἐπολέσεν· ὁ δὲ λαθὼν τῇ αὐτῇ μαγεῖα ἐγκύμονα Λαερτίῳ τελεῖν, ἐγκυμονοῦσαν τὸν Ὀδυσσέα ἕτερον δὲ γάμω Λαερτίας οἱ δὲ ἀκριβέστεροι, καὶ ὧν ἐστὶ καὶ ὁ Ποιητὴς, Ἀρκεισίον τὸν ὁμώ πάππου πρὸς πατρὸς τῷ Ὀδυσσεῖ γενεαλογοῦσι. ἐστὶ τὸν Ἀρκείσιον, ὁ Ἡρωδιανὸς ἀπὸ τῆς ἄρκτου θρέψας παρήγαγε· καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ τῶν Ἰθακησίων πολιτείᾳ [illegible] τοῦτο φησὶ τὸν λόγον λαβὼν ἐπεὶ τῇ αὐτῇ κληθεῖσα Κεφαλληνία [illegible], ἔχειν ἐπειδὴ ἔοικε, ἐρωτήσαντα τὸν θεὸν, [illegible] ἐντεῦθεν φίλοις συγγενέσθαι· [illegible] ἐς τὴν πατρίδα, καὶ ἤδη συγγενόμενον ἄρκτῳ μετὰ χρησμὸν συγγενέσθαι. τὴν δὲ ἔγκυον γενομένην, μεταβαλοῦσαν εἰς γυναῖκα, καὶ παῖδα τὸν Ἀρκείσιον, ἀπὸ ἄρκτου τῆς ἀρκτύλου. ἀλλὰ δὲ τὰς γενεάς τὰς Ὀδυσσέως. Σίλλωσι ὁ Χῖος ἐν λόγῳ τῶν μυθικῶν, φησὶν, ὡς Ἀντίκλειαν τὴν Αὐτολύκου καὶ Ἀμφιθέας ἀδελφὴν τὸν Νήριτον, ὥστε ὁ Ζεὺς τὸν δὲ ἀπὸ ἄρκτου [illegible], καὶ τὸ γένος, κληθῆναι Ὀδυσσέα, καὶ τὰ ἐν τῷ [illegible] καὶ τὸ γένος, [illegible] Ὀδυσσέως ἔσωμεν [illegible] κατὰ τὴν ἱστορίαν, δοκεῖ τῷ Ὀδυσσεῖ ἐκ μὲν Κίρκης γενέσθαι Ἄγριον καὶ Λατῖνον, ἐκ δὲ Καλυψοῦς, Ναυσίθοον, ἄλλοι δὲ, Τηλέγονον, τὸν μὲν ἐκ Καλυψοῦς, Ναυσίνοον, ἄλλοι δὲ, Τηλέγονον, ὁ Τηλέμαχος καὶ ἐκ Κασιφόνου τὴν θυγατέρα Κίρκης γημάντα, ἐκ δὲ Λυσιμάχου, καὶ Εὐσεβὴς Θεσπρωτίδος, Λεοντόφρονα, οἱ ἄλλοι κατὰ Λυσίμαχον, καὶ Εὐσεβὴς Θεσπρωτίδος, Λεοντόφρονα, ὁ ὕστερον Τηλεμάχου φασὶ Σοφοκλῆς Εὐρύαλον ἱστορεῖ, ὃν ἀνεῖλεν Τηλέμαχος. Τηλεμάχῳ δὲ καὶ Πολυκάστης Περσέπολιν, ὡς Ἡσίοδος, ἢ Ἀριστοτέλης ἐν Ἐλλάδικος, Τηλέμαχον φασὶ Ναυσικάαν γῆμαι τὴν Ἀλκινόου, καὶ γενέσθαι τὸν Περσέπτολιν. τινὲς δὲ ὁ Τηλέμαχος, τῆς Κίρκης μὲν ἀποθανούσης, μετ' αὐτῆς τὰ ἀρῶν Τηλέμαχος, τὴν Κίρκην μὲν ἀνεῖρε, [illegible] ἐσύγματα ἀπηνέγκε δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ Κασσιφόνης.

ΠΕΡΙ ΤΗΛΕΦΟΥ.

Τήλεφος, ἄρχων Μυσίας· ἀλλ᾽ ὁ ἐν τῇ νεωτέρῳ ἱστορίᾳ χρώμενοι, φασὶν, ὅτι τὰ πρῶτα ἐπιγενόμενος τῇ Τροίᾳ οἱ Ἕλλη-

Ἕλληνες, ἥμαρτον τῆς ὁδοῦ, καὶ τὴν μηδὲν αὐτοῖς εἰς πολεμεῖν προσήκουσαν γῆν ἐπόρθουν. ὁ δὲ τῆς ὑπὸ τῷ Τηλέφῳ Μυσίας ὁ δὲ Τήλεφος ἀντεπεπέπτει, ἐπολέμει τε καλῶς, καὶ ἔπαθε. τίτρωσκεται τραῦμα δεινὸν ὑπ' Ἀχιλλέως, κατελαύνει συντιθέσθαι τοῖς αὐτοῦ τὰ ἔπη, καὶ διωκόντων ἀφίησιν, καὶ πεσόντος ὡς γῆν ἐπολεμεῖτο· ἐν ἡ τὸ στρατεύμα ὑποχωρεῖσθαι τῶν Ἑλλήνων. ὡς δὲ τὸ τραῦμα εἶχεν ἀθεράπευτον, χρᾶται καὶ ὁ χρησμὸς ἀνεῖπε τὸ θρυλλούμενον, ὡς ἄρα ὁ τρώσας ἰάσεται. πλεῖ γὰρ τῆς ταχίστης ἐς Ἀχιλλέα, καὶ συμβαίνει τῆς μὲν ἰάσεως τῆς ὠφελείας, τῆς δὲ δόσει μισθοῦ τῆς ὑγείας, τῆς εἰς Τροίας ἡγεμονίας καὶ οὕτω μὲν τοῖσι ἀκολουθήσας καὶ τῷ Γεωργίῳ εἰπόντι, ὅτι ἐκ τῆς Ἀγαμέμνονος στόλος Μυσίας εἰς Τρωάδα πορθῶν, ἐπαληθεύματο ἀγγέλους. ἄλλοι δὲ, ὡς ἀγγεκαθέντα φασὶν, ὅτι ἐπὶ τὸ πάλιν ὅλως ἔστι τῷ ἐκ δουρὸς κεῖται τὰ ἀνθρώπου τῷ Πυθῷ, καὶ ἄλλοι φαίνεται ὁ Ποιητὴς Τηλέφου, ὁ τίμιος τοῖς, ἀνατεθεὶς τὴν ἡγεμονίαν τὴν ἐπὶ τὴν Ἴλιον, ἀλλὰ ὁ τὸ μάντις Κάλχαντι. λέγει γὰρ, ὅτι Κάλχας διὰ τὴν αὐτοῦ μαντοσύνην, ἡγήσατο ναῦς τῶν Ἀχαιῶν ποτὶ εἰς τὴν Ἴλιον.

ΠΕΡΙ ΤΙΘΩΝΟΥ

Τιθωνὸς, κατὰ τὴν ἱστορίαν, ἀδελφὸς τοῦ Πριάμου ἀμφιμήτριος, υἱὸς γὰρ Πρίαμος, τοῦ Λαομέδοντος, ὁ δὲ Τιθωνὸς, Ῥοιῶς τῆς Καστόρος, υἱός, ἢ Στρυμοῦς ἀμφότεροι δὲ πατρὸς Λαομέδοντος. τοῦ δὲ Τιθωνοῦ ἡ Ἠὼς ἐρασθεῖσα, ὡς ὁ μῦθος, διὰ κάλλος, ἥρπασε, καθὰ καὶ τὸν Κλεῖτον· καὶ ἐνετείλατο ἀεὶ ἂν βούλοιτο ἀγαθὸν ζητήσας· ὁ δὲ ἀφείλετο ἀθανασίαν, καὶ ἔλαβε, μὴ συνζητήσας τὸ ἀεὶ νέον. ἐπεὶ δὲ γηράσας ἔμαθεν ὡς κακῶς ἐζήτησεν, (οὐκ ἦν γὰρ ἀθάνατον κακὸν τῆς τοῦ γήρως κακώσεως,) ἔγνω τὴν εἰς ἄλογα μεταστασιν, λιπαρήσας τυχεῖν τῆς μεταπτώσεως εἰς τέττιγα. διὸ καὶ ψυχρὸς ὁ τέττιξ, ὡς ἐκ τοῦ Τιθωνοῦ τοῦ πρεσβύτου, καὶ πολύφωνος, διὰ τὰς πολλὰς λιτὰς τοῦ Τιθωνοῦ. ἡ δὲ παροιμία ἐπὶ τῶν δυστυχῶν γερόντων τίθησι τὸ τοῦ Τιθωνοῦ ὄνομα· ὡς δηλοῖ ὁ εἰπὼν, γεροντικῶς ἀνδρὸς Τιθωνοῦ ἀπεράντου, καὶ περάττων καὶ κακῶν. Ἱστοροῦμεν δὲ ὁ ἐνταῦθα ἱστορῶ, ὅτι Τιθωνὸς ὁ Λαομέδοντος, εἰς ἔσχατον γῆρας ἐλάσας, καὶ ζῆν μακρὸν ἐθέλων, ἠτήσατο παρὰ τῆς Ἠὼς θάνατον, συνοικοῦσα αὐτῇ δι' ἔρωτα. ἡ δὲ ἀδυνατοῦσα, (ἤδη γὰρ ἐνεγράφη τοῖς ἀθανάτοις ὁ Τιθωνὸς,) εἰς τέττιγα μετέβαλεν αὐτὸν, ὡς ἂν ὕδατος τῆς αὐτοῦ φωνῆς εἰς τὸ διηνεκὲς ἀκούοιτο. ἄλλοι δὲ φασὶν ὅτι τοῦτο τὸ Τιθωνοῦ συνέβη

ἔχει ὁ Ἡμέρα, ὧν ὁ γονεῦ Ἀμέμνων, καὶ Ἡμαθίωνα, ἀθάνατον ἢ Τιθωνὸν ποιῆσαι. ἐπελάθετο δὲ πάντως ἢ ἀγήρω ποιῆσαι· γηράσαντα δὲ οὕτως ὡς ἐν ταλάρῳ ἢ λίκνῳ, ὥσπερ κοινὸν αὐτὸν κατασκευασάμενον, ἀλλὰ βρεφυλλίων καθεύδειν, εἰς τέττιγα μετέβαλε. καὶ αἱ λίαν πρεσβῦται, Τιθωνοῦ σοφώτεροι, οἱ ἀπὸ ἢ Κρόνου τε καὶ Ἰαπετοῦ, ἀπὸ τῆς Ἰαπετοῦ καὶ Κρόνου. ὅτι δὲ ὑπὸ τῆς περὶ Τιθωνὸν ἀλληγορῆται, ὡς ὅτι ἐπιθυμίας ἐν ἐμπροσθογενεῖ τὸ γῆρας, ὥστε ἀπὸ ἢ ἕω μὴ κοιμᾶσθαι μέχρι δύσεως· πρὸς ἑσπέραν δὲ τῇ ἐπιθυμίᾳ ἐπεγείρεσθαι. διὸ καὶ λόγον εἶπεν Ἠοῖ συγκοιμᾶσθαι.

ΠΕΡΙ ΤΙΤΑΝΩΝ

Τιτᾶνες, οἱ καταχθόνιοι δαίμονες, ἐξ ὧν τὸ τίσιν τὸ ἀποδίδωμι, Τιτὰν καὶ Τιτᾶνες εἰ ὑπὸ διαπραττόμενοι, ὥστε ἄνευ τιμωρίας ἢ ἀρχὴν τι τινάσσω, ὥσπερ οἱ κινοῦντες τὰς χεῖρας, ἢ τὸ κλέψαι τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς Κρόνου, ἤγουν τοῦ Οὐρανοῦ. Τιτᾶνες δὲ ὡς οὕτω Δίας, Ἄτλας, Προμηθεὺς, Κοῖος καὶ ἡ Φοίβη, γεννᾶται Λητώ, Ἥλιος, Ὑπερίων, Κρεῖος, ὁ ἐκ καὶ Δαμασκὸς ἐπὶ τοῦ ἐξέδρη τῶν Ἐρυθρῶν, κατὰ τινας, ὁ Τιτὰν, ἀλλὰ γίγνεται ὁ Ἀτλὰς Κρεῖος, Τιτὰν ἢ αὐτὸς, ἀπὸ τοῦ κεκλῆσθαι ἢ Τιτᾶνες, Τιτὸν, ἀκούω ὄνομα οἱ μὲν ἐκ θρεμμάτων ἐκ τῆς Θεοῦ ἀφ' ἢ ἢ Τιτοῖδα γῆν, οἱ μὲν ἢ γάλαν, οἱ δὲ ἢ Ἀττικῷ καλοῦσαι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΙΤΥΟΥ

Τιτυὸς γῆς υἱὸς λέγεται, κατὰ τὸν μῦθον· ὅτι ἠράσθη τῆς Λητοῦς καὶ ἐραθεὶς, ἐκράτησεν αὐτὴν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, μὲν, καὶ ἐβιάσατο. ὡς Ἄρτεμις, καὶ Ἀπόλλων παῖδες ὄντες τῆς Λητοῦς, κατετόξευσαν αὐτὸν, καὶ ἀπέκτειναν. διὸ φασιν αὐτὸν ἐν τῷ Ἅδῃ ἔχειν τὰ βέλη ἐνδεδεμένα, καὶ κολάζεσθαι ἐν τούτῳ. ἄλλοι δὲ φασιν τὸ ἧπαρ κειρόμενον ὑπὸ γυπῶν, κακῶς πάσχειν ἐν Ἅδῃ. ἔοικε δὲ ὅτι καὶ μεγεθυνθεὶς τι ἐν ζῶσιν ᾖ, καὶ φρονεῖν δέ τινα γυπῶν, συνεχῶς ἐν καιροῖς τι ἐπεὶ, κατὰ κνήμας Ἰσαὶ, ἀλλὰ γῆν κατεῖχε τι πολλὰ, διὰ τὸ γεωργικὸν. ἔθει πάντων τῆς φαντασίας τεθνάναι αὐτὸν ἐν Ἅδῃ. διὸ ἢ Γῆς υἱὸς, διὰ τὸ ἔργον καὶ ἐπιμελεῖσθαι γῆν, ἢ διὰ τὸ μεγαλοσώματος.

ΤΛΗΠΟΛΕΜΟΥ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ.

ἈΛΚΜΗΝΗ
γυνὴ
ἈΜΦΙΤΡΥΩΝΑ,
ἡ
τῆς Ἀλκμήνης ὁ Ἠλεκτρύωνος
ΙΦΙΚΛΕΥΣ,
ὁ ἸΟΛΑΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ,
τῆς ἐκ Ἀστυόχης,
ὃς ἀργεῖος ἀπελθὼν
ὑπὸ αὐτοῦ πατρὸς
φόνον, ΤΛΗΠΟΛΕΜΟΣ.

καὶ περὶ τούτου ἐν τῷ περὶ Ἡρακλέους ἱκανῶς ἐῤῥέθη.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΡΑΓΩΝ ΤΩΝ ΜΕΝΔΗΣΙΩΝ.

Ὁ τράγος Αἰγυπτιστὶ καλεῖται Μένδης. τινὲς δὲ τῶν Αἰγυπτίων ἐπέβαλλον τῷ τράγῳ ἀνακεῖσθαι τῷ γονίμῳ δυνάμει· ὡς γὰρ ἀχόλαστον ζῶον ὁ τράγος λέγεται εἶναι. τοὺς δὲ τράγους οἱ αἰπόλοι καὶ οἱ Μενδήσιοι σέβονται, (ἔστι δὲ ὁ ἐν τῷ Δέλτα τοῦ Νείλου στομάτων) οὐκ αἶγας, αἰδοῖα τῷ γονίμῳ θεῷ ἐτίμων δὲ μεγάλως καὶ τὰς αἰπόλους τῶν τράγων. ἦν δὲ καὶ πρὸς τῷ Μένδητι, παρ' Αἰγυπτίοις ἐν τῷ ἱερῷ τὸ ἄγαλμα ἐγκεχαραγμένον, ὄρθιον τὸ αἰδοῖον ἔχον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΙΠΤΟΛΕΜΟΥ.

Καθὼς μυθεύεται, ἡ Δημήτηρ εὗχε θυγατέρα τὴν Περσεφόνην, ἣν ἥρπασεν ὁ Πλούτων. περιιοῦσα δὲ ἡ Δημήτηρ, καὶ ζητοῦσα τὴν θυγατέρα, ἦλθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ κατελύσατο παρὰ Τριπτολέμῳ, ἐν κώμῃ Ἐλευσῖνι ὑπὸ καλουμένῃ, μαθοῦσα παρ' αὐτοῦ ὅτι ὁ Πλούτων ἥρπασε τὴν Περσεφόνην, ὡς ὑπὲρ ταύτης δὲ εὐεργεσίας ἔδωκε τῷ Τριπτολέμῳ τὰ σπέρματα λέγω δὲ σίτου καὶ κριθῶν. ἐπιβαλομένη μὴ ἐθέλουσα, ἀλλὰ ἐλθοῦσα, καὶ σπείρουσα τὰ σπέρματα ταῦτα ἀνθρώποις, ἵνα μάθωσι τὸ σπείρειν, καὶ γεωργεῖν, καὶ ἐσθίειν τοὺς ἡμέρους καρπούς. πάλαι γὰρ οἱ ἄνθρωποι ἤσθιον τὰς βαλάνους ἐκ τῶν φηγῶν ἤσθιον ἀπὸ τῆς φηγοῦ καὶ τὰ φαγεῖν ἥρπασε. λέγεται τοίνυν ὅτι Τριπτόλεμος λαβὼν ἅρμα δρακόντων πτερωτῶν, συμπεριελαύνων ὡς τὸν Κελεὸν, ὅπου ἐνελαύνει φιλοτιμούμενος τὰ σπέρματα.

ΠΕΡΙ ΤΡΙΤΑΝΟΣ.

Τρίτων, υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιτρίτης· τὰ μὲν ἄνω μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ, ἄνθρωπος· τὰ δὲ ἐκ τοῦ ὀμφαλοῦ μέχρι ὑπ[illegible], δελφὶν [illegible] ὥσπερ [illegible] Λακεδαιμόνιοι Τρίτωνα, Ποσειδῶνα καλοῦσι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΩΟΣ, ΕΞ ΟΥ Η ΤΡΟΙΑ ΕΠΩΝΟΜΑΣΘΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΤΡΩΩΝ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑΣ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΕΙΦΘΕΝΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞ [illegible] ΚΑΤΑΓΕΤΑΙ ΚΑΙ Η ΤΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ ΑΡΧΗ.

Τρὼς, βασιλεὺς τῶν Τρώων τῆς τὸ [illegible] ὑπὸ τοῖς κλίτεσι τῆς μικρᾶς Φρυγίας κειμένης [illegible] ἄλλος πολὺς [illegible] ὑπὸ δὲ [illegible] ἀξία, μεταξὺ τῆς Ἴδης καὶ τῆς θαλάσσης [illegible], ὡς μαρτύρεται [illegible] Ἀπόλλωνα τε [illegible] Ἀθηνᾶς δὲ [illegible] Ἥρας τε καὶ Ποσειδῶνα, [illegible] καὶ τῆς πρώτης βασιλείας [illegible] μὴ τὸν πάλιν [illegible] ὅτι [illegible] Ἴδη, [illegible] τοῦ Δαρδάνου [illegible] Τρῶος, καὶ [illegible] καὶ Δάρδανος, ἐκ τοῦ Δαρδάνου [illegible] Σαμοθρᾴκης [illegible] Δευκαλίωνος, ἐκ τῆς [illegible] ὡς φασι, μετὰ [illegible] τῇ Τροίᾳ, μετὰ [illegible] τὸ ὕδωρ, ἡ Δαρδανίων [illegible] Ἴλιος, [illegible] Ἴλιος μία [illegible] Δάρδανος [illegible] Ποσειδῶν [illegible] Ἀπόλλων [illegible] Ἴλιον Λαομέδοντι, καὶ [illegible] Ἴλιον, [illegible] μετὰ [illegible] Λαομέδοντος [illegible] θάλασσαν [illegible] δὲ Λαομέδων [illegible] Ἡσιόνην τὴν αὐτοῦ θυγατέρα [illegible] βασιλεὺς, [illegible] Βορεᾶ [illegible]

δὲ Ἡρακλῆς, μετὰ Ἰάσονος, μέλλοντα πλεῖν ἐπὶ τὴν Κολχίδα γῆν, μέλλων λαβεῖν τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ὃ ὁ δράκων ἐφύλαττε, μετὰ τῆς καλουμένης Ἀργοῦς νηὸς, ἀφ' ἧς οἱ Ἀργοναῦται προσωνομάσθησαν τῷ Ἰλίῳ, εἶδε τὴν Ἡσιόνην τῷ αἰγιαλῷ δεδεμένην, καὶ μαθὼν τὴν αἰτίαν, ὁ Ἡρακλῆς ὑπέσχετο ῥύσασθαι ταύτην, εἰ ὑποσχεθείη αὐτῷ Λαομέδων ἀθανάτους ἵππους λαβεῖν, οὓς Ζεὺς εἰς τιμὴν τοῦ Γανυμήδους τῷ πατρὶ αὐτοῦ, χρυσοῦ πήχεις ποιήσας, ἐκ τῆς ὑπισχνουμένης αὐτῷ τὸ σῶμα, ὡς χρυσοῦ, ἐπιδεῖν τὸ κῆτος ἀνθρώποις, τῷ τότε ἐμπεσόντι σημεῖον. Ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνον ἀπεστέρησεν αὐτῷ, ἐξῆλθεν ἀποστέλλων ... ἐκ τῆς ... καὶ δεξάμενος δὲ τὰ ὑποσχεθέντα παρὰ Λαομέδοντος, ἐξ ἑτέρας ἀνδρῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος, πληρώσας, παραγενόμενος πάλιν, τὴν Ἴλιον, Τελαμῶνος πρώτου τὸ τεῖχος ῥήξαντος, καὶ ἀνελόντος Λαομέδοντα μετὰ τῶν παίδων αὐτοῦ Ἡρακλῆς, πλὴν Ποδάρκου τοῦ ὕστερον Πριάμου κληθέντος, καὶ Ἡσιόνης τῆς ἐν πόλει κρατηθείσης. καὶ Ἡσιόνην δὲ γέρας δέδωκε Τελαμῶνι, ὡς ἀριστεύσαντι. ἐξ ἧς ὕστερος Τελαμὼν ὁ Τεῦκρος γεννᾶται. ὅτε δὲ Ἡρακλῆς καὶ τῇ Ἡσιόνῃ χαρίζεται, ὃν ἂν θέλῃ τῶν αἰχμαλώτων ἀπαγαγεῖν, ἡ δὲ τὸν ἑαυτῆς εἵλετο καλούμενον, τὸν ἑαυτῆς ἀδελφὸν Ποδάρκην ὠνήσατο, ὅθεν ἐκλήθη καὶ Πρίαμος. φασὶ δὲ καὶ τὰς Ἀμαζόνας κατ' αὐτὸν τὸν χρόνον στρατεῦσαι, ὅθεν καὶ Μυρίνα πολυσκάρθμου Τροίας, ἀπὸ Μυρίνης τῆς Ἀμαζόνος, τῆς πολυσκάρτης. αἱ λοιπαὶ γὰρ τῶν Ἀμαζόνων ἐν τιμῇ αὐτῆς πόλιν ἀνήγειραν, ὅτε παρετάξαντο οἱ Τρῶες, τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων ἐπελθόντων αὐτοῖς μετὰ Πελοπίδου Πριάμου. ὅτε στρατὸς τῶν Τρώων παρέσχε θεοῖς πολὺν ταχυτῆτα, ὡς ὁ Ποιητὴς φησιν·

> Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη
> Ἐν πεδίῳ, ἀπάνευθε περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
> Τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
> Ἀθάνατοι δὲ σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης,
> Ἔνθα τότε Τρῶες διεκρίθεν, ἠδ' ἐπίκουροι.

οἱ δ' Ἕλληνες διὰ τὴν τῆς Ἑλένης ἁρπαγὴν ἐστράτευσαν. Ἀλέξανδρος γὰρ, ὁ καὶ Πάρις ὀνομαζόμενος, εἰς Λακεδαίμονα πλεύσας, καὶ δεχθεὶς παρὰ Μενελάου, ἐμεινεν ἱκανὰς ἡμέρας. Μενελάου δὲ τότε ἀπογενομένου εἰς Κρήτην ἐλθεῖν διὰ τὴν τοῦ μητρὸς Ἀερόπης θυσίας, ἐκεῖ τὸν Πάριν ἐρασθεῖσαν ἴσως. ὁ δὲ τῆς Ἑλένης ἐρασθεὶς, διὰ τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης ἁρπάσας, καὶ μανεὶς τῷ ἔρωτι, χρήματα ἁρπάσας εἰς Αἴγυπτον ὑπὸ Πρωτέα, γνοὺς, ἡ Ἑλένη

νίω ἐφεῖλεν αὐτὸν ἢ ἐβίβαλεν Ἰθάκαν κοινῆς, ὡς ἐν τοῖς προλαβοῦσι εἴρηται· καὶ τούτου ἐπιδημοῦντος εἰς Τροίαν ἀποσταλεὶς Μενελάου δ' ἀπόντος, ἢ τὴν Ἑλένην μετ' αὐτῆς, ὁ τοιοῦτος ὅρκος προβάλλεται· [illegible] γὰρ πρὸ τοῦ γαμῆσαι Μενέλαον αὐτὴν, τοὺς μνηστευομένους ὅρκον ἐγένετο, ὅτι τῷ λαχόντι [illegible] καὶ αὐτῇ, πάντες διαπλεύσαντες σύμμαχοι κατὰ τοῦ ἁρπάσαντος, ἀναθέντος τοῦ ἀδικουμένου· καὶ νῦν κηρύξας Μενέλαος τὸν ὅρκον, συνήγαγε τοὺς ἥρωας, καὶ κατὰ Τροίας ἐστράτευσε Ἀγαμέμνονος στρατηγοῦντος· ἐξ ὧν Παλαμήδης ὁ σοφώτατος, καὶ Ὀδυσσεὺς ὁ φρονιμώτατος. [illegible] τον προτρεπόμενον τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ τῶν στρατιῶν, καὶ [illegible] θέλων [illegible] ὁ Ὀδυσσεὺς, καὶ μανίαν προσποιησάμενος, καὶ ζεύξας ὄνον, ἢ [illegible] μανίας [illegible], ὁ Παλαμήδης ἤλεγξεν ὅτι [illegible] μανίαν ἤλεγξε [illegible] Τηλέμαχον [illegible] προσθεὶς πρὸ τῆς ἀρότρου, εἶτα φείσασθαι ὁ Ὀδυσσεὺς τοῦ παιδίου, [illegible] παιδίον καὶ ἐγνώσθη ὅτι προσποιεῖται μανίαν. Ὁ Ὀδυσσεὺς πλάσας εἰς Τροίαν, τοιαύτας ὁ Παλαμήδους Ἑλλήνων, ἐν τῷ τοῦ Παλαμήδους σκηνῇ, [illegible] ὡς προδότην, χειρογραφίας ὑπ' αὐτοῦ γενομένας κατὰ Παλαμήδους ὡς προδότου, ὑπὸ Ἀγαμέμνονος ἐπιστολὴν κατακρίνεται αὐτοῦ· καὶ πίστις ἐπὶ Ἀγαμέμνονος καὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων, λιθοβοληθεὶς ἀπέθανεν. Ναύπλιος ὁ πατὴρ αὐτοῦ, πλεύσας πρὸς τοὺς Ἕλληνας, καὶ τὸν φόνον τοῦ παιδὸς ἀπαιτήσας, [illegible] πάντων χαριζομένων τῷ βασιλεῖ Ἀγαμέμνονι, μετὰ τὸν Παλαμήδην ἀπώλεσεν Ὀδυσσεὺς, ἀπῆλθεν λυπούμενος τὰς Ἑλλάδας χώρας, παρασκευάσας τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας μοιχευθῆναι, Κλυταιμνήστραν Αἰγίσθῳ, Αἰγιαλείαν, τὴν τοῦ Διομήδους Κομήτῃ, καὶ Κλυμένην τὴν Ἰδομενέως, ὑπὸ Λεύκου [illegible] ἀπολέσθαι, καὶ Κλεισιθύραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ καταφυγοῦσαν, καὶ ἐπὶ τέλει τῆς Κρήτης ἀνοικοδομήσας ἐνεπίμπρα εἰς Αὐλίδα δὲ, ἐν τῇ τῶν Ἑλλήνων στόλων συναχθέντων ἀθροισθέντων, πάντων τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων, Κάλχας ὁ μάντις ἐδήλωσεν ἐννέα ἐνιαυτοὺς πολεμήσειν τὴν Τροίαν, μαντευσάμενος ἐκ τοῦ ὄφεως τῷ καταφαγόντι τοὺς ὀκτὼ στρουθοὺς καὶ τὴν μητέρα, ὡς Ὅμηρος ἐν δευτέρῳ φησί· προσετέθη μὴ ἄλλως τοὺς Ἕλληνας δυνηθῆναι αὐτὴν πορθῆσαι, εἰ μὴ τὰ ὀστᾶ τοῦ Πέλοπος ἀγάγωσι, καὶ τὸν υἱὸν Ἀχιλλέως

λίως Νεοπτόλεμον· ἐ τὰ τόξα τοῦ Ἡρακλέους, διὰ Φιλοκτήτου, ἤγαγον ἅπαντα· ἐπεὶ δὲ ταῦτα [illegible] ἵππον κατεσκεύασαν, πρὸς μέγεθος [illegible] τοῦ πολέως, [illegible] μὴ [illegible] εἰσέλθῃ, ἀλλ' [illegible] τῷ μεγέθει [illegible] οἱ Ἕλληνες, τὸν ἀριθμὸν, κατὰ τινὰς μὲν, Γ' κατὰ τινὰς δὲ, ὡς ὁ Στησίχορος, ἑκατὸν· κατ' ἄλλους δὲ, δώδεκα, ὧν ἐστι τὰ ὀνόματα ταῦτα· Μενέλαος, Διομήδης, Φιλοκτήτης, Μηριόνης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος, Εὐμήδης, Φείδιππος, Λεοντεὺς, Μέγης, Οδυσσεὺς, ἐ Εὔμηλος· [illegible] ἀληθὴς [illegible], διὰ τὸ [illegible] τύπος τοῦ Ἀπόλλωνος· γέγραπται γὰρ [illegible] αὐτὸν [illegible] τοῦ Σίνωνος πρὸς τὰς Τρῶας [illegible], γὰρ [illegible], ἐ τὰ [illegible], ἐ τὸ [illegible], [illegible] τῇ Ἰλίῳ [illegible] λέγων, ὅτι δι' ὑμᾶς, ὦ φίλοι Τρῶες, ταῦτα [illegible] ὑμῶν [illegible]. καὶ οἱ Τρῶες [illegible], [illegible], καὶ [illegible] τὸ [illegible] δ' ἵππον, ἄλλοι Τρῶες, καὶ [illegible] ὑμῶν [illegible]. Ἀθηνᾶ ὑμῶν [illegible], καὶ καθ' Ἕλληνας [illegible] [illegible] καταλαβεῖν τὴν πόλιν, [illegible], [illegible], [illegible] πατρίδα, [illegible] καταλιπεῖν τῇ [illegible] τὸν ξύλινον ἵππον, [illegible]. [illegible] λέγων ἐ [illegible] ἔχοντα, ἐ [illegible] Τρῶες, ἐ τὰς πύλας καθελόντες, [illegible] τὸν ἵππον. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ χώρᾳ [illegible], ὡς [illegible] τὸν πόλεμον [illegible] ἀπαλλαγέντες, [illegible] στρατεύματι δ' Ἕλληνες [illegible], [illegible] ἐ [illegible] τὸν [illegible] ἵππον, [illegible] τῆς Τενέδου λοχησάντων, καὶ οὕτω ἑάλω ἡ Τροία. [illegible] δὲ λέγων [illegible] τοὺς προβαλλομένους τοὺς ποιητῶν μύθους, [illegible] Ζεὺς [illegible] χαρίζεται τοῖς Τρωσὶ, καὶ [illegible] τοὺς Ἕλληνας, διὰ [illegible] Θέτιδος [illegible] τοῦ Ἀχιλλέως, ἵνα ζητήσωσι τὸν Ἀχιλλέα οἱ Ἕλληνες [illegible] καὶ [illegible] Ἥραν [illegible], [illegible] τῶν Ἑλλήνων φροντίζουσα [illegible] Διὸς πρὸς μάχην [illegible] ἐ μετὰ ταῦτα [illegible], [illegible] πρὸς αὐτὸν [illegible] τῷ Διῒ, [illegible] οἱ Τρῶες, [illegible], [illegible] ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. [illegible], λαμβάνει [illegible] ἐκ τοῦ [illegible] τῆς Ἀφροδίτης, [illegible] τὸν Δία, ἐ [illegible] αὐτὸν ἐκ τοῦ [illegible] τούτου, πρὸς [illegible] καὶ λαγνείαν

καὶ τοῦτο δὲ τῷ μύθῳ προστίθησιν Ὅμηρος, τὸν Δία μετὰ τὴν τῆς Θέτιδος ἱκεσίαν περὶ τῆς Ἀχιλλέως ἀποχωρήσεως, κατανεύσαντα αὐτῇ τὰς ὀφρῦς ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει, σείσαντα δὲ τὰς χαίτας ἀπὸ κατανεύσεως τῆς κεφαλῆς καὶ συγκινήσαντα ὅλον τὸν οὐρανὸν [illegible] κατανεύσεως αὐτῷ καταθέσθαι. μετὰ ταῦτα δὲ τοῦ Ἀχιλλέως πολεμ[illegible] αὐτὸν [illegible], καὶ [illegible] κατακρίνας, φόβος ἦλθε τὸν Δία, μή πως, καὶ [illegible] ὁ Ἀχιλλεὺς [illegible] τὴν Ἴλιον· τότε [illegible] τὸ [illegible] ὁ Ἀχιλλεὺς [illegible] ἀπολέσθαι, [illegible] τοὺς θεοὺς τὸ [illegible] βουλόμενος ἀπολέσθαι, [illegible], ἵνα οἱ μὲν τοῖς Τρωσὶ, οἱ δὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθήσωσιν· ἵνα οἱ μὲν τοὺς Τρῶας, [illegible] ὁ μὲν Ζεὺς, μετὰ τῶν μάχην, [illegible] τόπον [illegible], ὁ μὲν Ζεὺς, [illegible] ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ὁ δὲ Ποσειδῶν σείων τὴν θάλασσαν· ὁ δ' [illegible] ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἐφοβήθη μήπως Ἅδης, [illegible] τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ οὐρανοῦ, [illegible] γένηται [illegible], καὶ [illegible] τῆς γῆς, [illegible] τὰ κατ' αὐτόν. ἔστι δὲ τὰ ἔπη ταῦτα·

Δεῖσεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεύς·
[illegible] Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

[illegible] Φερεκύδης δέ φησιν, ὅτι Ἴλιον [illegible] ἀλλὰ [illegible] μετὰ [illegible], αὐτοῦ μόνου τὸ [illegible] τοὺς Ἕλληνας [illegible], τὸ [illegible] τῶν θεῶν, τὸ [illegible] δὲ αὐτοὺς [illegible] τῶν θεῶν, [illegible] Νέρωνος [illegible] τὴν Ἴλιον. [illegible] Κρήτη, γεωργοῦ τινος [illegible], [illegible] κασσιτέρου λάρνακα, συγγράμματα [illegible] τὰ Τρωϊκὰ [illegible] Φοινικικοῖς γράμμασι συγγεγραμμένα ὑπὸ Δίκτυος τοῦ Κρητὸς, [illegible] γράμμασι συγγεγραμμένα [illegible] ἐπὶ Ἴλιον καὶ κατὰ Ἰδομενεὺ [illegible] ἐκ τῶν Φοινικικῶν γραμμάτων [illegible] Ῥωμαϊκὴν συγγραφὴν [illegible] [illegible] Ἰταλίαν, [illegible] καὶ ἄλλους [illegible] Ἀγχίσου, [illegible], καὶ αὐτὸν [illegible] τὴν βίβλον, [illegible] Κρήτῃ [illegible] συγγραφὴ, [illegible] Κρήτῃ [illegible] Ἀτρείδας [illegible] Ἰδομενέα, [illegible] Ἕλληνας [illegible] ἐγγελθῆναι [illegible] Ἕλληνας [illegible] Ἴλιον [illegible] μετὰ Ἰδομενέως, [illegible] Ἴλιον [illegible] τοὺς Τρῶας, καὶ [illegible] ἐν μέσῳ ἔτος, [illegible] Ἴλιον [illegible] τοὺς Τρῶας. [illegible] ἐν τῇ Τρωάδι τοὺς Ἕλληνας, [illegible] Χερρόνησον, [illegible] τὰ πράγματα, τὰς μὲν [illegible], [illegible] καὶ Ὀδυσσέως [illegible] λέγω, [illegible] Ἴλιον [illegible], [illegible] τὰ δ' ἔργα, [illegible] Τρώων [illegible]

ἀρέγματα κατεσκευασμένος, διδόντες ἐν ἀνάθημα τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Ἰλιάδι, ἵππον ξύλινον· ὃν κατεσκευάκασιν οἱ Ἕλληνες, αὐτὸ ἐλεύσονται ἐν τῇ Τροίᾳ, δόξαν παρέχοντες τοῖς Τρωσὶν, ὡς δὲ ἐν τὴν Ἑλλάδα ἤδη ἀποπλεύσαντες· κατασκευάσαντες δὲ τὰς σφραγῖδας, τὰς μὲν φυλακὰς ἀπολλύοντες τὰ Τρώας, πρὸς δὲ τοῖχον ἐν ταῖς πυραμίσιν, σημαίνει τοῖς Ἕλλησι μένουσιν ἐν Χερρονήσῳ. ἐν ᾗ γὰρ νυκτὶ ὁ προσδεχόμενοι τοῖς Τρωσὶν ἐπιθέμενοι, τὴν πόλιν εἷλον· μεμαθήκασι γὰρ τὸν συγγραφέα ἐν Πενθεσιλείᾳ τῶν Ἀμαζόνων ἐπὶ συμμαχίᾳ ἥκουσαν τοῖς Τρωσί. καὶ ὡς Ἕκτορα ἀπέκτεινε πρὸς αὐτὸν ὡς ἀποστρεφόμενον μετ' ὀλίγον, ἐπιβουλευθέντα πρὸς τὸν τοπικὸν Ἀχιλλέως, ἐν κτείνει ἐπιστὰν μετὰ δὲ ἐν Πενθεσιλείας ἀνεῖναι μονομαχηθεὶς εὐχεῖς γὰρ Ἑλλήνων καὶ αὐτὴν ἐπεσπάσθαι τὰς τάξεις· μεμαθήκασι δὲ καὶ Μέμνονα, ὡς ἐν αὐτῷ τοῖς Τρωσὶν ἐν τῇ ἑαυτοῦ συμμαχίᾳ ἥκοντος προσιέναι δὲ, ἐν Παλαμήδει, ὡς ἐλθεῖν ἀποθανόντος, ἐν Ναύπλιον τὸν ἐκείνου πατέρα ἐκδικήσαντα, τὰς τῶν ἐν τῇ ἄλλων Ἑλλήνων γυναῖκας μοιχευθῆναι καὶ δέκα πόλεις τῆς Κρήτης ἀναστάσαντας τοὺς ... ἐν μετὰ τὸν Τρωικὸν πόλεμον καὶ τὸν Ἰδομενέα τῇ Κρήτῃ καταίροντα ἐξελάσαντας· ὕστερον δὲ ἐκκαύσαντος τῶν Ἑλλήνων ἐπανόδου ἐπὶ τὴν πατρίδα, ὅπως φρυκτὸν ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Εὐβοίας, Καφηρέα λεγόμενον, ὃ δὲ Ξυλοφάγον καλεῖται· ὅτε πλεύσαντες τῶν Ἑλλήνων, αὐτὸ δοκεῖν λιμένα τῆς, διεφθάρησαν. τέσσαρες γὰρ ἐν ὅτε ἑάλω τῆς Τροίας, μόνος Αἰνείας καὶ Ἀντήνωρ σώζονται· καὶ τοῦτο διὰ παλαιὰν ξενοδοχίαν Ἑλλήνων, σωμένοις γὰρ ἐξαλέξαντο ὅτι Ἕλληνες ὅμως ἢ διὰ τὸ συγκατατίθεσθαι αὐτοὺς, δίκαιον ἀποδοῦναι τῆς Ἑλένης ἐκδόσεως καὶ τὰ χρήματα· ἢ διὰ τὸ φόβον τρέπον τινὰ πρὸς τῶν τῶν Ἑλλήνων φιλίαν, ἔτι ἐν παρώτρυνε τοὺς Ἕλληνας οὕτως μόνον σώσαι καὶ πλοῖα ἐχαρίσαντο αὐτοῖς πλεῦσαι ὅπῃ ἂν ἡ τύχη φέροι. Ἀντήνωρ μὲν οὖν εἰς τὸν Ἀδριατικὸν μυχὸν εἰσέβαλεν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τοὺς Ἐνετοὺς, (γένος δὲ τῶν Παφλαγόνων,) ἔκτισε τὸ Πατάβιον, ὠκίσθη, ἐκεῖθεν τῆς περιοίκου Εὐγανέου λεγομένης. Αἰνείας δὲ ἐν αὐτοῖς ὁμοίως ἀπέπλευσε, ἐν πρῶτον προσέσχε τῇ Μακεδονίᾳ· εἶτα εἰς Σικελίαν ἀφίκετο, κἀκεῖ ξενωθεὶς ἐκεῖθεν γὰρ εἰς Λαυρεντὸν τῆς Ἰταλίας, ὅτε Λατῖνος ἦν βασιλεὺς· ὅτε ἐκάλει αὐτὸν τὴν ἀρχὴν, ἐκλήθη· οὕτω δὲ ἑρμηνεύει πάντας τοὺς ὁ στρατηγὸς, καὶ μάθοι ἐν Τροία, ὁ τῆς Ἀφροδίτης ἐν Ἀγχίσου υἱὸς, ἤλασε τοῖς πολεμήσασι τοῦ ἀνδρὸς, ἐν ἐτίμησε καὶ τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Λαβινίαν γυ-

γέγει εἰς γάμον δι' ἣν τὰ μέγιστα φιλανθεὶς ὁ Τρὼς τὸ Λαβίνου, ἐ τῆν πόλιν ἐπωνυμίαν λαβόντες, (Λατῖνοι γὰρ κ᾽ αὐτοὶ ἐπωνομάσθησαν,) πόλιν ἔκτισαν Λαβίνιον, ἀντὶ τ᾽ τοῦ ζεῦ. λέως θυγατρὸς Λαβίνιας κεκλημένην. κ᾽ ταῦτα μὲν κατά τινας μυθ. Ὅμηρος ὁ δὲ Ποιητὴς ἐμφαίνει ἐν Τροίᾳ μεῖναι τὸν Αἰνείαν, κ᾽ διαδεξάμενον τὴν ἀρχήν, παραδεδωκέναι τοῖς παισί, ἐφαπτομένου τῶν Πριαμιδῶν·

Ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὰν ἤχθηρε Κρονίων

κ᾽ τὰ ἑξῆς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΩΙ'ΛΟΥ

Τρωΐλον, τὸν παῖδα τῆς Ἑκάβης ἐ Πριάμου, φασὶν ἔτι ὄμαθεῖς ὁ Ἀχιλλεὺς ἀνελεῖν, ἔργῳ μὲν Ἀπόλλωνος, ἐδόκει αὐτὸν προτρεπόμενον ἐν τῷ Θυμβραίῳ Ἀπόλλωνος ναῷ. Ἀχιλλεὺς ἐδίωξεν αὐτὸν ἐξελθόντ᾽ ὡς δ᾽ εἰς ἐπενοῆθη, προσελθὼν αὐτὸν τῷ βωμῷ δή, φασί, ἐ τιμωρὸν ὁ Ἀπόλλων, αὐτὸν παραλαβεῖν ἀνταμείψεσθαι. ἐ ἔνα μὲν τινες λέγουσι περὶ τὸ Τρωΐλου αἱ δὲ ἀκριβέστεροι, τοῦτον τὸ Τρωΐλον, ἐ ἱππικοὶ ἔχοντα τὰς ἵππους, κ᾽ μελαγχολῶν ἐν Θετταλίᾳ Ἀχιλλέα τούτων ἐρᾶν. τέος μὲν ἦν ὁ Τρωΐλος τῷ ὀφθέν, μελαγχολίας δ᾽ ἐ δακρύσαντα, ἐ Ἀχιλλεὺς πρῶτον ἀπέσχε, μετὰ δ᾽ τὸ ἀνελεῖν, Μέμνων ἐξελθὼν ἐκ τῆς Τροίας, συμβαλὼν τῷ Ἀχιλλεῖ, ἐ σπαράττει ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐ ἐγένετο ἐν τῇ Τροίᾳ δι' αὐτὸν πένθος πολύ, ὥσπερ ἐφ' Ἕκτορι.

ΠΕΡΙ ΤΡΟΦΩΝΙΟΥ

Τροφώνιος, ἀνὴρ ἦν πάνυ φιλόδοξος· πειρώμενος δ᾽ ἐν Λεβαδείᾳ τῆς Βοιωτίας ὑπόγειον οἴκημα, εἰσελθὼν ἐμαντεύετο ἐ λιμαγχονηθεὶς ἀπέθανεν· ἐγκατοικήσας δ᾽ δαιμόνιον τι, τοὺς μαντείας ἐνθάδε εἰσέρχονται ἵν᾽ ἔστιν ἐν χρηστήριον, ἔχοντας τῶν χρυσῶν χάσματα, ἵνα τοῖς ἐκεῖ ἐμφιλοχωροῦσιν εἶναι ἀπόλουτε, μηδὲν ὑπ᾽ αὐτῶν δυσχερὲς πάσχωσι. ὁ δ᾽ ἥρως αὐτοῦ, λοιπὸν ταῦτα ἐγέλα, διὰ τὸ τῶν ὅστεων ἐκπλαγῆ· ἔστι κ᾽ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀγελάστων, ἐ σκυθρωπαζόντων, τὸ ἐς Τροφωνίου μεμάντευται. κ᾽ ἄλλως ἐν ἄλλῃ Τροφώνιος, ἐ Ἀγαμήδης, τοὺς Ἐρχομένου, ὑπῆρχον μὲν ἐκ τῆς Βοιωτίας, τέλειος Λεβαδείας, μῦθος δὲ τοὺς πυργὼν θησαυρὸν δὲ κατεσκευάσαντο κ᾽ ληφθέντες, ὥστε καταδρυχθῆναι πολλοὺς ἐθελον, ἐπὶ τὸ τελέ-

ναι

ται καὶ μὴ εὑρεθῆναι αὐτοῦ τὰ λείψανα. ὅπου δὲ νῦν τεθνήκασι ἀφανισθῆναι δ', ὅτι ἐκεῖσε κατῆλθον, διὰ τὸ μαντεῖον φασὶν αὐτὸ τὸν τόπον. ἔστι δὲ τις παροιμία, ἣ λέγεται, εἰς Τροφωνίου μεμάντευται. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀγελάστων, ἐπειδήπερ γελῶντα τινὰ γὰρ ὁ κατιὼν εἰς τὸ μαντεῖον ἐκεῖνο, ἀγέλαστος ἀπῄει, καὶ ἀχρεῖος λοιπὸν ἔλεγχος δὲ τῷ ἐπὶ τοῦ τόπου, ὅτι ἀγέλαστος, ἢ μηδέποτε ἐν τῷ ἀποθυμίῳ γελάσαντος, ἀπὸ ἐκείνου ἀξιωθῆναι δὲ ὁ Τροφώνιος καὶ Ἀγαμήδης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ μαντεύεσθαι, διὰ τὸ κτίσαι αὐτοὺς ἀπὸ σπαρμοῦ χρήματος τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ἄλλως. Τροφώνιος καὶ Ἀγαμήδης ἀδελφοὶ δύο γεγόνασι, μάντεις τὴν τέχνην τούτων ὁ Τροφώνιος ὑπὸ κατοδοξίας ἀπομάχης γεγονὼς, ἐν σπηλαίῳ τινὶ ἀπέψυξεν. ὥστε οἱ θεοὶ ἐλέγχουσι, φασὶ, αὐτὸν δὲ ποτὲ ἐν ᾧ ἀπέψυξε, ἐκεῖσε μαντεύεσθαι καὶ κολῆσαι εἰς τὸ σπήλαιον καὶ τοὺς πολλοὺς ποιοῦντας ἀπιέναι. ὁ χρησμοδοτήσας λέγεται δὲ ὅτι τῶν κατελθόντων εἰς τὸ σπήλαιον ἐκεῖνο, ἐν τῷ λοιπῷ ἀγέλαστος ἦν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΥΡΟΥΣ.

Τυρὼ, Σαλμωνέως θυγάτηρ, Κρηθέως γυνὴ ἐκ Αἰολου ἦν φησὶν Ὅμηρος ἐρασθῆναι ποταμοῦ Ἐνιπέως ἐν τῆς λ' ἐν πολλοῖς ἔρωτα Ποσειδῶνος, ὁμοιωθέντα τῷ ῥηθέντι ἐραστῇ ποταμῷ καὶ οὕτως αὐτῇ μιγῆναι τέκνα δὲ, ἐκ Ποσειδῶνος τεκεῖν Πελίαν καὶ Νηλέα. ἱστορεῖται δὲ οὕτως, ὅτι ἠράσθη αὐτοῦ, τοῦ Ἐνιπέως τὰ ποταμοῦ ῥεῖθρα κατῄει ἐπὶ μὲν τὸν χοῦν, ἀποκρύψασαν αὐτῆς τὸ πάθος, παρέχοντα θέλω, ἔτεκε τὸν δὲ ἕτερον παῖδας καὶ τὸ μέγιστον ἐκεῖ ἐπελθόντα ἐν ἰπποφορβίῳ, ἀδελφοὶ τε τοὺς παῖδας, ἔτυχον καὶ ἀνόμασαν τὸν μὲν, ἐκ συνδρομῆς αἵματος ἐπελθόντα, Πελίας δὲ ἕτερον, ὃν κοτυλήπτει, Νηλέα. ὁ Πελίας μὲν, ἐν Ἰωλκῷ ἐβασίλευσε, Νηλεὺς δὲ, ἐν Πύλῳ καὶ τούτους μὲν τοὺς δύο, ἐκ ὧν ἐγένοντο αὐτῇ ἐκ Ποσειδῶνος φασίν ἐκ δὲ Κρηθέως, Αἴσονα, καὶ Φέρητα, καὶ Ἀμυθάονα ἕτεροι δὲ ἕτερα φασί μετὰ θάνατον Σαλμωνέως κακουμένη Τυρὼ, ὑπὸ Σιδηροῦς μητρυιᾶς ἐκτρεφομένης παρὰ Δηϊονεῖ τῷ θείῳ, κτᾶσθαι ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὕστερον Κρηθεῖ τῷ τοῦ πατρὸς ἀδελφῷ ἐκδοθῆναι εἰς γάμον ἐξ οὗ γεννᾶται Νηλεύς.

ΠΕΡΙ ΤΥΦΩΝΟΣ ΤΟΥ ΓΙΓΑΝΤΟΣ

Τυφωεὺς, ὃν ὁ μὲν Ὅμηρος Τυφῶνα καλεῖ, [illegible] Τυφωεὺς [illegible], καὶ Τυφῶνα [illegible] Ἡσιόδου Γῆς [illegible] Τυφῶ, καὶ Τυφῶν, [illegible] Στησίχορον, Ἥρας [illegible] Διὸς [illegible] Δαίμονα δὲ [illegible] τῷ Διὶ [illegible] Τυφῶνα [illegible] λέγει. Αἰσχύλος δὲ [illegible] [illegible] Τυφωέα [illegible] Δία, καὶ τὸν Τυφωέα [illegible] τὸν Δία, [illegible] ἡ γῆ, [illegible] Ἥρα [illegible] τῶν γιγάντων, [illegible] Δία [illegible] Κρόνου τὸν Δία [illegible] Δία [illegible] δαίμων [illegible] Ἀρίμοις τῆς Κιλικίας [illegible] τοῦ Τυφῶνος, Ἥρα [illegible] τῷ Διὶ [illegible] Τυφῶνα, ἡ Σικελικὴ Αἴτνη [illegible] τὸν Δία [illegible] Σικελίᾳ ὁ Τυφῶνα [illegible] Φρυγίᾳ [illegible] Κιλικίᾳ [illegible] Βοιωτίᾳ [illegible] Πίνδαρος τὸ Τυφῶ [illegible] Αἰγύπτῳ, ὡς καὶ Ἡρόδοτος [illegible] Αἴτνη [illegible] [illegible] Τυφῶν [illegible] τῷ Διὶ [illegible] Τυφῶν [illegible] Ἑρμῆς [illegible] Διὸς [illegible] Δία [illegible]

μὴ τὸν ἀέρα ποιεῖ Τυφῶνα πνεῦμα ἐκλάγεται πυρῶν καὶ καπνῶδες, ὡς τὸ τύφω τὸ καίω ὀνομασθέν. ὅτι δὲ Τυφῶνος πάντων ἐπεκτίθηαί ποτε τῷ Διΐ, ὅτι δηλαδὴ κάτωθεν ἐκλάνεται, ἐκ τῆς γῆς ἀναρρήξας, ἀνέδραμε, καὶ κακώσας τι ἀεὶ γῆν οὕτω καὶ τὸ μετέωρον, τῷ ἀέρι τῷ Διΐ ἐμπεσὼν, ὑψηλὸν ἦχος κατὰ τῶν τραγῳδιῶν γίνεται· ἐκ καταφλεγὲν δὲ εἰς τέλος ὑπὸ τοῦ Διὸς, ἀλλὰ μαραίνεται, μὴ ἔχον εἰς τὸ πᾶν τὸν ψυχρὸν ἀέρα στήγειν· καὶ οὕτως κατὰ τοῦ Διὸς λέγεται· ὅθεν οἱ κεραυνοὶ ἐκ τοῦ ἀέρος πίπτουσι καὶ μάλιστα ὅταν τυφωνικὰ ἐπιχωριάζει πνεύματα, πόλεμος αὐτοῖς πιθανεῖται, μεταξὺ Τυφῶνος καὶ Διός. τούτου δὲ τόπος ἐν Ἀρίμοις, καὶ τὰ Ἄριμα, ἔνθα ὁ Τυφωεὺς συνέχεσθαι λέγεται, τόποι διατείθεσι, καὶ αὐτόθι αἰκίζεσθαι. περὶ τούτου δὲ καὶ διάφορόν τινα δόξαν περὶ αὐτοῦ λέξομεν· φασὶ γὰρ τῶν παλαιολόγων τινὲς, τὸν Τυφῶνα περὶ τὸν Καύκασον ἐν τῇ Τυφωνίᾳ πληγέντα κεραυνωθέντα, χώρας τινὰς καταπρῆσαι, ἐξ ὧν ἐγένετο ὁ ὕδωρ ὁ τὸ ὄρος φυλάσσων. Φερεκύδης δὲ ἐν τῇ Θεογονίᾳ φησὶν, ὅτι ὁ Τυφὼς κεραυνωθεὶς ἀφίκετο εἰς τὸν Καύκασον, ἐκεῖθεν δὲ φυγὼν εἰς Ἰταλίαν ἀφίκετο· ἔνθα καὶ τὴν Πιθηκοῦσαν περιῤῥιφῆναί φασιν αὐτῷ. ὁ δὲ τὰ Ἀργοναυτικὰ γράψας Ἀπολλώνιος, ἐκ τοῦ Καυκάσου φησὶν ἀφικέσθαι εἰς τὴν Σερβωνίδα λίμνην· ἔνθα ὑποδεδυκέναι γεγονότα, ὑπὸ βληθέντα κεῖσθαι. ἔστι δὲ ἡ Σερβωνὶς λίμνη, περὶ τὸ Πηλούσιον τῆς Αἰγύπτου· διήκει δὲ καὶ μέχρι Συρίας. τὰ δ' αὐτὰ περὶ τοῦ Τυφῶνος καὶ Ἡρόδοτος φησὶν, ἔνθα καὶ περὶ τῆς Νύσσης ἱστορῶν λέγει·

"Ἔστι δέ τις Νύσση ὕπατον κέρας, ἀνθέον ὕλῃ,
Τηλοῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτοιο ῥοάων.

ὁ δ' Καύκασος διήκει ἀπὸ τῶν Ἀρμενίων ὀρῶν μέχρι Κόλχων.

Υ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΥΑΔΩΝ ΝΥΜΦΩΝ.

Υάδες, Νύμφαι· αἱ καλούμεναι Δωδίαι, Διονύσου τροφοὶ, ἃς ἡ Ἰνὼ διὰ τὸ τῆς Ἥρας φόβον παρακατέθετο τὸν Διόνυσον, ὅτι Λυκοῦργος αὐτὰς ἐδίωξε συμπεσούσας ἐκείνῳ, καὶ καταφυγούσας τῆς ἀμπέλου τιθέασι δὲ τοῖς αὐταῖς ὀνόματα, Ἀμβροσίαν, καὶ Εὐδώραν, Ἀσιτάλην, καὶ πολλὰ ἕτερα. οἱ δὲ φασὶν ὅτι Τάξεις, Βά-

Βάκχει τιθῆναι τῦ Διονύσε ἐ τὴν Διώνησιν, Ὕτι σὺν ταυται ἀποκαλεῖσθαι. κλῆται δὲ αἱ Ὑάδες, ἐπὶ τῆ τὸ τουσε σχήματι ἢ διὰ τὸ ἀδελφὸν Ὕαντε ὑπὸ κληθεῖσαι, ἢ ὅτι τῷ Υ στοιχείῳ παρεμφερεῖς εἰσιν ἢ ἀπὸ αὐτῶν ἐπισημασίας δηλῶσιν

ΠΕΡΙ ΥΑΚΙΝΘΟΥ

Ὑάκινθος, Ἀμυκλαῖον ἦν μειράκιον, ὡραῖον ἢ καλὸν εἰς ἐρῶντα μὲν ὁ Ἀπόλλων, ἐδε ἢ ἢ ὁ Ζέφυρος ἐ ἀμφοτέρους τύχοιεν τῷ μειρακίῳ ἐ φιλότιμος τὸ ἀφ' ὧν ἔσχεν καλήρος τοι. ξεν μὲν ὁ Ἀπόλλων, ἔπνει δὲ ὁ Ζέφυρος μάλα μὲν ἦν τα καὶ ἀειδεν ἐ ἐκεῖνο, φοβερ δὲ τὰ ἀνθη τινα ἢ ταραχα μέτεε ἀφεὶ ὃ δαίμονα τὸ μειρακιον, ἢ Ζέφυροι ὑπὸ ζηλοτυπίας ἀπῆλξεν πρὸς τελευτὴν μετὰ ταῦτα ἦν γυμναστικῇ τῷ μειρακίῳ, ἢ τιμωρία τεῖς Ζέφυρε δίσκος ἦν ὁ ἀφεὶ τὸν ἀνειρετο ἐκεῖνο δυεκείνος ἐπὸ τοῦτο μὲν ἀρεθείς, νῦν ἐκεῖνο ἐν συνχθεὶς ἢ ὁ μὲν, ἐπιδικον τοῦ γῆθεν δ' ἦν τὸ ἔργασε [illegible] ἄρνθος ἢ συμφορας, ἀλλὰ τὸ ἄνθος ἀπὸ τὸ μειρακίου γένεσθαι, ἐ τιμωρία ἀρχεται. [illegible] ἢ τὴν χεῖρα τὸ ἄνθος, ακτινεισιο ἐν τοῖς λέγουσι δ' ἀπὸ ἢ ὃ [illegible] αἱ φύλλοις ἐγγέγραπται τι [illegible]. ἐπὶ ἐν ὧν τοῦ αἵματος τῦ Αἴαντος ἐμυθεύσαντο ὃ Ὑάκινθον ἀναφῦναι εἰς τιμὴν τῆ ἥρωι. ἐ τῶν [illegible] κατείχθαι αἱ γὰρ ἐν τοῖς φύλλοις εγγεγραπται [illegible] αἰαῖ, ὃ τὸ πρὸς θάνατον. ὥσπερ ἢ Θεόκριτος ἐς ὃ [illegible] τὰ περιεστήματ τῦ ἀλαλαγμοῦ εἶρηκε

Νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα, ἢ πλεῖον αἶ αἶ,
Λάμβανε σοῖς πετάλοισι, καλὸς τέθνηκε μελαντεὺς.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΔΡΑΣ

Ὕδρα, θηρίον, μυθεύεται εἶναι ἢ Λέρνη, [illegible] λον αἱ ἢ, ἑπτακέφαλον τὰς ἐν κεφαλὰς ἢ ἔχειν ὁ [illegible] ἐλθὼν ὁ Ἡρακλῆς μετὰ τὸ θηρεύοντας αὐτὴ Ὕδρ, ἀνῃρεις μυθεύεται δὲ ἐ τοῦτο, ὅτι τμηθείσης μιᾶς κεφαλῆς, δύο ἀντ' αὐτῆς παρεφύοντο ὡς γέλοιον ἐστι τὸ [illegible] καρκίνος δὲ τις τῶν τῷ Ἡρακλέους πόνων [illegible] [illegible], τῇ ὕδρᾳ συμμαχούμενος, ὁ καὶ ἀστρον [illegible] ὁ δὲ Ἰόλαος, ὁ τούτου ἀδελφιδοῦς γενόμενος, τῶν [illegible] ἢ τὰς ἴσας, ἢ ὃ τὴν τμηθεῖσαν κεφαλὴν ἐπιτίμησας ἐ οὐκ [illegible] αὐτό. οἱ δὲ ὃ μῦθον ἀλληγοροῦντες ἱστοροῦσιν τι-

περὶ αὐτὲς διαλαμβάνουσι· ἢ γὰρ φασιν ὅτι Δέρος ἐπὶ βασιλέως ἄκει ἢ κατὰ τοὺς ἀνθρώπους κατὰ κώμας τῷ τότε καιρῷ· ἦσαν δὲ ἢ βασιλεῖς ἐφ' ἑκάστῳ τῷ χωρίῳ τούτῳ. Σθένελος ἢ ὁ τῆς Περσέως, οὐχὶ τὸ μέγιστον καὶ πολυανθρωπότατον, ἢ Μυκηνῶν ὁ δ' Δέρος, ὡς ἤθελεν αὐτῷ ἐπιτυχεῖσθαι. ἐπολέμουν δ' οἱ δύο διὰ τοῦτο ἐν τῇ εἰσβολῇ τῆς χώρας, ἐπὶ τῷ Δέρου πολίχνιον τι ἱδρυμένα, καὶ ἐν αὐτῷ κατὰ συντάσσεις τοξόται ἀνδρεῖοι, ὡς ἐνίσταντο τῷ πύργῳ ἀδιαλείπτως νύκτα καὶ ἡμέραν· ἱέμενοι δ' ἐν τῷ πολιχνίῳ Ὕλᾳ. πέμπει δ' Εὐρυσθεὺς Ἡρακλέα, καὶ ἐκπορθεῖ αὐτὸ τὸ πολίχνιον εἰ δὲ τῶν τῶν πύργων ἐπιτεθέντα τοὺς ἐπὶ τῷ πύργῳ τοξότας· ὅποι δὲ τις πληγεὶς πέσοι, ἀπέθανον δύο τοξόται ἀπ' ἴσης, ἐπειδὴ ἀνδρείως ὁ πρεσβυτερος ἐπιμελεῖτο. ἂν δὲ συνέχετο ὁ Δέρος ὑπὸ τῆς Ἡρακλέους τῷ πολέμῳ, μετὰ τὸ ἀθῶον στρατὸν ἦλθε δὲ αὐτῷ ἄγων τὸ στρατὸν, Καρκίνος ἄνομα τῷ ἀνδρί, μέγας τὸ ἰσχύϊ καὶ πολεμικός· καὶ σὺν τούτῳ ἀπῆλθε πρὸς τὸν Ἡρακλέα. ὅτε βοηθεῖ ὁ Ἰόλαος, Ἰφικλέους, ἀδελφιδοῦς ὤν, ὡς εἴρηται, τοῦ Ἡρακλέους, ἔχων τὸ στρατὸν ἀπὸ Θηβῶν, καὶ τὸν τετράγωνον πύργον πρὸς τῷ Ὕλᾳ, προελθὼν ἐνέπρησε, καὶ οὕτω ὥστε τῇ δυνάμει ἐπιβοηθεῖν αὐτὸς ὁ Ἡρακλῆς, καὶ τὸν Ὕλαν ἀναιρεῖ, καὶ τὸν στρατὸν ἀπώλεσεν· ἡ γραφὴ τὸ πεντηκοντακέφαλον θηρίον ὁ μῦθος προσεπλάσθη.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ὝΛΑ.

Ὕλας, Ἡρακλέους ἐρώμενος, υἱὸς Θειοδάμαντος, τοῦ Δρύοπος ὅπου Μυσίας. Ἑλλάνικος δὲ, Θειομένης Θειοδάμαντος καλεῖ. ἐν δὲ Ἀπολλώνιος, Θειοδάμαντος τὸ Ὕλας φησὶν ὑπὸ γραφῆς. Ἑλλάνικος δὲ, Θειομένης τοῦτο εἶναι τὸ ἐρώμενον Ὕλαν ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ ὁ Ἡρακλῆς, πλέων μετὰ τῶν Ἀργοναυτῶν εἰς Κόλχους σὺν Ἰάσονι, ἐν Κίῳ τῇ πόλει κατήχθησαν ἐν ᾗ ἐξελθὼν ὁ Ὕλας, ὕδωρ ἐπὶ τὸν λόγον ἐκλείπων, ἡρπάσθη ὑπὸ Νυμφῶν ὑδρευόμενος μὴ ἐπανήκοντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Ἡρακλῆς πολὺν χρόνον ἐζήτει, ἀλλ' οὐκ ἔσχεν· ὕστερον δὲ ὑπὸ τοὺς ἐπιχωρίους φασὶν ἐκεῖσε, ποθοῦσι τὸ εἰ παρόντα, ἢ μάτην καλοῦσι· ὅ καὶ εἰς παροιμίαν ἐλήφθη, ἐπὶ τῶν μάτην προσδοκώντων. Διελαλήθη δὲ ἐν τῆς Δημοκλέους ἱστορεῖται ὁ τὸ Ὕλας εἰς τὴν ὕδωρ ἐξελελυθότα, ἀλλὰ τὸ Ὕλας τὸ Ἡρακλέους υἱόν, καὶ ἐνδόξου γραφῆς πολλοὶ δὲ εὑρέθη γραφῆς λέγουσιν Ἡρακλέα, Ὕλας, Φιλοκτήτης,

Διομέδω, Πεισιδίκας, καὶ Φράξ. ἀφ' ὧ πόλις κατὰ Δελφῶν. Σμαράκης δὲ ἐν τῷ πρὸς Ἔλαδον, φησὶ, τὸ Ὕλας ὀνόματι Πολυφήμου, καὶ ὑχ Ἡρακλέας γράφεται. Ὅσαιτοι δὲ ἐν αὐτῷ Ἀμαζονίδων ἀληθέστερον τὴν ἱστορίαν ἐκτίθεται ὑχ ἐρπάσθαι λέγων αὐτὸν ὑπὸ Νυμφῶν, ἀλλὰ καταρίχθεις εἰς κρήνην καὶ ὑπὸ ἀποθανεῖν.

Φ

ΠΕΡΙ ΦΑΕΘΟΥΣΗΣ

Φαέθουσα ἡ Λαμπετίη, Ἡλίου ἡ Νεαίρα θυγατέρες μυθεύονται, ποιμαίνειν τὰ τοῦ Ἡλίου βόας ἐν Σικελίᾳ.

ΠΕΡΙ ΦΑΕΘΟΝΤΟΣ

Φαέθων, ὁ υἱὸς τοῦ Ἡλίου, ὁ ὁ ἐκεῖνος τῶν ἐστιν αὐτοῦ ἐοο γὸ ἐστιν, φασὶ, τῷ ἅρματι τοῦ Ἡλίου ἐπεὶ ἀντὶ ὁ μὴ δυνατοι, ὁ δὲ Φαέθων ἀναμάζεται τὸ δὲ τοῦ Ἡλίου πάθος, ἐκπίπτει, ὁ δὲ Φαέθων ἀναμάζεται μυθεύονται ἐμπεσόντα δὲ τῷ σοῦ τοῦ πατρὸς ἅρματος μυθεύονται ἐμπεσόντα δὲ τῷ Ἠριδανῷ ποταμῷ, καὶ τὰς ἀδελφὰς Ἡλιάδας πάσας θρηνῶν ἐς τῶν ὀφθαλμῶν ἀποστάζειν δάκρυον ἠλέκτρον ἔστι ἐν αἰγείρων μεταβεβλημένας, ἀποστάζειν καὶ ἔτι τι τοιῦτο δάκρυον ἀπὸ τῶν τῆς δὲ ἐν τούτῳ φασὶν, ὅτι οἱ Κελτοὶ νομίζουσι τὰς αἰγείρους, ἀφ' ἧς ἐκ τοῦ πάθους ἠλέκτρου ἠλέκτρον δὲ αὐτό, ὡς τὸ ἐκ χρυσοῦ ἐν ἀργύρῳ κραμα, λίθον δὲ τι χρυσοειδῆ, ἐξ ὧν λίθου μεταχείρισις γίνονται, ἄγαλμα ἐργάζονται, ὡς ὁ μυθεύει τὸ ἤλεκτρον ὡς δ' αὐτῶν Κελτοὶ ἐξηγοῦνται τὸ ἤλεκτρον τὸ μὴ τὸ Ἡλιάδων, ἀλλὰ δάκρυον τὸ Ἀπόλλωνος, πολλὰ διὰ τὸ Ἀσκληπιοῦ θάνατον ἀπεκλαυσεν, ὅτι τοὺς Ὑπερβορέους ἀφικετο, διὰ τὸ τῷ πατρὸς ἐπιτίμημα, ἢ ὅτι ἐκπλαγῆ θέλοντο ἐπὶ τῷ φόνῳ τῷ Κύκλωπας ἐστιν δὲ ἐν τούτῳ, ὅτι τοὺς τῶν παλαιῶν ὁ λίθος τὸ ἤλεκτρον διαμένοντι, ἀλλὰ δάκρυα δάκρυον, κατηγορεῖ τὸ σῶμα λιθωθῆναι.

ΠΟΘΕΝ ΚΑΙ ΠΩΣ ΟΙ ΦΑΙΑΚΕΣ ΕΓΕΝΝΗΘΗΣΑΝ

Ακουσίλαος ἐν τῇ τρίτῃ φησὶν, ὅτι ἐκ τῆς τομῆς τοῦ Οὐρανοῦ ῥανίδας ἐνεχθῆναι συνέβησε, τουτέστι σταγόνας κατὰ τῆς γῆς, ἐξ ὧν γεννηθῆναι τοὺς Φαίακας οἱ δὲ, τοὺς Γίγαντας

καὶ

καὶ Ἀλκαῖος δὲ καθ' τι αὐτὸ Ἀπολλόδωρ λέγει τὰς Φαίακας ἔχειν τὸ γένος ἐκ τῆς σταγόνος τοῦ Οὐρανοῦ. Ὅμηρος δὲ ἀγχιθέους τοὺς Φαίακας τοῖς θεοῖς φησι, διὰ τὴν ἀπὸ Ποσειδῶνος γένεσιν. Φαίαξ γὰρ, Ποσειδῶνος καὶ Κερκύρας τῆς Ἀσωπίδος ἀφ' ἧς ἡ νῆσος, Κέρκυρα ἐκλήθη, τὸ πρὶν Δρεπάνη τε καὶ Σχερία κληθεῖσα ἐκ τοῦ κεχωσμένου ἐν τῷ δρεπάνῳ, ᾧ ὁ Ζεὺς Κρόνον ἐξέτεμεν.

ΠΕΡΙ ΦΑΙΔΡΑΣ

Φαίδρα, Μίνωος ἡ θυγάτηρ, γυνὴ Θησέως· ἣ ἐρῶσα τοῦ σώφρονος Ἱππολύτου, καὶ ἱκετεύσασα ὃ ἤθελεν, αὐτὸ τὸ ἀσχημονῆσαι, καὶ ἐκείνου διαβαλοῦσα τὸν ὑπὸ κλίνης γράμματι, φθαρῆναι καταμαθόντα πρὸς τοῦ πατρὸς πεπονθὼς· καθὰ καὶ Εὐριπίδης ἱστορεῖ, ὧν διαλαμβάνει. Θησεὺς ὁ υἱὸς Αἴθρας καὶ Ποσειδῶνος, ὁ Ἀθηνῶν βασιλεὺς, γήμας μίαν τῶν Ἀμαζόνων Ἱππολύτην, Ἱππόλυτον ἐγέννησε, κάλλει τε καὶ σωφροσύνῃ διαφέροντα· ἐπεὶ δὲ ἡ συνοικοῦσα τὸν βίον μετήλλαξεν, ἐπεισηγάγετο Κρητικὴν γυναῖκα, τοῦ Μίνωος τοῦ Κρητῶν βασιλέως, καὶ Πασιφάης θυγατέρα Φαίδραν. ὁ δὲ Θησεὺς Πάλλαντα ἕνα τῶν συγγενῶν φονεύσας, φεύγει εἰς Τροιζῆνα μετὰ τῆς γυναικὸς οὗ συνέβη τὸν Ἱππόλυτον ὑπὸ Πιτθέως τρέφεσθαι. θεασαμένη δὲ τὸν νεανίσκον ἡ Φαίδρα, εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθεν, οὐκ ἀκόλαστος οὖσα, πληροῦσα δὲ Ἀφροδίτης μῆνιν, ἣ τὸν Ἱππόλυτον διὰ σωφροσύνην ἀπολέσαι κρίνασα, τὴν Φαίδραν εἰς ἔρωτα παρώρμησεν· τέλος δὲ τῆς ἀρρωστίας ἐπὶ τῷ ἀπελθεῖν γέγονεν. τὸ γὰρ τὴν νόσον ἡ Φαίδρα, χρόνον πρὸς τὴν τροφὸν δηλῶσαι ἠναγκάσθη· ἡ δὲ, κατεπαγγειλαμένη αὐτῇ βοηθήσειν ἔσται καὶ αὐτῆς τὴν προαίρεσιν, λέγει ἀπροσκόπως τῷ νεανίσκῳ. τραχυνομένου δὲ αὐτοῦ ἡ Φαίδρα καταμαθοῦσα, τῇ μὲν τροφῷ ἐπέπληξεν, ἑαυτὴν δὲ ἀνήρτησε· καθ' ὃν καιρὸν φανεὶς Θησεὺς, καὶ καθελεῖν θέλων τὴν ἀπηγχονισμένην, εὗρεν αὐτῇ προσηρτημένην δέλτον, δι' ἧς Ἱππολύτου φθορὰν κατηγόρει καὶ ἐπιβουλήν. πιστεύσας δὲ τοῖς γεγραμμένοις, τὸν μὲν Ἱππόλυτον ἐκέλευσε φεύγειν, αὐτὸς δὲ τῷ Ποσειδῶνι ἀρὰς ἔθετο, ὧν ἐπακούσας ὁ θεὸς, τὸν Ἱππόλυτον διέφθειρεν. Ἄρτεμις δὲ τῶν γεγενημένων ἕκαστα διασαφήσασα Θησεῖ, τὴν μὲν Φαίδραν οὐκ ἐμέμψατο· τοῦτον δὲ παρεμυθήσατο, υἱοῦ καὶ γυναικὸς στερηθέντα· τῷ δὲ Ἱππολύτῳ τιμὰς ἔφη ἐπιχωρίους ἐγκαταστήσεσθαι.

ΦΑΙΔΡΑΣ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ

ἩΛΙΟΣ ἐκ Πέρσης ὁ Ἥλιος γεννᾷ

ΑΙΗΤΗΝ,	ΚΙΡΚΗΝ,	ΠΑΣΙΦΑΗΝ,
ὃς καὶ Κόλχων,	ἣ καὶ Οἰνώνες,	ἣ καὶ Μίνωος,
ΜΗΔΕΙΑ,	ΤΗΛΕΓΟΝΟΣ,	ΑΡΙΑΔΝΗ,
ΑΨΥΡΤΟΣ	ΠΑΣΙΦΑΗ	ΓΛΑΥΚΟΣ,
		ΑΝΔΡΟΓΕΩΣ,
		ΦΑΙΔΡΑ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΦΑΛΑΡΙΔΟΣ.

Φάλαρις, τὸ γένος Σικελιώτης ἦν, κακοτρόπῳ κολαστηρίῳ τυραννικῶς [illegible] ἐντολὰς [illegible]. Διονύσιος δὲ τῷ τυράννῳ χαριζόμενος, ὅστε ὠμότητι καὶ τιμωρητικῷ, [illegible] χαλκοῦν, ἐν ᾧ ἔδει βαλόντας τὸν κολαζόμενον, καὶ πῦρ ὑπεκκαίειν, [illegible] τὸν ἐκεῖσε ἐγκεκλεισμένον καὶ βοῶντος, [illegible] τῇ φωνῇ [illegible], τῷ τυράννῳ δόξῃ ὁ ταῦρος [illegible], μυκηθμὸν ἀποπλέων [illegible]. ὁ Διονύσιος, ὑπὸ τούτου [illegible] τὸ ἀπάνθρωπον [illegible] ὁ Διονύσιος, [illegible] ἐν τῷ ἑαυτοῦ μηχανήματι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΦΑΛΛΩΝ

Περὶ τῶν φαλλῶν, καίπερ αἰσχρά τινα ἢ ἀσελγῆ ἢ κακουργήματα μυθεύονται, χρέων τῶν σιωπωμένων, τὰ [illegible] τῶν φαλλῶν [illegible] ἱστορίας [illegible] ἐν τῷ μυθικῷ [illegible], [illegible]. Ἱστορεῖ τοίνυν ἐπὶ ὁ [illegible] ἐν Σεμέλης ἢ ὁ κατ' αὐτὴν λόγος, [illegible] ὁ Διόνυσος. αὐτὴ δὲ κεραυνωθείσης τῆς Κάδμου θυγατρὸς, [illegible] ὁ Διόνυσος [illegible] ἐξ τούτου [illegible], [illegible] ὑπὸ τοῦ Διονύσου [illegible] Πολύμνος, [illegible] Πολύμνου, [illegible] Διονύσῳ, καὶ [illegible] αὐτῷ [illegible], [illegible] τοῦ Διονύσου, [illegible] ὁ δὲ Διόνυσος [illegible] αὐτοῦ [illegible] ὁ Πολύμνος, ὅτι ἐν τῇ Λέρνῃ τῇ Ἅλω [illegible] ὁ Διόνυσος [illegible] Σεμέλη, καὶ [illegible] αὐτὰ ὁ Διόνυσος [illegible] ἐν τῇ Λέρνῃ, [illegible] τῇ θαλάσσῃ ὁ Διόνυσος, [illegible] αὐτῷ ὁ Πολύμνος [illegible] ὁ μὲν Διόνυσος [illegible] Πολύμνος, [illegible] ὁ δὲ Διόνυσος [illegible] τὸ Πολύμνου, [illegible] αὐτὸ τίθησιν, [illegible] αὐτῷ καὶ μνήμην τῷ Πολύμνῳ, [illegible] ξύλον ἐν [illegible] ξύλον [illegible] καὶ κατεσχηκότα, κα-

πήχει ὄντι ὁ Διόνυσος πρὸς τὴν ἑαυτοῦ παραμυθίαν ὡς τὸν ἥδιον μιμησάμενος τοῦ συναπελθόντος αὐτῷ προσθέμενος ἔδησε τὸ τοιοῦτο σχῆμα τῶν ἐπειρᾶτο. ἐν δὲ φασιν ὅτι εἰς τὸ ἑαυτοῦ τράχηλον τοῦτο περιῆψε, καὶ ὅτι πρῶτος διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν τοὺς φαλλοὺς τιμῶσι τοῦ Διονύσου. φαλλὸς δὲ ἦν, ξύλον ἐπίμηκες ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκύτινον αἰδοῖον ἐξηρτημένον. ἱστορεῖται δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι Πήγασος ὁ ἐκ τῶν Ἐλευθερῶν, (Ἐλευθεραὶ δὲ πόλις ἐστὶ Βοιωτίας) λαβὼν τοῦ Διονύσου τὰ ἀγάλματα, ἧκεν εἰς τὴν Ἀττικήν. οἱ δὲ Ἀττικοὶ οὐκ ἐδέξαντο μετὰ τιμῆς τὸν θεόν· ἀλλ' οὐκ ἀμισθί γε αὐτοῖς ταῦτα βουλευσαμένοις ἀπέβη. μηνίσαντος γὰρ τοῦ θεοῦ, νόσος κατέσκηψεν εἰς τὰ αἰδοῖα τῶν ἀνδρῶν καὶ τὸ δεινὸν ἀνήκεστον ἦν. ὡς δ' ἀπεῖπον πρὸς τὴν νόσον κρείττω γενομένην πάσης μαγγανείας καὶ τέχνης, ἀπεστάλησαν θεωροὶ μετὰ σπουδῆς. οἱ δὲ ἐπανελθόντες, ἔφασαν ἴασιν εἶναι μόνην ταύτην, εἰ διὰ πάσης τιμῆς ἄγοιεν τὸν θεόν, [illegible] τοῦ πάθους λύσιν. καὶ ὅτι [illegible] ὁ θεός· [illegible] γὰρ καὶ [illegible]. πεισθέντες οὖν τοῖς ἠγγελμένοις οἱ Ἀθηναῖοι, φαλλοὺς ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ κατεσκεύασαν, καὶ τούτοις ἐγέραιρον τὸν θεόν· φαλλοὶ δὲ [illegible] ἰθύφαλλοι δὲ, οἱ ἐπὶ τῆς μηρῶν μέσοι ἐν[illegible] ἐν τούτῳ καὶ φαλλοφόροι καλοῦνται. καὶ ἄλλως ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Διονύσου, φαλλοὺς δημοσίᾳ καὶ σχηματισθέντας εἰς αἰδοῖον ἀνδρὸς ἀνετίθεσαν οἱ Ἕλληνες ἱστάντες, εἰς τιμὴν τοῦ θεοῦ· καί τινες τὸν φαλλὸν ἐπῆρον ἀπὸ τοῦ τραχήλου τοῦ ἑαυτοῦ· ἄλλοι δὲ καὶ περὶ τὴν ὀσφὺν τὴν ἑαυτῶν [illegible] περιεδέσμουν, μιμούμενοι αἰδοῖον ὀρθόν, ὃ καὶ ἰθύφαλλον ἐκάλουν ὡς εἶναι τῶν φαλλῶν τοὺς μὲν ἰθυφάλλους, τοὺς δὲ πλαγιοφάλλους. λέγεται δὲ νῦν καὶ ἀπὸ τοῦ [illegible] Φάνητος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΦΑΝΗΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΗΡΙΚΑΠΑΙΟΥ.

ΕΝ τοῖς Ὀρφικοῖς ποιήμασι συνωνυμεῖται τὰ δύο ταῦτα μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν. οὗ τὸν Φάνητα εἰσφέρει αἰδοῖον ἔχοντα ὀπίσω περὶ τὴν πυγήν· λέγουσι δὲ αὐτὸν ἔφορον τῆς ζωογόνου δυνάμεως· ὁμοίως καὶ τὸν Ἠρικαπαῖον λέγουσιν ἔφορον εἶναι δυνάμεως.

ΠΕΡΙ ΦΑΩΝΟΣ

ΤΩ͂ι Φάωνι ἔθος ἦν περὶ πλοῖον εἶναι καὶ θάλασσαν· ἔγκλημα δὲ οὐδὲν περὶ πλοῖον [illegible] ἔτι καὶ μέτριος ἦν, καὶ

ἀφῆ

ὅσῳ ἡ ἐχόντων μόνον ἐδέχετο. θαῦμα δὲ τὸ τηνικαῦτα Ἀν-
θίας ἐπαινῶν τῶν ἀνθρώπων ἡ Ἀφροδίτη, κ) ποιῆσαι ὅτε ἀν-
θρώποις γυναιξὶν εἶτε γεγραμμένα, τῷ Φάωνι διαλέγεται περὶ
πλῷ. πορθμεὺς δὲ ὁ πλοῦς τυχὸν ὅτι ἐκεῖνος ἦν θεραπεύσας,
καὶ διακονοῦσα, κ) μηδὲν ἐπαιτήσας, τί δὲ τοῦ τινος ἡ θεός,
ἐμφανῆ ἔσεσθαι τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀμειβομένη νέον τε καὶ καλὸν
τὸν γέροντα ὄντα ἀπέδωκεν Φάωνα, ὃ αὐτός ἐστιν. ὅτε
ὁ Φάων ἦν, οὗ δὴ τὸν ἔρωτα κατῇσε ἡ Σαπφὼ πολλάκις, ὥσπερ
ἐκείνην.

ΠΕΡΙ ΦΕΡΕΚΛΟΥ.

Φέρεκλος, τέκτων υἱὸς Ἁρμονίδου ὃς ὑπὸ Ἀθηνᾶς ἐξοχώ-
τατα φιλοτεχνήθη, ἔγραψε κατασκευάσαι δαίδαλα πάντα πονεῖν,
ὃς κ) Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἐΐσας ἀρχεκάκους, αἳ πᾶσι κα-
κὸν ἐγένοντο Τρωσί.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΙΤΙΟΥ

Φιλίτιος, Βαιόλιος, Μῆλος Ὀλυσσέως.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ ΤΟΥ ΔΟΛΙΧΟΔΕΙΡΟΥ

Φιλόξενος ἦν ὁ Ἐρύξιδος, ὃ κατ' εὐχὴν διαλεχθέντος ἐν ὄψο-
φάγοις συμφέρει, κ) γεράνου τράχηλον ἀπλῶς ηὔξατο ἔχειν
εὐτυχήσει, ἐπεὶ τοῦτο λάρυγγα πήχεων εἶναι, φησί, κατα-
πίνειν ἐπὶ χρόνον.

ΠΕΡΙ ΦΗΜΙΟΥ

Φήμιος, υἱὸς Τερπίου· ὅθεν Τερπιάδης προσαγορεύεται. ἀναγ-
γέλλει τὸν Φήμιον ὁ παλαιὸς ἱστορία διδάσκαλον γενέσθαι
λέγων τῷ ποιητῇ, ἐλθεῖν πρὸς ἐν Μῆονας κατοχῇ δὲ καὶ τὸν
Ἰθακήσιον ἀοιδὸν ὁ ποιητὴς τῷ πλάσαι καλῶς, ἐπεὶ ἐπεδεί-
κνυ τῷ μνήμονι τὸ τοῦ διδασκάλου ὄνομα, ὡς κ) εἰς λήμμην
ὡς κλέος ἐκείνου.

ΠΕΡΙ ΦΙΝΕΩΣ

Φινεύς, κατὰ μὲν Ἑλλάνικον Ἀγήνορος ἦν υἱὸς κατὰ δ' Φερε-
κύδην Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος κ) Κασσιεπείας, ὁμοίως δὲ τούτῳ καὶ
Ἀσκληπιάδης φησί, κ) Ἀντίμαχος, ἡ Φερεκύδης ἐν γ΄ Καὶ
Ἀσκληπιάδης φησί, ἐκ Κίλιξ ἡ Φινεὺς κ) Δο-
ρυκλῆς τὰς Ἀράβων γένεσις φυλῆς, ὁ Κίλιξ ἡ Φινεὺς κ) Δο-
μάδας· ὁ δὲ Ἄτομος κατὰ μὲν Ἡσίοδον, κ) αὐτὸς τοῦ Φοίνικος,
παῖς δὲ ἀληθείας τοῦ Διὸς εἶναι δὲ Βασιλεὺς φασιν ἐν Πα-
φλα-

Φλεγυαία ὁ Φινεὺς· κατὰ δὲ τὴν Ἀσίαν, ὡς φησὶν Ἑλλάνικος ᾤκει ἐν Βιθυνίᾳ· ἀμφισβητεῖται δὲ ἐν ποίᾳ Βιθυνίᾳ φασὶ τὸν Φινέα βασιλεῦσαι, ἀμφοτέρας οὔσης καὶ τὴν περαίαν· δοκεῖ δὲ εἶναι ἐπὶ τῆς Εὐρώπης. φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος, ὅτι ἐν τῇ Βιθυνίᾳ τὰ ἀκόλουθα ἔλεγεν, τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ δηλονότι ἀπὸ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην ἦλθον. οἱ γὰρ τῶν πάντων ὁμολογοῦντες τὸν Φινέα πλησίον Σαλμυδησσοῦ κατοικεῖν· ὁ δὲ Σαλμυδησσὸς ἐπὶ τῆς Θρᾴκης ἐστὶ κατὰ τὰ ἀριστερὰ εἰσπλέοντι τὸν Πόντον. προσεκτέον δὲ βέλτιον τῷ Ἀπολλωνίῳ· οὐ γάρ φησι δεῖν τὸ ἀπόγειον τοὺς Ἀργοναύτας ἐν τῇ Βιθυνίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ ἀντιπέρας Βιθυνίας· δύο γὰρ μέρη, τὴν μὲν τῶν Βιθυνῶν, τὴν δὲ ἀντικρὺ αὐτῆς τῶν Θρᾳκῶν, ἐν ᾗ φησι δεῖν τὸ ἀπόγειον τοὺς Ἀργοναύτας. ἔοικε δὲ ἐπὶ Σόλωνος ὄντος τοσαῦτα ἔτη ἐξήκειν Φινέα, ὡς τὸ Φοίνικος ὄντα υἱὸν, μέχρι τῶν Ἀργοναυτῶν διαμεῖναι. ἕτεροι δέ φασι τοῦτον τὸν Φινέα τὸ παλαιὸν Φοινίκης, ἑβδόμην ὄντα ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος, ἀφ' οὗ ἐλήλυθεν ἐν ἡμῖν. Φερεκύδης δέ φησιν ἐν τῇ ς΄, ὅτι Φινεὺς πάσης τῆς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Θρᾴκης ἐβασίλευσε μέχρι Βοσπόρου· οὗτοι δ' εἰσὶ Θυνοὶ καὶ Παφλαγόνες. μυθεύονται δὲ ὅτι ἐπηρώθη τὰς ὄψεις ὁ Φινεὺς κατὰ μῆνιν, ὥστε τῶν ἄλλων, διὰ τὸ πολὺν χρόνον εἰπεῖν μᾶλλον ἐθέλειν ἢ βλέπειν. κατὰ δὲ ἐνίους, ὅτι ἐπιβουλεῦσαι Περσεῖ· Σοφοκλῆς δὲ, ὅτι τοὺς ἐκ Κλεοπάτρας υἱοὺς ἐτύφλωσεν Ὀρείθυιαν (*) καὶ Κρεμαβίαν, πεισθεὶς διαβολαῖς Εἰδοθέας τῆς αὐτῶν μητρυιᾶς· Φινεὺς γὰρ πρώτην ἔσχε Κλεοπάτραν τὴν Ὠρειθυίας· μετὰ ταῦτα δ' Εἰδοθέαν τὴν Δαρδάνου ἔγημεν. ἐπαχθεῖσα γὰρ αὕτη πρὸς τοὺς Κλεοπάτρας παῖδας, ἐποίησε τυφλῶσαι αὐτούς. οἱ δέ φασιν ὅτι ὁ πατὴρ ἐβουλήθη τυφλῶσαι, τῆς μητρυιᾶς διαβαλλούσης αὐτοὺς πρὸς αὐτόν. Ὠρειθυίας δὲ, καὶ Πρόκρις, καὶ Κρέουσα, θυγατέρες Κέκροπος, ὁ Ἐρεχθεὺς. Ὠρειθυίας δὲ καὶ Βορέου, Χιόνη, Χθονία, Κλεοπάτρα, Ζήτης καὶ Κάλαϊς. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ τὰ Ἀργοναυτικὰ γράψας, οὐ μόνον πηρωθῆναί φησιν αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ πηρωθέντα ὑπὸ τῶν Ἁρπυιῶν κακῶς πάσχειν, ἐπεὶ κατεῖπεν ἔπεσι τοῖς πᾶσι τὸν, ἐμαντεύσατο φησὶ γὰρ, οὐδ' ὅσον ὀπίζετο Διὸς, ἀλλὰ καὶ μέχρι ἐκτετέλεσται τοῦ Διὸς, τὰ θεῖα ἐνθυμήματα πᾶσιν ἐμήνυσε· λέγει γὰρ αὐτοὺς τὰς τῶν θεῶν βουλὰς, ἐμηνύσε αὐτοῖς καὶ ἀλλά τινα θεῖα ἐποίει. Ἡσίοδος μέντοι ἐν ταῖς Ἠοίαις, πε-

(*) Γράφεται, Ἄρυτον.

κατηρώμενος φασιν αὐτὸν ἄνα τὸ δεῖξαι Φόρβαν τῆς ἐν Σκυθίαις ὁδοῦ πατρῷα τὰ τρία τῆς καταλόγων, διὰ τὸ ζῶον μακρὰν οἴκων ἀπελθεῖν ἐλθόντος ὅπου ὁ παλαιὸς ἐπορίσθη παρὰ Φόρβας, ὡς διαφόρως Ἀπόλλων εἶπεν, ὅπου ὁ ναὸς ἐπορίσθη, Θῆσιν καὶ πάντες ταῦτα, ἀπαίρει τὸν νῦν αὐτὸν διελθεῖν ὁ ἱερεύς, παίζοντα ἀπὸ τῆς τραπέζης. τὸ Φόρβας τὸ δεῖπνον ἀλλὰ ταῦτα παρὰ τὰ μαθητὴν ἐκ ἀλήθειαν ἔχει ἀπὸ Φόρβας, Θεσσαλὸν ἐν Γλαυκίας γέροντα δὲ αὐτὸν γεγονότα, ὃ οὐχὶ ἀνέλοντα, ὡς τὸ κατοικίας τινὰς παῖδας ἀποθανεῖν· παῖδες γὰρ φασιν αὐτῷ Δηΐοχον, Φαίδιμον, δύο, Θεσσὸν, καὶ Μακαρεῦσι ἐν ὀφθεῖσι Θεσσαλῷ, Θεσσαλίδα, εὐθὺς δὲ Μακαρεῦσι, Μακαρείδαις οἰκεῖ προσηγορεύθησαν· θυγατέρες δὲ ἦσαν αὐτῷ, Πύρρα καὶ Εὐκρίτα αὐτοῖς τῶν τῇ κατανομῇ σοφίᾳ ἀφορμὴν ἔλαβον ὡς τοῦτο ἀπέθανον τῷ Φόρβας διαθῆκαι ἔργα κατελεῖς, τῶν Ἀρτέμιδος τῷ βίῳ αὐτοῦ διαθέμενον μαθητὴν καὶ Καλαΐς, ἐν θυσίᾳ κτήσει αὐτῇ, ἐκ Ζήθου, ἐκ καὶ Καλαΐς, ἐν θυσίᾳ κτήσει αὐτῇ, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, μὴ, ἀποθανεῖν τῆς αὐτοῦ, τῆς θυγατέρας ἐξέλασαν ἐκ τῆς κατοικίας τῆς καὶ τῆς χρήματι συναθροίσαντες, ἀποστρέψαι τὰς ἀκτῖνας τῆς Θήβαις ἐτύπου δὲ ἦν, ὅτι Δυνατὴν τῶν Ἀργεαδῶν φασὶ συμμαθεῖν ἦν φασὶ ἀπὸ Ἡρακλεῖ, Φάσκων τὴν Φόρβαντος ὡς ἐρῶμεν, ὡς μαθόντος ὅτι παρὰ Φόρβας ἦσαν ἐκθέντες τῆς γνώσεις Σκυθικῆς διαθεῖναι, ὃ ἡγεῖ φασὶ Φόρβας κατηγορεῖ καὶ τὰ κατασκευάσας ἀλλοτρίως γέγονε δὲ Φόρβας κατήγορον καὶ τὰς παραστήσας παρ' Ἡρακλεῖ κατασκευάσαι τὸν ὁ Ἡρακλῆς ἐκεῖνον τῆς τοὺς παῖδας, κατηγορεῖ αὐτοὺς εἰς τῶν πατρῴων φασὶ Φόρβα δὲ ἐκθέμενον, θέλησαν κατακτεῖναι τῆς παιδὸς τῆς ἱερεῖ, λαμβάνεται ὁ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε.

ΠΕΡΙ ΦΙΝΟΔΑΜΑΝΤΟΣ

Φινοδάμας, τῆς Τροίας, ὡς λέγεται συμβουλεύσας τοῖς Τρωσὶ ἐκθεῖναι τὴν θυγατέρα Λαομέδοντος. Ἡσιόνην τὸ κῆτος, συλλαβόμενος αὐτὸν τῇ θυγατρὶ αὐτὸ τῇ τιμῇ, μὴ αὐτὰς ἐκθεῖναι, ὅπως τοὺς τιτανικοὺς Ποσειδῶν καὶ γὰρ καὶ Ἀπόλλων, ἐκ τῶν τειχῶν οὐ ἔτυχον, ὀργῇ Διὸς θητεύσας τῷ Λαομέδοντι, καὶ προσσυγγενεῖς τῆς Ἴλιον, ὅτι μὴ πληρώσει χρήματα, καὶ Λαομέδοντος καὶ λατρείας μισθὸν οὐ παρέξοντι, ἀγανακτοῦντες, Λαομέδοντος ἐκέλευσε θεὸς Ποσειδῶν, ὅτι ἡ χώρα κατέκλυσε, ἀπέστειλε ἡ θάλασσα Λαομέδοντι ἐπαγγελθεὶς ἐν χρησμῷ, αὐτῷ τῆς Ἡσιόνην ἡ θυγατρὶ προθεῖναι θεῷ, ὡς πρὸς Βορρᾶν, Ἡσιόνην ἡ θυγατρὶ κοσμήσας θεοῖς, ὡς πρὸς θάλασσαν τὸ κῆτος ἐξέθετο ἀναγχόμενος ὁ Ἡρακλῆς μετὰ Τελαμῶνος μεθ-

μέλλοντες πλεῖν εἰς τὴν Κολχίδα γῆν, μέλλων λαβεῖν τι χρυσόμαλλον δέρας ὃ ὁ δράκων ἐφύλαττε, μετὰ τῆς θαλάσσης. Ἀπο [illegible] γενόμενοι, ἀφ᾽ ἧς Ἀργοναῦται ἀποτυμπάνθησαν τῷ ἥλιω, [illegible] τὰς τῆς Ἡσιόνης ἐν τῷ αἰγιαλῷ δεδεμένην, καὶ μαθόντες τὴν αἰτίαν, ὁ Ἡρακλῆς ἔφη δυνατὸς ἔχειν μονομαχῆσαι [illegible] χωρεῖν [illegible] χος ταύτας, καὶ τὰς ἀθλητικὰς [illegible] τὸν γάμον, ὡς [illegible] ἐκεῖνο τὸ κῆτος [illegible], τὸ τότε ἐμπεσὸν τῷ στόματι [illegible] ἡμέρας κατακλιθεὶς αὐτοῦ ἐξῆλθεν ἀποβεβληκὼς καὶ τὰς ἐαυτοῦ τρίχας καὶ ὅπως ἐσώθη ἡ Ἡσιόνη ἀλλ᾽ ὁ Λαομέδων [illegible] τοῦ [illegible], [illegible] τὰς θυγατέρας [illegible] ἐν Σικελίᾳ, [illegible] θηρῶν [illegible], καὶ γενομένη Ἀφροδίτης [illegible] τῇ μιᾷ ἐν μορφῇ κυνὸς ὁ Κριμισσὸς ποταμὸς ἐμίγη, ἣ ἐγέννησε τὸν Ἔγεστον, ὃς ἔκτισε τρεῖς πόλεις ἐν Σικελίᾳ, τὴν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ Ἔγεσταν, καὶ Ἔρυκα, καὶ Ἐντέλλαν, ἣ καὶ Ἀτέλλαν, ἀπὸ τῆς γυναικὸς [illegible] ἔγημε.

ΠΕΡΙ ΦΟΡΚΥΝΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΥΓΑΤΕΡΩΝ ΑΥΤΟΥ.

Φόρκυνος, δαίμων θαλάσσιος, [illegible] Σκύλλης, περὶ ὧν ταῦτα λέγεται. Ἡρακλῆς [illegible] στρατηγοῦ, καὶ [illegible] τὰς [illegible] τῆς Σκύλλης [illegible] τῆς Γηρυόνου βοῶν, ἀπώλεσεν αὐτῶν τινὰς ἐξ αὐτῶν, καὶ [illegible] τὸν μηχανῶν [illegible] γάρ ἐστιν ἡ Σκύλλα [illegible] Ῥήγιον, ἀντικρὺ Σικελίας, [illegible] εἰς θάλασσαν, [illegible] πολλαὶ καὶ μεγάλαι, [illegible]. τότε καὶ [illegible] πλεύσαντα [illegible] καὶ [illegible] τὴν Σκύλλαν [illegible] Ἡρακλῆ ἀνελεῖν. Φόρκυς δὲ, ὅτι ἡ θάλασσα, [illegible] (ἡ γὰρ θάλασσα [illegible] ταύτῃ [illegible]) λαμβάνει [illegible] πάλιν [illegible], ἣ [illegible] καὶ [illegible] πάλιν τὴν [illegible] Ἡρακλῆς [illegible], [illegible] ἡ θάλασσα [illegible], [illegible] εἰς τὴν [illegible]. φησὶ δὲ [illegible] τῷ Φόρκυνι θυγατέρας τρεῖς, Σθενώ, Εὐρυάλη, καὶ Μέδουσα, αἵτινες ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχουσαι, ἀνὰ μέρος ἐχρῶντο. τοῦτο δὲ [illegible], [illegible] κατὰ [illegible] τὴν κεφαλὴν, καὶ [illegible], καὶ [illegible] αὐτῶν τῇ [illegible]. τὸν ὀφθαλμὸν, [illegible] πάσαι. ἦλθεν δ᾽ ὁ Περσεὺς [illegible] αὐτῶν ἐν [illegible], [illegible]. τὸν [illegible] τὸν ὀφθαλμὸν, καὶ τὸ ξίφος [illegible], [illegible] αὐτῷ τὴν Γοργόνα [illegible] φρέατον, [illegible] αὐτὸν, [illegible], [illegible] ὁ δὲ [illegible] τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος, [illegible] ἦλθε, καὶ δείξας

τῶν-

[illegible] τῷ Παλαιφάτῳ. [illegible] ταῦτα [illegible] Φόρκυς ἦν ἀνὴρ Κυρηναῖος, [illegible] γένος [illegible] Αἰθίοπας [illegible] Κυρήνην [illegible] Ἡρακλείων στηλῶν [illegible] Κερκίναν [illegible] Ἡρακλείων στηλῶν [illegible] χρυσοῦν [illegible] ἄγαλμα Ἀθηνᾶς χρυσοῦν [illegible] Θρᾴκην [illegible] Κυρηναῖοι [illegible] Λακεδαιμόνιοι [illegible] ἄγαλμα [illegible] Φόρκυνος [illegible] τρεῖς [illegible] Σθενώ, Εὐρυάλη, [illegible] Μέδουσα [illegible] Γοργόνα [illegible] Φόρκυνος [illegible] Ἀργεῖος [illegible] Γοργόνα [illegible] Γοργόνος [illegible] Σθενώ, καὶ Εὐρυάλη [illegible] Μέδουσαν [illegible] Γοργόνος [illegible] Γοργόνος [illegible] κεφαλὴν [illegible] Περσεὺς [illegible]

φαι, ἔχοντα. ἀναπλεύσαντες δὲ πάλιν οἱ Πέρσαι ἐπὶ τὴν ἀναίτησιν τῶν χρημάτων, καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν ἀγορὰν, ἀνθρώπων μηδένα εὗρε, λίθους δὲ ἀνδριάντας. πῶς δὲ λοιπὸν τῆς σφετέρας ἔλεγον οἱ Πέρσαι, ἐπειδὴ μὴ περιῆχον τὰ χρήματα, ἐρῶ μὲν ὡς Σερίφου, τῆς Γοργόνος θεασάμενοι τὴν κεφαλὴν ἀπελιθώθησαν, τοῦτο πάθοιτε καὶ ὑμεῖς. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι τὸ Φάρμαι πρὸς κλίσεις ὑποδέχεται. Φάρμαι καὶ γὰρ Φάρμαιος, καὶ Φαρμος Φαρμου καὶ ὁ Φάρμος, τοῦ Φάρου, τὸ Φάρο· σημαίνει δὲ δύο, τὸ λιμένα, καθ' ὃ φέρει καὶ σημαίνει τὰς ὁλκάδας ἐν αὐτῷ, ἔχον τὰς ναῦς ἐν τῷ λιμένι, καὶ ὄνομα κύριον, ὡς ἐνταῦθα.

ΠΕΡΙ ΦΟΡΜΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ.

Φορμίων, στρατηγὸς Ἀθηναίων ναυτικώτατος· ὃς πολλάκις ἐντυχὼν ταῖς ναυμαχίαις, καὶ ἐν τῇ πρὸς Λακεδαιμονίους μάχῃ κατορθώσας, ὑπῆκοον καὶ πᾶσαν τὴν θάλασσαν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΦΡΙΞΟΥ.

Φρίξος, υἱὸς Ἀθάμαντος· ὅστις ἦν καὶ γὰρ παῖς ἐκ Νεφέλης Φρίξον καὶ Ἕλλην· ἀπεὶ δὲ τὴν Νεφέλην ἄπεσι εἶπας, τῇ Ἰνοῖ θνητῇ γυναικὶ ἐμίγη, ζηλοτυπήσασα οὖν ἡ Νεφέλη, ἀνέπτη εἰς οὐρανὸν, καὶ ἦν τὸ λοιπὸν (*) χώραν αὐχμῷ ἐκόλασεν. ἡ δὲ Ἰνὼ, ὡς μητρυιὰ, ἐπεβούλευε τοῖς παισὶ τοῖς ἐκ τῆς Νεφέλης, καὶ φρύττουσα τὰ σπέρματα, παρεῖχε τοῖς γεωργοῖς πρὸς σπόρον. οἱ δὲ, σπείροντες μὲν ἐν τῇ γῇ, ἡ δὲ γῆ λιμώττουσα, καὶ ἰδόντες τὰς χεῖρας τὰς ὑπερίας, διὰ τὸ πεφρύχθαι τὸν σπόρον. Ἀθάμας δὲ ὁ βασιλεὺς, συναγαγὼν τοὺς μάντεις, ἤρετο αὐτοὺς, μαθεῖν βουλόμενος τὸ αἴτιον τῆς ἀφορίας. ἡ δὲ Ἰνὼ πέμψασα πρὸς αὐτοὺς, δῶρα ἐπαγγειλαμένη δώσειν, εἰ εἴποιεν πρὸς Ἀθάμαντα, ὡς εἰ μὴ ἀναιρεθεῖεν οἱ παῖδες οἱ ἐκ τῆς προτέρας γυναικὸς αὐτῷ γεγονότες, Φρίξος καὶ Ἕλλη, οὐκ ἂν ἐκφύσειεν ἡ γῆ τὰς καρπούς. πεισθέντες δὲ οἱ μάντεις λέγουσι ταῦτα· ἀποκρίνεσθαι τῷ Ἀθάμαντι. ὁ δὲ ἀκούσας, μεταπέμπεται τοὺς παῖδας ἐκ τῶν ποιμνίων εἰς θυσίαν, κατὰ τὸν μῦθον, ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρησάμενος, λέγει Φρίξῳ καὶ Ἕλλῃ φυλαχθήσεσθαι τὰ ἀδελ τῆς σφαγῆς. οἱ δὲ φοβηθέντες τὴν τῆς μητρυιᾶς ἐπιβουλὴν, εἰς φυγὴν ἐτράπησαν· ὡς καὶ ἐπὶ

(*) Ἴστεον δὲ ὅτι οἱ ἀρχαῖοι τὸν Φρίξον εἰς τὰ μέρη διοικοῦσιν καὶ γὰρ Φρύγια ἀφ' οὗ τῆς γενέσεως, ὅ ἐν αὐτῷ πλανώμενα κατὰ τόπον.

νῶτον λαβὼν ὁ κριὸς, ἐκινεῖτο εἰς τὴν θάλασσαν, ἐν ταυτόχρονι τὸν μὲν Ἑλλη ἔφερεν αὐτὸν ἄλλως ἐκ τὸ Τρωϊκὸν πέλαγος, ὁ μὲν Ἕλλη τῷ κεραμεῖδι ἐκ λαβεῖν πορθμόν, ... Ἑλλήσποντος ὠνομάσθη ὁ πορθμὸς τῷ κριῷ οὕτω καὶ ἐπ' αὐτῆς Ἑλλήσποντος ὠνομάσθη ὁ ... βασιλεὺς διαδεξάμενος πορθμόν. Φρίξος δὲ, ... κριοῦ, ἐπὶ τὴν Σκυθίαν διακομίζεται ... χρυσόμαλλος γέγονε, καὶ θύει Φρίξος τὸν κριὸν, ... (*) Διΐ, ... ἢ τὸν Ἄρη ... τῷ Ἑρμῇ κατ' ἄλλους δὲ ... κατέλιπε τοῦ τόπου ... ἐν αὐτῷ, ... Χαλκιόπην τὴν θυγατέρα τούτου γὰρ ἡ Φρυγία ... καὶ παῖδες Αἰήτου τοῦ Κόλχων βασιλέως, ... Μέλανα, καὶ Φρόντιν, ... Ἄργον, Κτίσωρον, ... τελευτᾷ ... ἡ δὲ ... κριοῦ ... Εὐρυτίου ... ἐν τοῖς ... γλώμματι, καὶ χρυσίσας ... τοῦ ... Ἕλλην ... Κριοῦ, ... Ἑλλήσποντον ... Ἑλλη ... ἀπὸ ... τὰ κατεστώτα, ... εἰς τὸ ...

ΠΕΡΙ ΦΡΥΝΙΔΟΣ ΤΟΥ ΚΙΘΑΡΩΔΟΥ.

Φρῦνις, κιθαρῳδὸς Μιτυληναῖος· οὗτος δὲ δοκεῖ πρῶτος παρ' Ἀθηναίοις κιθαρῳδικὴν νικῆσαι Παναθηναίοις, ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος. ἦν Ἀριστοκλείτου μαθητής· ὁ δὲ Ἀριστόκλειτος, τὸ γένος ἦν ἀπὸ Τερπάνδρου· ἤκμασε δ' ἐν τῇ Ἑλλάδι κατὰ τὰ Μηδικά. παρέλαβε δὲ τὸν Φρῦνιν αὐλῳδοῦντα, κιθαρίζειν ἐδίδαξε. καὶ ἄλλα περὶ τούτου λέγουσιν, ἅτινα ὡς μὴ ἀναγκαῖα εἴασα.

(*) [illegible]

ΠΕΡΙ ΦΡΥΝΩΝΔΟΥ

Φρυνώνδας, ἀλιτήριος ἐπὶ πονηρίᾳ, ἀλλ' ἦν τὸν Εὐρυβάτου· ἐκ τούτου δὲ πονηρὸς Φρυνώνδας καλεῖται.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΦΡΥΓΩΝ ΕΚΤΟΜΗΣ

Παρὰ τοῖς Φρυξὶ ἐνέβαλε ἡ Ῥέα ἡ μήτηρ τῶν θεῶν, ὥσπερ πάντας θεοῦ. ταύτην κατηγορήσαντες, καθότι ἀπετμήθη παρὰ τῶν Κορυβάντων ἀλλ' κύπτει διὰ τὰς πολλὰς αὐτῆς πορνείας· θεραπεύοντες δὲ τὴν ταύτης θεὸν, τὰ πλεῖστα ἔπαθον, καὶ κατατεμεῖν ἑαυτῶν τὰς μηροὺς καὶ τοὺς ὤμους μαχαίραις· ὡς ἀποκτεῖναι θέλοντες, ἀλλὰ μόνον αἱμάξαι, τοῦτο δὲ ἐποίουν κατέχοντες αὐλοὺς, ἵνα κτύπος φέρηται πληττόμενον. ἄλλοι δὲ πάλιν ἔλαβον τὸ ἐργαστήριον τεμόντες ἀντὶ μὲν δὲ τῆς πληγῆς, πρὸς ἑκατέρας ἔχουσι μίξεις, γυναικῶν δὲ λέγω, καὶ ἀνδρῶν.

ΠΕΡΙ ΦΥΛΕΩΣ.

Φυλεὺς, Αὐγείου υἱὸς, ὅστις ἐξ Ἤλιδος εἰς τὸ Δουλίχιον ἔφυγε, διὰ τὸ μαρτυρῆσαι Ἡρακλεῖ περὶ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν ἀποδοῦναι, ὅπερ πάντως ἔλυσε ὁ Αὐγείας γέγονε δὲ τοῦτο, ὅτε Ἡρακλῆς τῆς Αὐγείου ἐξεκάθηρε· οἱ δὲ ὕστερον φασιν, ὅτι Φυλεὺς μοιχεύσας Τιμάνδρας, ἀδελφὴν Ἑλένης καὶ Κλυταιμνήστρας, ἀπήγαγεν εἰς τὸ Δουλίχιον.

ΠΕΡΙ ΦΥΛΑΚΟΥ.

Φύλακος, Δηϊονέως υἱὸς, ἀδελφὸς Κεφάλου, πατὴρ δ' Ἰφίκλου, ὅστις πολλοῖς ἐξοχώτατος ἱστορεῖται.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ.

ΠΕΡΙ ΦΕΡΕΚΥΔΟΥ

Φερεκύδης, κατά τινας, ἀρχιθέτης τῷ Συρίῳ τοῦ Πυθαγόρου διδασκάλου, ὃς λέγεται ὅτι πλεονέκτησε τῷ Ὀρφεῖ, ἔγραψεν αὐτόχθονας· ἔστι δὲ περὶ τῆς Ἀττικῆς ἀρχαιολογίας ἐν βιβλίοις δέκα, συγγράψας δι' ἐπῶν, ἔστι δὲ καὶ ἱερὸς Λέρος ἐπιχώριος, γεγονὼς πρὸ ὀλίγων τῆς οἱ Ὀλυμπιάδος ἔγραψε περὶ Λέρου, περὶ Ἰφιγενείας, περὶ τῶν Διονύσου ἑορτῶν, καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ.

Φίλιππος Ἀμφιπολίτης, ἱστορικὸς ἔγραψε Ῥοδιακὰ, βιβλία ιθ΄· ἔστι δὲ τῶν πάνυ αἰσχρῶν· Κῳακὰ, βιβλία ϛ΄, Θασιακὰ, βιβλία β΄, καὶ ἄλλα τινά.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΙΣΚΟΥ ΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ.

Φίλισκος, Συρακούσιος ἱστορικὸς· ἦν δὲ συγγενὴς Διονυσίου τοῦ τυράννου Σικελίας, καὶ ἐν τῇ πρὸς Καρχηδονίους ναυμαχίᾳ ἀπώλετο· μαθητὴς Εὐήνου τοῦ ἐλεγειοποιοῦ· ἔγραψε Σικελικά· ἔστι δὲ τὰ πρὸς Ἕλληνας αὐτοῖς προσαχθέντα διαφόρως· καὶ γενεαλογίαν περὶ Φοινίκων καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς Σικελίας.

ΠΕΡΙ ΦΛΕΓΩΝΟΣ ΤΟΥ ΤΡΑΛΛΙΑΝΟΥ.

Φλέγων Τραλλιανὸς, ἀπελεύθερος τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος· ἔγραψεν Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις ις΄· ἔστι δὲ μέχρι τῆς σκθ΄ Ὀλυμπιάδος, τὰ πραχθέντα πανταχοῦ· τὰς δὲ αὐτὰς ἐν βιβλίοις η΄. Ὀλυμπιάδος, τὰ πραχθέντα πανταχοῦ· περὶ μακροβίων καὶ θαυμασίων, περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ τόπων, καὶ ὧν Ῥωμαῖοι ἑορτῶν βιβλία γ΄· ἔκφρασιν Σικελίας· ἐπιτομὴν Ὀλυμπιονικῶν ἐν βιβλίοις β΄· χρονικὴν ἐπιτομὴν ὀνομάτων.

ΠΕΡΙ ΦΥΛΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ.

Φύλαρχος Ἀθηναῖος, κατὰ δέ τινας Ναυκρατίτης· οἱ δὲ Σικυώνιον· γράψαντος ἔγραψεν, ἱστορίας ἐν βιβλίοις κη΄· κατάγει δὲ ἀπὸ Πύρρου τοῦ Ἠπειρώτου στρατείας εἰς Πελοπόννησον, ἕως τῆς Βεροίας πόλεως, καὶ μέχρι Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου, καὶ τῆς τελευτῆς Κλεομένους τοῦ Λακεδαιμονίου, ἐπιστρατεύσαντος αὐτοῦ Ἀντιγόνου· τὰ κατὰ τὸν Ἀντίοχον καὶ τὸν Περγαμηνὸν Εὐμένη· ἐπιτομὴν μυθικὴν περὶ τῆς τοῦ Διὸς ἐπιφανείας· καὶ περὶ εὑρημάτων παραμυθικῶν βιβλία θ΄ καὶ ἄλλα τινά.

ΡΗΤΟΡΕΣ.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

Φίλιππος ῥήτωρ καὶ σοφιστής· ἔγραψε περὶ σχημάτων τῶν Ἡρωδιανοῦ κατὰ στοιχεῖον, καὶ περὶ συναλοιφῆς.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΦΙΛΙΣΚΟΥ ΤΟΥ ΜΙΛΗΣΙΟΥ.

Φιλίσκος Μιλήσιος ῥήτωρ, Ἰσοκράτους ἀκουστὴς τοῦ ῥήτορος· ἐγένετο δὲ αὐλητὴς τὸ πρῶτον, διὸ καὶ αὐλητρύπην Ἰσοκράτης αὐτὸν ἐκάλει· γέγραπται δὲ αὐτῷ τάδε· Μιλησιακὸς, Ἀμφικτυονικὸς, τέχνη ῥητορικὴ ἐν βιβλίοις δύο, Ἰσοκράτης ἢ σοφιστής.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ.

Φιλόστρατος Φιλοστράτου τοῦ υἱοῦ Βήρου, Λήμνιος σοφιστὴς, καὶ αὐτὸς δεύτερος σοφιστὴς, σοφιστεύσας Ἀθήνῃσι, εἶτα ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Σευήρου τοῦ βασιλέως, καὶ ἕως Φιλίππου. ἔγραψε μελέτας, ἐπιστολὰς ἐρωτικὰς, εἰκόνας, ὅτι ἐκφράσεις ἐν βιβλίοις δ΄. διαλέξεις, αἶγας, ἢ περὶ αὐλοῦ, Ἀπολλωνίου βίον τοῦ Τυανέως ἐν βιβλίοις ὀκτὼ, Ἡρωικὸν, βίους σοφιστῶν ἐν βιβλίοις δ΄, ἐπιγράμματα. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ, σοφιστὴς καὶ αὐτὸς, σοφιστεύσας Ἀθήνῃσι, γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος ἔγραψε λόγους πανηγυρικοὺς πλείστους, καὶ λόγον Ἑλληνικὸν δ΄, μελέτας, ζητήματα περὶ τοὺς ῥήτορας, ῥητορικὰς ἀφορμὰς, περὶ τοῦ ὀνόματος. ἔστι δὲ περὶ τοῦ σοφιστοῦ Ἀντίπατρον περὶ τραγῳδίας βιβλία τρία, γυμναστικὸν, (ἔστι δὲ περὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐπιτελουμένων,) λιθογνωμικὸν, Πρωτέα, κύνα, ἢ σοφιστὴν, Νέρωνα, Θεατὴν, τραγῳδίας μγ΄, καὶ κωμῳδίας ιδ΄, καὶ ἄλλα λόγου ἄξια οὐκ ὀλίγα. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος Φιλόστρατος Νερβιανοῦ ἀδελφιδοῦς τοῦ υἱοῦ Φιλοστράτου, Λήμνιος καὶ αὐτὸς, σοφιστὴς, παιδεύσας δὲ Ἀθήνῃσι, καὶ τελευτήσας ἐν Λήμνῳ, ἀκμάσας τε καὶ γαμβρὸς γενόμενος τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου. ἔγραψεν εἰκόνας, Παναθηναϊκὸν, Τρωικὸν, παράφρασιν τῆς Ὁμήρου ἀσπίδος, μελέτας, κατά δέ τινας, καὶ τοὺς τῶν Σοφιστῶν βίους.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΙΣΤΟΥ ΤΟΥ ΝΑΥΚΡΑΤΙΤΟΥ

Φίλιστος, Ναυκρατίτης, κατὰ δέ τινας, Συρακούσιος, Ἀρχωνίδου υἱὸς, μαθητὴς Εὐήνου τοῦ ἐλεγειοποιοῦ, ὁ πρῶτος κατὰ ῥητορικὴν τέχνην ἱστορίαν συγγράψας. συνέταξε δὲ τέχνην ῥητορικὴν, Αἰγυπτιακὰ ἐν βιβλίοις ιβ΄, Σικελικὰ, ἐν βιβλίοις ια΄, πρὸς τὸν τρικάρανον λόγον, περὶ Ναυκράτεως, περὶ Διονυσίου τοῦ Τυράννου, βιβλία ς΄, περὶ τῆς Αἰγυπτίων θεολογίας βιβλία γ΄, [illegible], καὶ ἄλλα τινὰ, περὶ Λιβύης καὶ Συρίας.

ΠΕΡΙ ΦΡΥΝΙΧΟΥ ΤΟΥ ΒΙΘΥΝΟΥ

Φρύνιχος Βιθυνὸς Σοφιστὴς, ἔγραψε περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων βιβλία β΄, τιθεμένων συναγωγὴν, σοφιστικῆς παρασκευῆς βιβλία λζ΄.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΙ.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΗΤΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Φιλήτας, Κῷος, υἱὸς Τηλέφου, ἐπὶ Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου, γραμματικὸς κριτικὸς, ὃς ἰσχνωθεὶς ἐκ τοῦ ζητεῖν τὸν καλούμενον ψευδόμενον λόγον, ἀπέθανεν. ἐγένετο δὲ διδάσκαλος τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου. ἔγραψεν ἐπιγράμματα, καὶ ἐλεγείας, καὶ ἄλλα, καὶ τὰ καλάμβια Νάξιακα.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΙΣΚΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Φιλίσκος Αἰγινήτης, ὁ διδάξας γράμματα Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα, ὥσπερ δὲ ἀκουστὴς ἐγένετο τοῦ κυνὸς Διογένους, κατὰ δὲ Ἕρμιππον, Στίλπωνος. ἔγραψε διαλόγους, ὧν ἐστι Κόδρος.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Φιλόξενος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς, ὃς ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψε περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων, περὶ σημείων τῶν ἐν τῇ Ἰλιάδι, περὶ τῶν εἰς ΜΙ λήγοντων ῥημάτων, περὶ διαλέκτου, περὶ τῆς τῶν Συρακουσίων διαλέκτου, περὶ στιγμῆς, περὶ μέτρων, περὶ τῆς τῶν γλωσσῶν ε΄, περὶ τοῦ παρ' Ἑλλησι ἑλληνισμοῦ ς΄, περὶ συζυγιῶν, περὶ τῆς Λακώνων διαλέκτου, καὶ τῶν λοιπῶν Ὁμήρου γλωσσῶν, περὶ τῆς ...

ΠΕΡΙ ΦΙΛΩΝΟΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Φίλων, Βύβλιος γραμματικὸς· οὗτος γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων ἐγγὺς Νέρωνος, καὶ παρέτεινεν εἰς μακρόν. ἔγραψε περὶ ἐπιγράμματα, βιβλία γ΄, περὶ κτήσεως καὶ ἐκλογῆς βιβλίων ιβ΄, περὶ πόλεων, καὶ οὓς ἑκάστη αὐτῶν ἐνδόξους ἤνεγκε, βιβλία λ΄, περὶ τῆς βασιλείας Ἀδριανοῦ, ἐφ' οὗ καὶ ἦν ὁ Φίλων. γέγονε δὲ ὕπατος καὶ αὐτός.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΑΓΡΙΟΥ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Φιλάγριος, Ἠπειρώτης ἰατρὸς, μαθητὴς Ναυμάχου τοῖς χρόνοις μετὰ Γαληνὸν, ἰατρεύσας τὰ πλεῖστα ἐν Θεσσαλονίκῃ συ-

συνέταξε δὲ βιβλία ἰατρικὰ μονόβιβλα μβ´ ὅ, συντάγματα δὲ ὅπερ ἐκ ὀλίγα ὑπομνηματικὰ εἰς Ἱπποκράτην. Ἐυγμέτωρ δὲ Ἀθύειν αὐτὸν φησὶν ἀπὸ Μακρῆς.

ΠΕΡΙ ΦΑΙΔΩΝΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Φαίδων Ἠλεῖος φιλόσοφος, Σωκράτους ἀκουστής. φέρονται αὐτοῦ διάλογοι, Ζώπυρος, Μήδιος, Σίμων, Ἀντίμαχος, ἢ Πρεσβῦται, Νικίας, Σιμμίας, Ἀλκιβιάδης, Κριτόλαος, καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΦΕΡΕΚΥΔΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Φερεκύδης, ὁ τοῖς ἔπεσι συγγεγραφὼς σοφός, Σύριος καθ᾽ ἱστορίαν λέγεται· ἔστι δὲ ἡ Σύρα νῆσος πλησίον Δήλου γέγονε κατὰ τὸν τῶν Λυδῶν βασιλέα Ἀλυάττην. ἐδίδαξε Πυθαγόραν. αὐτὸς δὲ οὐκ ἔσχεν καθηγητήν, ἐκτήσατο τὰ τοῦ Φοινίκων ἀπόκρυφα βιβλία. ἔγραψε δὲ ἑπτάμυχον, ἤτοι θεοκρασίαν, ἢ θεογονίαν. ἔστι δὲ θεολογία ἐν βιβλίοις δέκα, ἔχουσα θεῶν γένεσιν καὶ διαδοχάς, καὶ ἄλλα πολλά.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Φιλόσοφος, ὃς τοὺς τοῦ Πλάτωνος νόμους διεῖλεν εἰς βιβλία ιβ´ τὸ γὰρ ιγ´ αὐτὸς προστεθῆναι λέγεται· καὶ ἦν Σωκράτους καὶ αὐτοῦ Πλάτωνος ἀκουστής, σχολάσας τοῖς μετεώροις. ὃς δὲ κατὰ Φίλιππον τὸν Μακεδόνα, συνεγράψατο ταῦτα· περὶ τῆς ἀποστάσεως ἡλίου καὶ σελήνης, περὶ θεῶν βιβλία δύο, περὶ χρόνου ά, περὶ μύθων ἕν, περὶ ἐλευθερίας ά, περὶ ὀργῆς ά, περὶ ἀντιαποδόσεως ἕν, περὶ Λοκρῶν τῶν Ὀπουντίων, περὶ ἡδονῆς ἕν, περὶ ἔρωτος ά, περὶ φίλων καὶ φιλίας ἕν, περὶ τοῦ γράφειν, περὶ τοῦ Πλάτωνος, περὶ ἐκλείψεως, καὶ περὶ μεγέθους ἡλίου καὶ σελήνης καὶ γῆς ἕν, περὶ ἀστραπῶν, περὶ πλανήτων, ἀριθμητικά, περὶ πολυγώνων ἀριθμῶν, ὀπτικῶν βιβλία δύο, ἐνοπτικῶν ϛ´, κυκλικά, μεσότητες, καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΦΙΛΩΝΟΣ.

Φίλων Ἰουδαῖος, πεχθεὶς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, γένους τῶν ἱερέων, φιλοσοφήσας δὲ τὰ Ἑλλήνων, οὗ μέγα πλάτος παιδείας, ἐν μεταβολῇ πάσης Ἑλληνικῆς παιδεύσεως, τό τε τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων, καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας σὺν ἀκριβεῖ καταλήψει, ἐκμιμεῖται τὸν λόγον περὶ μάλιστα Πλάτωνι, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν ταῖς

Ἕλλησι τὴν χρῆσιν ἢ Πλάτων φιλωνίζει, ἢ Φίλων πλατωνίζει· τοσαύτη ἐστὶν ὁμοιότης τῶν γε διανοιῶν καὶ φράσεως τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὸν Πλάτωνα· καὶ τούτου γέγραπται αὐτοῦ βιβλία ἄπειρα, ὧν εἰσὶ καὶ ταῦτα· περὶ συγχύσεως γλωσσῶν, βιβλίον α', περὶ φύσεως καὶ εὑρημάτων α', περὶ ὧν καὶ ὁ νοῦς τις εὔχεται, α', περὶ κληρονόμου τῶν θείων πραγμάτων, α', περὶ μερισμοῦ ἴσων καὶ ἐναντίων, α', περὶ τῶν τριῶν δυνάμεων, περὶ μετονομαζομένων γραφῶν καὶ τίνων, περὶ συνθηκῶν, λογικὸν βίον φιλοσόφου, περὶ γιγάντων α', περὶ ὀνείρων ε', περὶ ζητημάτων καὶ ἑρμηνευμάτων τῆς ἐξόδου, ε', περὶ τῆς σκηνῆς καὶ δεκαλόγου δ', περὶ θυσιῶν, περὶ προσηλύτων, ἐπιτιμίων, περὶ δὲ Ἀλεξάνδρου, περὶ Ἰουδαίων α', περὶ ἀγωγῆς βίου, περὶ δὲ ἐξόδου, καὶ περὶ τοῦ ἴδιον λογισμοῦ ἔχειν τὰ ἄλογα, περὶ τοῦ, ὅτι πᾶς ἀγαθὸς ἐλεύθερος, περὶ τῆς πρεσβείας τῶν Χερουβίμ, περὶ βίου θεωρητικοῦ, περὶ ἑαυτοῦ, περὶ γεωργίας, λόγοι β', περὶ μέθης β', περὶ τῆς Μωσέως, ἐπὶ τὰ Χερουβίμ, τάξεις τῶν φλογῶν μαχαιρῶν, ἐπὶ τῶν πεντάτευχον Μωσέως, καὶ εἰς βίον Μωσέως λόγοι ε'.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΤΑΙΔΟΥ

Φιλτιάδης, Μιλήσιος φιλόσοφος, σύγχρονος Θεόγνιδος τοῦ σκεπτικοῦ μετὰ χμζ' ἔτη τῆς Τροίας, Ὀλυμπιάδι γεγονὼς ιθ'. ἔγραψεν ἔπη ἐλεγεῖα, παραινέσεις, ἤτοι γνώμας, κατὰ κεφάλαια ὑπηγόρευσε... καὶ δὲ ἐν τῷ Συλλογικῷ κεκλημένα.

ΠΟΙΗΤΑΙ.

ΠΕΡΙ ΦΕΡΕΚΡΑΤΟΥΣ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ

Φερεκράτης Ἀθηναῖος κωμικός, ὃς Ἀλεξάνδρῳ συνεστρατεύσατο. ἐδίδαξε δράματα ιζ'.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΥ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ

Φιλέταιρος, Ἀθηναῖος κωμικός, υἱὸς Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. φέρεται αὐτοῦ δράματα κα', ὧν ἐστὶ καὶ ταῦτα· Ἀχιλλεύς, Κεφαλῖνος, Κυνηγίς, Φίλαυλος, Κορινθιαστής, Τηρεύς, Οἰνοπίων, Ἀταλάντη, Ἀσκληπιός, Ἀντυλλος, καὶ Λαμπαδηφόροι, ὡς δέ τινες, Νικοστράτη, Ἀπολείπουσα, Λαμπαδηφόροι.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ.

Φιλήμων Συρακούσιος, υἱὸς Δάμωνος, καὶ αὐτὸς κωμικὸς τῆς νέας κωμῳδίας ἐπὶ Ἀλεξάνδρου, βραχὺ Μενάνδρου πρότερος. ἔγραψε κωμῳδίας ἐννενήκοντα καὶ ἕτερος νεώτερος κωμικὸς καὶ αὐτὸς υἱὸς τούτου. ἐδίδαξε δράματα νδ΄.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ.

Φίλιππος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔτι κωμικά.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΙΣΚΟΥ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ.

Φιλίσκος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἄδωνις, Διὸς γοναί, Θεμιστοκλῆς, Ὄλυμπος, Πανὸς γοναί, Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος. καὶ ἕτερος Φιλίσκος, τραγικὸς δέ, υἱὸς Φιλώτα τοῦ Κερκυραίου· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Διονύσου, ἐπὶ τοῦ Φιλαδέλφου Πτολεμαίου γεγονώς· καὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ Φιλίσκιον μέτρον προσηγορεύθη, ὅτι περ αὐτῷ ἐνεδεπέφαντο. ἔστι δὲ τῆς δευτέρας τάξεως τῶν τραγικῶν, οἳ τινές εἰσι ζ΄, καὶ ἐκλήθησαν Πλειάς. αἱ δὲ τραγῳδίαι αὐτοῦ εἰσι μβ΄.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΙΣΤΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ.

Φιλιστίων, Προυσαεύς, ἢ, ὡς Φίλων, Σαρδιανὸς κωμικός· τελευτᾷ δὲ ἐπὶ Σωκράτους· ὃς ἔγραψε κωμῳδίας βιολογικάς. τελευτᾷ δὲ ὑπὸ γέλωτος ἀμέτρου· δράματα δὲ αὐτοῦ, Μισογέλως. οὗτός ἐστιν ὁ γράψας τὸν Φιλογέλων, ἤτοι τὸ βιβλίον τὸ φέρον εἰς τὸ αὐτό. Νικαεὺς δὲ μᾶλλον οὗτος πάντῃ λέγεται, ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἐπίγραμμα· ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον γέλωτι κεράσας Νικαεὺς Φιλιστίων.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ ΤΟΥ ΤΡΑΓΙΚΟΥ.

Φιλοκλῆς, Ἀθηναῖος τραγικός, μετ᾽ Εὐριπίδην ἐκαλεῖτο δὲ Χολή, διὰ τὸ πικρόν. ἔγραψε τραγῳδίας ρ΄, ὧν ἐστι καὶ ταῦτα· Ἠριγόνη, Ναύπλιος, Οἰδίπους, Ὀπώρα, Πρίαμος, Πηνελόπη, Φιλοκτήτης. ἦν δὲ Αἰσχύλου τοῦ τραγικοῦ ἀδελφιδοῦς· ἔσχε δὲ Μόρσιμον τὸν τραγικόν, ἐξ οὗ γίνεται Ἀστυδάμας ὁ τραγικός. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Φιλοκλῆς, κωμῳδίας ποιητὴς ἀναγραφόμενος. ἔστι δὲ προτέρου ὡς ἔοικ(ε), ἔγγονος ἐξ ἀδελφῆς Αἰσχύλου ἀδελφῆς υἱός.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ ΤΟΥ ΛΥΡΙΚΟΥ

Φιλόξενος Εὐλυτίδου, Κυθήριος λυρικός ἔγραψε διθυράμβους κδ, καὶ γενεαλογίαν τῶν Αἰακιδῶν, μελικῶς.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΩΝΙΔΟΥ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ

Φιλωνίδης, Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος, ὃς πρότερον ἦν γναφεύς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Κόθορνοι, Ἀπήνη, Φιλέταιρος.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΛΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ

Φιλλύλιος, Ἀθηναῖος κωμικός, τῆς παλαιᾶς κωμῳδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Αὐγή, Ἀταλάντη, Ἄντεια, ... Ἡρακλῆς, Πλύντριαι, ἢ Ναυσικάα, Πόλις, Φρεωρύχος, Ἀναλλάττοντα, Ἑλένη.

ΠΕΡΙ ΦΟΡΜΟΥ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ

Φόρμος, Συρακούσιος κωμικός, σύγχρονος Ἐπιχάρμῳ, οἰκεῖος Γέλωνι τῷ Σικελίας τυράννῳ, καὶ τροφεὺς τῶν παίδων αὐτοῦ. ἔγραψε δράματα ζ. εἰσὶ δὲ ταῦτα· Ἄδμητος, Ἀλκίνοος, Ἀλκυόνες, Ἰλίου πόρθησις, Ἵππος, Κηφεύς, ἢ Κεφάλαια, Περσεύς. ἐχρήσατο δὲ πρῶτος ἐνδύματι ποδήρει, καὶ σκηνῇ δερμάτων φοινικῶν.

ΠΕΡΙ ΦΡΥΝΙΧΟΥ ΤΟΥ ΤΡΑΓΙΚΟΥ

Φρύνιχος Πολυφράδμονος, ἐπὶ τῆς ξζ Ὀλυμπιάδος. φέρεται αὐτοῦ τραγῳδίαι ἐννέα· Πλευρωνία, Αἰγύπτιοι, Ἀκταίων, Ἄλκηστις, Ἀνταῖος, ἢ Λίβυες, Δίκαιοι, Πέρσαι, Σύνθωκοι, Δαναΐδες. τῷ καὶ ἕτερος Φρύνιχος, Ἀθηναῖος κωμικός, τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. δράματα αὐτοῦ ταῦτα· Ἐφιάλτης, Κόννος, Κρόνος, Κωμασταί, Σάτυροι, Τραγῳδοί, ἢ ἀπελεύθεροι, Μονότροπος, Μοῦσαι, Μύστης, Ποάστριαι. καὶ ἕτερος τραγικὸς Ἀθηναῖος, υἱὸς Μελανθᾶ. ἔτι δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ ταῦτα· Ἀνδρομέδα, Ἠριγόνη. ἐποίησε καὶ Πυρρίχας.

ΠΕΡΙ ΦΟΙΝΙΚΙΔΟΥ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ

Φοινικίδης κωμικός· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Φύλαρχος, μνημονεύει ὡς Ἀθηναῖος.

X

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΧΑΛΔΑΙΩΝ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΣ

Οἱ Χαλδαῖοι, ὧν πρῶτος ὁ Ζωροάστρης, καὶ μετ' αὐτὸν Ὀστάνης, ἐπίστευον τῇ ἠρανίᾳ κινήσει, καὶ οὕτω ὡς τῇ πικάδε κινήσει τὴν ἀρχαίαν τε τάξιν τῶν τικτομένων συμβαίνειν. Ὕστερον δὲ ἐδέξαντο Αἰγύπτιοι, ἐν τῷ κλίματι τῆς γῆς καὶ τῆς διαμέτρως τῆς χώρας ἀποδειχθέντος, καὶ οὕτω συγγράψαντες καὶ χρησμοῖς εὐδοκιμοῦντες ἀφ' ὧν ἔμαθον οἱ Ἕλληνες τὴν ἀστρολογίαν, καὶ τῆς γνωμικῆς ἤρξαντο ὑπὸ τῶν τῶν ἄστρων κινήσεων ἀναφέρειν. Λέγεται δὲ ὅτι καὶ τὸ ὕδωρ Θεοῖς οἱ Χαλδαῖοι ἐξῆρον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΑΡΗΤΟΣ ΤΟΥ ΤΟΝ ΚΟΛΟΣΣΟΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΝΤΟΣ, ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΑΙ ΠΟΤΕ ΑΥΤΟΝ ΚΑΘΕΙΛΕΝ

Ἡ Ῥόδος ἄλλα τε εἶχε θαυμαστά, καὶ τὸν τοῦ Ἡλίου δὲ Κολοσσόν, Χάρητος ἔργον ἀνδρὸς Λινδίου· ἡ δὲ Λίνδος, πόλις ἐν Ῥόδῳ. Κεκμηκότος τοῦ Ἡλίου καὶ Κολοσσοῦ τῆς Ὀρχίων θυγατρὸς κτίσμα, πηχῶν ἑβδομήκοντα καὶ ὃν καὶ κατὰ ὃν τὴν ἔστη Σέλευκον ἐπὶ Σελεύκου καὶ γὰρ τοῦ Νικάτορος οἱ Ῥόδιοι θαλασσοκρατήσαντες, ἀνέστησαν τοῦτον τὸν χαλκὸν ἀνδριάντα, ὃν διὰ τὸ μέγεθος ἐκάλεσαν Κολοσσόν· ἀφ' οὗ καὶ αὐτοὶ Κολοσσαεῖς ὠνομάσθησαν ὡς ἐκ μεγάλου πράγματος. ἐπὶ δὲ Κωνσταντος ἐγγόνου Ἡρακλείου οἱ Σαρακηνοὶ τῆς ἁγίας γῆς πᾶσαν, καὶ Δαμασκόν, καὶ τὴν χώραν πᾶσαν τῆς Φοινίκης κατασχόντες ἔτει ὃ περιφανῶς ἐχόμενοι τῆς ἁγίας γῆς ἐκείνης, καὶ σφόδρα πλεονεκτήσαντες καὶ κατισχύσαντες, ἐξώπλισαν πλοῖα πάμπολλα, Μαυίας ὁ τούτων ἀρχηγός, καὶ τὴν Ῥόδον κατέλαβεν, καὶ ἐπόρθησεν, τὸν Κολοσσὸν μετὰ ᾳιε' ἔτη τῆς αὐτοῦ ἱδρύσεως καθεῖλεν, ὃν Ἰουδαῖός τις ἔμπορος ὠνησάμενος, ἐννακοσίας καμήλους ἐφόρτωσε τοῦ χαλκοῦ Κολοσσοῦ. τινὲς δέ φασιν κλασθέντα ἀπὸ τῶν γονάτων σεισμῷ πεπτωκέναι. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα εἶχεν ἡ Ῥόδος ἀγάλματα, ὧν τὰ πηχαῖα καὶ μικρὰ δὲν ἔμψυχα ἀντιτέθεινται οἱ πηχῖται, ἀλλ' ὅσον ἔλαττον ἐστί, μὴ λίθοις τάχα κινηθέντα μετατεθῆ σε ἀλλαχῆ. ἐν δὲ χρῇ τὴν νῆσον ταύτην οὐ μόνον τὸ μέγιστον Κολοσσὸν σημαίνει, ἀλλὰ καὶ σμικρότατον τὸν ἰσάριθμον ἀνάθημα, ἐπεὶ καὶ ὁ κάλως πλήξας ἦν, τὰ τῶν Γιγαντίων ὁμοίως περιέχειν.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΧΑΡΙΤΩΝ

Τὰς Χάριτας οἱ πλεῖστοι παραδεδώκασιν εὐεργετικὰς θυγατέρας τοῦ Διὸς εἶναι· αἱ μὲν ἐξ Εὐρυνόμης αὐτὰς γεγονέναι, τοῦ μάλιστα ἀπὸ τῶν κτημάτων καὶ διαδεδόσθαι δοκεῖν τὰς δωρεάς, οἱ δὲ ἐξ Εὐφροσύνης· καὶ τοῦτο παραστῆσαι, ὅτι χρὴ φιλεῖν δίδοσθαι· οἱ δ' Εὐανθέμης, ἢ ὠφέλειαι ἦν, αἱ μεγάλαις χάρισι χαριζόμεναι πῶς εἶναι· τινὲς δὲ ἐξ Εὐρυμεδούσης, ὡς παῖδα συνιστῶσι τῶν μάλιστα· τινὲς δὲ ἐξ Ἥρας ἄλλοι. Τὰς δὲ χάριτας τοῖς ἀνθρώποις τῶν θεῶν εἶναι λέγουσι· δεδόασι αὐτὰς μητρός, καθ' ὁμολογοῦνται τῶν θεῶν εἶναι· ἄλλων δὲ ἐμφαίνει γυμναὶ περιεστῶσαι, ὡς τῶν μάλιστα κάλλιον χαριζομένας πάντα, κἀκεῖνα ἐχόντων, συναγαγεῖν τινα, ἢ ἀφελῶς χαρίζονται πάντας· ξένιον δὲ τὸ εὐεργετεῖν, τὸ δὲ δεῖν ὡς ἐπιτεθῆναι· ταῖς δὲ εἶναι διὰ τῆς γυμνώσεως πάντων παρεσταμένας αὐτάς· ταῖς δὲ εἶναι διὰ τὸ ἐγχεῖν τὰς χάριτας. Λέγουσι δὲ ὅτι τρεῖς εἰσιν· ἡ μὲν διδοῦσα, ἡ δὲ λαμβάνουσα, ἡ δὲ ἀμειβομένη. Ἴσως δὲ, τὸ μὲν διὰ προκαταρχικὰ χάριτας, τὸ δὲ ἀμοιβαῖα· ἔτι δὲ κατὰ τὸ ἔχειν τὰ πεντάχοα ὁμοιοῦσθαι χαριστικαῖς, ἀντὶ δὲ τὸ πολλὰ χαρίζεσθαι, καὶ ἀνταποδοῦναι τὰς χάριτας αὐτοῖς ἐμφαίνουσιν. Ὥσπερ δὲ τοῦτο ὅτι δεῖ γίνεσθαι, καὶ τῆς χάριτος αὐτοῖς ἐμφαίνεσθαι. Ἀγλαΐαν μίαν μὲν αὐτῶν Χάριν τὴν ἀπὸ τῆς συγγενείας, ἢ ἀπὸ τῆς διαχύσεως· τὴν δὲ Εὐφροσύνην, ἢ τὴν διὰ τῆς χάριτος εὐθυμίαν καὶ οὕτω τῆς Θαλίας τοῖς εὐεργετοῦσιν, καὶ θάλλειν ποιοῦσι τὰς ἐπιχαρίτους. Ἀγλαΐαν δὲ τῶν Χαρίτων, φασὶ μὲν καλοῦσι διὰ τὸ χαρίζεσθαι· Χαρίτων ὡς εὐεργετικῶν· διὰ τὸ εὐεργετεῖν. Ἱμέρου δὲ λέγονται εἶναι· ἡ μὲν Ἀγλαΐα διὰ τὸ ἀγλαῶς χαρίζεσθαι κατ' ἀξίαν, ἡ δὲ Θάλεια, ἡ δὲ Εὐφροσύνη διὰ τοῦτο ἔχειν Ἐπιχαρητομένους, ἡ δὲ Θάλεια, ἡ δὲ Εὐφροσύνη· τινὲς δὲ Ἀγλαΐαν συνοικεῖν Ἡφαίστῳ φασί, τὴν μητέρα αὐτῶν· τῶν Χαρίτων Ἡφαίστου, τέχνας ποιεῖν δ' ὁ Ποιητὴς ἔφη μίαν τῶν Χαρίτων Ἡφαίστου, τέχνα καὶ ἐπιχαρίτως τὰ τεχνικὰ ἔργα πλάττεσθαι δὲ καὶ τελεῖ τῇ Ἀφροδίτῃ καὶ συνεργοί, ἀλλ' ἵνα ἐκεῖναι ὦσι τὰς τρεῖς ἐκ τῆς Ἡσιόδου Θεογονίας σημαίνει.

ΠΕΡΙ ΧΑΡΙΚΛΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΥΡΑΣ

Χαρικλὼ, καὶ Φιλύρα, Νύμφαι δὲ τινες ἢ Ἀχιλλέως ἱστοροῦνται ὧν ἡ μὲν Χαρικλὼ, γυνὴ Χείρωνος, Φιλύρα δὲ μήτηρ.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΧΑΡΥΒΔΕΩΣ.

Περὶ τὸ Σικελικὸν καὶ Τυρρηνικὸν πέλαγος, ἔστι τις τόπος ἐν ᾧ ἡ θάλαττα γίνεται ἄπυστος, καὶ ῥαχία, καὶ δίδοσται τὸ ὕδωρ, ὥστε τὸ πυθμένα τῆς θαλάσσης κατὰ τοῦτο τὸ μέρος, ἔτι γε βυθὸν, ὁρᾶσθαι· ἄπυστος δὲ ἤδη οὖσα κλύστεις τε καὶ ἀναβρόσσει. τὸ δὲ ὕδωρ ἀποσπασθὲν ἔν τισι κοιλώμασι τῶν πετρῶν, καὶ πάλιν ἐκρήγνυσι, ὃ καλεῖται ῥαχία. ὃ δὲ ὅπως ὁ τόπος τοῖς πλέουσιν ἐπικίνδυνος καὶ θάνατον μεστός· καλεῖται δὲ Χάρυβδις, ἐπειδὴ ὥσπερ χάος βαθύ· καὶ γὰρ πᾶν τὸ εἰς χάος ὀλέθριον κατηγορ, ὅτι ἐν τῇ θαλάττῃ ἀνομάζεται, ἀνακτυπούσης τῆς θαλάσσης, καὶ πάλιν ῥαγδαιοτέρως ἐπαναστρεφούσης· γίνεται δὲ τοῦτο καὶ περὶ τὰ Γάδειρα. ὁλοσχερὴς δὲ τῷ πλοίῳ ἐγίνετο ἐν τέλει ταῖς ναυσίν, αἱ συμβαίνοντος τῷ πλοίῳ γίνεσθαι ἄπυστον καὶ ῥαχίαν περὶ τοῦτο Ὅμηρος·

Ἔνθεν μὲν Σκύλλη, ἑτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις.

ἀντίθεσιν δὲ ἐκάλεσε τὴν Χάρυβδιν πρὸς τὴν Σκύλλαν ἀνθρώποις. ἔστι δὲ ἐπὶ τῆς Σικελίας κατ' ἀντικρὺ κειμένης τῆς Πελωριάδος, καὶ τὸ ἄκρον τὸ πρὸς Ἰταλίαν κείμενον, ὃ καλεῖται Πελωρον, κάτω δέ ἡ καλουμένη Χάρυβδις· ἡ δὲ Σκύλλα ἐν τῇ Ἰταλίᾳ κατ' ἀντικρὺ τοῦ Πελώρου. ὡς καὶ ἐν τῷ περὶ Σκύλλης διεξιόντες εἴρηται.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΕΙΡΩΝΟΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΑΥΡΟΥ.

Χείρων, εἷς τῶν Κενταύρων, Ἰξίονος υἱός, ὥσπερ καὶ οἱ λοιποί. ὁ δὲ τὴν Γιγαντομαχίαν ποιήσας, φησὶν ὅτι ὁ Κρόνος μεταμορφωθεὶς εἰς ἵππον, συνεγένετο Φιλύρα τῇ Ὠκεανοῦ, καὶ διὰ τοῦτο γέγονεν ὁ Χείρων ἱπποκένταυρος. ᾤκει δ' ἐν ὄρει τι Θετταλίας, ὅτε καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ἐκομίσθη ὑπὸ Θέτιδος τραφῆναι, καὶ τροφῷ ἅμα καὶ διδασκάλῳ τῆς παιδείας χρησόμενος. ὁ δὲ Χείρων λαβὼν τὸν Ἀχιλλέα, οὐ γάλακτι καὶ ἄρτῳ ἔτρεφεν αὐτόν, ἀλλὰ κρέασι τε καὶ μυελοῖς ἐλάφων καὶ ἄλλων ζώων· ὅθεν καὶ Ἀχιλλεὺς ὠνομάσθη, ὡς μὴ μετασχὼν τοῦ χιλοῦ· χιλὸς γὰρ ἡ τροφὴ. ἐπαίδευσε δὲ αὐτὸν ἐντεῦθεν αὐλεῖ, καὶ τὴν ἰατρικὴν μέρος, ὅπως ἐγύμναζε, καὶ ἐθήρευεν αὐτὸν τὴν τέχνην. τεθρυλλήται δὲ ὁ Χείρων ὅτι πάντας ἀνθρώπους δικαιοσύνῃ ὑπερέσχε, καὶ ὅτι ἐπαίδευσε καὶ αὐτὸν τὸν Ἀσκληπιόν· φασὶ γὰρ αὐτοὺς ἰατρικὴν ἐπιδεδεῖχθαι, καὶ τὸν Ἰάσονα παρ' αὐτοῦ πεπαιδεῦσθαι. ταύτην

τι ἢ ὅτι κληθεῖσα [illegible] τίω ἑστίαν ἢ αὐτὸς ὁ Ἡρακλῆς ... ἀφεὶς αὐτὸν ἐλθεῖν δι' ἔρωτα, ὃ ἢ συμβέβηκε τῷ ... ἀλλ' ... τῆς Ἥβας μόνης δι' τὸ Κένταυρον ... ἀλλ' ... αὐτῷ, καθάπερ Ἀντισθένης φησὶν ὁ Σωκρατικὸς ἐν τῷ Ἡρακλεῖ ... ἐκ τῆς φαρέτρας αὐτοῦ βέλος ... τὸν πόδα τοῦ Χείρωνος· ἢ ... Ζεὺς διὰ τὸ εὐσεβεῖν ἢ τὸ σύμπτωμα, ... ἀλλ' ... μῦθος ... διὰ τί ... σῶμα αὐτοῦ ... διὰ τοῦ ... τὸ ἀρχαῖον, διὰ δὲ τὸ ... λέγεται.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΧΙΜΑΙΡΑΣ ΤΗΣ ΠΑΤΑΡΙΚΗΣ

Ἡ Πάταρα πόλις ἐστὶ τῆς Λυκίας. λέγεται δὲ ... τὰ ... ἐπὶ τῷ ... μέσον δὲ Χίμαιρα, ... τοῦ ... δράκων, μέσον δὲ Χίμαιρα, ... τὸ πῦρ ... διὰ ... ἀλλ' ... Βελλεροφόντης ... τὸ ... τὴν Χιμαίρας ... Χίμαιραν ... Ἀρισόδαμος, περὶ τοὺς τόπους Λυκίας, ... Λέοντα ἢ Δράκοντα· ἢ τὰς Λυκίας ... διὰ γὰρ τὴν ... τὰ ... θηρίων τούτων ἐκάλεσεν. διὰ δὲ τὸ πολεμικὸν ἢ ... Βελλεροφόντης ... ἦτον χελιδὼν ... ὁ Δράκων, ... ἡ Χίμαιρα ... Ὅμηρος ... Σολύμους, ... διὰ τὸ ... Ἀμαζόνας, ἃς Χιμαίρας ... διὰ τὸ ... Λυκίαν τὴν μητέρα αὐτῆς ... ἀδιαλύτως λαχοῦσα.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΧΡΥΣΗΙΔΟΣ.

Χρυσηὶς ἡ τοῦ Χρύσου θυγάτηρ, οὐκ ἐκ τῆς Χρύσης πόλεως ᾐχμαλώτευται, ὥσπερ ἄν τις, ὡς εἰκὸς, ὑπολάβοι, ἀλλὰ ἐκ τῆς Ὑποπλακίης Θήβης, ἀποσταλεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς Χρύσου, ὡς ἐξ τε κρυπτομένη ἐρημίας· καὶ δέ τινες, εἰς ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἐκεῖ ἀπελθοῦσα, ἃ φησιν Ἀχιλλεὺς πολεμικεῖ, καὶ τὰ περὶ Φρυγίας ληϊζόμενος, καὶ ὕστερ Θήβην ἴδε, καὶ τὴν Χρυσηΐδα μετὰ τῶν ἄλλων ἐξηνεγκάμενος ἱστοροῦσι δέ τινες, ὅτι ἐκ τῆς Ὑποπλακίου Θήβης ἡ Χρυσηὶς ἐλήφθη, οὐκ κατοικοῦσα ἐκεῖ, ἀλλ' ἐπὶ θυσίας Ἀρτέμιδος ἐλθοῦσα, ὡς ὁ τὰ Κύπρια γράψας ἔφη, ἀλλὰ πολίτις, τὴν συμπολῖτιν Ἀνδρομάχην οὖσα.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΣΕΙΡΑΣ

Χρυσῆν σειρὰν οἱ μὲν φασι τὴν, δίχα ἀλύσεως, ἐπιπλοκὴν τῶν τεσσάρων στοιχείων, καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς ποιότητα λεγομένην χρυσῆν, διὰ τὸ φύσιν πολυτίμητον, ἢ διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἡλίου ἐν αὐτοῖς χρυσουργίαν· ὃν δὲ ἐπιπλοκῆς μετακινηθείσης, ποτὲ ἄνω, ποτὲ, γίνεσθαι τὸ πᾶν μεταστοιχειοῦσθαι, ἢ μεγάλην χρεμάθει ἄνωθεν ἐκ Διὸς, ἐν κατακλυσμῷ καὶ ἐξυδατώσει, ἢ μεγάλῳ θέρει, καὶ ἐκπυρώσει. οἱ δὲ χρυσῆν εἶναι σειρὰν, τὰς τοῦ αἰῶνος ἡμέρας, αἳ χρυσᾶ εἶδον ἔχουσαι τῇ τοῦ ἡλίου λαμπρότητι, ἃ ἀλλήλας διὰ τὴν ἄλλαλων ἐξήρτηται, τὸ καθ' ἡμᾶς ζῶον ὄντος, ἀνέλκηται ποτὲ πέρας καὶ αὐταί, καὶ τὸ πᾶν αναστοιχειοῦνται, τοῦ Διὸς μόνου ἀπαθοῦς, ἢ ψυχὴν φασὶ τὸν παντὸς οἱ παλαιοί. Πλάτων δὲ αὐτὸ τὸν ἥλιον χρυσῆν λέγει σειρὰν· ὧν ἐν αὐτῷ μὲν, ὁ τοῦ Κρόνου, ἀμέτρητος ὁ, ὁ τῆς σελήνης ἐν οἷς κύκλοις ἄλλοι ἄλλων τῶν πλανητῶν συνιόντων, πολλαὶ περὶ τὸ τῆς γενέσεως μεταβολαί. οἱ δὲ Στωϊκοὶ, τὴν Διὸς ἀπειλὴν εἰς μόνον ἀλληγοροῦσι ἐκπύρωσιν, ἐπεὶ Ζεὺς μὲν, ὁ αἰθὴρ, χρυσῆ δὲ σειρὰ ὁ ἥλιος, ὃς ἂν κατωθεῖ, ὥσπερ εἰς καρδίαν ἀποχεῖται αναδιδομένη ἡ τῶν ὑγρῶν ἀναθυμίασις, ὅτι Χρόνον ποτὲ ἀνελκομένη δι' ἀναθυμιάσεως, ὡς εἰκὸς, ἡ θάλασσα ἐπιλείπῃ, τότε δὲ τὸ πῦρ τροφῆς ἐρημοῦν, ἀνέλκουσι τὰ ἐν βάθει τῆς γῆς ὑγρὰ, ἃ λύσει αὐτὴν τὴν γῆν. καὶ ὁ μὲν Ζεὺς ἐκ διϊπλανηθήσεται, τὰ δὲ κάτω μετέωρα γίνεται, τῷ πυρὸς κατισχύσαντος τοὺς δὲ ἡ πολλὰ λογοῦσι ἐθέλοντες, ὅστε τὴν ἀπειλὴν ταύτην αἴνιγμα μοναρχίας εἶναι καὶ ὅτι ἐξήρτηται τὰ πάντα, καὶ μιᾶς ἀρχῆς ἤρτηται

Iii ὡς

ὡς γὰρ ἐν τοῖς κάτω τὰ ἀγαθῶν πολυκαιρεῖ, οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἄνω.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΟΥ ΔΕΡΑΤΟΣ

Ὅρα ἐν τῷ περὶ Ἕλλης· ἐκεῖ γὰρ περὶ αὐτοῦ διεξοδικῶς εἴρηται.

ΠΕΡΙ ΧΡΥΣΗΣ

Χρύση, Ἀγαμέμνονος θυγάτηρ· ἐκ γὰρ αὐτῆς καὶ Χρυσηΐδος παῖδας γεγονέναι φασί, Ἰφιγένειαν καὶ Χρύσην, ὧν εἶναι μὲν τὴν Χρύσην ὁμώνυμον Χρυσοπόλει, πλησίον Χαλκηδόνος ἐν Βιθυνίᾳ, ἣ οὐδαμῶς πλεῖστοι ἐν δεξιᾷ· Ἰφιγένειαν δὲ ἡμεῖς θυσαν, ἢ ... τῆς θυγατρός, οὐκ ἀπὸ τῆς παιδὸς Ἀρτέμιδος· οἱ δὲ ... ἀπὸ τῆς θυγατρός, οὐκ ἀπὸ τοῦ παιδὸς Χρυσοῦ τῆς Χρυσηΐδος, ὁμοιότης τῷ πολὺ βέλτιον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΧΡΥΣΩΝ ΜΗΛΩΝ

Περὶ τῶν χρυσῶν μήλων ταῦτα λέγεται· γαμούσης τοτὲ Ἥρας Εὐπειθοῦς πολέμοις, διὰ τὸ καιρὸν στεφανωθῆναι, ἃ ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἑσπερίδι κατοικοῦν, Φόρκυ καὶ Κητοῦς θυγατέρες τυγχάνουσι· τὰ μῆλα χρυσᾶ ὄντα μυθεύει, ἃ ἐφύλαττε Δράκων· ὁ δὲ Ἄτλας ἀπομαξάμενος ἐφ' ὃ μῆλα Ἡρακλῆς ὑπεκαύσατο· ὁ δὲ φασὶν ἐν δεκάτῳ, τοῖς Ἥρας φασὶ γαμηθείσης τῷ Διΐ, τὴν Γῆν ἀναδεδωκέναι ἐν τῷ Ὠκεανῷ χρυσᾶ μῆλα, ἃ μῆλα χρυσοῦ καρπὸν φέροντας· φυλάττειν δὲ αὐτὰ δράκοντα τὸν Τυφῶνος καὶ Ἐχίδνης ἔχοντα κεφαλὰς ἑκατόν, καὶ φωνὰς παντοίας· καὶ ὅτι αἱ Νύμφαι, αἱ Διὸς καὶ Θέμιδος, ἐκεῖναι ἐν σπηλαίῳ περὶ τὸν Ἠριδανόν, ὑφηγήσαντο Ἡρακλεῖ ἀπορεῖν μαθεῖν παρὰ Νηρέως, τὸ ὅπου εἴη τὰ χρυσᾶ μῆλα· ὡς δὲ συνελήφθη ὁ Νηρεὺς ὑπὸ Ἡρακλέους ἔδει, πρῶτον μὲν μεταμορφοῦσθαι εἰς ὕδωρ καὶ πῦρ, τὰ δὲ πλάσματα εἰς τὰς πολλὰς κατ' αὐτοὺς μορφάς, ἐδήλωσε περὶ τῶν μήλων· τοῦτο δὲ ἐπὶ τὰ μῆλα ὁ Ἡρακλῆς, πρῶτον μὲν ἀπῆλθε ... καὶ Νεῖλον εἰς Μέμφιν, ὅπου ἐβασίλευε ὁ Ποσειδῶνος, καὶ αὐτὸς τὸν ἄνακτα καὶ τὸν παῖδα Ἀμφιδάμαντα, καὶ τὸν κήρυκα Χάλβην, καὶ τοὺς ὀπαδοὺς παρὰ τῷ βωμῷ τοῦ Διός, ἔνθα ἐξέπεσον εἰς Θήβας δὲ ἐκεῖθεν πορευθείς, καὶ διὰ τῶν ὀρῶν εἰς τὴν ἔξω Λιβύην, τοῦτο καὶ τὴν ἔρημον διελθὼν τόξοις ἐπλήγη· καθάρας δὲ τὴν Λιβύην, ἀφικνεῖται εἰς τὴν ἔξω οἰκουμένην θάλασσαν· καὶ λαβὼν δέπας χρυσοῦν παρὰ Ἡλίου, διαβαίνει ἐν αὐτῷ εἰς Περγίαν, διὰ

τὰ τῆς ἔξω γῆς καὶ θαλάσσης, καὶ ἐπὶ τὸ ὠκεανὸ πλέων. ἐπελθὼν δὲ εἰς Προμηθέα, καὶ ὀφθεὶς ὑπ' αὐτὸ, ἀπειρὸν ἐκτείνοντα, καὶ τὸ ἀετὸν, ὃς αὐτὸ τὸ ἧπαρ ἤσθιεν, ἀναιρεῖται πλήξας πρυμνόμενον τὸ Προμηθεῖ. ἀντὶ δὲ τότε Προμηθέως, μὴ ἀπελθεῖν ἐπὶ τὰ μῆλα ὑποτιθέμενος, ἐλθόντα δὲ πρὸς Ἄτλαντα κελεύσαι ἐνέγκαι αὐτῷ, καὶ ἀντὶ Ἄτλαντος αὐτὸν ἀνέχειν τὸν οὐρανὸν, ἕως ἂν ἐνέγκῃ τὰ μῆλα παρὰ τῶν Ἑσπερίδων. Ἡρακλῆς δ' ἀκούσας, ἔρχεται πρὸς Ἄτλαντα, καὶ κελεύει αὐτὸν ἐνεγκεῖν τὰ μῆλα παρὰ τῶν Ἑσπερίδων, τρία λαβόντα, ἀποστρέψαι τὸν ἆθλον. δὸς δὲ Ἄτλας ἐπὶ τῶν ὤμων Ἡρακλεῖ τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐλθὼν πρὸς τὰς Ἑσπερίδας, δεξάμενος τὰ παρ' αὐτῶν τὰ μῆλα, καὶ ἐπανελθὼν πρὸς τὸν Ἡρακλέα, τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς φησὶν ἀποίσειν Εὐρυσθεῖ, τὸν δ' οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκεῖνον ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὑποσχόμενος, δόλῳ ἀντεπέθηκε τῷ Ἄτλαντι. ἦν γὰρ εἰπὼν αὐτῷ ὁ Προμηθεὺς ὑποθέμενος κελεύσαι δέξασθαι τὸν οὐρανὸν ἕως ἂν σπεῖραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ποιήσηται. ὁ δὲ καταθεὶς τὰ μῆλα ἐπὶ τῆς γῆς, ὑποδέχεται τὸν οὐρανόν. Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν τὰ μῆλα, χαίρειν εἰπὼν τῷ Ἄτλαντι, ἀπέρχεται εἰς Μυκήνας παρ' Εὐρυσθέα, καὶ παρέχει αὐτὰ τῷ Εὐρυσθεῖ. Ἀγνοεῖται δὲ ἐν τρίτῳ τῶν Λιβυκῶν φησι, μὴ μῆλα εἶναι, ἀλλὰ πρόβατα κάλλιστα, καὶ χρυσᾶ ὀνομασθῆναι, ἔχειν δ' αὐτὰ ποιμένα ἄγριον, ὃν διὰ τὸ ἀήμερον δράκοντα ἐκάλουν.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ.

ΠΕΡΙ ΧΑΡΩΝΟΣ ΤΟΥ ΛΑΜΨΑΚΗΝΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ.

Χάρων Λαμψακηνὸς ἱστορικὸς, υἱὸς Πυθοκλέους, γεγονὼς κατὰ τὴν πρώτην Δαρείου οθ' Ὀλυμπιάδα, μᾶλλον δὲ ἦν ἐπὶ τῶν Περσικῶν, κατὰ τὴν οε' Ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν Αἰθιοπικὰ, Περσικὰ ἐν βιβλίοις β', Ἑλληνικὰ, ἐν βιβλίοις δ', περὶ Λαμψάκου, β', Λιβυκὰ, γ' ὅρους Λαμψακηνῶν, ἐν βιβλίοις δ' πρυτάνεις, ἢ ἄρχοντας τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων· ἔστι δὲ χρονικά. κτίσεις πόλεων ἐν βιβλίοις β'. Κρητικὰ ἐν βιβλίοις γ'. λέγει δὲ καὶ τοὺς ὑπὸ Μίνωος τεθέντας νόμους. περίπλουν τῶν ἐκτὸς τῶν Ἡρακλείων στηλῶν.

ΠΕΡΙ ΧΑΡΩΝΟΣ.

Χάρων Καρχηδόνιος, ἱστορικός. ἔγραψε περὶ τυράννων τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ γεγονότων. οἷοι ἐγένοντο. κ̀ Βίους ἐνδόξων ἀνδρῶν τε κ̀ ὁμοίως γυναικῶν ἐν βιβλίοις δ΄.

ΠΕΡΙ ΧΕΙΡΩΝΟΣ ΤΟΥ ΝΑΥΚΡΑΤΙΤΟΥ

Χείρων Ναυκρατίτης, ἱστορικός. ἔγραψεν ἱστορίας περὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ̀ ἐν Αἰγύπτῳ ἀρχόντων, κ̀ τῆς διαδοχῆς αὐτῶν, κ̀ περὶ τῶν ὑπ᾽ ἐκείνων πραχθέντων περὶ βασιλέων τῶν ἐκ παλαιοῦ γεγονότων ἐν ἑκάστῳ ἔθνει, κ̀ ἄλλα τινὰ περὶ Αἰγύπτου κ̀ Ναυκράτεως.

ΠΟΙΗΤΑΙ.

ΠΕΡΙ ΧΑΙΡΗΜΟΝΟΣ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ

Χαιρήμων, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ταῦτα φέρεται· Τραυματίας, Οἰνεύς, Ἀλφεσίβοια, Κένταυρος, Διόνυσος, Ὀδυσσεύς, Θυέστης, Μινύαι.

ΠΕΡΙ ΧΙΩΝΙΔΟΥ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ

Χιωνίδης, Ἀθηναῖος κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας, ὃν κ̀ λέγουσι πρωταγωνιστὴν γενέσθαι τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας, διδάσκειν δὲ ἔτεσιν ὀκτὼ πρὸ τῶν Περσικῶν. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα, Ἥρωες, Πτωχοί, Πέρσαι, ἢ Ἀσσύριοι.

ΠΕΡΙ ΧΡΙΣΤΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

Χριστόδωρος Πανίσκου, ἀπὸ Κόπτου πόλεως τῆς Αἰγύπτου, ἐποποιὸς ἀκμάσας ἐπὶ τῶν Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως χρόνων. ἔγραψεν Ἰσαυρικὰ ἐν βιβλίοις ϛ΄. ἔχει δὲ τὴν Ἰσαυρίας ἅλωσιν τὴν ὑπὸ Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως γενομένην, ἐπιγράμματα εἰς τοὺς ἐν τῷ Ζευξίππῳ ἀγάλματα βιβλία γ΄, ἐκφρασιν τῶν ἐν τῷ Ζευξίππῳ βιβλία κ΄, πάτρια τῆς Κωνσταντινουπόλεως, βιβλία ιβ΄, πάτρια Θεσσαλονίκης βιβλία κε΄, πάτρια Νακλῆς ἥτις ἐστὶ πόλις πρὸς τῷ Πανείῳ, κ̀ τὰ καλούμενα Λυδιακά, πάτρια Μιλήτου, κ̀ Ἰωνίας, πάτρια Τράλλεων, πάτρια Ἀφροδισιάδος.

ΠΕ.

ΠΕΡΙ ΧΡΙΣΤΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΘΗΒΑΙΟΥ.

Χριστόδωρος Θηβαῖος, Ἰλλυριὸς ἔγραψεν ἐξηγητικὰ δι' ἐπῶν, καὶ θαύματα τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

ΠΕΡΙ ΧΟΙΡΙΛΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΤΡΑΓΙΚΟΥ.

Χοιρίλος, Ἀθηναῖος τραγικὸς ξδ' Ὀλυμπιάδι καὶ εἰς ἀγῶνας, ἐδίδαξε μὲν δράματα πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν, ἐνίκησε δὲ ιγ'. οὗτος κατά τινας τοῖς προσωπείοις καὶ τῇ σκευῇ τῶν στολῶν ἐπεχείρησε. καὶ ἕτερος Χοιρίλος Σάμιος, κατὰ δέ τινας, Ἰασεὺς, ἢ Ἁλικαρνασσεύς· γέγονε δὲ κατὰ Πανύασιν τοῖς χρόνοις. ἔγραψε δὲ ἐπιστολὰς πολλὰς, καὶ ὑπομνήματα, καὶ κωμῳδίας.

ΠΕΡΙ ΧΑΡΑΚΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Χάραξ Περγαμηνὸς ἱερεὺς καὶ φιλόσοφος, ὡς δηλοῖ τὸ ἐγχείρῳ βιβλίων ἐπίγραμμ' οὕτως ἔχον·

Εἰμὶ Χάραξ ἱερεὺς γεραρῆς ἀπὸ Περγάμου ἄκρης,
Ἔνθα ποτ' ἐπτολέμιξεν Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ
Τήλεφος Ἡρακλῆος ἀμύμονος υἱὸς ἀμύμων.

ἔστι δὲ τῶν μετ' Αὔγουστον πολλῷ νεώτερος· μέμνηται γὰρ ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν βιβλίων, Ἀδριανοῦ, ὡς πάλαι γενομένου Καίσαρος· καὶ ἐν τῷ ζ', Νέρωνος, καὶ τῶν μετ' αὐτὸν βασιλευσάντων. ἔγραψεν Ἑλληνικῶν ἱστοριῶν βιβλία μ', καὶ πολλὰ φιλόσοφα, ἐν οἷς καὶ συμφωνίας Ὀρφέως, Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος περὶ τὰ λόγια.

ΠΕΡΙ ΧΡΥΣΙΠΠΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Χρύσιππος Ἀπολλωνίδου, Σολεὺς, ἢ Ταρσεὺς, φιλόσοφος, μαθητὴς Κλεάνθους, καθηγησάμενος τῆς Στωϊκῆς σχολῆς μετὰ Κλεάνθην, καὶ τελευτήσας ὀ καὶ γ' ἐτῶν, ὑπὸ τοῦ πιεῖν ἄκρατον καὶ ἰλιγγιάσαι, κατὰ δὲ ἄλλους, ὑπὸ γέλωτος ἀκμάσας ἐπὶ ρμγ' Ὀλυμπιάδος, συνέταξε βιβλία πλείω ἢ ψ', φιλοσοφικά τε καὶ ἱστορικὰ, καὶ γραμματικά.

ΠΕΡΙ ΧΕΙΡΩΝΟΣ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ.

Χείρων ὁ Κένταυρος τοῖς ἰατροῖς συναριθμεῖται, ὃς πρῶτος ἰατρικὴν διὰ βοτανῶν ἔγραψεν· ὑποθήκας δι' ἐπῶν, ἃς ποιεῖται πρὸς Ἀχιλλέα, καὶ ἱππιατρικὸν, διὸ, ὥς φασί τινες, καὶ Κένταυρος ὠνομάσθη.

Ψ

Ψ

ΠΕΡΙ ΨΑΜΜΙΤΙΧΟΥ

Ψαμμίτιχος βασιλεὺς Αἰγυπτίων, οὗτος λέγεται ζητήσας διαγνῶναι τίνες τῶν ἀνθρώπων ἀρχαιότεροι, παραδοῦναι ποιμένι δύο βρέφη, κελεύσαντα μηδένα ἐνώπιον αὐτῶν φθέγξασθαι λόγον, ἐπὶ δύο ἐτῶν διελθόντων, πρῶτον φωνὴν ἀφῆκαν τὸ βεκ· ὅπερ δὴ Φρυγες ἄρτον φρύγιοι ὁ ἄρτος ἐγνωσθήσεται ὅτι ἀπὸ τούτου οἱ Φρύγες, γεγόνασι. ἄλλοι δέ φασι, ὅτι εὕρηται ἡ [illegible] ... ἀκούσας γὰρ οἱ παῖδες [illegible] τῆς ἀρχαιότητος, ... τῆς φωνῆς ... τὴν φωνὴν κατηγορεῖσθαι ... τῆς [illegible] ἀπογραφῆναι πρός τι ... τῆς φωνῆς ... δὲ φασι τοὺς Ἀρκάδας προσελήνους τῶν ἄλλων γεγονότων, διὸ καὶ προσελήνους αὐτοὺς καλεῖσθαι· δοκοῦσι γὰρ οἱ Ἀρκάδες πρὸ τῆς σελήνης γεγονέναι, ὡς ὁ Εὔδοξος ἐν τῇ περιόδῳ. Θεόδωρος δὲ ἐν εἰκοστῷ, ... ὀλίγῳ πρότερόν φησι τῆς πρὸς τοὺς Γίγαντας πολέμου Ἡρακλέους, τὴν σελήνην φανῆναι· καὶ Ἀρίστων ὁ Χῖος ἐν ταῖς θέσεσι, καὶ Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς ἐν πρώτῳ κτίσεων, ... ἔθνος ... Ἀρκάδας, ... Μνασέας δέ φησι ... Ἀρκάδας βασιλεῦσαι ... λέγεσθαι ἀπὸ ... τῆς σελήνης αὐτοὺς γεγονέναι, ... Ἀριστοκλῆς ἐν τῇ Τεγεατῶν πολιτείᾳ φησίν, ὅτι ... Ἀρκάδας ἄρξαι ... κατὰ ... ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τῶν σελήνων ... προσελήνους. τινὲς δέ φασιν Ἐνδυμίωνα ... τὰς ... καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς σελήνης ... ὅθεν ... προσελήνους τοὺς Ἀρκάδας κληθῆναι. Ἀρκὰς γὰρ ὁ Ἐνδυμίων.

Ω

ΠΕΡΙ ΩΓΥΓΟΥ

Ὤγυγος, ἀρχαῖος βασιλεὺς Ἀθηναίων ἀφ' οὗ ὠγύγια τὰ ... καὶ ἐν Θήβαις· καὶ πᾶν τὸ ἀρχαῖον, Ὠγύγιον φασί, καὶ τὸ παλαιὸν οὕτως ἤκουσε, ἀρχαιότατον. Διονύσιος
—— Ὠγυγίη τε Θάσος, Διονύσιος αὐτό

ἐξ ἀρχῆς γὰρ τὴν Δήμητρα μεγάλως ἐτίμων καὶ τέλη
Ἦχε δὲ ὑψηλὸς μυκῶνται οἷόν τι λέων.
λέγει δὲ ὁ Λέων, Ὠγύγιον, διὰ τὸ ἀεὶ αὐτῷ ἐγκαταλογεῖν
μύθους γὰρ βούλεται πρώτην ἄνθρωπον ἐξ αὐτῆς καὶ τῆς γῆς φῦναι
τὴν Δάειραν ὠγύγιος γάρ, ἤτοι παλαιός, ὁ τῶν πρώτων γενόμενος ἀνθρώπων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ

ΚΑὶ τοῦτο δὲ ὁ μῦθος αἰνίσσεται οἱ ποιηταί, ὅτι ὁ Ὠκεανὸς πατὴρ θεῶν ἐστιν τῶν θεῶν ἡ δὲ Τηθὺς μήτηρ· ἐμήνυσεν δὲ ὁ Ὠκεανὸς καὶ ἡ Τηθὺς καὶ ὅτι πολλὰς ἔλεγον ἀπ' ἀλλήλων ἀλλ᾽ δὲ διαιτητὴν τῆς Ἥρας, γίνεται πάλιν συνάπτεσθαι αὐτοὺς καὶ φιλεῖν ὁ δὲ μῦθος, φησίν, αἰνίττεται, ὅτι Ὠκεανὸς μὲν ἐστιν ἡ ὑγρὰ φύσις, ἡ δὲ Τηθύς, ἡ ξηρά, τουτέστιν ἡ γῆ καὶ ὅτι πολλὰς τῆς ὑγρᾶς φύσεως μὴ συγγινομένης τῇ γῇ, ἐξηραίνετο καὶ ἀπώλλυτο πάντα· ὅτι δὲ Ἥρα ὡς ἀὴρ ὄντα τὰς συζυγίας, καταλλάττει τὰ δύο στοιχεῖα εἰς συνουσίαν καὶ γίνεται λοιπὸν ζωογονία. ἔτι δὲ Ὠκεανὸς μέν, ὁ ὠκέως νέων κύκλον, καὶ ἐνεξῆς μεταβάλλων Τηθὺς δέ, καὶ τῶν ποιοτήτων ἐστιν ὅτι γὰρ τῆς τούτου συγκράσεως, ἡ μίξεως, ἀποτελεῖται τά τε ἄνθρωποι δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς, Ὠκεανὸν φησὶ γῆμαι δύο γυναῖκας, Παμφολύγην καὶ Παρθενόπην, ἐξ ὧν ποταμοὺς συγκεῖσθαι γῆς τῆς μέν, Ἀσίαν καὶ Λιβύην· τῆς δέ, Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην, ἀφ' ὧν καὶ τὰς χώρας λέγει κληθῆναι εὐλόγως δὲ χρή, ὅτι ὥσπερ ἡ γῆ μία ἐστι, εἰς τρεῖς ἠπείρους μερίζεται, οὕτω καὶ Ὠκεανὸς εἷς ὤν, πολλαῖς ἐπωνυμίαις χρηστέον κύκλῳ γὰρ περιέχει τὴν γῆν, πᾶσι χώραις φέρεται ἀλυκός, καὶ κατὰ ποταμὸν ἐκ τοῦ κόσμου ὁ μὲν κατὰ Ζέφυρον Ὠκεανός, Ἀτλαντικὸς λέγεται, ἤγουν Ἑσπέριος πέλαγος, ἢ Ἀτλαντικός· ὁ δὲ πρὸς Βορρᾶν, πέτρινος λέγεται Πόντος, καὶ Κρόνιος· ὁ δὲ τῆς ἀνατολῆς, Ἠῷος, καλεῖται καὶ Ἰνδικός· ὁ δὲ πρὸς Νότον, Ἐρυθραῖος, ἢ ὀνομάζεται καὶ Αἰθιοπικός.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΩΡΩΝ

ΑἹ Ὧραι ἐκ Διὸς καὶ Θέμιδος γεννηθῆναι μυθεύονται· ὑφ' ὧν τὰ ἀγαθὰ πάντα ἐν καιρῷ γίγνεται καὶ φυλάττεται· Ὥρα γὰρ Διός, ἢ τοῦ αἰθέρος, ἢ τοῦ οὐρανοῦ, ἢ τοῦ ἡλίου φιλοσοφῶν ὁ Ποιητὴς πύλας, αὐτὰς λέγει τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀνατρέφεσθαι ταύτας

λί-

λέγει τις ἥρωας, ὁ διὰ τὸ ἐν τῶν ὁμῶν ἀποπλέομαι, ως ἐν λόγοις τις ἥρωας, ἢ διὰ τὸ ἐν τῷ ἀπὸ ἀνακλῖναι, φησί, ταυτη τῇ ἀντιζυγέαμα, ὅλλα ὡς τε ἡ ἀπὸ ἀνακλῖναι, φησί, κατὰ μέρος, τῶ ἐνδιδόντα, ταπεινα συνεζευ μέρος, διὰ τῆς πολλῆς τοῦ Γῦθες ἐπιδόνται τὸ ὅτε γὰρ αἱ ὥραι τινές εισι, ὁ ἀπον λὸ καὶ καιροὶ τεταγμένοι τῇ συναλλαγῇ τῷ ἠρινῷ, ἀπὸ μὲν δεῦτερ δὲ αὐταῖς καὶ ὄνομα, τῇ μὲν, Εὐνομία, ἀπὸ τῶ ἐπιβάλλοντος τὸ δοκιμάσιον τῇ δὲ, Δίκη, ἀπὸ τὸ δεῖν δίχα χωρίζοντας τὰς δοκιμασίας τῇ δὲ, Εἰρήνη, ἀπὸ τὸ διὰ λόγου, ἀλλήλων τὰς διαιρουμένας τῇ δὲ, Εἰρήνη, ἀπὸ τὸ διὰ λόγου καὶ τὸ δι' ὅλων διακρίνεσθαι ποιεῖν· ἄλλα γὰρ ἡ λόγων εὐφημία ὁ γὰρ πόλεμος, ἀπὸ τὸ πολλὰς ἀλλήλοις αὐτοὺς ἀναιρεῖσθαι, ἡ ἀπὸ τῶν πολέμων αὐτοῖς περιγίνεσθαι τὴν εὐνομίαν.

ΠΕΡΙ ΩΡΙΩΝΟΣ

Ὠρίων, Κλεινοῦ ἦχον γυναῖκα, ἵνα ἐντυγχάνοι ποτὲ γυ… Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἀπόλλων τὸ Ὠρίων τοῦτο ἐπεξένωθησαν καὶ ἐν, ἐδὲ θύσας, αὐτοὺς ὑπεδέξατο· οἱ δὲ ἔφασαν αὐτὸν ὃ ἐὰν βούλοιτο· ὁ δὲ παῖδα αὐτῷ γενέσθαι ᾐτήσατο, οἱ τρεῖς τῇ τοῦ σφαγέντος βοὸς βύρσῃ ἐνούρησαν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ὁ Ὠρίων ἐγένετο, ἐκλήθη οὕτως, ὡς ἐκ τῶν οὔρων πηχθεὶς αὐτοῖς καὶ τεταρτον τοῦτο καλεῖ διάφορον.

ΠΕΡΙ ΩΡΕΙΘΥΙΑΣ

Ὠρείθυια, Ἐρεχθέως θυγάτηρ ἦν καὶ Ἀττικῆς ἥρπασεν ὁ Βορέας ἤγαγεν εἰς Θρᾴκην, κἀκεῖσε συνελθών, ὅπου Ζήτην καὶ Κάλαϊν, Κλεοπάτραν δὲ, Χιόνην τε καὶ Χθονίαν, μετὰ τούτων καὶ Κάλαϊν, Κλεοπάτραν δὲ, Χιόνην τε καὶ Χθονίαν ἐγέννησεν, ὡς Σιμωνίδης ἐν Ναυμαχίᾳ. Χοιρίλος δὲ ἀρπασθεῖσάν φησι γίνεσθαι Ὠρείθυιαν αὐτὴν ἐκλέγοντες ἐπὶ τοὺς πηγὰς τοῦ Κηφισοῦ ὁ δὲ Ἡγήσανδρος ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς, ὑπὸ τὴν Ὠρείθυιαν ἀρπάσαι ἐκ Βρυλίας, ὅπου Στρυμόνος τὸ φασιν, ἡ τὰ κύματα, ἐκ τοῦ Ἰλισσοῦ ποταμοῦ Ἀττικοῦ. Βορέας δὲ οὗτος ἐβασίλευε ἐν Θρᾴκῃ, ἀπῳκισμένων. Ἀττικοῦ ταύτη γυναῖκα βασιλικὴν, ἡ καὶ ὁ μῦθος διὰ τὴν ὁμώνυμον, ἀναστάσας τῆς γῆς τὸν ἄνεμον ἐξαίρεσιν, καθὰ καὶ Ἡσίοδος Ἀθηναίας βασιλέως μὲν ἦν, ὡς οἱ ἀκριβέστεροι φασι, Ἡπαίγε ὡς ἐν Μελιττοῖς, πρὸς ὃν καὶ Γνησίης ἦλθε, καὶ Θεσπιὰ, διὰ τὸ Περιτροίων ὁδὸν δὴ καὶ ὁ Ἡρακλῆς, διὰ τοῦ Κυζίκου, κίονα πολλοῦ ἄξιον. ὅμως δὲ καὶ ἐκεῖνος ὁ Ἀθηναῖος δι' ὁμωνύμου κληθεὶς, ὡς ἡ Ἄλλω μεταλαμβάνεται, καὶ εἰς τὴν ἄλλην γῆν τὸν μυθογράφοις μετατίθεται Πλάτων. Ἑρμείας δὲ ὁ Πλατωνικὸς βα-

ἐστάλη παῖδα τῶν Ὠρειθυίας καὶ χρόνοις ὕστερον ἀνῆλθεν ὑπὸ Βορρᾶ, καὶ τοῦτο τὸ γένος λεχθῆναι ἐρασθῆναι αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Βορρᾶ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΩΡΙΩΝΟΣ

Ὠρίων, φασὶ, ὁ ἐν τῇ ἠπείρῳ τῆς Θήβης ἐν τῇ ζώνῃ τοῦ Διὸς τοῦ σφαγέντος ὑπὸ τοῦ Ὠρίωνος, κατὰ δὲ ἄλλους, ὑπὸ τοῦ Οἰνοπίωνος τοῦ Θηβαίου ζωγραφηθεὶς ἐπὶ τῇ ἀνδρείᾳ τῶν θεῶν, ὡς ἐν τῷ περὶ Ὠρίωνος εἴρηται γενόμενος δὲ ὕστερον Ὠρίων, ὃν Ἀπολλώνιος καταλέγει γίγαντα, ὃς ἐπὶ ἀνδρίαν τε καὶ κάλλους προὔβαινε, ἔρωτι τῆς Ἀρτέμιδος οὕτως ἡ θεὸς ἀγανακτήσασα, σκορπίον κατ' αὐτοῦ ἐκπέμψασα, ἀπέκτεινε· μετὰ δὲ τὸν θάνατον ἐν τοῖς ἄστροις τὸν σκορπίον ἐν τῷ οὐρανῷ, ὡς οἱ ποιηταὶ λέγουσι, μετὰ τοῦ σκορπίου, ὥσπερ μάχης καὶ λανθανόντως ἐκ τῶν ἄστρων τοῦ δὲ Ὠρίωνος ξίφος ὁ Δημήτηρ ἔχει τε ὁ Ἥφαιστος Πηλεῖ τοῦτο ἐχρήσατο, Πηλεὺς δὲ Ἀχιλλεῖ ἐν δὲ Ἀχιλλέως, τοῦτο Νεοπτόλεμος ἐδέξατο ἄλλοι δὲ φασὶ τοῦ Ὠρίωνος ὄντος υἱοῦ Τέκνα ἐκ Ποσειδῶνος καὶ Ἀλκυόνης τῆς Ἄτλαντος θυγατρός, ὥσπερ ἐν Τανάγρᾳ τῆς Βοιωτίας φιλοξενήσαντος δὲ Διὸς ὑπεδέξατο ποτε τοὺς θεοὺς Διὸς δὲ καὶ Ποσειδῶνα καὶ Ἑρμῆν ἐπιξενωθέντας αὐτῷ, καὶ φιλοφρόνως ὑποδεξάμενος, κελεύουσιν αἰτεῖν ὅ, τι ἂν βούλοιτο· ὁ δὲ ἄπαις ὤν, ᾐτήσατο παῖδα· λαβόντες δὲ οἱ θεοὶ τὴν τοῦ ἱερευθέντος αὐτοῖς βοὸς βύρσαν, ἐνεούρησαν εἰς αὐτήν, καὶ ἐκέλευσαν κρύψαι κατὰ γῆς, καὶ μετὰ δέκα μῆνας ἀνελέσθαι ἐκ ταύτης, ἐγένετο ὁ Οὐρίων, ὕστερον δὲ Ὠρίων μετωνομάσθη, διὰ τὸ ἐξέρχεσθαι τοὺς θεοὺς ἔπειτα κατ' εὐφημισμὸν, Ὠρίων. συγκυνηγῶν δέ ποτε Ἀρτέμιδι, ἐπεχείρησεν αὐτὴν βιάσασθαι· ὀργισθεῖσα δὲ ἡ θεὸς, ἀνῆκεν ἐκ τῆς γῆς σκορπίον ὃς αὐτὸν πλήξας κατὰ τὸν ἀστράγαλον, ἀπέκτεινε. Ζεὺς δὲ συμπαθήσας, κατηστέρισεν αὐτόν.

ΠΕΡΙ ΩΤΟΥ ΚΑΙ ΕΦΙΑΛΤΟΥ

Ὦτος, καὶ Ἐφιάλτης, υἱοὶ Ἀλωέως καὶ Ἰφιμεδείας, κατὰ δὲ τινας, Μολίονες, ὅθεν καὶ Μολιονίδαι ὠνομάσθησαν· ὄντες καθ' ἑκάστην ηὔξανον, κατὰ μὲν τὸ μῆκος, πῆχυν ἕνα, κατὰ δὲ τὸ πλάτος, παλαιστὴν μίαν· ἐγένοντο δὲ περὶ Θεσσαλίαν, οἱ δὲ περὶ Θρᾴκην, τοῦτο τοιοῦτον, καὶ ἐννεαπήχεις, καὶ ἐννεόργυιοι.

[illegible]

ΤΕΛΟΣ

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

Avendo veduto per la Fede di Reviſione, ed Approvazione del Pubblico Reviſor *D. Natal dalle Laſte*, nel Libro intitolato *Ilias, in Greco Mſ*, non v'eſſer cos'alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per atteſtato del Segretario Noſtro, niente contro Principi, e buoni coſtumi, concediamo licenza a *Sebaſtiano Coleti* Stampator *di Venezia*, che poſſi eſſere ſtampato, oſſervando gli ordini in materia di Stampe, e preſentando le ſolite Copie alle Pubbliche Librerie di Venezia, e di Padova.

Dat. li 26. Febr. 1778

(Pietro Barbarigo Rif.
(Franceſco Moroſini 2.do Cav. Proc. Rif.
(Girolamo Grimani Rif.

Regiſtrato in Libro a Carta 397 al Num. 1442.

Davidde Marcheſini Segr.

Adì 23 Marzo 1779. Fu notato in Privilegio.

Benedetto Maloreo Prior Attuale.

0056[illegible]